

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันศุกร์ที่ ๒๖ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๒
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๕๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิก ที่มาประชุมทั้งหมด ๑๘๓ คน

(เนื่องจาก นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภา ไปราชการต่างประเทศ
นายอาษา เมฆสวรรค์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง จึงปฏิบัติหน้าที่แทนประธาน
วุฒิสภา)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : บัดนี้มีสมาชิก มาประชุม
ครบองค์ประชุมแล้ว ~~ณ~~ ครึ่ง ผมขอเปิดประชุมครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ รับทราบคณะกรรมการสามัญและวิสามัญ ขอขยายเวลาพิจารณา
ศึกษาเรื่องต่าง ๆ รวม ๑๐ รายการ ~~ณ~~ ครึ่ง ที่เขียนว่า ๑๐ คณะ ความจริงมี ๘ คณะ
เพราะว่าคณะปกครองมี ๒ รายการ คือ

๑. คณะกรรมการการต่างประเทศ ขอขยายเวลาการศึกษา
เรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติ และองค์การระหว่าง
ประเทศ ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง รวมทั้งปัญหาชายแดน
กับประเทศเพื่อนบ้าน ออกไปอีก ๓๒๐ วัน นับแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๕๒

๒. คณะกรรมการการสาธารณสุข ขอขยายเวลาการศึกษา
เรื่อง กฎหมายเกี่ยวกับสุขภาพจิต ปัญหาอาหารและยาที่มีผลกระทบต่อผู้บริโภค
และแนวทางการพัฒนากฎหมายสาธารณสุข ออกไปอีก ๒๕๐ วัน นับแต่วันที่
๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๓. คณะกรรมาธิการการปกครองเสนอ ๒ เรื่อง ๑. ขอบขยายเวลา การพิจารณาเรื่อง การพิจารณาเพื่อปรับปรุงกฎหมายโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการปกครองให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ออกไปอีก ๓๐๐ วัน นับแต่วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๒ และ ๒. ขอบขยายเวลาพิจารณาเรื่อง บทบาทราชการส่วนภูมิภาคในอนาคตกับการกระจายอำนาจของรัฐ ออกไปอีก ๑๗๕ วัน นับแต่วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๒

๔. คณะกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์ ขอบขยายเวลาพิจารณาเรื่อง แนวทางการกำหนดเขตเกษตรเศรษฐกิจ ออกไปอีก ๑๖๐ วัน นับแต่วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๒

๕. คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรม ขอบขยายเวลา การพิจารณาเรื่อง การจัดทำแผนพัฒนาและการบริหารงานยุติธรรม ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานยุติธรรมให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ออกไปอีก ๑๕๐ วัน นับแต่วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๒

๖. คณะกรรมาธิการการศึกษาและวัฒนธรรม ขอบขยายเวลาพิจารณา เรื่อง ความร่วมมือด้านการศึกษาและวัฒนธรรมกับประเทศเพื่อนบ้านอาเซียน และนานาชาติ ออกไปอีก ๑๕๐ วัน นับแต่วันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๒

๗. คณะกรรมาธิการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน ขอบขยายเวลาพิจารณาเรื่อง การนำขยะมาใช้ในด้านการผลิตกระแสไฟฟ้า และด้านการเกษตร และเรื่อง การพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการถ่ายทอดเทคโนโลยี ออกไปอีก ๑๕๐ วัน นับแต่วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๒

๘. คณะกรรมาธิการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน ขอบขยายเวลาพิจารณาเรื่อง มาตรการและแนวทางการฟื้นฟูเสถียรภาพทางการเงินและการคลังของประเทศ ออกไปอีกจนถึงวันครบกำหนดอายุของวุฒิสภาชุด ปัจจุบัน นับแต่วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๒

LIRT

๕. คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ รวม ๒ คณะ ขอขยายเวลาการพิจารณา
ศึกษาเรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายล้มละลาย ออกไปอีก ๖๐ วัน นับแต่วันที่
๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๒ และเรื่อง ปัญหาสิทธิมนุษยชน ออกไปอีก ๑๐๘ วัน นับแต่
วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๔๒

กรรมาธิการทั้ง ๑๐ คณะ ขยายเวลาศึกษามาแล้วระหว่างนอกสมัย
ประชุม คือนอกสมัยประชุมและในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ซึ่งเราก็กส่งเข้ามา
ในที่นี้ได้ เพื่อประโยชน์แห่งกิจการของสภา ประธานวุฒิสภาก็ได้อนุญาตให้ขยาย
เวลาได้ตามที่ขอมาแล้ว ~~คณะกรรมาธิการ~~ ตามข้อบังคับ ข้อที่ ๘๗

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ ๖๘๘
วันที่ ๙ ๒๔ ๕๒
เวลา ๑๐.๑๐ น.

ที่ ๘๙๖/ ๒๕๔๒

วุฒิสภา

ถนนอุททองใน กท ๑๐๓๐๐

๙ เมษายน ๒๕๔๒

เรื่อง ขอยยเวลาการพิจารณาศึกษา

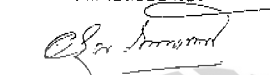
กรบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ประธานวุฒิสภาได้อนุญาตให้คณะกรรมการการต่างประเทศ วุฒิสภา
ขยเวลาการพิจารณาศึกษาเรื่องเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติ และองค์การ
ระหว่างประเทศ ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง รวมทั้งปัญหาชายแดนกับประเทศ
เพื่อนบ้าน ออกไปอีก ๑ ปี นับแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๑ นั้น

ในรอบปีที่ผ่านมา คณะกรรมการได้เสนอรายงานการพิจารณาของคณะกรรมการ
(เมษายน ๒๕๔๐ - พฤศจิกายน ๒๕๔๑) โดยที่ประชุมพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว แต่เนื่องจาก ระยะเวลาการพิจารณาจะสิ้นสุดลงในวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๒ ซึ่งคณะกรรมการได้พิจารณาเห็นว่า
สถานการณ์ของโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และความ
มั่นคง อันส่งผลกระทบต่อประเทศไทยอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ การติดตามสถานการณ์ในด้านต่าง ๆ
โดยใกล้ชิดจึงมีความจำเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ เพื่อเป็นการรับทราบสถานการณ์ การเตรียมการ ตลอดจน
การปรับแนวทางและนโยบายต่างประเทศของไทยให้เหมาะสม ควรที่คณะกรรมการจะได้ดำเนินการ
ในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อติดตามสถานการณ์ต่าง ๆ ดังกล่าวโดยใกล้ชิด ดังนั้น คณะกรรมการจึงใคร่
ขอยยเวลาการพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๓๒๐ วัน ทั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุม
วุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๘๗

จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดพิจารณาอนุญาตให้ขยเวลาการพิจารณาศึกษา
ออกไปด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายอรุณ ภาณุพงศ์)

ประธานคณะกรรมการการต่างประเทศ

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๔๔๑๕๗๒

โทรสาร ๒๔๔๑๕๗๒

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ที่ ๑๐๓๖ / ๒๕๕๖

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ ๐๒๐๖5
วันที่ 30 มิ.ย. ๕๖
เวลา 16.๐๐ น.

วุฒิสภา

ณ อยู่ทองใน กท ๑๐๓๐๐

๖๐ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอย้ายเวลาการพิจารณาของคณะกรรมการการสาธารณสุข วุฒิสภา

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๔ ได้พิจารณาญัตติ เรื่อง ขอให้วุฒิสภามอบหมายให้คณะกรรมการการสาธารณสุข กระทำกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา (สน.พ.ประสพ รัตนากร เป็นผู้เสนอ) และวุฒิสภาได้ลงมติมอบหมายให้คณะกรรมการการสาธารณสุข พิจารณาศึกษาเรื่องดังต่อไปนี้

๑. ระบบการบริการสาธารณสุขเพื่อชุมชน
๒. กฎหมายเกี่ยวกับสุขภาพจิต
๓. ปัญหาอาหารและยาที่มีผลกระทบต่อผู้บริโภค
๔. แนวทางการพัฒนากฎหมายสาธารณสุข
๕. การประสานงานเพื่อแก้ไขปัญหายุ่งยาก

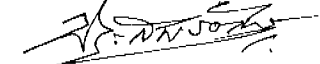
โดยมีกำหนดระยะเวลาพิจารณา ๑ ปี นับแต่วันที่วุฒิสภามอบหมาย และคณะกรรมการฯ ได้ขอย้ายเวลาการพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไป ๓ ครั้ง ต่อมาคณะกรรมการฯ ได้จัดทำรายงานเรื่องระบบการบริการสาธารณสุขเพื่อชุมชน และการประสานงานเพื่อแก้ไขปัญหายุ่งยาก เสนอให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาเห็นชอบแล้ว และเนื่องจากคณะกรรมการฯ ยังไม่สามารถพิจารณาญัตติอีก ๓ เรื่องดังกล่าวข้างต้นให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ได้ ด้วยเหตุที่คณะกรรมการฯ ต้องรับฟังข้อมูล และข้อเท็จจริงจากองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสาธารณสุขระหว่างประเทศ และจากสถาบันศึกษาวิจัยระบบสาธารณสุขเพิ่มเติม รวมทั้งพิจารณาเพิ่มเติมในส่วนของการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายสาธารณสุข เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาพิจารณาศึกษาพอสมควร ดังนั้น คณะกรรมการฯ จึงขอย้ายเวลาการพิจารณาศึกษาในเรื่องกฎหมายเกี่ยวกับสุขภาพจิต ปัญหาอาหารและยาที่มีผลกระทบต่อผู้บริโภค และแนวทางการพัฒนากฎหมายสาธารณสุข ออกไปอีก ๒๕๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๔๖ เป็นต้นไป ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๘๗

Legislative Institutional Repository of Thailand

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ขยายเวลาพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว
ออกไปอีก ๒๕๐ ด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ส.นพ.ประสพ รัตนากร)

ประธานคณะกรรมการบริหารการสาธารณสุข

ฝ่ายประชุม ๓

โทร. ๒๔๔๑๕๗๓, ๒๔๔๑๖๗๑

โทรสาร ๒๔๔๑๕๗๓

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
เลขที่ ๐๒๒๕๖
วันที่ ๑๕ มิ.ย. ๖๕
เรื่อง ๑๐-๐๐ น.

ที่ ๑๑๕๖ / ๒๕๖๕

วุฒิสภา
ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอยกเวลาพิจารณาศึกษา

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ได้พิจารณาอนุมัติเรื่อง ขอสั่งอนุญาตให้วุฒิสภามอบหมายให้คณะกรรมการการปกครองกระทำกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์สมุทรศาสตร์ เป็นผู้เสนอ) และได้ลงมติมอบหมายให้คณะกรรมการการปกครอง พิจารณาศึกษาเรื่อง พิจารณาศึกษาเพื่อปรับปรุงกฎหมายโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการปกครองให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมีกำหนดระยะเวลา ๒ ปี นับแต่วันที่วุฒิสภามอบหมาย และต่อมาคณะกรรมการได้ขอยกเวลาพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๑ ปี นั้น

การพิจารณาศึกษาเพื่อปรับปรุงกฎหมายโดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการปกครองให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าสมควรให้พิจารณาศึกษาเป็น ๒ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ เรื่อง ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ส่วนที่ ๒ เรื่อง ปัญหาอาชญากรรม

เนื่องจากระยะเวลาการพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวจะสิ้นสุดลงในวันอาทิตย์ที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๖ คณะกรรมการยังไม่สามารถพิจารณาศึกษาให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดได้ด้วยเหตุที่คณะกรรมการต้องรับฟังข้อมูลและข้อเท็จจริงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาพิจารณาศึกษาพอสมควร ดังนั้น คณะกรรมการจึงขอยกเวลาพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๓๐๐ วัน ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๗

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ขยายเวลาพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๓๐๐ วัน ด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายอารีย์ วงศ์อารยะ)

ประธานคณะกรรมการการปกครอง

กองกรรมการธิการ

โทร ๒๕๔๑๕๗๒, ๒๕๔๑๖๗๐

โทรสาร ๒๕๔๑๕๗๒

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ที่ ๒๓๑๕/๒๕๕๒

วุฒิสภา
ถนนอุทัยทองใน กท ๑๐๓๐๐

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
๐๔๑๒๒
เลขรับ
วันที่ 15 มิ.ย. ๒๕๕๒
เวลา 15.05 น.

๑๕ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอย้ายเวลาพิจารณาศึกษา

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๔๐ ได้พิจารณาอนุมัติ เรื่อง ขอสั่งอนุญาตให้วุฒิสภามอบหมายให้คณะกรรมการวิชาการปกครองกระทำกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา (นายอารีย์ วงศ์อารยะ เป็นผู้เสนอ) และได้ลงมติมอบหมายให้คณะกรรมการวิชาการปกครองพิจารณาศึกษาเรื่อง บทบาทราชการส่วนภูมิภาคในอนาคตกับการกระจายอำนาจของรัฐ โดยมีกำหนดระยะเวลา ๑ ปี นับแต่วันที่วุฒิสภามอบหมาย และต่อมาคณะกรรมการได้ขอย้ายเวลาพิจารณาศึกษาออกไปอีก ๑ ปี นั้น

เนื่องจากระยะเวลาการพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวจะสิ้นสุดลงในวันเสาร์ที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ คณะกรรมการวิชาการยังไม่สามารถพิจารณาศึกษาให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดได้ ด้วยเหตุที่คณะกรรมการต้องรับฟังข้อมูลและข้อเท็จจริงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาพิจารณาศึกษาพอสมควร ดังนั้น คณะกรรมการจึงขอย้ายเวลาพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๑๗๕ วัน ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๘๗

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ขยับเวลาพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๑๗๕ วัน ด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายอารีย์ วงศ์อารยะ)

ประธานคณะกรรมการวิชาการปกครอง

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๔๔๑๕๗๒, ๒๔๔๑๖๗๑

โทรสาร ๒๔๔๑๕๗๒

Legislative Institutional Repository of Thailand

เลขที่	03761
วันที่	17 ก.ค. 2542
เวลา	14.00 น.

ที่ 2111/2542

วุฒิสภา

ถนนอุทธรณ์ใน กท 10300

๑๗ สิงหาคม 2542

เรื่อง ขอยกเวลาการพิจารณาศึกษา

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 6 (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ 8 มกราคม 2542 ได้พิจารณาญัตติ เรื่อง ขอให้วุฒิสภามอบหมายให้คณะกรรมการการกฤษฎีกาและสหกรณ์ วุฒิสภา กระทำกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา (นายสมพล เกียรติไพบูลย์ เป็นผู้เสนอ) และได้มีมติมอบหมายให้คณะกรรมการการกฤษฎีกาและสหกรณ์ พิจารณาศึกษาเรื่อง แนวทางการกำหนดเขตเกษตรเศรษฐกิจ โดยมีกำหนดระยะเวลาพิจารณาภายในกำหนดเวลา 240 วัน นับแต่วันที่วุฒิสภามอบหมายนั้น

เนื่องจากระยะเวลาการพิจารณาศึกษา เรื่อง แนวทางการกำหนดเขตเกษตรเศรษฐกิจจะสิ้นสุดลงในวันที่ 4 กันยายน 2542 ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาฯ ยังไม่สามารถพิจารณาให้แล้วเสร็จ ด้วยเหตุที่คณะกรรมการกฤษฎีกาต้องการรับฟังข้อมูลและข้อเท็จจริงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาพิจารณาศึกษาพอสมควร ดังนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกาฯ จึงขอยกเวลาการพิจารณาศึกษาเรื่อง แนวทางการกำหนดเขตเกษตรเศรษฐกิจ ดังกล่าวออกไปอีก 160 วัน ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. 2541 ข้อ 87

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดอนุญาตให้ขยายเวลาการพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก 160 วันด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายสมพล เกียรติไพบูลย์)

ประธานคณะกรรมการการกฤษฎีกาและสหกรณ์ วุฒิสภา

กองกรรมาธิการ

โทร. 2441571, 2441735/โทรสาร 2441571-4

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ที่ ๒๖๔๕/๒๕๕๖

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

สำนักงานวุฒิสภา
เลขรับ ๐๓๓๓๘
วันที่ ๓๑.๕๐.๕๖
153 15.50

๗๗ สิงหาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอยกยเวลาพิจารณาศึกษา

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๐ ได้พิจารณาอนุมัติ เรื่อง ขอยกยเวลาพิจารณาให้คณะกรรมการบริหารและการยุติธรรมทำกิจการอื่นอยู่ในอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา ซึ่งนายสรรเสริญ ไกรจิตติ เป็นผู้เสนอ และลงมติมอบหมายให้คณะกรรมการบริหารและการยุติธรรมพิจารณาเรื่อง การจัดทำแผนพัฒนาการบริหารงานยุติธรรม ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานยุติธรรมให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ภายในกำหนด ๑ ปี นับแต่วันที่วุฒิสภามอบหมาย และคณะกรรมการได้ขอยกยเวลาพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๑ ปี นั้น

เนื่องจากระยะเวลาการพิจารณาเรื่องดังกล่าว จะสิ้นสุดลงในวันศุกร์ที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๒ ซึ่งคณะกรรมการยังไม่สามารถพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดได้ ด้วยเหตุที่คณะกรรมการจะต้องรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาพิจารณาพอสมควร ดังนั้น คณะกรรมการจึงขอยกยเวลาพิจารณาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๑๕๐ วัน ตามนี้แห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๖

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ขอยกยเวลาพิจารณาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๑๕๐ วัน ด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายสรรเสริญ ไกรจิตติ)

ประธานคณะกรรมการบริหารและการยุติธรรม

กองกรรมธิการ

โทร. ๒๕๕๑๕๖๒, ๒๕๕๑๖๓๐

โทรสาร ๒๕๕๑๕๖๒

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ที่ ๒๓๓๒/๒๕๕๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ ๐๔๑๔๖
วันที่ ๑๓ ต.ค. ๕๒
เวลา ๑๐.๓๐ น.

วุฒิสภา

ถนนอุไทยใน กท ๑๐๓๐๐

๑๗ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอย้ายเวลาการพิจารณาศึกษาเรื่องความร่วมมือด้านการศึกษาและวัฒนธรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน
อาเซียนและนานาชาติ

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๓๔ ได้พิจารณาอนุมัติ เรื่อง ขอให้วุฒิสภามอบหมายให้คณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม กระทำกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา (นายเกษม สุวรรณกุล เป็นผู้เสนอ) และได้ลงมติมอบหมายให้คณะกรรมการการศึกษาและวัฒนธรรม พิจารณาศึกษาเรื่องดังต่อไปนี้

๑. เรื่องการศึกษาและวัฒนธรรมอันเป็นพื้นฐานของการพัฒนาประเทศและเรื่องที่เกี่ยวข้องอันมีผลกระทบต่อการศึกษาและวัฒนธรรมทั้งที่เป็นปัญหาเฉพาะหน้าและระยะยาว
 ๒. เรื่องบทบาทของศาสนาในการพัฒนาสังคมในปัจจุบันและอนาคต
 ๓. เรื่องการนำแผนการศึกษาและวัฒนธรรมไปสู่การปฏิบัติตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ ที่มุ่งเน้นการพัฒนาคนและศึกษาเรื่องการทำกับดักให้มีการปฏิบัติตามแผน
 ๔. เรื่องความร่วมมือด้านการศึกษาและวัฒนธรรมกับประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนและนานาชาติ
- โดยกำหนดระยะเวลาการพิจารณาศึกษา ๑ ปีนับแต่วันที่วุฒิสภามีมติแต่งตั้งคณะกรรมการฯ ต่อมาคณะกรรมการฯ ได้ขอย้ายเวลาการพิจารณาศึกษาทั้ง ๔ เรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๑๕๐ วัน โดยคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาศึกษาใน ๓ เรื่องแรกเสร็จเรียบร้อยแล้วและเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาไปแล้ว สำหรับเรื่องที่ ๔ คือ เรื่องความร่วมมือด้านการศึกษาและวัฒนธรรมกับประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนและนานาชาติ คณะกรรมการฯ ได้ขอย้ายเวลาการพิจารณาศึกษาออกไปอีก ซึ่งระยะเวลาการพิจารณาศึกษาจะครบกำหนดในวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ แต่คณะกรรมการฯ ยังพิจารณาศึกษาไม่แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด เนื่องจาก การพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวจำเป็นต้องศึกษาเอกสารและข้อเท็จจริงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมอีกพอสมควร ดังนั้น คณะกรรมการฯ จึงขอย้ายเวลาการพิจารณาศึกษาเฉพาะเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๑๕๐ วัน ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๘๗

Legislative Institutional Repository of Thailand

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ขยายเวลาการศึกษาเรื่องดังกล่าว
ออกไปอีก ๑๕๐ วัน ด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ภ. ก.

(นายเกษม สุวรรณกุล)

ประธานคณะกรรมการการศึกษาและพัฒนาธรรม

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๕๕๑๕๗๓, ๒๕๕๑๖๗๑

โทรสาร ๒๕๕๑๕๗๓

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ ๐๓๘๗
วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๒
เวลา ๑๑.๑๐ น.
วุฒิสภา

ถนนคูทองใน กทม ๑๐๓๐๐

ที่ ๒๗๓๙/๒๕๖๒

ก กันยายน ๒๕๖๒

เรื่อง ขอยกเวลาพิจารณาศึกษา

การยื่น ประธานวุฒิสภา

ตามที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ ที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๐ ได้พิจารณาญัตติเรื่อง ขอให้วุฒิสภามอบหมายให้คณะกรรมการการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน วุฒิสภา กระทำกิจการอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภา ซึ่งพลเอก ไพบูลย์ คุ้มวัน เป็นผู้เสนอ และได้ลงมติมอบหมายให้คณะกรรมการการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน พิจารณาเรื่องนี้ ดังต่อไปนี้

- ๑.การถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อลดก๊าซเรือนกระจก
- ๒.การนำขยะมาใช้ในด้านการผลิตกระแสไฟฟ้าและด้านการเกษตร
- ๓.การพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการถ่ายทอดเทคโนโลยี

ญัตติทั้ง ๓ เรื่องนี้ คณะกรรมการการ ได้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนด ๑ ปี นับแต่วันที่ วุฒิสภามอบหมาย ต่อมาคณะกรรมการ ได้ขอยกเวลาพิจารณาศึกษาญัตติทั้ง ๓ เรื่องดังกล่าว ออกไปอีก ๑ ปี และคณะกรรมการ ได้พิจารณาเรื่องนี้ “การถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อลดก๊าซเรือนกระจก” เสร็จแล้ว โดยได้จัดทำเป็นรายงานเสนอต่อวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ เรียบร้อยแล้ว

ส่วนญัตติอีก ๒ เรื่อง คือ “การนำขยะมาใช้ในด้านการผลิตกระแสไฟฟ้าและด้านการเกษตร” และ “การพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการถ่ายทอดเทคโนโลยี” นั้น คณะกรรมการการยังไม่สามารถพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดได้ เนื่องจากระยะเวลาการพิจารณาศึกษา ๒ เรื่องดังกล่าว จะสิ้นสุดลงในวันเสาร์ ที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๖๒ แต่ด้วยเหตุที่คณะกรรมการจะต้องรวบรวมข้อมูลและข้อเท็จจริงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาพิจารณาศึกษาพอสมควร ดังนั้น คณะกรรมการจึงขอยกเวลาพิจารณาศึกษาญัตติทั้ง ๒ เรื่องดังกล่าว ออกไปอีก ๕๐ วัน ตามนี้ขอแจ้งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๖

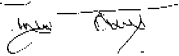

Legislative Institutional Repository of Thailand

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ขยายเวลาพิจารณาศึกษาบัญชีดังกล่าวออกไปอีก ๑๕๐ วันด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ไพฑูรย์ เอ็มพันธุ์)

ประธานคณะกรรมการวิชาการวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและการพลังงาน

กองกรรมการธิการ

โทร ๒๔๔๑๕๗๑, ๒๔๔๑๗๗๕

โทรสาร ๒๔๔๑๕๗๑

ที่ ๒๒๐๖ / ๒๕๕๖

วุฒิสภา
ถนนอุทัยภายใน กม ๑๐๓๐๐

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ ๐๓๘๘๗
วันที่ ๒ มี.ค. ๕๖
เรื่อง ๑๓.๑๐

๙๖ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอยกยเวลาพิจารณาศึกษา

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ ได้ลงมติมอบหมายให้คณะกรรมการกฤษฎีกา การธนาคารและสถาบันการเงิน วุฒิสภา พิจารณาศึกษาเรื่อง มาตรการและแนวทางในการฟื้นฟูเสถียรภาพทางการเงินและการคลังของประเทศ ภายในกำหนดระยะเวลา ๑ ปี ๖ เดือน นับแต่วันที่วุฒิสภามอบหมาย ซึ่งในการพิจารณาศึกษาผู้ตั้งในเรื่องดังกล่าวนี้ คณะกรรมการได้เสนอรายงานต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาเป็นระยะ ๆ ไปแล้วตามลำดับรวม ๕ ฉบับ ดังนี้

- (๑) รายงานของคณะกรรมการ (ฉบับที่ ๑) รายงานต่อวุฒิสภาเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖
- (๒) รายงานของคณะกรรมการ (ฉบับที่ ๒) รายงานต่อวุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๑
- (๓) รายงานของคณะกรรมการ (ฉบับที่ ๓) รายงานต่อวุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๑
- (๔) รายงานของคณะกรรมการ (ฉบับที่ ๔) รายงานต่อวุฒิสภาเมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๒ และ
- (๕) รายงานของคณะกรรมการ (ฉบับที่ ๕) รายงานต่อวุฒิสภาเมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒ นั้น

เนื่องจากระยะเวลาการพิจารณาเรื่องดังกล่าวของคณะกรรมการตามที่ได้วุฒิสภาได้มอบหมาย จะสิ้นสุดลงในวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๒ นี้ แต่การปฏิบัติงานตามภารกิจของคณะกรรมการยังไม่เสร็จสิ้น ทั้งนี้ โดยเหตุที่ปัญหาวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศในครั้งนี้อยู่มีความผันแปรอยู่อย่างต่อเนื่อง และมีเครื่องชี้ภาวะทางเศรษฐกิจของประเทศที่สำคัญหลายประการที่ยังมีทิศทางที่ผันผวนและแนวโน้มเป็นอย่างไร ซึ่งคณะกรรมการมีความจำเป็นที่จะต้องติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด และต้องใช้ระยะเวลาพิจารณาเป็นกรณีเพิ่มอีกระยะหนึ่ง ดังนั้น คณะกรรมการจึงไต่ถามขอยกยเวลาพิจารณาเรื่องดังกล่าวออกไปอีกจนถึงครบกำหนดอายุของวุฒิสภาชุดปัจจุบัน ตามกณฑ์แห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๘๗ จึงกราบเรียนขอเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ขยายเวลาพิจารณาเรื่องนี้ ทั้งนี้ ตามแต่จะพิจารณาเห็นสมควร

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายวิรัช รัตนกุล)

รองประธานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองกรรมาธิการ

โทร ๒๕๓๑๕๓๑, ๒๕๓๑๖๓๕ โทรสาร ๒๕๓๑๕๓๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ ๐๒๖๖๖
วันที่ 13 มิ.ย. ๕๖
เวลา 15.20 น.

ที่ ๑๑๕๖/๒๕๕๖

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอย้ายเวลาการพิจารณาศึกษา

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยวิสามัญ) วันศุกร์ที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ได้พิจารณา
เบ็ดติเรื่อง เบ็ดติขอให้ตั้งคณะกรรมการธิการวิสามัญเพื่อศึกษาแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายล้มละลาย ซึ่งนายวิชัย
โกลสุวรรณจินดา เป็นผู้เสนอ และลงมติตั้งคณะกรรมการธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อศึกษาแก้ไขเพิ่มเติม
กฎหมายล้มละลาย ภายในกำหนดระยะเวลา ๑ ปี นับแต่วันที่วุฒิสภามอบหมาย นั้น

เนื่องจากระยะเวลาการพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว จะสิ้นสุดลงในวันศุกร์ที่ ๒๔ พฤษภาคม
๒๕๕๒ ซึ่งคณะกรรมการธิการวิสามัญยังไม่สามารถพิจารณาศึกษาให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดได้ ด้วย
เหตุที่คณะกรรมการธิการวิสามัญฯ จะต้องรวบรวมข้อมูลและจัดทำรายงานการพิจารณาการศึกษา ซึ่งต้องใช้
ระยะเวลาพอสมควร ดังนั้น คณะกรรมการธิการวิสามัญฯ จึงขอย้ายเวลาพิจารณาการศึกษาเรื่องดังกล่าว
ออกไปอีก ๖๐ วัน ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๘๗

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้ขยายเวลาพิจารณาการศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก
๖๐ วัน ด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายสรเสรีบุญ ไกรจิตติ)

ประธานคณะกรรมการธิการวิสามัญฯ

กองกรรมาธิการ

โทร ๒๕๔๑๕๗๒, ๒๕๔๑๖๗๐

โทรสาร ๒๕๔๑๕๗๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : จิงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ๑.๒ ด้วยประธานกรรมการ
ป.ป.ป. ได้เสนอรายงานผลการปฏิบัติราชการของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ประจำปี ๒๕๕๒
มาตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๑๓ (๕)

๒. หน้า ๑๖ ข้อ ๒๖ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ราชข้อ แถวขึ้น ข ๒๒ ข ๒๒ "นายธีรยุทธ
พลเดชรัตน์" แก้เป็น "นายธีรยุทธ พลเดชรัตน์"

๒. หน้า ๑๖ ข้อ ๒๖ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ราชข้อ แถวขึ้น ข ๒๒ ข ๒๒ "พันทิ" แก้เป็น "ที นว"

๓. หน้า ๑๕๓ ๓. ด้านขึ้น ข ๒๒ ข้อ ๒๒ เปลี่ยนข้อความจากเดิม

"พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
พ.ศ." แก้เป็น "พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริต พ.ศ." และตัดข้อความ "จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ." ออก

๔. หน้า ๑๔๕ (๓) คณะที่ ๑ จากเดิม "๕. นายสุพันธุ์" แก้เป็น "๕. นายสุพันธุ์"

๕. หน้า ๑๕๐ (๓) คณะที่ ๓ จากเดิม "๒. นายปิ่นน สุพรรพ" แก้เป็น

"๒. นายปิ่นน สุพรรพ"

๖. หน้า ๑๕๑ (๕) คณะที่ ๕ จากเดิม "๓. คุณหญิงนันทการ" แก้เป็น

"๓. คุณหญิงนันทการ"

๗. หน้า ๑๕๑ (๖) คณะที่ ๖ จากเดิม "๕. นายประทีป ชุ่มวัฒนะ" แก้เป็น

"๕. นายประทีป ชุ่มวัฒนะ"

๘. หน้า ๑๕๒ (๔) คณะที่ ๔ จากเดิม "๖. นายกริชกรชัย" แก้เป็น

"๖. นายกริชกรชัย"

๙. หน้า ๑๕๔ (๑๑) คณะที่ ๑๑ จากเดิม "๕. นายฤดี" แก้เป็น "๕. นายฤดี" และ

จากเดิม "๖. นายธีรยุทธ พลเดชรัตน์" แก้เป็น "๖. นายธีรยุทธ พลเดชรัตน์"

๑๐. หน้า ๑๕๕ (๑๓) คณะที่ ๑๓ จากเดิม "๑. นายสุจิต บุญบงการ" แก้เป็น

"๑. นายสุจิต บุญบงการ"

๑๑. แผ่นปกหลัง จัดทำโดย จากเดิม "กลุ่มสร้างเสริมทัศนคติและเผยแพร่"
เป็น "กลุ่มสร้างเสริมทัศนคติและเผยแพร่"

สำนักงาน ป.ป.ช. ขออภัยในความผิดพลาด

Legislative Institutional Repository of Thailand

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	
เลขรับ	04999
วันที่	๑๔ ต.ค. ๒๕๕๔
เวลา	๑๕:๓๐ น.

ที่ นร 1502/ ๒๖๖๗

สำนักงาน ป.ป.ป.

ถนนพิษณุโลก กทม. 10300

๑๔ ตุลาคม 2542

เรื่อง รายงานผลการปฏิบัติราชการของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ประจำปี 2542

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานผลการปฏิบัติราชการของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ประจำปี 2542
จำนวน 350 เล่ม

เนื่องด้วยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
ในวงราชการ พ.ศ. 2518 มาตรา 13 (5) บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีหน้าที่รายงานผล
การปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ พร้อมทั้งข้อสังเกตต่อนายกรัฐมนตรี ประธานวุฒิสภา และ
ประธานสภาผู้แทนราษฎร ภายในเดือนตุลาคมทุกปี แล้วพิมพ์เผยแพร่รายงานประจำปีนั้น ต่อไป

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงขอเสนอรายงานผลการปฏิบัติราชการประจำปี 2542
มาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายสุจิต บุญบงการ)

ประธานกรรมการ ป.ป.ป.

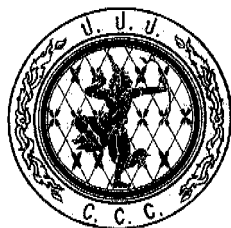
กองวิจัยและวางแผน

โทร.2820198,2822532

โทรสาร 2820407

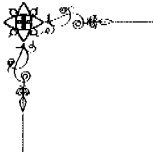
Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานผลการปฏิบัติราชการ
ประจำปี ๒๕๔๒

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
และประพฤติมิชอบในวงราชการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

พระบรมราโชวาท

พระราชทานแก่คณะนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้รับพระราชทานเลื่อนยศขึ้นนายพล

ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน

วันอังคารที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๔

...ถ้าไม่รักษาวินัย ไม่รักษาความเป็นธรรม
ไม่รักษาความขยันหมั่นเพียร ความซื่อสัตย์สุจริต
แล้ว เราก็ย่อมจะล้มจม เพราะว่าความเป็นธรรม
ความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียรความ
ตั้งใจทำตามหลักวิชานั้นเป็นการสร้างพื้นฐานที่ดี
สำหรับบ้านเมือง...

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

LIPT

Thailand's National Repository of Thailand

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายชวน หลีกภัย
นายกรัฐมนตรี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

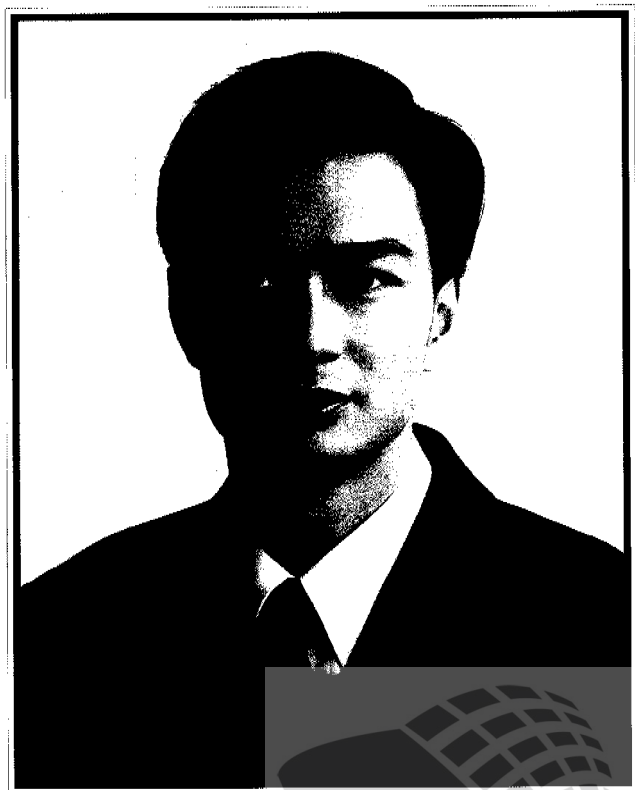
นายพิชัย รัตตกุล

รองนายกรัฐมนตรี

กำกับการบริหารราชการส่วนราชการ

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

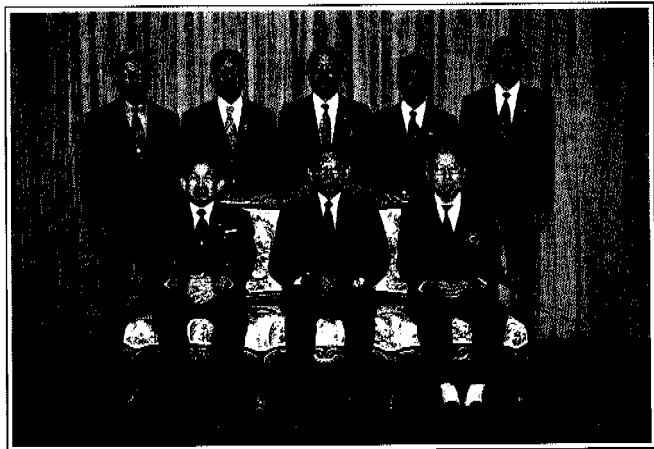
นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

สั่งและปฏิบัติราชการส่วนราชการ

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

คณะกรรมการ ป.ป.ป.

แถวยืนจากซ้าย

นายธีรยุทธี หล่อเลิศรัตน์

กรรมการ

นายสมชัย เศรษฐเกียรติ

กรรมการ

นายก้านรงค์ จันทิก

กรรมการและเลขานุการ

นายวิญญา สติธิต

กรรมการ

นายธานี โรจนาลักษณ์

กรรมการ

แถวนั่งจากซ้าย

พลโท ชูชาติ สุขสงวน

กรรมการ

นายสุจิต บุญบงการ

ประธานกรรมการ

นายบรรลุ ศิริพานิช

กรรมการ

รายนามประธานกรรมการ ป.ป.ป.

นายเฉลิม สัตย์ทอง
(พ.ศ. ๒๕๑๙ - พ.ศ. ๒๕๓๐)

นายโชค จารุจินดา
(พ.ศ. ๒๕๒๐ - พ.ศ. ๒๕๒๔)

นายกำธร พันธุลาภ
(พ.ศ. ๒๕๒๔ - พ.ศ. ๒๕๒๘)

นายประภาคนธ์ อวยชัย
(พ.ศ. ๒๕๒๘ - พ.ศ. ๒๕๓๐)

นายศิริ อดิโพธิ์
(พ.ศ. ๒๕๓๐ - พ.ศ. ๒๕๓๒)

นายศักดิ์ สอนองชาติ
(พ.ศ. ๒๕๓๒ - พ.ศ. ๒๕๓๖)

นายเอียง เจริญวัฒนา
(พ.ศ. ๒๕๓๖ - พ.ศ. ๒๕๔๐)

นายโอภาส กระจุกนที
(พ.ศ. ๒๕๔๐ - พ.ศ. ๒๕๔๒)

นายสุจิต บุญบงการ
(พ.ศ. ๒๕๔๒ - พ.ศ. ๒๕๔๒)

รายนามเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.

นายฉวีล วิสุทธจินดา
(พ.ศ. ๒๕๑๙ - พ.ศ. ๒๕๒๐)

นายสุธี อากาศฤกษ์
(พ.ศ. ๒๕๒๐ - พ.ศ. ๒๕๒๔)

นายถาวร โพธิ์ทอง
(พ.ศ. ๒๕๒๔ - พ.ศ. ๒๕๒๘)

นายคำนวย วงศ์วิเชียร
(พ.ศ. ๒๕๒๘ - พ.ศ. ๒๕๓๒)

นายชัยเชต สุนทรพิพิธ
(พ.ศ. ๒๕๓๒ - พ.ศ. ๒๕๓๖)

นายประสิทธิ์ ดำรงชัย
(พ.ศ. ๒๕๓๖ - พ.ศ. ๒๕๔๐)

นายกล้านรงค์ จันทิก
(พ.ศ. ๒๕๔๐ - พ.ศ. ๒๕๔๒)

LIR

Legislative Institutional Repository of Thailand

ฝ่ายบริหารสำนักงาน ป.ป.ป.

นายก้านรงค์ จันทิก
เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.

นายไพฑูรย์ ประดิษฐ์สาร
รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.

นายศุภโชค เรืองวรรณ
รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.

นายวิชชัย พาณิชพันธ์
รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.

นายทองลุด กลิ่นประวัตร
นิติกร ๔

นายชาญณรงค์ กัทธิวิจิตร
เจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวน ๔
(ด้านโครงการการทุจริตและ
ประพฤตินิติชนในวงราชการ)

นายนำจู่ จิตมุง
เจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวน ๔
(ด้านสืบสวนสอบสวน
เรื่องข้าราชการ)

นายชัยยง เต็มภูศรี
เจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวน ๔
(ด้านสืบสวนสอบสวน)

นายสมชิต สดภูมินทร์
เลขานุการกรม

นางวลัยศรี คุโรวาท
ผู้อำนวยการกองวิจัยและวางแผน

นายวินัย กลิ่นสุวรรณ
ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๑

นางกนิษฐ์ ประดิษฐ์กุล
ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๒

นายศรารุท เมนะเควต
ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๓

ว่าที่ร้อยตรี เอื้อวงศ์ วงศ์ทองเหลือ
ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๔

อารัมภบท

นับตั้งแต่ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๒ ตอนที่ ๙๒ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๘ จนถึงปัจจุบันนี้เป็นเวลา ๒๙ ปีแล้ว ซึ่งในระหว่างนี้ได้มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ รวมทั้งได้มีการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ราชการตามพระราชบัญญัตินี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพมากขึ้นตามลำดับ

การปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ อีกทั้งยังได้รับการเสริมประสิทธิภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิที่ร่วมเป็นคณะกรรมการ และคณะทำงานซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถมาโดยตลอดตามขอบเขตของอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายได้กำหนดไว้

รัฐบาลในระบอบประชาธิปไตยทุกรัฐบาลได้แสดงเจตจำนงและพยายามที่จะปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม และพัฒนาองค์กรในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างต่อเนื่องและจริงจัง จนในปัจจุบันรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้ยกระดับฐานะขององค์กรที่ปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้เป็นองค์กรอิสระระดับชาติ โดยบัญญัติให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีการปรับปรุงเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการดังกล่าวให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ยังคงต้องรายงานผลการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ในรอบปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๑๓ (๕) ที่บัญญัติให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ มีหน้าที่ “รายงานผลการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่พร้อมทั้งข้อสังเกต ต่อนายกรัฐมนตรี ประธานวุฒิสภา และประธานสภาผู้แทนราษฎรภายในเดือนตุลาคมทุกปี แล้วพิมพ์เผยแพร่รายงานประจำปีนั้นต่อไป”

รายงานผลการปฏิบัติราชการประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการฉบับนี้ถือได้ว่าเป็นฉบับสุดท้ายตามวาระที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ และนับจากการปฏิบัติงานในเรื่องของการป้องกันและปราบปรามการทุจริตจะต้องเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติต่อไป ซึ่งสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ต้องการจะคำนึงก็คือ การปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตนั้นจะต้องได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากประชาชนทุกหมู่เหล่าในการที่จะช่วยกันสอดส่องดูแล ปกป้อง และรักษาผลประโยชน์ของประเทศไทยและของคนเอง มิให้รั่วไหล หรือยอมให้ผู้หนึ่งผู้ใดแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ รวมทั้งให้การสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติอย่างต่อเนื่องจริงจัง และจริงใจ อันจะส่งผลให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตสัมฤทธิ์ผลตามเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้

ส่วนที่ ๑

๑. ผลงาน

ด้านการป้องกัน

- ๒ การเสนอมาตรการป้องกันอาชญากรรมและประพฤตินิสัยในพระราชกรณียกิจของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าสุทิดาศจี

- ๓ เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

- มาตรการป้องกันอาชญากรรมและประพฤตินิสัยเกี่ยวกับผู้ประกอบอาชีพพนักงานขับรถสาธารณะ
- มาตรการป้องกันอาชญากรรมและประพฤตินิสัยเกี่ยวกับอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน
- การดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดในพระราชบัญญัติการประมง

- ๔ เรื่องที่คณะกรรมาธิการ ป.ป.ช. มีมติส่งเรื่องให้ส่วนราชการปรับปรุงการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันอาชญากรรมและประพฤตินิสัยเป็นการประสานงาน

- การคุ้มครองผู้กล่าวหาเรื่องฉ้อโกง
- มาตรการป้องกันอาชญากรรมและประพฤตินิสัยเกี่ยวกับเจ้าหนี้ที่จากธุรกิจการค้าและผลประโยชน์ (เปอร์เซ็นต์) จากผู้เสนอราคาและชนะการประกวดราคาโดยมิชอบ
- กรณีที่มีการเรียกเก็บเงินจากผู้ประกอบการนักเรียนในนามสมาคมผู้ปกครองและครู

- ๕ การวิจัยและส่งเสริมการวิจัย

- ๖ การแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

- ๗ การประชาสัมพันธ์

- กิจกรรมข่าว
- กิจกรรมให้คำปรึกษา
- กิจกรรมบรรยาย

หน้า

๑

๒

๒

๓

๓

๓

๕

๖

๖

๖

๖

๖

๖

๖

๖

๖

๖

กิจกรรมค่ายวัน	๒๑
กิจกรรมสัปดาห์สิ่งแวดล้อม	๒๑
โครงการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางสถานีวิทยุและโทรทัศน์	๒๒
กิจกรรมการมอบดอกไม้ให้ครูแก่ครูผู้สอนนักเรียนของสำนักงาน ป.ป.ป.	๒๒
กิจกรรมประกวดการกล่าวสุนทรพจน์	๒๓
- กิจกรรมประกวดบทความ	๒๔
- กิจกรรมนิทรรศการ	๒๕
- โครงการเสวนารวบรวมความคิดเห็นและสำนักงาน ป.ป.ป.	๒๕
- โครงการประชาสัมพันธ์ ป.ป.ป. พบ หยต.	๒๖
- โครงการสหวิทยาเขตเพื่อขยายผลเป็นผู้ใช้ประพฤติปฏิบัติชอบด้วยความซื่อสัตย์สุจริต	๒๖
๒ การเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต	๒๙
- โครงการสถาบันการศึกษาสัมพันธ์	๒๙
- กิจกรรมผลิตวีดิทัศน์เพื่อการศึกษ	๓๑
- โครงการเสริมแนวร่วมเพื่อสร้างจิตสำนึกในความซื่อสัตย์สุจริต	๓๑
กิจกรรมสนทนาทางสถานีโทรทัศน์	๓๑
โครงการสัมมนาครู อาจารย์ ผู้ปฏิบัติการสอน	
ในสถานศึกษา	๓๒

ด้านการประชาสัมพันธ์

๑ ด้านการประชาสัมพันธ์ในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการ	๓๕
- เรื่องที่รับไว้ดำเนินการในถึงประมาณ ๒๕ ๑ ๒	๓๕
- ลักษณะความผิดของเรื่องที่ถูกกล่าวหาถึงเรียน	๓๕
- สังกัดของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาจากเรื่องกล่าวหาจริงเรียน	๓๗
- ลักษณะความผิดของเรื่องกล่าวหาจริงเรียนที่ดำเนินการแล้วเสร็จ	๓๗
- สังกัดของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาจากเรื่องกล่าวหาจริงเรียนที่ดำเนินการแล้วเสร็จ	๓๗
๒ ด้านการประชาสัมพันธ์ในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติการณ์ร้ายแรงผิด	๔๑
- เรื่องกล่าวหาจริงเรียนว่าร้ายแรงผิดที่ส่งไว้ก่อนในทาง	๔๑
- สังกัดของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาว่าร้ายแรงผิดที่	
จากเรื่องกล่าวหาจริงเรียน	

สังกัดของเจ้าหน้าที่ซึ่งของรัฐผู้ถูกกล่าวหาจากเรื่องกล่าวหา
ร้องเรียนว่าข้าราชการบิดาโกดที่ดำเนินการแล้วเสร็จ

๑๓

๒. ตารางผลงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ด้านการปราบปราม
ผลงานที่อาจประเมินเป็นตัวเงินได้

๒๕

๓๗

เรื่องที่นำเสนอใจ

๔๘

๑. เรื่อง พนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ทูจวิธ
ในการจัดซื้อที่ดินเพื่อก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังความร้อนแห่งใหม่
(ภาคใต้) โดยไม่ได้ติดต่อกับเจ้าของที่ดินโดยตรง ทำให้การไฟฟ้า
ฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยต้องซื้อที่ดินในราคาที่สูงกว่าความเป็นจริง

๓๘

๒. เรื่อง เจ้าหน้าที่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
ทูจวิธในการอนุญาตให้บุคคลเช่าที่ดินประโยชน์ในที่ดิน
ส.ป.ก. และทูจวิธในการเบิกเงินค่าเช่าบ้าน

๕๖

๓. เรื่อง เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ทูจวิธในการเบิกเงินค่าจ้างคนงานและ
ค่าวัสดุการเกษตรตามโครงการพัฒนาป่าชุมชน

๕๙

๔. เรื่อง เจ้าหน้าที่ที่ดินและเจ้าหน้าที่กรมการปกครองทูจวิธออก น.ส. ๓ ก.
ในที่ดินของกรมการรถไฟ

๗๓

๕. เรื่อง พนักงานการรถไฟแห่งประเทศไทยทูจวิธในการจัดหัด
อาหารว่างและตรวจลอบพบการทูจวิธแล้วปกปิดไว้
ไม่คำนึงการต่อไปโดยมิชอบ

๗๔

๖. เรื่อง เจ้าหน้าที่ซึ่งของรัฐทูจวิธออก น.ส. ๓ ก. ในบริเวณ
รถบรรทุกขนส่งแห่งชาติใหญ่และบริเวณสองข้างทางถนนเอเชีย
ผ่านถนนพหลโยธิน จังหวัดนครราชสีมา

๗๖

๗. เรื่อง ทูจวิธออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์
(น.ส. ๓ ก. เลขที่ ๒๔๗๖) โดยมิชอบ หักค่าปลงงานแห่งชาติ
ที่มีสภาพของเขาสูงชันให้กับนายทุน แล้วสร้างเป็นรีสอร์ท

๘๒

๘. เรื่อง จงใจไม่ปฏิบัติตามกำหนดหน้าที่เกี่ยวกับการประกวดราคา

๘๖

๙.	เรื่อง	ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลจำเริญ ชุดเลือกตั้งในพื้นที่ที่ตนเองมีหน้าที่รับผิดชอบ	๘๖
๑๐.	เรื่อง	เจ้าหน้าที่เรียกเก็บเปอร์เซ็นต์จากผู้ขายสินค้า	๘๗
๑๑.	เรื่อง	ข้าราชการระดับจ่าระดับสูงของกระทรวงสาธารณสุข ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าราชการ	๘๘
๑๒.	เรื่อง	ข้อสังเกตเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบพัสดุ ที่มีได้ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ	๙๓
๑๓.	เรื่อง	ผู้บริหารระดับสูงของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคทุจริต ในการจัดซื้อที่ดินเพื่อก่อสร้างสถานีไฟฟ้า	๙๕
๑๔.	เรื่อง	เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตแก้ไขเดือนเกิดของเด็กชายคนหนึ่งโดยมิชอบ	๙๘
๑๕.	เรื่อง	ข้าราชการระดับ ๑๐ ทุจริตต่อหน้าที่ ฐานปฏิบัติหน้าที่ โดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง	๙๘
	□	สรุปผลการปฏิบัติราชการและผลงานสำคัญของคณะกรรมการ ป.ป.ป. และสำนักงาน ป.ป.ป. ตั้งแต่ถึงงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๐ พ.ศ. ๒๕๓๓	๑๐๐
๒.	ข้อสังเกต		๑๒๑
	-	ด้านการป้องกัน	๑๒๑
	-	ด้านการเสริมสร้างทัศนคติด้านนิยมในความซื่อสัตย์สุจริต	๑๒๔
	-	ด้านการปราบปราม	๑๒๖
๓.	อำนาจหน้าที่และการจัดองค์กร		๑๒๘
	อำนาจหน้าที่		๑๒๘
	อำนาจ		๑๒๘
	หน้าที่		๑๒๙
	ขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่		๑๓๐
	การจัดองค์กร		๑๓๑
	คณะกรรมการ ป.ป.ป.		๑๓๑
	สำนักงาน ป.ป.ป.		๑๓๒

การแบ่งส่วนราชการ	๑๓๓
แผนภูมิการแบ่งงานและการจัดอัตราค่าจ้าง (ระดับบริหาร)	๑๓๕
- งบประมาณ	๑๓๖
- คัดรค่าจ้าง	๑๓๗

ส่วนที่ ๒ ๑๓๘

ผลงานตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ๑๔๐

● ด้านการป้องกัน,	๑๔๐
● ด้านการปราบปราม	๑๔๑
● ด้านอื่นๆ	๑๔๓

ภาคผนวก ๑๔๕

สำเนา ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการ ในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ	๑๔๖
- สำเนา ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการ ในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ	๑๔๗
- สำเนา ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการพลเรือน (เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.)	๑๔๘
- รายชื่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. (ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ - ปี พ.ศ. ๒๕๕๓)	๑๔๙
- รายชื่อคณะกรรมการ ป.ป.ป.	๑๕๐
- สรุปหลักโครงการศึกษาวิจัย เรื่อง การลดอัตราเงินเดือนในวงราชการ กับหักค่านายหน้า	๑๕๑
	๑๕๒

Legislative Institutional Repository of Thailand

ส่วนที่ ๑

ผลงาน

คณะพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ป. เป็นองค์กรที่มีหน้าที่ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ อันเป็นนโยบายสำคัญของรัฐบาลที่จะต้องดำเนินการต่อไปให้ได้ผลอย่างจริงจัง ในปีงบประมาณ ๒๕๔๒ คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ มีผลงานดังต่อไปนี้

๑. ด้านการป้องกัน

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ปฏิบัติหน้าที่ ในด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ใน ๔ ลักษณะ คือ

- ๑.๑ การเสนอมาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการต่อคณะรัฐมนตรี
- ๑.๒ การวิจัยและส่งเสริมการวิจัย
- ๑.๓ การแสดงสัมพันธภาพและทโนสินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- ๑.๔ การประชาสัมพันธ์
- ๑.๕ การเสริมสร้างทัศนคติสำนึกในความ

๑.๑ การเสนอมาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการต่อคณะรัฐมนตรี

การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการถือว่าเป็นงานที่มีความสำคัญ เพราะเหตุว่า ถ้ามีการวางมาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพแล้ว ย่อมมีส่วนป้องกันยับยั้งหรือลดการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการได้อย่างมาก

สำหรับแนวทางการดำเนินการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์ วิจัย จัดทำข้อเสนอแนะในการพัฒนาปฏิกรรณ กฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ นิตินคณะรัฐมนตรีรวมทั้งขั้นตอนการปฏิบัติราชการที่ไม่เหมาะสม เป็นสาเหตุหรือเป็นช่องทางอันสำคัญอย่างหนึ่ง ที่มีส่วนสนับสนุนให้เกิดการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการแล้วเสนอเป็นมาตรการหรือความคิดเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาส่งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องรับไปพิจารณาดำเนินการในลักษณะที่เป็นการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการต่อไป

๑.๑.๑ เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

๑) มาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับผู้ประกอบอาชีพรับจ้าง

สืบเนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาเรื่องกล่าวหาหรือยื่น ประท้วงกับมิว่า

ปรากฏทางสื่อมวลชนโดยทั่วไป มีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบ โดยเรียกรับผลประโยชน์จากผู้ประกอบอาชีพรับจ้างรายวัน ผลประโยชน์จากผู้ประกอบอาชีพรับจ้างรายวันรับจ้างหลายท้องที่ในเขตกรุงเทพมหานคร และจังหวัดอื่นๆ

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การประกอบอาชีพรับจ้างรายวันรับจ้าง แม้จะเป็นอาชีพที่ยังไม่มีกฎหมายรองรับให้เป็นอาชีพที่ถูกต้องตามกฎหมายก็ตาม แต่ในขณะที่ระบบการจรรยาบรรณและการขนส่งมวลชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลยังไม่เอื้ออำนวย และให้ความสะดวกแก่ประชาชน โดยทั่วไปอย่างเพียงพอ ภาคราชการรับจ้างจึงเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของประชาชนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และมีแนวโน้มว่าจะได้รับการยอมรับ จนเพิ่มปริมาณมากขึ้นทุกวัน

ด้วยเหตุดังกล่าวประกอบกับ ระบบการควบคุมและกำกับดูแลยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ จึงทำให้มีปัญหาดังกล่าว ตามมา อาทิ ปัญหาด้านสังคม อาชญากรรม กลุ่มก๊วนต่างๆ รวมทั้งปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องด้วย คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงได้หยิบยกปัญหาภาคราชการรับจ้างมาพิจารณา กำหนดเป็นมาตรการแก้ไขปัญหานี้เรื่องดังกล่าวทั้งในด้านการแก้ไข เพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การกำหนดระบบการควบคุม และกำกับดูแล เพื่อรองรับการประกอบอาชีพรับจ้างรายวันรับจ้างให้เป็นอาชีพที่ถูกต้องตามกฎหมาย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของประชาชนผู้ใช้บริการโดยส่วนรวม และเพื่อเป็น

การป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องอาศัยช่องทางโอกาสหรือช่องว่างของกฎหมายกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับเรื่องนี้ต่อไป)

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาพิจารณาข้อเท็จจริงจากส่วนราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่ กรมการขนส่งทางบก กรมการปกครอง กรมตำรวจ กรมควบคุมมลพิษ กรุงเทพมหานคร สำนักงานมาตฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการจัดระเบียบการคลังของราชการ รวมทั้งการสังเกตการณ์ผู้ประกอบอาชีพการขนถ่ายรับจ้างในบริเวณท้องที่ต่างๆ ของกรุงเทพมหานคร ประกอบกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวนี้แล้ว มีความเห็นว่า เนื่องจากขณะนี้มียังไม่กฎหมายบัญญัติไว้ถึงกิจกรรมขนถ่ายรับจ้างสาธารณะ จึงเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ยของรัฐผู้ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจราจรในบางท้องที่นำมาใช้เป็นข้ออ้างว่า การประกอบอาชีพหรือกิจกรรมขนถ่ายรับจ้างเป็นอาชีพที่ไม่ถูกกฎหมาย หรือการประกอบอาชีพหรือกิจกรรมขนถ่ายรับจ้างเป็นอาชีพการมาใช้ในลักษณะไม่ถูกกฎหมาย หรือองค์รรถกิจวางทางจราจรเป็นต้น ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงผลประโยชน์จากผู้ประกอบการอาชีพที่ยังไม่มีกฎหมายรองรับ นอกจากนั้นในบางท้องที่จะมีผู้มิชอบพละการทั้งแก่จัดการควบคุมดูแล และมิชอบละเมิดจากผู้ใช้บริการยานยนต์รับจ้าง และนำไปเป็นให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจจับกุม จนปรากฏเป็นข่าวแพร่หลายทั่วไป และเป็นที่ทราบกันดีว่าเงินหมุนเวียนนอกกรอบในลักษณะนี้มีถึงจำนวนมาก

ดังนั้น หากจัดทำแก้ไขกฎหมายแต่ได้แก่ผู้ประกอบการอาชีพหรือกิจกรรมขนถ่ายรับจ้างเป็นไปโดย

ชอบด้วยกฎหมาย ก็จะมีส่วนช่วยป้องกันมิให้ผู้ใดใช้เป็นช่องโอกาสทางผลประโยชน์โดยมิชอบเพื่อตนเอง หรือผู้อื่นได้แก่ คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงเห็นสมควรกำหนดมาตรการฯ แก้ไขปัญหาในเรื่องดังกล่าว โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

มาตรการเร่งด่วน

เร่งรัดให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ตามที่กรมการขนส่งทางบกเสนอโดยเร่งด่วนที่สุด

มาตรการเสริม

ในขณะที่ยังมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ อยู่ระหว่างการจัดทำและดำเนินการในขั้นตอนต่างๆ นั้น เพื่อให้ปัญหาเกี่ยวกับผู้ประกอบการอาชีพหรือกิจกรรมขนถ่ายรับจ้างได้ถูกเร่งแก้ไขให้รวดเร็วทันแก่กาล จึงสมควรให้ส่วนราชการและองค์การที่เกี่ยวข้องปฏิบัติดังนี้

๑. ต้องคัดกรองเอกสารส่วนท้องถิ่น เช่น กรุงเทพมหานคร เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการประสานงานกับส่วนราชการอื่นๆ ได้แก่ กรมการขนส่งทางบก สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมการขนส่งทางบก สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการดำเนินการ เช่น สนับสนุนให้ผู้ประกอบการอาชีพหรือกิจกรรมขนถ่ายรับจ้างรวมกลุ่มกับบริษัทขนส่ง หรือสหกรณ์ หรือวิสาหกิจอื่นๆ เพื่อควบคุมและกำกับการดำเนินงาน ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเรียกหรือผลประโยชน์ร่วมทั้งจัดหางานหรือกำหนดสถานที่จอดรถสำหรับกิจกรรมขนถ่ายรับจ้างในแต่ละกลุ่มหรือสมาคม หรือสหกรณ์ดังกล่าวให้อยู่ในที่เหมาะสม ไม่ให้หน่วยงานของราชการหรือทางสังคมของประชาชนเข้ามายุ่ง

๒. ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดำเนินการจัดทำทะเบียนผู้ขับขี่ หรือผู้ประกอบการรถจักรยานยนต์รับจ้างเพื่อป้องกันปัญหาอาชญากรรมและเพื่อประโยชน์ ในการควบคุมตรวจสอบอันตรายจากรถยนต์

๓. ในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดเรียกหรือผลประโยชน์หรือส่วนเกี่ยวเนื่องในการเรียกหรือผลประโยชน์จากผู้ขับขี่หรือผู้ประกอบการรถจักรยานยนต์รับจ้าง ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นโดยเร็ว และเมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ฐานกระทำความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนหรือสั่งพักราชการไว้ก่อนแล้วแต่กรณี

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษเมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๒ ลงมติเห็นชอบมาตรการป้องกัน การทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับผู้ประกอบการอาชีพรถจักรยานยนต์รับจ้าง ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. เสนอ และให้หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ดำเนินการต่อไปแล้ว ตามหนังสือสำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี ที่ นว ๐๒๐๘/ว (ฉ) ๓๓๒๖ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๒

๒) มาตรการป้องกันทางทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับการดำเนินคดีกับผู้กระทำ การฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการประมง

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาถึงสภาพ ทางการเงินของ เจ้าหน้าที่ ร่วมร่วมกับพนักงาน สืบสวนเกี่ยวกับเงินจากเจ้าของเรือประมง เพื่อ

แลกเปลี่ยนกับค่าน้ำมันและให้การช่วยเหลือแก่ เจ้าของเรือในการขออนุญาตต่อผู้คิด ซึ่งจะเป็นผล มีให้ศาลมีคำพิพากษาจับเรือประมงในการมีที่ ผู้ควบคุมเรือประมงถูกจับกุมและยื่นฟ้องต่อศาล เนื่องจากการกระทำฝ่าฝืนประกาศกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ เรื่องกำหนดห้ามใช้เครื่องมือทำการ ประมงบางชนิดทำการประมงในฤดูปลาที่ไม่วางไข่เลี้ยงลูกในท้องที่บางแห่งภายในเวลาที่ กำหนด พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งออกตามความในมาตรา ๓๒ (๑), (๒), (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติ การประมง พ.ศ. ๒๕๒๐ นอกจากให้คำแนะนำ ดังกล่าวแล้วยังทำการสืบสวนเรือประมง ซึ่งเป็น ของกลางที่ถูกควบคุมในทางคดีกันด้วย

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ศึกษาข้อมูล ที่ได้รับการสอบสวนและคำชี้แจงเพิ่มเติมของ เจ้าหน้าที่ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่ กรม ประมง กรมเจ้าท่า และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยพิจารณาประกอบกับกฎหมาย ระเบียบ ข้อตกลง และคำสั่งต่างๆ รวมทั้งได้ออกไปสังเกตการณ์การ ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการ ประมง พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดชุมพร และจังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งเป็น พื้นที่ที่ถูกกำหนดห้ามใช้เครื่องมือทำการประมง บางชนิดทำการประมงตั้งแต่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ของทุกปี โดยประกาศ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดังกล่าวข้างต้น

คณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาเห็นว่า การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจร่วมกับพนักงานสืบสวน ใช้เงินจากผู้ถูกจับกุมหรือเจ้าของเรือที่ถูกควบคุม

ในระหว่างดำเนินคดี เพื่อแลกเปลี่ยนกับคำแนะนำวิธีการต่อสู้คดีหรือหลบเลี่ยงมิให้ศาลมีคำพิพากษาวิบัติของกลาง หรือทำการเปลี่ยนแปลงชื่อของกลางดังกล่าวข้างต้น เป็นการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการที่สมควรหาทางขจัดให้หมดสิ้นไปหรือลดน้อยลง มิฉะนั้นผู้กระทำผิดที่ไม่ได้รับโทษจะไม่หลาบจำและกระทำความผิดซ้ำ ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมากแก่ทรัพยากรการประมงทางทะเลในน่านน้ำไทยในอนาคต รวมทั้งเป็นเหตุให้เกิดความสูญเสียด้านเศรษฐกิจของประเทศด้วย

เพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และเป็นภาระลดจนทรัพยากรการประมงทางทะเลไว้เพื่อคนไทยในปัจจุบันและอนาคต คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงเห็นควรกำหนดมาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในเรื่องนี้โดยมีข้อเสนอดังนี้ รวม ๕ ข้อดังนี้

๑. เห็นควรแก้ไขพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยบัญญัติบทกำหนดโทษสำหรับผู้กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ ในการมีกระทำการให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพยากรทางทะเลให้มีอัตราโทษสูงกว่าเดิมและใกล้เคียงกับอัตราโทษที่จะลงโทษแก่ผู้ก่อความเสียหายต่อทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

๒. เห็นควรมีกฎบัญญัติเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้นิยามความ เป็นประเด็นสำคัญว่า ในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำการ

ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการประมงซึ่งมีการยึดเรือประมงหรือสิ่งของอื่นที่ใช้ในการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติการประมงด้วยนั้น นอกจากตัวบุคคลที่เป็นผู้กระทำความผิดโดยตรงแล้ว ให้บัญญัติเป็นข้อสันนิษฐานไว้ก่อนว่า เจ้าของเรือหรือเจ้าของสิ่งของเครื่องมือเครื่องใช้ในการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติการประมงนั้น มีส่วนรู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด ท่านเองเดียวกับข้อสันนิษฐานที่บัญญัติไว้เป็นคดีในพระราชบัญญัติการพนัน และให้รับเรือประมงและสิ่งของเครื่องมือเครื่องใช้ในการกระทำความผิดพระราชบัญญัติการประมงเสียทั้งสิ้น ทั้งนี้โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาคดีหรือไม่ ท่านเองเดียวกับพระราชบัญญัติแร่ และพระราชบัญญัติป่าไม้

๓. ให้กรมประมงและสำนักงานตำรวจแห่งชาตินำหลักเกณฑ์เรื่องมาตรการควบคุมตรวจสอบเร่งรัดการดำเนินคดี ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๓๖ ไปกำหนดเป็นระเบียบหรือคำสั่ง สำหรับให้เจ้าหน้าที่ทั้งสองหน่วยงานถือปฏิบัติ

ในบันทึกการจับกุม ต้องบันทึกการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่า ผู้ถูกจับได้กระทำความผิดข้อเท็จจริงและรายละเอียดเกี่ยวกับเวลา และสถานที่ที่เกิดการกระทำความผิด อีกทั้งให้ระบุถึงบุคคลทุกคนหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดให้ชัดเจน และให้นำบันทึกการจับกุมและเอกสารหลักฐานการสืบสวนสอบสวนในเบื้องต้นของเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนด้วย

๔. ให้กรมเจ้าท่าทำบันทึกข้อตกลงระหว่าง กรมเจ้าท่ากับกรมประมง เรื่องมาตรการในการ ควบคุมเรือประมง บันทึกลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑ ไปเพิ่มเติมในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔๘ (พ.ศ. ๒๕๓๐) โดยให้ค่าน้ำของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง คมนาคม ตามความในมาตรา ๑๕๒ แห่งพระราช- บัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการ เดินเรือในน่านน้ำไทย (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๕

๕. ให้กรมประมงจัดให้มีการตรวจเรือ ประมง ขณะทำการประมงโดยวิธีสุ่มตรวจ เพื่อให้ ทราบว่าผู้เป็นเจ้าของเรือประมงหรือผู้ให้เช่าเรือ ได้ทราบเรื่องการออกเรือจับสัตว์น้ำและเขต ที่ทำการจับสัตว์น้ำหรือไม่ รวมตลอดถึงจำนวน ลูกเรือที่ร่วมออกไปจับเรือประมงเหล่านั้น ทั้งนี้โดย ให้สำนักงานประมงสนับตุนงบประมาณในการนำ เทคโนโลยีมาช่วยในการตรวจเรือประมงด้วย

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้เสนอเรื่องนี้ ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๓ (๑) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบใน วงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ต่อไป

๐.๑.๒ เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติส่งเรื่องให้ส่วนราชการปรับปรุงการปฏิบัติราชการ เพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นการประสาธนา

๑) การคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือเรียน

ด้วยสำนักงาน ป.ป.ป. ได้รับคำร้องเรียน อยู่เสมอว่า เมื่อมีการทุจริตและประพฤติมิชอบ เกิดขึ้นในหน่วยงานใด บุคลากรในหน่วยงานนั้น รู้เรื่องและมีหลักฐานแน่ชัดว่ามีการกระทำการ ทุจริตเกิดขึ้น ผู้บริหารในหน่วยงานนั้นจะยก หนังสือเรียนกำหนดแนวทางปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของตนเกี่ยวกับการข- เหมสารหลักฐานทางราชการ และห้ามมิให้ เจ้าหน้าที่เปิดเผยความลับของทางราชการ ถ้า เจ้าหน้าที่คนใดในหน่วยงานนั้นนำเอกสารหลักฐาน แจ้งให้สำนักงาน ป.ป.ป. หรือกองปราบปราม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยไม่แจ้งให้ผู้บังคับ บัญชาทราบก่อน ผู้ร้องเรียนก็จะถูกเพ่งเล็งหรือ ถูกพิจารณาโทษทางวินัย การที่ผู้บังคับบัญชาออก หนังสือเรียนดังกล่าว ผู้ร้องเห็นว่าเป็นคำสั่งที่ ไม่ชอบธรรม เป็นการปกป้องผู้กระทำความผิด ทำให้ผู้ที่จะแจ้งการกระทำผิดไม่กล้าแจ้ง

เนื่องจากการทุจริตและประพฤติมิชอบใน วงราชการเป็นเรื่องที่ป้องกันและปราบปรามยาก ซึ่งผู้ที่จะชี้แจงหรือเป็นพยานส่วนใหญ่จะเป็น เจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกัน ผู้บังคับบัญชาที่ทุจริตและ ประพฤติมิชอบจึงหาวิธีให้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย บินบังคับผู้ใต้บังคับบัญชามีไปเปิดเผยข้อเท็จจริง และพยานหลักฐาน และกฎหมายที่ใช้บังคับในการ ปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่เปิดโอกาสให้ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่พบเห็นการทุจริตและประพฤติ มิชอบในวงราชการนำเรื่องที่พบเห็นไปร้องเรียน ต่อหน่วยงานภายนอก ที่มีหน้าที่ในการป้องกันและ

ทั้ง ความสามารถในการพัฒนาและประสิทธิผลของในวงราชการ - ดังนั้นเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการบรรลุเป้าหมาย เช่น สม หมายจะพิจารณาแนวทางการคุ้มครองผู้กล่าวหา หรือผู้ยื่นฟ้องร้องไปพร้อมๆ องค์กรที่มีหน้าที่ในลักษณะนี้ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นสำนักงาน ป.ป.ป. สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ศาลปกครอง ศาลอาญาคือหน่วยงานของรัฐ ที่มีหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ป.ป.ป. ก่อน

อนึ่ง ตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้กล่าวหาของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่บัญญัติให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจในการฟ้องร้องผู้กล่าวหาที่ข่มขู่หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้กระทำความผิดโดยทุจริต หรือโดยฝ่าฝืนกฎหมายคุ้มครองผู้กล่าวหาของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๐ นั้น เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการแห่งบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้กล่าวหาของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่กล่าวข้างต้น มาเป็นแนวทางการกำหนดแนวปฏิบัติหรือหลักการแก่ผู้คุ้มครองผู้ที่เป็นเหยื่อของเหตุกล่าวหาทุจริตและประพฤติมิชอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. หรือเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ป. ในกรณีที่ผู้กล่าวหาไม่ได้รับความคุ้มครอง แม้จะเข้าข่ายความผิดตาม

กฎหมายได้ก็ตาม โดยได้เข้าไปทบทวนไว้ในระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้กล่าวหาของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๐ กำหนดคณะกรรมการและข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหาทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการต่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. และเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ป. ไม่ถือว่าเป็นการเปิดเผยข้อมูลเฉพาะอันเป็นความลับของทางราชการ และไม่ติดรั่วผิดตามกฎหมาย หากเป็นการกระทำโดยทุจริต โดยกล่าว เป็นการยักยอกหน้าที่ของรัฐซึ่งปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

คณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ แม้จะเป็นความลับของทางราชการ ก็ไม่ใช่ข้อมูลที่ได้เปิดเผยต่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. หรือเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ป. และควรมีหลักเกณฑ์เพื่อคุ้มครองผู้ที่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว แต่โดยที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้กล่าวหาของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๐ กำหนดให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. กำหนดว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ ซึ่งสำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจะเป็นผู้เสนอแนะว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ ซึ่งสำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจะเป็นผู้เสนอแนะว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๐ นั้น จึงมีมติให้แจ้งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อเสนอไปยังคณะกรรมการพิจารณาในการกำหนดไว้ในระเบียบดังกล่าวต่อไป เป็นการกระทำความผิดและควรให้คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีอำนาจในการกำหนดว่าผู้ใดสมควรได้รับความคุ้มครอง

Legislative Information Repository

หนังสือสำนักงาน ป.ป.ป. ที่ นว ๑๕๐/๒๐๒๕๔๘
ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๔

๓) มาตราการป้องกันการค้าทุจริตและ
ประพฤติมิชอบกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐเรียกรับเอา
ผลประโยชน์ (เปอร์เซ็นต์) จากผู้เสนอราคาและ
ชนะการประกวดราคาโดยมีผล

สืบเนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้
พิจารณาเรื่องร้องเรียน กรณีห้างหุ้นส่วนจำกัด
รายหนึ่งกล่าวหาคณะกรรมการพิจารณาผลการ
ประกวดราคาก่อสร้างอาคารของสถาบันราชภัฏ
แห่งหนึ่ง ว่ากีดกันห้างฯ ผู้ซึ่งไม่ได้รับการ
ว่าจ้างก่อสร้างอาคาร โดยอ้างว่าไม่มอบอำนาจให้
บุคคลเข้าเสนอราคาไม่สมบูรณ์ เพราะปิดอาคาร
แสดงไม่ตรงกับข้อกำหนด ซึ่งห้างฯ เห็นว่า
เป็นการอ้างที่ไม่ชอบด้วยเหตุผลและทำให้ทาง
ราชการเสียหาย อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการ
ปป.ป. เห็นว่าพฤติการณ์ที่กล่าวหาไม่ใช่วินิจฉัย
หรือประพฤติมิชอบในวงราชการ ตามมาตรา ๓
แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๖๔
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกัน และ
ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบใน
วงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงมีมติ
ไม่รับพิจารณาและแจ้งให้ผู้กล่าวหาเรื่องเรียนไป
ร้องเรียนยังคณะกรรมการว่าด้วยการพิทักษ์
โดยตรงต่อไป

จากกรณีดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับมี
ข้อเท็จจริงจากเรื่องร้องเรียนว่าถูกกล่าวหาว่า
เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้หนึ่งที่หรือได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติ

งานเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างของทางราชการ
มักจะมอบโอกาสเรียกรับเอาเงินหรือผลประโยชน์
โดยมิชอบ (เปอร์เซ็นต์) จากผู้ขายหรือผู้รับจ้าง
อยู่เนืองๆ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณา
เห็นสมควรกำหนดให้มีแนวทางป้องกันการฉวย
โอกาสแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบของเจ้าหน้าที่
ของรัฐ จึงได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวเป็น ๒ กรณี
ดังนี้

๑. กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐเรียกรับเอา
ผลประโยชน์ (เปอร์เซ็นต์) จากผู้เสนอราคาและ
ชนะการประกวดราคา

เกี่ยวกับการนี้คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้
ศึกษา และวิเคราะห์ถึงเชิงลึกจากเรื่องกล่าวหา
ร้องเรียน กฎหมาย ระเบียบ และมติคณะรัฐมนตรีที่
เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และระเบียบ
การเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๖๐ และที่ไข
เพิ่มเติมแล้วเห็นว่า การที่ผู้รับจ้างหรือผู้ขายต้อง
จ่ายเงินหรือผลประโยชน์อื่นใดให้กับเจ้าหน้าที่
ของรัฐ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างกับ
ทางราชการนั้น ส่วนหนึ่งมีผลเนื่องมาจากกรณีที่
เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้หนึ่งที่เกี่ยวข้องสามารถประวิง
เวลาในการพิจารณา เพื่อให้การดำเนินการต่างๆ
เป็นไปอย่างล่าช้า โดยเฉพาะการประวิงเวลาในชั้น
การพิจารณาและลงนามพัสดุหรือตรวจรับพัสดุ
ซึ่งส่งผลให้ผู้ขายหรือผู้รับจ้างได้รับการปฏิบัติที่ไม่
เป็นธรรมหรือทำให้เกิดการประวิงเวลาในการเบิกจ่าย
เงินให้กับผู้ขายหรือผู้รับจ้าง อีกทั้งหลังจากที่ได้ส่ง
มอบงานหรือส่งของครบถ้วนแล้วแต่ยังไม่ได้

สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพิจารณาและการดำเนินการ เพื่อกำหนดจำนวนเงินให้แก่ผู้ซื้อหรือผู้รับจ้างนั้น ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐตามที่มีกำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในชั้นการตรวจรับพัสดุหรืองานจ้าง และเจ้าหน้าที่การเงินตามระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมซึ่งต้องรับผิดชอบภายหลังการตรวจรับดังกล่าว

ในส่วนของเจ้าหน้าที่การเงินนั้น นอกจากระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง พ.ศ. ๒๕๒๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติมแล้ว ยังมีมติคณะรัฐมนตรีที่กำหนดถึงขั้นตอน และระยะเวลาการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอนไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้ส่วนราชการและเจ้าหน้าที่การเงินได้ดำเนินการเพื่อกำหนดจำนวนเงินให้แก่ผู้ขายหรือผู้รับจ้าง นับแต่วันที่ได้ส่งมอบงานหรือส่งของครบถ้วนแล้ว

แต่ในชั้นการตรวจรับพัสดุหรือตรวจรับงานจ้าง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการตรวจรับพัสดุหรือตรวจการจ้าง รวมทั้งเจ้าหน้าที่พัสดุด้วยนั้น ในบางกรณีจะแยกสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ให้ส่วนราชการไปกำหนดให้มีระยะเวลาสำหรับการพิจารณาของเจ้าหน้าที่เหล่านี้ไว้แล้ว แต่ด้วยเหตุที่ระเบียบยังไม่มีข้อความชัดเจน รวมทั้งการที่ระเบียบยังไม่ได้กำหนดระยะเวลาเพื่อการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ในบางกรณีด้วย จึงทำให้การปฏิบัติเกี่ยวกับการตรวจรับพัสดุหรือตรวจรับงานจ้างในแต่ละขั้นตอนไม่มีการกำหนดเวลาไว้

การตรวจรับพัสดุหรือตรวจรับงานจ้างหรือการพิจารณาดำเนินการอื่นใด ที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการตรวจรับพัสดุหรือตรวจการจ้างและเจ้าหน้าที่พัสดุ ถ้าได้กำหนดขั้นตอนและระยะเวลาไว้ได้แน่นอน ในลักษณะเดียวกับที่ได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่การเงินปฏิบัติดังกล่าวด้วยแล้ว ก็จะเป็นหนทางหนึ่งที่สามารถยับยั้งมิให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องฉวยโอกาสประวิงเวลาการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของตน เพื่อการเรียกร้องผลประโยชน์โดยมิชอบจากผู้ขายหรือผู้รับจ้างได้

ประกอบกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๓ กำหนดให้คณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ (กพพ.) มีอำนาจหน้าที่เสนอแนะการแก้ไข ปรับปรุงระเบียบต่อนายกรัฐมนตรี รวมทั้งมีหน้าที่กำหนด แก้ไข เพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงและกำหนดแนวทางปฏิบัติตามแบบหรือตัวอย่างเพื่อให้เป็นไปตามระเบียบนี้ คณะอนุกรรมการฝ่ายมาตรการป้องกันและวางแผน จึงเห็นสมควรได้เสนอเรื่องตามกรณีนี้ให้ กพพ. ได้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยมีข้อเสนอแนะ เพื่อให้มีกำหนดระยะเวลาสำหรับการพิจารณาตรวจรับพัสดุหรือตรวจรับงานจ้าง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการตรวจรับพัสดุและตรวจการจ้างกับการพิจารณาดำเนินการของเจ้าหน้าที่พัสดุเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ดังนี้

(๑) คณะกรรมการตรวจรับพัสดุและตรวจ

การจ้าง

(๑.๑) การกำหนดให้มีระยะเวลาเพื่อ
การพิจารณาตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือตรวจการจ้าง

เพื่อให้ส่วนราชการได้ดำเนินการแต่งตั้ง
คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและตรวจการจ้างเป็น
ไปตามเจตนายกของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่า
ด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๓๘ คือ ให้มีการ
กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาของคณะกรรมการ
ไว้อย่างชัดเจนนั้น ให้คณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ
(กพพ.) ได้พิจารณากำหนดให้มีแบบคำสั่งการแต่งตั้ง
คณะกรรมการดังกล่าวเพื่อให้ส่วนราชการได้ถือ
ปฏิบัติต่อไป และในแบบคำสั่งนี้ควรมีข้อความ
สำหรับให้ส่วนราชการได้กำหนดระยะเวลาในการ
พิจารณาของคณะกรรมการในกรณีต่อไปนี้ด้วย คือ

๑) กำหนดระยะเวลาเริ่มการ
ตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือตรวจการจ้าง

๒) กำหนดระยะเวลาเพื่อการ
ตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือตรวจการจ้าง

๓) กำหนดระยะเวลาการ
รายงานผลการตรวจรับพัสดุหรือตรวจการจ้าง

(๑.๒) การกำหนดระยะเวลาเพื่อการ
พิจารณาอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการตรวจรับพัสดุ
และงานจ้าง

พิจารณาถึงความเป็นไปได้ที่จะกำหนด
ให้มีระยะเวลาเพื่อการพิจารณาของคณะกรรมการ
ตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือตรวจการจ้าง ในกรณีที่คณะ
กรรมการได้รับคำสั่งหรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ
หน้าที่อื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการตรวจรับพัสดุและตรวจ
การจ้าง เช่น การพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการ
การเปลี่ยนแปลง การแก้ไขแบบสรุปรายการ เป็นต้น

(๒) เจ้าหน้าที่พัสดุ

พิจารณากำหนดให้มีระยะเวลาการปฏิบัติ
งานของเจ้าหน้าที่พัสดุที่เกี่ยวข้องกับการ
กระบวนการตรวจรับพัสดุและตรวจการจ้าง ดังนี้

๑) การดำเนินการเพื่อให้มีการเบิก
จ่ายเงินตามที่กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๗๑ (๔)
และข้อ ๗๒ (๔)

๒) การรายงานให้หัวหน้าส่วนราชการ
ทราบ กรณีที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง หรือ
ตรวจการจ้างเห็นว่าพัสดุหรืองานจ้างที่ส่งมอบ
ไม่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๗๑ (๕)
วรรคสอง และข้อ ๗๒ (๕) วรรคสอง

๓. กรณีการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการ
พิจารณาผลการประกวดราคาในการไม่รับพิจารณา
ราคาของผู้เสนอราคา

ผลสืบเนื่องจากการที่ได้ดำเนินการ
ศึกษา และวิเคราะห์ข้อเท็จจริงจากกรณีเจ้าหน้าที่
ของรัฐเรียกรับเอาผลประโยชน์ (เปอร์เซ็นต์) จาก
ผู้เสนอราคาและชนะการประกวดราคาโดยมิชอบ
แล้ว ปรากฏว่าในการประกวดราคางานก่อสร้าง
อาคาร คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวด
ราคาไม่รับพิจารณาราคาของผู้เข้าเสนอราคา
โดยอ้างว่าหลังส่งมอบย่นางตั้งต้นแทนเข้าเสนอ
ราคาไม่ถูกต้อง เพราะปิดการแสดงผลไม่ครบ
ซึ่งผลจากการไม่รับพิจารณาราคาดังกล่าวมีผลให้
ทางราชการต้องจ่ายเงินเพิ่มอีก ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
ในการประกวดราคาก่อสร้างครั้งต่อมา และ

ใบเสนอราคาแทนตนนั้น การมอบอำนาจจะต้องมีหนังสือมอบอำนาจพร้อมทั้งปิดอากรแสตมป์ตามกฎหมายกำหนด ซึ่งกรณีที่มีมอบอำนาจให้บุคคลคนหนึ่งเดียวทำการหลายอย่างนั้น ประมวลวิธีฎการกำหนดให้ปิดอากรแสตมป์ ๓๐ บาท แต่ถ้ามอบอำนาจดังกล่าวปิดอากรแสตมป์เพียง ๓๐ บาท โดยทั่วไปแล้วอาจถือได้ว่าผู้เสนอราคาได้ยื่นหลักฐานการเสนอราคาที่ไม่ถูกต้องและเป็นเหตุให้คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาไม่รับพิจารณาราคาของผู้เสนอราคาได้ แต่ด้วยเหตุที่มีข้อบกพร่องไว้ คือ ถ้าการกระทำที่ว่าเป็นข้อผิดพลาดหรือหลงผิดเพียงเล็กน้อยและเป็นกรณีที่พิจารณาแล้วเห็นได้ว่าเป็นประโยชน์ต่อทางราชการแล้ว คณะกรรมการพิจารณาผลประกวดราคาก็ต้องรับไว้พิจารณา

สำหรับข้อกำหนดเกี่ยวกับหน้าที่ของคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคานั้น ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๕๐ กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคามีหน้าที่ประการหนึ่ง คือ ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้เสนอราคา ใบเสนอราคา เอกสารหลักฐานต่างๆ พัสดุดังกล่าว แคตตาล็อกหรือแบบรูปและรายการละเอียด แล้วคัดเลือกผู้เสนอราคาที่ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในเอกสารประกวดราคา

เกี่ยวกับเอกสารประกวดราคานั้น เจ้าหน้าที่พัสดุต้องจัดทำตามตัวอย่างที่ กวพ. กำหนด สำหรับในส่วนหนึ่งของหนังสือมอบอำนาจที่ปิดอากรแสตมป์ไม่ถูกต้องแล้ว และจะเป็นเหตุทำให้

คณะกรรมการฯ รับพิจารณาราคาของผู้เสนอราคาหรือไม่นั้น คณะกรรมการฯ จะพิจารณาเฉพาะประเด็นการปิดอากรแสตมป์ไม่ครบหรือไม่ถูกต้องเพียงอย่างเดียวไม่ได้ แต่ต้องพิจารณาด้วยว่าการปิดอากรแสตมป์ไม่ถูกต้อง เป็นข้อผิดพลาดหรือผิดหลงเพียงเล็กน้อยหรือไม่ กับทั้งต้องพิจารณาว่าราคาหรือเงื่อนไขที่ผู้เสนอราคาเสนอเป็นประโยชน์ต่อทางราชการหรือไม่ด้วย

ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องเป็นไปตามเจตนารมณ์ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ กับทั้งเพื่อป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ดุลพินิจไปในทางเป็นการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ ประกอบกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๒ กำหนดให้ กวพ. มีอำนาจหน้าที่ตีความ และวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ คณะอนุกรรมการฝ่ายมาตรฐานการป้องกันและวางแผน จึงเห็นสมควรเสนอให้ กวพ. ได้พิจารณาโดยมีข้อเสนอดังนี้

(๑) กรณีที่ผู้เสนอราคาได้มอบอำนาจให้บุคคลอื่นดำเนินการเกี่ยวกับเสนอราคาแทนตน และปรากฏด้วยว่าหนังสือมอบอำนาจนี้ได้ปิดอากรแสตมป์ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายนั้น กรณีที่จำเป็นต้องปฏิบัติเป็นประเพณีใด คือ

๑) ให้ถือว่าเป็นการยื่นหลักฐานการเสนอราคาไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน อันเป็นเหตุให้คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาจะไม่รับพิจารณาราคาของผู้เสนอราคานั้นโดยทันที

๒) ให้ถือว่าเป็นข้อผิดพลาดหรือผิดพลาดเพียงเล็กน้อยและคณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคา หรือสามารถแก้ไขพิจารณาต่อไปได้ หรือ

๓) ดำเนินการอื่นใดเท่าที่เห็นว่าเป็นการผิดกฎหมายและเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ

(๒) แจ้งผลการตีความและวินิจฉัยตามข้อ ๑ เว้นแต่ส่วนราชการเพื่ออธิบดีต่อไป

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณากรณีดังกล่าวข้างต้นทั้ง ๒ กรณีแล้ว เห็นว่าเกี่ยวข้องกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่จะต้องมีการตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติ รวมทั้งการกำหนดแบบหรือตัวอย่าง ตลอดจนแนวทางการปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามระเบียบนี้ ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการว่าด้วยการพัสดุ (กวพ.) ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๓ (๑) และ (๕) คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงมีมติให้แจ้งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อดำเนินการต่อไปเป็นการประสานงานตามหนังสือสำนักงาน ป.ป.ป. ที่ นว ๑๕๖๓/๒๔๓๔๔ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๑

๓) กรณีที่มีการเรียกเงินจากผู้ปกครองนักเรียนในนามสมาคมผู้ปกครองและครู

สำนักงาน ป.ป.ป. ได้รับแจ้งกล่าวหาโรงเรียน กรณีผู้อำนวยการโรงเรียนแห่งหนึ่งสั่งให้กรมสามัญศึกษา ว่ามีพฤติการณ์ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของตึกปกครองในข้อบังคับของ

ไม่สุจริตและประพฤติมิชอบ กรณีมีการเรียกเงินจากผู้ปกครองของนักเรียนในนามสมาคมผู้ปกครองและครู ซึ่งจากการสืบสวนสอบสวนปรากฏว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนซึ่งมีหน้าที่ต้องบริหารเงินของโรงเรียนอยู่แล้ว เมื่อได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการบริหารสมาคมผู้ปกครองและครูได้เข้าไปรับทำหน้าที่ในการบริหารเงินของสมาคมด้วย แล้วจึงได้ครูในโรงเรียนที่เป็นการรวมการบริหารสมาคม นำเงินที่มีผู้บริจาคให้แก่โรงเรียน จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท เข้าบัญชีเงินฝากของสมาคม เมื่อสำนักงานตรวจสอบแผ่นดินตรวจพบและหักจากผู้กักขังการโรงเรียน จึงสั่งให้ครูผู้นั้นเบิกเงินของสมาคม จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท เข้าฝากบัญชีของโรงเรียน และในวันประชุมเด็กนักเรียนเข้าใหม่ ขึ้น ม.๑. ม.๔ ได้ให้นายกสมาคมเข้ามาชักชวนให้ผู้ปกครองบริจาคเงินแก่สมาคม รวม ๔ รายการ เป็นเงินรายละ ๑,๑๐๐ บาท รวมได้รับเงินทั้งสิ้น ๒,๓๓๐,๐๐๐ บาท และในวันมอบตัวนักเรียนชั้น ม.๑. ม.๔ ได้รับเงินบริจาคจากนักเรียนเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๕๕,๐๐๐ บาท ดังทั้งจัดให้มีการประกันอุบัติเหตุเด็กทุกคนได้รับเงินส่วนลดค่าประกันอุบัติเหตุของนักเรียน เป็นเงิน ๑๑๖,๒๒๔ บาท และนำเอาเป็นเงินของสมาคม

คณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาแล้วเห็นว่า

๑. กรณีตามเรื่องร้องเรียนเกิดขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนที่กรมสามัญศึกษาจะมีหนังสือที่ ศก ๐๔๐๖/๑๖๔ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๐ ห้ามไม่ให้โรงเรียนหรือสมาคมผู้ปกครองเงินหรือ

คัดเล็กรหรือมอบตัว รวมทั้งไม่อนุญาตให้ผู้ปกครอง
นักเรียน กรณีสถานการณ์เงินบริจาคในช่วงระยะเวลาดังกล่าวด้วย โดยให้ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดเพื่อ
ป้องกันการร้องเรียนหรือเกิดการควหาในการ
กระทำของโรงเรียนจากผู้ปกครอง ซึ่งคณะกรรมการ
ปป.ป. ในการประชุมครั้งที่ ๑๙/๒๕๖๐ วันที่ ๒๐
พฤษภาคม ๒๕๖๐ ได้พิจารณาแล้วเห็นชอบ
ด้วยกับหลักเกณฑ์และวิธีการในหนังสือของ
กรมสามัญศึกษา และมีมติให้แจ้งประสานงานไปยัง
กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อนำหลักเกณฑ์และวิธีการ
ดังกล่าวไปพิจารณาใช้บังคับกับโรงเรียนในสังกัด
กระทรวงศึกษาธิการทั้งหมดด้วยครั้งหนึ่งแล้ว ซึ่ง
จากหลักเกณฑ์ในหนังสือกรมสามัญศึกษา ที่ห้าม
ไม่ให้โรงเรียนหรือสมาคมหรือโรงเรียนรับบริจาค
เงินหรือสิ่งของต่างๆ จากผู้ปกครองในช่วงที่มีการ
สอบคัดเล็กรหรือมอบตัว แม้จะมีได้เขียนห้ามไม่ให้
สมาคมหรือโรงเรียนเรียกร้องรับเงินจากผู้ปกครอง
นักเรียนในนามสมาคมผู้ปกครองและครู ในวัน
ปฐมนิเทศนักเรียนเข้าใหม่ด้วยก็ตาม แต่เจตนาที่
ห้ามเพื่อป้องกันมิให้เกิดการร้องเรียนหรือเกิดการ
ควหา ในการกระทำของโรงเรียนจากผู้ปกครอง
และวันปฐมนิเทศนักเรียนเข้าใหม่เป็นช่วงเวลา
ที่ใกล้ชิดต่อเนื่องกับช่วงที่มีการสอบคัดเล็กรหรือ
มอบตัว ซึ่งเรื่องนี้ผู้บริหารโรงเรียนต้องใช้ดุลพินิจ
ให้เหมาะสมด้วย ว่าการให้สมาคมเข้ามาชักชวน
ผู้ปกครองนักเรียนบริจาคเงินแก่สมาคมในวัน
ปฐมนิเทศได้ตอบสนองเจตนารมณ์ของกรม
สามัญศึกษาที่ต้องการจะป้องกันการร้องเรียนหรือ
การควหาในการกระทำของโรงเรียนจากผู้ปกครอง
หรือไม่เพียงได้ด้วย

๒. การที่ผู้ปกครองนักเรียนบริจาคเงินให้
แก่สมาคมเท่ากับทุกคนตามรายการที่กำหนดนั้น
เป็นไปได้ว่าผู้ปกครองนักเรียนตกอยู่ในภาวะที่ต้อง
จ่ายมากกว่าความเต็มใจ เพราะกลัวว่าถ้าไม่ยอม
บริจาคให้ตามรายการที่กำหนดจะเกิดผลกระทบต่อบุตรหลานของตนได้ การที่ผู้อำนวยการโรงเรียน
ยอมให้สมาคมเข้ามากระทำเช่นนั้นเท่ากับเป็นการ
ให้ค่าจ้างของการเป็นผู้บริหารโรงเรียนไปบังคับ
ผู้ปกครองนักเรียนโดยทางล้อมนึ่งเอง แม้ว่า
สมาคมผู้ปกครองและครู จะมีประโยชน์ต่อการ
ดำเนินงานของโรงเรียนอย่างมาก สามารถช่วย
พัฒนาโรงเรียนและการศึกษาให้เจริญก้าวหน้าขึ้น
ทั้งช่วยรัฐบาลประหยัดงบประมาณได้ก็ทางหนึ่งด้วย
แต่จากพฤติกรรมดังกล่าวจะเห็นได้ว่ามีการพยายาม
กระทำทุกวิถีทางที่จะหาเงินเข้าสมาคมให้มากที่สุด
โดยไม่คำนึงถึงความเป็นธรรมและความเดือดร้อนที่
ผู้ปกครองนักเรียนจะได้รับ ทำให้เกิดข้อควหาและ
เกิดการร้องเรียนครุอยู่เสมอๆ และยังก่อให้เกิด
ช่องทางหรือโอกาสที่จะสามารถกระทำการทุจริต
ประพฤติมิชอบเงินของสมาคมหรือเงินของทาง
ราชการได้งาย ซึ่งการกระทำดังกล่าวไม่เป็นผลดี
แก่ทางราชการ สมควรที่จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไข

๓. กรณีที่สมาคมผู้ปกครองและครูต้องการ
ให้ผู้ปกครองนักเรียนบริจาคเงินหรือสิ่งของแก่สมาคม
ก็ให้เป็นเรื่องที่ทางสมาคมจะจัดให้เป็นผู้ตกลงกับ
ผู้ปกครองของนักเรียนโดยตรง ผู้บริหารและครูใน
โรงเรียนไม่ควรที่จะไปกดดันว่าเป็นผู้ดำเนินการ
ควรรับทำหน้าที่ช่วยเหลือสมาคมในด้านวิชาการ
หรืองานทางทะเบียนเท่านั้น น่าจะเป็นการเพิก
พ้อแล้ว ซึ่งหากทางโรงเรียนมีความต้องการอะไร

ก็เอาความต้องการนั้นแจ้งให้สมาคมทราบเพื่อพิจารณาช่วยเหลือตามที่สมาคมจะเห็นสมควร การที่ผู้บริหารและครูในโรงเรียนรับเข้าไปทำหน้าที่บริหารเงินของสมาคมอาจทำให้ผู้ปกครองไม่กล้าที่จะเสนอตัวเข้ารับทำหน้าที่นั้น ถ้าผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียนได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการบริหารสมาคมแต่ไม่รับทำหน้าที่เกี่ยวกับการเงินของสมาคม เช่นเดียวกับผู้บริหารและครูโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ที่ไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับการเงินของสมาคมผู้ปกครอง และครูโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยจะเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ลมควรกระทำอย่างนี้ ซึ่งจะสามารถช่วยป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบเงินของสมาคม ทั้งยังช่วยมิให้เกิดข้อครหาและการกล่าวหาโรงเรียนได้เป็นอย่างดี

๔. กล่าวโดยสรุป หากที่ผู้บริหารโรงเรียนและครูรับเข้าไปทำหน้าที่เกี่ยวกับการเงินและบัญชีของสมาคม ทำให้เกิดช่องทางหรือโอกาสที่จะกระทำการทุจริตประพฤติดมิชอบเงินของสมาคม และทรัพย์สินของโรงเรียนได้โดยง่าย และการยอมให้สมาคมเข้ามาบริหารเงินบริจาคจากผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนนั้นหากนักเรียนเข้าใหม่ ถือได้ว่าเป็นการกระทำในลักษณะที่เข้าไปด้วยกับสมาคมใช้อำนาจของการเป็นผู้บริหารโรงเรียนบังคับผู้ปกครองนักเรียนทางอ้อม ทำให้ผู้ปกครองนักเรียนต้องตกอยู่ในความจำยอมต้องบริจาคเงินให้แก่สมาคม ซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่สมควรและไม่เป็นธรรม หักความเดือดร้อนให้แก่ผู้ปกครองนักเรียน เป็นเหตุให้เกิดข้อครหาและกล่าวหาโรงเรียนครูและโรงเรียนอยู่เป็นประจำ ทั้งเกิดภาพพจน์ที่ไม่ดีทำให้โรงเรียน

และกระทรวงศึกษาธิการต้องเสื่อมเสียชื่อเสียงไปด้วย ซึ่งจะปรากฏให้เห็นทางหน้าหนังสือพิมพ์อยู่เนืองๆ ควรที่กระทรวงศึกษาธิการจะได้พิจารณาหาทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้ลุล่วงไปโดยเร็ว ซึ่งอาจจะกำหนดหลักเกณฑ์หรือออกเป็นข้อกำหนดให้สถานศึกษาและครูฝึกปฏิบัติต่อไป

เรื่องนี้เป็นเรื่องที่กระทรวงศึกษาธิการสามารถแก้ไขได้เอง โดยไม่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๓ (๑) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ คณะกรรมการปป.ป. จึงมีมติให้เสนอข้อสังเกตตักกล่าวข้างต้นเป็นการประสานงานกับกระทรวงศึกษาธิการนำไปพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์หรือออกเป็นข้อกำหนดให้สถานศึกษาและครูฝึกปฏิบัติ เพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการต่อไป ตามหนังสือสำนักงาน ปปป. พ้นที่ ๑๘๐๒/๑๔๑๕ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๓

๑.๒ การวิจัยและส่งเสริมการวิจัย

การวิจัยและส่งเสริมการวิจัย เป็นงานทางด้านวิชาการที่มีความสำคัญเพราะการวิจัยเป็นการศึกษาและค้นคว้าวิธีใหม่ๆ เพื่อนำไปใช้ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการให้ได้ผล โดย สำนักงานปป.ป. ได้ทำการศึกษาริวิจัยเอง ร่วมกับนักวิจัยทางการศึกษาวิจัย สนับสนุนให้ศึกษานิเทศก์

ท่าการศึกษาวิจัย รวมทั้งให้หน่วยงานหรือบุคคลต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เสนอผลงานการวิจัย ที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการเพื่อขอรับรางวัล เมื่อได้ผลการวิจัยด้วยวิธีการต่างๆ ดังที่กล่าวมาแล้ว ก็จะทำให้การรับและจัดทำขั้วเสกและเบื้องต้นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณานำไปใช้ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการต่อไป

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ สำนักงาน ป.ป.ป. ได้ดำเนินการเกี่ยวกับการวิจัยและส่งเสริมการวิจัย ดังนี้

๑. ติดตามหาแหล่งทุนอุดหนุนการวิจัย เพื่อให้มีแหล่งเงินอุดหนุนการวิจัยแก่นักวิจัยที่ดัดการศึกษาค้นคว้าวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ โดยได้ขอรับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ดังนี้

๑.๑ ขอรับทุนอุดหนุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมให้แก่คณะผู้วิจัย เรื่อง “การศึกษารูปแบบการบริหารและการจัดการที่มีประสิทธิภาพสูงสุดของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ” ซึ่ง สกว. ให้ทุนอุดหนุน ๒๐๐,๐๐๐ บาท

๑.๒ โครงการวิจัยเรื่องการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ขณะนี้อยู่ระหว่างขั้นตอนการประสานงานจัดทำรายละเอียดชุดโครงการ

๒. สำนักงาน ป.ป.ป. ได้เสนอผลการวิจัย เรื่อง “การคอร์รัปชันในระบบราชการไทย” ของ

รองศาสตราจารย์ ดร.ผาสุก พงษ์ไพจิตร และคณะซึ่งได้รับทุนอุดหนุนจากสำนักงาน ป.ป.ป. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีมติให้เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติงานหรือวางแผนงานโครงการของส่วนราชการต่างๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ คณะรัฐมนตรีได้มีมติรับทราบ และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ กรมสรรพากร กรมศุลกากร และกระทรวงคมนาคม รับข้อเสนอแนะของคณะผู้วิจัยไปปรับปรุงการปฏิบัติงานราชการหรือการวางแผนโครงการ เพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ โดยเฉพาะกรณีการรั่วไหลในระบบการจัดเก็บภาษีอากรและการให้สัมปทานธุรกิจโทรคมนาคมตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. เสนอ

๓. สำนักงาน ป.ป.ป. ได้ขออนุมัติงบประมาณ “ค่าใช้จ่ายในการบรรเทาผลกระทบทางสังคมจากวิกฤตการณ์เศรษฐกิจ” จากสำนักงานประมาณ วงเงิน ๑๐,๓๖๗,๐๐๐ บาท เพื่อดำเนินการตามโครงการสร้างเครือข่ายเพื่อป้องกันการทุจริตระดับท้องถิ่นเป็นโครงการนำร่อง ใช้ระยะเวลาดำเนินการ ๖ เดือน จะพ่วงเดือนเมษายน-กันยายน ๒๕๕๓ และสำนักงาน ป.ป.ป. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อวิเคราะห์โครงการ มีการจ้างผู้จบปริญญาตรีเป็นอาสาสมัครศึกษาชุมชนจำนวน ๓๐๕ คน พื้นที่ดำเนินการ ๓๗๘ หมู่. ใน ๔ ภาคๆ ละ ๑ จังหวัด คือ กาญจนบุรี ชอนแก่น เชียงรายและสงขลา เพื่อหารูปแบบขององค์การที่จะให้ประชาชนในตำบลมีส่วนร่วมกับ

Legislation and Policy Center (LPC) ซึ่งจะทำให้เกิด

ระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (Good Governance) ในประชาคมตำบล การเชื่อมโยงเครือข่ายและจัดทรัพยากรงาน จัดแผนและเพื่อเป็นฐานข้อมูลแก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และหากโครงการนำร่องได้ผลก็จะขยายผลให้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศต่อไป

๔. สำนักงาน ป.ป.ป. ได้จัดโครงการให้รางวัลผลงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ เพื่อสนับสนุนส่งเสริมให้มีผู้ทำรายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์ จะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติงาน ซึ่งคณะกรรมการฝ่ายวิจัยได้พิจารณาตัดสินและอนุมัติให้รางวัลผลงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ดังนี้

๔.๑ รางวัลรายงานวิจัย

๔.๑.๑ รางวัลดีเด่น จำนวนเงิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ไม่มีผู้ได้รับรางวัล

๔.๑.๒ รางวัลชมเชย จำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท ๓ รางวัล ไม่มีผู้ได้รับรางวัล

๔.๒ รางวัลวิทยานิพนธ์

๔.๒.๑ รางวัลดีเด่น จำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท ไม่มีผู้ได้รับรางวัล

๔.๒.๒ รางวัลชมเชย จำนวน ๒ รางวัล ละ ๒๕,๐๐๐ บาท ได้แก่

๔.๒.๒.๑ วิทยานิพนธ์

เรื่อง “สัมฤทธิ์ผลในการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการกรณีร้ายวอดติดกับการนำเอากฎหมายปราบปรามการฟอกเงินมาใช้บังคับ” โดย นางสาวชาลิณี อนันตงาน

๔.๒.๒.๒ วิทยานิพนธ์

เรื่อง “กฎหมายแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร” โดย นายสมโภชน์ ห่อจันทน์

๐.๓ การแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๒๓ กำหนดให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามรายการ วิธีการ และเวลาตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สิน รวมทั้งสิ้น ๓๗,๐๔๗ ตำแหน่ง

คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และมีมติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สิน จำนวน ๓๗,๐๔๗ ตำแหน่ง ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. เสนอ และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือเวียนส่วนราชการหน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจต่างๆ เพื่ทราบและปฏิบัติตามแล้ว ตามหนังสือที่ นร ๐๑๐๖/ว ๕๔ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓

เมื่อคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในตำแหน่งที่กำหนดให้แสดงสินทรัพย์และหนี้สินแล้ว ได้มีส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจ ทาริขข้อกฎหมายและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินทั้งทางโทรศัพท์และมีหนังสือหารือไปยังสำนักงาน ป.ป.ป. เป็นจำนวนมาก ตัวอย่างเช่น

๑. สถาบันส่งเสริมการเสกนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) เติมเกินรัฐวิสาหกิจต่อมา สสวท. ได้เปลี่ยนแปลงสถานภาพเป็นนิติบุคคลและเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ และไม่ เป็นรัฐวิสาหกิจ ตามพระราชบัญญัติสถาบันส่งเสริม การเสกนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พ.พ. ๒๕๔๑ พนักงานและคณะกรรมการของ สสวท. จะต้องแสดง สินทรัพย์และหนี้สิน ตามมาตรา ๓ แห่งพระราช กฤษฎีกาว่าด้วยการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของ เจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.พ. ๒๕๓๙ หรือไม่

๒. เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๔๑ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบ แผนฟื้นฟูระบบ สถานการเงิน เป็นผลให้ธนาคารแห่งประเทศไทย มีคำสั่งให้ธนาคารแหลมทอง จำกัด (มหาชน) ทำการลดทุน เติมทุน เปลี่ยนแปลงกรรมการและ ควบรวมกิจการกับธนาคารรัตนสิน จำกัด (มหาชน) ซึ่งปัจจุบันธนาคารแหลมทอง จำกัด (มหาชน) ได้เปลี่ยนชื่อเป็นธนาคารรัตนสิน จำกัด (มหาชน) เรียบร้อยแล้ว โดยมีกองทุนเพื่อการพัฒนาฟื้นฟูและ พัฒนาระบบสถาบันการเงินและกระทรวงการคลัง เป็นผู้อื้อทุนใหญ่ เป็นผลให้ธนาคารมีฐานะเป็น รัฐวิสาหกิจ ดังนั้น ธนาคารจะต้องปฏิบัติตาม

หลักเกณฑ์ในเรื่องการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยื่นแบบ แสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการ พงจรัดและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.พ. ๒๕๔๑ หรือไม่

๓. ตำแหน่งที่ต่ำกว่าผู้อำนวยการฝ่ายแต่ เป็นตำแหน่งที่กำหนดว่าจะต้องแสดงรายการ สินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๓ แห่งพระราช- กฤษฎีกา ว่าด้วยการแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.พ. ๒๕๒๔ ต่อมาได้มีการ เปลี่ยนแปลงชื่อตำแหน่งดังกล่าว ผู้ที่ได้รับการ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่มีการเปลี่ยนแปลงชื่อ ตำแหน่งดังกล่าว จะต้องแสดงรายการสินทรัพย์ และหนี้สินตามมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกา หรือไม่

๔. ผู้ที่ดำรงตำแหน่งคนใดได้แสดงรายการ สินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๓ ต่อมาพ้นจาก ตำแหน่งตามภาวะ และเป็นอาจารย์ได้ ๒ วัน จึงได้ รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีผู้นั้น จะต้องแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินเมื่อพ้นจาก ตำแหน่งคนบิตตามมาตรา ๔ หรือไม่ และต้องแสดง รายการสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๓ เมื่อได้ รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีหรือไม่

๕. ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ซึ่งต้องแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๓ แต่ไม่ได้แสดง ต่อมาได้ย้ายไปดำรงตำแหน่ง ที่ไม่ต้องแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สิน ผู้นั้น จะต้องแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินตาม มาตรา ๓ หรือไม่

Legislative Institutional Repository of Thailand

๖. ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
ผู้อำนวยการกอง ซึ่งตั้งกองขึ้นเป็นกองภายใน
ไม่ได้ตั้งขึ้นตามกฎหมาย ผู้นั้นจะต้องแสดงรายการ
สินทรัพย์และหนี้สินตามมาตรา ๓ หรือไม่

๑.๔ การประชาสัมพันธ์

ทางประชาสัมพันธ์เป็นยุทธวิธีหนึ่งของ
งานด้านการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ
ในวงราชการ ซึ่งเป็นการขยายผลของสำนักงาน
ปปป. ที่ประสงค์จะเน้นการป้องกันมากกว่าการ
ปราบปราม ทั้งนี้ เพื่อลดหรือบรรเทาการทุจริต
และประพฤติมิชอบในวงราชการให้เหลือน้อยที่สุด

สำนักงาน ปปป. ได้กำหนดวัตถุประสงค์
หลักในการประชาสัมพันธ์ไว้ ๓ ประการ คือ การ
สร้างศรัทธา สามัคคี และปลูกจิตสำนึก ส่วน
การดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว
คณะกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ ปปป. ได้จัด
ทำแผนปฏิบัติงานด้านประชาสัมพันธ์ประจำปี
งบประมาณ ๒๕๕๓ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒
ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ ขึ้น โดยกลุ่ม
เป้าหมาย มีทั้งดำเนินการ และทางให้สื่อมวลชน
กลยุทธในการดำเนินงานให้สอดคล้องกับแผนที่
กำหนดไว้ ซึ่งมีกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

กิจกรรมข่าว

ดำเนินการจัดทำข่าวกิจกรรมและผลการ
ปฏิบัติงาน ทั้งในด้านทางป้องกันและปราบปราม
การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เพื่อ
ส่งเผยแพร่ทางสื่อมวลชนทางต่างๆ เพื่อให้

ประชาชนได้รับทราบถึงกิจกรรมของสำนักงาน
ปปป. ทั้งนี้ โดยดำเนินการในรูปแบบของข่าวฉก
ภาพข่าว การแถลงข่าว และการเชิญผู้แทน
สื่อมวลชนมาร่วมสัมภาษณ์ทำข่าวในโอกาสพิเศษ
ต่างๆ รวมถึงการเผยแพร่ทางสถานีวิทยุกระจายห
เสียงแห่งประเทศไทย กรมประชาสัมพันธ์ ใน
รูปข่าวสั้น ข่าวประกอบเสียง และบทความ
ในสิ่งพิมพ์ประมาณ ๒๕๕๒ ได้ดำเนินการรวมทั้งสิ้น
๒๕ ข่าว

กิจกรรมให้ข้อมูล

๑. จัดพิมพ์เอกสารประกอบด้วย แผ่นพับ
โปสเตอร์ สติกเกอร์ หนังสือ “จารึก สุจริต ๖”
จุลสาร ปปป. และเอกสารอื่นๆ ที่เผยแพร่
ในการสัมมนาตามโครงการต่างๆ และเผยแพร่
ต่อประชาชนทั่วไป ตลอดจนผู้สนใจที่มาดูงานที่
สำนักงาน ปปป. หรือมาขอข้อมูลโดยตรง รวมถึง
การนำเอกสารเหล่านี้ไปเผยแพร่ ประกอบการ
บรรยายของเจ้าหน้าที่ ปปป. ที่ได้รับเชิญให้
ไปบรรยายเกี่ยวกับ ปปป. ตามหน่วยงาน
ต่างๆ

๒. เผยแพร่สไลด์มีลตัวขึ้น แนะนำสำนักงาน ป.ป.ป. เรื่อง “ป.ป.ป. ทำงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ” แก่ผู้ร่วมสัมมนาหรือเสวนาตามโครงการต่างๆ และผู้เข้ารับการอบรมของส่วนราชการต่างๆ

กิจกรรมบรรยาย

สำนักงาน ป.ป.ป. ได้จัดส่งวิทยากรไปบรรยายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ตามส่วนราชการ และภาครัฐวิสาหกิจต่างๆ โดยตลอด

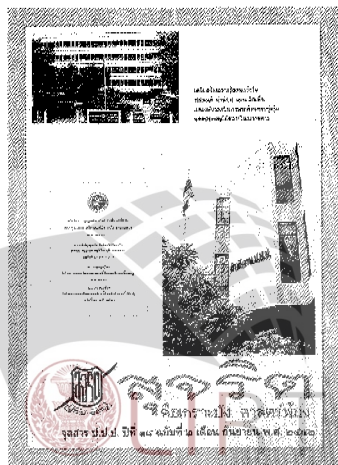
กิจกรรมคำขวัญ

๑. ดำเนินการเผยแพร่คำขวัญของนายกรัฐมนตรี (นายชวน หลีกภัย) เนื่องในโอกาสวันก่อตั้งสำนักงาน ป.ป.ป. ครบรอบ ๓๕ ปี ชื่อความ “ซื่อสัตย์สุจริต คุ้มครองสิทธิ สร้างชาติไทย” ทางสถานีโทรทัศน์ สถานีวิทยุ และสื่อมวลชนแขนงต่างๆ

๒. ดำเนินการเผยแพร่คำขวัญเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการทางสื่อมวลชนแขนงต่างๆ และสื่อสิ่งพิมพ์ ทุปภาวณ์ การเรียนการสอน เช่น ดินสอ ไม้เรียวพัด เป็นต้น

กิจกรรมสื่อสิ่งพิมพ์

๑. ดำเนินการจัดพิมพ์หนังสือ “จาริกสุจริต” ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อเผยแพร่ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ สื่อมวลชน และประชาชนทั่วไป เนื่องใน

Legislative Institutional Repository of Thailand

โอกาสวันก่อตั้งสำนักงาน ป.ป.ป. สมรภพ ๒๕ ปี (๓ มีนาคม ๒๕๕๓) จำนวน ๕,๐๐๐ เล่ม

๒. ดำเนินการจัดพิมพ์ “จุลสาร ป.ป.ป.” ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับกิจกรรมด้านต่างๆ ของสำนักงาน ป.ป.ป. เพื่อเผยแพร่ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ สื่อมวลชน และประชาชนทั่วไป จำนวน ๓ ฉบับ ประจำเดือน ธันวาคม ๒๕๕๑ จำนวน ๒,๐๐๐ เล่ม ประจำเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๒ จำนวน ๒,๐๐๐ เล่ม และ ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๒ จำนวน ๒,๐๐๐ เล่ม

โครงการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางสถานีวิทยุและโทรทัศน์

๑. ดำเนินการสัมภาษณ์ ประธานอนุกรรมการเสริมสร้างทัศนคติอันชอบใจความซื่อสัตย์สุจริต (นายจรูญพงษ์ สีขาวะวีโรจน์) เรื่อง “รักษาคุณทางช่วยสร้างเสริมความซื่อสัตย์สุจริต” ออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงกองทัพอากาศ (จทร.) คลื่นความถี่ F.M. ๘๘.๕, ๙๓, ๑๐๖ ในรายการร่วมเครือภวนี เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ เวลา ๑๕.๓๐ น.

๒. ดำเนินการสัมภาษณ์เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป. (นายทศพรศักดิ์ ชื่นเชิด) เรื่อง “ก้าวส่ง ๒๕ ปี ป.ป.ป. . . และก้าวใหม่ต่อไป” ออกอากาศทาง สถานีวิทยุกระจายเสียงกองทัพอากาศ (จทร.) คลื่นความถี่ F.M. ๘๘.๕, ๙๓, ๑๐๖ ในรายการร่วมเครือภวนี เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๕.๓๐ น.

๓. ดำเนินการเผยแพร่สารและคำขวัญของนายกรัฐมนตรี (นายชวน หลีกภัย) เรื่องใน

โอกาสครบรอบวันก่อตั้งสำนักงาน ป.ป.ป. ๒๕ ปี ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๓ เวลา ๐๓.๐๐ น.

๔. ดำเนินการสัมภาษณ์รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป. และประธานอนุกรรมการฝ่ายวิจัย (นายศุภโชค เวียงวรรณ) เรื่อง “การคอร์รัปชั่นในวงราชการ” ออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียง ททบ. ๔ คลื่นความถี่ F.M. ๙๔.๐ ในรายการข้อเท็จจริงวันนี้ เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๑.๐๐ น.

กิจกรรมการมอบโล่เชิดชูเกียรติผู้สนับสนุนงานของสำนักงาน ป.ป.ป.

การจัดกิจกรรมนี้ เป็นการตอบแทนผู้ทำคุณงามความดีในการป้องกันหรือปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ โดยได้ดำเนินการให้ทางราชการได้รับเกียรติยศในการป้องกันหรือปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ให้แนวคิด ให้การสนับสนุนด้านทรัพย์สินและวัสดุอุปกรณ์ ซึ่งเป็นผลให้การปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ป. เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เกิดผลดีแก่การป้องกันและปราบปรามทางทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างดียิ่ง ทั้งนี้ โดยสำนักงาน ป.ป.ป. ได้อนุมัติให้เชิญมอบให้แก่ ภาครัฐและเอกชน ดังนี้

(๑) บริษัท ไทยประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) การจัดพิมพ์ หนังสือ จุลสาร ป.ป.ป. ฉบับพิเศษ “จรรยาบรรณ” เพื่อเผยแพร่ในงานวันก่อตั้งสำนักงาน ป.ป.ป. สมรภพ ๒๕ ปี และในโอกาส

อินทิเทมาละม จำนวน ๕,๐๐๐ เล่ม เป็นเงินกว่า ๑๓๐,๐๐๐ บาท

(๒) บริษัท เซฟ ที คัท (ประเทศไทย) จำกัด สนับสนุนเงินรางวัล โส่ ด้วยรางวัลของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และเงินค่าใช้จ่ายอื่นๆ แก่ผู้ชนะการประกวดโครงการวิทยาศาสตร์ทางสร้างเสริมความซื่อสัตย์สุจริต เป็นเงิน ๑๘๓,๓๖๕.๕๐ บาท

(๓) มูลนิธิภาคีฯ สนับสนุนงบประมาณในการจัดสัมมนาและศึกษาดูงาน ณ ต่างประเทศ จำนวน ๗ ครั้ง เป็นเงิน ๑,๕๑๒,๘๒๕ บาท

(๔) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ได้มอบเงินอุดหนุนการวิจัยประเภทเร่งด่วน เพื่อกำทำการวิจัยตามโครงการศึกษาวิจัย เรื่อง “ผลการปฏิบัติงานการของคณะกรรมการ ป.ป.ป. : เน้นศึกษากระบวนการยุติธรรมภายหลังจากข้อมูลความผิดอาญา” เป็นเงิน ๒๕๕,๑๐๐ บาท และได้มอบเงินอุดหนุนการวิจัยเพื่อใช้เป็นการเงินรางวัลผลการวิจัยและวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับการป้องกันทางทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เป็นเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท

กิจกรรมประกวดการกล่าวสุนทรพจน์

ดำเนินการจัดกิจกรรมประกวดการกล่าวสุนทรพจน์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั่วประเทศ เนื่องในโอกาสวันก่อตั้งสำนักงาน ป.ป.ป. ครบรอบ ๓๕ ปี (๓ มีนาคม ๒๕๕๒) ในหัวข้อ “จะเสริมสร้างจิตสำนึกอย่างไร ให้คนไทยสุจริต” เมื่อวันที่ ๒๓-๒๔ มกราคม ๒๕๕๓ ณ ห้องประชุม ๓ ชั้น ๒ สำนักงาน ป.ป.ป. ซึ่งมี

โรงเรียนสนใจส่งตัวแทนนักเรียนเข้าร่วมประกวด จำนวน ๑๖๗ โรงเรียน จำนวน ๑๖๗ คน

ผู้ได้รับโล่เกียรติยศพร้อมเงินรางวัล จำนวน ๖ คน มีดังนี้

รางวัลที่ ๑ ได้รับโล่เกียรติยศของนายกรัฐมนตรี (นางพูน หลีกภัย) พร้อมเงินรางวัลจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท มี ๒ รางวัล ได้แก่

- นายสุพพร คำบุษิต

โรงเรียนท่าปอ จังหวัดหนองคาย

นางสาวดาริตน์ ระกิต

โรงเรียนโกลนศิรีราษฎร์

จังหวัดระยอง

Legislative Institutional Repository of Thailand

รางวัลที่ ๓ ได้รับโล่เกียรติยศของสำนักงาน
ป.ป.ป. พร้อมเงินรางวัล จำนวน ๖,๐๐๐ บาท ได้แก่

- นางสาวชาลิณี วงศ์บุญ
โรงเรียนศาลาศึกษาวิทยา
จังหวัดนครปฐม

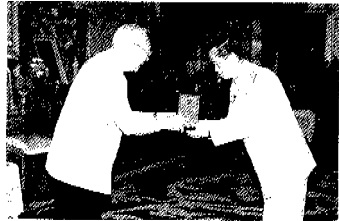
รางวัลชมเชย มี ๓ รางวัล ได้รับโล่
เกียรติยศของสำนักงาน ป.ป.ป. พร้อมเงินรางวัล
รางวัลละ ๒,๐๐๐ บาท ได้แก่

- นางสาวนุชจิรา ต๊ะสุ
โรงเรียนท่ามะกาวิทยาคม
จังหวัดกาญจนบุรี
- นางสาววรรณวิพุธ สรรพสิทธิ์วงศ์
โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย
กรุงเทพมหานคร
- นางสาวกัญฉนาพรชน พุ่มจันทร์
โรงเรียนคูตะดัดดะรุณี จังหวัดอุดรธานี

การรับรางวัลดังกล่าวนี้ รองนายกรัฐมนตรี
(นายพิชัย รัตตกุล) ได้ให้เกียรติมาเป็นประธาน
ในพิธี เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๓ ณ ตึกสันติไมตรี
ทำเนียบรัฐบาล นอกจากนี้ ยังมีผู้ได้รับเกียรติบัตร
จากสำนักงาน ป.ป.ป. อีก จำนวน ๕๐ คน

กิจกรรมประกวดบทความ

ดำเนินการจัดกิจกรรมประกวดบทความของ
ข้าราชการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจทั่วประเทศ
ในหัวข้อ “ข้าราชการสุจริต จะช่วยประเทศไทย
ได้อย่างไร” ซึ่งมีผู้สนใจส่งบทความเข้าประกวด
จำนวน ๓๐๘ ราย ทั้งนี้ได้มอบโล่เกียรติยศ

พร้อมเงินรางวัล เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๓ ณ
ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล โดยมีรองนายก-
รัฐมนตรี (นายพิชัย รัตตกุล) เป็นประธานในพิธี
ผู้ได้รับโล่เกียรติยศพร้อมเงินรางวัล จำนวน ๓ คน
ดังนี้

รางวัลที่ ๑ ได้รับโล่เกียรติยศของนายก-
รัฐมนตรี (นายชวน หลีกภัย) พร้อมเงินรางวัล
๑๐,๐๐๐ บาท ได้แก่

นายธีระชัย แก้วพันธุ์ ผู้อำนวยการ
สำนักประชาสัมพันธ์ เขต ๔
จังหวัดกาญจนบุรี

รางวัลที่ ๒ ได้รับโล่เกียรติยศของรอง
นายกรัฐมนตรี (นายพิชัย รัตตกุล) พร้อมเงินรางวัล
๘,๐๐๐ บาท ได้แก่

- นายชาติ ชัยเดชสุริยะ
อัยการประจำกรม ชั้น ๓
สำนักงานคดีอาชญากรรม
กรุงเทพมหานคร

รางวัลที่ ๓ ได้รับโล่เกียรติยศของรัฐมนตรี
ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายอิทธิชัย เวชชาชีวะ)
พร้อมเงินรางวัล ๖,๐๐๐ บาท ได้แก่

- นายประสิทธิ์ พรมตัน
ผู้อำนวยการการประถมศึกษา
จังหวัดตาก ระดับ ๗ สำนักงานการ
ประถมศึกษาจังหวัดตาก จังหวัดตาก

รางวัลชมเชย มี ๔ รางวัล ได้รับโล
เกียรตินิยมของประธานกรรมการ ป.ป.ป. (นายโอกาส
อรุณนท์) พร้อมเงินรางวัล รางวัลละ ๒,๐๐๐ บาท
ได้แก่

- นายถาวร เขาวีชาวัฒน์
ศึกษาการประจํากรม ชั้น ๓
สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีแพ่ง ๓
กรุงเทพมหานคร
- พลเรือตรี วีรพล นวนนที
เสนาธิการสถาบันวิชาการทหารเรือ
ชั้นสูง น.๖
สภานักวิชาการทหารเรือ กองทัพเรือ
จังหวัดนครปฐม
- นายเสริมเกียรติ วิฑิตเวช
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน
๗ ๖.
กรมการค้าภายใน กรุงเทพมหานคร
- นางอัญชัย เจริญมงคล
อาจารย์ ๒ ระดับ ๗
โรงเรียนพุทธมงคลวิทยา จังหวัด
สุโขทัย

กิจกรรมนิทรรศการ

ดำเนินการจัดกิจกรรมนิทรรศการเกี่ยวกับ
งานของสำนักงาน ป.ป.ป. ดังนี้

- จัดนิทรรศการในโครงการสถาบัน
การศึกษาสัมพันธ์ ณ โรงเรียนเนินดินทรเขธา (สังกัด
สิงห์เสนีย์) โรงเรียนเปรมฤดีศึกษา โรงเรียนสตรี
วัดมหาพฤฒาราม โรงเรียนสตรีศรีสุโขทัย และ
โรงเรียนลานน้ำผึ้ง รวม ๕ ครั้ง

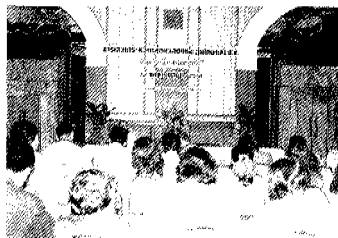
- จัดนิทรรศการในโครงการประชาสัมพันธ์
ป.ป.ป. พบ อบต. ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช
จังหวัดพัทลุง จังหวัดตราด จังหวัดจันทบุรี จังหวัด
เลย จังหวัดหนองคาย จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส
และจังหวัดกาญจนบุรี รวม ๙ ครั้ง

- จัดนิทรรศการในโครงการสัมมนาครู
อาจารย์ ผู้ปฏิบัติการสอนของสถาบันการศึกษา
จังหวัดนครศรีธรรมราช และในภาคเหนือที่จังหวัด
เชียงใหม่ รวม ๓ ครั้ง

- จัดนิทรรศการเนื่องในโอกาสวัน
ข้าราชการพลเรือน ณ กรมประชาสัมพันธ์

โครงการเสวนาระหว่างสื่อมวลชนและ สำนักงาน ป.ป.ป.

- ดำเนินการจัดกิจกรรมการเสวนาระหว่าง
สื่อมวลชนและสำนักงาน ป.ป.ป. เรื่อง “วันนี

ป.ป.ป. ค่ายกฟิ่ง” เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เวลา ๑๕.๐๐ น. - ๒๑.๐๐ น. ณ โรงแรม ทวินโลตัส จังหวัดนครราชสีมา ดำเนิน ราชการโดย นายวัลลพศักดิ์ สุขะวรรณ อนุกรรมการ ฝ่ายประชาสัมพันธ์ มีผู้เข้าร่วมเสวนา จำนวน ๖๐ คน

โครงการประชาสัมพันธ์ ป.ป.ป. พบ. อบต.

ดำเนินการจัดการสัมมนาตามโครงการ ประชาสัมพันธ์ ป.ป.ป. พบ. อบต. เพื่อเผยแพร่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกาปฏิบัติงานของ ป.ป.ป. เสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในหน่วยงานที่คล้อย จงจิตและสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสำนักงาน ป.ป.ป. และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ผู้เข้าร่วมสัมมนาประกอบด้วย ประธาน อบต. ปลัด อบต. คณะผู้บริหารของจังหวัด กรรมการ ป.ป.ป. อนุกรรมการ ป.ป.ป. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ซึ่งใน ปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ได้ดำเนินการรวม ๙ ครั้ง ๙ จังหวัด ดังนี้

๑. จังหวัดนครราชสีมา เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ณ โรงแรมทวินโลตัส จังหวัด

นครราชสีมา โดยมี นายก้านวงศ์ จันทา เลขานุการคณะกรรมการ ป.ป.ป. เป็นประธาน ในพิธี มีผู้เข้าร่วมเสวนา ๑๕๖ คน

๒. จังหวัดพัทลุง เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ณ โรงแรมลำปาวรีสอร์ท จังหวัดพัทลุง โดยมี ศาสตราจารย์ สุจิต บุญบงการ กรรมการ ป.ป.ป. และประธานอนุกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ เป็นประธานในพิธี มีผู้เข้าร่วมสัมมนา ๑๕๓ คน

๓. จังหวัดตราด เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๓ ณ โรงแรมสุโขทัยแพทยวิวัน จังหวัดตราด โดยมี นายโสภาส อรุณันท์ ประธานกรรมการ ป.ป.ป. เป็นประธานในพิธี มีผู้เข้าร่วมสัมมนา ๑๕๕ คน

ประธานกรรมการ ป.ป.ป. เป็นประธานในพิธี มีผู้เข้าร่วมสัมมนา ๑๕๕ คน

๖. จังหวัดหนองคาย เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๓ ณ โรงแรมหนองคายแกรนด์ทามิ จังหวัดหนองคาย โดยมี นายก้านรงค์ จันทิก เลขาธิการ

๔. จังหวัดจันทบุรี เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๓ ณ โรงแรมคาริบี โฮเทล จังหวัดจันทบุรี โดยมี นายโสภาส อรุณันท์ ประธานกรรมการ ป.ป.ป. เป็นประธานในพิธี มีผู้เข้าร่วมสัมมนา ๑๕๕ คน

คณะกรรมการ ป.ป.ป. เป็นประธานในพิธี มีผู้เข้าร่วมสัมมนา ๑๓๗ คน

๗. จังหวัดนราธิวาส เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ณ ศูนย์ประชุมบราทีนัส บี โรงแรมรอยัล ปริ้นส์เพล นราธิวาส จังหวัดนราธิวาส โดยมี ศาสตราจารย์ สุจิต บุญบงการ ประธานกรรมการ ป.ป.ป. เป็นประธานในพิธี มีผู้เข้าร่วมสัมมนา ๑๒๖ คน

๕. จังหวัดเลย เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดเลย โดยมี ศาสตราจารย์ สุจิต บุญบงการ

๘. จังหวัดยะลา เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ณ ห้องประชุมสีนภาพงษ์ ๑ โรงแรมยะลาทางลี จังหวัดยะลา โดยมี ศาสตราจารย์ สุจิต บุญบงการ ประธานกรรมการ ป.ป.ป. เป็นประธานในพิธี มีผู้เข้าร่วมสัมมนา ๑๐๒ คน

๙. จังหวัดกาญจนบุรี เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๒ ณ โรงแรมฟลักซ์ ริเวอร์แคว กาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี โดยมี ศาสตราจารย์ สุจิต บุญบงการ ประธานกรรมการ ป.ป.ป. เป็นประธานในพิธี มีผู้เข้าร่วมสัมมนา ๕๙๐ คน

รูปแบบการสัมมนาเป็นการอภิปรายเป็นคณะ เรื่องการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ การแบ่งกลุ่มย่อย

และการเสวนาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้เข้าร่วมสัมมนา

โครงการสรรหาคณะเพื่อยกย่องเป็นผู้ประพฤติปฏิบัติตนชอบด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้นอบหนังสือชมเชย เพื่อเป็นการยกย่องผู้ประพฤติปฏิบัติตนชอบด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โดยรองนายกรัฐมนตรี

(นายพิทักษ์ รัตกุล) ได้ให้เกียรติมาเป็นประธานในพิธี เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๒ ดิฉันดิโมตริทำเนียบรัฐบาล โดยแยกเป็น ๒ ประเภท

๑. ประเภทบุคคลตัวอย่าง ได้รับโล่เชิดชูเกียรติ บุคคลผู้ประพฤติปฏิบัติตนชอบด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ได้แก่ นายแก้วขวัญ จิ๋วไร้ยางอายข้าราชการพระราชวัง

๒. ประเภทประชาชนทั่วไป โดยเก็บทรัพย์สินที่มีค่าได้แล้วนำส่งคืนเจ้าของ ได้รับหนังสือชมเชย บุคคลผู้ประพฤติปฏิบัติตนชอบด้วยความซื่อสัตย์สุจริต จำนวน ๖ ราย ได้แก่

Legislative Institutional Repository of Thailand

(๑) นายปิยะภูมิ ภูมิ บริษัท นิวทอง-
วิรัช จำกัด เก็บโทรศัพท์มือถือ มูลค่า ๓๖,๐๐๐
บาท เงินสด ๕,๐๐๐ กว่าบาท ทองคำหนักหนึ่งสลึง
๑ เส้น พร้อมเอกสารหลายรายการ และนำไปมอบ
ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อส่งคืนเจ้าของ

(๒) นางอุษณีย์ แฉวเจริญ เจ้าหน้าที่
ธุรการ ๓ กรมศุลกากร เก็บกระเป๋าสตางค์
มีเงินสด ๔,๐๐๐ กว่าบาท กุญแจรถยนต์
พร้อมเอกสารหลายรายการ แล้วนำส่งคืนเจ้าของ

(๓) นายหังศักดิ์ ภายหาญศิริพงศ์ และ
นางสาวรุ่งทิพา สุขเรืองรอง พนักงานโครงการวิจัย
ศึกษาผลกระทบจากมลพิษทางอากาศต่อสุขภาพ
ประชาชน จังหวัดลำปาง เก็บกระเป๋าสตางค์มีเงินสด
๓,๕๐๐ บาท พร้อมเช็คที่สามารถขึ้นเงินได้ทันที
จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท แล้วนำส่งคืนเจ้าของ

(๔) เด็กหญิงพัชรกมล จันทร์ขจรชัย
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนอนุบาลลำพูน
เก็บสร้อยข้อมือทองคำหนัก ๑ บาท มูลค่าประมาณ
๕,๐๐๐ บาท แล้วนำส่งคืนเจ้าของ

(๕) เด็กชายสุทธากร มานาง นักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนประถมณนทรี
กรุงเทพมหานคร เก็บเงินจำนวน ๕,๘๒๐ บาท
แล้วนำส่งคืนเจ้าของ

ฯลฯ

๑.๕ การเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมใน ความซื่อสัตย์สุจริต

สำนักงาน ป.ป.ป. ได้ให้ความสำคัญในการ
เสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต

โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ เพื่อ
สร้างจิตสำนึกและทัศนคติที่ถูกต้องในด้านความ
ซื่อสัตย์สุจริตส่งเสริมและยกย่องคนดี อันนำไปสู่
การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวง
ราชการ เป็นการเบื้องต้นได้เป็นอย่างดี ซึ่งได้มอบ
หมายให้คณะอนุกรรมการเสริมสร้างทัศนคติ
ค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบส่วนนี้
โดยตรง โดยหาวิธีการที่จะแทรกหรือเสริมแนวคิด
เรื่องความซื่อสัตย์สุจริตในการเรียนการสอนให้มาก
ยิ่งขึ้น เนื่องจากเป็นคุณธรรมที่ทุกคนจะต้องยึดถือ
เป็นหลักในการทำงานและการดำรงตนเพื่อพัฒนา
และสร้างสรรค์สังคมให้มีวัฒนธรรมที่ดีงาม และ
จำเป็นต้องหาวิธีการหรือกลยุทธ์ที่จะเอื้ออำนวย
ที่จะปลูกฝังแนวความคิด โดยครู อาจารย์ และ
ผู้รับผิดชอบในสถาบันการศึกษา จะเป็นผู้มีส่วน
สำคัญยิ่งในการกำหนดทิศทางให้ไปในในแนวทาง
ดังกล่าวนี้ โดยได้จัดทำแผนปฏิบัติงานด้านการเสริม
สร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตประจำ
ปีงบประมาณ ๒๕๕๒ ขึ้น ซึ่งมีกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

โครงการสถาบันการศึกษาสัมพันธ์

ดำเนินการจัดโครงการสถาบันการศึกษา
สัมพันธ์ ต่อเนื่องจากการจัดสัมมนาระดับผู้บริหาร
ของสถาบันการศึกษา กับสำนักงาน ป.ป.ป. เพื่อ
สร้างความสัมพันธ์อันดีกับสถาบันการศึกษาต่างๆ
และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
ในการส่งเสริมกิจกรรมการเสริมสร้างทัศนคติ
ค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตของสถาบันการศึกษา ในปี
งบประมาณ ๒๕๕๒ ได้ดำเนินการในสถาบันการ
ศึกษาต่างๆ ดังนี้

- โรงเรียนเทศบาลนครเขตรักษา (สิงห์ สิงหเสนี)
กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย กรุงเทพมหานคร
เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๑

โรงเรียนเปรมฤดีศึกษา กรุงเทพมหานคร
เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

โรงเรียนสายน้ำผึ้ง กรุงเทพมหานคร
เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๑

- โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม กรุงเทพมหานคร
เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑

จากภาพที่เห็นตามโครงการนี้ สำนักงาน ป.ป.ป. ได้จัดเตรียมการขึ้นเนื่องหาพัฒนาเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในเยาวชนที่สังคมสุจริต ประกอบการจัดกิจกรรมซึ่งได้รับความสนใจจากนักเรียนเป็นอย่างมาก ในส่วนของโรงเรียนก็ได้จัดประกวดถวายวีรย์ มอบพรพจน์ ภาพวาด การแสดงบทบาทสมมติที่บ่งบอกเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต และกิจกรรมนักเรียนที่ซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ป. ได้มอบเกียรติบัตรเป็นรางวัลแก่ผู้ทรงคุณ

นักเรียน จำนวน ๕๑๔ คน พร้อมทั้งมอบโล่เชิดชูเกียรติ แก่สถานในการศึกษาเพื่อยกย่อง และสร้างขวัญกำลังใจในการกระทำคุณงามความดีดังกล่าว

กิจกรรมผลิตวิทัศน์เพื่อการศึกษา

ดำเนินการผลิตวิทัศน์เพื่อการศึกษา มอบให้กับสถานในการศึกษาต่างๆ ในรูปแบบการสำเนา เทปละหกล้น เรื่อง “เมืองคนดี” ซึ่งมีทั้งหมด ๑๐๔ ตอน มีเนื้อหาเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต และสำเนาเทปวิทัศน์กิจกรรมการประกวดกล่าวสุนทรพจน์ ในทั้งประมาณ ๒๕๔๒ ได้มอบให้สถาบันการศึกษาที่สนใจ ๒๐ แห่ง

โครงการเสริมแนวร่วมเพื่อสร้างจิตสำนึกในความซื่อสัตย์สุจริต

ดำเนินการตามโครงการเสริมแนวร่วมเพื่อสร้างจิตสำนึกในความซื่อสัตย์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปลูกฝังความคิดในการสร้างจิตสำนึกและทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตในกลุ่มเยาวชน เพื่อบูรณาการฐานของสังคมให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่จะให้ความสำคัญ ยกย่องบุคคลที่ประพฤติดี

ปฏิบัติชอบ มีความซื่อสัตย์สุจริต และได้เกิดผลดีซึ่งการทุจริต รวมทั้งพาแนวร่วมในการจัดกิจกรรมต่างๆ ของสำนักงาน ป.ป.ป. โดยเสนอให้เป็นวิทยาทานในหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ซึ่งได้จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำคู่มือการปลูกฝังค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต เรื่อง การปลูกฝังค่านิยมด้านความซื่อสัตย์สุจริตอย่างเป็นรูปธรรม เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒ ณ สำนักงาน ป.ป.ป. เพื่อจัดทำชุดคู่มือการเรียนการสอนให้เป็นแนวทางและมาตรฐานเดียวกันในรูปแบบของวิทัศน์ โดยสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เป็นผู้สนับสนุนด้านงบประมาณ และได้ดำเนินการที่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญเป็นสถานที่แรก มีผู้เข้าร่วมสัมมนา ๓๕ คน

กิจกรรมการสนทนาทางสถานีโทรทัศน์

ดำเนินการจัดกิจกรรมการสนทนาทางสถานีโทรทัศน์ ร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการในหัวข้อเรื่อง “การศึกษากับการเสริมสร้าง ความซื่อสัตย์สุจริต” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการชี้แนะแนวความคิด การปฏิบัติ กรมวิทย์ ให้ครู อาจารย์ และบุคลากร

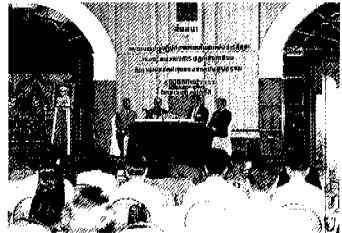
ทางการศึกษาได้มีแนวทางในการมุ่งใจให้นักเรียน นักศึกษา ประพฤติปฏิบัติตนในกรอบของคุณธรรม และจริยธรรมที่ดีงาม โดยออกอากาศเผยแพร่ทาง สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง ๑๑ เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ เวลา ๑๑.๐๐ น. - ๑๓.๐๐ น. และทางสถานีโทรทัศน์ KIV สีทอง ไกลของกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ เวลา ๑๐.๐๐ น. - ๑๑.๐๐ น. ผู้ร่วมรายการ ประกอบด้วย

๑. ศาสตราจารย์ สุจิต บุญบงการ ประธานกรรมการ ป.ป.ป.
๒. ดร. สุวัจน์ ลิปตพัลลภ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
๓. ศาสตราจารย์ นายแพทย์ เกษม วัฒนชัย อธิการบดีมหาวิทยาลัยแพทย์
๔. นางสาวศุภรณี ณัฐพันธ์ ผู้อำนวยการ

โครงการสัมมนาครู อาจารย์ ผู้ปฏิบัติการสอนในสถาบันการศึกษา

ดำเนินการจัดสัมมนาครู อาจารย์ ผู้ปฏิบัติการสอนในสถาบันการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ให้ ครู อาจารย์ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการสอนและควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนอย่างใกล้ชิด ได้เข้าใจบทบาทอำนาจหน้าที่ของ ป.ป.ป. และร่วมมือกับ ป.ป.ป. ในการสอนที่เน้นกระบวนการเรียนการสอนและ กิจกรรมต่างๆ ที่นำไปสู่การเสริมสร้างทัศนคติ ค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต หรือสร้างสื่อกิจกรรมสร้างจิตสำนึกในความซื่อสัตย์สุจริตในสถาบัน

การศึกษา และเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่าง ครู อาจารย์ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านการสอนโดยตรงกับสำนักงาน ป.ป.ป. ในปีงบประมาณ ๒๕๕๒ ได้ดำเนินการ ดังนี้

จัดสัมมนาครู อาจารย์ ผู้ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาจังหวัดนครราชสีมา เรื่อง แนวทางการปลูกฝังค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต อย่างเป็นรูปธรรม ระหว่างวันที่ ๓๗-๘ มิถุนายน ๒๕๕๒ ณ โรงแรมทรินไอเดีย จังหวัดนครราชสีมา โดยมี ศาสตราจารย์ สุจิต บุญบงการ ประธานกรรมการ ป.ป.ป. เป็นประธานในพิธี มีผู้เข้าร่วมสัมมนา ๑๓๐ คน

จัดสัมมนาครู อาจารย์ ผู้ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในภาคเหนือ เรื่อง แนวทาง

การปลูกฝังค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตอย่างเป็นรูปธรรม จะทำในวันที่ ๑๖-๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ ณ โรงแรมเชียงใหม่คอลล์ จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีศาสตราจารย์ สุจิต บุญบงการ ประธานกรรมการ ป.ป.ป. เป็นประธานในพิธี มีผู้เข้าร่วมสัมมนา ๑๓๕ คน

รูปแบบการสัมมนามีการปรากฏาพิเศษ โดยศาสตราจารย์ สุจิต บุญบงการ ประธานกรรมการ ป.ป.ป. การเลวณาเรื่อง ชีวิตคนทุจริตในทัศน์พัฒนาคุณภาพชีวิต และเรื่อง การสร้างจิตสำนึกในความซื่อสัตย์สุจริต การแบ่งกลุ่มย่อย เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ในการสัมมนา ดังกล่าว ได้จัดกิจกรรมประกวดคำขวัญเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริต มีผู้ได้รับรางวัล ดังนี้

จังหวัดนครศรีธรรมราช

รางวัลที่ ๑ อาจารย์ไพฑูรย์ รัตนพันธ์
โรงเรียนบ้านหวดทอง จังหวัด
นครศรีธรรมราช ข้อความ “รัก
ประเทศ รักชาติ อย่าฉ้อราษฎร์
“โกงหลวง”

รางวัลที่ ๒ อาจารย์สายใจ ตระกูลสันติ
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี
นครศรีธรรมราช จังหวัดนคร
ศรีธรรมราช ข้อความ “คุณธรรมสร้าง
ชีวิต ซื่อสัตย์สุจริตสร้างสังคม”

รางวัลที่ ๓ อาจารย์นพธาดา สารโสภา
โรงเรียนแหลมราษฎร์บำรุง จังหวัด
นครศรีธรรมราช ข้อความ “สร้าง-
สรรค์ชาติไทย ขจัดภัยคอร์รัปชัน”

รางวัลชมเชย มี ๓ รางวัล

- อาจารย์ประภาพร ศรีจันทร์
วิทยาเขตนครศรีธรรมราช
จังหวัดนครศรีธรรมราช ข้อความ
“ชาติจะพัฒนา จงช่วยจัดปัญหา
คอร์รัปชัน”

อาจารย์นิพนธ์ พุฒินาวรัตน์
โรงเรียนบ้านคลองไทย จังหวัด
นครศรีธรรมราช ข้อความ
“ซื่อสัตย์สุจริต เสริมสร้างชีวิต
ให้เป็นสุข”

- อาจารย์วิมาดา ทอดกลั้ว
โรงเรียนชุมชนวัดเขาลำปะ
จังหวัดนครศรีธรรมราช ข้อความ
“รักลูก ห่วงหลาน ช่วยกันต้าน
ทุจริต”

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ภาคเหนือ

รางวัลที่ ๑ อาจารย์กัญญาพร เต็ดแก้ว

โรงเรียนสุโขทัยวิทยาคม จังหวัดสุโขทัย
ข้อความ “วินัยคือแนวทาง
สรรค์สร้างความสำเร็จ”

รางวัลที่ ๒ อาจารย์ผดุง คินธิลน

โรงเรียนจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่
ข้อความ “ความซื่อสัตย์สุจริต ความ
ซื่อสัตย์เป็นวัฒนธรรม”

รางวัลที่ ๓ อาจารย์วิระศักดิ์ พนมรมย์

สถาบันราชภัฏเพชรบูรณ์ จังหวัด
เพชรบูรณ์ ข้อความ “อย่านับถือ
เงินตรา มากกว่าคุณธรรม”

รางวัลชมเชย มี ๖ รางวัล

อาจารย์อโย ไชยงค์
วิทยาลัยเทคนิคน่าน จังหวัดน่าน
ข้อความ “สิ่งไหนจะได้ ถ้าคนมี
วินัย ใจซื่อสัตย์”

อาจารย์ภรตลง ขาญาติ
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน

จังหวัดอุทัย ข้อความ “เสียชื่อ
เสียศักดิ์ศรี ถ้าในตระกูลมีคนโกง”

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสนา
บุญยรักษ์

สถาบันราชภัฏพิจิตร
จังหวัดพิจิตร ข้อความ
“ซื่อสัตย์ ทั้งความดีและ
กระทำความชั่วของทุกคน”

- อาจารย์ชวลิต คำเพ็ง

สำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดอุตรดิตถ์ ข้อความ “ความ
มั่งคั่งจากการประพฤติดีชอบ จะ
ทดแทนการทุจริตได้อย่างไร”

- อาจารย์สุภาณี มั่งทอง

โรงเรียนบุญมาสถิต จังหวัด
พิจิตร ข้อความ “ชาติไทยต้อง
สดใส เด็กยุคใหม่เขาคืออนาคต”

อาจารย์เพ็ญศรี ประเสริฐ

โรงเรียนพิษณุโลกศึกษา จังหวัด
พิษณุโลก ข้อความ “หมดศักดิ์ศรี
ไม่ซื่อสัตย์ ขาดเกียรติยศอันมีค่า”

๒. ด้านการปราบปราม

ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๖๘ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่สืบสวนสอบสวน เพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผู้กล่าวหาหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ และในกรณีที่มีพฤติการณ์หรือมีการกล่าวหาหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดว่าประพฤติผิด หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ เมื่อเห็นว่าพฤติการณ์ หรือเรื่องที่กล่าวหาหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีมูลเพียงพอ คณะกรรมการจะรับไว้พิจารณาและดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไป

การปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้มีผลการปฏิบัติงานที่ราชการ ซึ่งแบ่งออกได้ดังนี้

๒.๑ ด้านการปราบปรามในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

ในปัจจุบันประมาณ ๒๕๔๒ คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ดำเนินการด้านการปราบปราม กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ซึ่งมีผลงานพอสรุปได้ดังนี้

๒.๑.๑ เรื่องที่รับไว้ดำเนินการในงบประมาณ ๒๕๔๒

ลำดับที่	เรื่องกล่าวหาหรือเรียน	จำนวนเรื่อง
๑.	เรื่องกล่าวหาหรือเรียนที่รับไว้ดำเนินการก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๑	๒,๓๖๐
๒.	เรื่องกล่าวหาหรือเรียนที่รับไว้ดำเนินการในงบประมาณ ๒๕๔๑	๑,๑๒๑
รวมเรื่องที่รับไว้ดำเนินการทั้งสิ้น		๓,๔๘๑

๒.๑.๒ ลักษณะความผิดของเรื่องที่กล่าวหาหรือเรียน

ก. ความผิดทางอาญา

ลำดับที่	เรื่องกล่าวหาหรือเรียน	จำนวนเรื่อง
๑.	ฉกฉกรัษฎ์ของทางราชการ	๓๑
๒.	ให้สินบนในตำแหน่งโดยมิชอบ	๔๓
๓.	ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต	๒
๔.	รับสินบน	๓๔

๕.	ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นหรือโดยทุจริต	๕๕
๖.	ไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายตามหน้าที่	๒
๗.	ทุจริตในการเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียม	๑
๘.	ปลอมเอกสาร และหรือใช้เอกสารปลอม	๙
๙.	ฉ้อโกง	๗
รวม		๒๐๔

ข. ความผิดทางวินัย

ลำดับที่	เรื่องกล่าวหาหรือเรียน	จำนวนเรื่อง
๑.	อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น	๓๕
๒.	ใช้ทรัพย์สินของทางราชการโดยมิชอบ	๒๓
๓.	ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ	๕๕๔
๔.	รายงานเท็จ	๖
๕.	ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ	๓
๖.	กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว	๓๖
๗.	ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุและระเบียบการคลัง	๕
๘.	ไม่ถือหรือปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบแบบธรรมเนียมของทางราชการ หรือมติคณะรัฐมนตรี	๕
๙.	ความผิดทางวินัยกรณีอื่นนอกจากที่กล่าวมาข้างต้น	๒๐๔
รวม		๘๖๐

ค. ใช้สิทธิโดยไม่สุจริต

ลำดับที่	เรื่องกล่าวหาหรือเรียน	จำนวนเรื่อง
๑.	เบิกค่าเช่าบ้านเกินเงินเท็จ	๒๖
๒.	เบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะเดินทางอันเกินเงิน	๑๑
๓.	ใช้สิทธิโดยไม่สุจริตกรณีอื่นจากที่กล่าวมาข้างต้น	๕
รวม		๔๒

Legislative Institutional Repository of Thailand

ง. ผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือไม่ระบุว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต ๑๕ เรื่อง

๒.๑.๓ สังกัดของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาจากเรื่องกล่าวหาฟ้องเวียน

ก. ส่วนราชการแยกตามลำดับกระทรวง ทบวง

ลำดับที่	ชื่อส่วนราชการ	จำนวนเรื่อง
๑.	ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี	
	กระทรวง หรือทบวง	๙๓
๒.	สำนักนายกรัฐมนตรี	๙
๓.	กระทรวงกลาโหม	๑๖
๔.	กระทรวงการคลัง	๑๘
๕.	กระทรวงการต่างประเทศ	๑
๖.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๑๓๖
๗.	กระทรวงคมนาคม	๒๖
๘.	กระทรวงพาณิชย์	๑๑
๙.	กระทรวงมหาดไทย	๑๙๐
๑๐.	กระทรวงยุติธรรม	๙
๑๑.	กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม	๙
๑๒.	กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม	๕
๑๓.	กระทรวงศึกษาธิการ	๑๖๑
๑๔.	กระทรวงสาธารณสุข	๕๗
๑๕.	กระทรวงอุตสาหกรรม	๑๒
๑๖.	ทบวงมหาวิทยาลัย	๑๘
รวม		๗๗๑

ข. รัฐวิสาหกิจแยกตามลำดับกระทรวงที่สังกัด

ลำดับที่	รัฐวิสาหกิจแยกตามลำดับกระทรวงที่สังกัด	จำนวนเรื่อง
๑.	สำนักนายกรัฐมนตรี	๑๒
๒.	กระทรวงการคลัง	๑๐
๓.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๖

๕.	กระทรวงคมนาคม	๓๔
๕.	กระทรวงมหาดไทย	๓๒
๖.	กระทรวงศึกษาธิการ	๑
๗.	กระทรวงสาธารณสุข	๑
๘.	กระทรวงยุติธรรม	๖
รวม		๑๐๒

ค. รายการส่วนท้องถิ่น

ลำดับที่	รายการส่วนท้องถิ่น	จำนวนเรื่อง
๑.	กรุงเทพมหานคร	๒๖
๒.	องค์การบริหารส่วนจังหวัด	๑๓
๓.	เทศบาล	๕๑
๔.	สุขาภิบาล	๒๕
๕.	องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)	๑๒๙
รวม		๒๔๔

ง. ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไร้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ๕ เรื่อง

๒.๑.๔ ลักษณะความผิดของเรื่องกล่าวหาร้องเรียนที่ดำเนินการแล้วเสร็จ

ก. ความผิดทางอาญา

ลำดับที่	เรื่องกล่าวหาร้องเรียน	จำนวนเรื่อง
๑.	ขี้กยอกทรัพย์สินของทางราชการ	๑๓
๒.	ให้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ	๓๕
๓.	ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต	๙
๔.	รับสินบน	๕๔
๕.	ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นหรือโดยทุจริต	๑๐๐
๖.	ทุจริตในการเก็บภาษีอากร ค่าธรรมเนียม	๑
๗.	ปลอมเอกสาร และหรือใช้เอกสารปลอม	๑๐
๘.	ฉ้อโกง	๕
รวม		๒๒๕

ข. ความผิดพลาดวินัย

ลำดับที่	เรื่องกล่าวหาร้องเรียน	จำนวนเรื่อง
๑.	อาศัยหรือยกย่องให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น	๓๕
๒.	ใช้ทรัพย์สินของทางราชการโดยมิชอบ	๒๕
๓.	ใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐในบังคับบัญชาโดยมิชอบ	๑
๔.	ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ	๕๓๕
๕.	รายงานเท็จ	๑๗
๖.	ไม่อุทิศเวลาให้แก่ราชการ	๑
๗.	กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติดัง	๓๐
๘.	ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุและระเบียบการคลัง	๖
๙.	ไม่ถือหรือปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบแบบธรรมเนียมของทางราชการ หรือมติคณะรัฐมนตรี	๕
๑๐.	ความผิดพลาดวินัยกรณีอื่นนอกจากที่กล่าวมาข้างต้น	๑๔๘
รวม		๘๐๓

ค. ใช้สิทธิโดยไม่สุจริต

ลำดับที่	เรื่องกล่าวหาร้องเรียน	จำนวนเรื่อง
๑.	เบิกค่าเช่าบ้านเกินเป็นเท็จ	๓๙
๒.	เบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก ค่าพาหนะเดินทางอันเป็นเท็จ	๒๐
๓.	ใช้สิทธิโดยไม่สุจริตกรณีอื่นจากที่กล่าวมาข้างต้น	๑๐
รวม		๖๙

ง. ผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือไม่ระบุว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริต ๒๐ เรื่อง

Legislative Institutional Repository of Thailand

๒.๑.๕ สังกัดของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาจากเรื่องกล่าวหาร้องเรียนที่ดำเนินการแล้วเสร็จ

ก. ส่วนราชการแยกตามลำดับกระทรวง ทบวง

ลำดับที่	ส่วนราชการ	จำนวนเรื่อง
๑.	ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี	
	กระทรวง หรือทบวง	๙๘
๒.	สำนักนายกรัฐมนตรี	๓๗
๓.	กระทรวงกลาโหม	๓๐
๔.	กระทรวงการคลัง	๑๙
๕.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๑๕๖
๖.	กระทรวงคมนาคม	๓๓
๗.	กระทรวงพาณิชย์	๙
๘.	กระทรวงมหาดไทย	๒๘๓
๙.	กระทรวงยุติธรรม	๑๐
๑๐.	กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม	๑๘
๑๑.	กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม	๒
๑๒.	กระทรวงศึกษาธิการ	๑๙๕
๑๓.	กระทรวงสาธารณสุข	๕๒
๑๔.	กระทรวงอุตสาหกรรม	๙
๑๕.	ทบวงมหาวิทยาลัย	๒๗
รวม		๙๔๐

ข. รัฐวิสาหกิจแยกตามลำดับกระทรวงที่สังกัด

ลำดับที่	รัฐวิสาหกิจแยกตามลำดับกระทรวงที่สังกัด	จำนวนเรื่อง
๑.	สำนักนายกรัฐมนตรี	๓
๒.	กระทรวงกลาโหม	๒
๓.	กระทรวงการคลัง	๓
๔.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๙
๕.	กระทรวงคมนาคม	๒๔
๖.	กระทรวงมหาดไทย	๒๘

๗.	กระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม	๑
๘.	กระทรวงศึกษาธิการ	๑
๙.	กระทรวงสาธารณสุข	๑
๑๐.	กระทรวงอุตสาหกรรม	๓
รวม		๗๔

ค. ราชการส่วนท้องถิ่น

ลำดับที่	ราชการส่วนท้องถิ่น	จำนวนเรื่อง
๑.	กรุงเทพมหานคร	๒๔
๒.	องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.)	๓
๓.	เทศบาล	๓๐
๔.	สุขาภิบาล	๑๐
๕.	องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)	๑๙
รวม		๙๐

ง. ผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ๙ เรื่อง

๒.๒ ด้านการปราบปรามในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ

ในปีงบประมาณ ๒๕๕๒ คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ดำเนินการด้านการปราบปรามกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ซึ่งมีผลงานพอสรุปได้ ดังนี้

๒.๒.๑ เรื่องกล่าวหาร้องเรียนว่าร้ายแรงผิดปกติที่รับไว้ดำเนินการ

(๑) เรื่องกล่าวหาร้องเรียนที่รับไว้ดำเนินการก่อนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑	จำนวน	๙๒ เรื่อง
(๒) เรื่องกล่าวหาร้องเรียนที่รับไว้ดำเนินการในปีงบประมาณ ๒๕๕๒	จำนวน	๕๑๗ เรื่อง
รวมเรื่องที่รับไว้ดำเนินการ		๖๐๙ เรื่อง

๒.๒.๒ สังกัดของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาว่าร้ายแรงผิดปกติจากเรื่องกล่าวหาร้องเรียน

ก. ส่วนราชการแยกตามลำดับกระทรวง ทบวง

Legislative Institutional Repository of Thailand

ลำดับที่	ส่วนราชการ	จำนวนเรื่อง
๑.	ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี	
	กระทรวง ทวิศทรวง	๖๖
๒.	สำนักนายกรัฐมนตรี	๙
๓.	กระทรวงกลาโหม	๕๘
๔.	กระทรวงการคลัง	๖๗
๕.	กระทรวงการต่างประเทศ	๒
๖.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๔๒
๗.	กระทรวงคมนาคม	๑๗
๘.	กระทรวงพาณิชย์	๔
๙.	กระทรวงมหาดไทย	๕๑
๑๐.	กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม	๔
๑๑.	กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม	๑
๑๒.	กระทรวงศึกษาธิการ	๑๐๓
๑๓.	กระทรวงสาธารณสุข	๑๖
๑๔.	กระทรวงยุติธรรม	๓
๑๕.	ทบวงมหาวิทยาลัย	๒๐
รวม		๔๖๓

ข. รัฐวิสาหกิจแยกตามลำดับกระทรวงที่สังกัด

ลำดับที่	รัฐวิสาหกิจแยกตามลำดับกระทรวงที่สังกัด	จำนวนเรื่อง
๑.	สำนักนายกรัฐมนตรี	๓
๒.	กระทรวงการคลัง	๙
๓.	กระทรวงคมนาคม	๑๒
๔.	กระทรวงมหาดไทย	๖
๕.	กระทรวงอุตสาหกรรม	๑
รวม		๓๑

ค. ราชการส่วนท้องถิ่น

ลำดับที่	ราชการส่วนท้องถิ่นแยกตามลำดับส่วนราชการที่สังกัด	จำนวนเรื่อง
๑.	กรุงเทพมหานคร	1๓๑
๒.	เทศบาล	๖
รวม		๒๒๒

ง. ผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่นายกรัฐมนตรี **๐ เรื่อง**

๒.๒.๓ สังกัดของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาจากเรื่องกล่าวหาฟ้องเรียนว่าร้ายวณผิดปกติที่ดำเนินการแล้วเสร็จ

ก. ส่วนราชการแยกตามลำดับกระทรวง ทบวง

ลำดับที่	ส่วนราชการ	จำนวนเรื่อง
๑.	ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง	๖๓
๒.	สำนักนายกรัฐมนตรี	๓
๓.	กระทรวงกลาโหม	๑๑
๔.	กระทรวงการคลัง	๘
๕.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๑๖
๖.	กระทรวงคมนาคม	๘
๗.	กระทรวงมหาดไทย	๑๔
๘.	กระทรวงศึกษาธิการ	๕
๙.	กระทรวงสาธารณสุข	๕
๑๐.	ทบวงมหาวิทยาลัย	๓
รวม		๘๕

ข. รัฐวิสาหกิจแยกตามลำดับกระทรวงที่สังกัด

ลำดับที่	ส่วนราชการ	จำนวนเรื่อง
๑.	สำนักนายกรัฐมนตรี	๑
๒.	กระทรวงการคลัง	

๓.	กระทรวงคมนาคม	๓
๔.	กระทรวงมหาดไทย	๑
๕.	กระทรวงอุตสาหกรรม	๑
รวม		๕

ค. รายการส่วนท้องถิ่น

ลำดับที่	รายการส่วนท้องถิ่นแยกตามลำดับส่วนรายการที่สังกัด	จำนวนเรื่อง
๑.	กรุงเทพมหานคร	๔
๒.	เทศบาล	๑
รวม		๕

ง. ผู้ถูกกล่าวหาไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ	๐ เรื่อง

ตารางผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ด้านการปราบปราม

เครื่องใช้สำนักงานทั้งหมด										ค่ารายการพิจารณาเป็นงบประมาณ										
ปีงบ ประมาณ	ปีงบ ประมาณ	ปีงบ ประมาณ	ปีงบ ประมาณ	ปีงบ ประมาณ	ปีงบ ประมาณ	ปีงบ ประมาณ	ปีงบ ประมาณ	ปีงบ ประมาณ	ปีงบ ประมาณ	มูลค่า		มูลค่า		มูลค่า		รวม	รวม	รวม	รวม	
										ปีงบ ประมาณ	ปีงบ ประมาณ	ปีงบ ประมาณ	ปีงบ ประมาณ	ปีงบ ประมาณ	ปีงบ ประมาณ					ปีงบ ประมาณ
2550	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558	2559	2560	2561	2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568	2569	2570
2571	2572	2573	2574	2575	2576	2577	2578	2579	2580	2581	2582	2583	2584	2585	2586	2587	2588	2589	2590	2591
2592	2593	2594	2595	2596	2597	2598	2599	2600	2601	2602	2603	2604	2605	2606	2607	2608	2609	2610	2611	2612
2613	2614	2615	2616	2617	2618	2619	2620	2621	2622	2623	2624	2625	2626	2627	2628	2629	2630	2631	2632	2633
2634	2635	2636	2637	2638	2639	2640	2641	2642	2643	2644	2645	2646	2647	2648	2649	2650	2651	2652	2653	2654
2655	2656	2657	2658	2659	2660	2661	2662	2663	2664	2665	2666	2667	2668	2669	2670	2671	2672	2673	2674	2675
2676	2677	2678	2679	2680	2681	2682	2683	2684	2685	2686	2687	2688	2689	2690	2691	2692	2693	2694	2695	2696
2697	2698	2699	2700	2701	2702	2703	2704	2705	2706	2707	2708	2709	2710	2711	2712	2713	2714	2715	2716	2717
2718	2719	2720	2721	2722	2723	2724	2725	2726	2727	2728	2729	2730	2731	2732	2733	2734	2735	2736	2737	2738
2739	2740	2741	2742	2743	2744	2745	2746	2747	2748	2749	2750	2751	2752	2753	2754	2755	2756	2757	2758	2759
2760	2761	2762	2763	2764	2765	2766	2767	2768	2769	2770	2771	2772	2773	2774	2775	2776	2777	2778	2779	2780
2781	2782	2783	2784	2785	2786	2787	2788	2789	2790	2791	2792	2793	2794	2795	2796	2797	2798	2799	2800	2801
2802	2803	2804	2805	2806	2807	2808	2809	2810	2811	2812	2813	2814	2815	2816	2817	2818	2819	2820	2821	2822
2823	2824	2825	2826	2827	2828	2829	2830	2831	2832	2833	2834	2835	2836	2837	2838	2839	2840	2841	2842	2843
2844	2845	2846	2847	2848	2849	2850	2851	2852	2853	2854	2855	2856	2857	2858	2859	2860	2861	2862	2863	2864
2865	2866	2867	2868	2869	2870	2871	2872	2873	2874	2875	2876	2877	2878	2879	2880	2881	2882	2883	2884	2885
2886	2887	2888	2889	2890	2891	2892	2893	2894	2895	2896	2897	2898	2899	2900	2901	2902	2903	2904	2905	2906
2907	2908	2909	2910	2911	2912	2913	2914	2915	2916	2917	2918	2919	2920	2921	2922	2923	2924	2925	2926	2927
2928	2929	2930	2931	2932	2933	2934	2935	2936	2937	2938	2939	2940	2941	2942	2943	2944	2945	2946	2947	2948
2949	2950	2951	2952	2953	2954	2955	2956	2957	2958	2959	2960	2961	2962	2963	2964	2965	2966	2967	2968	2969
2970	2971	2972	2973	2974	2975	2976	2977	2978	2979	2980	2981	2982	2983	2984	2985	2986	2987	2988	2989	2990
2991	2992	2993	2994	2995	2996	2997	2998	2999	3000	3001	3002	3003	3004	3005	3006	3007	3008	3009	3010	3011
3012	3013	3014	3015	3016	3017	3018	3019	3020	3021	3022	3023	3024	3025	3026	3027	3028	3029	3030	3031	3032
3033	3034	3035	3036	3037	3038	3039	3040	3041	3042	3043	3044	3045	3046	3047	3048	3049	3050	3051	3052	3053
3054	3055	3056	3057	3058	3059	3060	3061	3062	3063	3064	3065	3066	3067	3068	3069	3070	3071	3072	3073	3074
3075	3076	3077	3078	3079	3080	3081	3082	3083	3084	3085	3086	3087	3088	3089	3090	3091	3092	3093	3094	3095
3096	3097	3098	3099	3100	3101	3102	3103	3104	3105	3106	3107	3108	3109	3110	3111	3112	3113	3114	3115	3116
3117	3118	3119	3120	3121	3122	3123	3124	3125	3126	3127	3128	3129	3130	3131	3132	3133	3134	3135	3136	3137
3138	3139	3140	3141	3142	3143	3144	3145	3146	3147	3148	3149	3150	3151	3152	3153	3154	3155	3156	3157	3158
3159	3160	3161	3162	3163	3164	3165	3166	3167	3168	3169	3170	3171	3172	3173	3174	3175	3176	3177	3178	3179
3180	3181	3182	3183	3184	3185	3186	3187	3188	3189	3190	3191	3192	3193	3194	3195	3196	3197	3198	3199	3200
3201	3202	3203	3204	3205	3206	3207	3208	3209	3210	3211	3212	3213	3214	3215	3216	3217	3218	3219	3220	3221
3222	3223	3224	3225	3226	3227	3228	3229	3230	3231	3232	3233	3234	3235	3236	3237	3238	3239	3240	3241	3242
3243	3244	3245	3246	3247	3248	3249	3250	3251	3252	3253	3254	3255	3256	3257	3258	3259	3260	3261	3262	3263
3264	3265	3266	3267	3268	3269	3270	3271	3272	3273	3274	3275	3276	3277	3278	3279	3280	3281	3282	3283	3284
3285	3286	3287	3288	3289	3290	3291	3292	3293	3294	3295	3296	3297	3298	3299	3300	3301	3302	3303	3304	3305
3306	3307	3308	3309	3310	3311	3312	3313	3314	3315	3316	3317	3318	3319	3320	3321	3322	3323	3324	3325	3326
3327	3328	3329	3330	3331	3332	3333	3334	3335	3336	3337	3338	3339	3340	3341	3342	3343	3344	3345	3346	3347
3348	3349	3350	3351	3352	3353	3354	3355	3356	3357	3358	3359	3360	3361	3362	3363	3364	3365	3366	3367	3368
3369	3370	3371	3372	3373	3374	3375	3376	3377	3378	3379	3380	3381	3382	3383	3384	3385	3386	3387	3388	3389
3390	3391	3392	3393	3394	3395	3396	3397	3398	3399	3400	3401	3402	3403	3404	3405	3406	3407	3408	3409	3410
3411	3412	3413	3414	3415	3416	3417	3418	3419	3420	3421	3422	3423	3424	3425	3426	3427	3428	3429	3430	3431
3432	3433	3434	3435	3436	3437	3438	3439	3440	3441	3442	3443	3444	3445	3446	3447	3448	3449	3450	3451	3452
3453	3454	3455	3456	3457	3458	3459	3460	3461	3462	3463	3464	3465	3466	3467	3468	3469	3470	3471	3472	3473
3474	3475	3476	3477	3478	3479	3480	3481	3482	3483	3484	3485	3486	3487	3488	3489	3490	3491	3492	3493	3494
3495	3496	3497	3498	3499	3500	3501	3502	3503	3504	3505	3506	3507	3508	3509	3510	3511	3512	3513	3514	3515
3516	3517	3518	3519	3520	3521	3522	3523	3524	3525	3526	3527	3528	3529	3530	3531	3532	3533	3534	3535	3536
3537	3538	3539	3540	3541	3542	3543	3544	3545	3546	3547	3548	3549	3550	3551	3552	3553	3554	3555	3556	3557
3558	3559	3560	3561	3562	3563	3564	3565	3566	3567	3568	3569	3570	3571	3572	3573	3574	3575	3576	3577	3578
3579	3580	3581	3582	3583	3584	3585	3586	3587	3588	3589	3590	3591	3592	3593	3594	3595	3596	3597	3598	3599
3600	3601	3602	3603	3604	3605	3606	3607	3608	3609	3610	3611	3612	3613	3614	3615	3616	3617	3618	3619	3620
3621	3622	3623	3624	3625	3626	3627	3628	3629	3630	3631	3632	3633	3634	3635	3636	3637	3638	3639	3640	3641
3642	3643	3644	3645	3646	3647	3648	3649	3650	3651	3652	3653	3654	3655	3656	3657	3658	3659	3660	3661	3662
3663	3664	3665	3666	3667	3668	3669	3670	3671	3672	3673	3674	3675	3676	3677	3678	3679	3680	3681	3682	3683
3684	3685	3686	3687	3688	3689	3690	3691	3692	3693	3694	3695	3696	3697	3698	3699	3700	3701	3702	3703	3704
3705	3706	3707	3708	3709	3710	3711	3712	3713	3714	3715	3716	3717	3718	3719	3720	3721	3722	3723	3724	3725
3726	3727	3728	3729	3730	3731	3732	3733	3734	3735	3736	3737	3738	3739	3740	3741	3742	3743	3744	3745	3746
3747	3748	3749	3750	3751	3752	3753	3754	3755	3756	3757	3758	3759	3760	3761	3762	3763	3764	3765	3766	3767
3768	3769	3770	3771	3772	3773	3774	3775	3776	3777	3778	3779	3780	3781	3782	3783	3784	3785	3786	3787	3788
3789	3790	3791	3792	3793	3794	3795	3796	3797	3798	3799	3800	3801	3802	3803	3804	3805	3806	3807	3808	3809
3810	3811	3812	3813	3814	3815	3816	3817	3818	3819	3820	3821	3822	3823	3824	3825	3826	3827	3828	3829	3830
3831	3832	3833	3834	3835	3836	3837	3838	3839	3840	3841	3842	3843	3844	3845	3846	3847	3848	3849	3850	3851
3852	3853	3854	3855	3856	3857	3858	3859	3860	3861	3862	3									

ผลงานที่อาจประเมินเป็นตัวแทนได้

เมื่อการสอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีมูลว่าผู้นั้นกระทำความผิด ประธานกรรมการจะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัย และการเป็นความผิดทางอาญาให้แจ้งต่อพนักงานสอบสวนดำเนินคดีต่อไป ส่วนในกรณีที่น่ากว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้กระทำให้เกิดความเสียหาย สูญหาย แก่ทรัพย์สินของรัฐก็ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการหาผู้รับผิดชอบเพื่อชดเชยความเสียหายแก่ทางราชการด้วยรวมทั้งในกรณีมีมาตรการที่เรียกเก็บ จะได้แจ้งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป

ในปี พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการได้ปฏิบัติงานและมีผลงานที่อาจประเมินเป็นตัวแทนได้ ดังนี้

๑. กรณีผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการออกเอกสารสิทธิ (น.ส. ๓ ก) หรือโฉนดที่ดิน โดยมีขอ ได้แจ้งให้จังหวัดและกรมที่ดินพิจารณาเพิกถอนเอกสารสิทธิ (น.ส. ๓ ก) หรือโฉนดที่ดิน รวมทั้งสิ้น ๘๖๒ ไร่เศษ ราคาประเมินประมาณ ๘,๓๑๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท (สิบล้านสามร้อยสิบล้านบาทถ้วน)
๒. กรณีผู้ถูกกล่าวหาทุจริตและประพฤติมิชอบเบิกเงินค่าจ้างแรงงานด้วยการทำหลักฐานการจ่ายเงินค่าจ้างเท็จ ได้แจ้งกรมป่าไม้ดำเนินการเรียกเงินที่เสียจากการให้จ่ายจำนวน ๓๓๓,๕๘๓.๐๐ บาท (สามแสนสามหมื่นสองพันห้าร้อยแปดสิบสามบาทถ้วน) คืนแก่ทางราชการ
๓. กรณีผู้ถูกกล่าวหาทุจริตและประพฤติมิชอบเบิกเงินค่าเช่าบ้าน ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางเกินเท็จ ได้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาเรียกเงินที่เบิกไปโดยไม่มีสิทธิ จำนวน ๓๘๙,๘๖๕.๐๐ บาท (เจ็ดแสนแปดหมื่นเก้าพันเจ็ดร้อยหกสิบห้าบาทถ้วน) คืนแก่ทางราชการ
๔. กรณีคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) พิจารณาผลการประกวดราคาโครงการก่อสร้างอาคารสำนักงาน อบต. เป็นเหตุให้ ผทต. ทำสัญญาแพงกว่าที่ควรจะเป็น ได้แจ้งให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบทางแพ่งเป็นเงินจำนวน ๑๖๖,๑๔๐.๙๗ บาท (หนึ่งแสนแปดหมื่นหกพันหนึ่งร้อยสี่สิบบาทเจ็ดสิบเจ็ดสตางค์)
๕. กรณีการไฟฟ้าฝ่ายผลิตดำเนินการจัดซื้อที่ดินเพื่อก่อสร้างโรงไฟฟ้า พลังงานความร้อน ทำให้รัฐเสียหายเป็นจำนวนเงินกว่าสองพันล้านบาท
๖. กรณีผู้ถูกกล่าวหาหน้าที่ราชพัสดุให้เอกชนเช่าทำให้รัฐเสียหายเป็นจำนวนเงินกว่าหนึ่งพันล้านบาท
๗. ได้แจ้งให้กระทรวงศึกษาธิการหาตัวผู้รับผิดชอบทางแพ่งกรณีเงินบริจาคจำนวน ๓๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท (สองแสนบาทถ้วน) ไปใช้ส่วนตัว

เรื่องที่น่าสนใจ

งานด้านการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ในเรื่องที่ได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนแล้วเสร็จ และได้ชี้มูลความผิดทางวินัยและทางอาญา รวมทั้งเรื่องที่ได้มีการประสานงานกับส่วนราชการต่างๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานของส่วนราชการต่างๆ บรรลุเป้าหมาย มีประสิทธิภาพนั้น ในช่วงระยะเวลาเวลายาวนานนี้ ได้มีผลงานปรากฏอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งเห็นสมควรนำมากล่าวเฉพาะเรื่องที่น่าสนใจบางเรื่อง คือ

๑. เรื่อง พนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยทุจริตในการจัดซื้อที่ดินเพื่อก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังความร้อนแห่งใหม่ (ภาคใต้) โดยไม่ติดต่อกับเจ้าของที่ดินโดยตรง ทำให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยต้องซื้อที่ดินในราคาที่สูงกว่าความเป็นจริง

สำนักงาน ป.ป.ป. ได้รับเรื่องกล่าวหาถึง-
เจ้าหน้าที่พนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย
ว่าทุจริตในการจัดซื้อที่ดินเพื่อก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลัง

Legislative Institutional Repository of Thailand

ความร้อนแห่งใหม่ (ภาคใต้) ที่อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เนื่องจากมิได้จัดซื้อกับเจ้าของที่ดินโดยตรง แต่กลับจัดซื้อผ่านนายหน้า เป็นเหตุให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยต้องจ่ายเงินเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนแล้ว ข้อเท็จจริงพบว่า ในการจัดซื้อที่ดินเพื่อก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังความร้อนแห่งใหม่ที่อำเภอทับสะแก การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดซื้อที่ดินและคณะทำงานจัดซื้อที่ดินขึ้นพิจารณาดำเนินการปรากฏว่าคณะกรรมการและคณะทำงานจัดซื้อที่ดินมิได้กำหนดจัดซื้อที่ดินกับผู้ขายรายใด แต่ได้ติดต่อซื้อที่ดินกับผู้ขายรายหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจากเจ้าของที่ดินให้เป็นผู้เสนอราคาขายที่ดิน โดยคณะกรรมการและคณะทำงานจัดซื้อที่ดินมิได้ติดต่อขอให้เจ้าของที่ดินเสนอราคา หรือตรวจสอบราคาที่เจ้าของที่ดินเสนอขายแต่อย่างใด ในที่สุด คณะกรรมการการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๙ ได้อนุมัติให้จัดซื้อที่ดินดังกล่าว รวมจำนวน ๓๑๔ แปลง เนื้อที่ ๓,๙๙๓- - ๓๙๕.๔ ไร่ เป็นเงินทั้งสิ้น ๒,๒๐๕,๐๓๓,๗๙๓.๕๐ บาท

การจัดซื้อที่ดินโดยผ่านนายหน้าข้างต้น เป็นเหตุให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ต้องจ่ายเงินค่าที่ดินสูงกว่าจำนวนเงินที่เจ้าของที่ดินได้รับจริง ดังนี้

๑. ที่ดินที่ซื้อในราคาไร่ละ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท เจ้าของที่ดินได้รับเพียงไร่ละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๒. ที่ดินที่ซื้อในราคาไร่ละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เจ้าของที่ดินได้รับเพียงไร่ละ ๖๐๐,๐๐๐ บาท

๓. ที่ดินที่ซื้อในราคาไร่ละ ๕๒๐,๐๐๐ บาท เจ้าของที่ดินได้รับเพียงไร่ละ ๓๕๐,๐๐๐ บาท

๔. ที่ดินที่ซื้อในราคาไร่ละ ๔๐๐,๐๐๐ บาท เจ้าของที่ดินได้รับเพียงไร่ละ ๓๐๐,๐๐๐ บาท

๕. ที่ดินที่ซื้อในราคาไร่ละ ๓๓๐,๐๐๐ บาท เจ้าของที่ดินได้รับเพียงไร่ละ ๒๕๐,๐๐๐ บาท

๖. ที่ดินที่ซื้อในราคาไร่ละ ๒๙๐,๐๐๐ บาท เจ้าของที่ดินได้รับเพียงไร่ละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท

รวมเป็นเงินที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ใช้ในการจัดซื้อที่ดินสูงกว่าราคาที่เป็นจริงประมาณ ๖๔๑ ล้านบาทเศษ และสูงกว่าค่าประเมินของทางราชการ ๑,๐๘๐ ล้านบาทเศษ

ยิ่งไปกว่านั้น จากการสอบสวนยังพบว่า นายหน้าขายที่ดินได้นำเงินจากการขายที่ดินส่วนหนึ่งเข้าบัญชีของคณะทำงานจัดซื้อที่ดินผู้หนึ่งด้วย

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงมีมติชี้มูลความผิดทางวินัยและความผิดทางอาญา ตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๑๒ แก่คณะกรรมการและคณะทำงานจัดซื้อที่ดิน จำนวน ๑๑ คน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นพนักงานในระดับผู้ชำนาญการฝ่ายผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่าย หัวหน้าหน่วย หัวหน้ากอง นอกจากนี้ ยังมีพนักงานระดับสูงอีก จำนวน ๗ คน ซึ่งบางคนเป็นประธานคณะกรรมการจัดซื้อที่ดิน หรือกรรมการจัดซื้อที่ดินก็ได้เคยอนุญาต

หรือลาคอกไปแล้ว ไม่สามารถจะชี้มูลความผิดทางวินัยได้ คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงได้ส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีอาญา พร้อมทั้งให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยสอบสวนหาผู้รับผิดชอบทางแพ่งต่อไป)

สำหรับนายหน้าซึ่งมีจำนวน ๓ คน คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีอาญา ฐานสนับสนุนพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยกระทำความผิด ตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ และเนื่องจากนายหน้าดังกล่าวมิได้นำรายได้จากการเป็นนายหน้าขายที่ดินครั้งนี้ รวมเป็นเงินได้พึงประเมินในการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตามประมวลรัษฎากร มาตรา ๔๐ (๒) จึงได้แจ้งประสานงานให้กรมสรรพากรดำเนินการตามอำนาจหน้าที่อีกทางหนึ่งด้วย

๒. เรื่อง เจ้าหน้าที่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ทุจริตในการอนุญาตให้บุคคลเข้าทำประโยชน์ในที่ดิน ส.ป.ก. และทุจริตในการเบิกเงินค่าเช่าบ้าน

มีการกล่าวหาปฏิรูปที่ดินจังหวัดสุรินทร์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปฏิรูปที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเจ้าหน้าที่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ ดังนี้

๑. กล่าวหาว่า นาย ว และนาย ก ได้ร่วมกันดำเนินการโอนสิทธิในที่ดิน ส.ป.ก. ให้แก่บุคคลภายนอก โดยฝ่าฝืนระเบียบคณะกรรมการการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เพื่อกแสวงหาประโยชน์อันมิชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

๒. กล่าวหาว่า นาย ว และนาย ก ได้ร่วมกันนำที่ดินของ ส.ป.ก. ไปให้บุคคลภายนอกใช้ประโยชน์โดยมิชอบ

๓. กล่าวหาว่า นาย ว และนาย ก ได้ร่วมกันช่วยเหลือผู้ครอบครองที่ดิน ส.ป.ก. ที่ฝ่าฝืนระเบียบคณะกรรมการการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เพื่อกแสวงหาประโยชน์อันมิชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

๔. กล่าวหาว่า นาย ว ได้เบิกเงินค่าเช่าบ้านเท็จ

จากการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงดังนี้

๑. กล่าวหาว่า นาย ว และนาย ก ได้ร่วมกันดำเนินการโอนสิทธิในที่ดิน ส.ป.ก. ให้แก่บุคคลภายนอก โดยฝ่าฝืนระเบียบ คปท.

เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๖ สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ได้ตกลงให้นาย ว เช่าที่ดินของ ส.ป.ก. ตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๖๘๙๔ เนื้อที่ ๓๕ ตารางวา หมู่ ๕ ตำบลบ้านป้อม อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งนาย ว ไม่เคยเข้าทำประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวเลย

ต่อมา นาย ส ได้ติดต่อกับนาย ว เพื่

Legislatขอเช่าที่ดินดังกล่าว โดยนาย ส ได้ให้เลข ๒

(ภรรยา) เป็นผู้เช่า ซึ่งข้อเท็จจริง นาย ส และนาง ญ ไม่ได้เกี่ยวข้องเป็นเครือญาติในชั้นใดๆ กับนาย ว อีกทั้งนาย ส และนาง ญ ก็ไม่เคยประพาสอาศิณภรณ์กรรมมาาก่อนเลย หลังจากนั้น นาย อ โดยความเห็นชอบของนาย ว ได้นำเรื่องดังกล่าวเข้าที่ประชุมคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งในการประชุมคณะกรรมการนาย ว เลขานุการ คปท. พระนครศรีอยุธยาได้มอบหมายให้ นาย อ เป็นผู้เสนอที่ประชุมมีรายละเอียดในเอกสารหลักฐานรายงานการประชุมความว่า “ผู้เช่า โอนสิทธิการเช่าให้แก่หลาน เพราะได้ครอบครองทำประโยชน์อยู่” และความเห็นของนาย อ ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากนาย ว ว่า “เห็นควรอนุญาตตาม ระเบียบข้อ ๗” คปท. พระนครศรีอยุธยา ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๓๕ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๓๕ ได้พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบให้โอนสิทธิการเช่าที่ดินแก่งนาง ญ ตามความเห็นของเจ้าพื้นที่

นอกจากนี้ นาย ค ยังได้ดำเนินการโอนสิทธิการเช่าซื้อที่ดิน ส.ป.ก. ให้แก่บุคคลอื่นโดยไม่ถูกต้องตามระเบียบและหลักเกณฑ์ที่ทางราชการกำหนด คือ

๑. กรณี นาย ข โอนสิทธิการเช่าซื้อที่ดินให้แก่ นาย ด
๒. กรณี นาย ข โอนสิทธิการเช่าซื้อที่ดินให้แก่ นาย ม
๓. กรณี นาย จ โอนสิทธิการเช่าที่ดินให้แก่ นาย น

การกระทำของ นาย ว และนาย อ จึงเป็นการปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วย มาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม และระเบียบ คปท. ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการคัดเลือกเกษตรกร ซึ่งจะมีสิทธิได้รับที่ดินจากการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ระเบียบ คปท. ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการโอนและการตกทอดทางมรดก สิทธิการเช่า หรือเช่าที่ดินในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ และ ข้อ ๘

๒. กล่าวหาว่า นาย ว และนาย ค ได้ร่วมกันนำที่ดิน ส.ป.ก. ไปให้บุคคลภายนอกใช้ประโยชน์โดยมิชอบ

๒.๑ นาย ว และนาย อ ได้ร่วมกันดำเนินการอนุญาตให้นาย พ ผังทอนในคลอง ส.ป.ก. เพื่อทำถนนแก้ไขแปลงที่ดินของตนเอง

เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๖ นาย พ ได้ไปพบนาย อ ที่ ส.ป.ก. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อยขอนุญาตผังทอนขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑ เมตร จำนวน ๒ แถว แถวละ ๖ ท่อน โดยผังลงในคลองลุ่มน้ำ ส.ป.ก. ของโครงการพัฒนาเกษตรชลประทานฝั่งตะวันตก ลำคลองวัดหลวง ในส่วนก่อสร้างที่ ๓/๔ หมู่ ๒ ตำบลคูสลอด อำเภอลาดบัวหลวง เพื่อทำเป็นทางเข้าไปสู่ที่ดินของนาย พ เนื่องจากไม่สะดวกจะเข้าทางเข้าหลักที่ดินแปลงนี้จากด้านอื่นๆ ได้เลย ซึ่งนาย ค ได้ให้ความเห็นเสนอ นาย ว ปฏิรูปที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาว่า เนื่องจากเจ้าของที่ดินแปลงนี้มีทางเข้า-ออก

ทางเดียว ทางด้านทิศเหนือและต้องผ่านแนว
ก่อสร้าง ส.ป.ก. คือ ถนน ผลของสงน้ำ, และ
คลองชักน้ำ ส.ป.ก. ดังนั้น จึงเห็นควรอนุญาตให้
ฝังท่อได้ตามขนาด จำนวนและชนิดดังกล่าวได้
และต่อมาสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา ได้มีหนังสือที่ คย ๐๐๑๒/๒๕
ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๓๖ แจ้งนาย พ.ว. ส.ป.ก.
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้พิจารณาแล้วอนุญาต
ให้ดำเนินการฝังท่อตามจำนวนและชนิดดังกล่าว
แล้วได้เพื่อทำเป็นทางเข้า ออกไปสู่ที่ดิน แปลงโฉนด
เลขที่ ๑๘๕๖๖ ตำบลคูสลอด ตำบลลาดบัวหลวง
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ต่อไป

๒.๒ กรณีนาง ณ ทออนุญาตปักเสา
ไฟฟ้าผ่านที่ดิน ส.ป.ก.

เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๓๖
สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอเสนา ได้ส่ง
เรื่องขออนุญาตปักเสาไฟฟ้าในเขตที่ดิน ส.ป.ก.
มายัง ส.ป.ก. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งนาย ว
ปฏิรูปที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้มอบหมาย
ให้นาย ก. เป็นผู้ตรวจสถานที่ที่จะทำการปักเสา
ไฟฟ้า นาย ค. จึงได้ตรวจสอบแผนการปักเสาไฟฟ้า
ตามแผนที่สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอ
เสนาส่งมา พร้อมทั้งตรวจสอบที่ดินที่แจ้งแล้วเห็นว่า
ทางสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอเสนา
จะต้องปักเสาไฟฟ้าตามริมถนน ส.ป.ก. ตั้งแต่สถานี
สุภาภักดิ์ ๘ ของโครงการพัฒนาเกษตรชลประทาน
ฝั่งตะวันตกไปจนถึงที่ดินของนาง ณ คิดเป็น
ระยะทางประมาณ ๑ กิโลเมตร โดยปักเสาไฟฟ้า
ประมาณ ๑๗ ต้น และในการปักเสาไฟฟ้าครั้งนี้

นาง ณ ได้แจ้งเห็นว่าจะเกินประโยชน์ที่ราษฎร
ที่จะใช้ไฟฟ้าในท้องที่หมู่ ๕, ๑๐ ตำบลสิงหนาท ด้วย
ฉะนั้น นาง ณ จึงได้สัญญาว่า ถ้าราษฎรหมู่ ๕, ๕
และ ๑๐ ตำบลสิงหนาท จะใช้ไฟฟ้าโดยขอใช้
เสาไฟฟ้าร่วมกับของนาง ณ หรือขอเดินสายปัก
เสาไฟฟ้าคั่นจากเสาไฟฟ้าของนาง ณ เมื่อไร
นาง ณ ยินยอมให้ใช้ร่วมฟรีโดยไม่ต้องจากเสาไฟฟ้า
ของนาง ณ ได้ทันทีโดยไม่มีเงื่อนไข และ
ค่าใช้จ่ายใดๆ นาย อ. จึงได้ทำบันทึกเสนอความเห็น
ต่อ นาย ว. ปฏิรูปที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ว่า เห็นควรอนุญาตให้สำนักงานการไฟฟ้าส่วน
ภูมิภาคอำเภอเสนา ปักเสาไฟฟ้าจำนวน ๑๗ ต้น
ในบริเวณแนวก่อสร้างของ ส.ป.ก. ได้ เนื่องจาก
จะเป็นประโยชน์กับเกษตรกรผู้เช่าที่ดิน ส.ป.ก.
และเกษตรกรทั่วไปที่จะขออนุญาตเดินสายไฟฟ้า
เข้าหมู่บ้านในอนาคต ซึ่ง นาย ว. ปฏิรูปที่ดิน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ก็ได้อนุญาตให้การไฟฟ้า
ส่วนภูมิภาค อำเภอเสนา ปักเสาไฟฟ้าในบริเวณ
แนวก่อสร้างของ ส.ป.ก. ได้ ตามความเห็นของ
นาย อ. และ ส.ป.ก. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ก็ได้
มีหนังสือที่ คย ๐๐๑๒/๕๐๓ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม
๒๕๓๖ แจ้งผลการพิจารณาอนุญาตดังกล่าวไปยัง
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอเสนาทราบ

การดำเนินการในทั้งสองกรณีดังกล่าว
ไม่ได้มีการเสนอเรื่องไปที่เลขาธิการ ส.ป.ก. หรือ
คณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมเป็นผู้
พิจารณา อันเป็นการปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วยระเบียบ
ภายใน ว่าด้วย การมอบหมายให้เลขาธิการ ส.ป.ก.
พิจารณาอนุญาตการใช้ที่ดินเพื่อก่อสร้าง
สาธารณูปโภค ในเขตปฏิรูปที่ดิน พ.ศ. ๒๕๓๖

Legislative Institutional Repository of Thailand

๓. กล่าวหา นาย จ และนาย อ ได้ร่วมกันก่อเหตุลักขโมยครอบครองที่ดิน ส.ป.ก. ที่ผาผืนระเหยมา คนใด.

เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๓๒ ส.ป.ก. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ทำสัญญาเช่าเลขที่ ๑/๒๕๓๒ โดยตกลงให้นาย จ เช่าที่ดินโฉนดเลขที่ ๑๔๐๙๑ ตำบลช้างใหญ่ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ ๖ ๒ ๐๓ ไร่ จึงได้มอบปรากฏว่า นาย จ ได้อนุญาตให้บุตรปลูกบ้านบนที่ดินที่เช่าจาก ส.ป.ก. ดังกล่าว จำนวน ๕ หลัง หลังละ ๑ คน

- บ้านเลขที่ ๓๙๑ หมู่ ๓ ตำบลช้างใหญ่ อำเภอบางไทร เจ้าของบ้านคือ นาย ก บ้านหลังนี้ปลูกเมื่อประมาณปลายปี ๒๕๓๒

บ้านเลขที่ ๑๕/๑ หมู่ ๓ ตำบลช้างใหญ่ อำเภอบางไทร เจ้าของบ้านคือ นาย ล บ้านหลังนี้ปลูกมาประมาณ ๑๐ ปี ก่อนที่จะทำสัญญาเช่ากับ ส.ป.ก. ซึ่งในอดีตเป็นบ้านของนาย จ และนาง ท อยู่อาศัย ต่อมาได้ยกให้นาย ส และนาง ก กับนาง ท ได้ปลูกบ้านหลังอื่นอยู่อาศัย

บ้านเลขที่ ๑๕/๓ หมู่ ๓ ตำบลช้างใหญ่ อำเภอบางไทร เจ้าของบ้านคือ นางสาว พ บ้านหลังนี้ปลูกเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๒

- บ้านเลขที่ ๑๕/๓ หมู่ ๓ ตำบลช้างใหญ่ อำเภอบางไทร เจ้าของบ้านคือ นาย ข บ้านหลังนี้ปลูกเมื่อประมาณปลายปี ๒๕๓๒

บ้านเลขที่ ๕๗ หมู่ ๓ ตำบลช้างใหญ่ อำเภอบางไทร เจ้าของบ้านคือ สิบตรี ๗ บ้านหลังนี้ปลูกเมื่อประมาณปลายปี ๒๕๓๒ โดย นาย จ และครอบครัวได้ขายอยู่

บ้านเลขที่ ๑๕/๔ หมู่ ๓ ตำบลช้างใหญ่ อำเภอบางไทร เจ้าของบ้านคือ นาง ท บ้านหลังนี้ปลูกเมื่อประมาณปลายปี ๒๕๓๒ หลังจากนาย จ และนาง ท ได้ยกบ้านเลขที่ ๑๕/๑ ให้นาย ส อยู่อาศัยกับครอบครัวแล้ว

บ้านจำนวน ๕ หลังดังกล่าว นาง ท ได้จัดให้บุคคลอื่นเช่าอาศัยเนื่องจากลูกๆ ของนาง ท ได้ไปทำงานและอาศัยที่กรุงเทพฯ จนกระทั่งต่อมาในวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๓๖ นาย จ ได้ถึงแก่กรรมแต่นาง ท ก็ยังมีได้ดำเนินการขอรับมรดกสิทธิการเช่าที่ดินดังกล่าวกับ ส.ป.ก. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แต่กลับปรากฏว่า ในวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ นาง ท ได้ไปแสดงความประสงค์ต่อ ส.ป.ก. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อขออนุญาตปลูกบ้านทั้ง ๕ หลัง ในที่ดินที่นาย จ ได้เช่ากับ ส.ป.ก. โดย นาย ค ได้เป็นผู้ลงนามและบันทึกถ้อยคำ นาง ท รวมทั้งได้ทำบันทึกเสนอความเห็นต่อนาย จ ปฏิรูปที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่ง นาย ข ปฏิรูปที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้ส่งการให้ดำเนินการได้เป็นไปตามระเบียบและให้รับรายละเอียด ๑,๐๐๐ บาท

จำนวน ๕ ราย ซึ่งต่อมา นาง ท ได้มายื่นคำร้องขออนุญาตปลูกบ้าน จำนวน ๕ หลัง และได้จ่ายค่าปรับ จำนวน ๕,๐๐๐ บาท ให้แก่ทางราชการแล้ว และหลังจากที่นาย อ ได้รับเงินเป็นค่าปรับในการปฏิบัติระเบียบของทางราชการจากนาง ท จำนวน ๕,๐๐๐ บาท แล้ว นาย อ ก็ได้มอบเงินดังกล่าวให้แก่ นางสาว ข เจ้าหน้าที่ยื่นการเงินสำนักงานการปฏิรูปที่ดิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ดำเนินการขอใบเสร็จรับเงินและนำเงินส่งเข้าเป็น

รายได้ของกองทุนการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
เรียกเรียบร้อยแล้ว เมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๓๖
ซึ่งสาเหตุในนาย ข จึงกล่าวให้นาย ค เรียกเงิน
จำนวน ๕,๐๐๐ บาท จากนาง ท ที่เพื่อเป็นค่าปรับ
ในการที่นาย จ และนาง ท ได้ปฏิบัติผิดระเบียบ
คปก. ว่าด้วยการให้เกษตรกรมา ปฏิบัติเกี่ยวกับการ
เข้าทำประโยชน์ในที่ดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ โดย นาย ข
จึงเห็นว่าในช่วงนั้น ได้มีเกษตรกรปฏิบัติฝ่าฝืน
ระเบียบของทางราชการเป็นจำนวนมาก ดังนั้น
เพื่อเป็นการป้องปรามให้เกษตรกรกล้าฝ่าฝืน
ระเบียบฯ เกี่ยวกับการเข้าทำประโยชน์ในที่ดินอีก
นาย ข จึงเห็นควรให้มีการเรียกเงินเป็นค่าปรับจาก
เกษตรกรที่ปฏิบัติฝ่าฝืนระเบียบของทางราชการ
ดังกล่าว โดยนาย ข ได้แนะนำเรียก คปก. ว่าด้วย
การให้เกษตรกรมา ปฏิบัติเกี่ยวกับการเข้าทำ
ประโยชน์ในที่ดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๗(๔) และ
ข้อ ๙ มาบทุโลมให้ กล่าวคือ ข้อ ๗(๔) ได้ระบุว่า
เกษตรกรผู้ได้จำแนกที่ดินได้เข้าทำประโยชน์ใน
ที่ดินมีหน้าที่ ไม่ขุดบ่อเพื่อก่อสร้างถนนเก็บ
วัสดุสิ่งต่างของเนื้อที่ได้จำแนก ข้อ ๙ บรรคหนึ่ง
วรรคสาม และวรรคท้าย ได้ระบุว่า การขุดบ่อ
เพื่อการเกษตรกรรมที่เกินจำนวนที่กำหนดไว้ใน
ข้อ ๗(๔) ให้เกษตรกรยื่นคำขอ ณ สำนักงาน
การปฏิรูปที่ดินจังหวัดและให้คณะกรรมการการปฏิรูป
ที่ดินจังหวัดเป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ในการมีการอนุญาตให้ดำเนินการขุดบ่อเพื่อก่อ
การเกษตรกรรมเกินจำนวนที่กำหนดไว้ในข้อ ๗(๔)
ถ้ามีการนำดินหรือสิ่งของที่ขุดได้ออกไปนอกบริเวณ
ที่ดินที่ได้จำแนกอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ ไม่ว่าเพื่อ
การใดฯ เกษตรกรต้องใช้เงินทำมูลค่าของดินหรือ

สิ่งของที่ขุดได้ดังกล่าวเป็นรายได้ของ ส.ป.ก. เพื่อ
นำเข้ากองทุนเพื่อการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

การพิจารณาตามกฎหมายข้อนี้ ในกรณีนี้เหตุ
อันควรคณะกรรมการการปฏิรูปที่ดินจังหวัดจะมอบ
หมายให้ปฏิรูปที่ดินจังหวัดเป็นผู้พิจารณาอนุญาต
แทนก็ได้

จากระเบียบดังกล่าว นาย ข เห็นว่าการ
ปลูกสร้างบ้านจำนวน ๕ หลัง ก่อนจะต้องมีการขุด
ดินในบริเวณที่ดิน ส.ป.ก. อันเป็นเหตุให้ทรัพย์สิน
ของ ส.ป.ก. ได้รับความเสียหายและประมาณว่า
ปริมาณของดินที่ได้มีการขุดคงจะเฉลี่ยหลังละ
๑,๐๐๐ บาท และเพื่อเป็นการป้องปรามเกษตรกร
ผู้ปฏิบัติฝ่าฝืนระเบียบ นาย ข จึงได้สั่งการให้เรียก
เงินจำนวน ๕,๐๐๐ บาท จาก นาง ท ซึ่งในเรื่องนี้
ปรากฏตามหนังสือตอบข้อหารือของ ส.ป.ก. ที่
กษ ๑๓๐๙/วระ๔๐ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๑
ว่าไม่สามารถกระทำได้ เนื่องจากพระราชบัญญัติ
การปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมไม่ได้บัญญัติให้
กำหนดไว้และไม่มีการกำหนดขึ้นได้นำมาเทียบเคียงได้
ซึ่งในประเด็นนี้ย่อมแสดงให้เห็นว่า นาย ข และ
นาย ค ขาดเจตนาทุจริตในการเรียกเงินจาก
นาง ท ดังกล่าว

นอกจากนี้ยังปรากฏข้อเท็จจริงต่อไปว่า
หลังจากที่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัด
พระนครศรีอยุธยาได้อนุญาตให้นาง ท ปลูกสร้าง
บ้านจำนวน ๕ หลังได้แล้ว คณะกรรมการการปฏิรูป
ที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้มีการประชุม
ครั้งที่ ๑/๒๕๓๗ เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๓๗
อนุญาตให้นาง ท รับมรดกสิทธิการเข้าที่ดิน

ส.ป.ก. ต่อจาก นาย จ ซึ่งในขณะนั้นนาง ท มาขึ้น
คำร้องขอปลูกสร้างบ้านจำนวน ๕ หลัง เมื่อวันที่
๓๐ พฤษภาคม ๒๕๓๖ และยื่นคำร้องขอ
เปลี่ยนแปลงสภาพการทำประโยชน์ในที่ดินเมื่อ
วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๓๖ จนกระทั่งสำนักงาน
การปฏิรูปที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้มี
หนังสือที่ อย ๐๐๑๒/๑๑๙ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม
๒๕๓๗ แจ้งการอนุญาตให้ปลูกสร้างบ้าน จำนวน
๕ หลังไปกึ่งนาง ท นั้น นาง ท ยังมิได้รับการ
อนุญาตจากคณะกรรมการการปฏิรูปที่ดินจังหวัด
พระนครศรีอยุธยาให้รับมรดกสิทธิการเข้าที่ดิน
ล.ป.ก. ต่อจาก นาย จ แต่อย่างใด ดังนั้น จึงยังถือ
ไม่ได้ว่า นาง ท เป็นเกษตรกรรมตามนัยข้อ ๔ แห่ง
ระเบียบ คปก. ว่าด้วยการให้เกษตรกรฯ ปฏิบัติ
เกี่ยวกับการเข้าทำประโยชน์ในที่ดิน พ.ศ. ๒๕๓๕
และเมื่อนาง ท ยังมิได้เกษตรกรรมตามระเบียบดังกล่าว
นาง ท จึงไม่มีสิทธิที่จะมาขึ้นคำขอต่อสำนักงาน
การปฏิรูปที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อขอ
อนุญาตปลูกสร้างโรงเรือนที่ผูกอาศัยเป็นสมควร
ตามข้อ ๓ (๕) ได้ และคณะกรรมการการปฏิรูปที่ดิน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (โดยนาย ว ปฏิรูป
ที่ดินจังหวัดผู้ได้รับมอบอำนาจตามมติ คปก.
พระนครศรีอยุธยา ครั้งที่ ๒/๒๕๓๕ เมื่อวันที่ ๒๓
กันยายน ๒๕๓๕) ก็ไม่อาจที่จะอนุญาตให้นาง ท
ปลูกสร้างโรงเรือนที่ผูกอาศัยได้ เพราะไม่เข้า
หลักเกณฑ์ตามที่ระเบียบฯ ข้อ ๔ วรรคหนึ่ง
ได้กำหนดไว้ (กล่าวคือ ผู้ที่จะยื่นคำขอได้จะต้อง
เป็นเกษตรกรรมตามนัยข้อ ๔) การกระทำของ นาย อ
ในส่วนที่ได้เสนอความเห็นต่อ นาย ว ว่าเห็นควร
อนุญาตให้นาง ท ปลูกสร้างบ้าน จำนวน ๕ หลังได้

และการที่นาย ว ได้อนุญาตให้นาง ท ปลูกสร้าง
บ้าน จำนวน ๕ หลัง ได้ทั้งๆ ที่ยังมีเกษตรกรนั้น
จึงไม่ชอบด้วยระเบียบ คปก. ว่าด้วยการให้
เกษตรกรฯ ปฏิบัติเกี่ยวกับการเข้าทำประโยชน์
ในที่ดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๔ ข้อ ๗(๕) และข้อ ๙

นอกจากนี้ เมื่อคณะกรรมการการปฏิรูปที่ดิน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในการประชุมครั้งที่
๑/๒๕๓๗ เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๓๗ ได้
อนุญาตให้นาง ท รับมรดกสิทธิการเข้าที่ดิน
ล.ป.ก. ต่อจาก นาย จ ได้แล้ว ก็เป็นการปฏิบัติที่
ชอบด้วยระเบียบ คปก. ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขในการตกทอดทางมรดกสิทธิการเข้า
ที่ดินในการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๓๕
นาง ท จึงอยู่ในฐานะเป็นเกษตรกร ตามนัยข้อ ๔
แห่งระเบียบ คปก. ว่าด้วยการให้เกษตรกรฯ
ปฏิบัติเกี่ยวกับการเข้าทำประโยชน์ในที่ดิน พ.ศ.
๒๕๓๕ ตั้งแต่บัดนั้น และแม้ว่า นาง ท จะมีสิทธิ
ยื่นคำขออนุญาตปลูกสร้างโรงเรือนที่ผูกอาศัยเกิน
สมควรตามข้อ ๓(๕) ต่อสำนักงานการปฏิรูปที่ดิน
จังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ก็ตาม แต่กรณีดังกล่าว
จะเห็นได้ว่า บ้านจำนวน ๕ หลัง ไม่มีความจำเป็น
ที่จะต้องปลูกสร้างเพื่อให้บุตรของนาง ท ได้ผูก
อาศัยพักอาศัยไปแล้ว เพราะข้อเท็จจริงจากเอกสาร
สอบสวนได้ความว่า บุตรของนาง ท ทุกคนได้ไป
ปฏิบัติงานอยู่ที่อื่น และนานๆ ครั้งจึงจะกลับมา
เยี่ยมนาง ท จึงเป็นเหตุให้นาง ท นำบ้านทั้ง
๕ หลังไปให้บุคคลอื่นเช่าหาผลประโยชน์บนที่ดิน
ล.ป.ก. โดยมิชอบ กล่าวคือ การปลูกบ้านจำนวน
๕ หลัง ไม่ได้ยื่นไปเพื่อประโยชน์ในการเกษตรกรรม
เลย ซึ่งนาย อ และนาย ว มีหน้าที่ความข้อ ๔ แห่ง

ระเบียบ คปภ. ว่าด้วยการให้เกษตรกรมา ปฏิบัติเกี่ยวกับการเช่าทำประโยชน์ในที่ดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่จะต้องดำเนินการเดินให้นาง ท ทำไร่ไถนาปลูกสุมภาพเดิมภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งหากนาง ท ไม่ปฏิบัติตามโดยไม่มีเหตุอันสมควร นาย ค และ นาย ง ก็ชอบที่จะดำเนินการให้นาง ท สิ้นสิทธิ์ในที่ดิน โดยนายเลนค คปภ. พระนครศรีอยุธยาพิจารณาต่อไป แต่บุคคลทั้งสองก็หาได้ดำเนินการให้เป็นไปตามแนวทางดังกล่าวไม่

๔. กล่าวหาว่า นาย ง ได้เบิกเงินค่าเช่าบ้านดังนี้

สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้มีคำสั่ง ที่ ๔๔๓/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๓๔ ให้นาย ก ปฏิรูปที่ดินจังหวัดลพบุรี ไปดำรงตำแหน่งปฏิรูปที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๓๔ เป็นต้นไป โดย นาย ก ได้ไปรายงานตัวเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๓๔ และได้เข้าบ้านเลขที่ ๔๔/๑๗ หมู่ ๓ ตำบลคลองสวนพลู อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นบ้านของนาย ค ในการเช่าบ้านดังกล่าว นาย ก ได้ติดต่อผ่านนาย ค โดยไม่ได้พบกับนาย ค แต่ประการใด โดยนาย ค ได้นำสัญญาเช่าและใบเสร็จรับเงินค่าเช่าบ้านที่ นาย ค ได้ลงชื่อเป็นผู้รับเงินไว้มอบให้กับนาย ก ซึ่งต่อมานาย ก ได้ยื่นเอกสารรับเงินค่าเช่าบ้าน ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๓๔ ตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๔ ถึงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๕ ตามสัญญาเช่า ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๔ ในอัตราเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ นาย ก ได้รับเงินเดือนเองว่ามีสิทธิ

ได้รับเงินค่าเช่าบ้านตามนัยพระราชกฤษฎีกา ค่าเช่าบ้านข้าราชการตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๔ เป็นต้นไป โดยจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้มีคำสั่ง ที่ ๒๒๔๒/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๓๔ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบสภาพบ้านเช่า ประกอบด้วย นาย ส เจ้าหน้าที่ปฏิรูปที่ดิน ๗ เป็นประธานกรรมการ นาย ฎ นิติกร ๗ และนาง ฌ เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี ๖ เป็นกรรมการ และในวันเดียวกันคณะกรรมการตรวจสอบสภาพบ้านเช่า ได้รายงานผลการตรวจสอบสภาพบ้านเช่าต่อ นาย ก และผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยาว่า นาย ก ได้เข้าบ้านเลขที่ ๔๔/๑๗ หมู่ ๓ ตำบลคลองสวนพลู อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากนาย ค อัตราเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท ตามสัญญาเช่าลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๔ โดยนาย ส นาย ฎ และนาง ฌ ได้ร่วมกันลงลายมือชื่อรับรองข้อความโดยคณะกรรมการตรวจสอบสภาพบ้านเช่า ทั้งสามคนไม่ได้ไปตรวจสอบสภาพบ้านเช่าแต่อย่างใด

การเบิกเงินค่าเช่าบ้านในแต่ละเดือน นาย ก จะนำใบเสร็จรับเงินค่าเช่าบ้าน ซึ่งปรากฏลายมือชื่อผู้รับเงินเพียงอย่างเดียว โดยไม่ปรากฏรายละเอียดอื่นในใบเสร็จรับเงินมามอบให้นาง ค เพื่อลงลายมือชื่อและต่าง ๆ ให้ครบถ้วนแล้ว เมื่อถึง วัน เดือน ปี ที่ผู้จ่ายเงิน บ้านเลขที่ที่ได้เช่า จำนวนเงินค่าเช่า เพื่อนำมาประกอบหลักฐานการเบิกเงินค่าเช่าบ้านตลอดมาจนกระทั่ง นาย ก จดเลิกเงินค่าเช่าบ้าน เมื่อประมาณเดือนตุลาคม ๒๕๓๖ ทั้งนี้ นาง ค จะนำเงินค่าเช่าบ้านของนาย ก มาเข้าบัญชีเงินฝากของนาย ก ที่ธนาคารกรุงไทย

จำกัฒ สาขาโรจนะ บัญชีออมทรัพย์ เลขที่ ๑๒๘ ๑ ๐๗๑๓๑-๘ ซึ่งจากการสืบสวนฯ ปราบกฏพยานหลักฐาน คาคี พยานบุคคลและพยานเอกสารได้แก่ บันทึทของ ส.ป.ก. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งนาย ว ให้ลงนามรายงานเลขากิจการ ส.ป.ก. เกี่ยวกับการสืบพาทหลักทรัพย์ของลูกหนี้ ส.ป.ก. ว่า บ้านเลขที่ ๔๘/๑๗ หมู่ ๓ ต.คลองสวนพลู ดังกล่าว เป็นบ้านร้างตลอดระยะเวลา ๒ ปี นับย้อนหลัง ไปตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังนั้น ข้อเท็จจริง จึงฟังได้ว่า นาย ว ไม่เคยได้พักอาศัยในบ้านเลขที่ ๔๘/๑๗ หมู่ ๓ ตำบลคลองสวนพลู อำเภอ เมืองพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา การจัดทำหลักฐานการเช่าบ้านดังกล่าวตั้งแต่เดือน กันยายน ๒๕๓๔ - กันยายน ๒๕๓๖ เป็นการจัดทำหลักฐานเท็จขึ้นทั้งสิ้น และได้เบิกเงินไปจากทาง ราชการ รวมเป็นเงิน ๓๗,๐๐๐ บาท อีกทั้ง ไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่านาย ว ได้นำเงิน ดังกล่าวไปชำระให้แก่ นาย ค เจ้าของบ้านหรือไม่ อย่างไร โดยปรากฏแต่เพียงคำให้การของนาย ว เท่านั้น ที่ยืนยันว่า ตนได้นำเงินที่เบิกเป็นค่าเช่า บ้านทุกเดือนไปจ่ายให้แก่ นาย ค เพื่อนำไปชำระ ให้แก่ นาย ค อีกต่อหนึ่ง ซึ่งคำให้การของ นาย ว ดังกล่าวก็เ็นเพียงคำกล่าวอ้างฝ่ายเดียว ปราศจาก พยานหลักฐานสนับสนุนจึงเลือกลอย ไม่มีน้ำหนัก เพียงพอที่จะหักล้างข้อกล่าวหาได้

จากข้อเท็จจริงดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. การกระทำของ นาย ค และนาย ว กรณีสลอบให้มีการสร้างถนนคอนกรีตในเขต

ปฏิรูปที่ดินและดำเนินการอนุมัติให้สร้างถนนโดย ไม่ชอบ กรณีดำเนินการโดยสิทธิการเช่า และ เช่าซื้อที่ดิน ส.ป.ก. โดยไม่ชอบ และการฉ้อฉลญาติ ให้วางหน้าและปักเสาไฟฟ้าโดยไม่ชอบ มีมูล ความผิดทางวินัย ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการและ ฐานประพฤดิชั่วอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๓ วรรคสาม และมาตรา ๙๘ วรรคสอง และมีมูล ความผิดทางอาญารฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความ เสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการ ปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗

๒. การกระทำของนาย อ และนาย ว กรณีนินยุญาติให้นาย ท ปลุกสร้างบ้านจำนวน ๕ หลัง ให้ผู้ขึ้นเช่า ในที่ดิน ส.ป.ก. มีมูลความผิดทางวินัย ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และ นโยบายของรัฐบาล โดยไม่ให้เสียต่ายแก่ราชการ ตามมาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

๓. การกระทำของนาย ว กรณีเบิกเงิน ค่าเช่าบ้านเป็นเท็จ ตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๓๔ - กันยายน ๒๕๓๖ ในอัตราเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๓๗,๐๐๐ บาท มีมูลเป็นความผิด ทางวินัยฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดเองหรือผู้ขึ้นได้ ประโยชน์มิควรรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตาม

กฎหมาย พระราชทานพระราชทาน อันเป็นเหตุ
ให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานรายงาน
เท็จต่อผู้บังคับบัญชาเป็นเหตุให้เสียหาย
แก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการหา
ผลประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของ
ตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน และฐานประพฤติชั่ว
อย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ (สำหรับกรณี
การกระทำผิดที่เกิดขึ้นวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕)
มาตรา ๖๗ บรรดาสภา มาตรา ๖๘ บรรดาสอง
มาตรา ๗๓ บรรดาสอง มาตรา ๗๔ และมาตรา ๘๑
บรรดาสอง และมิใช่ความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง
ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่
มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐาน
ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย
ระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหาย
แก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานรายงานเท็จต่อ
ผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ
อย่างร้ายแรง ฐาน กระทำการหาผลประโยชน์
อันอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่ง
หน้าที่ราชการของตน และฐานประพฤติชั่วอย่าง
ร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๓ บรรดาสภา
มาตรา ๘๕ บรรดาสอง มาตรา ๙๐ บรรดาสอง
มาตรา ๙๕ และมาตรา ๙๘ บรรดาสอง และมิใช่
เป็นความผิดทางอาญา ฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ
แก่เจ้าพนักงาน ซึ่งอาจทำให้ผู้อื่นหรือประชาชน
เสียหาย ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้น
การปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสีย

หายแก่ผู้อื่นผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการ
ปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ฐานเป็นเจ้าพนักงานมี
หน้าที่ทำเอกสารรับรองเป็นหลักฐานว่า ตนได้
กระทำการอย่างใดขึ้น อันเป็นความเท็จหรือรับรอง
เป็นหลักฐาน ซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่ง
พิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จและฐานฉ้อโกง
ตามมาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๖๒ (๑)
และ (๔) และมาตรา ๓๔๑ แห่งประมวลกฎหมาย
อาญา

นาย กู และนาง ก ในฐานะเป็นคณะกรรมการ
ตรวจสอบภาพบ้านเช่า ได้ลงลายมือที่รับรองข้อความ
อันเป็นเท็จในรายงานผลการตรวจสอบภาพบ้านเช่า
เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดย
ไม่ได้ตรวจสอบภาพบ้าน แต่การกระทำของบุคคล
ทั้งสองขาดเจตนาที่จะให้นาย ว ได้รับประโยชน์
อันมิควรได้ มิใช่เป็นความผิดทางวินัยฐานไม่
จงใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย
ระเบียบของทางราชการ และฐานรายงานเท็จ
ต่อผู้บังคับบัญชา ตามพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘

๔. ให้คงมิใช่ความผิดทางวินัยแก่ นาย ฐ
เนื่องจากได้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้ว
และมูลกรณีที่น่าาย ฐ ได้กระทำความผิดในทางวินัย
ก็เป็นเรื่องไม่ร้ายแรง กรณีจึงไม่ต้องด้วยมาตรา ๒๑
จัดว่า แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ.
๒๕๖๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๓

๕. ให้ลงเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ
ทางวินัยและแจ้งพนักงานสอบสวนดำเนินคดีอาญา

แก่ นาย ข และนาย ค ในฐานะความผิดตามข้อ ๑ และข้อ ๓ และแจ้งให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมดำเนินการทางแพ่ง เพื่อขอใช้เงินจำนวน ๓๗,๐๐๐ บาท คืนให้กับทางราชการต่อไป

๓. เรื่อง เจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ทุจริตในการเบิกเงินค่าจ้างคนงานและค่าวัสดุ การเกษตรตามโครงการพัฒนาป่าชุมชน

มีการกล่าวหาผู้อำนวยการสวนปลูกป่าภาคเอกชน สำนักส่งเสริมการปลูกป่า กรมป่าไม้ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งป่าไม้จังหวัดสิงห์บุรี และเจ้าหน้าที่สำนักงานป่าไม้จังหวัดสิงห์บุรีว่า ได้กระทำการทุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ ดังนี้

(๑) ร่วมกันปลอมลายมือชื่อของคนงานเพื่อเบิกเงินค่าจ้างไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว

(๒) ร่วมกันเบิกเงินค่าแรงและค่าวัสดุการเกษตรเกินจริง ตามโครงการพัฒนาป่าชุมชน ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว

จากการสืบสวนปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

ข้อกล่าวหาที่ ๑ กรณีร่วมกันปลอมลายมือชื่อของคนงานเพื่อเบิกค่าจ้างไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวนั้น เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๓๙ นาย ข เคยเป็นลูกจ้างชั่วคราวรายวันของสวนรุกขชาติคูเมือง ต่อมาได้รับการจ้างให้เป็นลูกจ้างชั่วคราวรายวันของสวนรุกขชาติค่ายบางระจัน แต่ได้มาปฏิบัติราชการอยู่ที่สำนักงานป่าไม้จังหวัดสิงห์บุรี ซึ่งในขณะนั้นนาย ข เป็นลูกจ้างชั่วคราวรายวันของสวนรุกขชาติค่ายบางระจัน นาย ล ได้ปฏิบัติหน้าที่

หัวหน้าสวนรุกขชาติค่ายบางระจัน และมี นาย ข ดำรงตำแหน่งป่าไม้จังหวัดสิงห์บุรี

เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินค่าจ้าง ลูกจ้างชั่วคราวรายวันให้แก่ นาย ข ปรากฏข้อเท็จจริงว่าเดิม นาย ข ได้รับเงินค่าจ้างมาโดยตลอดทุกเดือน จนกระทั่งเดือนเมษายน ๒๕๓๙ และพฤษภาคม ๒๕๓๙ นาย ข จึงไม่ได้รับเงินค่าจ้างจากทางราชการ ซึ่งจากการสืบสวนสอบสวน ปรากฏข้อเท็จจริงว่าตามหลักฐานพนักงานการเบิกพรมหาค่าจ้างชั่วคราวในการปฏิบัติงานสวนรุกขชาติค่ายบางระจัน ประจำเดือนเมษายน ๒๕๓๙ พฤษภาคม ๒๕๓๙ ในช่องผู้เบิกและผู้รับเงิน นาย ส ได้ลงลายมือชื่อไว้ โดยนาย ล เจ้าหน้าที่บริหารงานการ ๔ สำนักงานป่าไม้จังหวัดสิงห์บุรี ทำหน้าที่เจ้าหน้าที่จะการเงินและบัญชี ได้จ่ายเงินค่าจ้างดังกล่าวให้นาย ส ไปเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๙ จำนวนเงิน ๙๘,๒๐๐ บาท และปรากฏตามหลักฐานการจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวัน สำนักงานป่าไม้จังหวัดสิงห์บุรี ปฏิบัติงานสวนรุกขชาติค่ายบางระจัน ประจำเดือนเมษายน ๒๕๓๙ และพฤษภาคม ๒๕๓๙ หมายเลขลำดับที่ ๙ ชื่อ นาย ข จำนวนเงินเดือนละ ๑,๕๐๐ บาท โดยในช่องลายมือชื่อในเอกสารรายการนี้ทั้งสองฉบับปรากฏลายมือชื่อผู้รับเงินซึ่ง นาย ข ได้ให้การปฏิเสธว่า ไม่ใช่ลายมือชื่อของตน

แต่อย่างไรก็ตาม ตามทางการสืบสวนสวนรุกขชาติปรากฏว่า นาย ล ได้ทำหลักฐานบัญชีการใช้จ่ายเงินในโครงการพัฒนาป่าชุมชน ปี ๒๕๓๙ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๓๙ - ๓๐

พฤษภาคม ๒๕๓๕ โดยปรากฏรายละเอียดส่วนหนึ่งเกี่ยวกับการจ่ายเงินค่าจ้างของ นาย ว อ้างว่าได้ให้นาย ว ลงลายมือชื่อรับเงินค่าจ้างดังกล่าวไว้เป็นหลักฐาน ซึ่งในประเด็นนี้ นาย ว ได้ให้การยอมรับตลอดกล่าวว่า ตนได้รับเงินจำนวน ๖,๐๐๐ บาท แล้วจริง ดังนั้น ประเด็นข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการ ป.ป.พ. จะต้องพิจารณาในขั้นนี้จึงมีว่า นาย ส ได้เบิกเงินค่าจ้างของนาย ว ประจำเดือนเมษายน ๒๕๓๕ และพฤษภาคม ๒๕๓๕ เดือนละ ๑,๕๐๐ บาท จากทางนายทหารหรือไม่อย่างไร

พิจารณาพยานหลักฐานแล้วเห็นว่า ตามหลักฐานหน้างานการเบิกหมดค่าจ้างชั่วคราวประจำเดือนเมษายน ๒๕๓๕ และพฤษภาคม ๒๕๓๕ ในข้อของผู้เบิก และผู้รับเงิน นาย ส ได้ลงลายมือชื่อไว้ ซึ่ง นาย ส ได้ให้การยืนยันว่า ในปัจจุบันประมาณ ๒๕๓๕ สวมรถเข็นค้ำขา บางระจันได้ดำเนินการจัดจ้างลูกจ้างรายวันตามฎีกาเบิกจ่ายเงินเลขที่ ๑๓๕ ค่าจ้างลูกจ้างประจำเดือนเมษายน ๒๕๓๕ และ พฤษภาคม ๒๕๓๕ แต่ละเดือนลูกจ้างจำนวน ๑๒ คน ใกล้เคียงรวม ๒ นาย กับ เงิน ๔๕,๒๐๐ บาท ซึ่ง นาย ส ได้ให้การยืนยันว่า นาย ส ได้รับเงินค่าจ้างตามฎีกาที่ ๑๓๕ ไปเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๕ และ นาย ส ก็ได้ให้การยอมรับข้อเท็จจริงในประเด็นนี้ว่าตนได้รับเงินค่าจ้างดังกล่าวของ นาย ว มาแล้วจริง เพราะฉะนั้น ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า นาย ส ได้เป็นผู้ดำเนินการจัดส่งเอกสารใบสำคัญการรับเงินของลูกจ้างชั่วคราวรายวันของสวนรุกชาติคำมกกระเจ็ง ประจำเดือนเมษายน ๒๕๓๕

และเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๕ พร้อมทั้งลงลายมือชื่อในหน้างานการเบิกหมดค่าจ้างชั่วคราว เพื่อยืนยันการเบิกเงินค่าจ้างของลูกจ้างชั่วคราวรายวันดังกล่าวไปยังสำนักงานไปรษณีย์จังหวัดสิงห์บุรี

ประเด็นข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการ ป.ป.พ. จะต้องพิจารณาคัดไปคือ ในหลักฐานการจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวัน ประจำเดือนเมษายน ๒๕๓๕ และพฤษภาคม ๒๕๓๕ ซึ่งนาย ส ใช้เป็นหลักฐานในการขอตั้งฎีกาเบิกเงินค่าจ้าง ใครเป็นผู้ลงลายมือชื่อในข้อของผู้รับเงินราย นาย ว

พิจารณาแล้วเห็นว่า ในประเด็นนี้ นาย ว ได้ให้การปฏิเสธว่า ลายมือชื่อในข้อผู้รับเงินในหลักฐานการจ่ายเงินค่าจ้างประจำเดือนเมษายน ๒๕๓๕ และเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๕ ลำดับที่ ๔ ไม่ใช่ลายมือชื่อของตน ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่มีเหตุผลอันใดที่ นาย ว จะต้องมาปฏิเสธว่าลายมือชื่อในเอกสารดังกล่าวไม่ใช่ลายมือชื่อของตน และตามทางการสืบสวนสอบสวนก็ไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่า นาย ว ได้มีความขัดแย้งใดๆเกี่ยวกับ นาย ส มาก่อน อันจะเป็นเหตุให้ท่านเชื่อว่า นาย ว จะได้ให้การปฏิเสธเรื่องลายมือชื่อของตน เพื่อหวังประโยชน์ นาย ส นอกจากนั้นจากการพิจารณาลายมือชื่อในข้อผู้รับเงินในหลักฐานการจ่ายเงินเทียบเคียงตัวอย่างลายมือชื่อที่ นาย ว ได้เขียนมาให้ไว้แก่เจ้าหน้าที่ ป.ป.พ. รวมทั้งลายมือชื่อของ นาย ว ในบันทึกคำให้การปรากฏผลว่า ลายมือชื่อในหลักฐานการจ่ายเงินประจำเดือนเมษายน ๒๕๓๕ และเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๕ มีความแตกต่างกันมากถ้าเทียบกับลายมือชื่อที่ นาย ว ได้เขียนไว้

รวมทั้งลายมือชื่อในบันทึกคำให้การด้วย เพราะฉะนั้น ข้อเท็จจริงในประเด็นนี้จึงรู้ได้แล้วว่า ได้มีการปลอมลายมือชื่อของ นาย ว ในหลักฐานการจ่ายเงินค่าจ้างดังกล่าว

ปัญหาข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. จะต้องพิจารณาต่อไป คือ ใครเป็นผู้ปลอมลายมือชื่อของ นาย ว

ตามทางการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่า หลักฐานการจ่ายเงินค่าจ้าง ประจำเดือนเมษายน ๒๕๓๕ และเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๕ อยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ นาย ส ซึ่งนาย ส จะต้องลงลายมือชื่อในฐานะผู้ควบคุมการปฏิบัติงานของลูกจ้างชั่วคราว และเป็นผู้จัดส่งหลักฐานการจ่ายเงินค่าจ้าง ไปยังสำนักงานป่าไม้จังหวัดสิงห์บุรี เพื่อดำเนินการเบิกเงินค่าจ้าง ซึ่งเกี่ยวกับประเด็นเรื่องลายมือชื่อของนาย ว นี้นาย ส ได้ให้การว่า ลายมือชื่อของนาย ว ที่ลงไว้ในหลักฐานการจ่ายเงินค่าจ้าง ประจำเดือนเมษายน ๒๕๓๕ และเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๕ จะเป็นลายมือชื่อของนาย ว หรือไม่ ตนไม่ทราบ เพราะตนได้นำหลักฐานการจ่ายเงิน (แบบ บก ก.๓) ไปวางไว้บนโต๊ะของเจ้าหน้าที่สำนักงานป่าไม้จังหวัดสิงห์บุรี แล้วฝากบอกว่า ถ้าใครพบนาย ว ช่วยบอกให้เซ็นชื่อด้วย ต่อมาก็ปรากฏลายมือชื่อของบุคคลในช่องผู้รับเงิน นาย ว ตนจึงมอบหลักฐานการจ่ายเงินค่าจ้างแก่เจ้าหน้าที่การเงินต่อไป ซึ่งจากคำให้การของนาย ส พิจารณาแล้วเห็นว่าเกินคำให้การกล่าวดังกล่าวๆ ไม่มีพยานหลักฐานสนับสนุน อีกทั้งนาย ส จะได้นำหลักฐานการจ่ายเงินค่าจ้าง ไป

ฝากไว้ที่สำนักงานป่าไม้จังหวัดสิงห์บุรีให้นาย ว ลงลายมือชื่อจริงๆ แล้ว นาย ว ก็คงจะสามารถลงลายมือชื่อของตนเองในหลักฐานการจ่ายเงินค่าจ้างได้ เพราะ นาย ว ก็ปฏิบัติงานอยู่สำนักงานป่าไม้จังหวัดสิงห์บุรีนั่นเอง ไม่มีเหตุผลอันใดที่จะต้องให้บุคคลอื่นลงลายมือชื่อแทน เพราะฉะนั้น รูปคดีตามทางการสืบสวนสอบสวนจึงเชื่อว่า นาย ส ไม่ได้นำหลักฐานการจ่ายเงินค่าจ้างประจำเดือนเมษายน ๒๕๓๕ และเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๕ ไปฝากไว้ที่สำนักงานป่าไม้จังหวัดสิงห์บุรี เพื่อให้ นาย ว ลงลายมือชื่อรับเงินค่าจ้าง แต่อย่างใด ซึ่งหลักฐานการจ่ายเงินค่าจ้างดังกล่าว ตามทางการสืบสวนสอบสวนเชื่อว่าได้อยู่ในความรับผิดชอบดูแลของ นาย ส มาโดยตลอด ดังนั้น บุคคลที่จะเป็นผู้ปลอมลายมือชื่อของ นาย ว จึงจะเป็นบุคคลใดก็ได้ไม่ได้นอกจากนาย ส

ปัญหาข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. จะต้องพิจารณาต่อไปมีว่า เมื่อ นาย ส ได้ทำเรื่องเบิกเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราว ประจำเดือนเมษายน ๒๕๓๕ และเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๕ และได้รับเงินค่าจ้าง ดังกล่าวมาแล้ว นาย ส ได้นำเงินค่าจ้างไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวหรือไม่อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามคำให้การของนาย ว ได้ยืนยันว่าตนได้รับเงินจำนวน ๖,๐๐๐ บาทจาก นาย ส ซึ่งนาย ส ได้ให้การว่า ได้นำเงินค่าจ้างไปฝากให้ นาย ว แล้ว เมื่อประมาณเดือนตุลาคม ๒๕๓๕ จำนวนเงิน ๖,๐๐๐ บาท โดยเป็นค่าจ้าง

เดือนพฤษภาคม ๒๕๓๕ จำนวน ๑,๘๒๐ บาท รวมทั้งเงินค่าจ้างตกเบิกประจำเดือนเมษายน ๒๕๓๕ และเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๕ เดือนละ ๕๖๐.๘๐ บาท ของ นาย ว พร้อมคำให้การ นาย ส ได้อ้างหลักฐานการรับเงินจำนวน ๖,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๓๕ ของนาย ว ประกอบคำให้การด้วยคำให้การของนาย ส ประกอบกับหลักฐานการรับเงินของ นาย ว จึงมีน้ำหนักเพียงพอที่จะหักฟังข้อเท็จจริงได้ว่า หลังจากที่นาย ส ได้รับเงินค่าจ้างของนาย ว เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๕ แล้ว นาย ส ได้นำเงินค่าจ้างไปจ่ายให้นาย ว เมื่อประมาณวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๓๕ แต่อย่างไรก็ตาม นาย ส ได้ให้การยอมรับว่าเงินค่าจ้างประจำเดือนเมษายน ๒๕๓๕ และเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๕ ของนาย ว ตนได้เก็บไว้โดยไม่ยอมนำไปจ่ายให้แก่ นาย ว โดยอ้างว่าได้เก็บเงินดังกล่าวเอาไว้ใช้ในงานโครงการพัฒนาป่าชุมชน (ตั้งแต่วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๕ - ๔ ตุลาคม ๒๕๓๕)

ดังนั้น ประเด็นข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการการ ป.ป.ป. จะต้องพิจารณาต่อไปจึงมีว่า นาย ส ได้นำเงินค่าจ้างประจำเดือนเมษายน ๒๕๓๕ และเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๕ ของ นาย ว ไปใช้ในงานโครงการพัฒนาป่าชุมชนจริงหรือไม่ อย่างไร ในช่วงเวลาตั้งแต่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๕ - ๔ ตุลาคม ๒๕๓๕

พิจารณาแล้วเห็นว่า จากคำให้การของพยานบุคคล ประกอบกับหลักฐานภาพถ่ายงานโครงการพัฒนาป่าชุมชน รับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า ในช่วงเดือนมิถุนายน ๒๕๓๕ - กันยายน ๒๕๓๕

จังหวัดสิงห์บุรี ได้จัดงานโครงการพัฒนาป่าชุมชนขึ้น โดยได้มีพิธีเปิดงานเชิญผู้ว่าราชการจังหวัด ข้าราชการ และประชาชนมาร่วมงาน โดยมีการปลูกต้นไม้ ณ สถานที่ต่างๆ อาทิเช่น บึงบางกระเจ็ด หมู่ ๔ ตำบลหัวไผ่ อำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี วัดโลกา ตำบลโพธิ์ประจักษ์ อำเภอท่าช้าง จังหวัดสิงห์บุรี และบึงโพธิ์เรียม ตำบลจันทรา อำเภอนันทบุรี จังหวัดสิงห์บุรี เป็นต้น

แต่อย่างไรก็ตาม ปัญหาข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการการ ป.ป.ป. จะต้องพิจารณาในขั้นนี้คือนาย ส ได้นำเงินค่าจ้างที่เบิกจากทางราชการไปใช้ในการจัดงานโครงการพัฒนาป่าชุมชนจริงหรือไม่ ซึ่งในประเด็นนี้ นาย ส ได้อ้างบัญชีการใช้จ่ายเงินในโครงการพัฒนาป่าชุมชน ปี ๒๕๓๕ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๓๕ - ๓๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ และหลักฐานสำเนาใบส่งเงินค่า โบนัสรับเงิน ฯลฯ เพื่อแสดงรายการค่าใช้จ่ายในวงเงินงบประมาณ ๓๕,๕๔๐ บาท อีกทั้งได้อ้างพยานบุคคลหลายราย เพื่อสนับสนุนเอกสารดังกล่าว แต่ปรากฏว่าจากการสอบถามไม่มีพยานบุคคลรายใดที่จะสามารถให้การในรายละเอียดยืนยันได้ว่า นาย ส ได้นำเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวที่เบิกจากทางราชการเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๕ ไปใช้เงินค่าจ้างในการดำเนินงานโครงการพัฒนาป่าชุมชน ตรงกันข้าม พยานบุคคลกลับไม่รับรู้รายละเอียดเกี่ยวกับที่มาของเงินที่ใช้ในโครงการดังกล่าวแต่อย่างใด ดังนั้น ข้อเท็จจริงในประเด็นนี้จึงรับฟังได้ว่า นาย ส ได้นำเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวที่เบิกจากทางราชการ เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๕ นับไว้ตั้งแต่นั้นโดยไม่มีพยานหลักฐานที่จะพิสูจน์ได้ว่าได้นำเงินดังกล่าวไปใช้ใน

งานราชการแต่อย่างใด จึงถือว่า นาย ส ได้นำเงิน
ค่าจ้างฯ ไปหมุนใช้ประโยชน์ในส่วนตัว

จากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น การกระทำ
ของ นาย ส ในฐานะที่ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าส่วน
ราชการที่ค้ายบางระจัน มีหน้าที่ในการจัดทำหลักฐาน
การจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวได้ปลอมลายมือชื่อ
ของนาย ว ในช่องผู้รับเงินในหลักฐานการจ่ายเงิน
ค่าจ้างประจำ เดือนเมษายน ๒๕๓๕ และเดือน
พฤษภาคม ๒๕๓๕ แล้วได้ส่งหลักฐานการจ่ายเงิน
ค่าจ้างดังกล่าวไปยังสำนักงานป่าไม้จังหวัดสิงห์บุรี
เพื่อตั้งฎีกาเบิกเงินค่าจ้างจากงบประมาณของทาง
ราชการ และต่อมา นาย ส ได้รับเงินค่าจ้าง จำนวน
๔๔,๒๐๐ บาท (ซึ่งมีเงินค่าจ้างประจำเดือนเมษายน
๒๕๓๕ และเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๕ ของ นาย ว
จำนวน ๓,๖๔๐ บาท รวมอยู่ด้วย) ไปจากสำนักงาน
ป่าไม้จังหวัดสิงห์บุรี เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๕
แล้วได้นำเงินดังกล่าวไปจ่ายให้นาย ว ในทันที
แต่ได้เก็บเงินไว้ที่ตัวเอง โดยไม่มีพยานหลักฐานที่จะ
พิสูจน์ได้ว่าได้นำเงินดังกล่าวไปใช้ในงานราชการ
อันเป็นการผิดระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง
พ.ศ. ๒๕๒๐ ข้อ ๕๔ และระเบียบการเก็บรักษาเงิน
และการนำเงินส่งคลังในหน้าที่ของส่วนราชการ
พ.ศ. ๒๕๒๐ ข้อ ๓๖ โดยต่อมา นาย ส ได้นำเงินค่า
จ้างไปจ่ายให้ นาย ว เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๓๕
กันเป็นเวลาแล้วเฉลี่ย ๔ เดือน

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาพินิจ
จริงดังกล่าวแล้ว เห็นว่า การกระทำของ
นาย ส มีมูลความผิด ดังนี้

๑. นาย ส ฝ่าฝืนจัดทำหลักฐานการจ่ายเงิน
ค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราว โดยปลอมลายมือชื่อนาย ว
เป็นผู้รับเงินค่าจ้าง และรับเงินไป จำนวน ๓,๖๔๐
บาท ตั้งแต่วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๕ แล้วนำไปใช้
เป็นประโยชน์ส่วนตัวแล้วได้นำมาจ่ายให้ นาย ว
เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๓๕ มีมูลความผิดทางวินัย
ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานรายงานเท็จต่อ
ผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ
อย่างร้ายแรง ฐานกระทำการพาประโยชน์ส่วนกลาง
ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่
ราชการของตน และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง
ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ วรรคสาม มาตรา ๙๐
วรรคสอง มาตรา ๙๕ และมาตรา ๙๘ วรรคสอง

๒. นาย ส ฝ่าฝืนการกระทำตามข้อ ๑ มี
มูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติ
หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิด
ความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้น
การปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ฐานเป็นเจ้าพนักงาน
มีหน้าที่ทำเอกสาร กระทำการปลอมเอกสาร โดย
อาศัยโอกาสที่ตนมีหน้าที่นั้น ฐานเป็นเจ้าพนักงาน
มีหน้าที่ทำเอกสาร กระทำการรับมอบเป็นหลักฐาน
ว่ากล่าวอย่างใดได้กระทำความผิดอันเป็นความเท็จ
และรับทราบดีเป็นหลักฐาน ซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสาร
นั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จ และฐาน
ปลอมและใช้เอกสารสิทธิ์ อันเป็นเอกสารราชการ
ปลอมตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗
มาตรา ๑๖๑ มาตรา ๑๖๓ (๑) (๕) มาตรา ๒๖๖
(๑) และมาตรา ๒๖๘

ข้อกล่าวหาที่ ๒ กรณีร่วมกันเบิกเงิน

คำแรงและคำวิญญูการเกษตรทั้ง ตามโครงการพัฒนาชุมชนนั้น เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๓๕ สำนักงานป๋ำไม่จังหวัดสิงห์บุรี ได้จัดทำโครงการพัฒนาป๋ำชุมชน ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกรมป๋ำไม่สำนักงานป๋ำไม่จังหวัดสิงห์บุรีจึงได้จัดทำแผนงานและงบประมาณค่าใช้จ่าย ซึ่งจะดำเนินการในพื้นที่เป้าหมายต่างๆ ในท้องที่จังหวัดสิงห์บุรีจำนวน ๑๐ หมู่บ้าน งบประมาณค่าใช้จ่ายเป็นเงิน ๕๑๓,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดสิงห์บุรีได้ลงมติโครงการดังกล่าว และในวันเดียวกันจังหวัดสิงห์บุรีได้มีหนังสือขอรับการสนับสนุนแผนงานงบประมาณโครงการพัฒนาป๋ำชุมชนดังกล่าวไปยังกรมป๋ำไม่ ซึ่งต่อมาในวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๓๕ กรมป๋ำไม่ได้รับหนังสือแจ้งว่าได้พิจารณาจัดสรรโครงการพัฒนาป๋ำชุมชนในจังหวัดสิงห์บุรี จำนวน ๕ หมู่บ้าน ในวงเงิน ๑๓๓,๕๐๐ บาท ซึ่ง นาย ช ป๋ำไม่จังหวัดสิงห์บุรีในขณะนั้นได้สั่งการให้ดำเนินการปลูกต้นไม้ให้ได้ ๑๐ โครงการโครงการละ ๑๐,๐๐๐ ต้น รวม ๑๐๐,๐๐๐ ต้น

การดำเนินงานตามโครงการพัฒนาป๋ำชุมชนดังกล่าวข้างต้น จังหวัดสิงห์บุรีได้มีคำสั่งที่ ๖๘๔/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๓๕ แต่งตั้ง นาย ล ป๋ำไม่คานกช่าหัง เป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินงาน

เกี่ยวกับประเด็นการจัดหาเมล็ดพันธุ์เพื่อใช้ปลูกในโครงการพัฒนาป๋ำชุมชนตามทางการสืบสวนสอบสวน ปรากฏหลักฐานตามหนังสือกรมป๋ำไม่ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๗๓๘.๐๒๒/๑๐๗๓๘๘ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๓๕ ได้สั่งการให้ศูนย์เพาะชำกล้าไม้

ต่างๆ ให้ความร่วมมือและจัดเตรียมกล้าไม้ เพื่อให้การสนับสนุนในโครงการเพื่อพระเกียรติ ส่วนป๋ำสิริกิติ พระบรมราชินีนาถ และต่อมากรมป๋ำไม่ได้รับหนังสือที่ กษ ๐๗๓๘.๐๒๒/๑๐๗๓๘๐ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๓๕ แจ้งให้จังหวัดสิงห์บุรี ไปขอรับการสนับสนุนกล้าไม้เพื่อปลูกในโครงการเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ซึ่งเป็นการดำเนินงานตามโครงการพัฒนาป๋ำชุมชน ได้ที่ศูนย์เพาะชำกล้าไม้สพบุรีและปทุมธานี แห่งละไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ต้น โดยการขอรับการสนับสนุนจากศูนย์ฯ สพบุรี ดังนี้ กล้าไม้ที่เล็ก ๑๐,๐๐๐ ต้น กล้าไม้โต ๕,๐๐๐ ต้น สำนักงานป๋ำไม่จังหวัดสิงห์บุรีได้กล้าไม้อื่นชนิด ๕๐๐ ต้น กล้าไม้ตะแบก ๕๐๐ ต้น และกล้าไม้อื่นๆ ๑,๐๐๐ ต้น โดยมอบหมายให้เจ้าหน้าที่เป็นผู้ไปตัดต่อและขอรับกล้าไม้ดังกล่าว ซึ่งการรับกล้าไม้ดังกล่าวมีการรับไปเพียง ๒๕,๐๐๐ ต้น คือ สะเดา ๒๐,๐๐๐ ต้น ไม้ ๕,๐๐๐ ต้น และเบิกเจ้าหน้าที่ได้รับกล้าไม้มาแล้วก็ได้นำกล้าไม้ดังกล่าวไปรวบรวมไว้ที่สวนรุกขชาติค่ายบางระจัน

นอกจากนี้ยังปรากฏหลักฐานตามบัญชีรับกล้าพันธุ์ไม้จากศูนย์เพาะชำกล้าไม้จังหวัดสิงห์บุรีว่า หัวหน้าสวนรุกขชาติค่ายบางระจัน ได้รับมอบหมายจากป๋ำไม่จังหวัดสิงห์บุรีให้ไปรับกล้าไม้จากศูนย์เพาะชำกล้าไม้จังหวัดสิงห์บุรี คือ ประตู่ป่า ๕๐๐ ต้น มะค่าโมง ๑๐๐ ต้น พุลาอีปลัด ๕๐๐ ต้น ชีเหล็ก ๓๐๐ ต้น หิน ๒๐๐ ต้น นางยผรั่ง ๒๐๐ ต้น หมอกฟ้ากัศป ๓๐๐ ต้น อินทนิล ๒๐๐ ต้น เหนือ ๑๐๐ ต้น โดยนำไม้ไปปลูกในบริเวณพื้นที่

ปลูกที่บริเวณบึงโพธิ์เรียม ตำบลทองเลน ท้องนาตาล ๕๐๐ ต้น ไม่ได้ระบุพื้นที่ที่นำไปปลูก ซึ่งเหล็กบ้าน ๑,๐๐๐ ต้น ไม่ได้ระบุพื้นที่ที่นำไปปลูก สะเดา ๑,๐๐๐ ต้น ไม่ได้ระบุพื้นที่ที่นำไปปลูก ซึ่งเหล็กบ้าน ๕๐๐ ต้น และประดู่ป่า ๑๕๐ ต้น ระบุว่านำไปเพื่อแจกจ่าย

นอกจากนั้น ยังปรากฏหลักฐานว่า สำนักงานป่าไม้จังหวัดสิงห์บุรีได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ไปรับกล้าไม้ คือ สะเดา ๑,๐๐๐ ต้น ยูคาลิปตัส ๕๐๐ ต้น ระบุว่านำไปปลูกในโครงการ กำเนิดฟ้าช้าง อุทยานคำบางระจัน ลัก ๒๐๐ ต้น ไม่ได้ระบุพื้นที่ที่นำไปปลูก คุณ ๑๐๐ ต้น ทรวงบาดาล ๓๐๐ ต้น ทรวงกลด ๓๐๐ ต้น ทองอุไร ๒๐๐ ต้น ทั้งหมดนี้ระบุว่า นำไปปลูกที่โรงเรียนจาริกล่อม สงคา ๒,๐๐๐ ต้น สะเดา ๕๐๐ ต้น ยูคาลิปตัส ๕๐๐ ต้น ระบุว่านำไปปลูกในเขตจังหวัดสิงห์บุรี แคบ้าน ๓๐๐ ต้น น้อยหน่า ๓๐๐ ต้น นกยูงฝรั่ง ๓๐๐ ต้น ยูคาลิปตัส ๓,๕๐๐ ต้น ทรวงกลด ๓๐๐ ต้น มะละกอ ๓๐๐ ต้น ทองกวาว ๓๐๐ ต้น ระบุว่า นำไปปลูกบริเวณวัดโตนด รวมกล้าไม้ที่สำนักงานป่าไม้จังหวัดสิงห์บุรีได้รับไปจากศูนย์เพาะชำกล้าไม้ สิงห์บุรี ทั้งสิ้น ๓๐,๖๕๐ ต้น

ตามหลักฐานปรากฏว่า จังหวัดสิงห์บุรีได้เคยรับการสนับสนุนกล้าไม้จากศูนย์เพาะชำกล้าไม้ ปทุมธานี จำนวน ๒๐,๐๐๐ ต้น และต่อมาจังหวัดสิงห์บุรีได้ขอรับการสนับสนุนกล้าไม้เพิ่มเติมจาก ศูนย์เพาะชำกล้าไม้ปทุมธานี คือ กล้าไม้มะขาม ๖,๐๐๐ ต้น กล้าไม้มะค่าโมง ๑,๐๐๐ ต้น กล้าไม้แดง ๑,๐๐๐ ต้น และกล้าไม้สนทะเล ๒,๐๐๐ ต้น รวมทั้งสิ้น ๑๐,๐๐๐ ต้น

นอกจากนี้ ยังปรากฏหลักฐานว่า จังหวัดสิงห์บุรีได้ขอรับการสนับสนุนกล้าไม้จากศูนย์เพาะชำกล้าไม้สระบุรี จำนวน ๒๐,๐๐๐ ต้น คือ สะเดา ๑๗,๗๐๐ ต้น มะขาม ๑,๐๐๐ ต้น พานนกยูงฝรั่ง ๑,๐๐๐ ต้น และประดู่กิ่งอ่อน ๓๐๐ ต้น โดยระบุว่า นำไปปลูกที่จังหวัดสิงห์บุรี และตามหลักฐานบัญชี กล้าไม้ไม่ระบุหน่วยงาน ได้รับกล้าไม้ไปจาก ศูนย์เพาะชำกล้าไม้สระบุรี คือ สะเดา ๓,๐๐๐ ต้น ชี้เหล็ก ๓,๐๐๐ ต้น พานนกยูง ๑,๐๐๐ ต้น คุณ ๒,๐๐๐ ต้น และประดู่กิ่งอ่อน ๑,๐๐๐ ต้น รวม ๑๐,๐๐๐ ต้น โดยกล้าไม้เหล่านี้ระบุว่าจะไม่ไปปลูก บริเวณบึงบางกระเจ็ด หมู่ ๖ ตำบลพิบูลย์ อำเภอมือง จังหวัดสิงห์บุรี

นอกจากนั้น ยังปรากฏอีกว่า เจ้าหน้าที่ได้รับกล้าไม้จากศูนย์เพาะชำกล้าไม้สระบุรี คือ สะเดา ๒,๐๐๐ ต้น มะขาม ๒,๐๐๐ ต้น มะขามป้อม ๒,๐๐๐ ต้น คุณ ๓,๐๐๐ ต้น พานนกยูง ๑,๐๐๐ ต้น และ ยูคาลิปตัส ๑๐๐ ต้น รวม ๑๐,๖๐๐ ต้น

ดังนั้น ตามทางการสืบสวนสอบสวน ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ในขั้นนี้ว่า สำนักงานป่าไม้จังหวัดสิงห์บุรี ได้รับการสนับสนุนกล้าไม้พันธุ์ต่างๆ จาก ศูนย์เพาะชำกล้าไม้สระบุรี สระบุรี ปทุมธานี และ สิงห์บุรี เพื่อใช้ปลูกตามสถานที่ต่างๆ ในเขตจังหวัดสิงห์บุรี ตามโครงการเกิดพระเกียรติคุณปาริภคิตี พระบรมราชาธิราช ก็นับเป็นการดำเนินงานตาม โครงการพัฒนาป่าชุมชน รวมทั้งสิ้นประมาณ ๑๕,๗๕๐ ต้น ซึ่งกล้าไม้ดังกล่าวนี้พบว่าเพียงพอที่จะใช้ปลูกในโครงการพัฒนาป่าชุมชนตามที่ได้กำหนดโครงการไว้แล้ว คือ ๑๐ โครงการ โครงการ

สิงห์บุรี ๑๐,๐๐๐ ต้น และไม้ที่ส่งไปทั้งสิ้น ๑๐๐,๐๐๐ ต้น

แต่ปัญหาข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการการ ป.ป.ช. จะต้องพิจารณาคือได้เกิด ตามทางการสืบสวน สอบสวนปรากฏหลักฐานตามบันทึกโครงการ พัฒนาป่าชุมชน จังหวัดสิงห์บุรี ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๓๕ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นาย ส ได้ทำเรื่องขอเบิก วัสดุต่างๆ เพื่อใช้ในการกิจกรรมโครงการพัฒนาป่าชุมชน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งนาย ข ปาไม่จังหวัด สิงห์บุรีได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่พัสดุดำเนินการจัดซื้อ เชื้อเพลิงน้ำมันการเบิกหมวดค่าตอบแทนให้สอย และวัสดุ งานอื่น โครงการพัฒนาป่าชุมชน เป็น ค่าใช้จ่ายของนาย ส ปาไม่ถ้าหากพิจารณา ในการ ปฏิบัติราชการตามโครงการพัฒนาป่าชุมชน เป็น ค่าวัสดุการเกษตร ๑๖ รายการ จำนวนเงิน ๔๔,๒๕๐ บาท ซึ่งปรากฏรายละเอียดการจัดซื้อ ดังนี้

วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๓๕ ได้ทำเรื่อง ขออนุมัติซื้อวัสดุใช้ในการเกษตร ๑ รายการ เพื่อ ใช้ในโครงการพัฒนาป่าชุมชน เพราะกล้าไม้ จำนวน ๔๐,๐๐๐ ต้น โดยขอซื้อจากร้านจระฮวดเกษตรภัณฑ์ สิงห์บุรี วงเงิน ๔,๕๐๐ บาท โดยวิธีตกลงราคา พร้อมทั้งแต่งตั้ง นาย ส เป็นคณะกรรมการตรวจรับ

วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๓๕ ได้ทำเรื่อง ขออนุมัติซื้อวัสดุใช้ในการเกษตร ๑ รายการ ดำเนินการจ่ายและเบิกเช่นเดียวกับการจัดซื้อใน วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๓๕

วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๕ ได้ทำเรื่องขอ อนุมัติซื้อวัสดุใช้ในการเกษตร ๔ รายการ เพื่อใช้ใน โครงการพัฒนาป่าชุมชน เพราะกล้าไม้ จำนวน ๔๐,๐๐๐ ต้น โดยขอซื้อจากร้านแสงถิ่นทรัพย์พาณิชย์ สิงห์บุรี วงเงิน ๙,๙๓๐ บาท โดยวิธีตกลงราคา

พร้อมทั้งแต่งตั้ง นาย ส เป็นคณะกรรมการ ตรวจรับ

วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๓๕ ได้ทำเรื่องขอ อนุมัติซื้อวัสดุใช้ในการเกษตร ๕ รายการ เพื่อใช้ใน โครงการพัฒนาป่าชุมชน เพราะกล้าไม้ จำนวน ๕๐,๐๐๐ ต้น โดยขอซื้อจากร้านจระฮวดเกษตรภัณฑ์ สิงห์บุรี วงเงิน ๔,๕๖๐ บาท โดยวิธีตกลงราคา พร้อมทั้งแต่งตั้ง นาย ส เป็นคณะกรรมการ ตรวจรับ

วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๕ ได้ทำเรื่องขอ อนุมัติซื้อวัสดุใช้ในการเกษตร ๕ รายการ เพื่อใช้ใน โครงการพัฒนาป่าชุมชน โดยขอซื้อจากร้าน จระฮวดเกษตรภัณฑ์ สิงห์บุรี วงเงิน ๔,๕๖๐ บาท โดยวิธีตกลงราคา นาย ส เป็นคณะกรรมการ ตรวจรับ

ซึ่ง นาย ข ปาไม่จังหวัดสิงห์บุรี ได้อนุมัติให้ จัดซื้อวัสดุดังกล่าวได้ และต่อมา นาย ส ได้ตรวจ รับวัสดุว่า ถูกต้อง ครบถ้วน จึงได้แจ้งให้นาย ล เจ้าหน้าที่การเงิน ดำเนินการดำเนินการเบิกเงิน ค่าวัสดุดังกล่าว ซึ่ง นาย ส ได้ลงชื่อเป็นผู้จ่ายเงิน เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๓๕

นอกจากนั้น ยังปรากฏตามหลักฐานหน้า งบการเงินหมวดค่าตอบแทนให้สอยและวัสดุ โครงการพัฒนาป่าชุมชน เป็นค่าวัสดุการเกษตร ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นาย ล ได้ลงชื่อเป็นผู้เบิกและ เป็นผู้จ่ายเงิน เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๕ จำนวน เงิน ๔๔,๒๕๐ บาท ประกอบกับสมุดทะเบียนการ โอนเงินเข้าบัญชีธนาคาร ซึ่งแสดงให้เห็นว่าได้มี การโอนเงินเข้าบัญชีและรับซื้อ จำนวน ๔๔,๒๕๐ บาท

เข้าบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด เลขที่ ๓๔๑๘ บ
เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๓๕

ดังนั้น ปัญหาข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการ
ป.ป.ป. จะต้องพิจารณาในชั้นนี้จึงมีว่า นาย ส
ได้นำเงินค่าใช้สอยและวัสดุการเกษตร จำนวน
๕๙,๒๕๐ บาท ไปซื้อวัสดุการเกษตร เพื่อนำมาใช้ในการ
เพาะชำกล้าไม้และดำเนินงานในโครงการพัฒนา
ป่าชุมชนหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามทางการสืบสวน
สอบสวนปรากฏหลักฐานตามบันทึกการตรวจสอบ
ภายในบ้านเลขที่ ๑๗๑/๓ และ ๑๗๑/๓ หมู่ ๓
ตำบลถนนสมอ อำเภอกำแพง จังหวัดสิงห์บุรี
ซึ่งอยู่ในความครอบครองของ นาย ส โดยนาย ส
ได้อ้างว่าได้ให้พื้นที่ภายในบริเวณบ้านเลขที่ ๑๗๑/๓
ทำการเพาะชำกล้าไม้เพื่อนำไปใช้ในโครงการ
พัฒนาป่าชุมชน จำนวนไม่ต่ำกว่า ๕๐,๐๐๐ ต้น
ซึ่งผลการตรวจสอบดังกล่าวเมื่อนำมาพิจารณา
ประกอบกับคำพยานบุคคล ได้แก่ นาย ว ซึ่งให้
การว่า ตนเคยได้รับคำสั่งจาก นาย ส ให้นำรถยนต์
กระบะไปบรรทุกกล้าไม้มาจากศูนย์เพาะชำกล้าไม้
สิงห์บุรี ซึ่งอยู่ในบริเวณเดียวกับสวนรุกขชาติคูเมือง
โดยที่ศูนย์เพาะชำกล้าไม้สิงห์บุรี ตนเคยไปนำกล้าไม้
มาจำนวน ๑๒ ครั้ง โดยรับมาครั้งละประมาณ
๕๐๐-๖๐๐ ต้น มีพันธุ์ไม้หลายชนิด เท่าที่จำได้มี
สะเดา ยูคาลิปตัส มีขนาดความสูงจากปากถุง
พลาสติกสีดำ ประมาณ ๕-๘ นิ้ว เมื่อตนไปขน
กล้าไม้จากสวนรุกขชาติค่ายบางระจัน ตนก็ได้
พบเห็นกล้าไม้ดังกล่าวที่นำมาจากศูนย์ฯ สระบุรี
และศูนย์ฯ ปทุมธานี เป็นจำนวนมาก เหตุที่ตนไม่

เชื่อว่าเกินพันธุ์ไม้ที่ทางสวนรุกขชาติค่ายบางระจัน
ทำการเพาะพันธุ์ขึ้นเอง เนื่องจากก่อนหน้านี้ทาง
สวนฯ ค่ายบางระจันมีการเพาะพันธุ์พืชเล็กน้อย
และพันธุ์ไม้จำนวนหลายหมื่นต้นดังกล่าวในระยะ
เวลากระชั้นชิด ทางสวนฯ ค่ายบางระจันไม่สามารถ
เพาะพันธุ์ได้ทันอย่างแน่นอน ตนไม่เคยเห็นพันธุ์ไม้
หรือกล้าไม้ที่จะนำไปเพาะปลูกที่บริเวณหน้าบ้าน
ของนาย ส แต่อย่างใด และในช่วงการปลูกต้นไม้
โครงการดังกล่าว หลังจากเสร็จงานตนก็ได้ไปร่วม
ดื่มสุรา ทานอาหารที่บ้านของนาย ส ตนก็
ไม่พบเห็นกล้าไม้ที่บริเวณหน้าบ้าน นาย ส ทั้งๆ
ที่ในวันรุ่งขึ้นและวันต่อๆ ไป ยังมีการปลูกต้นไม้อีก
ซึ่งถ้อยคำดังกล่าวก็สอดคล้องกับถ้อยคำของ
นาย ข ที่ได้ให้ถ้อยคำ ตนเคยไปบ้านของ นาย ส
ในช่วงที่มีการปลูกต้นไม้ตามโครงการพัฒนาป่า
ชุมชน ก็ไม่เคยเห็นมีการเพาะปลูกล้านกล้าไม้ใน
บริเวณหน้าบ้านของนาย ส แต่อย่างใด

นอกจากนี้ยังปรากฏจากถ้อยคำพยานบุคคล
ซึ่งเป็นพยานบุคคลในกลุ่มของลูกจ้างชั่วคราว ซึ่ง
ไม่มีการจ้างแรงงานจริง ต่างให้ถ้อยคำสอดคล้อง
ต้องกันว่า พวกตนไม่ได้ไปรับจ้างกรอกดินในการ
เพาะชำกล้าไม้ให้แก่ นาย ส แต่อย่างใด โดย
นาย ส ได้ติดต่อแม่หลักฐานบัตรประชาชนของพวกเขา
ตนไปใช้ทำหลักฐานในการขอเบิกค่าแรงงานจาก
ราชการเท่านั้น

นอกจากนี้ จากถ้อยคำของพยานในกลุ่ม
ของเจ้าหน้าที่สำนักงานป่าไม้จังหวัดสิงห์บุรี ต่างให้
ถ้อยคำสอดคล้องกันว่า ได้มีการขุดต้นกล้าที่จะใช้
ในการปลูกป่าชุมชนมาจากศูนย์เพาะชำกล้าไม้ต่างๆ

เป็นจำนวนมาก และต้นกล้าไม้ที่พวกคนเห็น
ล้วนแต่เป็นกล้าไม้ขนาดใหญ่ที่ไม่สามารถเพาะปลูก
เองได้ในระยะเวลาอันสั้น กล้าไม้บางชนิดคงมี
วิธีการเพาะเป็นพิเศษเช่นผูกาลิปต์ลต้องเพาะลงใน
แปลงเพาะชำก่อนเท่านั้น และพยานบางคนเคย
ไปบ้านของ นาย ส ในช่วงที่มีการปลูกป่าชุมชน
ก็ไม่เคยเห็นมีการการยกต้นและเพาะกล้าไม้บริเวณ
หน้าบ้านของ นาย ส แต่อย่างใด

ดังนั้น จากพยานหลักฐานดังกล่าวข้างต้น
ข้อเท็จจริงจึงพึงไปในแนวทางว่า ในการปลูกป่า
ตามโครงการพัฒนาป่าชุมชน ปี ๒๕๓๕ สำนักงาน
ป่าไม้จังหวัดสิงห์บุรี ได้ขอรับการสนับสนุนกล้าไม้
พันธุ์ต่างๆ จากศูนย์เพาะชำกล้าไม้หลายแห่ง รวม
จำนวนประมาณ ๑ แล่นกว่าตัน เพื่อนำมาปลูก
ตามสถานที่ต่างๆ ในจังหวัดสิงห์บุรี โดย นาย ส ได้
สั่งให้เจ้าหน้าที่ไปขนกล้าไม้ดังกล่าวมาเก็บไว้ที่บ้าน
ของ นาย ล บ้าง ที่สวนรุกขชาติค่ายบางระจัน
บ้าง และที่สำนักงานป่าไม้จังหวัดสิงห์บุรี เมื่อถึง
เวลาให้ต้นกล้าก็จะทำให้คนงานขนกล้าไม้จากที่ต่างๆ
ไปลงพื้นที่ปลูกต่อไป เหตุผลที่ทำได้เช่นนี้ นาย ส
ไม่ได้เพาะกล้าไม้เอง เพราะพยานหลายคนปาก
ซึ่งไม่มีสาเหตุโดยตรงเกี่ยวกับ นาย ส ได้ให้การ
สอดคล้องกัน ว่าไม่เคยไปทำการเพาะกล้าไม้ที่บ้าน
ของ นาย ส แม้ว่าจะมีการซื้อในการขอเบิกเงิน
ค่าจ้างคนงานเพาะกล้าไม้ก็ตาม อีกทั้งไม่มีบุคคลใด
เคยเห็นว่ามีการเพาะกล้าไม้ที่บ้านของนาย ส
รวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการปลูกป่าค่อนข้าง
กระชั้นชิด (เริ่มปลูกป่าเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๕
ซึ่งนาย ส ได้ทยอยรับกล้าไม้จากศูนย์กล้าไม้ตั้งแต่
เดือนพฤษภาคม ๒๕๓๕ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๓๕)

นาย ล ย่อมไม่มีเวลาเพียงพอที่จะเพาะกล้าไม้ได้
เอง เพราะต้องใช้เวลามากน้อย ๒-๓ เดือน
กล้าไม้จึงจะโตเพียงพอ ซึ่งกล้าไม้ที่ใช้ปลูกใน
โครงการปลูกป่าไม้ที่มีขนาดใหญ่แล้วทั้งสิ้น คือ
สูงประมาณ ๑ คืบ - ๑ คอก จึงเป็นไปได้ที่
นาย ส จะเพาะกล้าไม้ดังกล่าวได้ทัน อีกทั้งพันธุ์ไม้
บางอย่างเช่น ลัก พุลาลิปต์ล ไม่สามารถจะ
เพาะพันธุ์ได้โดยง่าย ต้องดำเนินการตามหลัก
วิชาการในการเพาะ ดังนั้น จึงไม่น่าจะเชื่อว่าการงาน
ที่ นาย ส อ้างว่าได้จ้างให้เพาะกล้าจะมากมาย
เพาะกล้าไม้ดังกล่าวได้เอง นอกจากนั้นก็กล้าไม้บาง
ส่วนก็น่าจะเอามาได้จากสวนรุกขชาติค่าย
บางระจันเอง เพราะสวนรุกขชาติค่ายบางระจันก็มี
การเพาะกล้าไม้อยู่แล้ว และในช่วงโครงการปลูก
ป่าชุมชนก็มีการเพาะกล้าไม้มากเป็นพิเศษด้วย

อย่างไรก็ตาม ข้อเท็จจริงยังไม่อาจสรุป
เป็นยุติ เนื่องจาก นาย ส ได้ให้การยอมรับและ
ต่อสู้ในข้อเท็จจริงบางประเด็นว่า ในการดำเนินการ
ตามโครงการ นาย ช ได้ติดต่อประสานงานกับ
หัวหน้าศูนย์เพาะชำกล้าไม้จังหวัดสิงห์บุรี สระบุรี
และปทุมธานี เพื่อขอพันธุ์ไม้จากศูนย์ดังกล่าว เหตุ
ที่ตนทราบกับเพาะ นาย ช ได้สั่งการให้จัดเตรียม
ของฝากไปให้ผู้ชำนาญการกองบำรุงและหัวหน้า
ศูนย์ต่างๆ และนาย ช ได้สั่งการแก่ตนให้ไปรับพันธุ์
กล้าไม้จากศูนย์ต่างๆ เท่าที่ตนจำได้ ได้ไปรับ
พันธุ์ไม้ที่ศูนย์สิงห์บุรี พันธุ์ไม้ที่ไปได้จากศูนย์
เพาะชำกล้าไม้จังหวัดบุรีรัมย์จาก นาย ช เตเล็ก
สระบุรี พุลาลิปต์ล และอีกหลายอย่าง แะบ้านต้น
ขนาดใหญ่ว่าๆ ประมาณ ๓ นิ้ว ซึ่งเหลืไม้เกิน
๕๐ นิ้ว ตั้งแต่ ๕ นิ้วขึ้นไป ทุกลำโดยเฉลี่ย

ถ้าเป็นยุคสมัยได้ขนาดดังกล่าวหาๆไม่อาจจะเกิน ๑
เดือน รวมแล้วประมาณ ๑๐,๐๐๐ ต้น

ส่วนศูนย์เพาะชำกล้าไม้ที่จังหวัดปทุมธานี
นาย ข ได้สั่งให้เดินทางไปรับกล้าพันธุ์ไม้จากศูนย์
เพาะชำฯ ดังกล่าว โดยอ้างว่าจะขอมาแจกให้
ประชาชนโดยรับกล้าไม้มาประมาณ ๑๐,๐๐๐
ต้นเศษ ได้แก่ มะขาม ยูคาลิปตัส ช้เหล็ก สะเดา
แต่ละต้นสูงประมาณ ๕ นิ้ว ถึง ๑๓ นิ้ว กิ่งที่บรรจุ
ขนาด ๔ นิ้ว ๖ นิ้ว

ส่วนศูนย์เพาะชำกล้าไม้สระบุรี นาย ข ได้
ออกหนังสือให้ถือไปจนถึงหัวหน้าศูนย์สระบุรี ซึ่งตน
ก็ได้เดินทางไปด้วย ได้ทำการขนอยู่ประมาณ ๒ เที่ยว
เที่ยวละหมื่นต้นเศษ ต้นพันธุ์กล้าไม้ที่ได้มามี
หลัก ยูคาลิปตัส สะเดา มะขาม ทางนายกุงฝรั่ง
มะขามก็อม ถ้าตนจำไม่ผิดข้อความในหนังสือจะ
อ้างว่าขอมาเพื่อใช้ในโครงการอื่น ไม่ใช่ในโครงการ
พัฒนาป่าชุมชน ทั้งนี้ เพราะว่าเมื่อมีการตรวจสอบจะ
ได้อ้างว่าได้นำกล้าไม้มาใช้ในโครงการอื่น แต่ความ
จริงแล้วพันธุ์กล้าไม้ส่วนใหญ่จะนำมาใช้ในโครงการ
พัฒนาป่าชุมชน

สำหรับพันธุ์กล้าไม้บางส่วนก็นำมาจากสวน
รุกขชาติค่ายบางระจัน ซึ่งสำหรับโครงการพัฒนา
ป่าชุมชน เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ตนได้นำมาสมทบ
จำนวนประมาณ ๑๕,๐๐๐ ต้น เป็นไม้ประเภทสะเดา
ยูคาลิปตัส ช้เหล็ก นนทรี

สำหรับกรเพาะต้นกล้าไม้ที่บ้านบ้านของตน
ที่หมู่ที่ ๓ ต.มกนสนค นั้น ตนได้ขอร้องพี่ภรรยา
ของตนให้ช่วยดำเนินการเพาะกล้าไม้ให้ เท่าที่ตน
จำได้ได้ให้เงินค่าจ้างคนงานกรอกดินใส่ถุงและ

เพาะพันธุ์กล้าไม้เสร็จแล้วเป็นเงินทั้งสิ้นประมาณ
๓๐,๐๐๐ บาท

ทั้งในประเด็นนี้จากการสืบสวนสอบสวน
ปรากฏพยานบุคคลซึ่งได้ถ้อยคำสอดคล้องต้องกันว่า
พวกตนได้ไปรับจ้างกรอกดินเพาะกล้าไม้ให้ นาย ส
ที่บ้านของนาย ส ก็ตาม แต่จากคำให้การของ
พยานบุคคลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า พยานบุคคลเหล่านี้
เป็นผู้มีส่วนใกล้ชิดกับตัวผู้ถูกกล่าวหาหรือญาติของ
ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของนาย ส บ้าง
ประจักษ์กับคำให้การของพยานก็มีส่วนขัดแย้ง
กันเองเกี่ยวกับเรื่องรายละเอียดในการเพาะกล้าไม้
ตัวบุคคลที่ร่วมเพาะกล้าไม้ ขนาดของกล้าไม้ที่ใช้ใน
การเพาะ ดังนั้น คำให้การของบุคคลเหล่านี้จึงมี
ความเป็นไปได้ที่จะให้การร้ายแฉกเพื่อช่วยเหลือ
นาย ส โดยเฉพาะคำให้การของพี่ภรากับ นาย ล
เกี่ยวกับการจ่ายเงินค่าแรงที่ขัดแย้งกันจนไม่
เชื่อถือ เพราะฉะนั้นข้อเท็จจริงในชั้นนี้จึงยังฟังได้ว่า
นาย ล ได้นำกล้าไม้จากศูนย์เพาะชำกล้าไม้ต่างๆ
และจากสวนรุกขชาติค่ายบางระจันบางส่วนไปให้
ในโครงการพัฒนาป่าชุมชน โดยไม่ทำการเพาะ
กล้าไม้เองแต่อย่างใด

นอกจากนี้ การที่นาย ส ให้กรวยอ้างว่า ใน
การผสมดินจะผสมมาจากสวนรุกขชาติค่ายบางระจัน
บางส่วน และบางส่วนนำมาจากสวนบริเวณบ้านของ
ตนก็ได้ และเมล็ดพันธุ์พืชที่ใช้เพาะพันธุ์กล้าที่บ้าน
ของตน ตนได้นำมาจากสวนรุกขชาติค่ายบางระจัน
ก็ดู เห็นว่าเป็นข้ออ้างที่ไม่มีเหตุอันควรรับฟัง
เพราะตามทางการสืบสวนสอบสวนมีพยานบุคคล
หลายรายให้การยืนยันว่าไม่มีการเพาะกล้าไม้ที่บ้าน

ของนาย ส ไม่เคยเห็นมีการผสมดินที่บ้านของ
นาย ส มีพยานซึ่งเป็นลูกจ้างของสวนรุกขชาติ
เพียงปากเดียวทำให้การรับผลอ้างตามคำให้การของ
นาย ส ว่าเคยขยดินไปที่บ้านของนาย ล จริง ซึ่ง
เป็นการให้การลอยๆ ไม่มีพยานสนับสนุน ส่วน
เมล็ดพันธุ์ก็มีพยานยืนยันว่าเป็นคนเก็บรักษาเมล็ด
พันธุ์ไม้ และไม่เคยมีการแบ่งเมล็ดพันธุ์ไม้ไปใช้นอก
สวนรุกขชาติค่ายกทางกระเจี้ยนแต่อย่างใด ดังนี้
คำให้การของนาย ส ในประเด็นนี้จึงฟังไม่ขึ้น
ข้อเท็จจริงจึงเชื่อได้ว่า นาย ล ไม่ได้ดำเนินการ
เพาะกล้าไม้เองแต่อย่างใด

ปัญหาข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการ ป.ป.ป.
จะต้องพิจารณาคือ นาย ล ได้ซื้อวัสดุ
การเกษตรเพื่อนำมาใช้ในการเพาะชำกล้าไม้ใน
โครงการพัฒนาป่าชุมชน จังหวัดใด อย่างไร

ในประเด็นนี้ นาย ล ได้อ้างพยานบุคคล
และภาพถ่ายการจัดงานปลูกป่าเพื่อแสดงให้เห็นว่า
ได้มีการนำวัสดุที่จัดซื้อไปใช้ในการปลูกป่า ซึ่งคำ
ให้การของบุคคลดังกล่าวเห็นว่า เป็นพยานบุคคลที่
ไม่ค่อยมีน้ำหนักเนื่องจากเป็นผู้ที่มีส่วนได้เสียในผล
แห่งคดีว่าจะมีส่วนสนับสนุนในการกระทำผิด
ของเจ้าพนักงานหรือไม่ อีกทั้งตามพยานหลักฐาน
ดังกล่าวข้างต้นมา รูปคดีก็ยังไม่ชัดเจนแล้ว
นาย ล ไม่ได้เพาะกล้าไม้เอง ดังนั้น จึงไม่มีเหตุผล
ใดที่ นาย ล จะตั้งคำถามการจัดซื้อวัสดุเพื่อนำมา
ใช้เพาะกล้าไม้จริงๆ นอกจากนี้ คำให้การของนาย
ส ก็ยังถูกหักล้างโดยคำพยานบุคคลอีกหลายประเด็น
เช่น ในการจัดซื้อวัสดุการเกษตร ตลอดจนการ
รับส่งวัสดุ นาย ล จะเป็นผู้ติดต่อกับประธานงานกับ
ร้านค้าด้วยตนเอง คำให้การของ นาย ส และ

เจ้าของร้านค้าจึงไม่น่าหนักน่าเชื่อถือในตัวเอง
อีกทั้งวัสดุที่อ้างว่ามีการจัดซื้อก็มีพยานซึ่งเป็น
ลูกจ้างสวนรุกขชาติค่ายกทางกระเจี้ยนให้การว่า ไม่เคย
เห็นมีใครขนวัสดุในการเพาะกล้าไม้มาเก็บไว้ที่
สวนรุกขชาติ เป็นจำนวนมาก เพื่อให้ในการ
ปลูกป่า มีแต่เพียงการเบิกวัสดุมาใช้ในการ
เพาะกล้าไม้ตามปกติเท่านั้น ส่วนพยานที่ให้การว่า
เคยช่วยขนวัสดุเกษตรไปใช้ที่สวนรุกขชาติ
ค่ายกทางกระเจี้ยน ก็มิได้ให้การยืนยันชัดเจนว่า วัสดุที่
ขนขนไปเป็นวัสดุในการเพาะกล้าไม้เพื่อปลูกป่า
หรือไม่ อย่างไร อีกทั้งเป็นพยานที่มีความใกล้ชิดกับ
นาย ส คำให้การของพยานเหล่านี้จึงเป็นไปไม่ได้ว่า
จะให้การรับผลอ้างตามข้ออ้างของนาย ส
คำให้การของพยานเหล่านี้จึงไม่น่าเชื่อถือ ข้ออ้าง
ของนาย ส จึงฟังไม่ขึ้น ข้อเท็จจริงจึงรับฟังว่า
นาย ล ได้ดำเนินการจัดซื้อวัสดุในการเพาะกล้าไม้
เพื่อใช้ในโครงการพัฒนาป่าชุมชนเป็นเท็จ โดยไม่มี
การจัดซื้อวัสดุดังกล่าวจริงๆ ซึ่งนาย ข ว่าเป็น
จังหวัดสิงห์บุรี ได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่พัสดุดำเนิน
การจัดซื้อเป็นค่าวัสดุการเกษตร ๑๖ รายการ
จำนวนเงิน ๔๘,๒๕๐ บาท โดย นาย ส ได้รับมรดก
กับ นาย ข ในการจัดซื้อโดยวิธีแบ่งซื้อให้อยู่ใน
สำเนาของนาย ข ให้งดตั้งได้ (จริงจะไม่เกิน
๑๐,๐๐๐ บาท) แล้ว นาย ส ได้เบิกและรับเงิน
ค่าวัสดุการเกษตร จำนวน ๔๘,๒๕๐ บาท ไปจาก
สำนักงานป่าไม้จังหวัดสิงห์บุรี แล้วนำไปใช้ส่วนตัว

นอกจากนี้ นาย ล ยังได้เบิกและรับเงิน
ค่าจ้างประจำเดือนมิถุนายน ๒๕๓๕ และกรกฎาคม
๒๕๓๕ รวมเป็นเงิน ๕๖,๐๐๐ บาท ไปจากสำนักงาน
ป่าไม้จังหวัดสิงห์บุรี เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๓๕

ซึ่งข้อเท็จจริงดังกล่าวปรากฏตามคำรับของ นาย ส และคำให้การของพยานบุคคลว่าตนไม่ได้รับ เงินค่าจ้าง แต่ได้ลงชื่อในหลักฐานการจ่ายเงินไปจริง ตามที่นาย ส ได้จัดให้พยานลงชื่อไว้ล่วงหน้าแล้ว

ดังนั้น ปัญหาข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ต้องพิจารณาคือการยุติท้ายคือ นาย ส ได้นำเงินค่าวัสดุการเกษตรและเงินค่าจ้าง ลูกจ้างชั่วคราว รวมเป็นเงิน ๑๐๐,๓๕๐ บาท ไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวหรือไม่ อย่างไร

ในประเด็นนี้ นาย ส ได้ให้การว่า ตนได้ นำเงินดังกล่าวไปใช้ในการจัดงานปลูกป่าชุมชน ตามที่ต่างๆ ซึ่งไม่สามารถเบิกจากทางราชการได้ รวมเป็นเงินจำนวน ๔๔,๕๓๖ บาท และไม่ปรากฏ หลักฐานว่าเงินส่วนที่เหลือ จำนวน ๕๖,๘๑๔ บาท นาย ส ได้นำไปใช้ทำประโยชน์อะไร นอกจากนี้ ในส่วนของเงินค่าใช้จ่าย จำนวน ๔๔,๕๓๖ บาท จากการสืบสวนสอบสวนก็ปรากฏข้อเท็จจริงแต่ เพียงว่า ได้มีกิจกรรมอันปรากฏตามบัญชีค่าใช้จ่าย ที่นาย ส ได้กล่าวอ้างจริง แต่นาย ส ไม่สามารถ พิสูจน์ให้เชื่อได้ว่า ตนได้นำเงินค่าวัสดุเกษตรและ ค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายดังกล่าวจริง อีกทั้งค่าใช้จ่ายดังกล่าวก็ไม่ใช่กรณีนี้ นาย ส จะนำ เงินค่าวัสดุเกษตรและค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวไปเป็น ค่าใช้จ่ายได้ ข้อเท็จจริงจากการสืบสวนสอบสวน จึงเชื่อว่า นาย ส ได้นำเงินค่าวัสดุเกษตรและ ค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราว ที่เบิกจากทางราชการ จำนวน ๑๐๐,๓๕๐ บาท ไปหมุนใช้ประโยชน์ส่วนตัว

จากข้อเท็จจริงและเหตุผลดังกล่าวมา การ ที่ นาย ส เจ้าหน้าที่บริหารงานป่าไม้ ๖ ไปไม่

อำนวยการจ้าง ซึ่งได้รับมอบหมายจากป่าไม้จังหวัด (นาย ข) ให้เป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินงานตามโครงการ พัฒนาป่าชุมชนของจังหวัดสิงห์บุรี ได้จัดทำ หลักฐานการจ่ายเงินค่าจ้างชั่วคราวรายวันของ สำนักงานป่าไม้จังหวัดสิงห์บุรี (โครงการพัฒนา ป่าชุมชน) ประจำปีงบประมาณ ๒๕๓๕ และ กรมป่าไม้ ๒๕๓๕ เป็นเท็จ เนื่องจากไม่มีการจัด จ้างคนงาน จำนวน ๑๗ คน ตามที่ปรากฏใน หลักฐานการจ่ายเงินค่าจ้างแต่อย่างใด อันเป็นการ จัดจ้างแรงงานเท็จ และนาย ส ได้เบิกเงินค่าจ้าง จำนวน ๓ เดือน เป็นเงิน ๘๖,๑๐๐ บาท แล้วนำเงิน ดังกล่าวไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว การกระทำของ นาย ส จึงเป็นการผิดระเบียบการเบิกจ่ายเงินจาก คลัง พ.ศ. ๒๕๓๐ ข้อ ๘๕ และระเบียบการ เก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลังในหน้าที่ของ ส่วนราชการ พ.พ. ๒๕๒๐ ข้อ ๓๖

ส่วน นาย ข ได้สั่งการให้ นาย ส และ เจ้าหน้าที่คนอื่นฯ ไปขอรับการสนับสนุนกล้าไม้จาก ศูนย์เพาะชำกล้าไม้ จำนวน ๑๑๔,๗๕๐ ต้น ซึ่ง นาย ข ทราบดีอยู่แล้วว่า โครงการพัฒนาป่า ชุมชนได้รับอนุมัติจากกรมป่าไม้เพียง ๕ โครงการ ซึ่งจะต้องใช้กล้าไม้ในการปลูกจำนวน ๕๐,๐๐๐ ต้น แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อนาย ข พิจารณาต้องการปลูกป่า ชุมชนให้ได้จำนวน ๑๐ โครงการ ซึ่งจะต้องใช้ กล้าไม้ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ ต้น แต่ปรากฏหลักฐาน จากเอกสารโครงการปลูกป่าชุมชนว่า การปลูก ต้นไม้ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๓๕ - สิงหาคม ๒๕๓๕ รวม ๑๓ ครั้ง ได้ใช้กล้าไม้ไปเป็น จำนวน ๗๗,๓๐๐ ต้นเท่านั้น ซึ่งต้นกล้าไม้ที่เหลือ คือจำนวน ๒๒,๘๐๐ ต้น นาย ข ได้อ้างว่าไป

แจกจ่ายให้แก่ราษฎรในโครงการปลูกป่าสวนสรีรศักดิ์ด้วย ประเด็นนี้เห็นว่าต้นกล้าไม้ที่ นาย ข ได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่ไปขอรับการสนับสนุนจากศูนย์เพาะชำกล้าไม้ต่างๆ นั้น มีจำนวนเพียงพอที่จะใช้ในโครงการพัฒนาป่าชุมชนและโครงการปลูกป่าสวนสรีรศักดิ์ได้แล้ว การที่ นาย ข อ้างว่าจำเป็นต่องานเพาะกล้าไม้ขึ้นเองเพื่อไว้แจกจ่ายราษฎรในการปลูกต้นไม้ทั่วๆ ไป และเพื่อทดแทนกล้าไม้ที่ได้ขมนามจากศูนย์เพาะชำ และขอเหตุผลกล้าไม้ที่ได้ขมนามจากสวนรุกขชาติคำมกการระงันนั้น เป็นคำกล่าวอ้างที่เลื่อนลอยไม่มีพยานหลักฐานสนับสนุน ไม่อาจรับฟังได้และการเพาะกล้าไม้เพื่อใช้ในโครงการพัฒนาป่าชุมชนปี ๒๕๓๕ นาย ล ไม่ได้มีการจัดซื้อและไม่ได้มีการเพาะกล้าไม้ขึ้นเองแต่อย่างใด แต่ นาย ข ก็ตั้งคุณสมบัติให้นาย ส ทำเรื่องขอซื้อวัสดุการเกษตรเพื่อใช้เพาะกล้าไม้ในโครงการพัฒนาป่าชุมชน โดยที่นาย ข รู้ดีอยู่แล้วว่าไม่ต้องการเพาะกล้าไม้เพื่อใช้ในการปลูกป่าชุมชนแต่อย่างใด ซึ่งเงินที่จะต้องเบิกจากราชการเพื่อจัดซื้อวัสดุการเกษตร จำนวน ๕๖,๓๕๐ บาท นาย ข ก็สมควรอยู่แล้วว่า นาย ล ไม่มีเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องเบิกจากทางราชการแต่อย่างใด รวมถึงกรณีการจ้างแรงงานลูกจ้างชั่วคราวเพื่อเพาะกล้าไม้และก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีการเบิกเงินค่าจ้างชั่วคราวแต่อย่างใด แต่พยานหลักฐานจากการสืบสวนฯ ในประเด็นค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวนี้ไม่ชัดเจนเพียงพอที่จะพิสูจน์ให้เห็นว่า นาย ข ได้มีส่วนร่วมกับ นาย ล ในการอนุมัติให้มีการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวอันเป็นเท็จ จำนวน ๑๖,๑๐๐ บาท แต่ประการใด

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้ว เห็นว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่มีมูลความผิด ดังนี้

๑. นาย ล กรณีนี้นำหลักฐานการเบิกจ่ายค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวันเป็นเท็จ จำนวน ๑๑ คน แล้วนำเงินไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว และการฉ้อโกงการจัดทำเอกสารการจัดซื้อวัสดุการเกษตรเป็นเท็จ โดยไม่มีการจัดซื้อจริง แล้วนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว มีมูลความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการหาประโยชน์ส่วนกลางทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๓ บรรคสาม มาตรา ๙๐ บรรคสอง มาตรา ๙๕ และมาตรา ๙๘ บรรคสอง

๒. นาย ล กรณีนีกระทำความผิดข้อ ๑. มีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่หัก ทัก จัดการ ทรัพย์สินสาธารณะใดๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่เอาเอกสาร กระทำการรับรองเป็นหลักฐานว่ากระทำการใดได้กระทำต่อหน้าตนอันเป็นความเท็จ และรับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงนั้นเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความเท็จอันเป็นความเท็จ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๗ และมาตรา ๑๖๒ (๑) (๕)

๓. นาย ช. กระเน่หมื่นดี ให้จัดซื้อและเบิกจ่ายค่าวัสดุการเกษตรเป็นเงิน ๖ มีมูลค่าความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย จะยับยั้งของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการหรือยอมให้ผู้ขึ้นกระทำการพาประโยชน์อันอาจทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๓ บรรดาสมา มาตรา ๘๕ บรรดาสอง มาตรา ๘๕ และมาตรา ๙๘ บรรดาสอง

๔. นาย ช. กระเน่หมื่นดีกระทำตามข้อ ๓ มีมูลค่าความผิดทางอาญาฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ให้สำนักงานในตำแหน่งโจ่งทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร กระทำการรับรองเป็นหลักฐานว่ากระทำการใดได้กระทำการต่อหน้าตน อันเป็นความเท็จ และรับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้น มุ่งทูลสูงความจริงนั้นเป็นความเท็จ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๓ และมาตรา ๑๖๒ (๑) (๔)

๕. ให้ชุดเฝ้า นาย ช. ตามข้อกล่าวหาที่ ๑ และกรณีจ้างลูกจ้างชั่วคราวตามข้อกล่าวหาที่ ๒

๖. ให้แจ้งกรมไปไม้ดำเนินการสอบสวนหาผู้รับผิดชอบทางแพ่ง ตามข้อกล่าวหาที่ ๒

๗. ให้ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัย และแจ้งให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีอาญา ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๑๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ ค่อยไป

๔. เรื่อง เจ้าหน้าที่ที่ดินและเจ้าหน้าที่กรมการปกครองทุจริตออก น.ส.๓ ก. ในที่ เว้นคืนของการรถไฟฯ

บริเวณพื้นที่ชายทะเลในท่าเรือแห่งหนึ่งของจังหวัดพังงา ซึ่งราษฎรเรียกว่า “บางขวัญ” ถูกเวนคืนเพื่อสร้างทางรถไฟโดยได้ประกาศเป็นพระราชบัญญัติในก. ๒๕๔๘ แล้ว เจ้าพนักงานบริเวณดังกล่าวบางรายได้รับค่าทำขวัญแล้ว ส่วนบางรายได้ทำเป็นหนังสือยกกรรมสิทธิ์ที่ดินให้กับทางรถไฟแห่งประเทศไทย เมื่อยังไม่มีการดำเนินการก่อสร้างทางรถไฟปรากฏว่าราษฎรยังคงให้ที่ดินอยู่อาศัยและทำกิน และเมื่อมีการประกาศให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ.๒๕๕๗ ราษฎรเหล่านั้นได้แจ้งการครอบครองโดยได้รับ ส.ค.๑ เป็นหลักฐาน

บริเวณที่ดินเวนคืนของการรถไฟฯ ได้ถูกนำใบอนุญาต น.ส.๓ ก. ๔ ราย รวม ๑๖ แปลง เนื้อที่ประมาณ ๑๔๐ ไร่ ดังนี้

๑. ออกโดยวิธีเดินสำรวจ

ในปี พ.ศ. ๒๕๓๐ จังหวัดพังงาประกาศโครงการเดินสำรวจที่ดินในท้องที่อำเภอแกลงนั้น ปรากฏว่ามีราษฎรรายหนึ่งยื่นแจ้งการคัดค้านโครงการที่ดินต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ดำเนินการและได้รับ น.ส.๓ ก. เป็นหลักฐาน

๒. ออกเฉพาะรายโดยอ้าง ส.ค.๑

ในปี ๒๕๓๕ มีราษฎรซึ่งมี ส.ค.๑ เป็นหลักฐาน ได้ไปยื่นขอออก น.ส.๓ ก. ต่อสำนักงานที่ดินอำเภอ เมื่อแจ้งให้การรถไฟฯ ไประวังแนวเขตปรากฏว่าจากการตรวจสอบที่ดินดังกล่าวอยู่ในเขตเวนคืนจึงไม่สามารถออก น.ส.๓ ก. ให้กับผู้นั้นได้

ต่อมาในปี ๒๕๓๗ เจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดินอำเภอและนายอำเภอในขณะนั้นได้แจ้งให้ราษฎรทราบว่าที่ดินบริเวณบางขี้ยูง ซึ่งราษฎรได้รับ ส.ค.๑ เป็นหลักฐานไม่อยู่ในเขตเวนคืนของการรถไฟฯ สามารถออก น.ส.๓ ก. ดังนั้น ราษฎรรายดังกล่าวจึงยื่นเรื่องขอลอก น.ส.๓ ก. อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งการรถไฟฯ ยังคงคัดค้านว่าอยู่ในเขตเวนคืนการรถไฟฯ แต่นายอำเภอได้บอก น.ส.๓ ก. ให้กับราษฎรผู้นั้นเมื่อราษฎรรายแรกได้รับ น.ส.๓ ก. เป็นหลักฐานจึงมีราษฎรอีก ๗ ราย ดำเนินการยื่นขอออก น.ส.๓ ก. และปรากฏว่าทุกรายได้รับ น.ส.๓ ก. ที่ดินบริเวณดังกล่าวถูกนำไปขายให้กับกลุ่มนายทุนในเวลาต่อมา

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาแล้ว จึงมีมติว่าการกระทำของบุคคลที่ส่งมามีผลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงจนทุจริตต่อหน้าที่ ฐาน

ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการกันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานประพฤติดังกล่าวร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๖๗ วรรคสาม มาตรา ๖๘ วรรคสอง และมาตรา ๘๖ วรรคสอง และมีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และฐานเป็นเจ้าพนักงานฉ้อโกงที่ทําเอกสาร รับเอกสาร หรือกรณพ้องความลงในเอกสารรับทวงเงินเป็นหลักฐานว่าตนได้กระทำการอย่างใดขึ้น ทมิว่ากระทำการอย่างใดได้กระทำการทํานั่นกันเป็นความเท็จ รับรองเป็นหลักฐานซึ่งข้อเท็จจริงอันเอกสารนั้นมุ่งพิสูจน์ความจริงอันเป็นความเท็จ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และมาตรา ๑๖๑ (๑) (๔) และแจ้งให้จังหวัดพังงา และการรถไฟแห่งประเทศไทยร่วมกันตรวจสอบแนวเขตที่ดินเวนคืนของการรถไฟแห่งประเทศไทยที่แน่นอน ในบริเวณดังกล่าว และตรวจสอบว่ามี น.ส.๓ ก. หรือโฉนดที่ดินออกทับซ้อนที่ดินเวนคืนดังกล่าวหรือไม่ แล้วให้จังหวัดพังงาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

๕. เรื่อง พนักงานการรถไฟแห่งประเทศไทยทุจริตในการจัดซื้ออาหารว่าง และตรวจสอบพบการทุจริตแล้วปิดไว้ไม่ดำเนินการต่อไปโดยมิชอบ

มีราษฎรกล่าวหาเรื่องเงินพนักงานการรถไฟแห่งประเทศไทยว่า ๑. ทุจริตในการจัดซื้ออาหารว่างใช้วิธีการบนบานพระพุทธรูปที่เขตติเชล

Legislative Institutional Report

แล้วปกติก็ไม่ดำเนินการต่อไปโดยมิชอบ จนการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงดังนี้

๑. ทูจิดในการจัดซื้ออาหารว่างให้บริการบนขบวนรถด่วนพิเศษดีเซลรางปรับอากาศ

ปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยมีคำอนุมัติลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๓๔ ให้สั่งซื้ออาหารว่างสำเร็จรูปในราคาชุดละ ๔๐ บาท และอาหารว่างบรรจุกล่องในราคาชุดละ ๑๕ บาท โดยตรงจากบริษัท จ. เป็นกรณีพิเศษ เพื่อให้บริการผู้โดยสาร บนขบวนรถด่วนพิเศษดีเซลรางปรับอากาศ

นาย น. หัวหน้าหมวดฯ ผู้มีหน้าที่ในการจัดซื้อ ไม่สามารถจัดซื้ออาหารว่างบรรจุกล่องตามคำอนุมัติได้ เพราะบริษัท จ. เป็นผู้ผลิตและจำหน่ายเฉพาะอาหารสำเร็จรูปไม่ได้เป็นผู้ผลิตอาหารกล่องประเภทเบเกอรี่ จึงพิจารณาดำเนินการจัดซื้อตามระเบียบการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๓ ข้อ ๓๕ ของการรถไฟแห่งประเทศไทย ประกอบคำสั่งกองโดยสารฝ่ายการเดินรถที่ พ.ส./ร.ร.๑/๑๒๙๓ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๓๓ โดยร่วมกับนาย ฉ. หัวหน้าหมวดอีกคนหนึ่ง ไปดำเนินการสอบราคาร้านค้ารวม ๖ ร้าน ซึ่งมีการดำเนินการในครั้งนี้อย่างเดียวอ้างว่านำเอกสารแบบสอบราคาไปให้บริษัท ท. ร้าน ข. และร้าน ก. ลงนามเอง ส่วนร้าน น. ร้าน ร. และร้าน บ. มอบให้นาย ส. พนักงานขับรถของ บริษัท ท. ไปให้ร้านค้าลงนาม ปรากฏว่าเจ้าของร้าน ร. และเจ้าของร้าน ก. ปฏิเสธว่าไม่เคยมีพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทยไปสอบถามราคา สายมือชื่อและรูปรอยตราประทับมิใช่ของตนและร้านของตน

คณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาแล้วเห็นว่าการกระทำของนาย น. และ นาย ฉ. ไม่ได้ไปสอบราคาร้าน ร. และร้าน บ. แต่นาย น. ร่วมกับนาย ฉ. และนาย ส. จัดทำเอกสารแบบสอบราคา ของร้านค้าทั้ง ๓ แห่งนี้เป็นเท็จ โดยปลอมลายมือชื่อและรูปรอยตราประทับของร้าน ร. และร้าน บ. เพื่อให้มีการจัดซื้อจากบริษัท ท. โดยทูจิด มีมติชี้มูลความผิดนาย น. และนาย ฉ. ฐานทุจริตต่อหน้าที่ และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อบังคับการรถไฟแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๓๔.ระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๓๗ ข้อ ๔. (ก) และ (ข) และมีมูลความผิดทางอาญาร้านเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และฐานปลอมและให้เอกสารปลอมตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๗๓ มาตรา ๑๖๔ และมาตรา ๑๖๕

ส่วนพฤติการณ์และการกระทำของนาย ส. เป็นการร่วมกับนาย น. และนาย ฉ. ในการจัดทำแบบสอบราคาของร้าน ร. และร้าน บ. เป็นเท็จ ด้วยการปลอมลายมือชื่อและรูปรอยตราประทับของร้านดังกล่าว

๒. ตรวจสอบพบการทุจริตแล้ว ปกปิดไว้ไม่ดำเนินการต่อไปโดยมิชอบ

นาย อ. และนาย ข. พนักงานของสำนักงานตรวจสหภายใน การรถไฟแห่งประเทศไทย พบว่าในการจัดซื้ออาหารว่างบรรจุ

กลุ่มให้บริการผู้โดยสารบนขบวนรถด่วนพิเศษ
ดีเซลรางปรับอากาศ มีการสอยราคาเพียงครึ่งเดียว
จัดทำเอกสารแบบสอยราคาของร้านค้าบางราย
เป็นเท็จ และปลอมลายมือชื่อและรูปยศตรา
ประทับของร้านค้าในแบบสอยราคา จัดทำเอกสาร
เกี่ยวกับการจัดหื้อยอนหลัง และมีอาหารขาด
จำนวนจากบัญชี แต่นาย อ. กสิวัฒน์พัก ลงวันที่
๑๓ มกราคม ๒๕๕๖ เลื่อนนาย ข. ว่า เรื่องได้ส่ง
เลขาประมาณ ๗ เดือน หากส่งแจ้งออกไปจะไม่
เป็นผลดี ซึ่งนาย ข. มีบันทึกในวันเดียวกันให้จด
ออกเรื่องได้ เป็นผลให้มีการเก็บเรื่องไว้ไม่ดำเนินการ
ต่อไปตามขั้นตอน จนไม่มีผลที่จะอ้างได้โดยทบท
นทั้งเรื่องนี้มีได้ถูกส่งไปกับไว้ที่แผนกบริหารงาน
ทั่วไปของสำนักงานตรวจสอบภายในตามขั้นตอน
จึงได้มีการตัดเรื่องออกจากทะเบียนดำเนินการ

ตามพยานหลักฐานปรากฏว่า สำนักงาน
ตรวจสอบภายในเพิ่งได้รับเรื่องเมื่อวันที่ ๒๗
กันยายน ๒๕๕๙ นับเวลาถึงวันที่ ๑๓ มกราคม
๒๕๖๐ เป็นระยะเวลาเพียงไม่ถึง ๔ เดือน

สำหรับนาย อ. ตามหน้าที่ ต้องนำเสนอขอ
ความเห็นชอบจากนาย ข. เพื่อส่งเรื่องออกไปยัง
ฝ่ายการเดินรถพิจารณาดำเนินการต่อไป เพราะ
เป็นเรื่องตรวจพบข้อบกพร่องในการปฏิบัติงานของ
หน่วยงานที่อยู่ใต้การบังคับบัญชาของฝ่ายการเดินรถ
นาย อ. และนาย ข. ไม่มีอำนาจที่จะสั่งตักเตือน
หรือสั่งเก็บเรื่อง เพราะติดกับหน้าที่ของสำนักงาน
ตรวจสอบภายในที่จะต้องรายงานฝ่ายต้นสังกัดของ
หน่วยงานที่รับการตรวจ หรือผู้ว่าการรถไฟแห่ง
ประเทศไทยแล้วแต่กรณี เมื่อตรวจพบการปฏิบัติ

งานที่ทุจริตบกพร่องหรือผิดระเบียบและข้อบังคับ
ของกฎรถไฟแห่งประเทศไทยอย่างชัดเจน และ
ทำให้การรถไฟแห่งประเทศไทยได้รับความเสียหาย
ประกอบกับเรื่องนี้มีการปลอมเอกสารและใช้
เอกสารปลอมอีกด้วย

คณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาแล้ว เห็น
ว่า การกระทำของนาย ค. และนาย ข. ร่วมกัน
กระทำการอันผิดได้ว่าเป็นการปกปิดความผิดของ
พนักงานในหน่วยงานได้กระทำความผิดทาง
การเดินรถ โดยไม่แจ้งเรื่องไปยังฝ่ายการเดินรถ
หรือผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย เพื่อพิจารณา
ดำเนินการต่อไปตามขั้นตอน ทำให้พนักงาน
ดังกล่าวได้รับประโยชน์โดยไม่ต้องถูกดำเนินการ
สอบสวนลงโทษโดยมิชอบ จึงมีมติที่ประชุม
ทางวินัยนาย อ. และนาย ข. ฐานทุจริตต่อหน้าที่
ตามข้อบังคับการรถไฟแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๓.๕
ระงับวิทยฐานะและการลงโทษพนักงานของการรถไฟ
แห่งประเทศไทย ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๓
ข้อ ๔. (ก)

๖. เรื่อง เจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตออก น.ส. ๓ ก. ในบริเวณรอบอุทยานแห่งชาติ เขาใหญ่ และบริเวณสองข้างทางถนน ธนรัชต์ อำเภอปากช่อง จังหวัด นครราชสีมา

มีการกล่าวหาว่า ร้องเรียนว่า เจ้าหน้าที่
สำนักงานที่ดินอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา
ทุจริตขาย น.ส.๓ ก. โดยมิชอบ

Legislative Institutional Repository of Thailand

☞☞

คณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๕)

๓. กรณีการออก น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๔๔๖

คำขอขานุสิ คับเอกปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ใต้ท้ายนย ส. จำนวนเนื้อที่ ๓๖ ไร่ เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๓๐ ผู้ขอออกได้นำ ส.ค.๑ สำหรับที่ดินแปลงนี้มาสวนในพื้นที่ในเขตป่าไม้ กรณีการออก น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๔๔๖ ออกโดยอาศัยหลักฐาน ส.ค.๑ เลขที่ ๔ สำหรับที่ดินแปลงอื่น ซึ่งตั้งอยู่บริเวณวัดกุฎศำใกล้คลองสวนประสาทดุที่ ๕ บ้านกุฎศำ มาสวนทับออกเป็น น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๔๔๖ ทุที่ ๑๐ บ้านเหวปลากั้ง อยู่ห่างกันประมาณ ๖ ๗ กิโลเมตร จึงสันนิษฐานที่ดินนี้ไม่ถูกต้องตรงตามหลักฐานที่ดินเดิม ที่ดินอยู่ในพื้นที่แปลงสวนป่าปี ๒๕๑๓ ของหน่วยกักปรังต้นไผ่สวนหน่วยที่ ๑ (ลำตะคอง) กรมป่าไม้ ซึ่งอยู่ในเขตป่าไม้ถาวรป่าเขาใหญ่ ตามมติคณะรัฐมนตรีว่าการดำเนินการออก น.ส.๓ ก. ซึ่งอยู่ในเขตป่าไม้ถาวรป่าเขาใหญ่ ตามมติคณะรัฐมนตรี ไม่ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการร่วมกันออกใบตรวจสภาพที่ดินและ น.ส.๓ ก. ดังกล่าวออกทับที่สำคัญกรรมชาติ ซึ่งเป็นที่สาธารณะประโยชน์โดยสภาพการออก น.ส.๓ ก. จึงไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๕๔ ประกอบด้วยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๑๓) ข้อ ๓ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ.๒๕๑๗) ข้อ ๘ (๑)

คณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาจากข้อเท็จจริงแล้วมีมติเห็นว่า น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๔๔๕, ๒๔๔๖ และ ๒๔๔๖ เนื้อรวม ๑๐๐ ไร่

๓ งาน ๖๕ ตารางวา ออกไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบดังกล่าว

สำหรับพฤติการณ์และการกระทำของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการออก น.ส.๓ ก. ครั้งนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. นาย พ. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง

เจ้าหน้าที่ที่ดิน ๔ มีหน้าที่รับผิดชอบที่ดินโดยได้รับจัดออก น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๔๔๖ และ ๒๔๔๖ ทับที่ป่าปี ๒๕๑๓ ซึ่งอยู่ในบริเวณป่าไม้ถาวรป่าเขาใหญ่ และผู้ขอออก น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๔๔๖ ไม่ใช่ผู้มีสิทธิในที่ดิน ไม่ได้ครอบครองและทำประโยชน์หรือครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวต่อเนื่องจากผู้ขอออกได้นำ ส.ค.๑ ที่ถูกแบ่งสิทธิการครอบครองที่ดินดังกล่าวไม่มีการทำประโยชน์ และ น.ส.๓ ก. ดังกล่าว ได้เนื้อที่มากกว่าหลักฐานเดิม (เฉพาะ ๒๔๔๖) และที่ดินเดิม น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๔๔๖ ไม่มีหลักฐาน ส.ค.๑ แต่อย่างไร แต่นำ ส.ค.๑ ที่ดินแปลงอื่นมาอ้างเท็จ ได้รับจัดออก น.ส.๓ ก. ไปโดยไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการร่วมกันออกใบตรวจที่ดิน ที่ดินและออกทับสำคัญกรรมชาติ ดังนั้นการกระทำ ของ นาย พ. จึงควรจรรู้ได้ว่าที่ดินไม่สามารถที่จะดำเนินการออก น.ส.๓ ก. โดยอาศัยมาตรา ๕๔ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน แต่กลับหลีกเลี่ยงกฎหมายและรายงานเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาว่าที่ดินสามารถออก น.ส.๓ ก. ได้ อันเป็นความเท็จ จึงเป็นเหตุให้นายจำเลยปากช่องอนุมัติให้ออก น.ส.๓ ก. ไปโดยมิชอบด้วยกฎหมายอันมีความผิดทางวินัย ในฐานะผู้ต้องหน้าที่อาจกล่าวถึงพฤติการณ์ดังกล่าวได้โดยชัดแจ้ง

ปฏิบัติตามกฎหมาย ระบือยกของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานประพฤดิชั่วอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๔ มาตรา ๖๓ วรรคสาม มาตรา ๖๔ วรรคสอง มาตรา ๗๓ วรรคสอง และมาตรา ๘๑ วรรคสอง และมิูลความผิดทางอาญาฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗

๒. นาย บ. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดินอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ได้ดำเนินการสอบปากคำผู้ชกออก น.ส.๓ ก. พยานและผู้ปกครองท้องที่และเป็นผู้ตรวจเรื่องราชการออก น.ส.๓ ก. แล้วมีความเห็นว่าควรออก น.ส.๓ ก. ได้จนเป็นเหตุให้นายอำเภอปากช่องลงนามออก น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๔๘๖ และ ๒๔๘๖ ไปโดยไม่ทราบตัวกฎหมายและระเบียบ โดยที่ต้นตงกล่าวอยู่ในเขตที่ไม่ไวรและทับพื้นที่สวนป่าที่ ๒๔๖๓ โดย น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๔๘๖ ได้มา ส.ค.๑ ที่ถูกแย่งสิทธิการครอบครองหรือทิ้งร้างไม่มีการทำประโยชน์ ได้เนื้อที่มากกว่าเนื้อที่ตามหลักฐานเดิม (เฉพาะ ๒๔๘๖) ออกกับลำห้วยธรรมชาติ และไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการร่วมกันออกไปตรวจพิสูจน์ที่ดินแต่อย่างใด รวมทั้งกรณีการออก น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๔๘๖ ออกโดยอาศัยหลักฐานเดิมเป็น ส.ค.๑ เลขที่ ๘ ของที่ดิน

แปลงอื่นมาลวมทับในพื้นที่ในเขตป่าไม้ จึงเป็นการกระทำที่หลีกเลี่ยงที่จะไม่ระงับการอันควรแก่หน้าที่ตน ซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงและตามกฎหมายที่มีอยู่จึงทำให้เพียงตรวจสอบเฉพาะข้อความที่ปรากฏในเอกสารว่ามีเนื้อหาสมบูรณ์ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์เท่านั้น พฤติการณ์การกระทำจึงมีมูลความผิดทางวินัย ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระบือยกของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานประพฤดิชั่วอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๔ มาตรา ๖๓ วรรคสาม มาตรา ๖๔ วรรคสอง มาตรา ๗๓ วรรคสอง และมาตรา ๘๑ วรรคสอง และมิูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗

๓. นาย ข. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครอง ๖ ในฐานะรักษาราชการแทนนายอำเภอปากช่องได้เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบเรื่องราชการของนิติบุคคล น.ส.๓ ก. โดยมีหน้าที่ตรวจสอบเอกสารถูกต้องของเอกสารหลักฐาน และขึ้นตอนการดำเนินการออก น.ส.๓ ก. ก่อนที่จะพิจารณาลงนามออก น.ส.๓ ก. ได้แก่ผู้ก่อ และได้ลงนามออก น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๔๘๖ และ ๒๔๘๖ ไม่ชอบด้วยระเบียบกฎหมายทางราชการ เนื่องจาก

ที่ดิน น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๔๘๖ ออกให้พื้นที่ป่า มี ๒๔๖๓ ซึ่งอยู่ในเขตป่าไม้อ่อน และผู้ขอออกไม่ใช่ผู้มีสิทธิที่ดิน ไม่ได้ครอบครองต่อเนื่องมาจากผู้มีสิทธิมาก่อน ประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ ได้เนื้อที่มากกว่าตามหลักฐานเดิม มีสาเหตุธรรมชาติหรือทางน้ำไหลผ่าน และไม่มีกาแต่งตั้งคณะกรรมการร่วมกันออกไปตรวจพิสูจน์ที่ดิน รวมทั้งการฉ้อโกง น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๔๘๖ ออกโดยอาศัยหลักฐานเดิมเป็น ส.ค.๑ เลขที่ ๘ สำหรับที่ดินแปลงที่นำมาสามพื้นที่ในพื้นที่ในเขตป่าไม้โดยพิจารณาได้ ดังนี้

๑. น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๔๘๖ ได้เป็น ผู้พิจารณาตรวจสอบเรื่องรวมการออก น.ส.๓ ก. และพิจารณาผลลงนามออก น.ส.๓ ก. ให้แก่ผู้ขอไปโดยมีขอด้วยกฎหมาย ซึ่งเดิมที่ดินแปลงนี้ได้มี ส.ค.๑ ไปขอออก น.ส.๓ ก. เป็นบางส่วนแล้ว โดยผู้ขอออกได้นำ ส.ค.๑ ที่ถูกแบ่งการควบคุมตรวจหรือทิ้งร้างไม่มีการทำประโยชน์ เช่นได้ทำการกระทำของนาย ข. ซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่มีอยู่จริงทำให้เพียงตรวจสอบเฉพาะข้อความที่ปรากฏในเอกสารว่ามีเนื้อหาสมบูรณ์ครบถ้วนความแบบหลักฐานที่ที่กล่าวอ้างไม่ได้กระทำไปเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่บุคคลอื่นเป็นเหตุให้มีการออก น.ส.๓ ก. ดังกล่าวโดยมิชอบด้วยกฎหมาย มีมูลความผิดทางวินัย ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติจะเกี่ยวกับราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๔ มาตรา ๖๔ ววรรคสอง

๒. น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๔๘๖ ได้เป็น ผู้พิจารณาตรวจสอบเรื่องรวมการออก น.ส.๓ ก. และพิจารณาผลลงนามออก น.ส.๓ ก. ให้แก่ผู้ขอไปโดยมิชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากขอโดยอาศัยหลักฐานเดิม เป็น ส.ค.๑ สำหรับที่ดินแปลงชิ้นมาสามพื้นที่ในพื้นที่ในเขตป่าไม้ จากการชี้แจงของ นายชาญวิทย์ วสียงกูร ปราชญ์ว่าได้ตรวจสอบโดยสอบถามจากเจ้าหน้าที่ที่ดินผู้ปกครองท้องที่และผู้เกี่ยวข้องรวมทั้งจะวางด้วยแล้ว เชื่อว่าเป็นที่ดินของผู้ขอออกจริง และเป็นที่ดินว่างเปล่าจากบ้านและคนเชื่อว่าไม่เป็นสวนป่า แต่อย่างไรก็ตามเมื่อตนมีหน้าที่ต้องไปตรวจแต่ก็ไม่ได้ไปตรวจสอบ ซึ่งอยู่ในข้อสงสัยที่จะตรวจสอบได้ แม้ว่า นาย ข. จะได้ส่งการเพิ่มเติมใบแจ้งหนี้ ที่ขึ้นเกี่ยวกับตรวจสอบเกี่ยวกับความเขตที่ดินข้างเคียงเปลี่ยนแปลงแต่ตนเพียงพินิจไม่มีความผิดทางวินัย ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย ระเบียนของทางราชการตามพระราชบัญญัติราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๔ มาตรา ๖๔ ววรรคหนึ่ง

๔. นาย จ. ผู้ใหญ่บ้าน กรณีเป็นผู้ปกครองท้องที่ในหมู่บ้านตำบลโคกหนองคู ซึ่งได้รับคำสั่งให้เป็นผู้ไม่ร่วมในการรังวัดละเมิดเขตแทนนายอำเภอปากช่องในการตั้งเป็นการรังวัดออก น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๔๘๖ และ ๒๔๘๗ การมีการออก น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๔๘๖ ได้รับรองแนวเขตและรับรองเป็นหลักฐานว่าไม่เป็นที่หลวงพ่วงห้ามทั้งที่ดินได้เนื้อที่มากกว่าเนื้อที่ตามหลักฐานเดิม และเคยทำใบสำรวจที่ดินของชาติ ที่ดินตั้งอยู่ในบริเวณสวนป่าปี ๒๕๔๓ ซึ่งอยู่ในเขตป่าไม้อ่อนป่าขนาดใหญ่และผู้ขอออกได้นำ ส.ค.๑ ที่ถูกแบ่งที่ดิน

ครอบครองหรือทิ้งร้างไม่มีการทำประโยชน์และ
การเฝ้ากรอกก น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๔๕๖ ออกโดย
อาศัยหลักฐาน ส.ค.๑ ของที่ดินแปลงอื่นมาสวม
ทับในพื้นที่ในเขตป่าไม้ รวมทั้งผู้ขอออก น.ส.๓ ก.
คำไม่ใช่ผู้มีสิทธิในพื้นที่ไม่ได้ครอบครองและทำ
ประโยชน์หรือครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินอย่าง
ต่อเนื่องมาแต่อย่างใด มีมูลความผิดทางวินัยฐาน
ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการ
โดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทาง
ราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่าง
ร้ายแรง ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็น
เหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐาน
ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๔ มาตรา ๖๗
วรรคสาม มาตรา ๖๘ วรรคสอง มาตรา ๗๓
วรรคสอง และมาตรา ๘๑ วรรคสอง ประกอบด้วย
พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๔๙๗
มาตรา ๖๑ ทวิ วรรคสองและมีมูลความผิดทาง
อาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการ
ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่
ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่
โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๓

๕. นาย ส. ในฐานะผู้ขอออก น.ส.๓ ก.
เลขที่ ๒๔๕๖ และ ๒๔๕๖ ไปโดยมิชอบด้วย
กฎหมายเนื่องจากได้มาที่ดิน ส.ค.๑ ที่ถูกแย่งสิทธิ
การครอบครองหรือทิ้งร้างไปไม่มีการทำประโยชน์
มาออก น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๔๕๖ ซึ่งที่ดินตั้งอยู่ใน
บริเวณป่า ปิ ๒๕๑๓ ซึ่งอยู่ในเขตป่าไม้ถาวรป่า
เขาใหญ่ และได้มา ส.ค.๑ เลขที่ ๘ ของที่ดินแปลง
อื่นมาสวมทับออก น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๔๕๖ ในพื้นที่

ในเขตป่าไม้ ซึ่งตนทราบดีอยู่แล้วไม่ใช่ผู้มีสิทธิ
ในที่ดินไม่ได้ครอบครองทำประโยชน์หรือครอบครอง
ทำประโยชน์ในที่ดินอย่างต่อเนื่องแต่อย่างใด ทั้งมี
การออก น.ส.๓ ก. ทับส่วยธรรมชาติที่
ประกาศหนึ่งด้วย และเป็นกรรมสิทธิ์กับเจ้าหน้าที่
ที่ดูแลการทำกรอันมิชอบด้วยกฎหมาย มีมูลความผิด
ทางอาญา ให้แจ้งให้พนักงานสอบสวนทราบเพื่อ
ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

๖. นาย ค. ขณะดำรงตำแหน่งช่างสำรวจ
๓ ได้รับคำสั่งจากป่าไม้เขตนครราชสีมาให้เป็นผู้ลง
แนวเขตป่าไม้ต่างๆ ในระวางรูปถ่ายทางอากาศ
มาตรา ๑ : ๕,๐๐๐ โดยใช้แผนที่จำแนก
ประเภทที่ดิน มาตรา ๑ : ๕,๐๐๐ เป็นหลักเพื่อได้
เป็นไปตามบันทึกข้อตกลงระหว่างกรมที่ดินกับกรม
ป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยไม่ได้ลงบริเวณเขตป่าไม้
ถาวรไว้ในระวางรูปถ่ายทางอากาศ หมายเลข ๕๓๓๔
II แผนที่ ๑๖๐ แต่ได้ลงแนวเขตบริเวณอุทยาน
แห่งชาติเขาใหญ่ ไว้เท่านั้น โดยไม่มีการเข้าไป
ดำเนินการในพื้นที่ซึ่งจึงเป็นเหตุให้ต่อมามีการออก
น.ส.๓ ก. ในเขตป่าไม้ถาวรดังกล่าวมีมูลความผิด
ทางวินัย ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการหรือ
ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย
ระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่
ราชการอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๔ มาตรา ๖๘
วรรคสอง

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงมีมติดังนี้

(๑) ให้ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการ
ทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ตาม ๑, ๓, ๓, ๔, ๖

และแจ้งพนักงานสอบสวนดำเนินการตาม ค.ต. ๑, ๒, ๔ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

(๒) ให้แจ้งเจ้าพนักงานสอบสวนดำเนินการตาม ค.ต. ๑ ตาม ค. ๕ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

(๓) ให้แจ้งการติดตามและแจ้งพนักงานสอบสวนดำเนินการเพิกถอน น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๔๕๖, ๒๔๕๗ และ ๒๔๕๘ มาลง เนื้อหา รวม ๑๐๐ ไร่ ๓ งาน ๖๕ ตารางวา หมู่ที่ ๑๐ ตำบลห้วยฝัก อำเภอกาบัง จังหวัดนครราชสีมา

๗. เรื่อง ทูรจัดออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๓๗๗) โดยมีมิชอบ ทบที่ป่าสงวนแห่งชาติ ที่มีสภาพเขาสูงชันให้กับนายทุน แล้วสร้างเป็นรีสอร์ท

มีการสอบสวนร้องเรียนว่า เจ้าหน้าที่สำนักงานที่ดินอำเภอหนึ่ง ออกหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ ก.) เลขที่ ๒๓๗๗ ทบที่ป่าสงวนแห่งชาติ ทบที่ภูเขา แล้วนำมาสร้างเป็นรีสอร์ทจากการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่า

เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ บริษัท ก. จำกัด โดยนางสาว ก. กับนาย ข. ทวงถามผู้จัดการที่ดินคำขอรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.๓ ก.) ในที่ดินทางตำบลพิศตะบันคมและพิศตะบันคม

ที่ดินตาม น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๑๐ เป็นการขอออกเฉพาะรายโดยมิได้แจ้งการควบคุมครอง ตามมาตรา ๕๕ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน โดยกรมที่ดินออกอ้างว่าซื้อที่ดินแปลงนี้มาจากนาย ข. กำนันที่ได้ครอบครองทำประโยชน์มาก่อนปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ไม่ได้จึง ส.ค.๑ แต่ได้เสียภาษีบำรุงท้องที่ตลอดมาซึ่งบุคคลเดียวกับการออก น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๑๐ ไปจึงวัดพิสูจน์สถานะการทำประโยชน์ ระบุว่าผู้ขอได้ต้นมาจาก นาย ข. กำนันฯ ที่มิใช่มาจากนาย ข. ที่ครอบครองมาก่อนปี ๒๕๕๗ ที่ดิน ไม่เป็นที่หลวงหลวงห้าม ทักได้และทิศตะวันออก จดที่ดินเลขที่ ๒๖ (น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๑๐) จากนั้นช่างรังวัดได้เสนอเรื่องไปตามขั้นตอน สำนักงานที่ดินจังหวัดโดยงานควบคุมและประมวลงานพิจารณาแล้วให้ดำเนินการเพิ่มเติม สำนักงานที่ดินอำเภอเมือง ได้ดำเนินการตามข้อเท็จจริง และตรวจลงหนังสือแนบเขตป่าไม้ป่าแก่งเมือง จนได้มีการเสนอเรื่องขอความเห็นชอบต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งได้พิจารณาแล้วให้ความเห็นชอบ โดยไม่เงื่อนไขว่า ป่าแก่งเมืองเห็นว่าถูกต้อง และเพื่อความไม่ประมาทให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาตรวจสอบที่ดิน ป่าแก่งเมืองอยู่ในหลักเกณฑ์ที่ได้ออก น.ส.๓ ก. ได้ได้โดยไม่ได้ตั้งงบเรื่องขึ้นไปอีก ป่าแก่งเมืองจึงมีคำสั่งที่ ๒๐๐/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๓ ตั้งคณะกรรมการตรวจสอบพิจารณาที่ดินดังกล่าว อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะออกได้หรือไม่เพียงใด คณะกรรมการดังกล่าวได้ดำเนินการแล้วมีบันทึกว่า ที่ดินรายนี้ถูกต้องที่มี ๔ ไร่เศษเป็นทำประโยชน์ทำประโยชน์ปลูกยางพาราแต่ทั้งแปลง อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะออก น.ส.๓ ก.

ให้ได้ สำนักงานที่ดินอำเภอเมืองจึงได้ออก น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๗๗ เลขที่ดิน ๓๔ เมื่อวันที่ ๒๐ ไร่ ให้กับบริษัทจำกัด ไปเมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๓๓ ต่อมาได้นำไปขายฝากในการประชุมกรรมการบริษัทเกินกว่า ที่ดินที่บริษัทถือคาม น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๗๗ ทางบริษัทมีโครงการบูรณะที่ดินให้เป็นวิลล่าและบ้านพักตากอากาศบนเขาในลักษณะพื้นที่เมือง

จากการตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้ความว่า ที่ดินดังกล่าวเป็นที่เช่ามีความลาดชันเกิน ๓๕% ในการยื่นคำคำแนเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเทือกเขานาคเกิด ได้มีกฎกระทรวงแก้ไขที่ ๖๒๑ (พ.ศ. ๒๕๑๖) ประกาศกำหนดเขตป่าสงวนแห่งชาติพบว่ามีการทำประโยชน์ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๕

จากการสืบสวนสอบสวนโดยสอบปากคำพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องรับฟังได้ว่า ที่ดินตาม น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๗๗ ตั้งอยู่ที่บริเวณที่ชาวบ้านเรียกว่า “เขาควนต้นล้าน” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขานาคเกิด บางส่วนยังมีสภาพเป็นป่าดงดิบไม่มีการทำประโยชน์ สวนยางพารา ก็มีอยู่ไม่เกิน ๒๐ ไร่ ทั้งก้านให้การว่าเกี่ยวกับที่ดินแปลงนี้ตนเคยไปสอบถามเจ้าหน้าที่สำนักงานที่ดินอำเภอเมือง เมื่อครั้งชกออก น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๑๐ ได้รับแจ้งว่าบริเวณนี้เป็นที่เช่า เมื่อไม่มี ส.ค.๑ จึงบอกให้ไม่ได้ ทั้งในการรังวัด ผู้ขอออกมิได้นำรังวัดด้วยตนเอง โดย นาย ร. กำนัน เป็นผู้จัดการให้

ทั้งจากการตรวจสอบสภาพพื้นที่จริง พบว่า น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๗๗ ตั้งอยู่บนควนเขานาคเกิด มีความลาดชันประมาณ ๖๐ - ๗๐% สภาพพื้นที่

ด้านตะวันตกยังมีสภาพพื้นที่ป่าดงดิบ และจากการอ่านแปล วิเคราะห์ภาพถ่ายทางอากาศของผู้เชี่ยวชาญของศาลและของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ พบว่า ในท่งปี พ.ศ. ๒๕๑๐ สภาพพื้นที่ยังเป็นพื้นที่ป่าและปี พ.ศ. ๒๕๑๙ ยังคงมีสภาพอยู่เช่นเดิมเพียงบางส่วนของพื้นที่ที่ถูกแผ้วถางและมีสวนยางเพียงหนึ่งหย่อม ที่ดินตาม น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๗๗ เป็นที่ดินที่ไม่ได้มีการครอบครองทำประโยชน์มาก่อนวันที่ประมวลกฎหมายที่ดินใช้บังคับ เป็นเขาหรือภูเขา มีความลาดชันเกิน ๓๕% อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเทือกเขานาคเกิด และพื้นที่ป่าไม่ของชาติ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๕ น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๗๗ จึงออกไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๕๙ ตรี กฎกระทรวงฉบับที่ ๕ (พ.ศ.๒๕๔๗) ข้อ ๘ และฉบับที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๔๗) ข้อ ๓ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๗

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงมีมติชี้มูลความผิดดังนี้

๑. ชี้มูลความผิดทางวินัยนาย ล. นาย น. และนาย พ. กรรมการตรวจสอบสภาพพื้นที่ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุได้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุได้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๔ มาตรา ๖๔ บรรดาคอลง มาตรา ๑๗๓ วรคผลก และมาตรา ๔๑ วรคผลก

Legislative Institutional Repository of Thailand

โง่งงที่มูลความผิดทางอาญา เพราะพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีแล้วและไม่ปรากฏว่ามีพยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดี

๓. ขี้นุ้ผลความผิดทางวินัย นาย ว. กำนันฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย จะเปรียบเทียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายและราชการอย่างเสียหาย ฐานว. เพิกถอนแต่งตั้งผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานประพฤติดื้ออ้อมใจว่าจ้าง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๘ มาตรา ๖๗ บวรคสอง มาตรา ๖๘ บวรคสอง มาตรา ๗๒ บวรคสอง และมาตรา ๘๔ บวรคสอง ประกอบด้วยพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๖๖ พวิ บวรคสอง

โง่งงที่มูลความผิดทางอาญา เพราะพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีแล้ว และไม่ปรากฏว่ามีพยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดี

๓. ขี้นุ้ผลความผิดทางวินัย นาย วัชรินทร์ ข. เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย จะเปรียบเทียบของทางราชการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๖๘ บวรคหนึ่ง

๔. ขี้นุ้ผลความผิดทางวินัย นาย น. นายกำนันมูลงนามออก น.ส.๓ ก ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๖๔ บวรคสอง

๕. ให้ยุติเรื่อง นาย ก. ข้าราชการวัด นาย ก. เจ้าพนักงานตำรวจที่ต้นอำนาจ เพราะตั้ง ๒ รายได้พ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐไปก่อนแล้ว ๑ ปีแล้ว และในความผิดทางอาญาพนักงานอัยการได้มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีแล้ว ไม่ปรากฏว่ามีพยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดี

๖. ให้ยุติเรื่อง นาย ข. ผู้ว่าราชการจังหวัดบางลาว ก. หัวหน้างานหนังสือสำคัญและรหัส ๓. จำคุก เพราะพนักงานอัยการได้มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีแล้ว และไม่ปรากฏว่ามีพยานหลักฐานใหม่อันสำคัญแก่คดี

๗. ให้แจ้งกรมที่ดิน และจังหวัดภูเก็ตทราบตามข้อ ๑ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๖๑

๘. ให้ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัย ตามข้อ ๑ ข้อ ๓ ข้อ ๓ และข้อ ๔ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐

๕. เรื่อง จงใจไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการประกวดราคา

มีกรณีสืบว่าร้องเรียน ว่าคณะกรรมกรพิจารณาผลการประกวดราคาขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองหนึ่งในท้องที่จังหวัดกำแพงเพชรว่า คณะกรรมการประกวดราคาประกวดราคาจ้างโครงการก่อสร้างอาคารสำนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าว

จากการสืบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่า องค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง ในท้องที่จังหวัด กำแพงเพชร ประกอบประกวดราคาจ้างโครงการ ก่อสร้างอาคารสำนักงานขององค์การบริหารส่วน ตำบล ประจำปี พ.ศ. ๒๕๔๑ วงเงิน ๓,๐๔๐,๐๐๐ บาท คณะกรรมการบริหาร ๓ คน ซึ่ง ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะกรรมการ พิจารณาการประกวดราคาได้พิจารณาคัดเลือกให้ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. เป็นผู้ประกวดราคาได้ใน วงเงินค่าจ้าง ๒,๐๔๗,๐๔๐ บาท ทั้งที่เป็นผู้เสนอ ราคาสูงเป็นลำดับที่ ๔ ในจำนวนผู้ยื่นของ ประกวดราคาทั้งหมด ๕ ราย โดยบันทึกว่า ผู้ได้รับ คัดเลือก เป็นผู้มีความพอและคุณสมบัติเป็น ประโยชน์ต่อองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าว และเป็นผู้เสนอราคาที่เหมาะสมที่สุดของรายที่ คัดเลือกไว้และอยู่ในวงเงินงบประมาณที่ตั้งไว้ แต่ ตามข้อเท็จจริงมีผู้เสนอราคาถูกต้องตามเงื่อนไข ประกาศประกวดราคาเพียง ๒ รายเท่านั้น คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. และห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. โดย ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. เป็นผู้เสนอราคาต่ำสุด และ เสนอราคาต่ำกว่าเป็นเงินถึง ๑๔๖,๑๔๐.๗๗ บาท ส่วนผู้เสนอราคาก่อน ๓ ราย มีของประกวดราคา ผิดเงื่อนไขในเอกสารประกวดราคา ผู้ถูกกล่าวหา ก็แจ้งแก้ข้อกล่าวหา โดยให้เหตุผลว่าผู้ได้รับ คัดเลือกไปดูสถานที่ก่อสร้างและรับฟังคำชี้แจง รายละเอียดเพิ่มเติมที่กำหนดไว้ในประกาศ ประกวดราคา และเป็นคนมีภรรยาในพื้นที่ยึดบ้าน ดังกล่าว เชื่อว่าต้องทำงานแสดงผลงานที่ดีเพื่อเป็น เกียรติแก่วงศ์ตระกูล ส่วนสาเหตุที่ไม่พิจารณา เลือกรายหุ้นส่วนจำกัด ข. ก็เพราะไม่ไปดูสถานที่

ก่อสร้าง และเสนอราคาค่อนข้างต่ำ มากกว่าจะจะ ทำให้การก่อสร้างไม่ได้ผลดังนั้น เป็นเหตุผลและ คำชี้แจงที่ไม่จริงฟังได้ เนื่องจากตามเอกสาร ประกวดราคาไม่ได้ตัดสิทธิ์ผู้ที่ไม่ได้ไปดูสถานที่ ก่อสร้างในวันดังกล่าว และวันเวลาที่กำหนดได้ไป ดูสถานที่ก็ได้กำหนดไว้ก่อนวันเวลาที่ชี้แจงเอกสาร ประกวดราคา และหากให้ทุกรายไม่จำเป็นต้องไปดู สถานที่ก่อสร้างหรือไม่ ในราคาสูงถึงชุดละ ๑๕,๐๐๐ บาท นอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหาไม่เคยเรียกให้ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข. ซึ่งเสนอราคาต่ำสุดได้ชี้แจง และแสดงหลักฐานเพิ่มเติมตามที่กำหนด ใน เอกสารประกวดราคาแต่อย่างใด อีกทั้งการ ก่อสร้างตามสัญญาจ้างของห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ก็ ปรากฏว่าไม่ถูกต้องตามแบบแปลน ถึง ๓ รายการ

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาจาก ข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้ว เห็นว่าการกระทำของ คณะกรรมการพิจารณาการประกวดราคาทั้ง ๓ คน เป็นการจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวง กมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๔ ข้อ ๔ และ ข้อ ๗๖ (๑), (๒) และไม่ปฏิบัติตามเอกสารประกวดราคาของ องค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าว ข้อ ๖.๕ วรรค สอง ทำให้ทางราชการต้องทบทวนสัญญาจ้างแพงกว่า ที่ควรจะเป็นถึง ๑๔๖,๑๔๐.๗๗ บาท จึงมีมติให้ ส่งเรื่องให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชรดำเนิน การตามหนังสือที่ตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ. ป.ป.ป. พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดย พ.ร.บ. ป.ป.ป. (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๐ และ ให้ดำเนินการสอบสวนหาผู้มีส่วนผิดทางแพ่งต่อไป

๙. เรื่อง ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล รับจ้างชุดลอกคลองในพื้นที่ตนเองมีหน้าที่รับผิดชอบ

มีคำกล่าวอ้างของเจ้าหน้าที่ ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งหนึ่ง รับจ้างชุดลอกคลองในพื้นที่ตนเองมีหน้าที่รับผิดชอบในนามผู้จ้างและมีการตรวจรับงานโดยไม่ถูกต้องตามแผนกแปลนของสัญญาจ้าง

จากการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่า องค์การบริหารส่วนตำบล ก. ได้รับงบประมาณเงินอุดหนุนจำนวน ๙๐๑,๐๐๐ บาท เป็นค่าชุดลอกคลอง จึงได้ประกาศสอบราคาจ้างเหมาชุดลอกคลองและทำสัญญาจ้าง เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๑ จ้างเหมาจ้างเหมาผู้ว่า ก. เป็นผู้ดำเนินการชุดลอกคลอง ในวงเงิน ๙๐๑,๐๐๐ บาท โดยกำหนดส่งมอบงานภายในวันที่ ๓๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ การชุดลอกคลองดังกล่าวผู้ควบคุมงานมิได้ไปควบคุมงานและเห็นถึงการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง และเหตุการณ์แวดล้อมเป็นรายวัน อันเป็นการไม่ชอบด้วยหน้าที่ของผู้ควบคุมงานก่อสร้างตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๕๙ (๑) และ (๓) และได้รายงานให้ประธานกรรมการบริหารทราบว่าการชุดลอกไม่ตรงตามแบบ จึงตัดทอนและเพิ่มเติมงานโดยชุดลอกเพิ่มความยาวเพื่อให้ได้เนื้อดินจำนวน ๒๐,๐๖๐ ลูกบาศก์เมตรตามสัญญาจ้าง ซึ่งมิได้มีการขออนุมัติเปลี่ยนแปลงแก้ไขสัญญาจ้างแต่อย่างใด จ้างเหมาผู้ว่า ก. ได้ส่งมอบงานจ้างเมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๑

โดยผู้ควบคุมงานได้บันทึกเลขอนุสรณ์การรับงานว่าผู้รับจ้างได้ดำเนินการชุดลอกคลองเสร็จเรียบร้อยแล้ว ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานจ้าง และวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๐ องค์การบริหารส่วนตำบล ก. ได้จ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้างตามทางสลิปโอนเงินตามต้นฉบับจากบัญชีหลักฐานรับฟังข้อเท็จจริงได้ว่า เจ้าหน้าที่พัสดุมิได้จัดให้มีการส่งประกาศเผยแพร่ราคาและเอกสารประกวดราคาไปยังผู้มีที่พึงจ้างทำงานโดยตรง หรือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนในทันทีสุดท้ายที่จะทำได้ กรณีจึงเป็นการไม่ชอบด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๗ (๑) อีกทั้งประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ก. ได้เป็นผู้รับจ้างชุดลอกคลองครั้งนี้ โดยเห็นทางผู้ว่า ก. เป็นคู่สัญญาจ้างกับองค์การบริหารส่วนตำบล ก. และผลการตรวจวัดขนาดผลของที่มีการชุดลอกเมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๑ โดยวัดความยาว และลุ่มวัดความลึกและความกว้างแล้วคำนวณเนื้อดิน ปรากฏว่ามีปริมาณดินน้อยกว่าสัญญาจ้างที่กำหนดจำนวน ๒,๓๑๖ ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นเงินประมาณ ๙๖,๙๐๐ บาท ดังนั้นการตรวจรับงานจ้างของคณะกรรมการตรวจการจ้างจึงเป็นการไม่ถูกต้องตามสัญญาจ้าง

คณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาจากข้อเท็จจริงแล้วมีมติดังนี้

๑. การกระทำของประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ก. เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ และหาเหตุว่า

ในตำแหน่งหน้าที่ของตนแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบเข้าไ้มีส่วนได้เสียกับกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ตนมีหน้าที่รับผิดชอบ เป็นการปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ จึงมีมูลความผิดทางอาญาฐานเป็นเจ้านักงานมีหน้าที่จัดการหรือดูแลกิจการใดเข้ามีส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์สำหรับตนหรือผู้สืบ เนื่องด้วยกิจการนั้น และฐานเป็นเจ้านักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๒ และ มาตรา ๑๕๗ ประกอบด้วยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖๕ และให้แจ้งผู้บังคับบัญชาดำเนินการหาตัวผู้ผิดทางแพ่งด้วย

๓. ที่มีมูลความผิดทางอาญาเจ้านักงานที่พัสดุกรณไม่จัดส่งประกาศเผยแพร่การสอบราคาและเอกสารสอบราคา ไปยังผู้มีอำนาจรับจ้างทำงานโดยตรง หรือทางไปรษณีย์ลงทะเบียนให้มากที่สุด ฐานไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง ประกอบด้วยพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔

๓. ที่มีมูลความผิดทางวินัยผู้ควบคุมงานการไม่ได้ควบคุมงานและละเว้นที่การปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและเหตุการณ์แวดล้อมเป็นรายวันทุกวัน ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ ตามพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๕ วรรคหนึ่ง ประกอบด้วยพระราชกฤษฎีการะเบียบพนักงานส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔

๔. การกระทำของคณะกรรมการตรวจการจ้าง กรณีทำการตรวจรับงานจ้างชุดผลทดลองไว้โดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย เป็นการปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ จึงส่งเรื่องให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

๑๐. เรื่อง เจ้าหน้าที่เรียกเก็บเงินเปอร์เซ็นต์จากผู้ขายสินค้า

มีการกล่าวหาหรือเรียนว่าหัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดแพร่ทั้งนี้เรียกเก็บเงินเปอร์เซ็นต์จากผู้ขายสินค้าโครงการสนับสนุนอุปกรณ์กีฬาและดนตรี แก่กลุ่มเยาวชน ปัจจุบันประมาณ ๒๕๐๐

จากการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่าเมื่อปี ๒๕๓๖ หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป ได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่พัสดุดำเนินการสอบราคาจัดซื้ออุปกรณ์กีฬาและดนตรีโครงการดังกล่าว แต่ไม่ได้ดำเนินการประกาศค่าให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ กล่าวคือ มีคำสั่งประกาศสอบราคาและเอกสารสอบราคาไปยังผู้มีสิทธิขายอุปกรณ์กีฬาและดนตรีโดยตรง หรือโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทั้งที่จัดเตรียมหนังสือส่งประกาศสอบราคาและเอกสารสอบราคาไว้แล้ว อันเป็นการฝ่าฝืนระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๔๑ (๑) โดยเคร่งครัดให้มีผู้เข้าเสนอราคาซื้อขาย เพื่อ

ประวัติของผู้เสนอพระราชทานหนึ่ง และผู้เสนอ
พระราชทานได้รับคัดเลือกเป็นผู้นายกอุปกรณ์กีฬา
และดนตรีโครงการดังกล่าว ซึ่งก่อนมีการจ่ายเงิน
ค่าอุปกรณ์กีฬาและดนตรี ไปจากผู้นำผู้จัดการฝ่าย
ส่งเสริมการขายของทั้งพื้นที่ส่วนจำกัด ผู้ขายได้
ฝากเงินเข้าบัญชีเงินฝากของหัวหน้าฝ่ายบริหาร
งานทั่วไป เพื่อบำรุงเงินเท่ากับร้อยละ ๑๐ ของ
ราคา อุปกรณ์กีฬาและดนตรีที่ผู้ขายเสนอราคา
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไปได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
ว่าเงินที่มีการฝากเข้าบัญชีดังกล่าวเป็นเงินลงทุน
เพิ่มเติมที่ร่วมดำเนินการโครงการโรงเรียนสอนพิมพ์ดีด
และคอมพิวเตอร์สำหรับผู้พิการ ฝ่ายส่งเสริมการขายของ
ทั้งพื้นที่ส่วนจำกัดผู้ขาย แต่จากการสืบสวนสอบสวน
ไม่ปรากฏพยานหลักฐานจึงได้ว่าบุคคลทั้งสองร่วม
ลงทุนดำเนินการโครงการโรงเรียน ด้วยกันจริง

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงมีมติชี้มูลความผิด
หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไปฐานทุจริตต่อหน้าที่
ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ
ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กระบวนการทางราชการ
อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง
และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตามพระราช
บัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
มาตรา ๖๓ บรรดาสมา มาตรา ๕๔ บรรดาสอง และ
มาตรา ๕๖ บรรดาสอง

๑๐. เรื่อง ข้าราชการประจำระดับสูงของ กระทรวงสาธารณสุขไม่ตั้งใจปฏิบัติ หน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความ ก้าวหน้าแก่ราชการ

ด้วยมีข่าวปรากฏทางสื่อมวลชนว่ามีการ
ทุจริตในการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ของกระทรวง
สาธารณสุขในปีงบประมาณ ๒๕๕๑ ซึ่งคณะ
กรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาเห็นว่าเกินกรณีไม่เหตุ
อันควรสงสัยว่าจะมีเจ้าหน้าที่ของวิญญูพิทักษ์หรือ
ประพฤติผิดในวงราชการ จึงมีมติรับไว้พิจารณา
และให้ดำเนินการสืบสวนสอบสวน ซึ่งผลการ
สืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงว่า

กรณีดังกล่าวสืบเนื่องมาจากคณะรัฐมนตรี
ได้มีมติเมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๖ จัดสรรเงิน
งบประมาณเพิ่มเติม ๒๕๕๑ จำนวน ๑,๐๐๐ ล้านบาท
ให้แก่กระทรวงสาธารณสุข เป็นค่าเวชภัณฑ์ใน
หมวดค่าใช้สอย โดยกำหนดการจัดสรรแบ่งเป็น ๒
ส่วน คือ จัดสรรให้แก่โรงพยาบาลศูนย์และ
โรงพยาบาลทั่วไป ๙๓ แห่ง จำนวน ๕๖๐ ล้านบาท
และจัดสรรให้แก่โรงพยาบาลชุมชน ๓๑๑ แห่ง
จำนวน ๔๔๐ ล้านบาท

สำหรับงบประมาณงบบริการสาธารณสุข
ระดับอำเภอ จำนวน ๔๘๐ ล้านบาท กระทรวง
สาธารณสุขโดยกองสาธารณสุขภูมิภาค มีหนังสือ
ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ถึงนายแพทย์
สาธารณสุขจังหวัด แจ้งการจัดสรรงบประมาณ
รายจ่ายเพิ่มเติมไปให้ ระหว่างนั้นปรากฏว่า
ข้าราชการประจำระดับสูงของกระทรวงสาธารณสุข
๒ คน ซึ่งทราบข้อเท็จจริงของการเกิดค่าขาดกลาง
ของยา และทราบถึงการจัดสรรงบประมาณ
เพิ่มเติมให้กับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดต่างๆ
ได้นำกรณีการให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด
บางจังหวัด นำเงินงบประมาณไปใช้สมทบประมาณ

เพิ่มเติม ๒๕๔๑ ไปจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ จากกลุ่มบริษัทที่บุคคลทั้งสองมีผลประโยชน์ หรือช่วยเหลืออยู่ในราคาแพงกว่าปกติ

นอกจากนี้ยังพบว่าข้าราชการการเมืองในระดับที่ปรึกษารัฐมนตรีผู้หนึ่งได้กระทำการสังหารหัตถ์นั้น อันเป็นการฉกฉวยโอกาสที่ทราบช่วงว่างของการยกเลิกราคากลางของยา และพระมหากษัตริย์จัดสรรงบประมาณเพิ่มเติม โดยให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดภาคใต้ ๓ จังหวัด นำเงินงบประมาณเพิ่มเติมดังกล่าว ไปจัดซื้อยาจากบริษัทที่มีผลประโยชน์หรือช่วยเหลือกันในราคาแพงกว่าปกติ และเรียกเงินส่วนแบ่งจากงบประมาณเพิ่มเติมที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนั้นๆ ได้รับ

คณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาเรื่องนี้ในการประชุมเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๑ แล้วมีมติให้รายงานข้อเท็จจริง พร้อมทั้งส่งสำนวนการสืบสวนสอบสวนเท่าที่ตรวจพบในขณะนั้นไปให้นายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาเพื่อดำเนินการ สำหรับการดำเนินการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์โดยไม่ชอบในจังหวัดต่างๆ ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไป

ในส่วนข้าราชการประจำปรากฏว่านายกรัฐมนตรียังได้ส่งเรื่องไปประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๑๐๐/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๑ ซึ่งได้แต่งตั้งทันก่อนหน้านี้ และคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้ดำเนินการสอบสวน จนกระทั่งกระทรวงสาธารณสุขได้นำคำสั่งให้ข้าราชการประจำระดับ ๙ ทั้ง ๒ คน ออกจากราชการ

ในส่วนข้าราชการการเมือง นายกรัฐมนตรีได้สั่งการกลับมายังสำนักงาน ป.ป.ป. ให้ส่งสำนวนการสืบสวนสอบสวนแก่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เพื่อดำเนินการ ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งพนักงานสืบสวนสอบสวนดำเนินคดีอาญาแล้ว

สำหรับทางดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อเนื่องของสำนักงาน ป.ป.ป. ได้มีการดำเนินการให้มีการยกเลิกราคากลางของยาโดยไม่ประกาศใช้ราคากลางของยาทั้งใหม่เพื่อรองรับ ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงว่า กระทรวงสาธารณสุขได้ดำเนินการกำหนดราคากลางของยาต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๙ และได้ยกเลิกประกาศกำหนดราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๓๖ โดยยกเลิกประกาศกำหนดราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติ ฉบับลงวันที่ ๓๔ กันยายน ๒๕๓๕

ระหว่างที่ใช้ราคากลางของยาตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๓๖ ได้มีหน่วยงานด้านสาธารณสุขต่างๆ เช่น โรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป โรงพยาบาลในสังกัดกรมการแพทย์ มีหนังสือแจ้งตักทวงโรงพยาบาลภูมิพลฯ กระทรวงสาธารณสุขว่าไม่สามารถจัดซื้อยาบางรายการได้ในราคากลางที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด กองโรงพยาบาลภูมิภาคจึงได้จัดทำสรุปข้อมูลรายการยาในบัญชียาหลักแห่งชาติที่โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุขและทบวงมหาวิทยาลัยไม่สามารถจัดซื้อได้ในราคากลางในปี ๒๕๓๕ จำนวน ๒๙๐

Legislative Institutional Repository of Thailand

ราชการ และเรียกประชุมคณะกรรมการพิจารณา กำหนดราคา ยา เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๔ เพื่อพิจารณาขอความเห็นราคาของยา ที่ประชุมได้พิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับรายการยาที่ไม่ได้ในราคาของกลาง และรายการที่ทางองค์การเภสัชกรรม และบริษัทผู้จำหน่ายเสนอขอปรับราคา แล้วมีมติให้ฝ่ายเลขานุการหาข้อมูลเพิ่มเติมจากกรมกองต่างๆ และโรงพยาบาลของคณะแพทยศาสตร์ต่างๆ ว่ามีโรงพยาบาลยื่นขอยาในรายการต่างๆ ในราคากลางได้หรือไม่ และให้วัดโครงสร้างราคาของยาเป็นเกณฑ์ที่หน่วยงานใดจะเสนอขอปรับราคา ให้เสนอเหตุผลพร้อมโครงสร้างราคาของยาเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไปวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐ มีการประกาศกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยและในต้นสิงหาคม ๒๕๖๐ มีการปรับอัตราค่าของยาขึ้นจาก ๘% เป็น ๑๐% ส่งผลกระทบต่อราคายา โรงพยาบาลต่างๆ ไม่สามารถซื้อยาที่เป็นบางรายการในราคากลางได้ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข จึงมีบันทึกลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงหน่วยงานในสังกัด มอบนโยบายให้สถานบริการสาธารณสุขทุกแห่งซื้อยาและเวชภัณฑ์อย่างประหยัดและสมเหตุผล ให้ตรวจราคาขายของยาในบัญชียาหลักแห่งชาติ และในการจัดซื้อยาและเวชภัณฑ์ที่นำจากกลาง ให้จัดซื้อได้ต่ำกว่าที่รวมภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ ๑๐ แล้วมีราคาสูงกว่าราคากลางเดิมไม่เกินร้อยละ ๒๕

ในวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๖๐ หัวหน้าหน่วยงานระดับกองผู้รับผิดชอบ ได้มีบันทึกเรื่อง การกำหนดราคาของยาในบัญชียาหลักแห่งชาติเสนอปลัดกระทรวงสาธารณสุขว่า กระทรวง

สาธารณสุขได้ดำเนินการกำหนดราคากลางของยา ต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี ๒๕๒๔ ซึ่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการผลิต ได้กำหนดให้กระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้กำหนดราคากลางของยาในบัญชียาหลักแห่งชาติ และแจ้งเวียนให้ส่วนราชการต่างๆ ทราบ ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขได้ออกประกาศกำหนดราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติ ฉบับ พ.ศ. ๒๕๓๘ เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ โดยยกเลิกประกาศกำหนดราคากลางของยาฉบับบัญชียาหลักแห่งชาติ ฉบับลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๓๕ ช่วงเวลาที่ผ่านมามีมีการปรับราคาของยาในบัญชียาหลักแห่งชาติสูงขึ้นหลายรายการ ผู้จำหน่ายไม่สามารถจำหน่ายยาในราคากลาง ทำให้สถานบริการเกิดปัญหาในการจัดซื้อยาดังกล่าว จากการสำรวจราคาของยาในบัญชียาหลักแห่งชาติของโรงพยาบาลในภาครัฐทั้งในส่วน ของกระทรวงสาธารณสุขและทบวงมหาวิทยาลัยพบว่ารายการยาที่ไม่สามารถจัดซื้อในราคากลางจำนวน ๑๑๕ และ ๒๖๒ รายการ ตามลำดับ โดยส่วนใหญ่เป็นรายการยาที่มีผู้จำหน่ายเพียงรายเดียวหรือมีรายเดียว คณะกรรมการพิจารณา กำหนดราคาของยาได้ประชุมพิจารณาความเหมาะสม ในการปรับราคากลางของยาในบัญชียาหลักแห่งชาติ รายการต่างๆ มีข้อเสนอว่าควรจัดซื้อได้ในราคากลาง เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๔ และมีมติให้วัดโครงสร้างราคาของยาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาปรับราคากลางโดยให้หน่วยงานที่จะเสนอขอปรับราคาเสนอเหตุผลพร้อมโครงสร้างต้นทุน ประกอบไม่ได้มีความร่วมมือในการให้ข้อมูล ประกอบกับภาวะเงินบาทอ่อนตัวเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๐

ส่งผลกระทบต่อกำลังสร้างต้นทุนและราคาสินค้าต่างๆ รวมทั้งยาและเวชภัณฑ์เป็นอย่างมาก ผู้ผลิตและผู้จำหน่ายไม่สามารถจำหน่ายในราคาเดิมได้ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนขึ้นต้น กระทรวงสาธารณสุขได้มอบนโยบายให้จัดซื้อสูงกว่าราคากลางได้ไม่เกินร้อยละ ๓.๔ แต่ก็ยังไม่อาจจัดซื้อได้เนื่องจากจากราคาได้สูงขึ้นไป ๑๕-๓๐% จึงเห็นควรมีการประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณากำหนดราคากลางของยาขึ้นใหม่ แต่เนื่องจากต้องให้เวลานานในการประสานข้อมูล จึงเห็นควรให้มีการยกเลิกราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติที่ประกาศใช้ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๖ เพื่อโรงพยาบาลและหน่วยงานต่างๆ จะไม่เกิดปัญหาในการดำเนินการจัดซื้อยาในบัญชียาหลักแห่งชาติในช่วงระหว่างดำเนินการดังกล่าว บันทึกดังกล่าวได้เสนอปลัดกระทรวงสาธารณสุขเพื่อลงนามในบันทึกเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขทำบันทึกทรงปลัดกระทรวงสาธารณสุขในฐานะปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้เห็นชอบ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๐

ในวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๐ รองปลัดกระทรวงสาธารณสุขในฐานะปฏิบัติราชการแทนปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้มีบันทึกเรื่องกำหนดราคากลางของยาในบัญชียาหลักแห่งชาติเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เพื่อลงนามในประกาศยกเลิกราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๖ ซึ่งฝ่ายเลขานุการรัฐมนตรี ได้เสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเพื่อลงนามประกาศเมื่อวันที่

๑๓ กันยายน ๒๕๔๐ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ได้ลงนามในประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องยกเลิกราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๖ โดยมีเหตุผลว่าสถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป อันสืบเนื่องมาจากการประกาศภาวะเงินบาทลอยตัว และการปรับอัตราเงินมูลค่าเพิ่ม ได้ส่งผลกระทบต่อโครงสร้างต้นทุนและราคาสินค้าต่างๆ รวมถึงยาและเวชภัณฑ์เป็นอย่างมาก จึงเห็นสมควรให้มีการปรับปรุงและกำหนดราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติใหม่เพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยในช่วงระหว่างดำเนินการปรับปรุงและกำหนดราคากลางดังกล่าวนี้ เพื่อให้ในส่วนราชการต่างๆ ประสานปัญหาในการจัดซื้อยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติสำหรับให้บริการผู้ป่วยและประชาชนกระทรวงสาธารณสุขจึงขอออกประกาศให้ยกเลิกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่องกำหนดราคากลางของยาตามบัญชียาหลักแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๖ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๖ ทั้งนี้ ตั้งแต่ประกาศเป็นต้นไป

หลังการประกาศยกเลิกราคากลางของยากระทรวงสาธารณสุขได้มีคำสั่งที่ ๓๔๓/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๑ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณากำหนดราคายาขึ้นใหม่ และคณะกรรมการพิจารณากำหนดราคายาได้มีการประชุมครั้งแรกเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๑ และมีการประชุมครั้งที่สองเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๑ ห่างจากการประชุมครั้งแรก ๕ เดือน หลังการประชุมครั้งที่สองเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๑ จึงมีการเร่งรัดดำเนินการประชุมติดต่อกันแล้วใช้เวลาเพียง ๔ เดือน

Legislative Institutional Repository of Thailand

ข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๔๙๙ ประกาศพ.ศ. ๑๐ (๒) ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๔๙๔

ส่วนราชการการเมืองอีก ๒ คน แม้จะเป็นผู้กลั่นกรองและลงนามในประกาศยกเลิกราคากลาง ซึ่งเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดด้วย แต่เนื่องจากเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งไม่มีกฎหมายระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย ซึ่งตามมาตรา ๑๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๔๙๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๓๐ ให้ส่งเรื่องแก่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ขึ้นดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ แต่เนื่องจากปัจจุบันบุคคลทั้งสองได้พ้นจากความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๔ ไปแล้ว จึงไม่สามารถดำเนินการส่งเรื่องแก่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ขึ้นดำเนินการได้ จึงงดตั้งข้อหาความผิดแก่บุคคลทั้งสอง

๑๒. เรื่อง ข้อสังเกตเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบพัสดุฯ ที่มีได้ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ

ด้วยมีผู้ร้องเรียนไปแจ้งสำนักงาน ป.ป.ป. กล่าวหาข้าราชการระดับสูง เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวง กับพวกว่ามีพฤติการณ์ล่อลวงในทาง

ทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับการจัดซื้อกรมจักรยานยนต์ จำนวน ๔,๗๖๒ คัน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๐ ซึ่งจากผลการสืบสวนสอบสวนปรากฏข้อเท็จจริงดังนี้

เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๐ สำนักงานปลัดกระทรวงได้ทำหนังสือขออนุมัติจัดซื้อรถจักรยานยนต์ จำนวน ๔,๗๖๒ คัน และเบิกจ่ายเงินจากส่วนกลาง ต่อสำนักงานงบประมาณโดยให้เหตุผลว่าเป็นการจัดซื้อจำนวนมาก จำเป็นต้องคำนึงถึงคุณภาพของครุภัณฑ์เป็นหลัก ซึ่งควรจะเป็นแบบมาตรฐานเดียวกัน เพื่อความสะดวกในการใช้งานและบำรุงรักษา ตลอดจนการซ่อมแซม และในการจัดซื้อที่รวมเป็นคราวเดียวกันจะทำให้มีมาตรฐานไม่หลากหลายยี่ห้อ สามารถต่อรองราคาได้สูงกว่า อีกทั้งยังสามารถคัดเลือกผู้ขายที่มีความมั่นคงและรับผิดชอบด้านการบริการหลังการขายต่อไปได้ การจัดซื้อที่ส่วนกลางจึงทำให้ได้ผลดีและประหยัดงบประมาณแผ่นดินซึ่งทำยาลุดสำนักงบประมาณก็ได้อนุมัติตามคำขอ หลังจากนั้นสำนักงานปลัดกระทรวงได้ประกาศประกวดราคาซื้อรถจักรยานยนต์ จำนวน ๒ รายการ คือ ๑. รถจักรยานยนต์ ขนาด ๙๐ ซีซี จำนวน ๔,๗๖๒ คัน เป็นเงิน ๑๕๒,๔๑๐,๐๐๐ บาท ๒. รถจักรยานยนต์ ขนาด ๑๕๐ ซีซี จำนวน ๓๓๖ คัน เป็นเงิน ๒๑,๓๘๙,๐๐๐ บาท รวม ๒ รายการ เป็นเงินทั้งสิ้น ๑๗๓,๗๙๙,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๔๐ และกำหนดวันของประกวดราคาในวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๐ พร้อมเปิดซองในวันเดียวกัน ปรากฏว่ามีผู้มาขอรับเอกสารประกวดราคา ๑๓ ราย แต่มีผู้เสนอราคาเพียง ๓ ราย คือ บริษัท เกลส จำกัด

บริษัท ค่า จำกัด และ บริษัท กล่อ จำกัด แต่มีเพียงบริษัท ค่า จำกัด เสนอราคาถูกต้องตามเงื่อนไขเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๗๓,๖๐๗,๙๓๔ บาท ส่วนบริษัท กล่อ จำกัด ทำผิดเงื่อนไข เนื่องจากเสนอราคาเพียงรายการเดียวและไม่ส่งตัวอย่างพัสดุและบริษัท กล่อ จำกัด ทำผิดเงื่อนไข เพราะไม่ส่งรายการรายละเอียดคุณสมบัติและเงื่อนไขที่จะปัดแล้วเมื่อมีผู้เสนอราคาถูกต้องตามรายละเอียด และเงื่อนไขที่กำหนดเพียงรายเดียวจะต้องยกเลิกการประกวดราคา แต่คณะกรรมการพิจารณาผลการประกวดราคาเห็นว่าเนื่องจากเป็นเวลาที่ใกล้สิ้นปีงบประมาณ หากยกเลิกจะไม่ทันการและอาจทำให้เสียประโยชน์ทางราชการ จึงไม่มีการยกเลิกเป็นเหตุให้สำนักงานปลัดกระทรวง โดยกองปลัดกระทรวงทำสัญญาซื้อขายกับบริษัท ค่า จำกัด เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๖

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ในการประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๒ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ซึ่งแจ้งทรงต้นสังกัด ไม่ปรากฏพยานหลักฐานชี้ชัดว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำการทุจริตต่อประพฤตินับตามข้อกล่าวหา แต่คณะกรรมการ ป.ป.ป.มีข้อสังเกตเกี่ยวกับการประกวดราคาซื้อรถจักรยานยนต์ ดังนี้

เดิมสำนักงานไม่อนุมัติให้จัดซื้อและเบิกจ่ายเงินทางส่วนกลางโดยอ้างเหตุว่า เพราะเป็นรายการที่มีจำกัดรายที่ไม่สามารถดำเนินการจัดหาในส่วนภูมิภาคได้เหตุผลดังกล่าวเป็นการขบและเหมะสม แต่กระทรวงกลับมีหนังสือขอยกขบวนโดยอ้างว่าเป็นการจัดซื้อจำนวนมาก จำเป็นต้อง

คำนึงถึงคุณภาพของครุภัณฑ์เป็นหลัก และควรจะเป็นมาตรฐานเดียวกัน เพื่อสะดวกในการใช้งานและบำรุงรักษา สามารถตรวจสอบราคาได้ถูกต้องกว่าการจัดซื้อจากส่วนกลางจึงทำให้ได้ผลดีและประหยัดงบประมาณแผ่นดิน สำนักงานประมาณจึงอนุมัติให้ดำเนินการได้ แต่ข้อเท็จจริงมิได้เป็นไปตามเหตุผลที่กระทรวงกล่าวอ้างในการขอยกขบวน กล่าวคือ ในการประกวดราคา ปรากฏว่ามีผู้เสนอราคา ๓ ราย ผิดเงื่อนไข ๒ ราย คงเหลือบริษัท ค่า จำกัด เพียงรายเดียวที่ยื่นเสนอราคาถูกต้อง โดย ๓ ราย ที่ยื่นผิดเงื่อนไข ได้ทำผิดเงื่อนไขในลักษณะที่จงใจกระทำให้ใบเสนอราคาของตนผิดเงื่อนไข เช่น เสนอราคาเพียงรายการเดียวไม่ส่งตัวอย่างพัสดุ ไม่ส่งรายละเอียดคุณสมบัติและเงื่อนไข ทั้งนี้ สาเหตุการผิดเงื่อนไขดังกล่าวไม่น่าจะเกิดกับการประกวดราคาในกรณีที่มีวงเงินงบประมาณจำนวนมากเช่นนี้ (๑๗๓,๖๐๗,๙๓๔ บาท) พฤติการณ์ดังกล่าวจึงน่าเชื่อว่าการสมยอมราคากัน ซึ่งกระทรวงน่าที่จะสังเกตได้และสมควรพิจารณายกเลิกการประกวดราคาครั้งนี้ อีกทั้งควรที่จะพิจารณาตัดสิทธิผู้เสนอราคาที่มีพฤติกรรมดังกล่าวในการประกวดราคาค้างต่อไป แต่กระทรวงกลับดำเนินการจัดซื้อต่อไป โดยให้เหตุผลเพียงว่าใกล้สิ้นปีงบประมาณหากประกวดราคาใหม่จะไม่ทันการและอาจทำให้ราชการเสียหายได้ โดยอาศัยข้อกฎหมายต้นฉบับ ๔๑ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๓๕ นอกจากนี้ราคาที่จัดซื้อก็ประหยัด ค่า จำกัด ก็จัดซื้อในราคาที่ต่ำกว่าวงเงินงบประมาณเพียงเล็กน้อย ทั้งๆ ที่การจัดซื้อครุภัณฑ์ในจำนวนมากสมควรได้ราคาที่ต่ำกว่าราคาดังกล่าว ไม่สมกับ

ที่มีการขออนุมัติจัดซื้อจากส่วนกลางตามเหตุผลที่
อ้างขอพบทวนแต่อย่างไร ไม่สมเหตุผลที่อ้างว่า
สามารถต่อรองราคาได้ถูกกว่านั้นจะเป็นการ
ประหยังบประมาณของแผ่นดิน

๑๓. เรื่อง ผู้บริหารระดับสูงของการไฟฟ้า ส่วนภูมิภาคทุจริตในการจัดซื้อที่ดิน เพื่อก่อสร้างสถานีไฟฟ้า

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้รับแจ้งร้องเรียน
ผู้บริหารระดับสูงคนหนึ่งของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
ว่า ทุจริตในการจัดซื้อที่ดินเพื่อก่อสร้างสถานีไฟฟ้า
ป่าตอง จังหวัดภูเก็ต โดยจัดซื้อที่ดินของกรรมการ
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคคนหนึ่ง ทั้งๆ ที่ที่ดินมีราคา
สูงกว่าผู้เสนอขายรายอื่น และเมื่อจัดซื้อแล้ว
ปรากฏว่า ที่ดินมีเนื้อที่ไม่ครบถ้วน ซึ่งคณะกรรมการ
ป.ป.ป. ได้รับไว้พิจารณาและดำเนินการสืบสวน
สอบสวน ปรากฏข้อเท็จจริงที่แสดงถึงพฤติการณ์
ของการทุจริตในการจัดซื้อที่ดิน ดังนี้

๑. ขั้นตอนการจัดซื้อ

๑.๑ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.)
ได้มีประกาศ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๘
เชิญชวน ให้ผู้สนใจเสนอขายที่ดินเพื่อก่อสร้าง
สถานีไฟฟ้าป่าตอง โดยในการประกาศครั้งแรก
ได้กำหนดบริเวณที่ดินที่จะจัดซื้อไว้รวมถึงที่ดินของ
กรรมการ กฟภ. รายที่เป็นปัญหานี้ แต่ภายหลังได้
ขยายเขตที่ดินให้รวมถึงที่ดินของกรรมการ กฟภ.
รายนี้ด้วย

๑.๒ ผลการประกาศเชิญชวน ปรากฏ
ว่ามีผู้เสนอราคาขายที่ดิน จำนวน ๑๕ ราย คณะ

กรรมการต่อรองราคาได้เสนอให้พิจารณาจัดซื้อ
จากผู้เสนอราคาขายที่ดินที่มีทำเลเหมาะสมและ
เสนอราคาต่ำสุด รวม ๓ ราย คือ

รายที่ ๑ เนื้อที่ ๕ ไร่ ราคาไร่ละ
๖,๕๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๓๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท

รายที่ ๒ เนื้อที่ ๖ ไร่ ราคาไร่ละ
๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

รายที่ ๓ (กรรมการ กฟภ.) เนื้อที่
๖ - ๑ - ๘๑ ไร่ ราคาไร่ละ ๑๓,๗๕๓,๑๐๓ บาท
เป็นเงิน ๘๘,๕๕๙,๕๙๗ บาท

๑.๓ คณะกรรมการบริหารการไฟฟ้า
ส่วนภูมิภาค ในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม
๒๕๓๙ มีมติอนุมัติให้จัดซื้อที่ดินรายที่ ๓ โดย
อ้างว่ามีทำเลสถานที่ตั้งดีกว่าผู้เสนอขายอีก ๒ ราย
แต่หลังจากอนุมัติ กองกฎหมาย กฟภ. ตรวจสอบว่า
เจ้าของที่ดินรายที่ ๓ นี้ เป็นกรรมการ กฟภ.
ซึ่งพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคฯ บัญญัติ
ห้ามมิให้กรรมการเป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาซื้อขาย
กฟภ. ประกอบกับกรรมการเจ้าของที่ดินได้มี
หนังสือขอสลัสิทธิ์ในการเสนอขายคณะกรรมการ
บริหาร กฟภ. ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน
๒๕๓๙ จึงมีมติให้ยกเลิกการจัดซื้อที่ดินดังกล่าว
โดยมิได้พิจารณาต่อไปว่าจะจัดซื้อจากผู้เสนอราคา
รายอื่นหรือประกาศให้เสนอราคาใหม่

๑.๔ ต่อมา วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๓๙
กรรมการ กฟภ. ที่เป็นเจ้าของที่ดินได้ขอลาออก
จากกรรมการ กฟภ. คณะกรรมการตรวจสอบราคา
ได้มีมติอีก ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๓๙ เสนอตาม
รายงานว่า เจ้าของที่ดินได้ยกเลิกการเสนอขายแล้ว

และเลนก็ให้มีการพิจารณาตำแหน่งสถานที่ที่จะก่อสร้างใหม่ตามสภาพของปริมาณการใช้ไฟฟ้าที่เปลี่ยนแปลงไป หลังจากนั้น คณะกรรมการบริหาร กฟผ. ก็ได้มีมติอนุมัติให้จัดซื้อที่ดินของติดกรรมกร กฟผ. เป็นการมีพิเศษ ตามที่ กฟผ. เสนอ โดยอ้างว่ามีคนมาจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องจัดซื้อ และเป็นการจัดซื้อจากภายในที่ได้เคยอนุมัติให้จัดซื้อมาก่อน ทั้งๆ ที่ตามข้อบังคับ กฟผ. ว่าด้วยการจัดซื้อ พ.ศ. ๒๕๒๕ กำหนดให้การจัดซื้อที่ดินจะต้องจัดซื้อโดยวิธีพิเศษ การจัดซื้อเป็นกรณีพิเศษ มิได้กำหนดไว้ในข้อบังคับ ซึ่งจะต้องมาเสนอให้คณะกรรมการ กฟผ. พิจารณาอนุมัติเป็นรายๆ ไป ไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการบริหาร กฟผ. ที่จะอนุมัติได้

๒. ขั้นตอนการตรวจรับ

๒.๑ ได้มีการอนุมัติให้คณะกรรมการตรวจรับเดินทางโดยเครื่องบินเป็นการมีพิเศษเพื่อทำการตรวจรับที่ดินที่จังหวัดภูเก็ต โดยกรรมการตรวจรับได้ขโมยเงิน จำนวน ๘๘,๙๙๙,๙๙๙ บาท ตามราคาที่ดินเดิมจำนวน บาทไปชำระค่าที่ดินให้แก่ผู้ขาย ในโอกาสเดียวกัน แทนที่จะตรวจสอบจำนวนเนื้อที่ดินก่อน

๒.๒ ในการตรวจรับ กรรมการตรวจรับคนหนึ่งได้วัดตรวจลงบันทึกที่ ได้เนื้อที่เพียง ๕-๑-๓๕ ไร่ น้อยกว่าจำนวนเนื้อที่ที่เสนอขายซึ่งระบุว่าจำนวน ๖-๑-๑ ไร่ แต่คณะกรรมการตรวจรับ กลับรับโอนและชำระราคาที่ดินเดิมจำนวน โดยให้ติดกรรมกร กฟผ. เจ้าของที่ดิน หนึ่งข้อยืนยันว่า หากผลการตรวจลงบันทึกภายหลังพบว่า เนื้อที่ที่ดินขาดหายไป ผู้ขายจะคืนเงินให้ตามส่วนภายใน ๗ วัน

๒.๓ หลังจากการมอบที่ดินและชำระราคาที่ดินแล้ว กฟผ. ได้ยื่นคำขอรังวัดเพื่อก่อน น.ส.๓ ก. ในที่ดินแปลงนี้ เมื่อเจ้าหน้าที่ที่ดินรังวัดแล้วได้น้อยที่เพียง ๕-๑-๒ ไร่ และปรากฏหลักฐานว่าตัวแทนของผู้ขาย ได้รับการรังวัดครั้งนี้ และมีการประกาศให้ผู้เกี่ยวข้องคัดค้านภายใน ๓๐ วัน ตามระเบียบ ขณะเดียวกันอำเภอกระทุ่ม ได้แจ้งผลการรังวัดให้ กฟผ. ทราบ กฟผ. จึงได้มีหนังสือแจ้งผู้ขาย ให้ชำระเงินค่าที่ดินที่ขาด จำนวน ๑๖,๕๑๗,๕๒๐ บาท หลังจากนั้นก็ประกาศได้ครบกำหนดแล้ว กฟผ. ก็ได้จัดส่งต้นฉบับ น.ส.๑ ให้อำเภอกระทุ่ม เพื่อเปลี่ยนเป็น น.ส.๓ ก. และอำเภอกระทุ่ม ได้จัดทำ น.ส.๓ ก. เสร็จเสนอรายงานอำเภอลงนาม ผู้ขายได้ยื่นหนังสือคัดค้านต่อเจ้าหน้าที่ที่ดิน และขอให้ระงับการออก น.ส.๓ ก. ไว้ก่อน และขอรังวัดที่ดินใหม่ สำนักงานที่ดินอำเภอไม่รับคัดค้านเพราะเป็นการคัดค้านหลังประกาศ แต่ได้แจ้งให้ผู้ขายประสานงาน กับ กฟผ. ว่าจะได้ดำเนินการอย่างไรแล้วแจ้งให้อำเภอทราบภายใน ๑๕ วัน และไม่มีการออก น.ส.๓ ก. จนกระทั่งผู้ขายได้ติดต่อ กฟผ. และ กฟผ. ยินยอมให้มีการรังวัดใหม่ตามที่ขอ เป็นเหตุให้การดำเนินการออก น.ส.๓ ก. ของ กฟผ. ซึ่งเสร็จสิ้นกระบวนการ และสามารถออกเป็น น.ส.๓ ก. เหลือเพียงการลงชื่อของนายอำเภออย่างเดียวต้องหยุดชะงักลง

หลังจากนั้น ได้มีการรังวัดที่ดินแปลงนี้ อีกครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๐ ได้เนื้อที่ ๖-๐-๑ ไร่ น้อยกว่าหลักฐานเดิม ๐-๑-๔๐ ไร่ ในครั้งนี้ เจ้าหน้าที่ที่ดินข้างเคียงคัดค้าน กฟผ. จึงได้

แจ้งให้สำนักงานอัยการสูงสุด ดำเนินคดีทางแพ่ง เพื่อยุติเงินจากผู้ขายคืน ตามที่ผู้ขายทำหนังสือ ยินยอมไว้ ซึ่งขณะที่ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของ ศาล ปรากฏว่า กระทรวงมหาดไทย ได้ดำเนินการ สอบสวนข้อเท็จจริง จึงได้มีการร้องวัดที่ดินอีกครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๔๑ แต่ก็ยังไม่ครบและมีผู้คัดค้านการรังวัดเช่นเดิม ในที่สุด ศาลได้มีคำสั่ง ให้รังวัดทำแผนที่พิพาท ผลการรังวัดตามคำสั่งศาล ได้เมื่อที่ ๖ ๑ ๔๗ ไร่ มากกว่าหลักฐานเดิม ๐-๐-๖ ไร่ แต่รูปแปลงที่ดินเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก และเจ้าของที่ดินข้างเคียงคัดค้านการรังวัด แต่ต่อมา หลังจากการรังวัดทำแผนที่พิพาทได้ประมาณ ๑ เดือน เจ้าของที่ดินข้างเคียง กลับมีหนังสือยื่นต่อศาล ขอถอนคำคัดค้าน เป็นผลให้มีการรังวัดตามแผนที่ พินาศของศาล และออกเป็น น.ส.๓ ก. เมื่อที่ ๖-๑-๔๗ ไร่ ในเวลาต่อมา

คณะกรรมการ ป.ป.ป. พิจารณาแล้วเห็นว่า การจัดซื้อที่ดินเพื่อสร้างสถานีไฟฟ้าปาดของของการ ไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) ครั้งนี้ มีเงื่อนไข ส่อทุจริต และแสดงให้เห็นถึงพฤติการณ์ของผู้เกี่ยวข้องที่ พยายามจัดซื้อที่ดินจากผู้ขาย ซึ่งเป็นอดีตกรรมการ กฟภ. หลายประการ เริ่มตั้งแต่การประกาศขาย เขตที่จะจัดซื้อที่ดินเพิ่มเติม เพื่อให้ครอบคลุมถึง ที่ดินของผู้ขายรายอื่น การอ้างเหตุผลต่างๆ เพื่อจัด ซื้อที่ดินแปลงนี้ทั้งๆ ที่มีราคาสูงกว่าที่ดินแปลงอื่นๆ อีก ๓ แปลง การยกเลิกการจัดซื้อในครั้งแรก โดยไม่พิจารณาว่าควรจัดซื้อจากรายอื่น หรือควร ประกาศได้เสนอราคาใหม่ การพิจารณาจัดซื้อจากผู้ขายรายเดิม โดยไม่ถูกต้องตามข้อบังคับ ภายใต้หลังจากที่ผู้ขายได้ลาออก จากการกรรมการ กฟภ. เพียง

๑ เดือน การตรวจรับที่คณะกรรมการเดินทาง ไปตรวจรับโดยเครื่องบิน และชำระเงินให้ผู้ขาย พร้อมกันในคราวเดียว การรับโอนที่ดินและชำระ ราคามีจำนวน ทั้งๆ ที่มีการตรวจลงแล้ว จำนวนที่ดินมีเนื้อที่ไม่ครบถ้วนตามที่เสนอขาย การยินยอมให้มีการรังวัดที่ดินหลายครั้งหลายหน เพื่อชะลอการออก น.ส.๓ ก. การดำเนินคดีเรียก เงินคืนล่าช้า เป็นเหตุให้ กฟภ. ไม่อาจใช้ประโยชน์ ในที่ดินได้เป็นเวลานาน ทั้งๆ ที่ในขณะพิจารณา จัดซื้อ ค้างง่ามีความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องจัดซื้อ ที่ดินแปลงนี้ และทำที่ลุดคือการรังวัดตามแผนที่ พินาศจนสามารถได้เนื้อที่มากกว่าที่เสนอขาย แต่ รูปแปลงที่ดินเปลี่ยนแปลงไป ในลักษณะมีการ สมยอมกับที่ดินข้างเคียงเพื่อหลีกเลี่ยงการ จดทะเบียนซื้อขาย

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงมีมติให้ส่งเรื่อง ให้ผู้บังคับบัญชา ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง และแจ้งพนักงานสอบสวนดำเนินคดีอาญาแก่ พนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็น พนักงานตั้งแต่ระดับ ๖ ไปจนถึงผู้บริหารระดับสูง รวม ๖ คน ฐานเป็นพนักงานมีหน้าที่ ซัก ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สิน ใช้อำนาจหน้าที่โดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่องค์กร และฐานเป็น พนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต

อนึ่ง แม้ต่อมาจะปรากฏว่ามีการรังวัด และ ออก น.ส.๓ ก. ได้จำนวนเนื้อที่ดินมากกว่า น.ส.๓ กี่ตาม ปางจะเป็นการจัดหาที่ดินมาเพิ่ม เพราะ รูปที่ดินเปลี่ยนแปลงจากการรังวัดเดิม ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ตั้งเรื่องเพื่อไต่สวนกรรมการร่วมสาม

สภาสวนฝ่ายทรัพยากรธรรมชาติ ดำเนินการตาม
อำนาจหน้าที่ต่อไปแล้ว

๑๔. เรื่อง เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตแก้ไข เดือนเกิดของเด็กชายคนหนึ่ง โดย มิชอบ

เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นมาจากการที่
เด็กชายคนหนึ่งได้ไปสมัครเข้าศึกษาชั้นประถมศึกษา
ปีที่ ๑ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
โดยแสดงหลักฐานว่าเกิดในเดือนกันยายน ๒๕๓๔
แต่เมื่อโรงเรียนตรวจสอบหลักฐานเดิม กลับพบว่า
เด็กชายคนนี้ได้เคยมาสมัครสอบเมื่อปีที่แล้วในชื่อ
พี่ชายหนึ่งที่คล้ายคลึงกัน และแสดงหลักฐาน
ว่าเกิดในเดือนเมษายน ๒๕๓๔ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัยจึงได้ออตรวจลอบไปที่สำนักงานเขต
โรงพยาบาลที่เด็กเกิดและโรงเรียนอนุบาลที่เคยศึกษา
จึงได้พบว่ามีการแก้ไขรายการเดือนเกิดของเด็ก
เพื่อให้เด็กสามารถสมัครสอบได้อีกครั้งหนึ่ง เพราะ
หากไม่แก้ไข เด็กจะมีอายุเกินเกณฑ์ที่โรงเรียน
กำหนด จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงได้ส่งเรื่องให้
คณะกรรมการ ป.ป.ป. ดำเนินการสืบสวนสอบสวน
เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีเกี่ยวข้องกับการแก้ไขเดือนเกิด
ของเด็กชายดังกล่าว

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้สืบสวนสอบสวน
แล้ว ข้อเท็จจริงจึงได้ว่า ลูกปกครองของเด็กเป็น
ผู้ติดต่อกับแก้ไขรายการเดือนเกิดและชื่อของ
เด็กชายคนหนึ่งในหลักฐานต่างๆ โดยมีการวางแผน
เป็นขั้นตอน และมีเจ้าพนักงานปกครอง ๗
สำนักงานเขตต่างหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการจดทะเบียน

แก้ไขเดือนเกิดในสุดที่ตรวจให้ โดยเจ้าพนักงานปกครอง
๗ ผู้นี้ เพียงแต่สลับปากคำผู้ปกครองและญาติของ
เด็กไว้ระดมการแก้ไข รวมสองคนเท่านั้น ก็ได้
สลับตามหลักฐานไปแจ้งโรงพยาบาลที่เด็กเกิด
ตามที่ปรากฏอยู่ในหลักฐานเดิม ทั้งๆ ที่ สามารถ
กระทำได้อย่าง

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงมีมติให้ชี้มูล
ความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแก่เจ้าพนักงานปกครอง
๗ ผู้แก้ไขเดือนเกิด ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ
และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และส่งเรื่องให้
พนักงานสอบสวนดำเนินคดีอาญา ฐานเป็นเจ้า
พนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดย
มิชอบหรือโดยทุจริต พร้อมทั้งให้ประสานงานไปยัง
พนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ปกครอง
ของเด็ก ฐานสนับสนุนเจ้าพนักงานในการกระทำความผิด
ฐานปลอมเอกสาร และฐานใช้เอกสาร
ปลอม

๑๕. เรื่อง ข้าราชการระดับ ๑๐ ทุจริต ต่อหน้าที่ ฐานปฏิบัติหน้าที่โดยจงใจ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ฐานรายงาน เท็จต่อผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้ เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาสำนวน
การสอบสวนสอบสวนกรณีนี้ปรากฏเป็นชาวทาง
เลื่อนยศขึ้นมีข้าราชการระดับ ๑๐ ผู้หนึ่ง รับเงิน
เป็นค่าจ้าง ๑๖ ล้านบาท จากนายเกษ
ลักเสนา และพนักงานของธนาคารกรุงเทพ
พาณิชย์ธนกร จำกัด (มหาชน)

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าในช่วงระหว่างเดือนกันยายน ๒๕๓๔ ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๓๔ ข้าราชการระดับ ๑๐ ผู้นั้น ได้รับเช็คจำนวน ๖ ฉบับ เป็นเช็คฉบับละ ๑๐ ล้านบาทหนึ่งฉบับ และฉบับละ ๔ ล้านบาท ๕ ฉบับ รวมเป็นเงินทั้งหมด ๓๐ ล้านบาท ซึ่งเงินดังกล่าวเป็นของบุคคลที่อยู่ในกลุ่มบริษัทที่ได้รับการคัดเลือกให้ได้เข้าทำสัญญาเพื่อพัฒนาที่ดินที่ราชพัสดุบริเวณสถานีขนส่งหมอชิตซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมธนารักษ์ที่ข้าราชการระดับ ๑๐ ผู้นั้นสังกัดเพื่อผลักดันให้โครงการดำเนินต่อไปโดยยกเว้นไม่ต้องดำเนินการตาม พรบ. ว่าด้วยการให้ออกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ (พรบ. ร่วมทุน) โดยเช็คดังกล่าวบางส่วนลงวันที่สั่งจ่ายในวันที่คณะรัฐมนตรี รับทราบผลการคัดเลือกเพื่อเจรจากับบริษัทดังกล่าวเป็นอันดับ ๑ และต่อมาข้าราชการระดับ ๑๐ ดังกล่าวทั้งได้แก้ไขร่างสัญญาที่สำนักงานอัยการสูงสุดตรวจร่างแล้วโดยผลการ และยังได้ทำบันทึกประกอบสัญญากับบริษัท โดยไม่ผ่านการตรวจจากสำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งเอื้อประโยชน์แก่บริษัท ทำให้กรมธนารักษ์เสียเปรียบหลายประการ อาทิ

- บริษัทไม่ต้องวางหลักประกันการก่อสร้างจำนวน ๑๐% ของมูลค่าโครงการ (ประมาณ ๑๗,๐๐๐ ล้านบาท) มีมูลค่าประกันประมาณ ๑,๗๐๐ ล้านบาท แต่ให้ทยอยวางเป็นส่วนๆ จนบัดนี้ยังไม่มีการวางหลักประกัน

กรณีบริษัทก่อสร้างไม่แล้วเสร็จ บริษัทชำระค่าปรับรายวันเพียง ๐.๐๑% ของราคางานในส่วนที่ยังไม่แล้วเสร็จ แทนที่จะปรับวันละ ๐.๐๑ % ของราคางานทั้งหมด เป็นต้น

ข้าราชการระดับ ๑๐ ผู้นั้น ได้แก้ข้อกล่าวหาว่าเงินที่ได้รับนั้น เป็นเงินจากการขายเหรียญ แต่คณะกรรมการ ป.ป.ป. เห็นว่า คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาฟังไม่ขึ้นด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงได้ชี้มูลความผิดทางวินัยแก่ข้าราชการระดับ ๑๐ ผู้นั้นฐานทุจริตต่อหน้าที่ ฐานปฏิบัติหน้าที่โดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และมีมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานรับสินบน ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต

สำหรับประธานกลุ่มบริษัทดังกล่าว และกรรมการอีกคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้จัดการให้เงินแก่ข้าราชการระดับ ๑๐ ผู้นั้น เพื่อให้โครงการดำเนินการต่อไปได้ และบริษัทได้รับเลือกให้เข้าพัฒนาโครงการ คณะกรรมการ ป.ป.ป. เห็นว่า มีมูลความผิดทางอาญา ฐานให้สินบนแก่เจ้าพนักงาน และฐานฉ้อโกง ให้เจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต จึงได้แจ้งประสานงานให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

สรุปผลการปฏิบัติราชการและผลงานที่สำคัญของ คณะกรรมการ ป.ป.ป. และสำนักงาน ป.ป.ป. ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ – พ.ศ. ๒๕๖๒

นับตั้งแต่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ชุดแรกที่ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๖๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ จนถึงชุดปัจจุบัน ได้หมดวาระลงตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ที่บัญญัติให้แต่งตั้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. และตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ ขึ้นแทน ซึ่งเป็นการพัฒนาให้เป็นองค์กรอิสระระดับชาติ โดยได้เพิ่มบทบาทอำนาจหน้าที่ให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น รายงานผลการปฏิบัติราชการของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ฉบับนี้ถือได้ว่าเป็นฉบับสุดท้ายแห่งวาระของคณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงได้รวบรวมสรุปผลการปฏิบัติราชการที่สำคัญตั้งแต่เริ่มแรกจนถึงปัจจุบันไว้เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่ต้องการจะศึกษาค้นคว้า อ้างอิง และผู้ที่สนใจโดยทั่วไป ดังต่อไปนี้คือ

๑. ด้านการป้องกัน

๑.๑ มาตรการป้องกันการทุจริตและ ประพฤติมิชอบในวงราชการ

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ดำเนินการมาแล้ว

Legislation and Policy Repository of Thailand

- มาตราการฯ ที่เสนอให้คณะรัฐมนตรีมีมติให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดำเนินการหรือถือปฏิบัติ

- เรื่องที่ส่งให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ปรับปรุงการปฏิบัติราชการ เพื่อกำหนดการทุจริตฯ เป็นการประสานงาน

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้พิจารณาจัดแบ่งเรื่องทั้งหมดออกเป็นกลุ่มงานด้านต่างๆ รวมทั้งหมด ๑๕ กลุ่มงาน ดังนี้

๑. ด้านการเกษตรและสหกรณ์

๑) ด้านการทุจริตเกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินในการจัดหาที่ดินเพื่อการชลประทาน

๒. ด้านการคมนาคม สื่อสารและการขนส่ง

๑) เงินค่าธรรมเนียมผ่านทางหลวงสายเอเชียที่ทางปะอินและอ่างทอง

๒) มาตราการป้องกันในการทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับการบริหารขนส่งสินค้าออกจากท่าเรือแห่งประเทศไทย

๓) การแก้ไขป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่จราจร

๔) มาตราการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับการบรรทุกน้ำหนักเกิน

๕) การจัดท่าจอดตรวจ (Spot check) ในมาตราการป้องกันในการทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับการบรรทุกน้ำหนักเกิน

๖) การเก็บเงินค่าธรรมเนียมผ่านทางหลวง

๗) เรื่องมาตรการป้องกันในการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับกฎหมายจราจร

๘) มาตราการป้องกันในการทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับผู้ประกอบการหาซื้อรถจักรยานยนต์รับจ้าง

๓. ด้านแรงงาน

-

๔. ด้านการพาณิชย์

๑) การปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบมาตรฐานสินค้า

๒) การตรวจสอบมาตรฐานสินค้าส่งออกของกระทรวงพาณิชย์

๕. ด้านการเงินการคลัง และการควบคุมการใช้จ่ายเงินงบประมาณหรือทรัพย์สินอื่นของรัฐ

๑) การปรับปรุงแก้ไขเงินสวัสดิการข้าราชการ (เรื่องที่ ๑ เงินค่าเช่าบ้านของข้าราชการ)

๒) การปรับปรุงแก้ไขเงินสวัสดิการข้าราชการ (เรื่องที่ ๒ เงินค่ารักษาพยาบาล เงินค่าเล่าเรียนบุตร และเงินช่วยเหลือบุตร)

๓) การจ่ายเงินเดือนข้าราชการและลูกจ้างโดยใช้บริการธนาคาร

๔) การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับการมอบหน้าที่ในการเก็บรักษาและใช้จ่ายเงินของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ

๔) การรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาค
ให้ทางราชการ

๖) การสังคายนาระเบียบและคู่มือการ
ปฏิบัติเกี่ยวกับการเงินเพื่อป้องกัน “การทุจริต”

๗) การจ่ายเงินให้แก่ข้าราชการ
และลูกจ้างโดยใช้บริการของธนาคาร

๘) มาตรการป้องกันการทุจริตและ
ประพฤตินิষหณเกี่ยวกับการเบิกค่าเช่าบ้านของ
ข้าราชการ

๙) คำรวางมณัยมผูกพันเงินกู้ต่าง
ประเทศ

๑๐) การให้สิทธิในการเบิกค่าเช่าบ้าน
เพื่อเช่าซื้อบ้าน

๑๑) ข้าราชการทำหลักฐานในการเบิก
ค่าเช่าบ้านเท็จ

๑๓) การจ่ายเงินของทางราชการให้แก่
บุคคลภายนอก

๑๓) การกั้นเงินไว้แก่หนี้สิน

๑๔) การหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามระเบียบ
เกี่ยวกับการพัสดุ ในการประกาศประกวดราคา

๑๕) สวัสดิการเรื่องที่อยู่อาศัยของ
ข้าราชการ

๑๖) ปัญหาการหักหลังสุดตามระเบียบ
สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยกฎพัสดุ พ.ศ. ๒๕๒๑

๑๗) การเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้มีสิทธิ
รับเงินในหน่วยงานของส่วนราชการ

๑๘) การจดทะเบียนเป็นผู้รับเหมางาน
ก่อสร้างของส่วนราชการ

๑๙) การตรวจรับพัสดุที่เป็นของใหม่
และผลิตในต่างประเทศ

๒๐) การเบิกค่าแรงงานเท็จ

๒๑) มาตรการป้องกันกาทุจริตและ
ประพฤตินิষหณมิให้ลูกจ้างชั่วคราวทำหน้าที่การ
เงินและทรัพย์สิน

๒๒) การทุจริตและประพฤตินิষหณ
เกี่ยวกับการใช้เงินที่ได้รับความช่วยเหลือจากต่าง
ประเทศ

๒๓) มาตรการป้องกันกาทุจริตและ
ประพฤตินิষหณมิให้ฉ้อฉลและฉ้อโกงและฉ้อฉล
ของเงินของทางราชการ

๒๔) การปรับปรุงค่าใช้จ่ายในการ
เดินทางไปราชการภายในประเทศในลักษณะ
เหมารวม

๒๕) คำตอบแทนคณะกรรมการตรวจ
การจ้างและควบคุมงานก่อสร้าง

๒๖) มาตรการขิมเงินของรัฐวิสาหกิจ

๒๗) การทำสัญญาจ้างเหมาของ
กรุงเทพมหานคร

๒๘) เจ้าหน้าที่ของรัฐเรียกรับค่าผลประโยชน์จากผู้เสนอราคา และขอรับค่าตอบแทน
จากผู้มีอุป

๒๙) ความเห็นของคณะกรรมการ
ป้องกันเกี่ยวกับการเสนอมาตรการเรื่องการ
ป้องกัน แม้วิธีการป้องกันจะแตกต่างกัน

Legislative Institutional Repository of Thailand

๓๐) มาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในการดำเนินการประกวดราคาก่อสร้างของทางราชการและมาตรการเพื่อป้องกันการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับการประกวดราคาก่อสร้างที่แก้ไขปรับปรุงใหม่

๓๑) การปรับปรุงเกี่ยวกับการก่อสร้างของทางราชการ

๓๒) รายงานเกี่ยวกับการก่อสร้างโรงพยาบาลชนบทชนบททั้งโครงการ

๓๓) มาตรการต่อต้านการรวมหัวกันในการประกวดราคาก่อสร้าง (หัว)

๓๔) ข้อสังเกตเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการจ้างออกแบบและควบคุมงานก่อสร้างอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๑

๓๕) การบริหารวัสดุคงคลังของทางราชการ

๓๖) การใช้รถยนต์ราชการประเภทโดยมิใช่เจ้ากรมวิทย์เอกชน

๓๗) มาตรการป้องกันการให้ทรัพย์สินของทางราชการโดยมิชอบ

๓๘) การจัดซื้ออาหารของโรงพยาบาลในส่วนกลาง

๓๙) ข้อสังเกตของรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับระบบการซื้อของใช้ในราชการ

๔๐) การรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้แก่ราชการ

๔๑) การควบคุมงานก่อสร้างและการตรวจรับงาน

๔๒) มาตรการป้องกันหรือลดโอกาสในการสมยอมกันเสนอราคา : เฉพาะกรณีกำหนดราคากลางงานก่อสร้างของทางราชการ

๔๓) มาตรการป้องกันหรือลดโอกาสในการสมยอมกันเสนอราคา : เฉพาะกรณีการเผยแพร่ข่าว และการปิดประกาศประกวดราคา

๔๔) การใช้วิทยุโทรศัพท์เคลื่อนที่ของทางราชการ

๖. ด้านการสาธารณสุข

๑) มาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับคำรักษาพยาบาล

๒) การทุจริตเกี่ยวกับการให้บริการรักษาพยาบาล

๓) การก่อสร้างอาคารโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

๔) มาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับการจัดซื้อยา

๗. ด้านการปกครอง

๑) ข้อเสนอของคณะกรรมการ ป.ป.ป. เกี่ยวกับการแก้ไขปัญหากฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการลงโทษข้าราชการ

๒) การตรวจการก่อสร้างอาคารที่ได้ รับอนุญาตให้ก่อสร้าง

๘. ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

๑) เงินค่าจ้างเหมาจัดที่ดิน

๓) การขยายพื้นที่ดิน

๓) มาตรการปรับปรุงการบริหารที่ดินเพื่อป้องกันและการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

๔) มาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับที่ดินสาธารณะประโยชน์

๕) มาตรการป้องกันการฉกฉวยหนึ่งสื้อแสดงสิทธิ์ในที่ดินและการใช้ที่ดินของเอกชนในเขตป่าไม้

๖) มาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบกรณีการจัดหาประโยชน์ในราชพัสดุ

๗) ข้อเสนอนโยบายเพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามโครงการพัฒนาที่ดินและเร่งรัดการออกโฉนดที่ดินทั่วประเทศ

๔. ด้านอุตสาหกรรม

๑) โรงงานประกอบกิจการเป็นที่เดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

๑๐. ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๑) มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

๒) พหุวัฒนธรรมในทางสังคมของข้าราชการ

๓) เงินบำรุงการศึกษา

๔) การบริหารการเงินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยที่ไม่ต้องนำส่งคลัง

๕) สมมติคุณูปการและครู

๑๑. ด้านสังคม

๑) การตอบแทนผู้ทำความดีความชอบในการป้องกันหรือปราบปรามการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ

๒) มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับการออกหนังสือเดินทาง

๓) การเรียบริชของทางราชการ

๔) การเสริมสร้างค่านิยมในการแสดงความยินดีหรือแสดงความเสียใจ

๕) มาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในการดำเนินการป้องกันสาธารณภัยฝ่ายพลเรือน

๖) ความเห็นเกี่ยวกับ พ.ร.บ. การประกอบอาชีพงานก่อสร้าง พ.ศ. ๒๕๒๒

๑๒. ด้านกระบวนการยุติธรรม

๑) เรื่องการรับ การเก็บรักษา การนำส่ง การจ่ายเงินประกัน และเงินอื่นๆ ของสมาชิกตัวจริง

๒) การเก็บรักษายานพาหนะของกลางของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

๓) การดำเนินคดีสืบข้างนิติขาดอายุความ

๔) เจ้าหน้าที่ไม่ดำเนินการกับผู้กระทำความผิดด้วยกฎหมายกรณีการกระทำผิดกฎหมายอาญา

๕) มาตรการควบคุม ตรวจจลอบ
เร่งรัด การดำเนินคดี

๖) พนักงานสอบสวนไม่รับคำร้องทุกข์
หรือคำกล่าวโทษ

๗) การดำเนินการตามมาตรา ๑๔
เบี่ยง

๘) มาตรการคุ้มครองผู้กล่าวหาหรือ
เรียนและพยาน

๑๓. ด้านความมั่นคง

๑) มาตรการป้องกันการทุจริตและ
ประพฤติมิชอบเกี่ยวกับการตรวจเลือกเข้ารับ
ราชการทหารกองประจำการ

๒) มาตรการป้องกันการทุจริตและ
ประพฤติมิชอบเกี่ยวกับการบริหารงานคนต่างด้าว

๑๔. ด้านภาษีอากร

๑) มาตรการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการเกี่ยวกับ
งานทะเบียนและจัดเก็บภาษีอากร

๒) กล่าวหาข้าราชการสำนักงาน
ตรวจเงินแผ่นดิน

๓) การทุจริตและประพฤติมิชอบ
เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากร

๔) มาตรการป้องกันและปราบปราม
การลักลอบหนีภาษีศุลกากรโดยทางพัสดุไปรษณีย์
ภายในประเทศ

๕) มาตรการป้องกันการทุจริตและ
ประพฤติมิชอบเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีเงิน
และที่ดิน

๖) มาตรการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตและประพฤติมิชอบในการนำหรือลักลอบ
นำโค - กระบือ เข้ามาในราชอาณาจักร

๗) มาตรการป้องกันการทุจริตและ
ประพฤติมิชอบเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากรทาง
ท่าอากาศยานระหว่างประเทศ

๑๕. ด้านการบริหารราชการ

๑) การลดภาระหรือกฤษฎาธิราชการ
เมื่อทำการขาย

๒) การมอบให้เอกชนจัดทำหนังสือใน
นามของส่วนราชการ

๓) การปรับเวลาปฏิบัติราชการเพื่อลด
ปัญหาการไม่ยุติเวลาให้แก่ราชการและปัญหาอื่นๆ

๔) มาตรการป้องกันและการประพฤติ
มิชอบในการพิจารณาบำเหน็จความชอบประจำปี

๕) ข้าราชการพลเรือนมีมติเดินทางไป
ปฏิบัติราชการ แล้วถือโอกาสประกอบกิจการใน
ส่วนตัว

๖) เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดบังคับให้ผู้
รับจ้างก่อสร้างบริจาคเงินให้แก่เทศบาล

๗) เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้เวลาราชการ
ไปประกอบอาชีพส่วนตัว

๘) การดำเนินการลอยสวนทางวินัย
เมื่อประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้แก่ผู้บังคับ
บัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้กล่าวหา

๙) การตั้งคณะกรรมการสอบสวน
ทางวินัยกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐหลายรายและหลาย
สังกัดรวมการเข้าผิดในเรื่องเดียวกัน

๑๐) ปัญหาการรับพระวาทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์เห็นต่ำกว่าสายสะพาย

๑๑) ปรับปรุงวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการรับพระวาทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์

๑๒) การสละส่วนทางวินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับสูง

๑๓) การสั่งย้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐในระหว่างการสละส่วนของคณะกรรมการ ป.ป.ป.

๑๔) การป้องกันการใช้ยานพาหนะที่มีโดยมิชอบหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นโดยการหักเงินเดือนครูให้หนี้เงินกู้ให้แก่เจ้าหน้าที่

๑๕) มาตราการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับการอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารและสิ่งปลูกสร้าง

๑.๒ การวิจัยและส่งเสริมการวิจัย

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ดำเนินการให้มีการวิจัยและส่งเสริมการวิจัย โดยแบ่งออกเป็นรายงานการวิจัยของสำนักงาน ป.ป.ป. และผลงานการวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการที่ได้รับรางวัลจากสำนักงาน ป.ป.ป. คือ

๑) รายงานการวิจัยของสำนักงาน ป.ป.ป.

๑. รายงานการวิจัย เรื่อง ลาเหตุของการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

๒. รายงานการวิจัย เรื่อง ปัญหาการออกเอกสารสิทธิที่ดิน : ศึกษาเฉพาะกรณีเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดินและหนังสือรับรองการทำประโยชน์โดยตลาดเคลื่อนที่หรือโดยมิชอบด้วยกฎหมายโดยสำนักงาน ป.ป.ป.

๓. รายงานการวิจัย เรื่อง ปัญหาการปฏิบัติตามบทบัญญัติกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐ : ศึกษาเฉพาะกรณีเกี่ยวกับสถานบริการโรงแรม และการค้าประเวณี (สิงหาคม ๒๕๓๕) โดยสำนักงาน ป.ป.ป.

๔. รายงานการวิจัย เรื่อง ผลการปฏิบัติราชการของคณะกรรมการ ป.ป.ป. : เน้นศึกษากระบวนการยุติธรรมภายหลังการขึ้นสู่ความผิดทางอาญา (๒๕๔๐) โดย สำนักงาน ป.ป.ป.

๕. รายงานการวิจัย เรื่อง องค์ความรู้ว่าด้วยการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการไทย โดย รองศาสตราจารย์ พิศศักดิ์ ผ่องแผ้ว และคณะ (๒๕๓๕)

๖. รายงานการวิจัย เรื่อง การคอร์รัปชัน ในระบบราชการไทย โดย รองศาสตราจารย์ ผาสุก พงษ์ไพจิตร และคณะ (๒๕๔๑)

๗. รายงานการวิจัย เรื่อง การศึกษารูปแบบการบริหารและการจัดการที่มีประสิทธิภาพสูงสุดของสำนักงาน ป.ป.ช. โดย ดร. พงษ์เทพ วงศ์ไพบูลย์ (๒๕๔๑)

๘) ผลงานการวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการที่ได้รับรางวัลจากสำนักงาน ป.ป.ป.

๑. รายงานการวิจัย เรื่อง คอรัรัพัน กับประชาธิปไตย โดห รทองคาสตราจารย์ ผาสูก พงษ์ไพจิตร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ สังคิต พิธิยะรังสรรค์ ได้รับรางวัลผลงานวิจัยดีเด่น ประจำปี ๒๕๕๐

๒. รายงานการวิจัย เรื่อง พฤติกรรม การทุจริตเงินงบประมาณแผ่นดิน : ศึกษากรณี องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น โดย นาย อวิชัย สีสวรรณ ได้รับรางวัลผลงานวิทยานิพนธ์ ดีเด่น ประจำปี ๒๕๕๐

๓. รายงานการวิจัย เรื่อง การปฏิรูป ระบบสวัสดิการการรักษายาบาลของตำรวจการ : กรณีศึกษา ๒๕๓๔ โดยสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ได้รับรางวัลชมเชยประเภทผลงานวิจัยประจำปี ๒๕๕๑

๔. วิทยานิพนธ์ เรื่อง บทบาทของ เจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ป. ในการดำเนินคดีอาญา โดห นางสาววมสิน มณิขารมย์ ได้รับรางวัลวิทยานิพนธ์ดีเด่น ประจำปี ๒๕๕๑

๕. วิทยานิพนธ์ เรื่อง มาตรการทาง กฎหมายในการป้องกันการทุจริตในการออกหนังสือ แลตงสิทธิในที่ดินและการจดทะเบียนสิทธิและ นิติกรรมเกี่ยวกับที่ดิน โดย นายประจวบ ศรี วิโรจน์วงศ์ ได้รับรางวัลชมเชยประเภทวิทยานิพนธ์ ประจำปี ๒๕๕๑

๖. วิทยานิพนธ์ เรื่อง สัมฤทธิ์ผลใน การปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวง ราชการกรณีว่ารพผลที่เกิดกับการนำเอากฎหมาย ปราบปรามการพอกเงินมาใช้บังคับ โดย นางสาว

ทาลินี ถนัดงาน ได้รับรางวัลชมเชยประเภทวิทยานิพนธ์ ประจำปี ๒๕๕๒

๗. วิทยานิพนธ์ เรื่อง กฎหมายแสดง ทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร โดย นายลมโขห ย่องจันทร์ ได้ รับรางวัลชมเชยประเภทวิทยานิพนธ์ ประจำปี ๒๕๕๒

๑.๓ การแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของ เจ้าหน้าที่ของรัฐ

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ดำเนินการ วิเคราะห์ตำแหน่งที่จะต้องแสดงรายการสินทรัพย์ และหนี้สิน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบใน วงราชการ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติ มิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ มาตรา ๑๓ กำหนดให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้เจ้าหน้าที่ ของรัฐแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน โดยได้นำเสนอ คณะรัฐมนตรี และมีมติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดง รายการสินทรัพย์และหนี้สิน จำนวนทั้งสิ้น ๓๗,๐๘๗ ตำแหน่ง

เมื่อคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่อยู่ในตำแหน่งที่กำหนดให้แสดงรายการสินทรัพย์ และหนี้สินแล้ว ได้มีส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ หรือข้อกฎหมายและแนวทางใน การปฏิบัติเกี่ยวกับการแสดงรายการสินทรัพย์และ หนี้สินเป็นจำนวนมาก

นอกจากนี้ในแต่ละปีคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ดำเนินการเปิดซองแบงแสดงรายการสินทรัพย์ และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่พ้นจากตำแหน่ง เพราะเกษียณอายุเป็นจำนวนมากเช่นกัน เพื่อพิจารณาว่ามีการฉ้อฉลหรือจะตั้งข้อหาการตรวจสอบถึงพฤติการณ์รับมอบสินทรัพย์หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือไม่ ซึ่งพบว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐบางรายมีที่ดินเพิ่มขึ้นจากเดิมเป็นจำนวนมากโดยไม่มีรายละเอียดที่มา บางรายมีเงินฝากในบัญชีธนาคารหรือเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินที่สงสัยอื่นๆ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงมีมติรับเรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้พิจารณาดำเนินการตรวจสอบตามอำนาจหน้าที่จำนวนทั้งสิ้น ๔๖๖ ราย (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๕ - ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๒)

๑.๔ การประชาสัมพันธ์

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้ดำเนินการด้านการประชาสัมพันธ์งานของสำนักงาน ป.ป.ป. โดยมุ่งเน้นวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างค่านิยม ทัศนคติ และปลูกจิตสำนึก ด้วยรูปแบบ วิธีการ และสื่อที่หลากหลายสอดคล้องกับแต่ละกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งผลงานทางด้านการประชาสัมพันธ์ที่ได้ดำเนินการมาแล้วและได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง อาทิ

๑) กิจกรรมการสนทนาทางสถานีโทรทัศน์และสถานีวิทยุในหัวข้อเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

๒) กิจกรรมทิวแถว โดยจัดทำในรูปแบบของ การให้ทิวแถวกลุ่มมวลชนเพื่อนำไปเผยแพร่

๓) กิจกรรมการบรรยายโดยจัดส่งวิทยากร ไปบรรยายตามสถานที่ต่างๆ

๔) กิจกรรมการให้ข้อมูล โดยการจัดทำเอกสารเผยแพร่ เช่น รายงานผลการปฏิบัติราชการประจำปีของคณะกรรมการ ป.ป.ป. จุลสาร ป.ป.ป. แผ่นพับ สติกเกอร์ รวมทั้งจัดให้มีการเผยแพร่ผลงานจากบทกวีรัฐมนตรีทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยในวันก่อตั้งสำนักงาน ป.ป.ป. วันที่ ๓ มีนาคม ของทุกปี

๕) การจัดนิทรรศการ ในวันข้าราชการพลเรือน วันที่ ๑ เมษายน ของทุกปี และจัดนิทรรศการประกอบการจัดสัมมนาตามโครงการต่างๆ

๖) การมอบโล่และประกาศนียบัตรแก่ผู้ทำความดีแก่ผู้สนับสนุนกิจกรรมของ ป.ป.ป. ไม่ว่าจะเป็นเงินงบประมาณ และการเก็บกู้สถานที่และอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ

๗) กิจกรรมเพลง ป.ป.ป. ได้จัดทำเพลง ป.ป.ป. โดยนักเพลงอาชีพชนกการประกวดจัดทำเพลงมีเนื้อหาในลักษณะเป็นการชี้ให้เห็นประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตเกลียดชังการทุจริต โดยได้รับความร่วมมือจากภาคเอกชน บันทึกเทปทั้งหมด ๑๐ เพลง ส่งเผยแพร่ทางสื่อมวลชน และเสียงตามสายของเทศบาลในจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศ และสำเนาเทปแจกจ่ายตามสถาบันต่างๆ ทั้งไป

๘) กิจกรรมละคร จัดทำละครโทรทัศน์เรื่อง “ตัวประกาศของผู้นำ” และเรื่อง “เวลาดีเหลืออยู่” เผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง ๗

โดยได้รับความร่วมมือจาก “รพีพร” ในการเขียนบทละคร มีนายอดุลย์ ดุลยรัตน์ เป็นผู้กำกับการแสดงและนิพนธ์แสดงอาชีพร่วมแสดงอีกมากมาย

๙) กิจกรรมสารคดีสั้น ชุด “เมืองคนดี” จำนวน ๑๐๔ ตอน ออกเผยแพร่ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง ๑๑

๑๐) กิจกรรมการอภิปราย โดยจัดให้มีการอภิปรายในโอกาสสำคัญต่างๆ ให้ทันกับสถานการณ์หรือเหตุการณ์ของบ้านเมืองที่ก่อให้เกิดความสนใจของประชาชน

๑๑) กิจกรรมประกวดคำขวัญ และนำคำขวัญที่ชนะการประกวดพิมพ์ลงในสถิติเกอร์เผยแพร่ไปยังส่วนราชการและสถาบันการศึกษาต่างๆ ทั่วประเทศ

๑๒) กิจกรรมประกวดสโลกัทรทัศน์ ภาพเคลื่อนไหวประกอบเสียง และสโลกัทรทัศน์ เพื่อให้ประชาชนทั่วไปเกิดความศรัทธาเข้าใจและมีส่วนร่วมในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ นอกจากนี้ยังได้ดำเนินการจัดทำสโลกัทรทัศน์เรื่อง “พ่อกระทำความผิด” โดยเผยแพร่ทางสถานีวิทยุในกรุงเทพมหานคร ส่วนภูมิภาค สถานีส่งเสียงตามสายทั่วประเทศและโครงการวิทยุรถเมล์ (Bus Sound) ขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ (ข.ส.ม.ก.)

๑๓) กิจกรรมประกวดการพูด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นเตือนเยาวชนให้ตระหนักถึงผลเสียหายและภัยร้ายแรงที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และได้นำเพลงของผู้

ชนะการประกวดพูดเผยแพร่ตามสถาบันการศึกษาต่างๆ ด้วย

๑๔) กิจกรรมประกวดนาฏภาพ

๑๕) กิจกรรมประกวดตราสัญลักษณ์

๑๖) กิจกรรมประกวดนาฏฟิสิกส์

๑๗) กิจกรรมรณรงค์รณรงค์ ดำเนินการเผยแพร่บทความเกี่ยวกับ ป.ป.ป. ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย และทางหนังสือพิมพ์

๑๘) กิจกรรมส้อมวลชนสัมพันธ์ เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างส้อมวลชนกับสำนักงาน ป.ป.ป. และให้ส้อมวลชนเข้าใจการปฏิบัติงานและให้ความร่วมมือกับสำนักงาน ป.ป.ป. โดยวิธีการแสดงความยินดีต่อส้อมวลชนเนื่องในวันเกิด และจัดให้มีการพบปะส้อมวลชนเพื่อร่วมกันอภิปรายในหัวข้อเรื่องต่างๆ เช่น “วันนี้ ป.ป.ป. อยากฟัง” เป็นต้น

๑๙) กิจกรรมการให้สัมภาษณ์ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยและสถานีวิทยุอื่น โดยได้มีการเชิญประธานอนุกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์ หรือเลขาธิการคณะกรรมการการ ป.ป.ป. ให้สัมภาษณ์ตามโอกาสอันควร

๒๐) กิจกรรมการยกย่องผู้ประพฤติปฏิบัติตนชอบด้วยความซื่อสัตย์สุจริต กิจกรรมนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะสนับสนุนบุคคลที่มีความซื่อสัตย์ ให้กำลังใจในการดำรงความซื่อสัตย์สุจริตเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคคลอื่นต่อไป สำหรับผู้ที่ได้รับการยกย่อง อาทิ พลเอก สิทธิ จิระโรจน์ ดร. สุเมธ ดันติเวชกุล และนายแก้วขวัญ วัชโรทัย เป็นต้น

๓๑) กิจกรรมโครงการเสวนาระหว่างภาค
เอกชนกับสำนักงาน ป.ป.ป. โดยมีวัตถุประสงค์
เพื่อให้ภาคธุรกิจในส่วนกลาง มีส่วนร่วมกับสำนักร
งาน ป.ป.ป. ในการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และโครงการ
ดังกล่าวได้ขยายผลโดยได้จัดเสวนาในส่วนภูมิภาค
ด้วย ซึ่งได้ดำเนินการมาแล้วในภาคตะวันออก
เมื่อ ๑ ครั้ง ที่จังหวัดขอนแก่น ผู้เข้าร่วม
สัมมนาเป็นผู้บริหารระดับสูงในภาคเอกชน เช่น
ประธานหอการค้าเขต ประธานหอการค้าจังหวัด
ผู้จัดการหอการค้าจังหวัด เป็นต้น

๓๒) กิจกรรมการสัมมนา ได้จัดให้มีการ
สัมมนาตามโครงการประชาสัมพันธ์ ป.ป.ป. สัญจร
เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน
ของสำนักงาน ป.ป.ป. ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐใน
ส่วนภูมิภาคและเพื่อหาพันธมิตรร่วมมิตในการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติ
มิชอบในวงราชการ โดยเน้นกลุ่มเป้าหมายที่
หัวหน้าส่วนราชการต่างๆ ในส่วนภูมิภาค ซึ่ง
โครงการนี้ได้ดำเนินการครบทุกจังหวัดทั่วประเทศ
ยกเว้นกรุงเทพมหานคร ให้ระแวงในการดำเนิน
การ ๗ ปี

๓๓) กิจกรรมสัมมนาตามโครงการประชาสัมพันธ์
ป.ป.ป. พบ อบต. ซึ่งเป็นโครงการสืบเนื่อง
มาจากโครงการประชาสัมพันธ์ ป.ป.ป.สัญจร โดย
เปลี่ยนกลุ่มเป้าหมายจากหัวหน้าส่วนราชการใน
ส่วนภูมิภาคเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)
เพื่อเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติ
งานของ ป.ป.ป. และเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมใน

ความซื่อสัตย์ และสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่าง
ป.ป.ป. และองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้เข้า
สัมมนาประกอบด้วย ประธาน อบต. ปลัด อบต.
ผู้ว่าราชการจังหวัด กรรมการ ป.ป.ป. คณะกรรมการ
ป.ป.ป. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ป. ซึ่งได้ดำเนินการ
มาแล้ว จำนวน ๑๕ จังหวัด

๓๔) กิจกรรมลดขนาดคณะกรรมการ
ป.ป.ป. ด้านป้องกันและประพฤติมิชอบ
ในวงราชการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการปฏิบัติ
งานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ด้านป้องกัน
ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการเป็นไป
อย่างมีระบบ และกระบวนการที่เกื้อกูลและสนับสนุน
ต่อกัน รวมทั้งได้มีโอกาสพบปะแลกเปลี่ยน
ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อันจะส่งผลให้การ
ปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ป. เป็นไปอย่าง
มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๓๕) กิจกรรมการดำเนินการประชาสัมพันธ์
ในเชิงรุก ได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์ใน
เชิงรุกโดยการวิจัย เรื่อง "ทัศนคติของประชาชนที่
มีต่อการเปลี่ยนแปลงจาก ป.ป.ป. เป็น ป.ป.ช." ซึ่ง
ได้รับความอนุเคราะห์จากคณะวารสารศาสตร์
และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
โดยรองศาสตราจารย์ พรทิพย์ พินธุสินธุ์ เป็นผู้
ดำเนินการด้วยวิธีสัมภาษณ์กลุ่มอย่างลึกซึ้ง (Focus
Group Interview) เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ
เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ๕ กลุ่ม คือ

๑. บัณฑิตศึกษา

๒. สื่อมวลชน

๓. นักธุรกิจ

Legislative Institutional Repository of Thailand

๔. ทำราชการและพนักงานรัฐ-
วิสาหกิจ

ระดับผู้บริหารของสถาบันการศึกษามาแล้ว ๖ ครั้ง
คือ

๕. ประชาชนทั่วไป

ประเด็นที่ใช้สัมภาษณ์กลุ่มมี ๓ ประเด็น คือ

๑. ภาพพจน์ของ ป.ป.ป. ในปัจจุบัน

๒. อยากเห็น ป.ป.ช. ทำอะไรให้ประชาชน
และอยากให้ ป.ป.ช. มีภาพพจน์ที่พึงประสงค์
อย่างไร

๓. ข้อเสนอแนะในการทำประชาสัมพันธ์
เชิงรุก

ทั้งนี้เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการกำหนด
ทิศทางการประชาสัมพันธ์ด้านการป้องกันการ
ทุจริตของ ป.ป.ช.

๑.๕ การเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมใน ความซื่อสัตย์สุจริต

กิจกรรมหรือโครงการทางด้านการเสริมสร้าง
ทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตที่ได้ดำเนินการ
มาแล้วมีดังต่อไปนี้ คือ

**๑. โครงการสัมมนาระดับผู้บริหารของ
สถาบันการศึกษา** วัตถุประสงค์เพื่อสร้างความ
เข้าใจในบทบาทหน้าที่และการดำเนินงานของ
ป.ป.ป. เพื่อให้ครู อาจารย์ ที่เข้าร่วมสัมมนาได้
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างรูปแบบ
ของกิจกรรม เพื่อเป็นแบบอย่างในการสร้างจิต
สำนึกให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา มีทัศนคติค่านิยม
ในความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อจะได้เป็นบุคคลที่มี
คุณภาพในภายภาคหน้า โดยได้จัดการสัมมนา

๑.๑ สัมมนาระดับผู้บริหารของสถาบัน
การศึกษา เรื่อง “ยุทธศาสตร์
การสร้างจิตสำนึกในความซื่อสัตย์
สุจริตในสถานศึกษา” ระหว่าง
วันที่ ๒๓-๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๗ ณ
โรงแรมโกลเด้นวัลเลย์ รีสอร์ทท
เขาใหญ่ อำเภอปากช่อง จังหวัด
นครราชสีมา

๑.๒ สัมมนาระดับผู้บริหารของสถาบัน
การศึกษา เรื่อง “ยุทธศาสตร์
การสร้างจิตสำนึกในความซื่อสัตย์
สุจริตในสถาบันการศึกษา” ระหว่าง
วันที่ ๒๔-๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๗
ณ โรงแรมริเวอร์แคว วิลเลจ
จังหวัดกาญจนบุรี

๑.๓ สัมมนาระดับผู้บริหารของสถาบัน
การศึกษาในภาคตะวันออกเฉียง
เหนือ เรื่อง “ยุทธศาสตร์และ
กิจกรรมเสนอแนะการสร้างจิต
สำนึกความซื่อสัตย์สุจริตใน
สถาบันการศึกษา” ระหว่างวันที่
๒๗-๒๙ มีนาคม ๒๕๖๙ ณ
โรงแรมลายทอง จังหวัดอุบล
ราชธานี

๑.๔ สัมมนาระดับผู้บริหารของสถาบัน
การศึกษาในภาคกลาง และภาค
ตะวันออก เรื่อง “ศิลปะและศาสตร์

การจัดสร้างจัดสำนึกในความซื่อสัตย์สุจริตในสถาบันการศึกษา" ระหว่างวันที่ ๒๕-๒๖ มิถุนายน ๒๕๓๙ ณ โรงแรมระยองรีสอร์ท จังหวัดระยอง

๑.๕ สัมมนาระดับผู้บริหารของสถาบันการศึกษาในภาคใต้ เรื่อง "ยุทธศาสตร์และกิจกรรมเสนอแนะการสร้างจิตสำนึกความซื่อสัตย์สุจริตในสถาบันการศึกษา" ระหว่างวันที่ ๑๗-๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ณ โรงแรมวังใต้ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

๑.๖ สัมมนาระดับผู้บริหารของสถาบันการศึกษาในภาคเหนือ เรื่อง "ยุทธศาสตร์และกิจกรรมเสนอแนะการสร้างจิตสำนึกความซื่อสัตย์สุจริตในสถาบันการศึกษา" ระหว่างวันที่ ๒๕-๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๐ ณ โรงแรมโลตัส ปางสวนแก้ว จังหวัดเชียงใหม่

ทั่วไป โดยได้ดำเนินการสัมมนาครู อาจารย์ ผู้ปฏิบัติการสอนในสถาบันการศึกษามาแล้ว ๓ ครั้ง คือ

๓.๑ สัมมนาครู อาจารย์ ผู้ปฏิบัติการสอนในสถาบันการศึกษา เขตการศึกษา ๑ จังหวัดนครปฐม เรื่อง "แนวทางการปลูกฝังค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตอย่างเป็นรูปธรรม" วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๔๑ โรงแรมริเวอร์ จังหวัดนครปฐม

๓.๒ สัมมนาครู อาจารย์ ผู้ปฏิบัติการสอนในสถาบันการศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช เรื่อง "แนวทางการปลูกฝังค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตอย่างเป็นรูปธรรม" ระหว่างวันที่ ๓-๔ มิถุนายน ๒๕๔๒ ณ โรงแรมทวิน โลตัส จังหวัดนครศรีธรรมราช

๓.๓ สัมมนาครู อาจารย์ ผู้ปฏิบัติการสอนในสถาบันการศึกษาในภาคเหนือ เรื่อง "แนวทางการปลูกฝังค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตอย่างเป็นรูปธรรม" ระหว่างวันที่ ๑๖-๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๓ ณ โรงแรมเชียงใหม่ฮิลล์ จังหวัดเชียงใหม่

๓. โครงการสถาบันการศึกษาสัมพันธ์ เป็นโครงการต่อเนื่องจากการจัดสัมมนา ระดับผู้บริหารของสถาบันการศึกษา กับสำนักงาน ป.ป.ป. เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับสถาบันการศึกษาต่างๆ ที่เข้าร่วมสัมมนา มีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ และเป็นการติดตามผลด้วยว่าสถาบันการศึกษาที่เคยเข้าร่วมสัมมนานั้น ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมหรือโครงการอะไรบ้าง ในด้านที่จะเสริมสร้างทัศนคติ ค่านิยมในนามซื่อสัตย์สุจริตของสถาบันการศึกษา

๒. โครงการสัมมนาครู อาจารย์ ผู้ปฏิบัติการสอนในสถาบันการศึกษา วัดคุณค่าเพื่อให้อาจารย์ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการสอน ควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนอย่างใกล้ชิด เข้าใจบทบาท อำนาจหน้าที่ของ ป.ป.ป. มีบทบาทร่วมกับสำนักงาน ป.ป.ป. ในการลงพื้นที่เน้นกระบวนการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม หรือสื่อที่นำไปสู่การเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตแก่เด็ก เยาวชน สถาบันการศึกษาและประชาชน

นั้นๆ โดยได้ดำเนินการไปแล้ว จำนวน ๑๕ โรงเรียน
ดังนี้

๑. โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย
กรุงเทพมหานคร
๒. โรงเรียนบางกะปิ
กรุงเทพมหานคร
๓. โรงเรียนวัดชนะสงคราม
กรุงเทพมหานคร
๔. โรงเรียนศึกษานารี
กรุงเทพมหานคร
๕. โรงเรียนอนุบาลวัดนางนอง
กรุงเทพมหานคร
๖. โรงเรียนวัดสุทธิวราธรรม
กรุงเทพมหานคร
๗. โรงเรียนอนุบาลสามเสน
กรุงเทพมหานคร
๘. โรงเรียนวัดบวรมงคล
กรุงเทพมหานคร
๙. โรงเรียนโยธินบูรณะ
กรุงเทพมหานคร
๑๐. โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย
กรุงเทพมหานคร
๑๑. โรงเรียนนาต้นพระเตชะ
(สิงห์ สิงหเสนี)
กรุงเทพมหานคร
๑๒. โรงเรียนเปรมฤดีศึกษา
กรุงเทพมหานคร
๑๓. โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม
กรุงเทพมหานคร
๑๔. โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย

กรุงเทพมหานคร
๑๕. โรงเรียนสายน้ำผึ้ง
กรุงเทพมหานคร

๔. โครงการรักษาดีถูกทาง สร้างเสริม

ความซื่อสัตย์สุจริต โดยเล็งเห็นถึงความสำคัญในการที่จะปลูกฝังและส่งเสริมให้เยาวชนมีความรักชาติและมีความนิยมที่ถูกต้อง ในเรื่องความซื่อสัตย์สุจริต ให้ความยกย่องเชิดชูเกียรติผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นสำคัญ จึงจัดให้มีการประกวดโครงการรักษาดีถูกทางสร้างเสริมความซื่อสัตย์สุจริต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาที่จัดกระบวนการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษา เสนอแนวคิด แนวปฏิบัติ กรรมวิธี โสภทศานุปรานีและกิจกรรมอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับการรักษาดีด้วยหัวใจซื่อสัตย์สุจริต เพื่อใช้ในการกระบวนการจัดการศึกษาเพื่อการเรียนการสอนของเยาวชน ซึ่งมีผู้ส่งโครงการเข้าประกวด จำนวน ๔๘ โครงการ สำหรับผู้ที่ชนะเลิศได้รับรางวัลถ้วยพระราชทานจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พร้อมเงินรางวัล และได้เรียนเชิญ นายพิชัย วัชรดกุล รองนายกรัฐมนตรี เป็นผู้มอบเงินรางวัล และขอพระราชทานรางวัลจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๒

๕. โครงการเสริมแนวร่วม เพื่อสร้างจิตสำนึกในความซื่อสัตย์ โดยเน้นกลุ่มเป้าหมายไปที่นิสิต นักศึกษา ระดับอุดมศึกษา โดยในครั้งแรกได้ประสานงานเพื่อนำโครง

เข้าสู่มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เนื่องจากเห็นว่ามีการบริหารที่สามารถประสานงานได้โดยตรง ซึ่งทางมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญให้การสนับสนุนโครงการด้วยดี โดยมีการเพิ่มมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ได้มอบหมายให้อาจารย์หัวหน้าภาควิชาที่เกี่ยวข้องกับจรรยาบรรณ บรรจุแนวคิดดังกล่าวลงในแผนการเรียนการสอน และถือว่าเป็นมาตรการเกิดแรงจูงใจที่นักศึกษาทุกคนจะต้องเรียนและสอบผ่านในวิชานี้ นอกจากนี้มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ได้ร่วมกับคณะกรรมการจัดทำชุดคู่มือการเรียนการสอนเพื่อปลูกฝังค่านิยมด้านความซื่อสัตย์สุจริต มอบให้กับสำนักงาน ป.ป.ป. ไว้ใช้ประโยชน์ต่อไป

๖. เอกสารเผยแพร่ “จาริกสุจริต” วัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ความดีของบุคคลที่มีความซื่อสัตย์สุจริต บทความ ข้อคิดเห็น ของผู้ที่ประพฤติปฏิบัติตนชอบด้วยความซื่อสัตย์สุจริตโดยเผยแพร่ไปยังกลุ่มเป้าหมาย หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจ สถาบันการศึกษา ประชาชน และผู้สนใจทั่วไป

จาริกสุจริต ได้จัดพิมพ์มาแล้วตั้งแต่จาริกที่ ๑-๖ โดยก่อนจะใช้ชื่อเอกสาร “จาริกสุจริต” ได้ดำเนินการจัดพิมพ์และเผยแพร่มาแล้วจำนวน ๒ ครั้ง โดยใช้ชื่อ “วันแห่งความทรงจำ” และ “อุยู่ที่ใจ” ซึ่งก็ได้มีการพัฒนา ปรับปรุงรูปแบบ เนื้อหา เพื่อให้มีความทันสมัยต่อเหตุการณ์บ้านเมือง เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย และเป็นต้นใจของบุคคลทั่วไป

จาริกสุจริตจัดพิมพ์ปีละ ๑ ครั้ง จำนวนครั้งละประมาณ ๑๐,๐๐๐ เล่ม เมื่อใกล้วันก่อตั้ง

สำนักงาน ป.ป.ป. ๓ มีนาคม ของทุกปี โดยเนื้อหาของแต่ละเล่มจะประกอบด้วย จาริกสุจริตของแต่ละบุคคล วายทิบุคคล และหน่วยงานที่ได้รับโลเชิตฤทเทียรติ ประกาศนียบัตร หนังสือชมเชย และรางวัล โดยได้รับการสนับสนุนการจัดพิมพ์จากภาคเอกชน

๗. โครงการสารคดีสั้น “เมืองคนดี” เพื่อการศึกษา วัตถุประสงค์ เพื่อสร้างจิตสำนึกในความซื่อสัตย์สุจริต ให้เห็นถึงข้อดีข้อเสียของการทุจริต และผลที่ได้รับจากการทุจริต เพื่อเป็นแบบอย่างในการดำรงชีวิตอย่างเป็นสุขในสังคม และเป็นการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของสำนักงาน ป.ป.ป. โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ เยาวชน นักเรียน นักศึกษา และประชาชนผู้สนใจทั่วไป

สารคดีสั้น “เมืองคนดี” เพื่อการศึกษา เป็นสารคดีสั้นที่สำนักงาน ป.ป.ป. ผลิตขึ้น จำนวน ๑๐๕ ตอน โดยได้เผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง ๙ และช่อง ๑๑ ครบทุกตอนแล้ว และได้นำมาเรียบเรียงใหม่ให้เป็นหมวดหมู่ ในแต่ละเนื้อหาของแต่ละตอน เพื่อความสะดวกในการศึกษาให้สามารถใช้ประกอบการเรียนการสอนได้

๘. โครงการสนทนาทางสถานีโทรทัศน์ เพื่อการศึกษา วัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่แนวคิด แนวปฏิบัติ กระตุ้น จูงใจ ให้บุคลากรทางการศึกษาเห็นผลเสียหา ย รวมทั้งสร้างเครือข่าย และความร่วมมือในการเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต ให้ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรมที่ตั้งมั่นทั้งในและนอกรบบโรงเรียน โดย

การประสานงานกับกระทรวงศึกษาธิการ ในการ จัดรายการและเผยแพร่ พร้อมทั้งกำหนด ให้กลุ่มเป้าหมายรับฟังรายการที่นำเสนอทางสถานี โทรทัศน์เพื่อการศึกษาในหัวข้อ “การศึกษากับการ เสริมสร้างความซื่อสัตย์สุจริต”

โครงการสนทนาทางสถานีโทรทัศน์ เพื่อการศึกษา ออกอากาศครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง ๑๑ และในวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๓ ทางสถานีโทรทัศน์ ETV ของกระทรวง ศึกษาธิการ นับว่าเป็นอีกโครงการหนึ่งที่ควรจะ ศึกษา พัฒนา ปรับปรุงทั้งรูปแบบรายการเนื้อหา ที่ทันสมัยทันเหตุการณ์ เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี ทั้ง ในและต่างประเทศ ที่มีผลกระทบต่อเยาวชนไทย ของเรา

๒. ด้านการปราบปราม

ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ - ปี งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ คณะกรรมการ ป.ป.ป. มีผลงานด้านการปราบปรามโดยได้รวมรวมเงิน ตัวเลขสถิติได้ดังนี้ คือ

๑. เรื่องที่กล่าวหาหรือแจ้งเบาะแสเข้ามา จำนวน ๔๑,๙๘๗ เรื่อง

๑.๑) เป็นบัตรสนทน่ที่ไม่รับดำเนินการ แต่เก็บไว้เป็นข้อมูล
จำนวน ๑๒,๑๗๓ เรื่อง

๑.๒) คงเหลือเรื่องที่ยังไม่ได้ดำเนินการ
จำนวน ๒๙,๘๑๔ เรื่อง

๑.๓) เป็นเรื่องที่มีมียอดค้างยกมาในแต่ละปีจนถึงปัจจุบัน

จำนวน ๕๔,๑๒๘ เรื่อง

๑.๔) รวมเรื่องที่ยังไม่ได้ดำเนินการ

จำนวน ๘๓,๙๔๕ เรื่อง

๒. ดำเนินการพิจารณาสืบสวนสอบสวน

๒.๑) ข้อมูลความผิดด้านวินัย

จำนวน ๘๐๑ เรื่อง ๑,๘๖๐ คน

๒.๒) ข้อมูลความผิดด้านอาญา หรือวินัย

และอาญา จำนวน ๔๑๗ เรื่อง ๒,๕๕๐ คน

๒.๓) ยุติหรือไม่รับพิจารณาหรือไม่ยก

ขึ้นพิจารณา จำนวน ๒๖,๑๓๕ เรื่อง ๓๖,๕๕๓ คน

๒.๔) รวมเรื่องดำเนินการแล้วเสร็จ

จำนวน ๒๗,๗๕๓ เรื่อง ๔๐,๘๖๓ คน

๒.๕) คงเหลือเรื่องที่ยู่ระหว่างดำเนินการ

จำนวน ๒,๘๗๔ เรื่อง

๒.๖) สังเกตราชการ

จำนวน ๑๕ เรื่อง ๓๙ คน

๓.๑ ผลงานเฉพาะกิจ

๑) ดำเนินการประสานงานด้านป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับ การลักลอบหนีภาษีศุลกากร โดยจัดเจ้าหน้าที่

Legislative Institutional Repository of Thailand

สำนักงาน ป.ป.ป. ออกไปปฏิบัติราชการสังเกตการณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ผลการดำรงชีพ และเจ้าหน้าที่รถไฟ ในท้องที่จังหวัดสงขลา และจังหวัดนราธิวาส เป็นผลให้เจ้าหน้าที่ดังกล่าวเคร่งครัดและเอาใจใส่ต่อการปฏิบัติงาน และได้รับประโยชน์จากเงินค่าจ้างและค่าเดินทางเข้ารัฐได้ในช่วงที่ร่วมมือประสานงานเป็นจำนวนมากขึ้นมากกว่าปกติ

๒) ดำเนินการประสานงานกับกรมประมง และเจ้าหน้าที่ตำรวจ ออกตรวจท้องที่และปราบปรามการลักลอบจับปลาในเขตหวงห้าม เป็นผลให้เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายปฏิบัติตามอย่างเข้มแข็ง สามารถจับเรือประมงที่จับปลาผิดกฎหมายในช่วงปฏิบัติงาน ๑ ลำได้แก่ ดำเนินคดีได้ทั้งหมด ๔ ลำ จำนวนผู้ต้องหา ๔๖ ราย

๓) ดำเนินการป้องกันและปราบปรามการลักลอบส่งแร่ยกถนนกราชอาณาจักร โดยขณะก่อนการเผยแพร่กิจเรื่องแร่ และคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้มีมติให้สำนักงาน ป.ป.ป. ประสานงานระหว่างกรมตุลาการ กรมทรัพยากรธรณี กรมตำรวจ กอทัพนาค ๔ และจังหวัดต่างๆ ในภาคใต้ ในการจัดเจ้าหน้าที่หน่วยกำลังผสมร่วมกันปฏิบัติการตรวจตรา ตรวจสอบ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตเกี่ยวกับการลักลอบส่งแร่ยกถนนกราชอาณาจักร

๓.๒ ผลงานเชิงคุณความดี

๑) เรื่องการทุจริตและประพฤติมิชอบในการเบิกเงินค่ารักษาพยาบาล (ปี พ.ศ. ๒๕๓๔)

๒) เรื่องการทุจริตเงินค่าติดตั้งโทรศัพท์ (ปี พ.ศ. ๒๕๓๔)

๓) เรื่องการนำพระราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว (ปี พ.ศ. ๒๕๓๔)

๔) เรื่องการทุจริตของเจ้าหน้าที่ร.ส.พ. ในการซื้อยางแอลฟูล์ของกรมทางหลวง ทำให้รัฐเสียหายนับ ๑๐๐ ล้านบาท (ปี พ.ศ. ๒๕๒๙)

๕) เรื่องการทุจริตในการปลูกสวนป่า (ปี พ.ศ. ๒๕๓๔)

๖) เรื่องลดขนาดและจำนวนเสาเข็มสร้างถังน้ำประปา สร้างเสร็จไม่ทันใช้งานก็พัง (ปี พ.ศ. ๒๕๒๙)

๗) เรื่องศึกษาธิการจังหวัดเอาตัววัดให้ภรรยาเช่าพาไปโยน (ปี พ.ศ. ๒๕๓๔)

๘) เรื่องพนักงานสอบสวนที่หลักฐานเท็จเพื่อช่วยเหลือพรรคพวกของตน (ปี พ.ศ. ๒๕๓๔)

๙) เรื่องประเมินราคาที่ดินต่ำกว่าความเป็นจริง เพื่อให้เสียภาษีน้อยลง (ปี พ.ศ. ๒๕๓๔)

๑๐) เรื่องการฝ่าฝืนระเบียบว่าด้วยการพัสดุ ทำให้รัฐต้องเสียค่าเงินจำนวนมาก (ปี พ.ศ. ๒๕๒๙)

๑๑) เรื่องอธิบดีใช้รถหลวงเดินทางไปแล้วทั้งทุจริตเบิกเงินค่าพาหนะ (ปี พ.ศ. ๒๕๓๔)

๑๒) เรื่องแพทย์เรียกและรับเงินค่าตรวจโรคเกินกว่าอัตราที่ทางราชการกำหนด (ปี พ.ศ. ๒๕๓๔)

๑๓) เรื่องชำระหนี้การขึ้นผู้ใหญ่ร่วม
ผิดปกติ (ปี พ.ศ. ๒๕๒๕)

๑๔) เรื่องผู้ว่าราชการจังหวัด ประ-
พฤติมิชอบเกี่ยวกับการจัดจ้าง (ปี พ.ศ. ๒๕๓๐)

๑๕) เรื่องพนักงานบริษัทการปันไทย
หักยอกเงินไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว (ปี พ.ศ.
๒๕๓๐)

๑๖) เรื่องทุจริตในการเบิกค่าเช่าบ้าน
(ปี พ.ศ. ๒๕๓๐)

๑๗) เรื่องข้าราชการขึ้นผู้ใหญ่
ประพฤติมิชอบเกี่ยวกับการอนุญาตระเบิดและย่อย
หิน (ปี พ.ศ. ๒๕๓๐)

๑๘) เรื่องพนักงานสอบสวนเรียก
เงินเพื่อช่วยเหลือผู้ต้องหา (ปี พ.ศ. ๒๕๓๐)

๑๙) เรื่องเจ้าหน้าที่ตำรวจช่วยเหลือ
คนต่างด้าวให้มีชื่อในทะเบียน (ปี พ.ศ. ๒๕๓๐)

๒๐) เรื่องพนักงานฝ่ายการร่วมกัน
พนักงานสอบสวนสืบเปลี่ยนตัวผู้ต้องหา (ปี พ.ศ.
๒๕๓๐)

๒๑) เรื่องชำระหนี้การตำรวจขึ้นผู้ใหญ่
ทุจริตและประพฤติมิชอบในการรับจดทะเบียน
รถยนต์เกิน ๓๐๐ คัน (ปี พ.ศ. ๒๕๓๑)

๒๒) เรื่องการทุจริตในการออกโฉนด
ที่ดินให้แก่บริษัทเอกชน (ปี พ.ศ. ๒๕๓๑)

๒๓) เรื่องเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ทุจริต
ในการตรวจสอบสภาพป่า (ปี พ.ศ. ๒๕๓๑)

๒๔) เรื่องทุจริตในการลอบ ก. น.๓ ก.
ให้แก่ราษฎร (ปี พ.ศ. ๒๕๓๑)

๒๕) เรื่องการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า
จังหวัดลำปาง (ปี พ.ศ. ๒๕๓๑)

๒๖) เรื่องสัสดีอำเภอเวียงเงินเป็น
คำตอบแทนในการทำใบสำคัญทางทหาร (ปี พ.ศ.
๒๕๓๒)

๒๗) เรื่องเจ้าหน้าที่บริหารงานพัสดุ
สำรวมผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ (ปี
พ.ศ. ๒๕๓๒)

๒๘) เรื่องการทุจริตและประพฤติมิ
ชอบในการทำและยกเลิกสัญญาโฆษณาขององค์
การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย (ปี พ.ศ. ๒๕๓๓)

๒๙) เรื่องอาหารที่ใหญ่หลวงหาประ
โยชน์แก่กรับเงินฝากเด็กเข้าเรียนในโรงเรียน (ปี
พ.ศ. ๒๕๓๓)

๓๐) เรื่องการทุจริตและประพฤติ
มิชอบเกี่ยวกับการอนุญาตให้ก่อสร้างอาคาร (ปี
พ.ศ. ๒๕๓๓)

๓๑) เรื่องจัดสรรที่ดินที่ป่าชายเลน
และตัดถนนโดยมิได้รับอนุญาตจากท.ง.ว. (ปี
พ.ศ. ๒๕๓๓)

๓๒) เรื่องเจ้าหน้าที่ตำรวจเรียกเงิน
จากเจ้าของรถบรรทุก (ปี พ.ศ. ๒๕๓๓)

๓๓) เรื่องเจ้าหน้าที่ทุจริตและประ
พฤติมิชอบเกี่ยวกับการตรวจลงสมุดออกผลิตมัน
สำปะหลัง (ปี พ.ศ. ๒๕๓๔)

๓๔) เรื่องเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง
ร่วมมือกับเอกชนในการขูดฉูดทำเหมืองพลอย

และเรียกร้องเงินค่าชดเชยจากผู้รับจ้าง (ปี พ.ศ. ๒๕๓๔)

๓๕) เรื่องเจ้าหน้าที่ที่ดินประพุดมีชกนในการรังวัดตรวจลอบตล็กเขตที่ดินรูกล้ำทางสาธารณะ (ปี พ.ศ. ๒๕๓๔)

๓๖) เรื่องผู้บริหารของจุฬาลกรณ์มหาวิทยาลัยประพุดมีชกนขายพันอบัตรรัฐบาลจำนวน ๓๐ ล้านบาท และนำเงินฝากบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ จนเป็นเหตุให้จุฬาลกรณ์มหาวิทยาลัยได้รับตัวลัญญาใช้เงินปลอม (ปี พ.ศ. ๒๕๓๕)

๓๗) เรื่องเจ้าหน้าที่กรมที่ดินกระทำการทุจริตและประพุดมีชกนออกโฉนดที่ดินของน้ำสาธารณะ “กุดทราย” (ปี พ.ศ. ๒๕๓๕)

๓๘) เรื่องเจ้าหน้าที่ตำรวจเรียกเงินจากผู้ต้องหาที่เป็นข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ เพื่อกดดันไวยางานให้ผู้บังคับบัญชาผู้ต้องหาทวง (ปี พ.ศ. ๒๕๓๕)

๓๙) เรื่องผู้บังคับบัญชาเรือนจำทุจริตในการขายผลิตภัณฑ์ในงานนิทรรศการผลิตภัณฑ์ราชทัณฑ์ส่วนคนพร (ปี พ.ศ. ๒๕๓๕)

๔๐) เรื่องเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบร่วมกับผู้ส่งออกทำใบขนสินค้าออกเป็นเท็จ (ปี พ.ศ. ๒๕๓๕)

๔๑) เรื่องผู้ว่าราชการจังหวัดทุจริตในการจัดซื้อรถดัดล้อยาง (ปี พ.ศ. ๒๕๓๕)

๔๒) เรื่องเจ้าหน้าที่กรมที่ดินออกโฉนดที่ดินบนภูเขา (ปี พ.ศ. ๒๕๓๖)

๔๓) เรื่องผู้อำนวยการโรงพยาบาล

ทุจริตเบิกจ่ายเงินค่าจ้างซ่อมประตูเหล็กม้วน ค่าซื้อสายไฟฟ้า และค่าซื้อท่อประปา (ปี พ.ศ. ๒๕๓๖)

๔๔) เรื่องเจ้าหน้าที่การเงินของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอให้ค่านางหน้าที่โดยมิชอบแสวงหาประโยชน์โดยการหักเงินเดือนข้าราชการครูให้กับเจ้าหน้าที่เอกชนโดยได้รับประโยชน์ตอบแทน (ปี พ.ศ. ๒๕๓๖)

๔๕) เรื่องเจ้าหน้าที่กระทรวงศึกษาธิการทุจริตเกี่ยวกับการให้เช่าที่ดินวัด (ปี พ.ศ. ๒๕๓๗)

๔๖) เรื่องผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรกรรมทุจริตเงินจากการจำหน่ายสุกร (ปี พ.ศ. ๒๕๓๗)

๔๗) เรื่องเจ้าหน้าที่กรมที่ดินทุจริตและประพุดมีชกนออกโฉนดที่ดิน ซึ่งเป็นสมบัติส่วนกลางของนิคมสหกรณ์ (ปี พ.ศ. ๒๕๓๗)

๔๘) เรื่องทุจริตเรียกเงินจากผู้มาติดตลกพจนานุกรมและใช้อารักขา (ปี พ.ศ. ๒๕๓๘)

๔๙) เรื่องเจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ปล่อยผู้ต้องขังออกมานอกเรือนจำไปผลิตยาปลอม (ปี พ.ศ. ๒๕๓๘)

๕๐) เรื่องทุจริตโครงการช่วยเหลือคนยากจนในหมู่บ้านให้มีงานทำ (ปี พ.ศ. ๒๕๓๘)

๕๑) เรื่องทุจริตผก น.ส.๓ ก. บนที่นาให้กับนายทุน (ปี พ.ศ. ๒๕๓๘)

๕๒) เรื่องทุจริตในการออกโฉนดที่ดินให้กับนายทุน (ปี พ.ศ. ๒๕๓๘)

Legislative Institutional Repository of Thailand

๔๓) เรื่องทูลจัตยอกกโนนคที่ดินให้
เอกชนไปสร้างสนามกอล์ฟ (ปี พ.ศ. ๒๕๓๘)

๔๔) เรื่องพนักงานการค้าอากาศยาน
แห่งประเทศไทยทูลจิต น้าทรัพย์สินของท่าอากาศยาน
แห่งประเทศไทยไปให้ผู้รับจ้างเหมาโดยได้รับ
เงินตอบแทน (ปี พ.ศ. ๒๕๓๘)

๔๕) เรื่องผู้ใหญ่บ้านปฏิบัติหน้าที่โดย
มิชอบเพื่อให้คนเถรลิดผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีหวังได้
และปลัดอำเภอมาทูลเงินเหลือ (ปี พ.ศ. ๒๕๓๙)

๔๖) เรื่องผู้อำนวยการโรงเรียน
ชักยอกก่าโรสิทธิ์ที่ได้รับจากการจำหน่ายหนังสือ
แบบเรียนและอุปกรณ์การเรียน (ปี พ.ศ. ๒๕๓๙)

๔๗) เรื่องประธานกรรมการศึกษา-
ธิการและคณะกรรมการตรวจจ้างถนนคอนกรีต
เสริมเหล็กและผู้ควบคุมงาน ทูลจิตและประพจน์
มิชอบในการตรวจรับงานก่อสร้าง (ปี พ.ศ. ๒๕๓๙)

๔๘) เรื่องนายอำเภอบังคับรับเงิน
จากตลาดตำบล (ปี พ.ศ. ๒๕๓๙)

๔๙) เรื่องโฆษณารับฝากโปรยชัย-
กันท์เพื่อปิดข่าวสารการประหวัดวาคา (ปี พ.ศ.
๒๕๔๐)

๕๐) เรื่องการออกหนังสือรับรอง
ทำประโยชน์ (น.ส.๓ ก.) โดยมีชอบในที่กองที่ตำบล
จาก อำเภอเตกา จังหวัดหนองคาย (ปี พ.ศ.
๒๕๔๐)

๕๑) เรื่องเจ้าหน้าที่กรมที่ดินทูลจิต
ออกเอกสารสิทธิบนเกาะเสม็ด จังหวัดชุมพร (ปี
พ.ศ. ๒๕๔๐)

๕๒) เรื่องเจ้าพนักงานที่ดินกับพวก
ร่วมกันทูลจิตในการออกหนังสือรับรองการทำ
ประโยชน์ที่ป่าโกงกางในจังหวัดภูเก็ต (ปี
พ.ศ. ๒๕๔๑)

๕๓) เรื่องเจ้าหน้าที่ที่ดินและเจ้าหน้าที่กรมการปกครองทูลจิตในการออก น.ส.๓ ก.
โดยที่ผู้มีชื่อเป็นผู้ยื่นคำขอเป็นโฉนดที่ดินในที่ดิน
ไม่ได้ครอบครองทำประโยชน์ในที่ดิน ไม่ได้ยื่นคำขอ
และไม่มีการรังวัดพิสูจน์ สภากส่วนการทำประโยชน์
ในที่ดิน และที่ดินอยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
(ปี พ.ศ. ๒๕๔๑)

๕๔) เรื่องพนักงานองค์การอุตสาหกรรม
เหมืองแร่จัดตั้งบริษัทดำเนินธุรกิจแข่งกับ
องค์การอุตสาหกรรมเหมืองแร่ (ปี พ.ศ. ๒๕๔๑)

๕๕) เรื่องเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานคร
ร่วมกันทูลจิตในการจ้างเหมืองถมที่เอกสารเลขแพร่
(ปี พ.ศ. ๒๕๔๑)

๕๖) เรื่องพนักงานการไฟฟ้าผลิต
แห่งประเทศไทยทูลจิตในการจัดซื้อที่ดินเพื่อ
ก่อสร้างโรงไฟฟ้าพลังความร้อนแห่งใหม่ (ภาคใต้)
โดยไม่ติดต่อกับเจ้าของที่ดินโดยตรง ทำให้การ
ไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยต้องซื้อที่ดินในราคา
ที่แพงกว่าความเป็นจริง (ปี พ.ศ. ๒๕๔๒)

๕๗) เรื่องทูลจิตออกหนังสือรับรอง
การทำประโยชน์ (น.ส.๓ ก. เลขที่ ๒๓๗) โดย
มีสภาพที่ป่าสงวนแห่งชาติ ที่มีสภาพเขาลงชัน
ได้ทำใบขายพันธุ์แล้วสร้างเป็นรีสอร์ต (ปี พ.ศ. ๒๕๔๒)

๖๘) เรื่องประธานกรรมการบริหาร
องค์การบริหารส่วนตำบล รับจ้างดูแลยกผลลงใน
พื้นที่ที่ตนเองมีหน้าที่รับผิดชอบ (ปี พ.ศ. ๒๕๕๓)

๖๙) เรื่องข้าราชการประจำระดับสูง
ของกระทรวงสาธารณสุขไม่สนใจปฏิบัติหน้าที่
ราชการให้เกิดผลต่อหรือความก้าวหน้าราชการ
(ปี พ.ศ. ๒๕๕๓)

๗๐) เรื่องผู้บริหารระดับสูงของกา
ไฟฟ้าส่วนภูมิภาคทุจริตในการจัดซื้อที่ดินเพื่อ
ก่อสร้างสถานไฟฟ้า (ปี พ.ศ. ๒๕๕๓)

สำหรับผลงานสำคัญที่น่าสนใจที่ได้ดำเนิน
การรวบรวมตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๐-ปี พ.ศ. ๒๕๕๓)
นี้ เป็นเพียงส่วนหนึ่งของผลงานทั้งหมดเท่านั้น

ข้อสังเกต

ผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ประจำปี ๒๕๕๒ ซึ่งได้ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้ ประกอบด้วยผลงานหลักอยู่ ๒ ประการ คือ ผลงานด้านป้องกันและผลงานด้านปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และจากผลการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ในรอบปีที่ผ่านมา ได้มีข้อสังเกตดังต่อไปนี้

๑. ด้านการป้องกัน

นับแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน โดยมีคณะกรรมการ ป.ป.ป. เป็นผู้ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติและเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลนั้น

การปฏิบัติราชการด้านป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการเป็นภารกิจที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. แต่ละคณะได้ตระหนักและให้ความสำคัญมาโดยตลอด

ภารกิจของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ในทางปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายที่กำเนั้น คือ การเสนอมาตรการป้องกัน การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งการเสนอความเห็นเพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการ หรือวางแผนงาน โครงการของส่วนราชการต่างๆ เพื่อเป็นการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ซึ่งใน ขณะเวลาที่ผ่านมาคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้เสนอ มาตรการและความเห็นเพื่อการดังกล่าวไปแล้วเป็น จำนวนมากและมีเนื้อหาที่หลากหลาย (ดูสรุปผล การปฏิบัติราชการและผลงานสำคัญของ คณะ กรรมการ ป.ป.ป. และสำนักงาน ป.ป.ป. ตั้งแต่ ingsประมาณ พ.ศ. ๒๕๓๐-พ.ศ. ๒๕๖๒)

มีการนิยามความที่นำมาพิจารณาหรือตั้งเป็น ข้อสังเกตว่า บวกลบมาตรการและความเห็นในเรื่อง ต่างๆ ที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้นำเสนอไปนั้น สามารถทำให้การทุจริตและประพฤติมิชอบในวง ราชการในเรื่องนั้นๆ หมดไปหรือลดลงได้มากน้อย เพียงใด หรือไม่

ข้อกังขาดังกล่าวอาจจะเกิดหรือไม่เกิดขึ้น กับบุคคลใดก็ได้ แต่สิ่งนี้จะเกิดขึ้นกับคณะกรรมการ ป.ป.ป. อยู่เสมอไม่ว่าจะเป็นก่อนหรือหลังการนำ เสนอมาตรการหรือความเห็นเพื่อป้องกันการทุจริต และประพฤติมิชอบในวงราชการแต่ละเรื่อง

ความกังวลถึงความล้มเหลวมีผลทำให้คณะ กรรมการ ป.ป.ป. ต้องพิจารณาและได้รุดตรงถึงข้อ แท้งจริง ข้อพิจารณาในเรื่องต่างๆ อย่างถี่ถ้วน และ ต้องได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ก่อนจะได้นำเสนอให้มีข้อเสนอแนะในรูปของ มาตรการหรือความเห็นเพื่อการป้องกันการทุจริต และประพฤติมิชอบในเรื่องนั้นๆ

ครั้นได้นำเสนอมาตรการหรือความเห็นไปแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ป. เชื่อมั่นว่าหากส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจได้นำไปพิจารณา หรือดำเนินการให้เป็นไปตามนั้นแล้ว ก็จะทำให้ ปัญหการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เหล่านี้หลีกหนีไปไม่ทางที่ดีได้

ความเชื่อดังกล่าวสามารถตรวจสอบได้จาก มาตรการป้องกันการทุจริตที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้นำเสนอและมีผลในวงราชการที่เกี่ยวข้องได้นำไป ปฏิบัติเช่น เรื่องการออกหนังสือเดินทาง เรื่องการ จ่ายเงินเดือนข้าราชการและลูกจ้างโดยใช้บริการ ธนาคาร จะทำให้ปัญหาการทุจริตเกี่ยวกับเรื่องนี้ หมดไปอย่างแน่นอนและการให้เกิดเบียดราคากลาง ที่ได้จากกาประมูลรูปแบบรายการของงานก่อสร้าง ไว้ในประกาศประกวดราคาการกำหนดให้มีระ หเวลาและวิธีการส่งประกาศประกวดราคาที่มีความ ชัดเจน ก็จะมีส่วนทำให้ปัญหาการทุจริตและปัญหา อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะปัญหาการสมยอมกันใน การเสนอความมีนั้นนำไปไม่ทางที่ดีได้เช่นกัน

ในทางตรงข้ามและเป็นเรื่องที่ขำกขลกับ อย่างยิ่งกับปัญหาต่อไปนี้จะทำให้มาตรการหรือ ความเห็นเพื่อการป้องกันการทุจริตที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. เสนอให้มีผลตามที่คาดหวังได้ คือ

(๑) ปัญหาเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหนวย ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติไม่ได้ทราบถึงข้อเสนอของ มาตรการ หรือความเห็นเพื่อการป้องกันการ ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

แม้บุคคลจะนำเรื่องการไม่ปฏิบัติตาม มาอ้างเพื่อไม่ต้องรับผิดชอบได้ และตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐเองจะอ้างว่าตนไม่ผิดหรือไม่ทราบมติคณะรัฐมนตรีก็ได้ แต่ในทางปฏิบัติที่แท้จริง มีปัญหาบางประการที่ทำให้หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติไม่ได้รับทราบถึงข้อเสนอตามมาตรการหรือความเห็นเพื่อการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. เสนอและคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบไปแล้ว

ปัญหาในกรณีนี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้กับหน่วยงานที่มีการจัดองค์กรที่ซับซ้อนและไม่มีความชัดเจนว่าการนำข้อเสนอกตามมติคณะรัฐมนตรีไปพิจารณาดำเนินการควรจะอยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยใด หรือรับรู้ว่าในเฉพาะในหน่วยกลาง โดยที่หน่วยซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติไม่ได้รับทราบ และไม่ได้นำมาดำเนินการใดๆ ให้เป็นไปตามข้อเสนอแนะ ซึ่งในบางกรณีเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการให้ประชาชนได้ร่วมการปฏิบัติด้วยความเป็นธรรม

(๒) ปัญหาส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจไม่ได้นำข้อเสนอตามมาตรการหรือความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ไปพิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสมและจำเป็น

การดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรการหรือความเห็นดังกล่าวทางเรื่องหรือบางกรณีอาจจำเป็นต้องใช้เวลาบ้าง เช่น ชักเสนอตามมาตรการหรือความเห็นที่ต้องมีการออกกฎหมายมารองรับ ต้องมีการแก้ไข เพิ่มเติมกฎหมาย ข้อเสนอในลักษณะที่ต้องใช้งบประมาณจำนวนพอสมควร เป็นต้น แต่ถึงอย่างไรก็ตามการดำเนินการ

ให้เป็นไปตามข้อเสนอเหล่านั้นก็จำเป็นที่ส่วนราชการหน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจต้องไปพิจารณาดำเนินการต่อไปให้เป็นไปตามนั้น เพราะหากตราได้ก็ปัญหาเหล่านั้นไม่ได้พิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสมแล้ว ปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการในเรื่องที่เกี่ยวข้องก็ยังคงมีอยู่

สิ่งที่น่าเป็นห่วงมากกว่านั้น คือ มีข้อเสนอตามมาตรการหรือความเห็นในบางเรื่องที่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจสามารถนำไปพิจารณาดำเนินการโดยไม่ต้องใช้หรืออาศัยกระบวนการที่เป็นมาตรฐานหรือขั้นตอนมากนัก แต่ก็ไม่ปรากฏว่าได้มีการพิจารณาดำเนินการให้เป็นไปตามที่ควรจะเป็น จึงเป็นสิ่งที่แน่นอนว่าการทุจริตและประพฤติมิชอบยังคงจะสามารถเกิดขึ้นได้เช่นกัน

(๓) ปัญหาด้านการพิจารณาโทษแก่ผู้กระทำความผิดที่ไม่ปฏิบัติตามข้อเสนอของมาตรการหรือความเห็นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

การนำเสนอมาตรการและความเห็นในแต่ละกรณีเป็นสิ่งที่เห็นถึงวัตถุประสงค์ได้โดยชัดเจนว่า เพื่อการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งสิ้น แต่มีกรณีทำให้เกิดปัญหาได้ว่าการละเมิดหรือการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดเหล่านี้เป็นเรื่องที่ไม่ได้รับการเอาใจใส่หรือไม่ได้เห็นถึงความสำคัญของการเสนอให้มีข้อกำหนดตามมาตรการหรือข้อเสนอในลักษณะต่างๆ

เหตุที่ว่านั้นเป็นเพราะในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นเนื่องมาจาก

การไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นตามกฎหมาย จะเรียกของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีนั้น กฎหมายให้คำวินิจฉัยความเสียหายแก่ราชการและเหตุอันควรลดหย่อนมาประกอบพิจารณาการลงโทษด้วย

กรณีจึงเป็นไปได้ว่าการไม่ปฏิบัติตามมาตรการหรือความเห็นเพื่อการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ที่คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นชอบให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจไปดำเนินการตามข้อเสนอของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ตัวอย่างเช่น การไม่ปฏิบัติตามไปตามข้อกำหนดการป้องกันการทุจริตว่าควรหา กลาง งาน ก่อสร้างที่ได้จากการ招标投标ในบางรายการงาน ก่อสร้างไว้ในประกาศประเภทค่าก่อสร้าง หรือการไม่จัดส่งประกาศประกวดราคาตามระยะเวลาและวิธีการกำหนดที่ดี ซึ่งกรณีเหล่านี้ได้กำหนดขึ้นเพื่อการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการทั้งสิ้น แต่ครั้งมีการสอบสวนเพื่อดำเนินการทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยไม่ได้ตรวจสอบหรือตรวจสอบไม่ได้ว่าการละเว้นนั้นเกิดจากการทุจริตหรือไม่ การพิจารณาโทษก็จะพิจารณาต่อไปถึงเรื่องความเสียหายที่ทางราชการได้รับ ซึ่งก็มักจะพิจารณาโดยการประมาณค่าความเสียหายในลักษณะที่ว่าทำให้เรื่องนั้นๆ สามารถดำเนินการได้ต่อไปหรือไม่ มูลค่าของความเสียหายที่ประมาณการมีมากน้อยเพียงใด และในที่สุดก็สรุปได้ว่า การไม่ปฏิบัติตามข้อเสนอเพื่อป้องกันการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการเท่านั้นไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการ ประกอบกับมีเหตุอันควรลดหย่อน ทรัพย์สินเหตุอันควรลดโทษ การลงโทษเพียงการภาคทัณฑ์ หรือการงด

โทษโดยให้ทัณฑ์บน ว่ากล่าวตักเตือน ก็เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้อย่างแน่นอน

ปรากฏการณ์ในลักษณะดังกล่าวจะมีความเป็นไปได้ว่าจะเป็นเหตุหรือมีส่วนทำให้การละเมิดหรือไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรการหรือความเห็นเพื่อการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการเป็นไปอย่างกว้างขวาง และอาจจะหมดความสำคัญไปในที่สุด ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าพิจารณาด้วยว่าการทำให้มีปรากฏการณ์ในลักษณะนี้เกิดขึ้นจะถือว่าทำให้เกิดความเสียหายแก่ราชการได้หรือไม่

๒. ด้านการเสริมสร้างทัศนคติ ค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต

นับตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัย สู่กรุงศรีอยุธยา ถึงกรุงรัตนโกสินทร์ประวัติศาสตร์ได้จารึกพฤติกรรมการมีคุณธรรมที่หลวงของเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแล้วซ้ำอีกไม่จบสิ้น การโกงกินฟลิคฉิ้นไปตามสถานการณ์ทั้งขนาด ทั้งที่แต่ละยุคแต่ละสมัยก็ได้พยายามระมัดระวังป้องกันและปราบปรามมาตลอด จนในที่สุดได้มีการกำหนดเป็นแนวทางนโยบายแห่งรัฐ โดยบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย สหกรณ์การ ๒๕๖๑ มาตรา ๒๖ ว่า

“รัฐพึงจัดระบบงานราชการและงานของรัฐ โดยให้มีประสิทธิภาพ และพึงดำเนินการทุกทาง เพื่อยุติการฉ้อโกงและปราบปรามการแสวงหาประโยชน์ในทางมิชอบ”

Legislative Institutional Repository of Thailand

บทบัญญัติดังกล่าวเป็นผลให้มีการตราพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ และมีการแก้ไขเพิ่มเติมปี พ.ศ. ๒๕๓๐ จนถึงปัจจุบันรวมเวลา ๓๙ ปี ๗ เดือน เป็นช่วงเวลาที่ยุคสมัยการปกครอง ป.ป.ป. ได้ปฏิบัติภารกิจให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลทั้งในด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบให้บรรลุเป้าหมายลงด้วยความเข้มแข็งตลอดมา

ส่วนหนึ่งของงานป้องกันที่สำคัญคือ การเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักเรียน นิสิต นักศึกษา และประชาชนทั่วไป เพื่อเปลี่ยนแปลงหรือจูงใจให้มีความซื่อสัตย์สุจริต หกหอง ส่งเสริมและเชิดชูคุณธรรมความซื่อสัตย์สุจริต พร้อมทั้งวังเกียจและต่อต้านการทุจริตโดยเพียรพยายามศึกษา ค้นคว้า วิธีการแนวทาง กลยุทธ์ กลวิธี และสื่อต่างๆ มาใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินการให้สอดคล้องกันกับแต่ละกลุ่มเป้าหมาย พร้อมทั้งสร้างครีเอทีฟให้เกิดขึ้นกับองค์กรและหามิตรเพื่อเป็นแนวร่วมควบคู่กันไป

อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงทัศนคติค่านิยมของสังคมจะสัมฤทธิ์ผลหรือไม่ จำเป็นต้องศึกษาและเรียนรู้สภาพความเป็นอยู่ของสังคมตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม คุณธรรมและจริยธรรมอย่างรวดเร็วในทิศทางที่หลากหลาย ฉะนั้น นอกจากจะเสริมสร้างคุณธรรมให้เกิดขึ้นตามแต่ประสงค์แล้ว จำเป็นจะต้องต่อต้านสิ่งที่ไม่

พึงประสงค์อีกส่วนหนึ่งด้วย และที่สำคัญรัฐบาลจะต้องจริงจัง และจริงจังที่จะแก้ไขปัญหานี้

จากข้อสังเกตในรายงานผลการปฏิบัติราชการของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ในปีที่ผ่านมาได้เสนอให้รัฐบาลกำหนดเป็นนโยบายรณรงค์สร้างค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้บัญญัติให้มีการตรวจสอบหน่วยงานรัฐ เพื่อบริหารราชการและการเมืองให้มีความโปร่งใสให้ความสำคัญที่จะแสดงเจตนารมณ์ของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยการขจัดกาทุจริตในวงราชการและการเมืองให้หมดสิ้นไป แต่ข้อสังเกตดังกล่าว ก็ยังเป็นข้อสังเกตที่ต้องเสนอตามที่กฎหมายกำหนด ส่วนบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญแม้จะเป็นการริเริ่มจากการเรียกร้องขององค์กรอิสระ แต่รัฐบาลก็ได้ให้ความเห็นชอบและเห็นควรสนับสนุนให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล

ถึงแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงจาก ป.ป.ป. สู่ ป.ป.ช. ในเร็ววันนี้ แต่การเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริตยังคงต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ท่ามกลางข้ออุปสรรคต่างๆ ที่นำเสนอข่าวการทุจริตทั้งในวงราชการและการเมือง มีการวิ่งเต้นเพื่อเข้าสู่อำนาจสำคัญ การทำทุทุเข้าสู่อำนาจต้องลงทุนด้วยเงิน วัฒนธรรมมีบทบาทเพิ่มขึ้น เป็นตัวอย่างปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน จนกลายเป็นประเพณีและอาจเป็นวัฒนธรรมประจำชาตินำไปสู่การล่มสลายทางด้านศีลธรรม คุณธรรมที่ทำงานในที่สุด แต่ก็มีบุคคลบางกลุ่มทั้งในภาครัฐ

และภาคเอกชนที่ได้ร่วมกิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ป. ในโครงการต่างๆ ได้แสดงเจตนารมณ์ที่จะสนับสนุนงานของสำนักงาน ป.ป.ป. ในด้านเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต โดยเสนอให้สร้างเครือข่ายเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการสร้างค่านิยมต่อเยาวชนในระดับจังหวัด สร้างอาสาสมัครประชาชนเพื่อพิทักษ์ รักษาประโยชน์ทรัพย์สินของทางราชการ ตลอดจนรวมพลังมวลชนช่วยกันสร้างจิตสำนึกให้คนไทยรักบ้านและไม่ยอมรับคนทุจริต และโดยเฉพาะจากการดำเนินการสัมมนาตามโครงการระดมพลังทีม ป.ป.ป. พบ อบต. ในจังหวัดต่างๆ ได้มีผลสะท้อนถึงความร่วมมือในการป้องกันคนทุจริต โดยได้มีเรื่องร้องเรียนกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐในจังหวัดดังกล่าวที่มีพฤติกรรมส่อไปในทางทุจริตและประพฤติมิชอบเข้ามามีสำนักงาน ป.ป.ป. เป็นจำนวนมาก ซึ่งให้เห็นถึงความตื่นตัวในการที่จะปกป้องรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ นั่นก็เป็นเพียงแนวความคิดและแนวปฏิบัติของคนกลุ่มเล็กๆ แต่หากจะมีคนกลุ่มใหญ่หลายๆ กลุ่มรวมตัวกันผนึกกำลังเข้ามามีส่วนรวมผนวกกับความจริงจังและจริงจังของรัฐบาล รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐ และนักการเมืองแล้ว บางทีการทุจริตในสังคมไทยอาจจะน้อยลงไปในระดับหนึ่ง แต่ถ้าสังคมยอมรับพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน การเอารัดเอาเปรียบ ยกย่องเงินตรา มากกว่าคุณค่าของความเป็นคนดีมีคุณธรรมแล้ว ก็กล่าวสังคมยอมให้การทุจริต ของเจ้าหน้าที่ของรัฐและนักการเมือง นำความวิกลจริตมาสู่ประเทศชาติโดยไม่ประสงค์ที่จะปกป้อง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เป็นรัฐธรรมนูญที่ให้สิทธิแก่

ประชาชนมากที่สุด ฉะนั้น จึงเลือกในการที่จะใช้สิทธิของท่านเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของประเทศชาติและส่วนรวมให้เดินทางเลือกที่ดีที่สุด

๓. ด้านการปราบปราม

งานด้านการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการของสำนักงาน ป.ป.ป. ในรอบปีที่ผ่านมา แม้ว่าสำนักงาน ป.ป.ป. จะต้องรับภาระในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นหน่วยตรวจการตั้งคณะกรรมการ ป.ป.ป. และในฐานะหน่วยธุรการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ บุคลากรที่มีอยู่จำนวนจำกัดของสำนักงาน ป.ป.ป. ส่วนหนึ่งจะต้องปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติในหลาย เรื่อง เช่น การตรวจลงบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และการร้องขอให้ถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แต่งานด้านการปราบปรามของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ก็มีได้ไม่น้อยลง ถ้าจะดูจากสถิติตัวเลขของผลงานจะเห็นได้ว่าในรอบปี ได้มีการเร่งรัดงานในเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้วเสร็จ มีจำนวนมากกว่าปีที่ผ่านมารวมทั้งผลการดำเนินการที่ปรากฏว่าคณะกรรมการ ป.ป.ป. สามารถชี้มูลความผิดผู้ถูกกล่าวหาทั้งทางวินัยและทางอาญาไม่น้อยกว่ากรณีปีที่ผ่านมาด้วย ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ภารกิจด้านการปราบปรามของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ในวง

ปีสำเร็จและบรรลุผลตามเป้าหมายน่าจะอยู่ที่องค์ประกอบสำคัญ ๓ ประการ ประการแรก ได้มีการพัฒนาเจ้าหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ป. ให้มีความรู้ความสามารถมากขึ้น ประการที่สอง คณะกรรมการ ป.ป.ป. และคณะกรรมการที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านการสืบสวนสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้เสียสละเวลา ตลอดจนความรู้ความสามารถช่วยงานของสำนักงาน ป.ป.ป. อย่างเต็มที่กำลังองค์ประกอบประการที่สาม ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญมากที่สุด คือความร่วมมือของทุกฝ่าย ทั้งฝ่ายรัฐบาล ภาคราชการหรือรัฐวิสาหกิจ รวมทั้งภาคเอกชน หรือประชาชนโดยทั่วไป ลำพังแต่สำนักงาน ป.ป.ป. หรือคณะกรรมการ ป.ป.ป. คงไม่สามารถที่จะขจัดปัญหาการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ ซึ่งเป็นปัญหาเรื้อรังมานานให้หมดสิ้นไปได้ หากขาดความร่วมมือและการสนับสนุนจากฝ่ายต่างๆ ซึ่งเป็นภาระหน้าที่ของคนไทยทุกคนที่จะต้องตระหนักอยู่เสมอว่า การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการเป็นตัวบั่นทอนทำลายเศรษฐกิจและความมั่นคงของชาติบ้านเมือง

การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการได้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วและกว้างขวางออกไปทุกวงการและมีการพัฒนารูปแบบใหม่ๆ ของการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทำให้การตรวจสอบ การสืบสวนสอบสวนเพื่อนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษเป็นการยากมากขึ้น เพราะขาดพยานหลักฐานการปฏิบัติงานในด้านการสืบสวนสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ขัดถ้อยพยานหลักฐานเป็นสำคัญหลายเรื่องแม้กระแวลังคมจะคิดว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐน่าจะทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบใน

วงราชการ แต่ในทางการสืบสวนสอบสวนหรือในวงการกระบวนการยุติธรรมหากขาดเสียซึ่งหลักฐานคณะกรรมการ ป.ป.ป. ก็ไม่สามารถที่จะพิสูจน์ความผิดเจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้

สังคมไทยกำลังฝากความหวังไว้กับองค์กรที่ทำหน้าที่ในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ซึ่งตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้ให้ความสำคัญไว้อย่างมาก คือสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แต่ความหวังดังกล่าวหากขาดความร่วมมือของทุกฝ่ายและขาดการสนับสนุนในเรื่องงบประมาณ บุคลากร หรือวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ สิ่งที่สำคัญโดยคิดไว้ก็อาจจะไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร

อำนาจหน้าที่ และการจัดองค์กร

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในพระราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ มีผลใช้บังคับเมื่อ ๔ มีนาคม ๒๕๑๘ และได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ เมื่อ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๓๐ พระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ได้อบรมหมายภาระหน้าที่ให้แก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงาน และเพื่อให้คณะกรรมการดังกล่าวมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ จึงจำเป็นต้องจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการขึ้น

๑. อำนาจหน้าที่

๑. อำนาจ

พระราชบัญญัติ ป.ป.ป. พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้ให้คณะกรรมการ ประธานกรรมการรองกรรมการ ซึ่งประธานกรรมการ

มอบหมาย มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอสมทามส่วนราชการหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ เพื่อกำหนดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการหรืองานใดๆ และเมื่อส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ได้รับหนังสือสอสมทามแล้ว จะต้องชี้แจงข้อเท็จจริงที่ได้รับการสอบถามทุกครั้ง ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือสอสมทาม

ในการมีส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจมีความจำเป็นต้งให้เวลาในการชี้แจงข้อเท็จจริงเกินกำหนดเวลาสามสิบวัน ให้มีหนังสือแจ้งไปยังผู้สอบถามทราบก่อนวันสิ้นกำหนดพร้อมกับเหตุผล โดยขอขยายระยะเวลาได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่รวมระยะเวลาทั้งหมดต้องไม่เกินเก้าสิบวัน

(๒) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติสอสมทามและสอสมทามาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชีเอกสาร หรือวัตถุใดๆ ที่จำเป็นแก่การสอสมทามาเพื่อประกอบการพิจารณาหรือแจ้งให้บุคคลใดๆ ดังกล่าวให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชีเอกสาร หรือวัตถุใดๆ ที่จำเป็นแก่การสอสมทามแก่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือเรียกนั้น

(๓) ตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาสอสมทามหรือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๔) ในการพิจารณาสอสมทาม ถ้าคณะกรรมการเห็นว่ากรณีใดมีเหตุผลสมควรให้สั่งพักราชการ หรือพักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา ร้องเรียนก็ได้รายงานไปยังนายกรัฐมนตรีเพื่อทราบ และส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา ร้อง

เรียนสั่งพักราชการหรือพักงาน เพื่อรอฟังผลการพิจารณาของคณะกรรมการ เว้นแต่กรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ให้คณะกรรมการส่งเรื่องและความเห็นไปยังปลัดกระทรวงยุติธรรม เพื่อดำเนินการตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ

๒. หน้าที่

พระราชบัญญัติ ป.ป.ป. พ.ศ. ๒๕๖๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ป.ป.ป. (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๗๐ ได้กำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ไว้ดังนี้

(๑) เสนอมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อคณะรัฐมนตรี

(๒) เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามรายการ วิธีการ และเวลาตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

(๓) สืบสวนและสอบสวนเพื่อทราบข้อเท็จจริง เมื่อมีผู้กล่าวหา ร้องเรียน หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๔) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดระเบียบหรือการปฏิบัติราชการหรือวางแผนงานโครงการของส่วนราชการต่างๆ เพื่อกำหนดและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๕) รายงานผลการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่พร้อมทั้งข้อสังเกตต่อนายกรัฐมนตรี ประธานวุฒิสภา และประธานสภาผู้แทนราษฎร ภายในเดือนตุลาคมทุกปี แล้วพิมพ์เผยแพร่รายงานประจำปีต่อไป

(๖) สืบสวนสอบสวนเพื่อทราบแท้เท็จจริง เมื่อมีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะกรรมการ หรือมีการกล่าวหาหรือเรียนว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายแรงผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

๒. ขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ตั้งอยู่ที่ทำงานอยู่ภายในขอบเขตอำนาจและหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ดังนี้

(๑) การปฏิบัติงานของคณะกรรมการจะต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๒) การสืบสวนสอบสวนการทุจริตหรือประพฤติมิชอบจะกระทำได้เฉพาะแต่ผู้ที่ป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ กล่าวคือ เป็นข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีตำแหน่งหรือมีเงินเดือนประจำ พนักงานหรือบุคคลผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารท้องถิ่นตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สมาชิกสภาท้องถิ่น กำนันผู้ใหญ่บ้าน และหมายความรวมถึงกรรมการคณะกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจด้วย เท่านั้น

(๓) คณะกรรมการไม่สามารถรับหรือยกเรื่องดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณา

- เรื่องที่คณะกรรมการได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดและนายกรัฐมนตรีรับทราบแล้ว เว้นแต่เป็นกรณีที่ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ดำเนินการเพื่อพิจารณาโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่คณะกรรมการชี้มูลความผิดไปหรือการดำเนินการทางวินัยของผู้บังคับบัญชาไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม

เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลหรือที่ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดในเรื่องนั้น เว้นแต่เป็นการนี้เป็นการดำเนินการแล้วเกี่ยวกับเรื่องเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายแรงผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๔) คณะกรรมการจะไม่รับหรือยกเรื่องดังต่อไปนี้ขึ้นพิจารณาได้

- เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหาหรือเรียนและคณะกรรมการเห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

เรื่องที่คณะกรรมการเห็นว่าไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

เรื่องที่มีลักษณะเป็นวัตรสันดาน ซึ่งไม่ระบุพยานหลักฐานชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวนต่อไปได้

(๕) เรื่องใดที่คณะกรรมการไม่รับหรือไม่ยกขึ้นพิจารณาตาม (๓) หรือ (๔) ถ้าคณะกรรมการ

พิจารณาเห็นสมควรจะแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหาหรือยื่นดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้วแจ้งให้คณะกรรมการทราบก็ได้

(๖) เมื่อสืบสวนสอบสวนแล้วได้ความเป็นการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ ก็ชี้มูลความผิดทางวินัยและหรือทางอาญา แล้วคณะกรรมการจะดำเนินการต่อไปดังนี้

ในกรณีที่มีมูลเป็นความผิดทางวินัย ประธานกรรมการจะรายงานให้นายกรัฐมนตรีทราบ และส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นดำเนินการทางวินัยต่อไป และถ้ากรณีเป็นความผิดทางอาญาก็จะแจ้งต่อพนักงานสอบสวนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติชี้มูลความผิด

สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่มีกฎหมายระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย เมื่อคณะกรรมการมีมติว่าเรื่องที่สอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวมีมูลเป็นการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ ประธานกรรมการจะรายงานให้นายกรัฐมนตรีทราบและส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และหากกรณีเป็นความผิดทางอาญาก็จะแจ้งต่อพนักงานสอบสวนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติชี้มูลความผิด

กรณีที่มีบุคคลซึ่งไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ร่วมกระทำความผิดในทางอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐ คณะกรรมการก็จะชี้มูลความผิดทางอาญากับบุคคลนั้นด้วย ซึ่งประธานกรรมการจะแจ้งเรื่องต่อพนักงานสอบสวนเป็นการประสานงานเพื่อดำเนินการต่อไป

(๗) ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ และเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่งานตามประมวลกฎหมายอาญา

(๘) ผู้ใดจะเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริงหรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่มิได้ เว้นแต่คณะกรรมการจะมอบหมายหรือเป็นการกระทำตามหน้าที่ราชการหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือพิจารณาหาผลส่วน

(๙) การแสวงหาพยานหลักฐานกระทำได้เพียงมีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชีเอกสารหรือวัตถุใดๆ ที่จำเป็นแก่การสอบสวนเท่านั้น จะเข้าไปตรวจค้น หรือยึดพยานหลักฐานใดๆ เองไม่ได้

(๑๐) คณะกรรมการไม่มีอำนาจจับกุม การจับกุมผู้กระทำความผิดในกรณีทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่เป็นอำนาจของเจ้าหน้าที่ฝ่ายอื่น เมื่อมีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการอาจขอให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจับกุมผู้ต้องหาดังกล่าวได้ ซึ่งต้องกระทำในลักษณะของการร่วมมือประสานงาน

๓. การจัดองค์กร

๑. คณะกรรมการ ป.ป.ป.

คณะกรรมการ ป.ป.ป. ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอื่น อีกไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินเก้าคน กับเลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการโดยตำแหน่ง

Legislative Institutional Repository of Thailand

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบใน วงราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๕ ให้ สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ป. ในการที่จะแต่งตั้ง อนุกรรมการเพื่อพิจารณาสอบสวนหรือปฏิบัติอย่าง หนึ่งอย่างใด ตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ โดยจะต้องแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความซื่อสัตย์และ มีความรู้ความ ชำนาญในวิชาการหรือกิจการต่างๆ และการแต่งตั้ง อนุกรรมการเพื่อพิจารณาสอบสวน นั้น อย่างน้อยต้องมีการร่วมกับผู้เกี่ยวข้องหนึ่งคน

ในปัจจุบันคณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้มีคำสั่ง แต่งตั้งอนุกรรมการประจำกองต่างๆ ดังนี้

(๑) คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนฝ่าย บริหารและปกครอง

(๒) คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนฝ่าย รับคงและยุติกรรม

(๓) คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนฝ่าย เฉพาะธุรกิจ

(๔) คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนฝ่าย สังคม

(๕) คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนฝ่าย ทรัพยากรธรรมชาติ

(๖) คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนฝ่าย วิจัยสหกิจ

(๗) คณะอนุกรรมการตรวจสภทพวิเทศ ๑

(๘) คณะอนุกรรมการตรวจสภทพวิเทศ ๒

(๙) คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวน กรมวัง

(๑๐) คณะอนุกรรมการดำเนินการทางวินัย และคดี

(๑๑) คณะอนุกรรมการฝ่ายมาตรการป้องกัน และวางแผน

(๑๒) คณะอนุกรรมการฝ่ายวิจัย

(๑๓) คณะอนุกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์

(๑๔) คณะอนุกรรมการเสริมสร้างทัศนคติ ค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต

(๑๕) คณะอนุกรรมการพิจารณาตอบแทน ผู้ทำความความดีในการป้องกันหรือปราบปรามการ ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๑๖) คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจจัดทำ มาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการและพนักงานหรือ ลูกจ้างของรัฐ

๒. สำนักงาน ป.ป.ป.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เรียกโดยย่อว่า "สำนักงาน ป.ป.ป." มีอำนาจดังนี้

๑. ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ในวงราชการ พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยการแสดง สันติภาพและหนังสือของเจ้าพนักงานของรัฐ และ กฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

๒. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการหรือตามที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

๔. การแบ่งส่วนราชการ

พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ สำนักงานนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๓๗ กำหนดให้แบ่งส่วนราชการออกเป็น ๖ กอง คือ

๑. สำนักงานเลขาธิการกรม
๒. กองวิจัยและวางแผน
๓. กองสืบสวนสอบสวน ๑
๔. กองสืบสวนสอบสวน ๒
๕. กองสืบสวนสอบสวน ๓
๖. กองสืบสวนสอบสวน ๔

โดยกองต่างๆ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) สำนักงานเลขาธิการกรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และราชการที่มิได้แยกให้เป็นหน้าที่ของกองหรือส่วนราชการใดโดยเฉพาะ อำนาจหน้าที่ดังกล่าวให้รวมถึง

(ก) ปฏิบัติงานสารบรรณ งานทะเบียนเอกสารลับเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหาหรือเรียนและอื่นๆ ตลอดจนงานจัดการประชุมของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยคำนวณค่า และงานเลขานุการของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับการเงินการบัญชี การงบประมาณ การพัสดุ อาคาร สถานที่ และยานพาหนะของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(ง) จัดระบบงานและบริหารงานบุคคลของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(จ) ดำเนินการเกี่ยวกับงานห้องสมุดงานวิทยุสื่อสาร และงานประสานงานและให้บริการเกี่ยวกับกฎปฏิบัติงานเล็กน้อยของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒) กองวิจัยและวางแผน มีอำนาจหน้าที่

ดังนี้

Legislative Institutional Repository of Thailand

(ก) วิจัยและส่งเสริมการวิจัยเพื่อการ
เสนอแนะในการกำหนดนโยบายแผนแม่บทมาตรการ
และวิธีการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ
ประพฤติมิชอบในวงราชการ เสนอต่อคณะ
กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ
ประพฤติมิชอบในวงราชการ และคณะรัฐมนตรี
ตลอดจนจัดทำและประสานแผนการปฏิบัติงานของ
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการให้
สอดคล้องกับนโยบายและแผนแม่บทที่กำหนดไว้
รวมทั้งเร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติ
งานของหน่วยงานในสังกัด

(ข) เร่งรัดและติดตามผลการปฏิบัติงาน
ตามมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบ
ปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
รวมทั้งจัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปี
ส่งหน่วยงานที่พร้อมทั้งข้อสังเกตของคณะกรรมการ
ต่อนายกรัฐมนตรี ประธานวุฒิสภา และประธาน
สภาผู้แทนราษฎร

(ค) พัฒนาระบบ รูปแบบ และวิธีการ
สำรวจและแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่
ของรัฐและเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อกิจการนาสั่งให้
เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงทรัพย์สินและหนี้สินตาม
กฎหมายว่าด้วยการแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของ
เจ้าหน้าที่ของรัฐ

(ง) จัดระบบการสำรวจ การจัดเก็บ
และการใช้ประโยชน์ข้อมูลของหน่วยงานในสังกัด
และเป็นศูนย์ข้อมูลของสำนักงานคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติ
มิชอบในวงราชการ

(จ) ประชาสัมพันธ์การปฏิบัติงาน
ตลอดจนเผยแพร่กิจกรรมความรู้ ความก้าวหน้า
และผลงานของสำนักงานคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบใน
วงราชการ รวมทั้งดำเนินการสร้างเสริมทัศนคติ
ค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุน
การปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่
ได้รับมอบหมาย

(๓) (๖) กองสืบสวนสอบสวน ๑-๔ มี
อำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) สืบสวนสอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐ
เมื่อมีผู้กล่าวหาหรือเรียน หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า
ทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ หรือมี
พฤติการณ์ปรากฏว่าร้ายว่ผิดปกติ หรือมีทรัพย์สิน
เพิ่มขึ้นผิดปกติ

(ข) ประสานงาน และติดตามการ
ดำเนินการทางวินัยและการดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่
ของรัฐกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(ค) พัฒนาระบบ รูปแบบ และวิธีการ
เกี่ยวกับการสืบสวนและการดำเนินคดีของ
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(ง) ปฏิบัติงานเลขานุการของคณะ
กรรมการและคณะอนุกรรมการตามที่ได้รับมอบ
หมาย

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุน
การปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่
ได้รับมอบหมาย

แผนภูมิการแบ่งงานและการจัดอัตรากำลัง (ระดับบริหาร)

เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป.

เจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวน ๙ ขพ.

ด้านสืบสวนสอบสวน

- ด้านป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ
- ด้านสืบสวนสอบสวนเรื่องร่ำรวยผิดปกติ

นิติกร ๙ ขพ.

รองเลขาธิการ

รองเลขาธิการ

รองเลขาธิการ

กองสืบสวนสอบสวน ๑

กองสืบสวนสอบสวน ๒

กองสืบสวนสอบสวน ๓

กองสืบสวนสอบสวน ๔

สำนักงานเลขานุการกรม

กองวิจัยและวางแผน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

งบประมาณ

ในปีงบประมาณ ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ป. ได้รับอนุมัติเงินงบประมาณเพื่อดำเนินการตามแผนงานบริหารงานขององค์กรแห่งรัฐ เป็นจำนวนเงิน ๑๐๖,๓๓๐,๐๐๐.- บาท จำแนกตามหมวดรายการ ดังนี้

ก. งานบริหารทั่วไป

๑. เงินเดือนและค่าจ้างประจำ

๑.๑ เงินเดือน	๑๒,๗๒๒,๑๐๐.-	บาท
๑.๑ ค่าจ้างประจำ	๔,๗๙๕,๖๐๐.-	บาท
รวม	๑๗,๕๑๗,๗๐๐.-	บาท

๒. ค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุ

๒.๑ ค่าตอบแทน	๖๕๓,๐๐๐.-	บาท
๒.๒ ค่าใช้สอย	๖,๓๙๖,๕๐๐.-	บาท
๒.๓ ค่าวัสดุ	๒,๓๒๔,๐๐๐.-	บาท
รวม	๙,๓๗๓,๕๐๐.-	บาท

๓. ค่าสาธารณูปโภค

๒,๙๑๐,๖๐๐.- บาท

๔. วัสดุจ่ายอื่น

๑,๙๓๖,๐๐๐.- บาท

ข. งานป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

๑. เงินเดือน

๔๖,๕๖๙,๓๐๐.- บาท

๒. ค่าตอบแทน ใช้สอยและวัสดุ

๒.๑ ค่าตอบแทน	๙,๒๖๙,๖๐๐.-	บาท
๒.๒ ค่าใช้สอย	๑๕,๘๖๙,๐๐๐.-	บาท
๒.๓ ค่าวัสดุ	๓,๒๐๐,๐๐๐.-	บาท
รวม	๒๘,๓๓๘,๖๐๐.-	บาท

๓. ค่าอุปกรณ์

๒๓๖,๕๐๐.- บาท

Legislative Institutional Repository of Thailand

อัตรากำลัง

ในปีงบประมาณ ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. มีกรอบอัตรากำลังเจ้าหน้าที่รวมทั้งสิ้น ๓๖๖ อัตรา ในจำนวนนี้เป็นข้าราชการ ๓๑๑ อัตรา ดำรงตำแหน่งดังนี้

สำนักงานบริหาร	๙	อัตรา
สายงานสืบสวนสอบสวน	๑๕๗	อัตรา
สายงานนิติกร	๔๔	อัตรา
สายงานบริหารทั่วไป	๒๒	อัตรา
สายงานบุคลากร	๘	อัตรา
สายงานการเงินบัญชีและพัสดุ	๑๑	อัตรา
สายงานธุรการ	๒๔	อัตรา
สายงานบันทึกข้อมูล	๓๐	อัตรา
สายงานประชาสัมพันธ์ และโสตทัศนศึกษา	๕	อัตรา
สายงานตรวจลงหมายภายใน	๑	อัตรา
สายงานช่างศิลป์	๑	อัตรา
รวม	๓๑๑	อัตรา
ลูกจ้างประจำ	๕๕	อัตรา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ส่วนที่ ๒

ผลงาน

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ โดยมาตรา ๓๒๑ วรรค ๑ บัญญัติว่า

“ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ เป็นคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญนี้ แล้วแต่กรณี จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขึ้นตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งต้องกระทำภายในสองปีนับแต่วันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้”

ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงได้ปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญดังกล่าว โดยมีผลงานในช่วงระยะเวลา ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑-๒๖ เมษายน ๒๕๕๒ ดังต่อไปนี้

๑. ด้านการป้องกัน

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๒๑ บัญญัติว่า “รัฐต้องจัด

ให้แผนพัฒนาการเมือง จัดทำมาตรฐานทาง
Legislative Institutional Repository of Thailand

คุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เมือง ข้าราชการ และพนักงานหรือลูกจ้างอื่นของรัฐ เพื่อป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่”

คณะกรรมการ ป.ป.ป. จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจจัดทำมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ และพนักงานหรือลูกจ้างอื่นของรัฐเพื่อ

ทำการศึกษา วิเคราะห์ รวบรวม และดำเนินการจัดทำมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมดังกล่าว เพราะหากเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคนมีพื้นฐานยึดมั่นทางคุณธรรมและมีใจในจริยธรรมที่งดงาม ก็จะเป็นการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ และเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการให้บังเกิดผลดีได้ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างนำเสนอท่านรองนายกรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

๒. ด้านการปราบปราม

ผลงานด้านการปราบปรามการทุจริตตามกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มีดังนี้

ก. งานตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

๑. รับบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

๑.๑ กรณีสืบเข้ารับตำแหน่ง

นายกรัฐมนตรี	ราย
- รัฐมนตรี	๑๗ ราย
- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	- ราย
- สมาชิกวุฒิสภา	- ราย
- ข้าราชการการเมืองอื่น	๓๕ ราย

๑.๒ กรณีสืบจากตำแหน่ง

- นายกรัฐมนตรี	- ราย
- รัฐมนตรี	๑๑ ราย
- สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	๒ ราย
- สมาชิกวุฒิสภา	๒ ราย
- ข้าราชการการเมืองอื่น	๓๕ ราย

๑.๓ กรณีสืบตำแหน่งครบ ๑ ปี

๑๔๖ ราย

- ๑.๘ กรมปศุสัตว์กระทรวงมหาดไทย
 ตามที่กรมปศุสัตว์ส่งขึ้นด้านหนึ่ง ๘ ราช
๒. ประกาศเจ้าคณะใหญ่ที่แสดงความคิดเห็นและขอสงวนสิทธิของนายกรัฐมนตรี
 และรัฐมนตรีให้สามารถขอทราบความวิญญูตามบัญชี มาตรา ๒๕๓ วรรคสอง
 ๒.๑ ประกาศเจ้าคณะใหญ่ที่แสดงความคิดเห็นและขอสงวนสิทธิ
 กรณีเข้ารับผิดชอบ ๑๗ ราช
 กรณีพ้นจากตำแหน่ง ๑๑ ราช
 กรณีพ้นจาก ตำแหน่งหนก ๑ ปี ๖๘ ราช
๓. ตรวจสอบที่ทรัพย์สินและหนี้สินของผู้อำนวยการสำนักงานเมือง
 ตามวิญญูตามบัญชี มาตรา ๒๕๓, ๒๕๔
 ๓.๑ ตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน
 กรณีเข้ารับผิดชอบ ๘๑ ราช
 ๓.๒ ตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สิน
 กรณีพ้นจากตำแหน่ง ๘๐ ราช
 ๓.๓ ตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สิน
 กรณีพ้นจากตำแหน่งครบ ๑ ปี ๑๕๖ ราช
 ๓.๔ ตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สิน
 กรณีตายในระหว่างดำรงตำแหน่งหรือก่อนพ้นจากที่
 หลักรับจากตำแหน่ง ๘ ราช
- ๓.๕ ที่ว่าสำนักงานตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของ
 ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรณีพ้นจากตำแหน่ง
 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ๖๗ ราช
- ๓.๖ ที่ว่ารายงานผลการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลง
 ทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
 กรณีตายประกาศในราชกิจจานุเบกษา ๖๗ ราช
- ๓.๗ วินิจฉัยข้อเท็จจริงกรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจงใจ
 ไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเลิก
 ประกอบ ตามที่คณะผู้วินิจฉัยข้อเท็จจริงของ
 ทรัพย์สินและหนี้สินและเลิกประกอบด้วยการยึดความมั่นคงในเชิง

พิธีอภิเษกตั้งเจ้าหญิงที่ควรแจ้งให้ทราบ

ราช

ข้าราชการการเมืองอื่น

ราช

ข. งานได้ส่วนกรณีเข้าร่วมผลิตภายใต้ตามรัฐธรรมนูญ

๑. ได้ส่วนข้อเท็จจริงเสนอวุฒิสมา การณ์คำร้องขอได้โดยคณบดีมหาวิทยาลัย

รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสมา ประธานศาลฎีกา

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ ประธานศาลปกครอง อัยการสูงสุด มีพฤติการณ์

จรรยาบรรณคดี ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๙(๑), ๓๐๕

- ราช

๒. ได้ส่วนข้อเท็จจริงเสนอศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

กรณีนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสมา

ข้าราชการการเมืองอื่น ถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิด ตามรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๓๐๑(๒), ๓๐๖

ราช

๓. ด้านอื่นๆ

นอกจากผลงานด้านป้องกันและปราบปรามแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ป. ยังได้ดำเนินการให้เฝ้า
ไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓๒๑ วรรค ๒ ที่บัญญัติว่า

“เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการตามวรรคหนึ่งข้างต้นระเบียบกันจำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่ของ
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามรัฐธรรมนูญนี้ ระเบียบดังกล่าวให้ส่งศาล
รัฐธรรมนูญพิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญก่อนประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้ใช้บังคับได้จนกว่า
กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตจะมีผลใช้บังคับ” โดยคณะกรรมการ
ป.ป.ป. ได้ดำเนินการกำหนดระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการ
ทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ให้ส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญแล้ว และได้
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๓ ตอนที่ ๙๑ ก วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ซึ่งได้รายงานผลการ
ปฏิบัติราชการไปแล้วครั้งหนึ่งเมื่อปี พ.ศ.๒๕๕๑ และนอกจากนี้คณะกรรมการ ป.ป.ป. ยังได้มีส่วนเริ่มร่าง
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ว่า
พระราชบัญญัติสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. และร่าง
พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่....) พ.ศ. ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างนำความกราบบ
ังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ และประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไป

ภาคผนวก

(สำเนา)

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

เรื่อง แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

ตามที่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๔ และวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๔ นั้น

บัดนี้ ประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการได้ดำรงตำแหน่งและครบกำหนดวาระแล้ว จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการชุดใหม่ ตามพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๖๔ มาตรา ๔ ดังมี

๑. นายโกมล เสงี่ยมพงศ์	สุรเมทินี	ประธานกรรมการ
๒. นายสุจิต ชาญบงการ	บุญบงการ	กรรมการ
๓. นายสมชัย นวเศรษฐ์นิรันดร์	นพคุณ	กรรมการ
๔. นายธานี ไชยบาลักษณ์	ไชยบาลักษณ์	กรรมการ
๕. พลโท สวัสดิ์ ออธุรงค์	ออธุรงค์	กรรมการ
๖. นายจรัส บุญพวงนันท	บุญพวงนันท	กรรมการ
๗. นายปิฎก อดิษฐ์	อดิษฐ์	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๔

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)
ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่องแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

ตามที่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการใน
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ รวม ๗ คน ตั้งแต่วันที่
๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ นั้น

บัดนี้ นายโสมภณ หงษ์นิษฐ์ ประธานกรรมการ นายสุจิต บุญบงการ พลโท สวัสดิ์ อภิวงศ์โรจน์
และนายจิระ บุญพจนสุนทร กรรมการฯ ได้ขอลาออกจากตำแหน่งดังกล่าวแล้ว จึงมีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ
ประพฤติมิชอบในวงราชการเพิ่มเติม ดังนี้

๑. นายสุจิต	บุญบงการ	ประธานกรรมการ
๒. นายธีรยุทธ์	ผลเลิศรัตน์	กรรมการ
๓. พลโท ชูชาติ	สุขสงวน	กรรมการ
๔. นายบรรลุ	หิรัพนิช	กรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)
ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่องแต่งตั้งข้าราชการพลเรือน

มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง นายกสิณวงศ์ จันทิก ข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ป. (นักบริหาร ๔) ให้ดำรงตำแหน่ง เลขานุการคณะกรรมการ
ป.ป.ป. (นักบริหาร ๔๐) สำนักงาน ป.ป.ป. สำนักนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๐

ประกาศ ณ วันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

รองนายกรัฐมนตรี

รายชื่อคณะกรรมการ ป.ป.ป. (ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๑๙ - ปี พ.ศ. ๒๕๔๒)

เมื่อพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ มีผลใช้บังคับแล้ว จนถึงปัจจุบัน เป็นเวลา ๒๕ ปี ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ ป.ป.ป. มาแล้ว ๑๓ คณะ ดังนี้

(๑) คณะที่ ๑ แต่งตั้งตามคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินที่ ๔๕/๒๕๑๙ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙ ประกอบด้วย

๑. นายเฉลิม	ลิตย์ทอง	เป็นประธานกรรมการ
๒. นายพันธ์	นิยวิทิศ	เป็นกรรมการ
๓. นายสุริ	อากาศฤกษ์	เป็นกรรมการ
๔. พลอากาศเอก ประสงค์	คุณะติลก	เป็นกรรมการ
๕. นางสุรพันธุ์	มณีวิธ	เป็นกรรมการ
๖. พลเรือเอก กมล	สัตะกลิน	เป็นกรรมการ
๗. นายอุทัย	สินธุสาร	เป็นกรรมการ
๘. พลโท ประเสริฐ	พูนเกษม	เป็นกรรมการ
๙. พลตำรวจโท กิ่งแก้ว	ทัตตานนท์	เป็นกรรมการ
๑๐. นายเสนาะ	อนุภาส	เป็นกรรมการ
๑๑. นายถวิล	วิสุทจินดา	เป็นเลขาธิการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙ เป็นต้นไป

(๒) คณะที่ ๒ แต่งตั้งตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ดังนี้

ประกาศฯ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๒๐ แต่งตั้งนายถวิล วิสุทจินดา เป็นผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรี และแต่งตั้ง นายสุริ อากาศฤกษ์ เป็นเลขาธิการฯ ตั้งแต่วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๐ เป็นต้นไป

ประกาศฯ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๒๐ แต่งตั้ง นายโชค จารุจินดา เป็นประธานกรรมการ แทนนายเฉลิม ลิตย์ทอง เนื่องจากขอลาออกจากตำแหน่ง แต่งตั้ง นายปันโน สุทธศรี เป็นกรรมการ แทนนายพันธ์ นียวิทิศ ทั้งถึงแก่กรรม และแต่งตั้ง พลโท จันทร์บุตร สิริธรร เป็นกรรมการ

แทนนารถสุริ อากาศอุทกฯ ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นเลขานุการฯ ตั้งแต่วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ประกาศฯ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ แต่งตั้ง นายณิล นิลทงจินดา เป็นกรรมการ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ จนถึงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันที่ได้ขอลาออก

ประกาศฯ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๑ แต่งตั้ง พลโท ประดิษฐ์ ศรีสุข เป็นกรรมการ แทนพลอากาศเอก ประสงค์ คูเมระตลก ซึ่งขอลาออกจากตำแหน่ง และแต่งตั้ง นายสนธิ ทองยังยืน เป็น กรรมการ แทนพลโท ประสงค์ พูนเกษม ซึ่งถึงแก่กรรม ตั้งแต่วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

(๓) คณะที่ ๓ แต่งตั้งตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๑ ประกอบด้วย

๑. นายโชค จารุจินดา	จารุจินดา	เป็นประธานกรรมการ
๒. นายปิโน	สุทรวรคน	เป็นกรรมการ
๓. พลโท จันทพรสุปต์	ศิริสุทธิ	เป็นกรรมการ
๔. พลโท ประดิษฐ์	ศรีสุข	เป็นกรรมการ
๕. นางสาวพันธุ	มนวิวัฒน์	เป็นกรรมการ
๖. พลเรือเอก กมล	สิทธะสิน	เป็นกรรมการ
๗. นายอุทัย	สินอุสาร	เป็นกรรมการ
๘. นายสนธิ	ทองยังยืน	เป็นกรรมการ
๙. พลตำรวจโท อังคาร	หัตถานนท์	เป็นกรรมการ
๑๐. นายเสนาะ	อุมากุล	เป็นกรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป (นายสุริ อากาศอุทกฯ เป็นเลขานุการฯ)

- ต่อมา พลโท ประดิษฐ์ ศรีสุข และพลตำรวจโท อังคาร หัตถานนท์ ได้รับแต่งตั้งเป็นวุฒิสมาชิกสำนักนายกรัฐมนตรี จึงได้มีประกาศลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ แต่งตั้ง พลตรี มนวิวัฒน์ จารุจินดา และนายพันธุ ศรีไกรวัน ขึ้นเป็นกรรมการแทนตามลำดับ

(๔) คณะที่ ๔ แต่งตั้งตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๔ ประกอบด้วย

๑. นายภาณุ	พันธุสิน	เป็นประธานกรรมการ
๒. พลเอก เหวง	สิงห์ชัย	เป็นกรรมการ
๓. คุณหญิงนิยทา	สุประภาตะนันท์	เป็นกรรมการ
๔. นายบุญ	อุดมทรัพย์	เป็นกรรมการ

๕. พลตรี นณิวัฒน์	จารุจินดา	เป็นกรรมการ
๖. นายทองยุทก์	เลอลม	เป็นกรรมการ
๗. นายเว็ทม	เกษสาค	เป็นกรรมการ
๘. นายวิเชียร	วงศ์เกียรติ์	เป็นกรรมการ
๙. นางศศิธร	วสุวัต	เป็นกรรมการ
๑๐. นายสุธี	คากาศฤกษ์	เป็นกรรมการ
๑๑. นายถาวร	โพธิ์ทอง	เป็นเลขาธิการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

(๕) คณะที่ ๕ แต่งตั้งตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ประกอบด้วย

๑. นายไกร	พันกุล	เป็นประธานกรรมการ
๒. พลเอก เขวง	ทั้งเจริญ	เป็นกรรมการ
๓. คุณหญิงนันทการ	สุระภาตะนันท์	เป็นกรรมการ
๔. นายบุญชัย	อุดมวิทย์พงษ์พันธุ์กุล	เป็นกรรมการ
๕. นายประเสริฐ	นาสกุล	เป็นกรรมการ
๖. นายทองยุทก์	เลอลม	เป็นกรรมการ
๗. นายเว็ทม	เกษสาค	เป็นกรรมการ
๘. นายวิเชียร	วงศ์เกียรติ์	เป็นกรรมการ
๙. นายประวิณ	ณ นคร	เป็นกรรมการ
๑๐. นายสุธี	คากาศฤกษ์	เป็นกรรมการ

(๖) คณะที่ ๖ ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๖๕ ประกอบด้วย

๑. นายประภาศน์	อวยชัย	เป็นประธานกรรมการ
๒. พลเอก เจริญ	ดิษฐบรรจง	เป็นกรรมการ
๓. นายประเสริฐ	นาสกุล	เป็นกรรมการ
๔. นายประวิณ	ณ นคร	เป็นกรรมการ
๕. นายประทีป	สุวัฒน์	เป็นกรรมการ
๖. พลตำรวจโท จารัส	จันทร์ฉาย	เป็นกรรมการ
๗. นายวันชัย	ศรีรัตน์	เป็นกรรมการ

๘. นายคสย์	เวลโกสิทธิ์	เป็นกรรมการ
๙. นายอุดม	ทันตวัน	เป็นกรรมการ
๑๐. นายชลุตม์	สวัสดิ์พิต	เป็นกรรมการ
๑๑. นายอำนาจ	วงศ์เขียว	เป็นเลขาธิการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๒๘ เป็นต้นไป

(๗) คณะที่ ๗ แต่งตั้งตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๐ ประกอบด้วย

๑. นายศรี	อดิโพร	เป็นประธานกรรมการ
๒. นายภมร	สนธิเชษตริน	เป็นกรรมการ
๓. พลตำรวจโท จรัส	จันทร์ทวง	เป็นกรรมการ
๔. นายชลุตม์	สวัสดิ์พิต	เป็นกรรมการ
๕. นายประทีป	ชุมวันนะ	เป็นกรรมการ
๖. นายปรีชา	สุวรรณพิต	เป็นกรรมการ
๗. นายวันชัย	ศรีรัตน์	เป็นกรรมการ
๘. นายคสย์	เวลโกสิทธิ์	เป็นกรรมการ
๙. พลเอก เจริญ	ดำรงบรรจง	เป็นกรรมการ
๑๐. นายอุดม	ทันตวัน	เป็นกรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๓๐ เป็นต้นไป (นายอำนาจ วงศ์เขียว เป็นเลขาธิการ)

(๘) คณะที่ ๘ แต่งตั้งตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๓๒ ประกอบด้วย

๑. นายศักดิ์	สนทงวัฒ	เป็นประธานกรรมการ
๒. นายจิเว	อำนาจวัฒนา	เป็นกรรมการ
๓. นายธีรศักดิ์	การณสุต	เป็นกรรมการ
๔. นายสุทธิต	จิระชาติ	เป็นกรรมการ
๕. นายมงคล	เปาอินทร์	เป็นกรรมการ
๖. นายเกริกเกียรติ	พิพัฒน์เสรีธรรม	เป็นกรรมการ
๗. พลตำรวจโท วิส	จันทสิทธิ์ราช	เป็นกรรมการ
๘. พลตรี สมัย	จำเริญ	เป็นกรรมการ

๙. นายปรีชา	สุวรรณพิต	เป็นกรรมการ
๑๐. นางสุนทรา	เอี่ยมสุรีย์	เป็นกรรมการ
๑๑. นายชัยเขต	สุนทรพิพิธ	เป็นเลขาธิการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๓๒ เป็นต้นไป

(๙) คณะที่ ๙ แต่งตั้งตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๓๔

ประกอบด้วย

๑. นายศักดิ์	ลอนงชาติ	เป็นประธานกรรมการ
๒. นายเกริกเกียรติ	พิพัฒน์เสวีธรรม	เป็นกรรมการ
๓. นายจร	คำนวณวัฒนา	เป็นกรรมการ
๔. นายชนะ	อินสว่าง	เป็นกรรมการ
๕. พลตำรวจโท ถวิล	จันทร์สีหราช	เป็นกรรมการ
๖. นายธีรศักดิ์	การณสุด	เป็นกรรมการ
๗. พลตำรวจโท พจน์	บุญยะจินดา	เป็นกรรมการ
๘. นายมงคล	เปาจันทร์	เป็นกรรมการ
๙. พลโท สมชัย	รำไพกุล	เป็นกรรมการ
๑๐. นางสุนทรา	เอี่ยมสุรีย์	เป็นกรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๓๔ เป็นต้นไป (นายชัยเขต สุนทรพิพิธ เป็นเลขาธิการ)

(๑๐) คณะที่ ๑๐ แต่งตั้งตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๓๖

ประกอบด้วย

๑. นายเกรียง	เจริญวัฒนา	เป็นประธานกรรมการ
๒. พลตำรวจเอก พจน์	บุญยะจินดา	เป็นกรรมการ
๓. นายชนะ	อินสว่าง	เป็นกรรมการ
๔. นางเมตตา	จิवालักษ์	เป็นกรรมการ
๕. นายสวัสดิ์	รอดเจริญ	เป็นกรรมการ
๖. นายสงวน	ศรีเสริมวงศ์	เป็นกรรมการ
๗. พลโท สวัสดิ์	ออรุ่งไวจน์	เป็นกรรมการ
๘. นายบรรณิต	เศรษฐบุตร	เป็นกรรมการ
๙. นายปรีดี	บุญยัง	เป็นกรรมการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

๑๐. นายไม้ว	นายสุรัตน์	เป็นกรรมาธิการ
๑๑. นายประสิทธิ์	ดำรงชัย	เป็นเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

(๑๑) คณะที่ ๑๑ แห่งตั้งตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๔ ประกอบด้วย

๑. นายไม้ว	เจริญวัฒนา	เป็นประธานกรรมาธิการ
๒. พลตำรวจเอก สนั่น	คู่จิต	เป็นกรรมาธิการ
๓. นายมนตรี	เศรษฐบุตร	เป็นกรรมาธิการ
๔. นายสุรัตน์	จิราลักษณ์	เป็นกรรมาธิการ
๕. นายไธมาส	อรุณันท์	เป็นกรรมาธิการ
๖. นายสุจิต	บุญจงขาว	เป็นกรรมาธิการ
๗. นายเสาวราญ	ภานุวงศ์	เป็นกรรมาธิการ
๘. นายสุรัตน์	บุญยัง	เป็นกรรมาธิการ
๙. นายธานี	โฆษาสิทธิ์	เป็นกรรมาธิการ
๑๐. นายสมชัย	เศรษฐ์ไกร	เป็นกรรมาธิการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป (นายประสิทธิ์ ดำรงชัย เป็นเลขานุการ)

ต่อมาภายหลังมีมติ คณะรัฐมนตรี ได้ลาออกจากตำแหน่ง จึงได้มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๕ แต่งตั้ง นายสุรัตน์ วิชาญ เป็นกรรมาธิการแทน

ต่อมาได้มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๖ แต่งตั้ง นาย กสิณรงค์ จันทิก เป็นเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.บ. ตั้งแต่วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๖

(๑๒) คณะที่ ๑๒ แห่งตั้งตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ ประกอบด้วย

๑. นายไธมาส	อรุณันท์	เป็นประธานกรรมาธิการ
๒. นายสุจิต	บุญจงขาว	เป็นกรรมาธิการ
๓. นายสมชัย	เศรษฐ์ไกร	เป็นกรรมาธิการ
๔. นายธานี	โฆษาสิทธิ์	เป็นกรรมาธิการ
๕. พลโท สุวัฒน์	ทองรุ่งเรือง	เป็นกรรมาธิการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

๖. นายจิระ	บุญพจนสุนทร	เป็นกรรมการ
๗. นายปัญญา	ลดีรัฐ	เป็นกรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เป็นต้นไป (นายก้านรงค์ จันทิก เป็นเลขาธิการ)

(๑๓) คณะที่ ๑๓ แต่งตั้งตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เนื่องจากนายโสภา อรุณันท์ ประธานกรรมการ นายสุจิต บุญยงการ พลโท สวัสดิ์ อภิรุจโรจน์ และนายจิระ บุญพจนสุนทร กรรมการได้ขอลาออกจากตำแหน่ง จึงมีประกาศแต่งตั้งประธานกรรมการ และกรรมการเพิ่มเติม ประกอบด้วย

๑. นายสุจิต	บุญยงการ	เป็นประธานกรรมการ
๒. นายธีรยุทธ	พลเลิศรัตน์	เป็นกรรมการ
๓. พลโท ชูชาติ	สุพลวงษ์	เป็นกรรมการ
๔. นายบวรสุ	ศิริพานิช	เป็นกรรมการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๕๒ เป็นต้นไป (นายก้านรงค์ จันทิก เป็นเลขาธิการ)

รายชื่อคณะกรรมการ ป.ป.ป.

โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ คณะกรรมการ ป.ป.ป. ได้มีคำสั่งตั้งบุคคลในคณะกรรมการต่างๆ ดังต่อไปนี้ เพื่อให้มีหน้าที่พิจารณาสอบสวนหรือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ป. มอบหมาย

คณะกรรมการสืบสวนสอบสวนฝ่ายบริหารและการปกครอง

๑. นายเกษณี	โรจนาอักษรณ์	ประธานกรรมการ
๒. นายประทีป	พินิจเจริญ	อนุกรรมการ
๓. นาย योगยุดธ	ศรีวิวัฒน์พงศ์	อนุกรรมการ
๔. นายวริน	รักษาการ	อนุกรรมการ
๕. นายสมพงษ์	ศรีวิมล	อนุกรรมการ
๖. นายสันติศักดิ์	สิมปะพันธุ์	อนุกรรมการ
๗. นายสุพล	สินสมุทร	อนุกรรมการ
๘. นายบัณฑิต	วณิชนันท์	อนุกรรมการ
๙. นายเสริม	สุกิจร่วมชัย	อนุกรรมการ
๑๐. พลตำรวจโท วุฒิสัย	ศรีวิวัฒน์บุตร	อนุกรรมการ
๑๑. พลเอก สัมพันธ์	บุญญาวัฒน์	อนุกรรมการ
๑๒. แพทย์หญิงสุวณี	รักษาราม	อนุกรรมการ
๑๓. นายพิศสัย	พณิชพัฒน์	อนุกรรมการ
๑๔. ผู้อำนวยการกองสืบสวนสหภาพ	๘	อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการสืบสวนสอบสวนฝ่ายความมั่นคงและกระบวนการยุติธรรม

๑. พลโท ชูชาติ	สุชลงวน	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายมานึกย์	ยุกตะนันท์	อนุกรรมการ
๓. พลตำรวจตรี สมศักดิ์	จิระวัฒน์	อนุกรรมการ
๔. นายสวรงค์	ศักดิ์รักษ์	อนุกรรมการ
๕. พลเอก จำแสง	สุทโธ	อนุกรรมการ

๖. พลเอก อติสร	ศุภลนุท	อนุกรรมการ
๗. นายประวิทย์	พิพัฒน์กุลสวัสดิ์	อนุกรรมการ
๘. พลตำรวจตรี วัชรินทร์	สาระคาสิน	อนุกรรมการ
๙. นายไกรสร	เบรมิอวยชัย	อนุกรรมการ
๑๐. นายอดุล	ฉันทศักดิ์	อนุกรรมการ
๑๑. พันตำรวจเอก วุฒิ	สิปเตพัลลภ	อนุกรรมการ
๑๒. นายชิตชัย	พานิชพัฒน์	อนุกรรมการ
๑๓. ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๑		อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนฝ่ายเศรษฐกิจ

๑. นายสมชัย	เศรษฐเกียรติ	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายประคอง	พลหาญ	อนุกรรมการ
๓. นายไพฑูรย์	ไวกาสิ	อนุกรรมการ
๔. นายสมทันทร	ศาลตรี	อนุกรรมการ
๕. พลตรี วิจารณ์	สุดสุนทร	อนุกรรมการ
๖. นายสายหยุด	จำปาทอง	อนุกรรมการ
๗. พันตรี สิโรตม์	สุวรรณนาคินทร์	อนุกรรมการ
๘. นายประทีป	เจริญวงศ์	อนุกรรมการ
๙. นายสิมา	สิมานันท์	อนุกรรมการ
๑๐. พลตรี สุธี	ภวกุล	อนุกรรมการ
๑๑. พลตำรวจโท วาสนา	เพิ่มลาภ	อนุกรรมการ
๑๒. พลตำรวจตรี ไสพร	วณิชเสถียร	อนุกรรมการ
๑๓. นายชิตชัย	พานิชพัฒน์	อนุกรรมการ
๑๔. ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๑		อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนฝ่ายสังคม

๑. นายทรงสุ	ศิริพานิช	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายนิภัทร	บุญยะปฏิภาณ	อนุกรรมการ
๓. นายศรีพงศ์	ธรรวาสิ	อนุกรรมการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

๔. นายฉันทน์	กัณฑ์ประเสริฐ	อนุกรรมการ
๕. นายสุวรรณ	ชนะสงคราม	อนุกรรมการ
๖. นายปวิงไพบูลย์	โชติมงคล	อนุกรรมการ
๗. นายพหล	วงศาโรจน์	อนุกรรมการ
๘. นายสุวัฒน์	เจียรน้ำ	อนุกรรมการ
๙. พลตำรวจโท บุญชัย	ชื่นสุขน	อนุกรรมการ
๑๐. พลตำรวจตรี ชวตธี	เพชรคำ	อนุกรรมการ
๑๑. นายสุนทร	เบญจนิรัตน์	อนุกรรมการ
๑๒. นายพิชิตชัย	พานิชพัฒน์	อนุกรรมการ
๑๓. ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๑		อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนฝ่ายทรัพยากรธรรมชาติ

๑. นายสมชัย	เศรฐเกียรติ	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายทวีศักดิ์	กาญจนกนก	อนุกรรมการ
๓. นายทองสุด	กลั่นประเสริฐ	อนุกรรมการ
๔. นายทวี	คงเตชา	อนุกรรมการ
๕. พลเอก วีระ	การสุทธิ	อนุกรรมการ
๖. ร้อยตรี ปารณ	เกษมเขตต์	อนุกรรมการ
๗. พลตำรวจตรี บุญเสริม	ไข่ม้วนเทศ	อนุกรรมการ
๘. นายมานิตย์	เกษมสรรพางค์	อนุกรรมการ
๙. นายวิชัย	รัตนวราหะ	อนุกรรมการ
๑๐. นายวิฑูรย์	แสงเทียน	อนุกรรมการ
๑๑. นายสมเกียรติ	กุลวิฑิต	อนุกรรมการ
๑๒. ว่าที่ร้อยตรี สมาน	ชมบุญ	อนุกรรมการ
๑๓. พลตำรวจตรี สุทัศน์	กอลนาน	อนุกรรมการ
๑๔. นายสุรินทร์	สกลยา	อนุกรรมการ
๑๕. นายเสงี่ยม	สันติวงศ์	อนุกรรมการ
๑๖. ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๒		อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวนฝ่ายรัฐวิสาหกิจ

๑. นายธานี	โจนาถลักษณ์	ประธานอนุกรรมการ
๒. พลตำรวจเอก จำลอง	เกี่ยมแจ้งพันธุ์	อนุกรรมการ
๓. พลตำรวจตรี เสกสรรค์	ชินพงศ์	อนุกรรมการ
๔. ร้อยตรี ทวี	พทมนารักษ์	อนุกรรมการ
๕. นายทองสุด	กลั่นประเสริฐ	อนุกรรมการ
๖. นายประจักษ์	พัชรภา	อนุกรรมการ
๗. นายพิทักษ์	พุทธสุธิตตา	อนุกรรมการ
๘. นายสนธิ์	สนั่นศิลป์	อนุกรรมการ
๙. พลตำรวจตรี สันติ	เสนะวงศ์	อนุกรรมการ
๑๐. พลโท อาชวัน	อินทพรเสนา	อนุกรรมการ
๑๑. ร้อยตรี อุเทน	พินทองคำ	อนุกรรมการ
๑๒. ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๒		อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ๑

๑. นายไพบูลย์	ลติจิต	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายธีระ	พรวณราย	อนุกรรมการ
๓. นายบำรุง	จิตมุง	อนุกรรมการ
๔. นายพระศักดิ์	ศรีสุพล	อนุกรรมการ
๕. นายวัฒนา	วิธนานุกิจ	อนุกรรมการ
๖. พลตำรวจโท วิเชียร	โพธิ์ศรี	อนุกรรมการ
๗. นายวีโรจน์	ผลิพัฒน์	อนุกรรมการ
๘. ร้อยเอก สมชัย	รัตนสุพรรณ	อนุกรรมการ
๙. นายสมนึก	พลชัย	อนุกรรมการ
๑๐. นายสมพงษ์	ปองเกษม	อนุกรรมการ
๑๑. นายละอาต	โสภภาพ	อนุกรรมการ
๑๒. ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๓		อนุกรรมการและเลขานุการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน ๒

๑. นายปัญญา	สถิตฐิต	ประธานคณะกรรมการ
๒. พันตำรวจเอก กวี	เผ่าเพ็ง	คณะกรรมการ
๓. นายทวีศักดิ์	วรพิบูลย์	คณะกรรมการ
๔. นางสาวทัศนีย์	เดชศิริกุล	คณะกรรมการ
๕. นายธีระ	รังสิโรดณะ	คณะกรรมการ
๖. นายบำรุง	จิตมุง	คณะกรรมการ
๗. นายบุญเรือง	ทองคำงาม	คณะกรรมการ
๘. นายปรีดิยะ	สีพัฒนะพันธ์	อนุกรรมการ
๙. นายพิสิทธิ์	ใจสุทธิ	อนุกรรมการ
๑๐. นายพีระพล	เชาวน์ศิริ	อนุกรรมการ
๑๑. พลตำรวจตรี พิชิต	ควรเดชคุปต์	อนุกรรมการ
๑๒. พันเอก เมฆ	สันโศภ	อนุกรรมการ
๑๓. ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน 3		อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการสืบสวนสอบสวนกรณีเร่งด่วน

๑. นายธีรยุทธ	พล่อเลิศรัตน์	ประธานคณะกรรมการ
๒. พลตรี ชรินทร์	นันทพวง	คณะกรรมการ
๓. นายณรงค์	ลูกไธ	คณะกรรมการ
๔. นางเน่งน้อย	วิศวะโยธิน	คณะกรรมการ
๕. นายสาเร้ง	บุษยภากรณ์	คณะกรรมการ
๖. นายสุทธิศักดิ์	เมธีขมประเสริฐ	คณะกรรมการ
๗. พลตำรวจเอก สุพาลณ์	จิระพันธ์	คณะกรรมการ
๘. พลตรี กุศล	ลัทธอง	อนุกรรมการ
๙. พลตำรวจตรี นเรศ	คุณวัฒน์	อนุกรรมการ
๑๐. นายไพฑูรย์	ประทีปสุสา	อนุกรรมการ
๑๑. ผู้อำนวยการกองสืบสวนสอบสวน ๔		อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัยและคดี

๑. นายอำนาจ	วงศ์วิเชียร	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายก่อธร	จันทรวง	อนุกรรมการ
๓. พลตำรวจตรี เซวง	แก้วไชโย	อนุกรรมการ
๔. นายพิชิต	มกรเสน	อนุกรรมการ
๕. นายพีโดว	กิ่งคู่สิงห์	อนุกรรมการ
๖. นายยุทธพร	ยุทธยานะกะ	อนุกรรมการ
๗. นายเรืองนนท์	เรืองวุฒิ	อนุกรรมการ
๘. เรืออากาศโท วิสาข์	วิบูลย์พวง	อนุกรรมการ
๙. นายผลทนาย	ทรัพย์สุนทรกุล	อนุกรรมการ
๑๐. นางสุภาวดี	เวชศิลป์	อนุกรรมการ
๑๑. นายพิทยา	สาธิตนพวิมล	อนุกรรมการ
๑๒. พลเอก จำแสง	อุทัยมงคล	อนุกรรมการ
๑๓. นายไพฑูรย์	ประเสริฐสาร	อนุกรรมการ
๑๔. ผู้อำนวยการกองสิทธิพลเรือน	๔	อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการฝ่ายมาตรการป้องกันและวางแผน

๑. รองศาสตราจารย์ บุญญ	พาทีระ	ประธานอนุกรรมการ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จารุพร	ไวบัณฑิต	อนุกรรมการ
๓. นายจินตนา	สันติศรี	อนุกรรมการ
๔. พลตำรวจตรี ปริบูรณ์	บุญศักดิ์	อนุกรรมการ
๕. นายบุญปลูก	ชายเกตุ	อนุกรรมการ
๖. ศาสตราจารย์ ประพันธ์	ศิริรัตน์อารัง	อนุกรรมการ
๗. นายประสิทธิ์	จตุรณีย์	อนุกรรมการ
๘. นายพนัส	รัฐปิตย์	อนุกรรมการ
๙. นายพลทรัพย์	วิเศษนันต์	อนุกรรมการ
๑๐. นายวิมล	ลิ้มเสถียร	อนุกรรมการ
๑๑. รองศาสตราจารย์ วิชัย	วันตรงคำวณ	อนุกรรมการ
๑๒. นายสุโข	เรืองวรรณ	อนุกรรมการ

๑๓. รองศาสตราจารย์ สมคิด	เลิศไพฑูรย์	อนุกรรมการ
๑๔. นายสมใจนึก	แดงตระกูล	อนุกรรมการ
๑๕. นายสุวิทย์	เกษมสอาด	อนุกรรมการ
๑๖. นายสวาสดี	ไวยพันธ์วงศ์	อนุกรรมการ
๑๗. นายเลนท์	วัดจินดา	อนุกรรมการ
๑๘. นายอาลัย	กิ่งกระเน็ช	อนุกรรมการ
๑๙. ผู้อำนวยการกองวิจัยและวางแผน		อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการฝ่ายวิจัย

๑. นายศุภโชค	เจริญวงษ์	ประธานอนุกรรมการ
๒. รองศาสตราจารย์ ไกรวิทย์	กัณณันท์	อนุกรรมการ
๓. รองศาสตราจารย์ ชัยติยา	กาวินสุด	อนุกรรมการ
๔. รองศาสตราจารย์ นิยม	วัชรภูมิ	อนุกรรมการ
๕. รองศาสตราจารย์ ประพนธ์	นันทะกุล	อนุกรรมการ
๖. รองศาสตราจารย์ ผาสุก	พงษ์ไพจิตร	อนุกรรมการ
๗. นายพงษ์เทพ	วรกิจไศยาพร	อนุกรรมการ
๘. รองศาสตราจารย์ พรศักดิ์	ผ่องแผ้ว	อนุกรรมการ
๙. รองศาสตราจารย์ วีระพงษ์	บุญไญยมส	อนุกรรมการ
๑๐. นายสถิต	สกลเดช	อนุกรรมการ
๑๑. รองศาสตราจารย์ สรชัย	พิศาลบุตร	อนุกรรมการ
๑๒. รองศาสตราจารย์ เสาวคนธ์	สุตสวัสดิ์	อนุกรรมการ
๑๓. ผู้อำนวยการกองวิจัยและวางแผน		อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการฝ่ายประชาสัมพันธ์

๑. นายกรล้นวงศ์	จันทิก	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายเกริกเกียรติ	เอกพงษ์	อนุกรรมการ
๓. นายจิระพงษ์	สิงขระไฉน	อนุกรรมการ
๔. รองศาสตราจารย์ จุฑา	รอดคำดี	อนุกรรมการ
๕. วิทยเอก ช่างชัย	ชาญชัย	อนุกรรมการ

๖. นายถวัลย์ศักดิ์	สุขะวรรณ	อนุกรรมการ
๗. พลตำรวจเอก บุญศรี	หุ่นสวัสดิ์	อนุกรรมการ
๘. นางผาณิต	นิติทัศน์ประภาค	อนุกรรมการ
๙. รองศาสตราจารย์ พรทิพย์	พิมพ์สินธุ์	อนุกรรมการ
๑๐. นายพีระพงศ์	อิศรภักดิ์	อนุกรรมการ
๑๑. นางวรรณกรณ์	วงษ์วิเศษ	อนุกรรมการ
๑๒. พลตำรวจตรี วราสิทธิ์	พรเลิศ	อนุกรรมการ
๑๓. นายศุภโชค	เรืองวรรณ	อนุกรรมการ
๑๔. นายสมศักดิ์	สว่างเจริญ	อนุกรรมการ
๑๕. นายสุเทพ	เลาหะวัฒน์	อนุกรรมการ
๑๖. นายสุนันท์	นวลจันทร์กุล	อนุกรรมการ
๑๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุวัฒน์	เมธิกุล	อนุกรรมการ
๑๘. ผู้อำนวยการกองวิจัยและวางแผน		อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการเสริมสร้างทัศนคติค่านิยมในความซื่อสัตย์สุจริต

๑. นายจิระพงษ์	สวายศรีโรจน์	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายชาญณรงค์	ภักดีวิจิตร	อนุกรรมการ
๓. นายสุวิทย์	เอี่ยมสอาด	อนุกรรมการ
๔. นายกว้าง	รอบคอบ	อนุกรรมการ
๕. นายบุญสม	นานานุเคราะห์	อนุกรรมการ
๖. นาวาอากาศเอก นายแพทย์ บุญเลิศ จุลเกียรติ		อนุกรรมการ
๗. นายปชา	ลาภานันต์	อนุกรรมการ
๘. นายปฐม	สนบุญสิน	อนุกรรมการ
๙. นายอนันต์	ศิริภัสราภรณ์	อนุกรรมการ
๑๐. นายพนอม	เมทิน์กำเนิด	อนุกรรมการ
๑๑. นายระเด่น	ทักษณา	อนุกรรมการ
๑๒. นาวาวิทย์	จันทร์ศิริ	อนุกรรมการ
๑๓. นายถาวร	มาลยานนท์	อนุกรรมการ
๑๔. นายสุโขทัย	เรืองวรรณ	อนุกรรมการ

๑๕. พันตำรวจโท สุรวัฒน์	นิ่งอนุวัตร	คณะกรรมการ
๑๖. นางอรรดา	หาสตระกูลจิ	คณะกรรมการ
๑๗. นายสุเทพ	เลาหะวัฒน์นะ	คณะกรรมการ
๑๘. พลเอก สุพิทักษ์	วรอุทัย	คณะกรรมการ
๑๙. นางสุมาลี	รัตนปราการ	คณะกรรมการ
๒๐. ผู้อำนวยการกองวิจัยและแผน		คณะกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการพิจารณาตอบแทนผู้ทำคุณงามความดีในการป้องกัน หรือปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

๑. นายกล้านรงค์	พันธ์ัก	ประธานอนุกรรมการ
๒. คุณหญิงจันทน์	สันตะบุตร	อนุกรรมการ
๓. นายธิตชัย	พานิชพัฒน์	อนุกรรมการ
๔. คุณหญิงประจิตต์	ทำภู ณ อยุธยา	อนุกรรมการ
๕. นายทวีชา	ชลิตธำรง	อนุกรรมการ
๖. นายภัก	อนาวิล	อนุกรรมการ
๗. นายไพฑูรย์	ประดิษฐ์สาร	อนุกรรมการ
๘. นายศักดิ์ดา	ณรงค์	อนุกรรมการ
๙. พันตำรวจเอก สมชาย	ธีรนาถ	อนุกรรมการ
๑๐. นายสมพร	เทพสิทธิ์	อนุกรรมการ
๑๑. นายอเนก	สิงคาลาเนก	อนุกรรมการ
๑๒. นายสุโข	ใจงาม	อนุกรรมการ
๑๓. ผู้อำนวยการกองวิจัยและวางแผน		อนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการเฉพาะกิจ จัดทำมาตรฐานทางคุณธรรมและจริยธรรมของผู้ ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ และพนักงาน หรือลูกจ้างอื่นของรัฐ

๑. นายพจนน	แก้วกำเนิด	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายเกริกเกียรติ	เอกพงษ์	อนุกรรมการ
๓. รองศาสตราจารย์ ไกรย	กัสนันท์	อนุกรรมการ
๔. รองศาสตราจารย์ อดิยา	กาวิน	อนุกรรมการ

๕. รองศาสตราจารย์ จุมพล	รอดคำดี	อนุกรรมการ
๖. นายถวัลย์ศักดิ์	สุขะวรรณ	อนุกรรมการ
๗. นาวาอากาศเอก นายแพทย์ บุญเลิศ จุลเกียรติ		อนุกรรมการ
๘. นายปชา	ลาภามันต์	อนุกรรมการ
๙. นายประสิทธิ์	จาคกรณีย์	อนุกรรมการ
๑๐. นายलग	สกลเดช	อนุกรรมการ
๑๑. นายลวาลดี	ไพฑิณธวงศ์	อนุกรรมการ
๑๒. นายถาสัย	อิงคะวัฒน์	อนุกรรมการ
๑๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรียา	ชินวรรณ	อนุกรรมการ
๑๔. ผู้อำนวยการกองวิจัยและวางแผน		อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการฝ่ายกฎหมายและระเบียบ

๑. ศาสตราจารย์ สุจิต	บุญบงการ	ประธานอนุกรรมการ
๒. นายชัยวัฒน์	เกตุปรัชาสวัสดิ์	อนุกรรมการ
๓. นางสาวพรทิพย์	จาละ	อนุกรรมการ
๔. รองศาสตราจารย์ สุรพล	นิติไกรพจน์	อนุกรรมการ
๕. นายอาทิตย์	สินธพานนท์	อนุกรรมการ
๖. นายทองสุด	กลั่นประภัศร	อนุกรรมการและเลขานุการ
๗. นายอภิวัฒน์	ไพบูลย์	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

คณะทำงานเพื่อพิจารณาตราสัญลักษณ์หรือเครื่องหมาย ของสำนักงาน ป.ป.ช.

๑. นายศุภโชค	เรจิวรรณ	ประธานคณะทำงาน
๒. นายเชิดศักดิ์	วังปรีชานนท์	คณะทำงาน
๓. นายถวัลย์ศักดิ์	สุขะวรรณ	คณะทำงาน
๔. นายธนิษฐ์	แก้วนิยม	คณะทำงาน
๕. นายพนวัฒน์	สมพันธ์	คณะทำงาน
๖. นางวรารักษ์	วงษ์วิเศษ	คณะทำงาน
๗. นายสุเทพ	เลาหะวัฒน์	คณะทำงาน
๘. นายสุนันท์	นวลจันทร์กุล	คณะทำงาน

Legislative Institutional Repository of Thailand

๙. นางสาวดวงพร
๑๐. นายสมปราชญ์
๑๑. นายलग्न

บุรีรัมย์
พลับแดง
สังขะวาลย์

เลขานุการคณะทำงาน
ผู้ช่วยเลขานุการคณะทำงาน
ผู้ช่วยเลขานุการคณะทำงาน

สรุปย่อ
โครงการศึกษาวิจัยเรื่อง

การคอร์รัปชันในระบบราชการ

โดย

ผาสุก

พงษ์ไพจิตร

สังสิต

พิริยะรังสรรค์

นวลน้อย

ตรีรัตน์

ศักดิ์กรินทร์

นิยมศิลป์

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงาน ป.ป.ป.
และผลงานวิจัยนี้เป็นความรับผิดชอบ
ของผู้วิจัยแต่ผู้เดียว

ธันวาคม ๒๕๕๑

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บทคัดย่อ

สำนักงาน ป.ป.ป.

ส่วนที่ ๑ รายละเอียดเกี่ยวกับโครงการ

ชื่อโครงการ (ภาษาไทย) การคอร์รัปชันในระบบราชการไทย
(ภาษาอังกฤษ) Corruption in the Thai Bureaucratic System

ชื่อผู้วิจัย ๑. นางสาวมาสุก พงษ์ไพจิตร
คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒. นายสังคิด พิริยะรังสรรค์
คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๓. นางนวลน้อย ตวีรัตน์
คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๔. นายลักขณินทร์ นิยมศิลป์
กระทรวงการต่างประเทศ วังสราญรมย์

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยประเภท ก้าวหน้าเพื่อสังคม ประจำปี ๒๕๖๔

ส่วนที่ ๒ บทคัดย่อ

ปัญหาการคอร์รัปชันได้เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางในระบบราชการไทย จนกล่าวได้ว่าคอร์รัปชันได้กลายเป็นมะเร็งร้ายของสังคม จุดประสงค์ของงานวิจัยนี้จึงเป็นความพยายามศึกษาเพื่อสร้างความเข้าใจต่อปัญหาหลักบางประการของการคอร์รัปชันในระบบราชการไทย และเสนอแนะแนวทางเพื่อการแก้ไขปัญหาดังกล่าว องค์ประกอบของงานวิจัยประกอบด้วย ๓ ส่วนด้วยกัน (๑) วิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุการรับโทษของนายได้รัฐกันเกิดจากการคอร์รัปชันในกรณีของภาคีสกุลคำพัน ชาติสกุลกร และทำให้สืบแทนโครงการรัฐในกรุงเทพมหานคร (๒) การพัฒนาตัวชี้วัดการประเมินระดับคอร์รัปชันในระบบราชการ และ (๓) ข้อเสนอแนะยุทธศาสตร์เพื่อป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชันในระบบราชการ

Legislative Institutional Repository of Thailand

วิธีวิทยาการที่ใช้ในการศึกษาวิจัยประกอบด้วยการศึกษาจากเอกสาร (รวมทั้งการศึกษข้อมูลจาก รายงานผลการวิจัย เอกสารของทางราชการ วิทยานิพนธ์ หนังสือและกรณีศึกษาทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) การออกแบบสอบถาม การทำไฟฟ้ากรุป และการสัมภาษณ์เจาะลึกเฉพาะราย

ข้อค้นพบสำคัญคือ

การรั่วไหลเงินรายได้รัฐอันเกิดจากปัญหาการคอร์รัปชัน นักธุรกิจโฆนาซีโดยการ ปลอมแปลงเอกสาร การแสดงข้อมูลและหลักฐานเท็จ เป็นการกระทำในลักษณะขบวนการเป็นวงจรรับช้อน เพื่อให้ตรวจสอบหายาก มีเจ้าหน้าที่รัฐบาลบางส่วนรู้เห็นเป็นใจ เจ้าหน้าที่ส่วนหนึ่งทำหน้าที่ไม่สมบูรณ์เนื่องจากขาดประสบการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมทุจริตของนักธุรกิจ กรณีสุลต่านการ ข้าราชการของรัฐเอองส่วนหนึ่งมี วัฒนธรรมการทำงานที่มีการรับเงินได้ได้เป็นค่านำร่อนน้ำชา วิทยุหาเงินๆ รวมทั้งกฎระเบียบด้านศุลกากรที่ ซับซ้อนเปลี่ยนแปลงบ่อย และมีกลสร้างความสับสน ปัญหาคุณภาพบุคลากร การจัดองค์กร และปัญหาการ พัฒนาระบบงานคอมพิวเตอร์เพื่อให้งานทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น และลดการคอร์รัปชันได้

สำหรับกรณีสำนักงานโครงการรัฐในธุรกิจโทรคมนาคม พบว่ารัฐบาลสูญเสียรายได้ที่ควรได้เพราะ การจัดทำร่างสัญญาที่ฝ่ายรัฐบาลเสียเปรียบ นักธุรกิจสามารถแสวงหาค่าเช่าทางเศรษฐกิจจำนวนมหาศาล โดยการให้สินบนเจ้าหน้าที่รัฐเพื่อให้ตนเองได้รับสัมปทานผูกขาดธุรกิจโทรคมนาคม ผลคือ นอกจากรัฐจะ สูญเสียรายได้ที่ควรได้ ประชาชนในฐานะผู้บริโภคจ่ายค่าบริการที่สูงและได้รับบริการที่ด้อยคุณภาพ

ตัวชี้บางประการแสดงระดับการคอร์รัปชันในระบบราชการ เพื่อที่จะพัฒนาตัวชี้ แสดงระดับการคอร์รัปชัน คณะวิจัยได้ใช้ข้อมูลจากคำตอบแบบสอบถามของนักธุรกิจกลุ่มตัวอย่าง ๔๓๐ ราย นักธุรกิจกลุ่มตัวอย่างที่ทำกรสำรวจให้ข้อมูลเห็นความเห็นจากประสบการณ์ว่า ภาวที่หลีกเลี่ยงได้ง่ายจาก ภายนอกตามลำดับคือ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้นิติบุคคลธรรมดา ภาษีนิติบุคคล ภาษีนำเข้าหรือภาษี คุลกากร ตัวชี้ระดับการคอร์รัปชันในระบบราชการที่สูงเห็นได้จากที่ร้อยละ ๖๓ ของนักธุรกิจในกลุ่มตัวอย่าง มีประสบการณ์การจ่าย “เงินใต้โต๊ะ” ให้กับหน่วยงานรัฐ หน่วยงานราชการระดับกรมที่นักธุรกิจกลุ่มตัวอย่างเห็น ว่ามีการคอร์รัปชันมากที่สุด ๗ หน่วยงานแรก คือ กรมศุลกากร กรมตำรวจ กรมสรรพากร กรมที่ดิน และ กรุงเทพมหานคร

ยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชัน คณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ควรจะเน้นไปกองกับปราบปรามกรณีการคอร์รัปชันที่เกี่วกันกับ ประจําและสาธารณชนเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญได้แก่กรณีคหรั้พ้น ระบบลงส่วย สินบนการจ้ดซื้อจัดจ้างและ เพื่อกาารอื่น และการสมยอมกันในการประมูลโครงการจากรัฐบาล ข้อเสนออื่นๆ รวมทั้งการลดขั้นตอนความ ซับซ้อนของระบบงานและกฎระเบียบให้น้อยลงและเรียบง่าย การนำเทคโนโลยีขั้นสมัยมาปรับใช้เพื่อกลด

โอกาสการคอร์รัปชัน การส่งเสริมให้องค์กรเห็น คณะกรรมการสื่อมวลชนแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นองค์กรอิสระ กำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมอย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส และการส่งเสริมองค์การประชาชนที่ทำหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภคหรือผลประโยชน์ของสังคมโดยรวมให้ทำหน้าที่ต่อต้านปัญหาการคอร์รัปชันในกระบวนการค้าขาย

Corruption has become so widespread within the Thai bureaucracy that it has been likened to a cancer in the society. The objective of this study is to advance understanding of key aspects of bureaucratic corruption and possible ways to prevent them. The study has three elements: (1) analysis of the leakage of government revenues due to corruption in value added tax collection, customs procedures, and government concessions in the telecommunication industry; (2) development of corruption indicators for the Thai bureaucratic system; and (3) proposals of strategies for combating corruption.

The methods used in this study include desk research (including research reports, government documents, theses, books, and case studies in both Thai and English); a questionnaire survey; focus groups and in depth interviews.

The major findings are as follows.

Leakage. Tax frauds by businessmen are perpetrated through the use of forged documents, deceptive evidence and false information. Many officials assist businessmen to cheat the government. Other officials fail in their duty due to lack of experience about businessmen's deceptive techniques. In the case of customs duty, officials have had a tradition of asking for tea money. Other problems include confusing customs regulations, quality of staff, organisation and poor technology. As for the government concessions in the telecommunication industry, the government loses potential revenue because the concession agreements are deficient. Businessmen are able to amass an enormous amount of economic rent, by bribing officials to grant them monopoly rights to run telecommunication businesses. The government not only loses the potential revenue but also fails to protect consumer rights and increase social welfare.

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

Indicators. To develop corruption indicators, a questionnaire survey was applied to a sample of 430 businessmen. According to these respondents, the value added tax was the easiest to evade, followed by personal income tax, corporate income tax, import tax and customs duty respectively. The significant level of bureaucratic corruption is indicated by the high percentage of businessmen in the sample who paid bribes to bureaucrats - 63 percent. Respondents from the sample indicated that the government units they found to be most corrupt were the Customs Department, Police Department, Revenue Department, Land Department and the Bangkok Metropolitan Administration, in that order.

Strategies. On strategies to prevent and combat corruption, it was suggested that the National Counter Corruption Commission (NCCC) should focus on cases which are endemic and the public deems important, notably the syndicated corruption and widespread bribery in certain government departments, and the problem of collusion in government bidding. Other suggestions include simplifying government regulations, introducing new technology, ensuring that the independent body which oversees the telecommunication industry works properly and efficiently, and promoting consumer protection groups to act as watchdogs against bureaucratic corruption.

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การศึกษาวิจัยในเรื่อง “การคอร์รัปชันในระบบราชการ” เป็นความพยายามศึกษาเพื่อสร้างความเข้าใจต่อปัญหาการคอร์รัปชันในระดับราชการและแนวทางเพื่อการป้องกัน แก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาเรื้อรังที่ต้องเร่งแก้ไข องค์ประกอบของงานศึกษาประกอบด้วยหัวข้อ ดังนี้

- ๑) ปัญหาและสาเหตุการรั่วไหลของเงินรายได้ภาษีของรัฐบาล
- ๒) อุดมคติความดีและการให้สัมปทานโครงการของรัฐ
- ๓) ตัวชี้บางประการแสดงระดับการคอร์รัปชันในระบบราชการ จากประสบการณ์ของนักธุรกิจกลุ่มตัวอย่าง
- ๔) ข้อเสนอแนะยุทธศาสตร์การวางแผนนโยบายต่อต้านการคอร์รัปชันของคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ : วิเคราะห์จากประสบการณ์ต่างประเทศต่าง ๆ

ภาพรวมของงานศึกษาข้างต้น คือ **หัวข้อที่ ๑) และ ๒)** มุ่งสืบหาต้นตอของการรั่วไหลของแหล่งที่มาของเงินรายได้ของรัฐบาล สาเหตุและความเป็นมาของปัญหาทั้งจากภายในและภายนอกที่ได้จากภาษีอากรและรายได้จากแหล่งที่มาของรายได้ของงบประมาณ เช่น รายได้จากการให้สัมปทานโครงการลงทุนด้านสาธารณูปโภคของภาครัฐ โดยหยิบยกกรณีโครงการอุโมงค์โทรคมนาคมเป็นตัวอย่างในการศึกษา **หัวข้อที่ ๓** เป็นงานศึกษาเพื่อเสนอแนวคิดและผลการสำรวจการจัดทำดัชนีการประเมินการคอร์รัปชันในระบบราชการ จากประสบการณ์ของนักธุรกิจกลุ่มตัวอย่างในสาขาธุรกิจประเภทต่างๆ เพื่อชี้ระดับการคอร์รัปชันของหน่วยงานต่างๆ ในระบบราชการ **และหัวข้อที่ ๔)** เป็นการนำเสนอประมวลการค้นคว้าของหน่วยงานต่อต้านการคอร์รัปชันในประเทศต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางการจัดทำข้อเสนอด้านทิศทาง และนโยบายการทำงานของหน่วยงานป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชันของประเทศ ซึ่งเป็นหน้าที่โดยตรงของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ปปช.) ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐

๑) ปัญหาและสาเหตุการรั่วไหลของเงินรายได้ภาษีของรัฐบาล

หลักการสำคัญประการหนึ่งของการป้องกันการรั่วไหลของรายได้ภาษีของรัฐบาล คือ การใช้จ่ายงบประมาณของรัฐบาลจากเงินภาษีอากรของประชาชนนั้น ตั้งแต่นั้นมาการใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพ ก่อประโยชน์ต่อสังคมกว้างโดยแท้จริง เพื่อให้ประชาชนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการเสียภาษีอากรแก่รัฐ การใช้จ่ายที่ไม่มีประสิทธิภาพ หรือมีการรั่วไหลของการใช้จ่ายงบประมาณทำให้ประชาชนไม่ยอมรับและ

ต้องการหลีกเลี่ยงการแพร่ภาษี ซึ่งพบว่าจำนวนผู้ยื่นแบบเสียภาษีมีเพียงร้อยละ ๓๘.๕ ของจำนวนผู้ที่อยู่ในเกณฑ์เสียภาษีอากร ขณะเดียวกันโครงสร้างและวิธีการจัดเก็บภาษีอากรต้องมีลักษณะของความแน่นอน ชัดเจน ต้นทุนการจัดเก็บที่ต่ำทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งการศึกษาพบว่า ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีศุลกากร ยังมีข้อจำกัดในลักษณะสำคัญข้างต้น

จากปัญหาและข้อเสียของภาษีการค้าที่มีการซ้ำซ้อนของการจัดเก็บ ข้อพิพาทต่อประเทศคู่ค้าในเรื่องการอุดหนุนการส่งออกจากภาครัฐ และผลกระทบต่อโครงสร้างการผลิตทำให้ประเทศไทยมีการปรับใช้ภาษีมูลค่าเพิ่มแทนภาษีการค้า โดยมีการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มที่เป็นลูกโซ่ ผู้จัดเก็บ คือ กรมสรรพากรสามารถเชื่อมโยงข้อมูลกับนายหน้าผู้บุคคลได้ สามารถป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีของผู้ประกอบการได้ แต่คุณสมบัตินี้ ต้องอาศัยประสิทธิภาพของระบบคอมพิวเตอร์ที่ได้จัดเก็บข้อมูลภาษีนิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งปัจจุบันกรมสรรพากรยังประสบปัญหาการพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์ให้ระบบคอมพิวเตอร์เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการทำงาน

ในปี ๒๕๓๙ (ภายหลังการเริ่มจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นเวลา ๔ ปี) กรมสรรพากรได้พบว่ามี การโกงหรือการฉ้อโกงในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มอย่างมาก และมีแนวโน้มว่าถ้าไม่ดำเนินการแก้ไขอย่าง ทันทีทันใด ปัญหาดังกล่าวจะขยายเพิ่มมากขึ้น

การศึกษาวิจัยที่เล็กอันวยต่อการทุจริต กรมภาษีมูลค่าเพิ่มพบว่า เกิดขึ้นได้ในทุกส่วนที่ เกี่ยวข้องของกระบวนการตั้งแต่ผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่สรรพากร ผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มหรือผู้รับ โฉด ข้อ ระเบียน กฎหมายที่มีช่องว่าง และปัญหาจากเทคโนโลยีหรือระบบงานภาษีมูลค่าเพิ่ม

เนื่องจากระบบภาษีมูลค่าเพิ่มยังไม่ได้ครอบคลุมผู้ประกอบการทั้งหมด ผู้ประกอบการรายเล็กที่มี รายรับไม่ถึง ๖๐๐,๐๐๐ บาท/ปี ได้รับการยกเว้นไม่ต้องจดทะเบียนในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม และกรณีรายได้ ไม่ถึง ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท/ปี ผู้ประกอบการสามารถเลือกจดทะเบียนในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือเลือกที่จะจด ทะเบียนเพื่อจ่ายภาษีร้อยละ ๑.๕ ของรายรับได้ นอกจากนี้ผู้ประกอบการในภาคการเกษตร หรือภาคอื่นๆ เช่น การขนส่ง การศึกษาที่รัฐบาลเห็นว่ามีความสำคัญอย่างมากต่อการพัฒนาประเทศ และผู้ประกอบการ ที่มิรายได้น้อยต่างก็ได้รับการยกเว้นไม่ต้องเข้าระบบภาษีมูลค่าเพิ่มด้วย

และด้วยโครงสร้างระบบภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีการยกเว้นดังกล่าวจึงทำให้การติดตามการหลีกเลี่ยง ภาษีไม่สามารถครอบคลุมได้ทั้งหมด รวมถึงระบบงานที่ปริมาณงานมีจำนวนมากกล่าวคือ ผู้ประกอบการ ต้องยื่นเสียภาษีมูลค่าเพิ่มทุกเดือน และด้วยระบบงานที่ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอส่งผลให้ผู้ทุจริตซึ่งทราบ ว่าโอกาสที่กรมสรรพากรจะตรวจพบการทุจริตเงินได้ค่อนข้างยาก จึงทำการทุจริต โดยบางส่วนอาศัย ความร่วมมือของเจ้าหน้าที่สรรพากร

ลักษณะการทุจริตโดยรวมคือ การปลอมแปลงเอกสาร หลักฐานเท็จ การสำแดงข้อมูลหลักฐานเท็จ เช่น การออก (ขาย) ใบกำกับภาษีปลอม การให้ใบกำกับภาษีปลอม การยื่นแบบภาษี (ภ.พ. 30) เท็จเพื่อขอคืนภาษี โดยกระทำในลักษณะขบวนการ เป็นวงจรซ้ำซ้อนเพื่อให้ตรวจสอบยาก อย่างไรก็ตามกรณีการทุจริตภาษีมูลค่าเพิ่มบางส่วนก็เกิดจากปัญหาในระดับบัญชี ระบบงานของผู้ประกอบการที่ไม่สอดคล้องกับระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม จึงก่อให้เกิดการทุจริตโดยไม่เจตนาที่จะโกงภาษีจากภาครัฐ

ในส่วนของการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่สรรพากร ลักษณะการทุจริตและสาเหตุโดยรวมนั้นคือ บางส่วนมีเจตนาร่วมมือกับผู้ประกอบการที่ทุจริต บางส่วนกระทำเนื่องจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ขาดความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบ หรือขาดประสิทธิภาพเมื่อกลวิธีทุจริตของผู้ประกอบการ นอกจากนั้นแล้วปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง คือ นโยบายการเร่งรัดให้ต้องรับคืนภาษีมูลค่าเพิ่มแก่ผู้ประกอบการส่งออกโดยเฉพาะ ทำให้มีความคล่องตัวในการตรวจสอบและถูกโกงได้ง่ายยิ่งขึ้น ขณะเดียวกัน ปัจจัยทางด้านพฤติกรรมผู้บริโภคที่ไม่ชอบใจกับภาษีมูลค่าเพิ่มก็มีผลให้ผู้ประกอบการทำการทุจริตได้ง่ายขึ้น นอกจากนี้แล้วผู้บริโภคบางกลุ่มก็ต้องการหลีกเลี่ยงภาษีมูลค่าเพิ่มถ้ามีโอกาส จึงก่อให้เกิดช่องว่างในการควบคุมและตรวจสอบภาษีมูลค่าเพิ่มจากทางด่านประชาชน ซึ่งจะกระทบที่สำคัญในการป้องกันการรั่วไหลของภาษี

ปัจจัยสำคัญประการต่อมา คือ ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มต้องอาศัยระบบการจัดการ ระบบเอกสารที่ถูกต้องครบถ้วน ขณะที่ธุรกิจไทยยังขาดการจัดการที่ดีในด้านนี้ และรวมถึงภาครัฐผู้เป็นผู้จัดเก็บภาษีก็ยังมีขาดระบบงาน และเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการพัฒนาระบบตรวจสอบและการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม โดยรวมแล้วลักษณะของภาษีมูลค่าเพิ่มที่ให้มีการจัดเก็บในอัตราสูงสำหรับผู้ส่งออก ก็เป็นช่องทางหรือเป็นช่องโหว่ของการรั่วไหลของระบบภาษีประเภทนี้ที่ยากต่อการตรวจสอบ และเป็นปัญหาของการรั่วไหลที่สำคัญของทุกประเทศที่มีการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม

กรณีภาษีศุลกากร แม้ว่าภาษีศุลกากรจะลดความสำคัญในการเป็นแหล่งที่มาของรายได้รัฐตามข้อตกลงทางการค้า โดยมีสัดส่วนความสำคัญเมื่อเปรียบเทียบกับภาษีประเภทอื่นลดลงอย่างมีนัย แต่ช่องว่างของระบบการทำงานในส่วนของผู้มีหน้าที่จัดเก็บภาษีได้ก่อให้เกิดการสูญเสียภาษีศุลกากร และยังก่อผลกระทบต่อการสูญเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต ซึ่งเป็นภาษีที่ค่อนข้างสูง โดยรูปแบบการหลีกเลี่ยงเป็นลักษณะการสำแดงเอกสาร หลักฐานเท็จเพื่อจ่ายภาษีศุลกากรในอัตราต่ำ กับอีกลักษณะคือ การหลบเลี่ยงทั้งกระบวนการของการเสียภาษี

ลักษณะปัญหาและสาเหตุของการทุจริตภาษีศุลกากร ประเด็นหลัก คือ ปัญหาบุคลากร มีวัฒนธรรมการทำงานที่มีการรับเงินใต้โต๊ะ เป็นค่านิยมที่แพร่หลาย โดยวัตถุประสงค์การจ่ายทั้งเพื่อการเร่งรัดขั้นตอนการทำงานของกรมศุลกากรให้รวดเร็วขึ้นเพื่อลดต้นทุนความล่าช้าทางธุรกิจ และการจ่ายเพื่อหลบเลี่ยงการจ่ายภาษีศุลกากร หรือจ่ายแต่น้อยกว่าจริง การขาดความมุ่งมั่นแก้ปัญหาของภาครัฐ รวมถึงปัญห

กฎระเบียบด้านบุคลากรที่มีการกำหนดทิศทางที่ซ้ำซ้อนเปลี่ยนแปลงบ่อยรวมถึงกฎระเบียบที่สร้างความสับสนและปัญหาความซับซ้อนของระบบงานก่อให้เกิดต้นทุนที่สูงขึ้นต่อภาคธุรกิจ และความไม่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

การเร่งแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันที่ก่อให้เกิดความรั่วไหลของภาษีมูลค่าเพิ่ม และในระบบการนำเข้าและส่งออก จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการสร้างความเป็นธรรมในระบบและการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ทั้งนี้หลักการสำคัญของแนวทางแก้ไขต้องไม่ใช่การเพิ่มปัญหา โดยการออกกฎระเบียบควบคุมที่เข้มงวดยิ่งขึ้น หรือเพิ่มบุคลากร แต่ควรเป็นการลดขั้นตอนความซับซ้อนของระบบงานให้น้อยลง การพัฒนาระบบงานคอมพิวเตอร์เพื่อให้งานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๒) ธุรกิจโทรคมนาคมและการให้สัมปทานโครงการของรัฐ

งานศึกษาในเรื่องนี้ได้ชี้ให้เห็นว่ารายได้ของงบประมาณของรัฐได้ทวีความสำคัญมากขึ้นจากการลดบทบาททางเศรษฐกิจของภาครัฐ การให้สัมปทานแก่ภาคเอกชนเพื่อแก้ปัญหาการระดมทุน การปรับปรุงประสิทธิภาพของการให้บริการจากภาครัฐ และการเพิ่มบทบาทของภาคเอกชนเพื่อเพิ่มความสามารถการแข่งขันในระดับสากล อย่างไรก็ตาม การให้สัมปทานในหลายกรณีก็เป็นเสมือนการโอนค่าเช่าทางเศรษฐกิจไปให้กับภาคเอกชน มีผลทำให้ภาคเอกชนได้เข้ามามีบทบาทสำคัญในการแข่งขันค่าเช่าทางเศรษฐกิจ และก่อผลกระทบต่อภาครัฐและประชาชนในที่สุด

งานศึกษาได้หยิบยกกรณีโครงการธุรกิจโทรคมนาคม กรณีวิฤตติตามตัว โทรศัพท์เคลื่อนที่และโทรศัพท์พื้นฐาน ซึ่งเป็นกรณีที่แสดงให้เห็นชัดเจนว่าการให้สัมปทานของหน่วยงานรัฐ คือ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ทศท.) และการสื่อสารแห่งประเทศไทย (กสท.) มีข้อบกพร่องที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อต้นทุนทางเศรษฐกิจในเวลาต่อมา

สาเหตุเบื้องต้นของปัญหาเกิดจากกฎหมาย กฎระเบียบด้านการโทรคมนาคมที่มีความล้าหลังตามไม่ทันการเปลี่ยนแปลงของโครงการโทรคมนาคม มีความสัมพันธ์เชิงผลประโยชน์ระหว่างธุรกิจโทรคมนาคมกับพรรคการเมือง ขาดองค์การกลางรับผิดชอบและดูแลกฎระเบียบ เงื่อนไขรวมถึงกติกาการแข่งขัน ปัญหาที่สืบเนื่องตามมา คือ เงื่อนไขการดำเนินการและการจัดสรรผลประโยชน์ (Term of Reference : TOR) ขาดความชัดเจน การอนุมัติสัมปทาน ขาดความโปร่งใส การตกลงผลประโยชน์ระหว่างรัฐกับภาคเอกชนที่ขาดความรัดกุม ไม่ว่าจะเป็นโดยความต้อยคุณภาพของเจ้าหน้าที่รัฐด้านความรู้ ประสบการณ์หรือการถูกแทรกแซงทางการเมืองก็ตาม

การแสวงหากำไรเข้าทางเศรษฐกิจโดยผ่านการให้สินบน ผลประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่รัฐในการได้มาซึ่งสัมปทาน กลายเป็นต้นทุนทางธุรกิจที่ผู้ได้รับสัมปทานต้องนำมาคิดคำนวณแก่ผลประโยชน์ตอบแทนให้กับรัฐและพหุสังคมโดยรวม ในที่สุด ผลกระทบที่เกิดขึ้นคือผลประโยชน์ที่ให้กับรัฐน้อย ผู้บริโภคต้องจ่ายค่าบริการในราคาที่สูงและคุณภาพบริการที่ด้อยคุณภาพ

งานศึกษาได้หยิบยกกรณีการแปรรูปกิจการโทรคมนาคมของต่างประเทศที่ผลของการโอนสัมปทานให้แก่ภาคเอกชนนั้น มีการดำเนินการและการจัดการเพื่อป้องกันการผูกขาด หรือการครอบงำของกิจการขนาดใหญ่ที่มีต่อกิจการขนาดเล็ก เพื่อให้เกิดสภาพการแข่งขัน ขณะเดียวกันให้ความสำคัญต่อการคุ้มครองสวัสดิการของประชาชน และการพัฒนากฎหมาย กฎระเบียบให้ทันสมัย การปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงานที่ทำหน้าที่กำกับดูแลในการดำเนินการบริการของภาคเอกชนมีประสิทธิภาพ ขณะที่กรณีประเทศไทยนั้น ประเทศไทยไม่ได้ใช้การแปรรูป แต่เป็นการให้อำนาจรัฐวิสาหกิจในการให้สัมปทานกับภาคเอกชนให้เข้ามามีบทบาทผลิตและบริการที่เคยผูกขาดและผลิตโดยภาครัฐ ทั้งนี้รัฐวิสาหกิจ เช่น ทศท. และ กสท. กังวลผลประโยชน์จากการให้สัมปทาน และการให้สัมปทานก็เพิ่มungskับปัญหาความขัดแย้งของโครงสร้างสาขาภูมิภาค มากกว่าที่จะเป็นกรณีเตรียมการของการแปรรูปและการแก้ไขกฎระเบียบ หรือเพิ่มการพัฒนาต้นกลไกควบคุม กำกับดูแลภาคเอกชนที่เข้ามามีบทบาททางเศรษฐกิจแทนภาครัฐ

ผลของการจัดท้าวางสัญญา (TOR) ที่ขาดความชัดเจน ขาดหลักเกณฑ์กลาง ขาดการจัดการในข้อตกลงร่วมทำให้การกำหนดเงื่อนไขเป็นลักษณะต่างคนต่างทำ มีความไม่โปร่งใส ไม่เท่าเทียม ซึ่งกลายเป็นต้นทุนต่อภาครัฐและประชาชน ต้นทุนดังกล่าวจึงอาจเสมือนเป็นการวิ่งไล่ทองของรายได้นอกงบประมาณของรัฐ อีกทั้งเป็นการบ่มเพาะการเติบโตของกลุ่มผลประโยชน์และการแสวงหากำไรเข้าทางเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างกว้างขวาง และทวีความสำคัญโดยผ่านการวิ่งเต้นผู้มีอิทธิพลในรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ ขณะเดียวกันรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจก็ละเลยบทบาทของการเป็นผู้รักษาสถาปัตยกรรมของรัฐและสวัสดิการของประชาชน แต่กลายเป็นผู้แสวงหาผลประโยชน์โดยแบ่งปันผลประโยชน์ระหว่างหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจในสังกัดของตนกับภาคเอกชนในธุรกิจโทรคมนาคม

งานศึกษาในเรื่องนี้ได้ทำการศึกษาและสร้างความเข้าใจถึงปัญหาการให้สัมปทานโครงการโทรคมนาคมโดยผ่านการศึกษาการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ ของธุรกิจโทรคมนาคมในรอบทศวรรษที่ผ่านมา กลุ่มผลประโยชน์หลักๆ ได้แก่ ทหาร พรรคการเมืองและนักการเมือง ข้าราชการในสังกัดกระทรวงคมนาคม ผู้บริหารรัฐวิสาหกิจ สมาคมแรงงานรัฐวิสาหกิจ และบริษัทเอกชนในธุรกิจโทรคมนาคม

การให้สัมปทานในธุรกิจโทรคมนาคมกับประเทศต่างๆ มีอยู่ ๒ แบบ คือ แบบที่ ๑ แบบที่ ๒ และแบบที่ ๓ ซึ่งแบบที่ ๑ แบบที่ ๒ และแบบที่ ๓ มีลักษณะร่วมของการให้สัมปทาน คือ ทั้ง ๒ แบบ และทั้ง ๓ แบบ ต่างมีลักษณะการแสวงหากำไรเข้าทางเศรษฐกิจ

กันเองโดยอิสระ หลักเกณฑ์ให้สัมปทานจึงขาดความเป็นกลางเงื่อนไขมีความแตกต่างกัน เนื่องจากขาดหน่วยงานกลางกำกับดูแล และกฎหมายที่ล่าช้า โดยรัฐวิสาหกิจทั้ง 2 แห่งได้ให้สัมปทานกับบริษัทเอกชน เพื่อให้ประโยชน์จากสัมปทานนั้น และแม้เป็นผลประโยชน์กับรัฐวิสาหกิจ การให้สัมปทานดังกล่าวจึงไม่ได้ก่อให้เกิดผลดีต่อประชาชน

งานศึกษาพบว่ารัฐวิสาหกิจทั้ง 2 แห่งต่างมีบทบาทการช่วยเหลือผู้รับสัมปทานของตนในการแก้ไขสัญญาเพื่อกีดตันทุนการแข่งขัน เพื่อเพิ่มส่วนแบ่งการตลาดและส่วนแบ่งกำไรให้รัฐวิสาหกิจของตน การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการพิจารณาในเชิงเป้าหมายทางธุรกิจ ไม่ใช่เพื่อสวัสดิการของประชาชนดังที่เคยเป็นวัตถุประสงค์ของรัฐวิสาหกิจ ผลประโยชน์มหาศาลจากธุรกิจนี้ทำให้เกิดการแสวงหาเช่าเขา เกิดขึ้นโดยจ่ายเงินได้เพื่อให้เกิดสินค้า หรือบริการเพื่อเข้ากระเป๋าคู่ผู้อำนาจในการจัดสรร ก่อผลกระทบต่อโครงสร้างเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง

ในส่วนภาคธุรกิจเอกชนในโครงการโทรคมนาคม การให้สัมปทานดังกล่าวสามารถสร้างผลกำไรมหาศาล ดังเช่น เครือชินวัตรและยูคอมที่สามารถขยายบริการโทรคมนาคมอื่นๆ ได้เป็นจำนวนมากในช่วงเวลาอันสั้น และเป็นที่มาของรายได้จำนวนมากแก่ กสท. และ ททท. ผลประโยชน์ดังกล่าวได้กระตุ้นให้รัฐวิสาหกิจอื่น เช่น องค์การทหารผ่านศึก (อผศ.) ซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องหรือความสามารถด้านโทรคมนาคม ต้องการเข้ามาเพื่อแสวงหาผลประโยชน์จากธุรกิจนี้ด้วยเช่นกัน

ความพยายามในการเพิ่มและรักษาสวัสดิการของสังคม โดยการลดค่าบริการและหรือการเพิ่มการแข่งขัน เปิดเสรีเพื่อสร้างทางเลือกใหม่แก่สังคม ไม่ได้ได้รับความสำเร็จแต่อย่างใด โดยถูกคัดค้านจากทั้ง ๓ บริษัทอย่างแข็งขัน

กรณีโทรศัพท์พื้นฐาน เป็นกรณีชัดเจนที่การพิจารณาให้สัมปทานแก่ซีพี กระทำโดยที่ผลประโยชน์จากข้อเสนอที่ซีพีให้ เมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่งรายอื่นแล้ว ผลประโยชน์ที่เสนอโดยซีพีดูจะงามาก แต่ด้วยผลประโยชน์ที่หัวหน้าของกลุ่มนักการเมือง นายทหาร รสท. ทำให้กลุ่มเหล่านี้สนับสนุนซีพีให้ได้สัมปทาน เกิดความไม่ชอบธรรม ความไม่โปร่งใสหรือถูกต้องของการพิจารณาสัมปทาน ข้อพิสูจน์ที่ชัดเจนมากขึ้น คือ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงสัมปทานโทรศัพท์พื้นฐานโดยกันเลขหมายจำนวน ๑ ล้านเลขหมายของภูมิภาคให้มีการเปิดประมูลใหม่ ผู้ชนะการประมูลในเลขหมาย ๑ ล้านเลขหมายสำหรับภูมิภาคนี้ได้ให้ข้อเสนอผลประโยชน์ต่อรัฐที่สูงกว่าซีพีเป็นอย่างมาก

อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าค่าเช่าทางเศรษฐกิจจะถือเป็นต้นทุนทางสังคมก็ตาม แต่ถ้าค่าเช่า ดังกล่าวมีแนวโน้มลดลงในระยะยาว โดยได้มีการนำค่าเช่า มาใช้ประโยชน์ด้านการวิจัยและพัฒนาเพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพแล้ว ค่าเช่า ดังกล่าวก็จะเกื้อหนุนต่อสังคมโดยรวมได้

ถึงแม้ว่าตัวหลักจำกัดของข้อมูล ทำให้งานศึกษาไม่สามารถวัดค่าเข้าทางเศรษฐกิจได้ชัดเจนนัก แต่ก็สามารถชี้ให้เห็นถึงโครงสร้าง และการดำรงอยู่ของค่าเช่า ในธุรกิจโทรคมนาคมไทยได้ โดยค่าเช่า ดังกล่าวลำบากทำให้บริษัทที่ได้สัมปทานพัฒนาจากบริษัทขนาดเล็ก มาเป็นธุรกิจระดับชาติ และเป็นบรรทัดฐานชาติได้ในระดับหนึ่ง เช่น กรณีชินวัตรที่ขยายตัวร้อยละ ๘.๐๖๐ จากปี ๒๕๓๓ ด้วยสินทรัพย์ ๖๘๖ ล้านบาท มาเป็น ๕๕,๙๓๖ ล้านบาท ในปี ๒๕๓๗ ขณะที่บุคคลมทยายตัวร้อยละ ๒,๕๘๘ จากสินทรัพย์ ๗๖๙ ล้านบาท มาเป็น ๑๙,๓๑๖ ล้านบาทในช่วงเวลาเดียวกัน

ผลการสะสมทุนและความมั่งคั่งจากค่าเช่าทางเศรษฐกิจ ยังทำให้กลุ่มธุรกิจโทรคมนาคมเป็นฐานทรัพยากรของพรรคการเมืองต่าง ๆ สร้างความเชื่อมโยงใกล้ชิดระหว่างพรรคการเมืองกับกลุ่มธุรกิจโทรคมนาคม และยังก่อให้เกิดความพยายามผลักดันโครงการสัมปทานใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง รวมถึงการแก้ไขสัญญาสัมปทานเพื่อสร้างฐานทางธุรกิจของกลุ่มธุรกิจโทรคมนาคมให้แข็งแรง ก่อนการเปิดเสรีของธุรกิจนี้

โดยผ่านการรักษาค่าเช่าทางเศรษฐกิจที่ได้มา การกีดกันสภาพการแข่งขันเพื่อให้คนในหารผูกขาด ทำให้สังคมต้องรับภาระต้นทุนของค่าเช่า เช่นนี้ การส่งเสริมการขยายรูปแบบต่างๆ ของธุรกิจโทรคมนาคมทำให้ธุรกิจพยายามขยายหมายเลขและอุปกรณ์ให้มากที่สุด โดยลงทุนขยายเครือข่ายและระบบเพิ่มเติมที่ไม่สมมูลกับค่าบริการ ก่อปัญหาและการะแกผู้บริโภคที่ประสบปัญหาความด้อยคุณภาพ เช่น การแอ่งคลื่น ผาสหหลุด การโทรติดตอทำไดยาก ขณะที่ภาครัฐก็ไม่มีหน่วยงานใดทำหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภค หรือปกป้องผลประโยชน์สังคมส่วนรวม ค่าเช่า ถูกยึดกุมและเป็นประโยชน์เฉพาะกลุ่มธุรกิจโทรคมนาคมกับรัฐบาลกิจบางแห่ง ซึ่งเป็นคนกลุ่มน้อยเท่านั้น

การแก้ปัญหาต้องเน้นไปที่การกำหนดนโยบายให้ชัดเจนเรื่อง การลดการผูกขาดโดยส่งเสริมให้มีการแข่งขัน การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบให้รัดกุม การส่งเสริมให้คณะกรรมการสื่อสารแห่งชาติทำหน้าที่เป็นองค์กรอิสระในการกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมอย่างมีประสิทธิภาพและด้วยความโปร่งใส และการส่งเสริมให้มีองค์กรประชาชนที่คุ้มครองผู้บริโภคและต่อต้านการคอร์รัปชัน

๓) ตัวชี้บางประการแสดงระดับการคอร์รัปชันในระบบราชการจากประสบการณ์ของนักธุรกิจกลุ่มตัวอย่าง

งานศึกษาเรื่องนี้เป็นความพยายามในแวดวงวิชาการเศรษฐศาสตร์ ในการศึกษาเพื่อทราบขนาดสถานะ แนวโน้มความร้ายแรงของปัญหาการคอร์รัปชัน การเผยแพร่องค์ความรู้เหล่านี้ก็เพื่อหวังมือสำคัญประการหนึ่งในการป้องกันปัญหาการคอร์รัปชัน การศึกษาองค์ประกอบการณ์ของนักธุรกิจเพื่อเป็นแนวทางสร้างตัวชี้สถานะการคอร์รัปชันอันเป็นสารสนเทศที่สำคัญต่อการทราบสถานะปัญหาการคอร์รัปชันในปัจจุบัน

และการดำเนินในขั้นตอนต่าง ๆ ต่อไป

แนวทางการศึกษาในเรื่องนี้ คือ เป็นการศึกษาจากประสบการณ์ของนักธุรกิจกลุ่มต่างๆ ในเรื่องการคอร์รัปชัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่เลือก คือ ผู้ยื่นคำขอการให้ข้อมูลข่าวสารด้านการคอร์รัปชันในระบบราชการจากประสบการณ์ของตนเอง ลักษณะกลุ่มเป้าหมาย จึงเป็นลักษณะกลุ่มตัวอย่างโดยจงใจ (purposive sampling)

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาโดยอาศัยการกระจายแบบสหภาพจำนวน ๔,๐๐๐ ชุดไปยังกลุ่มนักธุรกิจในสาขาธุรกิจประเภทต่าง ๆ ดังเช่น ธุรกิจนำเข้าส่งออก ก่อสร้าง อสังหาริมทรัพย์ โรงแรม ร้านอาหาร ในทศลับ สำนักงานตรวจสอบบัญชี ฯลฯ ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนเป็นจำนวน ๙๓๐ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๕ ของแบบสอบถามทั้งหมด โดยโครงสร้างแบบสอบถามที่สำคัญ ประกอบด้วย ข้อมูลส่วนบุคคล ของนักธุรกิจ ลักษณะธุรกิจ ประสบการณ์การหลีกเลี่ยงภาษี มูลค่าเงินได้โตะ หน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจ ที่พบว่ามีผลกระทบรบกวน

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มเป้าหมายที่ยินดีให้ข้อมูลการคอร์รัปชันร้อยละ ๗๖.๓ ของกลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ลักษณะธุรกิจหลักของกลุ่มตัวอย่าง คือ ธุรกิจนำเข้า-ส่งออก คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๘ ส่วนที่เหลือมีการกระจายสาขากันไป และกลุ่มธุรกิจโดยรวมเหล่านี้มียอดขายหลักในช่วง ๑๐-๙๙ ล้านบาท จำนวนร้อยละ ๓๔.๗ ของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมายการสำรวจให้ความเห็นจากประสบการณ์ว่า ภาษีที่หลีกเลี่ยงได้ง่าย จากยาก เรียงตามลำดับ คือ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีนิติบุคคล ภาษีนำเข้าหรือภาษีศุลกากร การหลีกเลี่ยงภาษีมีทั้งอาศัยการตกแต่งบัญชี โดยอาศัยผู้ตรวจสอบบัญชีที่ขาดจรรยาบรรณร่วมกระทำ การทุจริตด้วย ประกอบกับหน่วยงานรัฐที่สำคัญ คือ กรมสรรพากร ยังขาดความสามารถ ความพร้อมในการตรวจสอบ หรือควบคุมได้ทั้งหมด

ร้อยละ ๖๓ ของกลุ่มตัวอย่างต่างมีประสบการณ์การจ่าย “เงินใต้โต๊ะ” โดยหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจที่นักธุรกิจจ่ายเงินใต้โต๊ะเรียงจากมากไปน้อย คือ กระทรวงมหาดไทย คมนาคม การคลัง ยุทธศาสตร์ กรมศุลกากรและศุลกากร พาณิชย์ และหากพิจารณาเป็นรายย่อยจะพบว่า หน่วยราชการที่คอร์รัปชันเรียงจากมากไปน้อย คือ กรมศุลกากร กรมตำรวจ กรมสรรพากร กรมที่ดิน และกรุงเทพมหานคร

ร้อยละ ๖๓.๓ ของกลุ่มตัวอย่างจ่ายเงินใต้โต๊ะในวงเงินไม่เกิน ๑ ล้านบาท ขณะที่ร้อยละ ๓๑ จ่ายเงินใต้โต๊ะในวงเงิน ๕ ล้านบาท โดยการจ่ายเงินดังกล่าวนั้นก็เพื่อให้งานของระบบราชการรวดเร็วขึ้น ถือเป็นธรรมเนียมปฏิบัติ และถูกเรียกเก็บจากข้าราชการ แต่ในหลายกรณีจะเป็นการร่วมกันเพื่อทุจริตของนักธุรกิจและข้าราชการ ซึ่งมีผลทำให้รัฐต้องสูญเสียรายได้จำนวนมาก

การวิเคราะห์ผลการศึกษาได้ชี้ให้เห็นว่า หน่วยงานราชการได้ปรับเปลี่ยนบทบาทจากการเป็น “หน่วยงานสาธารณะ” กลายเป็น “สำนักงานทำธุรกิจ” สำนักของเทพาพรการเป็นข้าราชการที่ทำงานเพื่อส่วนรวมมีความสำคัญน้อยมาก อีกทั้งสภาพการคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นในแวดวงราชการก็เกิดขึ้นภายใต้ความร่วมมือของผลประโยชน์ร่วมภาคธุรกิจเอกชนกับภาครัฐ ทำให้ภาคธุรกิจเอกชนบางส่วนไม่ได้พัฒนาบทบาทเป็นหน่วยกลไกสังคมเพื่อป้องกันและปราบปรามการคอร์รัปชันได้เท่าที่ควร และที่สำคัญคือ ปรากฏการณ์แก้ไขปัญหาการคอร์รัปชันยังขาดประสิทธิภาพประสิทธิผลและประสิทธิภาพ แนวโน้มการคอร์รัปชันจะยังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

๔) ข้อเสนอแนะยุทธศาสตร์ต่อต้านการคอร์รัปชันของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ : วิเคราะห์จากประสบการณ์ประเทศต่างๆ

แต่ละประเทศต่างมีหน่วยงานด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในแวดวงราชการ การเมือง ซึ่งอาจรวมหรือไม่รวมการทุจริตคอร์รัปชันในแวดวงภาคธุรกิจเอกชนก็ได้ในบางประเทศ การศึกษาในหัวข้อนี้มุ่งเน้นการนำเสนอประสบการณ์ต่างประเทศถึงแนวทางต่อต้านการคอร์รัปชันของหน่วยงานรับผิดชอบงานดังกล่าว

ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ให้บทบทหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ในการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง คู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ โดยกลุ่มคนเหล่านี้จัดตั้งขึ้นแสดงบัญชีทรัพย์สิน และหนี้สินภายในระยะเวลาตามเงื่อนไขกำหนด รัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ ยังได้กำหนดโครงสร้างองค์ประกอบที่มา และการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการฯ ป.ป.ช. ทั้งนี้ยังได้กำหนดขอบเขตอำนาจของ ป.ป.ช. ในการดำเนินงานสืบสวน วินิจฉัย ทักเตือนจรรยาบรรณถึงอำนาจการถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่มีพฤติกรรมซ้ำผิดปกติ หรือสื่อในทางทุจริต รวมถึงอำนาจด้านการดำเนินคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่กระทำความผิดดังกล่าว

นอกจากนี้รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ได้กำหนดหน้าที่ของ ป.ป.ช. ตามรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ กำหนดให้ถือเรื่องความร้ายแรงผิดปกติ และการคอร์รัปชันของข้าราชการเป็นเรื่องสำคัญ (แต่การจัดลำดับความสำคัญยังอยู่ระหว่างการจัดทำร่าง พ.ร.บ., ป.ป.ช. เพื่อพิจารณา) แต่ประเทศอื่นมุ่งเน้นความสำคัญในเรื่องอื่นแตกต่างกันไป เช่น อังกฤษ ได้กำหนดให้หน่วยงานปราบปรามคอร์รัปชัน คือ ICAC มุ่งเน้นการแก้ปัญหาเรื่องระบบส่วย และขยายครอบคลุมไปถึงปัญหาอื่น เมื่อมีการแก้ไขในเรื่องเดิมแล้ว และการมี ICAC ของรัฐนิวเซาท์เวลส์ หอสมุดเล็กก็จำกัดขอบข่ายการทำงาน โดยมุ่งเน้นเฉพาะกรณีการรับสินบนที่เงินตั้งแต่

๔๐,๐๐๐ ดอลลาร์ออสเตรเลีย และกรณีคอร์รัปชันที่เป็นระบบ และกำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดเป็น
ผู้รับผิดชอบในการแก้ปัญหาด้วย

จากบทเรียนของต่างประเทศพบว่าหน่วยงานต่อต้านการคอร์รัปชันเหล่านี้จะประสบความสำเร็จ
ได้ต้องสร้างการยอมรับและความเชื่อถือจากสาธารณะชนถึงความสามารถ คุณภาพการทำงานของหน่วยงาน
โดยเน้นประสิทธิภาพการทำงานในเรื่องสำคัญเพื่อแสดงประสิทธิภาพสร้างชื่อเสียงการทำงานรวมถึงเป็นการ
สร้างความชำนาญพิเศษของหน่วยงานข้างต้น

ในกรณีของประเทศไทยก็เช่นเดียวกัน ป.ป.ช. ต้องพัฒนาบทบาทของตนได้เป็นที่ยอมรับของ
ประชาชน ไม่ใช่ “เลือกกระดาก” ดังที่สาธารณชนมีภาพพจน์ โดยเฉพาะในเรื่อง “ความไร้รอยติดปะ”
ที่ ป.ป.ช. มีบทบาทในการดูแลเป็นหน่วยงานหลัก แต่สำหรับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันของข้าราชการ
ป.ป.ช. ควรมีการมุ่งเน้นศึกษาเรื่องสำคัญเป็นพิเศษ เช่น ส่วย ที่ดิน ยาเสพติด โดยจัดทำเป็นแผนงาน
๓ หรือ ๕ ปี และประกาศสำคัญความพยายามแก้ไขปัญหาลักษณะนี้ต้องมีลักษณะกระจายงานให้เป็น
ความรับผิดชอบของหน่วยงานราชการโดยทั่วไปด้วย

นอกจากนี้ โครงสร้างอำนาจของ ป.ป.ช. ต้องแก้โครงสร้างการทำงานให้สามารถทำงานได้โดย
บรรลุผล ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญ คือ การให้ความสำคัญของรัฐบาลต่อปัญหานี้ ขบวนการยุติธรรมที่มีความ
โปร่งใส และปราศจากการคอร์รัปชัน รวมถึงหน่วยงานต่อต้านการคอร์รัปชันต้องมีย่านางที่พร้อมในการ
ปฏิบัติงาน โดยเฉพาะท่านเองในการสืบสวนสอบสวน เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนของกรมตำรวจ

การที่การทุจริตคอร์รัปชันได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของระบบราชการ ทำให้บุคลากรในระบบราชการ
พัวพันต่อความผิดในลักษณะนี้ค่อนข้างมาก จากประสบการณ์ของ ICAC ในฮ่องกง ได้ใช้การนิรโทษกรรม
ผู้กระทำความผิดให้กลับตัวใหม่ก่อนที่จะมีการปราบปรามและลงโทษ

มาตรการเพื่อการป้องกันคอร์รัปชันที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การป้องกัน แก้ไขหรือ
หยุดข้อหาในการบริหารงานที่นำไปสู่การคอร์รัปชัน โดยหน่วยงานปราบปรามการคอร์รัปชันต้องติดตามว่า
ข้อเสนอก่อเพื่อป้องกันหรืออุดช่องโหว่ที่นำไปสู่การคอร์รัปชันมีการนำไปปฏิบัติ สร้างผลสำเร็จ ล้มเหลวอย่างไร
หรือมีการนำไปปรับปรุง แก้ไขให้เหมาะสมอย่างไรบ้าง จากหน่วยงานต้นสังกัดนั้นๆ

ข้อเสนอนอื่นๆ จากประสบการณ์ต่างประเทศ ยังประกอบด้วยข้อเสนอสำคัญอื่นๆ เช่น การสร้าง
ระบบคุณค่ามาตรฐานการดำรงชีพ การปฏิบัติตนที่เหมาะสมในฐานะผู้ดำรงตำแหน่งทางสาธารณะ รวมถึงการ
พัฒนางานด้านการวิจัยให้มีบทบาทคัดค้านสืบสวนสอบสวน โดยเฉพาะการวิจัยเรื่องรูปแบบสำคัญของ
คอร์รัปชันของข้าราชการ เช่น ระบบส่วย การจัดซื้อจัดจ้างการสมทบงบประมาณ และการจ่าย
สินบนข้าราชการเพื่อให้ได้สิทธิพิเศษบางประการ การวางมาตรการป้องกันเป็นเครื่องมือสำคัญ การศึกษา

Legislative Institutional Repository of Thailand

วิจัยความรู้ในเรื่องเหล่านี้จะมีบทบาทสำคัญต่อการประมาณการคอร์รัปชัน ดังเช่นการวิจัยเรื่องขบวนการคอร์รัปชัน ระบบกินตามน้ำ การจัดซื้อจัดจ้าง ระบบส่งส่วย การคอร์รัปชันในโครงการประมุลสาธารณูปโภค เป็นต้น

โดยสรุป ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน พกมมีการแก้ไขเพื่อให้ได้ประสิทธิผลต้องเป็นการกระทำในระยะยาว เป็นระบบและมีมาตรการทางรัฐาอื่นๆ สนับสนุน เช่น การปฏิรูประบบราชการ ตำรวจ ขบวนการยุติธรรม การเมือง ซึ่งต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

บันทึก...ด้วยภาพ

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
พระราชทานพระราชวโรกาสให้คณะกรรมการ ป.ป.ป. นำผู้ชนะเลิศการประกวดโครงการรักษาดินทาง
สร้างเสริมความซื่อสัตย์สุจริต โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) เข้าเฝ้าฯ รับถ้วยพระราชทาน
ณ ศาลาดุสิดาลัย สวนจิตรลดา กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖

คณะกรรมการ ป.ป.ป. เข้าพบนายกรัฐมนตรี (นายชวน หลีกภัย)

ณ สักไทยสุภาพ ทำเนียบรัฐบาล เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๒

Legislative Institutional Repository of Thailand

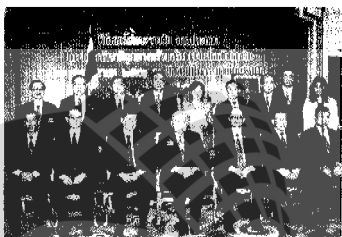
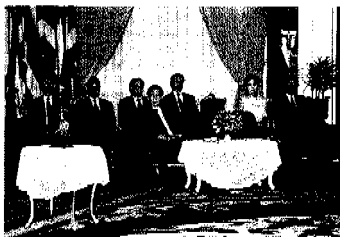

รองนายกรัฐมนตรี (นายพิชัย รัตตกุล)

เป็นประธานในพิธีมอบโล่เชิดชูเกียรติ ประกาศนียบัตร หนังสือชมเชยและเงินรางวัล
เนื่องในวันก่อตั้งสำนักงาน ป.ป.ป. ครบรอบ ๒๔ ปี ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล

เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๒

Legislative Institutional Repository of Thailand

รองนายกรัฐมนตรี (นายพิชัย วัชรวงษ์)
เป็นประธานในพิธีมอบโล่และรางวัล การประกวดโครงงานวิจัย นวัตกรรมทางสร้างเสริมความซื่อสัตย์สุจริต
ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑

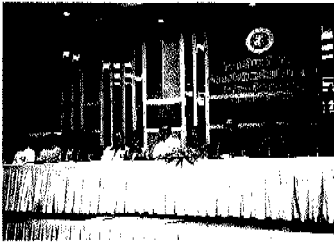

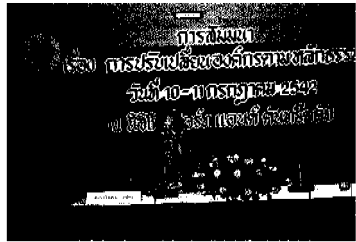
พิธีมอบรางวัลผลงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒ ณ ห้องประชุมสำนักงาน ป.ป.ป. เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๒

กิจกรรมโครงการสร้างเครือข่ายเพื่อป้องกันการทุจริตในระดับท้องถิ่น
Legislative Institutional Repository of Thailand

การสัมมนาเรื่องการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต

การสัมมนาเรื่องการปรับเปลี่ยนองค์กร
ตามหลักธรรมาภิบาล

การสัมมนาเรื่องการนำทีมงาน

การสัมมนาเรื่องการบริหารเปลี่ยนกระบวนทัศน์
สู่องค์กรใหม่

นายชาญณรงค์ กัทธิตวิจิตร เจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวน ๔ ขต. เป็นผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. เข้าร่วมประชุม
ผู้ตรวจการรัฐสภาอาเซียน ครั้งที่ ๔ (THE FOURTH ASIAN OMBUDSMAN CONFERENCE)
ณ กรุงเทพมหานคร สาธารณรัฐอิสลาม ราชวงศ์เนเธอร์แลนด์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : แจ้งให้ที่ประชุมทราบนะครับ
(ที่ประชุมรับทราบ)

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาตครับ
ผมขออนุญาตไปวาระที่ ๑.๒ ด้วยนะครับ เรื่องการรับทราบผลการดำเนินงานของ
คณะกรรมการ ป.ป.ป. ทั้งเอัยท่านรัฐมนตรีที่ดูแลเรื่อง ป.ป.ป. ใล้อยู่ที่นี้ด้วย ขออนุญาต
เรียนถามบางประเด็นที่เกี่ยวข้องกับรายงาน ป.ป.ป. ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี ก็ในรายงาน
ของ ป.ป.ป. นั้นครับ ก็ได้พูดถึงผลการดำเนินงานในรอบปี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เดี่ยวครับ ก็เนื่องจากเป็นรายงาน
เพื่อทราบนะครับ แต่รัฐมนตรีท่านมา ท่านยินดีจะตอบ ผมก็จะให้ถาม แต่ความจริงรายงาน
เพื่อทราบ เราก็ไม่มีการซักถาม

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : ท่านประธานฯ ครับ คือรายงานทุกครั้ง
จะต้องมีผู้เสนอรายงานนะครับ แล้วถ้าเราสงสัยในรายงานจะต้องถามได้ ถ้าส่งแค่เอกสาร
มาอย่างเดียวก็คงจะไม่ได้เป็นประโยชน์นะครับ ถ้าเราเอกสารแล้วเกิดความสงสัย
แล้วเราจะไปถามใครครับ แล้ว ป.ป.ป. นี่ก็ผ่านการพิจารณาของวุฒิสภา เราคัดเลือก
ตัวบุคคลไปด้วย ถ้าท่านประธานฯ ไม่ให้ถามในวันนี้นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่ใช่ไม่ใช่ให้ถาม เดี่ยว ถูกต้อง
ที่พูดนั้นถูกต้อง แต่ว่าเป็นวาระเพื่อทราบเขาเสนอมา สมมุติว่าท่านไม่มาเราก็ถามใคร
ไม่ได้ แต่วันนี้ท่านมา ถ้าท่านพร้อมจะตอบผมก็ไม่ขัดข้องนะครับ เพราะว่าเราจะถาม
แต่วาระเพื่อทราบเขาส่งเอกสารมาให้ทราบ เราก็ทราบตามกฎหมาย ก็มีแค่นั้น แต่ที่นี้
ท่านมาอยู่แล้ว ท่านจะตอบผมก็ไม่ขัดข้อง ถ้าเราถาม

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : ครับขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ
ในรายงานของ ป.ป.ป. เท่าที่ผมได้ศึกษาดูก็ปรากฏว่า รายงานที่เป็นผลการดำเนินงาน
ส่วนใหญ่ก็เป็นการจับผู้กระทำความผิด ซึ่งก็เป็นผู้กระทำความผิดรายเล็กรายน้อย
ที่ไม่ได้เป็นปัญหาใหญ่ๆครับ แต่ปัญหาใหญ่ที่เกิดขึ้นในขณะนี้ก็คือ ปัญหาที่เกี่ยวกับ
การคอร์รัปชันในวงราชการ ซึ่งเท่าที่ได้ติดตามข่าวมา อย่างเช่น ปัญหาในเรื่องของ
การซื้อขายในกระทรวงสาธารณสุขก็ดี ปัญหาเรื่องของกระทรวงเกษตรฯ เกี่ยวกับ

ฝักสวนครัวรั้วกินได้ก็ดี หรือแม้กระทั่งการจัดจ้างจัดซื้อในหลายรายการ ซึ่งไม่ได้ปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้ คือผมดีมีความเห็นว่า ถ้าหากว่าทางคณะกรรมการ ป.ป.ป. ยังดำเนินการแต่เพียงการจับกุมข้าราชการรายเล็กรายน้อย เราก็คงไม่สามารถที่จะปราบปรามคอร์รัปชันให้เสร็จสิ้นไปได้ อย่างไรก็ตาม ผมมีความเห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ป. ชุดนี้เป็นชุดสุดท้ายที่ได้มีการดำเนินการมา เราก็คงจะมีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาไปแล้วที่จะทำหน้าที่ในเรื่องนี้ต่อไปนะครับ ผมเองในฐานะซึ่งได้ติดตามการทำงานของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ก็อยากจะฝากข้อสังเกตไปยังท่านรัฐมนตรีว่า ในการที่จะติดตามดูแลเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันนั้นะครับ รัฐบาลจะต้องดำเนินการอย่างจริงจังและเด็ดขาด แล้วพยายามที่จะให้ได้ผู้ซึ่งมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องที่มีอิทธิพลมีความสำคัญ เพราะในหลายเรื่องเป็นเรื่องซึ่งพูด ๆ กันไป แล้วก็เวียนหายกันไปนะครับ

ในประการที่ ๒ ก็คือรายงานที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียนทุจริต ซึ่งปรากฏมากอยู่ในหลายกระทรวง ที่มีการร้องเรียนมากที่สุดคือ กระทรวงศึกษาธิการกว่า ๑๐๐ เรื่อง นะครับ ซึ่งท่านรัฐมนตรีเองก็เคยเข้าไปดูแลในกระทรวงนี้ มาตราการที่รัฐบาลจะไปดำเนินการในส่วนของการที่จะป้องกันหรือปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันนี้น่าจะได้มีการดำเนินมาตรการที่เป็นรูปธรรม และเห็นผลได้แจ้งชัดนะครับ เพราะขณะนี้เรากำลังมีปัญหาการใช้จ่ายเงินของภาครัฐ เรื่องงบประมาณซึ่งเราได้พิจารณาที่มีการแปรญัตติในชั้นของสภาผู้แทนราษฎร และก็มีมีการเปลี่ยนแปลงในชั้นของสำนักงานประมาณ ~~ของ~~ ซึ่งถ้าปัญหาเหล่านี้ไม่ได้มีมาตรการที่เข้มงวดในการดูแลก็อาจจะส่งผลเสียต่อเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งเรากำลังมีความจำเป็นในการจะต้องใช้จ่ายเงินให้เกิดประโยชน์มากที่สุดนะครับ

ประการสุดท้าย ขออนุญาตกราบเรียนเสนอท่านประธานฯ ด้วยนะครับว่า รายงานทุกฉบับที่เสนอต่อวุฒิสภาน่าจะมีผู้ซึ่งเกี่ยวข้อง หรือถ้าเป็นรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องมารับฟังข้อคิดเห็นของท่านสมาชิกวุฒิสภาด้วย ผมคิดว่า น่าจะเป็นประโยชน์ที่เราจะดูรายงานนั้นอย่างละเอียด ไม่ใช่แต่เพียงรับหนังสือมาแล้วก็เก็บไป อ่านแล้วก็ไม่รู้จะถามใคร หรือบางทีก็ไม่ได้อ่าน เพราะว่า เราไม่รู้ว่ามีฝ่ายที่จะต้องมาเสนอรายงานนั้นสามารถจะมาชี้แจงในประเด็นที่เราสงสัยได้หรือไม่ ก็ขออนุญาตกราบเรียนปัญหาถามไปยังท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเรียนนิดหนึ่งก่อนรัฐมนตรีจะตอบ ก็ที่จริงผมเข้าใจความปรารถนา แต่ผมก็ไม่อยากให้เกิดแนว วิธีใหม่หรือวาระการประชุม เพราะการเสนอมาก็เพื่อทราบก็ถือเสนอเพื่อทราบตามกฎหมายของเจ้า ถ้าเราจะมาตั้งประเด็นเป็นประเด็นนโยบายสอบถามรัฐบาลว่า ทำไมไม่ทำอย่างนี้ เรื่องนี้ไม่ทำอย่างนี้ แล้วก็นอกจากรายละเอียดในรายงานก็จะไปเป็นการเปิดประเด็นใหม่ แต่ตอนนี้ท่านรัฐมนตรีท่านใดกว้าง ท่านบอกว่าท่านไม่ขัดข้อง ผมก็ขอเป็นกรณีพิเศษก็แล้วกัน เชิญท่านครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ พระสม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่ได้ตั้งข้อสังเกตและสอบถามเกี่ยวกับรายงานผลการปฏิบัติราชการประจำปี ๒๕๕๒ ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ดังต่อไปนี้ครับ

ประการแรกที่ท่านตั้งข้อสังเกตว่า รายงานผลการปฏิบัติงานไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการปราบปราม ซึ่งได้มีการรายงานมาเป็นตัวเลขเกี่ยวกับจำนวนกรณีซึ่งได้มีการดำเนินการ บวกกับส่วนที่เรียกว่าเรื่องที่น่าสนใจ ท่านบอกว่า ไม่มีเรื่องใหญ่ ๆ หรือว่าไม่ได้มีเรื่องซึ่งไปดำเนินการกับผู้บริหารระดับสูง อาจจะกราบเรียนอย่างนั้นะครับว่า ความจริงในรายงานฉบับนี้นั้นเองได้ประเมินกันนะครับว่า เรื่องที่เกี่ยวข้องที่ได้ดำเนินการมา ถ้าพยายามที่จะประมาณมาเป็นมูลค่าเงินก็ ๕,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งก็ไม่น้อยว่าเล็กน้อย

LIRT

ประกาศที่ ๒ หลายเรื่องครับ เช่น เรื่องที่นำเสนอใจที่ปรากฏอยู่ กรณีของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตนั้นก็ไปถึงพนักงานระดับสูง บางเรื่องในนี้มีข้าราชการระดับ ๑๐ บางเรื่อง เช่น การทุจริตฯ ปรากฏอยู่ในรายงานทุจริต ตั้งแต่หน้า ๘๘ ไปจนถึงหน้า ๘๑ ซึ่งได้มีผลให้ข้าราชการระดับ ๘ ออกจากราชการไปแล้ว และมีผลให้มีการกล่าวโทษ ข้าราชการการเมืองด้วย ซึ่งเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ที่ได้มีการดำเนินการไปจนถึงฝ่ายการเมือง อยากจะกราบเรียนว่า แม้กระทั่งเรื่องนี้ก็ยังไม่ยุติครับ แล้วก็ขณะนี้ก็เป็นเรื่องทางคณะกรรมการ ป.ป.ป. ที่ส่งเรื่องนี้ไปให้ทาง ป.ป.ช. ตามบทเฉพาะกาลของกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ส่วนบางเรื่องที่ท่านสอบถามถึง เช่น เรื่องของกระทรวงเกษตรฯ ความจริงเป็นเรื่องที่เมื่อเกิดเหตุขึ้น ทางกระทรวงฯ ได้มีการตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง แล้วก็มี การชี้ความผิด ก็นำไปสู่การตั้งกรรมการทางวินัย และขณะนี้ก็ยังอยู่ในกระบวนการซึ่งจะพิจารณาว่าโทษจะเป็นอย่างไร ซึ่งไม่ได้เป็นเรื่องของ ป.ป.ป. โดยตรง แต่ว่าได้มี เจ้าหน้าที่ของ ป.ป.ป. ไปร่วมในคณะกรรมการที่สอบข้อเท็จจริงด้วย กระทบอยาก จะกราบเรียนว่า ไม่มีเรื่องไหนเลยที่ปล่อยให้ผ่านไป ทุกเรื่องมีการดำเนินการสอบ บางเรื่องที่ยังไม่ปรากฏในที่ บางเรื่องลงในรายงานไม่ทัน บางเรื่องอยู่ในระหว่างขั้นตอนการสอบ หรือสอบเสร็จแล้วกำลังจะเสนอต่อกรรมการ แต่บังเอิญมีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขึ้นมา คณะกรรมการ ป.ป.ป. ก็พ้นสภาพไป อย่างเช่นเมื่อวานนี้ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร สอบถามเรื่องของการแทรกแซงราคาข้าวบ้าง แทรกแซงราคายางบ้าง เรื่องของหนองงูเห่า บ้าง ทุกเรื่องอยู่ในระหว่างดำเนินการทั้งสิ้น ไม่ได้มีการปล่อยปละละเลย อันนี้อยากจะ ขอกกราบเรียนยืนยัน

สุดท้ายที่ท่านสอบถามในแง่ของรัฐบาล อยากจะกราบเรียนว่า เมื่อเรื่องเหล่านี้ขณะนี้อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ ไม่มีความเกี่ยวข้องกันกับทางฝ่ายบริหารอีกต่อไป ไม่มีท่านนายกฯ ไม่มีรัฐมนตรีที่เข้าไปกำกับดูแลอะไรทั้งสิ้น ก็ต้องถือเป็นภาระ ความรับผิดชอบของ ป.ป.ช. อย่างไรก็ตาม กระทบอยาก จะกราบเรียนว่า รัฐบาล และโดย เฉพาะตัวกระผมเอง ก็ได้เห็นว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ เราจะไปหวังให้ ป.ป.ช. เป็นผู้

ดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทั้งหมดคงจะไม่ได้ และในบางเรื่อง อย่างเช่นที่ท่านได้กรุณาหยิบยกขึ้นมา เรื่องหอกระตวงศึกษาธิการ หรือในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานทางด้านการศึกษานั้น เวลาที่รัฐบาลจัดทำกฎหมายหรือมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงระบบราชการหรือโครงสร้างต่าง ๆ ก็คิดถึงเรื่องนี้ เราก็เชื่อว่าการปรับปรุงระบบการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งจะต้องเกิดขึ้นในช่วง ๓ ปี ข้างหน้านี้ การจะปรับโครงสร้างต่าง ๆ การกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วมของประชาชนจะมีส่วนช่วยในการลดปัญหาการทุจริตที่เกิดขึ้นในวงการการศึกษาได้ระดับหนึ่ง-----

- ๔/๑

มาตรการการปฏิรูประบบราชการอีกหลายอย่าง ซึ่งกำลังทยอยออกมา เช่น เรื่องของระบบการโยกย้ายแต่งตั้งผู้บริหารระดับสูงก็ดี ความพยายามที่จะเข้มงวดควบคุมมากขึ้นในเรื่องของการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นมีดุลพินิจในการพิจารณาคำขอคำร้องต่าง ๆ ก็ดี ซึ่งจะต้องเข้มงวดว่า ต่อไปนี้ระเบียบซึ่งกำหนดกรอบเวลาชัดเจนว่าต้องพิจารณาให้เสร็จภายในเมื่อไร กระผมคิดว่ามาตรการเหล่านี้จะมีส่วนช่วยในการที่จะลดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน แม้กระทั่งผลงานการวิจัยซึ่งปรากฏอยู่ในรายงานฉบับนี้ด้วย ที่พูดถึงธุรกิจโทรคมนาคมก็ดี พูดถึงเรื่องปัญหาของระบบภาษีอากรก็ดี คณะรัฐมนตรีก็ได้ส่งเรื่องเหล่านี้ให้หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปดำเนินการ ก็มีความคืบหน้าไประดับหนึ่ง เช่น กรณีของกรมศุลกากรก็ได้เริ่มมีการนำเอาระบบคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้ หรือกรณีของธุรกิจโทรคมนาคมนั้น กฎหมายในการจัดตั้งองค์กรกำกับที่เป็นอิสระ ซึ่งขณะนี้ก็อยู่ที่คณะกรรมการการวิสามัญของวุฒิสภา ก็คงจะเป็นอีกตัวหนึ่งซึ่งช่วยลดปัญหาซึ่งเคยเกิดขึ้นในอดีตได้

สุดท้ายกระผมอยากจะกราบเรียนว่า งานสำคัญอีกประการหนึ่งก็คงจะเป็นเรื่องของการรณรงค์ในเรื่องของค่านิยมและทัศนคติ ซึ่งจะเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก กระผมเองไม่ได้นั่งนอนใจนะคุณ ตอนที่ปรับปรุงหรือตอนที่ขอร่างกฎหมาย ป.ป.ช. นั้นได้เพิ่มเรื่องนี้เข้าไปเป็นอำนาจของ ป.ป.ช. ด้านหนึ่ง อีกด้านหนึ่งขณะนั้นกระผมได้ขอให้ทางสำนักงาน ก.พ. ได้ไปคิดหาตัวที่เริ่มโครงการที่จะรณรงค์ในระดับชาติ ในเรื่องของค่านิยม แล้วก็จัดสำนักที่ถูกต้อง เพื่อที่จะให้ประชาชนนั้นรับถึงการทุจริตคอร์รัปชัน และมีส่วนร่วมในการที่จะเข้ามาป้องกันและปราบปรามครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ต่อไปเรื่องเพื่อทราบ

๑.๓ ด้วยเลขานุการคณะรัฐมนตรีมีหนังสือแจ้งว่า ตามที่วุฒิสภาได้ส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน วุฒิสภา พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒. ข้อสังเกตคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๓. ร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๔. ร่างพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.

๕. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. ๖. ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ
รายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ รวม ๖ ฉบับไปเพื่อดำเนินการนั้น คณะรัฐมนตรี
มีมติรับทราบข้อสังเกตดังกล่าว และมอบให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องนำไปพิจารณา
ดำเนินการแล้ว

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ ๐๕๐๑๒
วันที่ ๑๙ ๑๒ ๖๖
เวลา ๑๕.๑๕ น.

ที่ นร ๐๒๐๔/ ๖๔๔๖๐

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กท ๑๐๓๐๐

๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๒

เรื่อง ข้อยกเว้นของคณะกรรมการวิสามัญสภาผู้แทนราษฎร และข้อยกเว้นของคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินวุฒิสภา พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ที่ สว ๐๐๐๘/๒๕๔๑
ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย ตำนานหนังสือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ค่วนที่สุด ที่ สส ๐๐๐๘/๒๕๔๑
ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๒

ตามที่ได้ส่งข้อยกเว้นของคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของวุฒิสภา ไปเพื่อดำเนินการ นั้น

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้ส่งข้อยกเว้นของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาเพื่อดำเนินการ ความละเอียดปรากฏ
ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๒ ว่า

๑. รับทราบข้อยกเว้นของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของสภาผู้แทนราษฎร และข้อยกเว้นของคณะกรรมการการคลัง การธนาคาร
และสถาบันการเงินพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของวุฒิสภา

๒. อนุมัติให้นำบันทึกเหตุผลของคณะกรรมการวิสามัญ ของสภาผู้แทนราษฎร
เป็นบันทึกเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
พร้อมกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเมื่อได้ทรงลงพระปรมาภิไธยในร่างพระราชบัญญัติแล้ว

/ต.

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๓. มอบให้กระทรวงมหาดไทยรับข้อสังเกตของสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงยกเลิกค่าธรรมเนียม และข้อสังเกตของวุฒิสภาไปพิจารณาดำเนินการ แล้วแจ้งให้สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีทราบ เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ ได้แจ้งให้ส่วนราชการดังกล่าวรับไปพิจารณาดำเนินการด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายจุลยุทธ หิรัญชะวาศิต)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักนิติธรรม

โทร. ๒๘๑๐๐๐๗, ๒๘๒๓๖๔๔

โทรสาร ๒๘๒๔๑๔๕

ด้านที่สุด

ที่ สผ ๐๐๐๘/พ.๒๓๐

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

(๑๕) กันยายน ๒๕๕๑

เรื่อง ส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
(ฉบับที่ ...) พ.ศ.

เรียน : เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญฯ

เนื่องจากในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ คณะกรรมการวิสามัญฯ ได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้บางประการ

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันที่หกสิบที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตนั้น จึงขอส่งข้อสังเกตดังกล่าวมาและ เมื่อคณะรัฐมนตรีได้ปฏิบัติตามข้อสังเกตเป็นประการใด โปรดแจ้งให้ทราบด้วยเพื่อประธานสภาฯ จะได้แจ้งให้ที่ประชุมทราบ ความนี้บนหนังสือถึงที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ที่ ๘๘

ขอแสดงความนับถือ

(นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

กองการประชุม

โทร. ๒๕๔๑๓๓

พิธีทวงถามผล คณะกรรมาธิการวิสามัญ
พิจารณาพระราชบัญญัติโอนเจ้าเมือง (ฉบับที่ ๑๑)
พ.ศ. ๒๔๘๓ สภาผู้แทนราษฎร

"๑. ในการพิจารณาของคณะกรรมาธิการ นอกจากคณะกรรมาธิการได้มีมติแก้ไข
เพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติโอนเจ้าเมือง (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๘๓ ใน (๑) และ (๕)
ลงมาตรา ๓ แล้ว คณะกรรมาธิการยังได้แก้ไขบทเฉพาะกาลของร่างพระราชบัญญัติ โดยได้ตัด
ข้อความคำว่า "ภายในหนึ่งปี" ออก เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของมาตรา ๓ ดังนี้

มาตรา

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมคำชวรมเนียมตามบัญญัติตราคำชวรมเนียม
และคำทำการและคำใช้จำกอื่น ๆ ที่ยพระราชนิติบัญญัติโอนเจ้าเมือง พ.ศ. ๒๔๗๓ เพื่อกำหนด
ให้มีการเสียค่าธรรมเนียมสำหรับค่าการและคำทำการและคำใช้จำกอื่น ๆ ที่ยพระราชนิติบัญญัติโอนเจ้าเมือง
ตามที่ได้กำหนดไว้ในบัญญัติตราคำชวรมเนียมและคำทำการและคำใช้จำกอื่น ๆ
ที่ยพระราชนิติบัญญัติโอนเจ้าเมือง พ.ศ. ๒๔๗๓ ตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัติโอนเจ้าเมือง (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๗๓ ไม่เหมาะสมกับสภาวะการในปัจจุบัน
สมควรแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมทั้งนี้ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ทั้งนี้ เพื่อให้คณะรัฐมนตรีได้ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

๒. การยกเลิกคำชวรมเนียมในบัญญัติตราคำชวรมเนียมและคำทำการ
และคำใช้จำกอื่น ๆ ที่ยพระราชนิติบัญญัติ ซึ่งได้มีการพิจารณาในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เรื่องดังกล่าวจะเป็นอำนาจของฝ่ายบริหารที่สามารถจะออกเป็นกฎกระทรวง
เพื่อความสมควรตัวไว้เป็นการเรียบร้อย เหมาะสมกับสถานการณ์ได้ จึงเห็นสมควรแก้ไข
กฎหมายที่เกี่ยวข้องนี้ เพื่อให้เป็นอำนาจของฝ่ายบริหารต่อไป"

ถูกต้องตามมติสภาผู้แทนราษฎร

(นายสุวัชรินทร์ จอมพลาน)

ผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่..... ๐๕๐๖๖
วันที่..... ๘ พ.ค. ๖๖
เวลา..... ๙.๐๐ น.

ที่ นร ๐๒๐๔/ ๖๔๙๗๐

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กท ๑๐๓๐๐

๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

เรื่อง ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอน
การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ของวุฒิสภา

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา

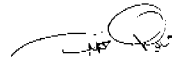
อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ค่วนมาก ที่ สว ๐๐๐๘/๒๑๐๖
ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๒

ตามที่ได้ส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผน
และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ของวุฒิสภา ไปเพื่อดำเนินการ นั้น

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ รับทราบข้อสังเกตดังกล่าว
และมอบให้กระทรวงการคลังและกระทรวงมหาดไทยรับไปพิจารณาดำเนินการ แล้วแจ้งให้สำนักเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรีทราบ เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ ได้แจ้งให้ส่วนราชการดังกล่าวรับไปพิจารณาดำเนินการด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายจุลยุทธ หิรัญยวดี)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักนิติธรรม

โทร. ๒๕๒๘๑๔๕

โทรสาร ๒๕๒๕๑๔๕

Legislative Institutional Repository of Thailand

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
65970
เลขที่ ๕๖๔๔
วันที่ ๓๐.๐๖.๖๕

ที่ นร ๐๒๐๔/๖๕๖๖

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กท ๑๐๑๐๐

ก พุทธศักราช ๒๕๕๒

เรื่อง ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ของวุฒิสภา

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา

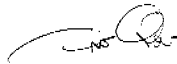
อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ค่วนมาก ที่ สว ๐๐๐๘/๒๑๑๕
ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๒

ตามที่ได้ส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของวุฒิสภา ไปเพื่อดำเนินการ นั้น

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ รับทราบ และมอบให้กระทรวง
การคลัง กระทรวงคมนาคม และกระทรวงพาณิชย์รับไปพิจารณาดำเนินการ แล้วแจ้งให้สำนักเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรีทราบ เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ ได้แจ้งให้ส่วนราชการดังกล่าวรับไปพิจารณาดำเนินการ
ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายจุลยุทธ หิรัญยาศิต)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักนิติกรรม

โทร. ๒๕๒๓๖๔๔. ๒๕๑๐๐๐๗

โทรสาร ๒๕๒๑๔๕

Legislative Institutional Repository of Thailand

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
04993
๙๓ ๐๓ ๖๖
๒๕๖๐

ที่ นร ๐๒๐๔/ ๑๔๙๖๒

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กท ๑๐๓๐๐

๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๒

เรื่อง ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ.
ของวุฒิสภา

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา คำนวนก ที่ สว ๐๐๐๘/๒๓๒๔ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๒

ตามที่ได้ส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุม
น้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ของวุฒิสภา ไปเพื่อดำเนินการ นั้น

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๒ รับทราบข้อสังเกตดังกล่าว
และมอบให้กระทรวงมหาดไทยรับไปพิจารณาดำเนินการ แล้วแจ้งให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีทราบ
เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ ได้แจ้งให้ส่วนราชการดังกล่าวรับไปพิจารณาดำเนินการ
ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายจุฑุฑ หิรัญเวชสิทธิ์)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักนิติธรรม

โทร. ๒๘๒๓๖๔๔, ๒๘๑๐๐๐๗

โทรสาร ๒๘๒๔๑๔๕

Legislative Institutional Repository of Thailand

สำนักงานคณะกรรมการ 04994
๕๑ ๗๖ ๔๔
10.๑๐

ที่ นร ๐๒๐๔/๖๕๔๒๒

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กท ๑๐๓๐๐

๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๒

เรื่อง ข้อตั้งของคณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ.
ของวุฒิสภา

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ที่ สว ๐๐๐๘/๒๕๑๕ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๔๒

ตามที่ได้ส่งข้อตั้งของคณะกรรมการวิชาการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองพันธุ์พืช พ.ศ. ของวุฒิสภา ไปเพื่อดำเนินการ นั้น

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๒ รับทราบข้อสังเกตดังกล่าว และมอบให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับไปพิจารณาดำเนินการ แล้วแจ้งให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีทราบ เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ ได้แจ้งให้ส่วนราชการดังกล่าวรับไปพิจารณาดำเนินการด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายอรรถ ทิธีธนะวสีต)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักนิติกรรม

โทร. ๒๕๒๒๖๔๔, ๒๕๑๐๐๐๗

โทรสาร ๒๕๒๔๑๔๕

Legislative Institutional Repository of Thailand

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ 05034
วันที่ ๓ พ.ค. ๖๕
เวลา ๑๕.๐๐ น.

ที่ นร ๐๑๐๔/ ๑๕๒๕๒

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กท ๑๐๓๐๐

๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

เรื่อง ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ของวุฒิสภา

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา

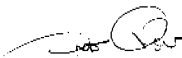
อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ที่ สว ๐๐๐๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒

ตามที่ได้ส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ วุฒิสภา ไปเพื่อดำเนินการ นั้น

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ รับทราบข้อสังเกตดังกล่าว และมอบให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องรับไปพิจารณาว่า จะสมควรดำเนินการในเรื่องใด ได้หรือไม่ ประการใด แล้วแจ้งให้สำนักงานงบประมาณทราบโดยตรงเพื่อสำนักงานงบประมาณจัดทำความเห็นรวม แล้วนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ ได้แจ้งให้ส่วนราชการดังกล่าวรับไปพิจารณาดำเนินการแล้วแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

(นายจุลยุทธ หิรัญะสวัสดิ์)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักนิติกรรม

โทร. ๒๕๑๐๐๐๗, ๒๕๑๓๖๔๔

โทรสาร ๒๕๒๔๑๔๕

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ๑.๔ ตามที่นายวีระชัย

สุตรสุวรรณ และคณะสมาชิกวุฒิสภาได้เสนอความเห็นเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. ซึ่งมีข้อความขัดต่อ
รัฐธรรมนูญ และนายไพศาล กุมวลย์วิสัย และคณะสมาชิกวุฒิสภา ได้เสนอความเห็น
เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของ
รัฐมนตรี พ.ศ. มีข้อความขัดต่อรัฐธรรมนูญนั้น ประธานวุฒิสภาได้ส่งไปให้ศาล
รัฐธรรมนูญแล้ว ศาลรัฐธรรมนูญก็ได้รับเรื่องไว้เพื่อพิจารณาต่อไปแล้ว

ที่ จฉ.๕๔๖/๒๕๕๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ 4728/๒542
วันที่ 13-๑๑-๕๒
เวลา 13.๐๐

วุฒิสภา

ถนนอุททองใน กท ๑๐๓๐๐

๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ด้วยสภาผู้แทนราษฎรได้มีมติไม่เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ได้ร่วมกันรายงานและเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรในการประชุมเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ มีผลทำให้ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวถูกยับยั้งไว้ ตามรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๗๕ (๓) ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้ยกร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินขึ้นพิจารณาใหม่ทันที และลงมติยืนยันร่างที่ผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในการประชุมเมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๒ ด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งตามรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๗๖ ถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นอันได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว นั้น

พวกข้าพเจ้าในฐานะสมาชิกวุฒิสภาดังมีรายชื่อตามบัญชีรายชื่อแนบท้ายนี้เห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีข้อความซึ่งเป็นสาระสำคัญขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๕ ซึ่งบัญญัติว่า

“ศาลยุติธรรมมีหน่วยธุรการของศาลยุติธรรมที่เป็นอิสระ โดยมีเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้บังคับบัญชาขึ้นตรงต่อประธานศาลฎีกา

การแต่งตั้งเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม ต้องได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม

สำนักงานศาลยุติธรรมมีอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณและการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ”

ด้วยเหตุผลดังจะได้กราบเรียนเสนอต่อไป

ประการแรก ตามมาตรา ๖ ของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติว่า

“สำนักงานศาลยุติธรรมมีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวกับงานธุรการของศาลยุติธรรม งานส่งเสริมงานตุลาการ และงานวิชาการ ทั้งนี้ เพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้แก่

ศาลยุติธรรม รวมทั้งเสริมสร้างให้การพิจารณาพิพากษาคดีเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ”

ร่างกฎหมายเดิมที่คณะรัฐมนตรีเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรได้บัญญัติไว้ชัดเจนว่า

“มาตรา ๖ สำนักงานศาลยุติธรรมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานธุรการของศาลยุติธรรม งานส่งเสริมงานตุลาการ งานวิชาการ งานคุมประพฤติ งานบังคับคดี งานพินิจและคุ้มครองเยาวชน และครอบครัว และงานอื่นใด ทั้งนี้ เพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้แก่ศาลยุติธรรม รวมทั้งเสริมสร้างให้การพิจารณาพิพากษาคดีและ**การบังคับคดี**เป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

“มาตรา ๗ สำนักงานศาลยุติธรรมมีส่วนราชการดังต่อไปนี้

(๑) สำนักเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานธุรการของศาลยุติธรรม งานส่งเสริมงานตุลาการ งานวิชาการ และงานอื่นใดของศาลยุติธรรม รวมทั้งการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สินของศาลยุติธรรมและสำนักงานศาลยุติธรรม

(๒) สำนักคุมประพฤติ

(๓) สำนักบังคับคดี

(๔) สำนักพินิจและคุ้มครองเยาวชนและครอบครัว

การแบ่งส่วนราชการภายในของส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศ ก.บ.ศ.

ประกาศตามวรรคสอง เมื่อได้รับความเห็นชอบจากประธานศาลฎีกาและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

การที่สภาผู้แทนราษฎรได้แก้ไขปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวโดยตัดข้อความที่ขีดเส้นใต้ออก ซึ่งต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้ให้ความเห็นชอบโดยถือว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการพิจารณาของรัฐสภาแล้วดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นเจตนารมณ์ของบทบัญญัติดังกล่าวอย่างชัดเจนว่า แม้จะระบุว่า “สำนักงานศาลยุติธรรมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานธุรการของศาลยุติธรรม” แต่ก็ไม่ได้รวมความถึงงานคุมประพฤติ งานบังคับคดี งานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนด้วย ร่างมาตรา ๖ จึงไม่เป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕ กำหนด

ประการที่สอง งานคุมประพฤติ งานบังคับคดี และงานพินิจและคุ้มครองเยาวชนและครอบครัวนั้นเป็นงานธุรการของศาลยุติธรรม โดยมีตัวบทกฎหมายรองรับและมีประวัติความเป็นมาดังนี้

๑. ในส่วนที่เกี่ยวกับกรมบังคับคดี เดิมกรมบังคับคดีแบ่งเป็นภาระหน้าที่ของศาลที่จะต้องตั้งจำคุกเป็นเจ้าพนักงานบังคับคดี ต่อมาภารกิจหน้าที่ของจำคุกในงานธุรการของศาลอย่างอื่นมีล้นมือ จึงได้ตั้งกรมบังคับคดีขึ้นเพื่อรองรับงานธุรการของศาลที่เกี่ยวกับการบังคับคดีแบ่งโดยเฉพาะ เพื่อให้ประชาชนผู้มีส่วนร่วมนั้นและยังมิได้รับชำระหนี้ตามกฎหมายหรือคำสั่ง ได้รับชำระหนี้

โดยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดีซึ่งเป็นเจ้าพนักงานศาล หรือนัยหนึ่ง เพื่อให้งานบังคับคดีของศาลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กรมบังคับคดีจึงเป็นหน่วยธุรการของศาลยุติธรรม ดังจะเห็นได้จากพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งกำหนดให้การส่งคำคู่ความและเอกสารของศาลเป็นหน้าที่ของกรมบังคับคดีด้วย ทั้งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งก็ได้บัญญัติไว้ชัดเจนว่า งานดังกล่าวเป็นงานของเจ้าพนักงานศาล เช่น การส่งคำคู่ความตามมาตรา ๗๐-๗๔ และมาตรา ๗๗-๗๘ และบทบัญญัติเรื่องการบังคับคดีในภาค ๔ ซึ่งบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติของเจ้าพนักงานบังคับคดีซึ่งจะต้องบังคับคดีให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลในฐานะเป็นเจ้าพนักงานของศาล

๒. ในส่วนที่เกี่ยวกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ตามมาตรา ๓๖ ของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติว่า

“ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม ยกเว้นในส่วนที่เกี่ยวกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนไปเป็นของสำนักงานศาลยุติธรรม และให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงยุติธรรม และของเจ้าหน้าที่สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม เว้นแต่ที่เกี่ยวข้องกับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ไปเป็นของประธานศาลฎีกา เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม และของเจ้าหน้าที่สำนักงานศาลยุติธรรมแล้วแต่กรณี

ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ และหนี้ ของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม ไปเป็นของสำนักงานศาลยุติธรรม เว้นแต่ที่เป็นของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน.....”

ข้อความในมาตรา ๓๖ ดังกล่าวบัญญัติบังคับไม่ให้หน่วยงานสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนอยู่ในสังกัดสำนักงานศาลยุติธรรม ทั้งที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนเป็นหน่วยงานธุรการของศาลเยาวชนและครอบครัวซึ่งเป็นศาลยุติธรรม กล่าวคือ

ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ บัญญัติว่า

“มาตรา ๒๐ อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางเป็นผู้รับผิดชอบงานของศาลเยาวชนและครอบครัวและของสถานพินิจทัณฑสถานจำกร และเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการสถานพินิจทัณฑสถานจำกร โดยให้มีฐานะเสมือนอธิบดีตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับอธิบดีผู้พิพากษาและอธิบดีผู้พิพากษาศาลตามที่บัญญัติไว้ในพระธรรมนูญศาลยุติธรรม

(๒)

(โปรดพลิก)

“มาตรา ๒๒ ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกาอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติธรรม ในส่วนที่เกี่ยวกับศาลเยาวชนและครอบครัวที่อยู่ในเขตอำนาจของตน และให้เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานธุรการของศาลเยาวชนและครอบครัว และของสถานพินิจ ที่อยู่ในเขตอำนาจของตนตามที่อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางมอบหมาย เมื่อมอบหมายแล้วให้ผู้มอบหมายรายงานไปยังกระทรวงยุติธรรม”

พระราชบัญญัติธรรมที่อ้างถึงบัญญัติว่า

“มาตรา ๑๓ ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกาอำนาจและหน้าที่อย่างเดียวกับอธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐ และให้มีอำนาจ

(๑) สั่งให้ผู้พิพากษาหรือเจ้าศาลรายงานเกี่ยวกับคดี หรือรายงานกิจการอื่นของศาล ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจของตน.....”

“มาตรา ๑๐ ประธานศาลฎีกา อธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือผู้พิพากษาหัวหน้าศาลหรือผู้ทำการแทน ต้องรับผิดชอบในงานของศาลให้เป็นไปโดยเรียบร้อยและมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบการที่จะใช้ระเบียบวิธีการต่าง ๆ ที่ตั้งขึ้นโดยกฎหมายหรือโดยประการอื่น ให้เป็นไปโดยถูกต้อง เพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีเสร็จเด็ดขาดไปโดยเร็ว

(๒)

(๓) ร่วมมือกับเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองท้องถิ่นในบรรดากิจการอันเกี่ยวกับการจัดวางระเบียบและการดำเนินการงานส่วนธุรการของศาล

(๔) ทำรายงานการคดีและกิจการของศาลส่งไปตามระเบียบ.....”

นอกจากนี้ยังปรากฏในบทบัญญัติอีกหลายมาตราของพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งบ่งชี้อย่างชัดเจนว่าหน่วยงานสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนเป็นหน่วยธุรการของศาลเยาวชนและครอบครัว ซึ่งเป็นศาลยุติธรรม เช่น การที่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีหน้าที่สืบเสาะและพินิจเรื่องเกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชน รวมทั้งบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย เพื่อรายงานต่อศาล หน้าที่สอดส่องและควบคุมเด็กและเยาวชน หน้าที่ประมวลและรายงานข้อเท็จจริงรวมทั้งเสนอความเห็นต่อศาล ตลอดจนการดำเนินการอื่น ๆ ตามคำสั่งศาล ดังที่บัญญัติในมาตรา ๓๙, ๓๘, ๔๑-๔๗, ๕๐, ๕๕, ๖๕, ๗๔-๘๐, ๑๑๗-๑๑๘ เป็นต้น ดังนั้น ร่างมาตรา ๓๖ จึงไม่เป็นไปตามนัยของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๕

๓. ในส่วนที่เกี่ยวกับกรมคุมประพฤติ กรมคุมประพฤติเป็นหน่วยธุรการของศาลยุติธรรม ดังจะเห็นได้จากอำนาจหน้าที่ของพนักงานคุมประพฤติซึ่งต้องทำหน้าที่สืบเสาะ พินิจ สอดส่อง ทำรายงาน และดำเนินการอื่นตามคำสั่งศาลเกี่ยวกับจำเลยเพื่อเสนอต่อศาล ดังที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติวิธีดำเนินการคุมความประพฤติตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๖ เป็นต้น

ประการที่สาม มาตรา ๒๗๕ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่บัญญัติว่า “ศาลยุติธรรมมีหน่วยธุรการของศาลยุติธรรมที่เป็นอิสระ โดยมีเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมเป็นผู้บังคับบัญชาขึ้นตรงต่อประธานศาลฎีกา” นั้น พวกข้าพเจ้ามีความเห็นว่า เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญมาตรานี้ ประสงค์ให้ศาลยุติธรรมแยกออกไปจากกระทรวงยุติธรรมที่เดิมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม มาตรา ๑ วรรคหนึ่ง ได้บัญญัติว่า “ศาลยุติธรรมทั้งหลายตามพระธรรมนูญนี้ให้สังกัดอยู่ในกระทรวงยุติธรรม” และในมาตรานี้บัญญัติไว้ในวรรคสองว่า “ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้รับผิดชอบในงานธุรการของศาลทั้งหลายที่ยกในสังกัดให้ดำเนินไปโดยเรียบร้อย แต่การดำเนินการพิจารณาตัดสินคดีรวมทั้งการที่จะมีคำสั่งหรือคำพิพากษาบังคับคดีให้เสร็จเด็ดขาดไปนั้นให้อยู่ในดุลพินิจของศาลโดยเฉพาะ” สำหรับข้าราชการในส่วนงานธุรการนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจึงเป็นผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเดิมกระทรวงยุติธรรมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับศาลยุติธรรม ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๓๕ เมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๗๕ บัญญัติดังกล่าวข้างต้น จึงเป็นการกำหนดหลักการใหม่ ไม่ประสงค์ให้งานธุรการของศาลยุติธรรมที่มีมาแต่เดิมอยู่ในบังคับบัญชาและความรับผิดชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมซึ่งเป็นฝ่ายบริหารอีกต่อไป โดยประสงค์ให้เป็นอิสระจากฝ่ายบริหารแต่ไปขึ้นตรงต่อประธานศาลฎีกาซึ่งเป็นฝ่ายตุลาการ ดังนั้น งานคุมประพฤติ งานบังคับคดี และงานพินิจและคุ้มครองเยาวชนและครอบครัวที่เป็นงานธุรการของศาลยุติธรรมมาแต่เดิม จึงต้องเป็นอิสระจากฝ่ายบริหารและไปขึ้นตรงต่อฝ่ายตุลาการตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญนี้

เมื่อร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. ซึ่งถือว่าได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาแล้วดังกล่าวข้างต้น ไม่ปรากฏว่ามีบทบัญญัติมาตราใดกำหนดให้หน่วยงานกรม คุมประพฤติ กรมบังคับคดี และสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นหน่วยงานธุรการของศาลยุติธรรมด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น โอนไปสังกัดสำนักงานศาลยุติธรรมซึ่งจัดตั้งขึ้นใหม่ ดังเช่นที่บัญญัติให้โอนสำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรมไป ตามมาตรา ๓๖ ผลก็คือ หน่วยงานธุรการของศาลยุติธรรมดังกล่าว จึงเป็นอันสังกัดอยู่กับกระทรวงยุติธรรมตามเดิม ร่างพระราชบัญญัตินี้ จึงมีข้อความที่เป็นส่วนสาระสำคัญขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๗๕ โดยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น

(โปรดพลิก)

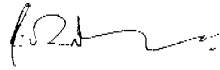
ศาลยุติธรรม/๕

LIRT

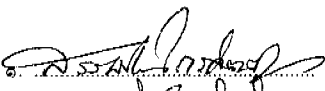
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาส่งความเห็นของพวกข้าพเจ้าไปยังศาลรัฐธรรมนูญ
เพื่อวินิจฉัย

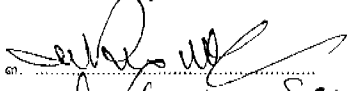
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

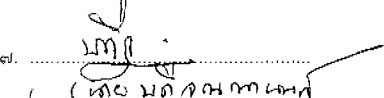
(นายวีระชัย สุตรสุวรรณ)

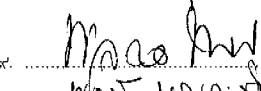
สมาชิกวุฒิสภา

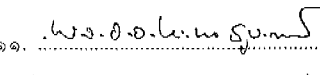
๑.
(นันทกร นันทกร 190)

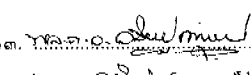
๑๒.
(นันทกร นันทกร 130)

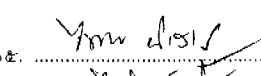
๑๓.
(นันทกร นันทกร 11)

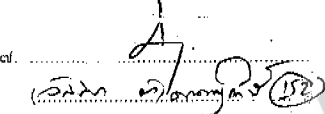
๑๔.
(นันทกร นันทกร 116)

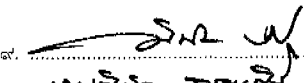
๑๕.
(นันทกร นันทกร 132)

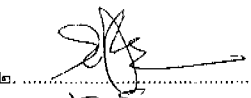
๑๖.
(นันทกร นันทกร 14)

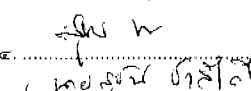
๑๗.
(นันทกร นันทกร 1230)

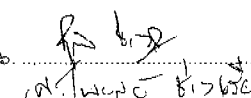
๑๘.
(นันทกร นันทกร 1230)

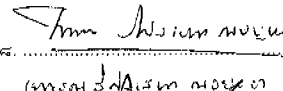
๑๙.
(นันทกร นันทกร 152)

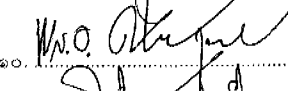
๒๐.
(นันทกร นันทกร 152)

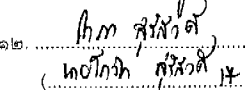
๒๑.
(นันทกร นันทกร 116)

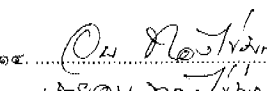
๒๒.
(นันทกร นันทกร 213)

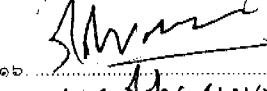
๒๓.
(นันทกร นันทกร 124)

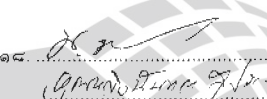
๒๔.
(นันทกร นันทกร 116)

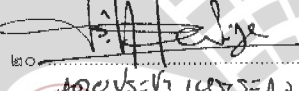
๒๕.
(นันทกร นันทกร 132)

๒๖.
(นันทกร นันทกร 14)

๒๗.
(นันทกร นันทกร 1230)

๒๘.
(นันทกร นันทกร 1230)

๒๙.
(นันทกร นันทกร 1230)

๓๐.
(นันทกร นันทกร 94)

(โปรดพิมพ์)
ศาลยุติธรรม/1 ศาลปกครอง

ผู้ร่วมเสนอ

199.

(no. 38: Janssen)

५३८

7. Решите задачу, по 12.7

Lesson

(12072 315555)

کے

ପ୍ରମାଣିତ ୫୦

132

Page (1)
(25/11/2022)

5

CA. 21.000

1000

(97 2000-2001 161)

42

Wash. ~~187~~
 2nd 187

۱۳۸۷

(ในกรณีที่พบข้อบกพร่อง)

97

10.10.1954 090

৯৬

(includes) Supplement 34

77.

নিত্য ইচ্ছা

(... ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាភិបាល)

2

no no

57

(Hochschule für Technik und Wirtschaft)

2. 10

measured from

M

Dr. Yashwanth
(HOD) B.A. (H)

...

1. අනුමැතිය

3

Colloidal
(m. v. d. l. a. m. f. o. e.)

(Thorey NW Long)
 (McIntosh NW Long) 132

max 0.1

—

major formation

ศาลยุติธรรม/อ

2. 3. 8

Legislative Institutional Repository of Thailand

13 May 1944

๔๓. นว.อ. ๘๑.๑๑-๐ ๔๔. นว.อ.อ.อ. นว. () ()

๔๕. นว.อ. ๘๑.๑๑-๐ ๔๖. นว. () ()

๔๗. นว. ๑๙๒ () ()

๔๘. นว. (๐๔๒) ๔๙. นว. ๑๕๕ () ()

๕๐. นว. (๐๐๖) ๕๑. นว. () ()

๕๒. นว. () ()

๕๓. นว. () ()

๕๔. นว. (๐๒๖) ๕๕. นว. () ()

๕๖. นว. () ()

๕๗. นว. () ()

๕๘. นว. () ()

๕๙. นว. () ()

ด่วนที่สุด

ที่ ศร ๐๐๐๗/ 1232

เลขที่	04971
วันที่	17 ต.ค. ๖๖
เวลา	16.00 น.

ศาลรัฐธรรมนูญ

ถนนพระอาทิตย์ กท ๑๐๒๐๐

๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ประธานวุฒิสภาแสดงความเห็นของสมาชิกวุฒิสภาซึ่งเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
ศาลยุติธรรม พ.ศ. มีข้อความขัดต่อรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือวุฒิสภา ค่วนที่สุด ที่ ศว ๐๐๐๘/๒๗๗๑ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๒

ตามที่ประธานวุฒิสภา ได้ส่งคำร้องของสมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๖๕ คน เพื่อให้ศาล
รัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. มีข้อความที่ขัด
ต่อรัฐธรรมนูญ รายละเอียดดังอ้างถึง นั้น

ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ ให้รับเรื่องไว้ดำเนินการตาม
ข้อ ๑๐ ของข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่อไป

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งสมาชิกวุฒิสภาดังกล่าวทราบด้วย ทั้งนี้ หาก
ประสงค์จะยื่นความเห็นเพิ่มเติมเป็นหนังสือ หรือเอกสารใดที่เกี่ยวข้องสามารถยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญได้
ก่อนเสร็จการพิจารณา

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายชวน หลีกภัย)

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

กลุ่มวิเคราะห์กฎหมายและคดี

โทร. ๐๒๕-๒๕๕๕ ต่อ ๒๔๒๘

โทรสาร ๐๒๕-๒๕๕๕ ต่อ ๒๔๑๘

๒๓๐๔

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ที่ จว. เต็ม / ๒๕๕๒

วุฒิสภา

ถนนอุทงใน กท ๑๐๓๐๐

ลำดับงานเลขที่การวุฒิสภา
๖๔๗๘๐
เลขที่.....
วันที่ ๑๖ ต.ค. ๖๖
เวลา ๑๐.๓๐ น.

๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ที่รัฐสภาให้ความเห็นชอบแล้ว

ตามที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. (คดีรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) เมื่อวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๒ และได้ตั้งคณะกรรมการกฤษฎีกาวิสามัญพิจารณา จากนั้นได้ให้ความเห็นชอบในวาระที่ ๓. เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๒ แล้วส่งให้วุฒิสภาพิจารณา โดยวุฒิสภาลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๒ และได้คณะกรรมการกฤษฎีกาการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงินพิจารณา วุฒิสภาได้พิจารณาให้ความเห็นชอบในวาระที่ ๓ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๒ โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติม และในวันเดียวกันนั้นสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภา จึงเท่ากับว่าสภาทั้งสองต่างเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๕ (๓)

แม้ว่าร่างพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. จะได้ผ่านการพิจารณาของรัฐสภาแล้ว ข้าพเจ้าและสมาชิกวุฒิสภาผู้มีความหมายหนึ่งข้อฉบับนี้ มีความเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. มาตรา ๕ มีข้อความขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๐๔ กล่าวคือ มาตรา ๒๐๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า

"มาตรา ๒๐๔ รัฐมนตรีต้องไม่เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท หรือไม่คงไว้ซึ่งความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทต่อไป ทั้งนี้ ตามจำนวนที่กฎหมายบัญญัติ ในกรณีรัฐมนตรีผู้ใดจะได้รับประโยชน์จากการนี้ดังกล่าวต่อไป ให้รัฐมนตรีผู้นั้นแจ้งให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง และให้รัฐมนตรีผู้นั้นโอนหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทดังกล่าวให้นิติบุคคลซึ่งจัดการทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ของผู้ถือหุ้น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

ห้ามมิให้รัฐมนตรีผู้ใดกระทำการใดอันมีลักษณะเป็นการเข้าไปบริหารหรือจัดการใด ๆ เกี่ยวกับหุ้นหรือกิจการของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทดังกล่าว"

ไปรษณียบัตรเข้าไป ทอกรมประทุน

วันที่ ๑๕ / ๑๐ / ๒๕๕๒

วันที่ ๑๕ / ๑๐ / ๒๕๕๒ เวลา ๑๖.๒๕

ส่งท้าย ๑๕ / ๑๐ / ๒๕๕๒

ถ้าผู้แก้ไขและกระทำการ

วันที่ ๑๕ / ๑๐ / ๒๕๕๒

Legislative Assembly Report of Thailand

วันที่ ๑๕ / ๑๐ / ๒๕๕๒

เวลา ๑๐.๓๐ น.

ลำดับงานเลขที่การวุฒิสภา

(โปรดคลิก)

หุ้นส่วน/๑

ซึ่งเมื่อพิจารณาจากความตอนต้นของวรรคหนึ่งแห่งมาตรา ๒๐๙ นี้ สรุปได้เป็นหลักการว่า รัฐมนตรีต้องไม่เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้น หรือคงไว้ซึ่งความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นต่อไป หากจะกระทำได้ก็แต่เฉพาะตามจำนวนที่กฎหมายบัญญัติเท่านั้น ซึ่งในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ได้บัญญัติจำนวนหุ้นที่อนุญาตไว้ในมาตรา ๕ แล้ว โดยสรุปก็คือ เมื่อหรือคงมีไว้ได้ “ไม่เกินร้อยละ ๕ ของหุ้นหรือจำนวนหุ้นทั้งหมด” แต่เมื่อพิจารณาความตอนท้ายของวรรคหนึ่งแห่งมาตรา ๒๐๙ นี้ต่อไปแล้วจะได้ความว่า ถ้ารัฐมนตรีประสงค์จะได้รับประโยชน์จากการถือหุ้นตามกฎหมายดังกล่าวต่อไป ก็ให้รัฐมนตรีแจ้งประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบ และให้รัฐมนตรีผู้นั้นโอนหุ้นดังกล่าวให้นิติบุคคลซึ่งจัดการทรัพย์สินดำเนินการ คำว่า “โอนหุ้นดังกล่าว” ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญนี้ หมายถึง หุ้นที่อนุญาตไว้ตามมาตรา ๕ คือ จำนวนไม่เกินร้อยละ ๕ นั้น แต่ปรากฏว่ามาตรา ๕ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้บัญญัติว่า “ในกรณีที่รัฐมนตรีประสงค์จะได้รับประโยชน์จากการเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในทางหุ้นส่วนหรือบริษัทในส่วนที่เกินกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีดำเนินการดังต่อไปนี้ (๑) แจ้งเป็นหนังสือให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรี และ (๒) โอนหุ้นส่วนหรือหุ้นในทางหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้นให้นิติบุคคลภายในเก้าสิบวัน ฯลฯ” ซึ่งจะเห็นว่า ความในมาตรา ๕ ที่บัญญัติถึงจำนวนหุ้นส่วนที่เกินกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ และให้โอนหุ้นส่วนที่เกินกว่าร้อยละ ๕ นั้นไปให้นิติบุคคลซึ่งจัดการทรัพย์สินเป็นผู้ดำเนินการ นั้น มีความขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๙ การที่รัฐธรรมนูญบัญญัติห้ามมิให้รัฐมนตรีเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในทางหุ้นส่วนหรือบริษัทก็ย่อมไม่มีความหมายแต่อย่างใด เพราะมีผลเท่ากับบัญญัติให้รัฐมนตรีเป็นหุ้นส่วนหรือมีหุ้นอยู่เท่าใดก็ได้ เพียงแต่ส่วนที่เกินจำนวนร้อยละ ๕ นั้น จะต้องโอนไปให้นิติบุคคลจัดการให้เท่านั้น สำหรับส่วนที่ไม่เกิน รัฐมนตรีก็ยังเป็นหุ้นส่วนหรือเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ได้ต่อไป นอกจากนี้บทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๖ (๖) ที่กำหนดให้ความเห็นรัฐมนตรีมีผลเฉพาะตัวเมื่อกระทำการอันต้องห้ามตามมาตรา ๒๐๙ ก็จะไม่มีการแก้ไขขึ้นได้ เพราะข้อห้ามนั้นได้ถูกยกเว้นโดยมาตรา ๕ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสียแล้ว

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ข้าพเจ้าพร้อมด้วยสมาชิกวุฒิสภาผู้มิรายนามท้ายหนังสือฉบับนี้มีความเห็นว่าการแก้ไขในมาตรา ๕ ของร่างพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. มีข้อความขัดหรือแย้งต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๐๙ ซึ่งขอเสนอความเห็นต่อประธานวุฒิสภาเพื่อจักได้ส่งความเห็นของข้าพเจ้าและคณะไปแจ้งศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยต่อไปตามมาตรา ๒๑๓ (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการต่อไป

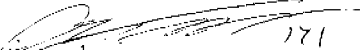
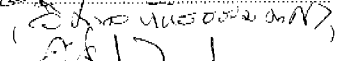
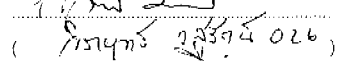
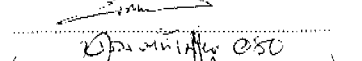
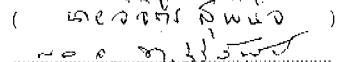
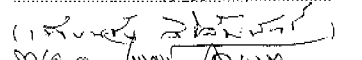
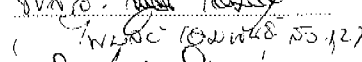
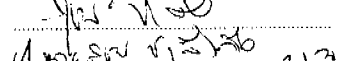
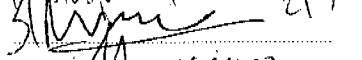
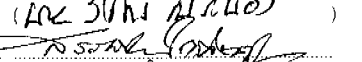
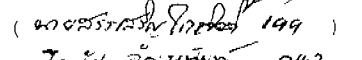
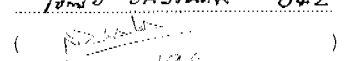
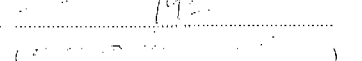
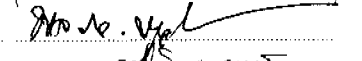
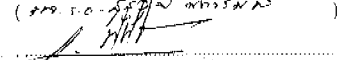
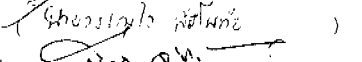
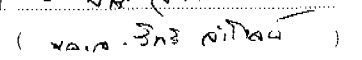
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

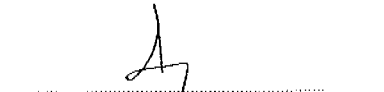
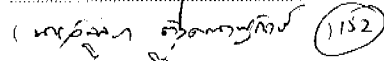
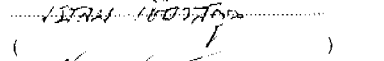
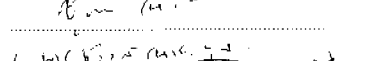
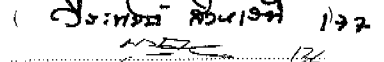
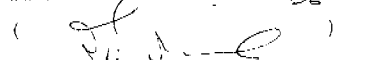
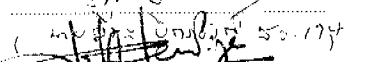
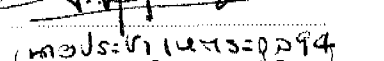
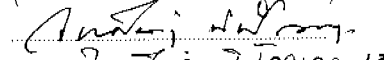
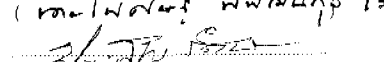
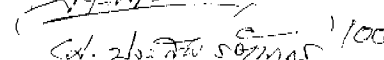
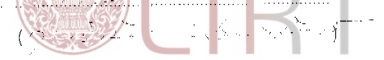

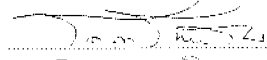
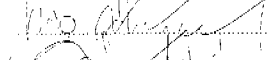
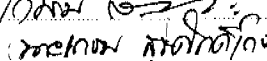
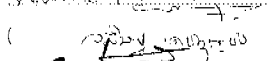
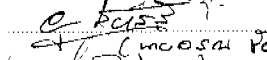
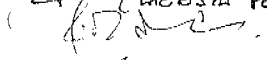
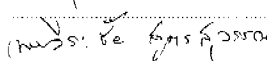
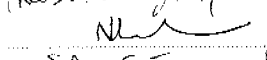
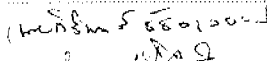
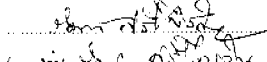
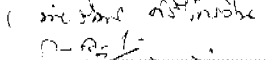
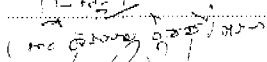
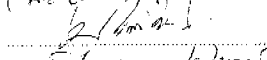
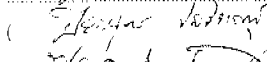
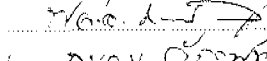
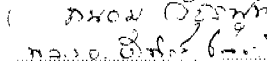
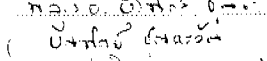
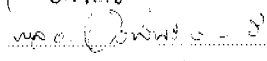
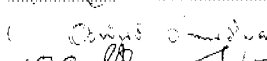
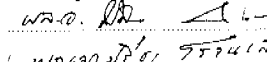
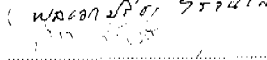
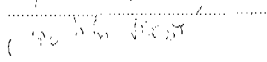
(ศาสตราจารย์ไพศาล กุศลย์วิสัย)

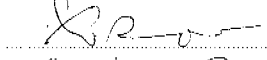
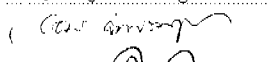
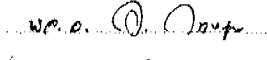
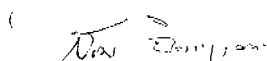
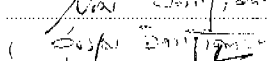
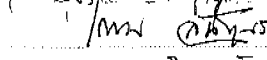
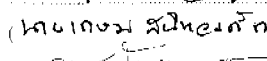
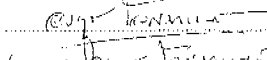
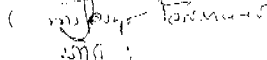
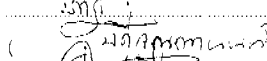
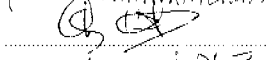
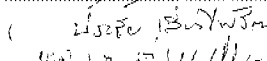
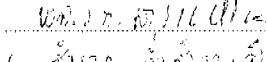
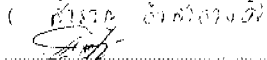
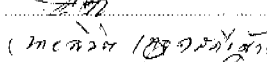
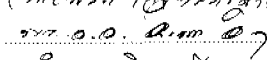
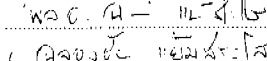
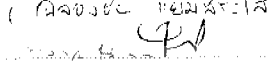
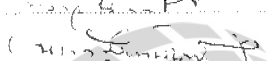
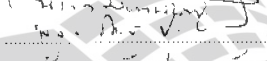
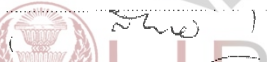
สมาชิกวุฒิสภา

รายชื่อสมาชิกวุฒิสภาที่เข้าชื่อเสนอความเห็น เรื่อง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติ
การจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ.

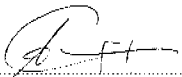
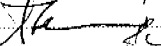
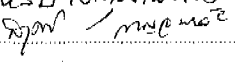
๑. 171
()
๓. 026
()
๕. 050
()
๗. 155
()
๙. 315
()
๑๑. 127
()
๑๓. 199
()
๑๕. 042
()
๑๗. 195
()

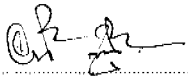
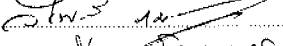
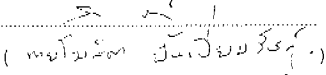
๒. 1152
()
๔. 132
()
๖. 132
()
๘. 132
()
๑๐. 132
()
๑๒. 132
()
๑๔. 100
()
๑๖. 100
()
๑๘. 100
()

✓๑๐๓.
()
๑๐๔. (๑๒๔)
()
๑๐๕. ๑๐๖
()
๑๐๖.
()
๑๐๗. (๑๒๕)
()
๑๐๘. ๑๕
()
๑๐๙.
()
๑๑๐.
()
๑๑๑.
()
๑๑๒.
()
๑๑๓.
()
๑๑๔.
()
๑๑๕.
()

๑๑๖.
()
๑๑๗. (๑๒๖)
()
๑๑๘.
()
๑๑๙.
()
๑๒๐.
()
๑๒๑.
()
๑๒๒.
()
๑๒๓.
()
๑๒๔.
()
๑๒๕.
()
๑๒๖.
()
๑๒๗.
()
๑๒๘.
()

๔๓.
 (น.ส. นิตยา นิลน้อย)
 ๔๔.
 (น.ส. นิตยา นิลน้อย)
 ๔๕.
 (น.ส. นิตยา นิลน้อย)

๔๖.
 (น.ส. นิตยา นิลน้อย)
 ๔๗.
 (น.ส. นิตยา นิลน้อย)
 ๔๘.
 (น.ส. นิตยา นิลน้อย)

ฝ่ายทะเบียนและสถิติ การประชุม
 วันที่ ๑๐๐ / ๑๑ / ๒๕๖๕

Legislative Institutional Repository of Thailand

ด้านนิติ

ที่ สร ๐๐๐๗/ 1237

เลขที่	04972
วันที่	27 มิ.ย. ๖๕
ที่	15 ๕๐.

ศาลรัฐธรรมนูญ

ถนนพระอาทิตย์ กท ๑๐๒๐๐

๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ประธานวุฒิสภาส่งความเห็นของสมาชิกวุฒิสภาซึ่งเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติการให้การพ้นส่วน
และหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. มีข้อความขัดต่อรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือวุฒิสภา ส่วนที่สุด ที่ สว ๐๐๐๘/๒๗๘๕ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๒

ตามหนังสืออ้างถึง ประธานวุฒิสภาได้ส่งความเห็นของสมาชิกวุฒิสภารวม ๖๕ คน
เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๒ (๑) นั้น

ศาลรัฐธรรมนูญตรงคำร้องแล้วมีคำสั่งให้รับไว้ดำเนินการต่อไปตามข้อกำหนดศาล
รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๑ ข้อ ๑๐

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งสมาชิกวุฒิสภาดังกล่าวทราบด้วย ทั้งนี้ หาก
ประสงค์จะยื่นความเห็นเพิ่มเติมเป็นหนังสือ หรือเอกสารอื่นใดที่เกี่ยวข้องสามารถยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญได้
ก่อนเสร็จการพิจารณา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายชวน หลีกภัย)

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

กลุ่มวิเคราะห์กฎหมายและคดี

โทร. ๖๒๕-๒๕๔๕, ๖๒๕-๒๕๕๕ ต่อ ๒๔๒๘

โทรสาร ๖๒๕-๒๕๔๕ ต่อ ๒๔๑๕

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ๑.๕ เลขานุการสำนักงาน
ศาลรัฐธรรมนูญได้ส่งคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญเรื่อง ประธานสภาผู้แทนราษฎร
ส่งความเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ
พ.ศ. มีข้อความขัดหรือแย้ง หรือคร่าขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
และศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ดังกล่าวแล้ว
เห็นว่าไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ รายละเอียดที่ปรากฏตามเอกสารสำเนาของคำวินิจฉัย
ของศาลรัฐธรรมนูญที่ได้แจ้งให้ท่านสมาชิกฯ แล้ว ~~หรือ~~ ครับ

ด่วนที่สุด

ที่ ศร ๐๐๐๓.๒/ 1295

ตัวอักษรสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
เลขที่ 05119
วันที่ 16 พ.ย ๖๖
เวลา 15 ๐๐

ศาลรัฐธรรมนูญ

ถนนพระอาทิตย์ กท ๑๐๒๐๐

๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

เรื่อง ประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งความเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. มีข้อความขัดหรือแย้ง หรือควรรื้อขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๕๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

ตามที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งความเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. มีข้อความขัดหรือแย้ง หรือควรรื้อขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย นั้น

ศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาคำร้องดังกล่าวเสร็จแล้ว รายละเอียดปรากฏตามสำเนาคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และนำกราบเรียนประธานวุฒิสภาทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายทนพล เสงเจริญ)

เลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

กลุ่มวิเคราะห์กฎหมายและคดี

โทร. ๖๒๕-๒๕๕๕, ๖๒๕-๒๕๕๕ ต่อ ๒๔๒๔

โทรสาร ๖๒๕-๒๕๕๕ ต่อ ๒๔๑๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาสตราจารย์ธรรมนุญ

คำวินิจฉัยที่ ๕๐/๒๕๕๒

วันที่ ๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒

เรื่อง ประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งความเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ
ทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. มีข้อความขัดหรือแย้ง หรือควาร้างโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติของ
รัฐธรรมนูญ เพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ส่งความเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๑๔ คน
ที่เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว มีข้อความขัด
หรือแย้ง หรือควาร้างโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตาม
มาตรา ๒๖๒ (๑) ของรัฐธรรมนูญ

ความเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๑๔ คน สรุปได้ว่า ร่างพระราชบัญญัติ
ทุนรัฐวิสาหกิจ ฯ เป็นกฎหมายที่เปลี่ยนสถานะของรัฐวิสาหกิจตามรูปแบบเดิมที่เป็นรัฐวิสาหกิจประเภท
องค์การของรัฐ ให้เป็นรูปแบบบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งเมื่อได้เปลี่ยนทุนของรัฐวิสาหกิจใด
เป็นหุ้นและจัดตั้งเป็นบริษัทแล้ว ร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ ฯ ให้ยกเลิกกฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจ
นั้น โดยบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗ ว่า “ในกรณีที่มีมติคณะรัฐมนตรียกเลิกรัฐวิสาหกิจใด ให้ถือว่ากฎหมาย
จัดตั้งรัฐวิสาหกิจนั้น เป็นอันยกเลิกตามเงื่อนไขเวลาที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาที่ตราขึ้นเพื่อการนั้น”
เห็นได้ว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้บัญญัติให้ฝ่ายบริหารใช้มติคณะรัฐมนตรี เพื่อยกเลิกกฎหมายจัดตั้ง
รัฐวิสาหกิจ เป็นการตรวจกฎหมายขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามกระบวนการพิจารณาและออกกฎหมายในระบบ

การดำเนินการดังกล่าวคือ การจัดตั้งรัฐวิสาหกิจแต่ละแห่งนั้น มีการจัดตั้งตามบทบัญญัติของกฎหมาย
ที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกำหนด ฝ่ายบริหาร

จะอาศัยมติคณะรัฐมนตรี เพื่อยกเลิกพระราชบัญญัติหรือพระราชกำหนดที่จัดตั้งรัฐวิสาหกิจ โดยเป็นไปตามมาตรา ๒๑๑ นั้น มติคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเกี่ยวกับการตราพระราชกฤษฎีกาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๐ วรรคห้า ในการจัดตั้ง ขุบ เลิก ฯลฯ กระทรวง ทบวง กรม ซึ่งก็มีผลเพียงแต่ลบล้างพระราชบัญญัติในกฎหมายปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เท่านั้น ไม่รวมถึงกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น ถ้าฝ่ายบริหารมีนโยบายที่จะยกเลิกกฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจ ฝ่ายบริหารจะต้องดำเนินการตรากฎหมายตามกระบวนการในระบอบรัฐสภา เพื่อให้ผู้แทนของปวงชนชาวไทยได้กลั่นกรองการใช้อำนาจของฝ่ายบริหาร กรณีมาตรา ๒๑๑ ที่บัญญัติให้ใช้มติคณะรัฐมนตรีเพื่อยกเลิกรัฐวิสาหกิจและให้ถือว่ากฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจนั้นเป็นอันยกเลิก จึงเป็นบทบัญญัติที่ขัดแย้งต่อกระบวนการออกกฎหมายตามรัฐธรรมนูญ และเป็นประเด็นที่มีข้อความเป็นสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ ฯ

หลังจากที่เปลี่ยนสถานะรัฐวิสาหกิจเป็นบริษัทจำกัดตามกฎหมายนี้แล้วจะมีภาระกระจายหุ้นที่รัฐถือไว้ให้แก่ภาคเอกชน เพื่อให้เข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุนและการบริหารจัดการ ในกิจการที่รัฐวิสาหกิจเดิมดำเนินการอยู่ เป้าหมายสุดท้ายในการบังคับใช้ร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ ฯ คือ การจัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งเอกชนเป็นผู้ดำเนินการ ดังนั้น การประกอบธุรกิจของเอกชนย่อมเป็นไปตามกติกาของบ้านเมืองภายใต้หลักการแห่งความเท่าเทียมกันอย่างเป็นธรรมในการแข่งขันทางธุรกิจ แต่ปรากฏว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มาตรา ๒๔ มีบทบัญญัติที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๐ ที่บัญญัติให้ความคุ้มครองภาคเอกชนตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน โดยมาตรา ๒๔ บัญญัติให้สิทธิพิเศษแก่ภาคเอกชนซึ่งเข้ามาซื้อหุ้นของรัฐวิสาหกิจ โดยกระทรวงการคลังยังคำประกันหนี้ที่โอนไปเป็นของบริษัทจำกัด กรณีนี้แตกต่างจากการค้าประกันหนี้ซึ่งกระทรวงการคลังคำประกันให้แก่รัฐวิสาหกิจในการดำเนินกิจการ โดยถือได้ว่าเป็นหนี้ของรัฐเมื่อมีการเปลี่ยนสถานะของรัฐวิสาหกิจเป็นบริษัทจำกัด และมีเอกชนเข้ามาถือหุ้นบริหารจัดการแล้ว บริษัทจำกัดใหม่นี้ต้องรับภาระหนี้ของบริษัทด้วยความสามารถของบริษัทเช่นเดียวกับธุรกิจเอกชน โฉดทั่วไปและในการกระจายหุ้นให้เอกชนนั้น จะต้องคำนึงถึงการป้องกันไม่ให้มีการ โอนการผูกขาดจากภาครัฐ ในกิจการรัฐวิสาหกิจเป็นการผูกขาดจากภาคเอกชน

สำเนาถูกต้อง

- ๓ -

ที่เข้ามาซื้อหุ้น ดังนั้น ถ้าหากบทบัญญัติในกฎหมายนี้กำหนดให้บริษัทที่เปลี่ยนสถานะมาจากรัฐวิสาหกิจได้รับสิทธิพิเศษยิ่งกว่าบริษัทของเอกชนอื่น ย่อมเป็นการจัดของรัฐบรรลุนิติและเป็นการเลือกปฏิบัติ

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๑ เห็นชอบแผนแม่บทในการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ ซึ่งรัฐบาลจะดำเนินการแปรรูปรัฐวิสาหกิจซึ่งเกี่ยวข้องกับการรักษาความมั่นคงของรัฐ การรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมหรือการจัดให้มีการสาธารณูปโภค เช่น การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การสื่อสารแห่งประเทศไทย องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย การบินไทย การบินไทย เป็นต้น รัฐบาลจะอาศัยอำนาจตามร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ ฯ เปลี่ยนสถานะของรัฐวิสาหกิจเหล่านี้เป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด แล้วจำหน่ายหุ้นให้ภาคเอกชน ซึ่งร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ ฯ มาตรา ๑๒ (๑) ให้อำนาจคณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติในหลักการและแนวทางให้ดำเนินการนำทุนบางส่วนหรือทั้งหมดของรัฐวิสาหกิจมาเปลี่ยนสภาพเป็นหุ้นในรูปแบบของบริษัท จากนั้นคณะรัฐมนตรีจะอนุมัติในหลักการให้เปลี่ยนทุนของรัฐวิสาหกิจใดเป็นหุ้นในรูปแบบของบริษัทและมอบให้คณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งบริษัทพิจารณาดำเนินการตามหลักการและแนวทางที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ ทั้งนี้ตามมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๘ ซึ่งรัฐบรรลุนิติแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๘๑ ให้ความคุ้มครองภาคเอกชนในการประกอบธุรกิจ แต่ในกิจการที่เกี่ยวข้องกับการรักษาผลประโยชน์ของชาตินั้น บัญญัติให้รัฐต้องดำเนินถึงเป็นกรณีพิเศษ การที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เปิดช่องให้คณะรัฐมนตรีเลือกรัฐวิสาหกิจมาเปลี่ยนสถานะเป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด โดยไม่มีมาตรการคุ้มครองผลประโยชน์ของชาติและเมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงในปัจจุบัน คณะรัฐมนตรีได้ออกพระราชกำหนดเพื่อขอกู้เงินจากแหล่งเงินทุนภายในประเทศและจากต่างประเทศเป็นจำนวนถึง ๑ ล้านล้านบาท โดยเตรียมการขายหุ้นของรัฐวิสาหกิจเพื่อนำเงินมาชำระหนี้ในการกู้เงินดังกล่าว ดังนั้น หากคณะรัฐมนตรีตัดสินใจเลือกเปลี่ยนสถานะรัฐวิสาหกิจโดยพลการจะได้รับเงินจำนวนมากจากการขายหุ้นของบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด แต่ไม่คำนึงถึงความเป็นรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติ อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนซึ่งต้องรับบริการจากรัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชนที่เข้ามาซื้อหุ้นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดคือการแสวงหากำไรจากการประกอบกิจการ ประชาชน

สำเนาถูกต้อง

Legislative Institutional Repository of Thailand

- ๔ -

ย่อมต้องเสียค่าบริการในอัตราที่สูงขึ้น และไม่มีหลักประกันให้แก่ประชาชนหรือรัฐที่จะได้รับความคุ้มครอง ในการรักษาผลประโยชน์แห่งชาติจากการบริหารภาคเอกชนเช่นเดียวกับการดำเนินงานในฐานะรัฐวิสาหกิจ ดังนั้น การพิจารณาเลือกวิธีวิสาหกิจใดมาดำเนินการตามกฎหมายฉบับนี้ จึงเป็นสาระสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อ ประโยชน์ของชาติและประชาชนโดยตรง

นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีบทบัญญัติใดกล่าวถึงการแก้ไขเปลี่ยนแปลง บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการจำหน่ายหุ้น ก่อนที่รัฐจะจัดการ ถือครองหุ้นต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ ซึ่งอาจมีกรณีที่ต้องรักษาผลประโยชน์ของชาติ โดยต้องยกเลิกการ เปลี่ยนแปลงสถานะของรัฐวิสาหกิจ กฎหมายฉบับนี้เมื่อมีการเปลี่ยนทุนเป็นหุ้นของบริษัทแล้ว ถือเป็นการยกเลิกรัฐวิสาหกิจ คณะรัฐมนตรีไม่มีอำนาจยกเลิกการเปลี่ยนทุนเป็นหุ้นของบริษัทดังกล่าวได้ ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จึงมีบทบัญญัติที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญในสาระสำคัญ และไม่ได้บัญญัติยกเว้น มาตรา ๘๑ ของรัฐธรรมนูญไว้ในร่างพระราชบัญญัติแต่อย่างใด ทั้งยังตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๑๔ คน คิดเป็น จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติ ทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติ แห่งรัฐธรรมนูญได้เสนอความเห็นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งความเห็น ดังกล่าวมายังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย กรณีเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๒ (๑) ศาลรัฐธรรมนูญ จึงรับเรื่องไว้วินิจฉัยได้

ศาลรัฐธรรมนูญได้ให้โอกาสผู้เกี่ยวข้อง คือ คณะรัฐมนตรี ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา เสนอความเห็นและเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณา และได้อาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๕ ให้นายกรัฐมนตรีหรือผู้แทนไปชี้แจงต่อศาลรัฐธรรมนูญ รวมทั้งมีหนังสือเรียกเอกสารที่ สำเนาถูกต้องจากเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรและเลขาธิการวุฒิสภา นอกจากนี้ ได้อนุญาตให้ผู้แทนสมาชิก หน่วยงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์แสดงความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญด้วย

Legislative Institutional Repository of Thailand

- ๕ -

คณะรัฐมนตรีได้จัดทำบันทึกคำชี้แจงเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว และนายกรัฐมนตรีได้มอบหมายให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง (นายพิสิฐ ลี้อาธรรม) กับคณะ มาชี้แจงและส่งเอกสารต่อศาลรัฐธรรมนูญ สรุปความว่า

๑. ร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ ฯ มีหลักการเป็นเพียงให้มีการเปลี่ยนรูปแบบรัฐวิสาหกิจจากเดิมที่เป็นองค์การของรัฐ ไปเป็นบริษัทวิสาหกิจ โดยยังคงมีสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจและมีการประกอบกิจการเช่นเดิม ยังมิใช่ขั้นตอนการแปรรูปเป็นวิสาหกิจเอกชน หลังจากนั้นไปจะมีขบวนการขั้นตอนอย่างไรก็แล้วแต่รัฐวิสาหกิจแต่ละแห่ง เป็นการยกเลิกกฎหมายเดิมโดยบทบัญญัติของกฎหมายนี้ มิใช่โดยมติคณะรัฐมนตรี การที่รัฐสภาได้เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัตินี้ย่อมมีผลเป็นกรณีที่รัฐสภาได้ยืนยันวิธีการที่บัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ จึงไม่เป็นการขัดแย้งต่อการระบอบการปกครองตามรัฐธรรมนูญ

๒. ร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ ฯ มาตรา ๒๔ บัญญัติให้โอนหนี้ของรัฐวิสาหกิจเดิมไปเป็นของบริษัท และให้กระทรวงการคลังค้ำประกันหนี้นั้นต่อไป เป็นบทบัญญัติให้สิทธิพิเศษแก่บริษัทที่เปลี่ยนฐานะมาจากรัฐวิสาหกิจได้รับสิทธิพิเศษยิ่งกว่าบริษัทของเอกชนอื่น เป็นการเลือกปฏิบัติที่ขัดรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐ นั้น บริษัทรัฐวิสาหกิจที่เปลี่ยนรูปแบบจากองค์การรัฐวิสาหกิจยังคงมีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจอยู่ ภาระหน้าที่ของรัฐที่ผูกพันอยู่กับการของรัฐวิสาหกิจเดิมจึงต้องผูกพันต่อไป กระทรวงการคลังซึ่งเป็นผู้ค้ำประกันรัฐวิสาหกิจเดิมยังคงเป็นผู้ค้ำประกันในหนี้จำนวนนั้นต่อไป มิใช่เป็นการให้สิทธิพิเศษเพิ่มเติม จึงไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติ

๓. ร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ ฯ บัญญัติเฉพาะการเปลี่ยนรูปแบบขององค์การรัฐวิสาหกิจเดิมเป็นรูปแบบบริษัทรัฐวิสาหกิจ โดยแปลงทุนของรัฐวิสาหกิจเดิมเป็นหุ้นของบริษัท และให้กระทรวงการคลังเป็นผู้ถือหุ้นของบริษัททั้งหมด สถานะและการประกอบกิจการของบริษัทวิสาหกิจยังดำเนินการอยู่ในลักษณะเดิมขององค์การของรัฐที่เป็นรัฐวิสาหกิจ มิใช่เป็นการจัดตั้งบริษัทเอกชนที่เป็นเรื่องนอกเหนือจากร่างพระราชบัญญัตินี้และจะต้องมีการพิจารณาในระยะต่อไป นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้บัญญัติให้อำนาจจัดหรือลดอำนาจ สิทธิ หรือประโยชน์ของเดิมของรัฐวิสาหกิจที่แปลงเป็นบริษัท

Legislative Institutional Repository of Thailand

- ๖ -

รัฐวิสาหกิจได้ ส่วนรัฐวิสาหกิจประเภทสาธารณูปโภคและสาธารณูปการซึ่งเป็นกิจการผูกขาดและมีผลกระทบต่อประชาชนโดยตรง ตามแผนแม่บทการปฏิรูปรัฐวิสาหกิจได้กำหนดไว้ชัดเจนว่ารัฐจะจัดตั้งองค์การกำกับรายสาขา ซึ่งจะทำหน้าที่กำกับดูแลองค์การของรัฐที่แปลงมาเป็นบริษัทและภาคเอกชนรายอื่น ๆ ให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรมและคุ้มครองผู้บริโภค จึงมิใช่เป็นกรณีตามมาตรา ๘๗ ของรัฐธรรมนูญ ในทางกลับกันร่างพระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติที่สนับสนุนและสอดคล้องกับหมวด ๕ แผนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐของรัฐธรรมนูญ

ตามพันธระงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธได้แสดงความเห็นมีสาระสำคัญเช่นเดียวกับความเห็นของผู้ร้อง

พิจารณาคำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง คำชี้แจงของผู้เกี่ยวข้องและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว มีประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องวินิจฉัย ดังนี้

๑. มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง ของร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. (ภายหลังปรับปรุงเลขมาตราเป็นมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง) ที่บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีมติคณะรัฐมนตรียุบเลิกรัฐวิสาหกิจใดให้ถือว่ากฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจนั้นเป็นอันยกเลิกตามเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาที่ตราขึ้นเพื่อกำหนด” เป็นบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อกระบวนการออกกฎหมายตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ เป็นบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ และเป็นบทบัญญัติที่มีข้อความสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวหรือไม่

๒. มาตรา ๒๔ วรรคสอง ของร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ที่บัญญัติว่า “ในกรณีที่โอนไปเป็นของบริษัทยามวรรคหนึ่ง เป็นหนี้ที่กระทรวงการคลังค้างประกันอยู่แล้ว ให้กระทรวงการคลังค้างประกันหนี้นั้นต่อไป โดยอาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการค้างประกันก็ได้....” เป็นบทบัญญัติที่ขัดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ หรือไม่

คำเนาถูกค้อง

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

- ๔ -

ข้อความในมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาหลักในการยกเลิกกฎหมาย ซึ่งรัฐธรรมนูญได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการยกเลิกกฎหมายไว้ การจะพิจารณาว่าข้อความในมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติเกี่ยวกับการยกเลิกกฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจ จะขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ต้องพิจารณาตามหลักกฎหมายทั่วไป ประกอบกับจะต้องดำเนินการโดยกฎหมายที่มีลำดับชั้นของกฎหมายเท่ากันหรือสูงกว่า ทั้งนี้ รัฐวิสาหกิจมีที่มาของการจัดตั้งหลายประเภท เช่น จัดตั้งโดยพระราชบัญญัติ พระราชกำหนด ประกาศของคณะปฏิวัติ พระราชกฤษฎีกา เป็นต้น ซึ่งการยกเลิกกฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจ ต้องเป็นไปตามหลักกฎหมายทั่วไปในการยกเลิกกฎหมาย ตามหลักกฎหมายทั่วไปนั้น การยกเลิกกฎหมายอาจกระทำได้ทั้งการยกเลิกกฎหมายโดยตรง และการยกเลิกกฎหมายโดยปริยาย แต่อย่างไรก็ตาม การยกเลิกกฎหมายไม่ว่าจะยกเลิกทั้งฉบับหรือบางส่วนจะต้องดำเนินการโดยกฎหมายที่มีลำดับชั้นของกฎหมายเท่ากันหรือสูงกว่า

ถ้ารับมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่งนี้เป็นบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการและเหตุผลในการตราเนื่องจากเห็นว่าเป็นการสมควรให้มีกฎหมายที่จะเป็นเครื่องมือของรัฐบาลเมื่อมีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงสถานะของรัฐวิสาหกิจจากรูปแบบเดิมที่เป็นรัฐวิสาหกิจประเภทองค์การของรัฐบาลที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นให้เป็นรูปแบบบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด แต่ยังคงมีสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจประเภทหนึ่ง โดยมีการเปลี่ยนทุนจากรัฐวิสาหกิจเดิมเป็นทุนของบริษัทที่รัฐถือหุ้นทั้งหมด และยังคงให้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดิม รวมทั้งให้พนักงานมีฐานะเป็นเช่นเดียวกับที่เคยเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจเดิม ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินการ และเป็นพื้นฐานเบื้องต้นที่จะแปรรูปรัฐวิสาหกิจให้เป็นองค์กรธุรกิจอย่างเต็มรูปแบบให้กระทำได้โดยสะดวกเมื่อได้มีการเตรียมการในรายละเอียดเกี่ยวกับการแปรรูปรัฐวิสาหกิจเรียบร้อยแล้ว โดยการกระจายหุ้นที่รัฐถือไว้ให้แก่ภาคเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุนและการบริหารจัดการ ในกิจการที่รัฐวิสาหกิจเดิมดำเนินการอยู่ได้ต่อไปในอนาคต โดยมาตรา ๒๒ กำหนดให้กระทรวงการคลังยังคงถือหุ้น

ถ้าหากถูกต้อง

๖๖

- ๕ -

ดังกล่าวไว้ทั้งหมด ซึ่งหมายถึงบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด นั้น ยังคงมีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจแต่ไม่ใช่
ในรูปแบบขององค์การของรัฐ จะเปลี่ยนเป็นรัฐวิสาหกิจที่มีรูปแบบการเป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน
จำกัด ซึ่งมีผลทำให้รัฐวิสาหกิจในรูปแบบขององค์การของรัฐสิ้นสภาพไป การที่มาตรา ๒๔ บัญญัติให้ใน
กรณีที่มีคณะรัฐมนตรียุบเลิกรัฐวิสาหกิจใด ให้ถือว่ากฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจเป็นอันยกเลิกไปนั้น มิได้
หมายความว่ากฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจนั้นถูกยกเลิกโดยมติคณะรัฐมนตรี แต่หมายถึงมติคณะรัฐมนตรีที่ให้
ยุบเลิกรัฐวิสาหกิจใดเป็นเพียงเงื่อนไข ส่วนการยกเลิกกฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจต้องเป็นไปตามเวลาที่กำหนด
ในพระราชกฤษฎีกาที่ตราขึ้นเพื่อการนั้นซึ่งเป็นเงื่อนไข และเมื่อต้องด้วยเงื่อนไขและเงื่อนไขครบทั้งสอง
ประการแล้ว กฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจจึงถูกยกเลิกโดยร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ ฯ มาตรา ๒๔ นี้
เมื่อการยกเลิกกฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจที่เป็นพระราชบัญญัติหรือพระราชกำหนดหรือประกาศของคณะปฏิวัติ
ได้ดำเนินการ โดยร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ ฯ ที่มีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายแล้ว ก็จะเป็นการยกเลิก
โดยกฎหมายที่มีลำดับชั้นของกฎหมายเดียวกัน อนึ่ง การที่มาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง กำหนดให้มติคณะ
รัฐมนตรีให้ยุบเลิกรัฐวิสาหกิจเป็นเงื่อนไขและพระราชกฤษฎีกากำหนดระยะเวลาเป็นเงื่อนไข เพื่อให้
มาตรา ๒๔ มีผลเป็นการยกเลิกกฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจ นั้น ร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ ฯ
ดังกล่าว มีวัตถุประสงค์ในการยกเลิกกฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจเป็นการทั่วไป โดยให้อำนาจในส่วนที่เป็น
เงื่อนไขและเงื่อนไขของการให้กฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจแต่ละฉบับยกเลิกเมื่อใดไปให้คณะรัฐมนตรีเพื่อให้
คณะรัฐมนตรีซึ่งเป็นฝ่ายบริหารที่ต้องบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลที่ได้แสดงต่อ
รัฐสภาพิจารณาเห็นดีในเรื่องนี้เมื่อเห็นว่าได้มีการดำเนินการครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ของร่างพระราชบัญญัติทุน
รัฐวิสาหกิจ ฯ และไม่มีกรณีใดที่รัฐวิสาหกิจเดิมจะต้องดำเนินการต่อไปแล้ว โดยจะต้องตราเป็นพระราช
กฤษฎีกาและรายงานต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ ฯ จึงเห็นว่า
ข้อความในมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

แล้วมาถูกด้วย

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

- ๑๐ -

ดังนั้น เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าบทบัญญัติมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง ของร่างพระราชบัญญัติทุน
รัฐวิสาหกิจฯ ไม่ขัดหรือแย้งกับกระบวนการตราพระราชบัญญัติตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และไม่มี
ข้อความที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยว่าบทบัญญัติดังกล่าวมีข้อความเป็นสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวหรือไม่

ประเด็นที่สอง ตามที่ผู้ร้องเห็นว่า มาตรา ๒๘ ของร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจฯ
บัญญัติให้หนี้ของรัฐวิสาหกิจที่กระทรวงการคลังค้ำประกันอยู่แล้ว เมื่อโอนไปเป็นบริษัทที่เปลี่ยนสถานะมา
จากรัฐวิสาหกิจให้กระทรวงการคลังค้ำประกันนั้นนั้นต่อไป เป็นบทบัญญัติที่ให้สิทธิพิเศษแก่ภาคเอกชนที่เข้า
มาถือหุ้นของรัฐวิสาหกิจยิ่งกว่าเอกชนอื่น อันเป็นการเลือกปฏิบัติที่ขัดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ นั้น

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ วรรคสามบัญญัติว่า “การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล
เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะ
ของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมือง
อันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญจะกระทำมิได้”

พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อรัฐวิสาหกิจเปลี่ยนทุนเป็นหุ้นในรูปแบบของบริษัทแล้ว มาตรา ๒๒
วรรคสาม บัญญัติให้กระทรวงการคลังถือหุ้นดังกล่าวไว้ทั้งหมด บริษัทนั้นจึงยังคงสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจ
ในรูปแบบของบริษัทซึ่งยังเป็นกิจการของรัฐอยู่ และมาตรา ๒๔ ให้โอนหนี้ของรัฐวิสาหกิจเดิมไปเป็นหนี้ของ
บริษัทใหม่นี้ เมื่อหนี้นั้นกระทรวงการคลังได้ค้ำประกันอยู่แล้ว ก็ให้กระทรวงการคลังค้ำประกันต่อไป นั้น
เป็นการแปลงหนี้ใหม่โดยเปลี่ยนตัวลูกหนี้จากรัฐวิสาหกิจเดิมเป็นบริษัทที่จัดตั้งใหม่ กรณีที่มาตรา ๒๔ บัญญัติ
ให้กระทรวงการคลังค้ำประกันหนี้ให้บริษัทต่อไปนั้น ก็เป็นการปฏิบัติตามภาระค้ำประกันที่มีอยู่แต่เดิม เพราะ
ต้นบรรณคดี

๖๓

- ๑๑ -

บริษัทที่จัดตั้งใหม่นี้ก็ยังคงดำเนินการเดิมของบริษัทเดิม และยังคงเป็นของรัฐอยู่เช่นเดิม การค้าประกัน
จึงเป็นการค้าประกันหนี้ของรัฐ ไม่ใช่หนี้ของบริษัทเอกชน กรณีจึงมิใช่เป็นการให้สิทธิพิเศษแก่บริษัทเอกชน
ไม่เป็นการเลือกปฏิบัติจึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐

ประเด็นที่สาม ตามที่ผู้ร้องเห็นว่า มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๕ ของร่าง
พระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ ฯ ให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจที่จะเลือกรัฐวิสาหกิจใดก็ได้มาเปลี่ยนสถานะเป็น
บริษัทโดยไม่มีมาตรการคุ้มครองผลประโยชน์ของชาติ อันเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗ นั้น

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗ บัญญัติว่า “รัฐต้องสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรีโดยอาศัย
กลไกตลาด กำกับดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม คุ้มครองผู้บริโภค และป้องกันการผูกขาดคัดค้านทั้ง
ทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งยกเลิกและระงับการคราถกฎหมายและกฎเกณฑ์ที่ควบคุมธุรกิจที่ไม่สอดคล้องกับ
ความจำเป็นทางเศรษฐกิจและต้องไม่ประกอบกิจการแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ใน
การรักษาความมั่นคงของรัฐ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวม หรือการจัดให้มีการสาธารณูปโภค”

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗ เป็นบทบัญญัติที่อยู่ในหมวด ๕ ว่าด้วย
“แผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ” โดยมีเนื้อหาเป็นการกำหนดแนวทางสำหรับการคราถกฎหมายและการกำหนด
นโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยกำหนดหน้าที่ของรัฐให้ต้องกระทำการหรือระงับการกระทำ
ต่าง ๆ ไว้หลายประการ เช่น รัฐต้องไม่ประกอบกิจการแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์
ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวม หรือการจัดให้มีการสาธารณูปโภคเท่านั้น โดยนัยนี้
การรักษาความมั่นคงของรัฐก็ดี การรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมก็ดี หรือการจัดให้มีการสาธารณูปโภคก็ดี

จึงเป็นเหตุให้รัฐสามารถประกอบกิจการแข่งขันกับเอกชนได้ อันเป็นการยกเว้นหลักทั่วไปที่รัฐต้องไม่
ประกอบกิจการแข่งขันกับเอกชน

- ๑๒ -

ร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ ฯ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๘ มีเนื้อหาให้
คณะกรรมการมีอำนาจที่จะเลือกรัฐวิสาหกิจใดก็ได้มาเปลี่ยนสถานะเป็นบริษัท อันมีความหมายว่า
คณะกรรมการซึ่งเป็นองค์กรของรัฐมีอำนาจที่จะพิจารณาดำเนินการให้การประกอบกิจการของรัฐไปเป็นของ
เอกชน มิใช่ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดตั้งหน่วยงานของรัฐไปประกอบกิจการแข่งขันกับเอกชนตาม
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒ ดังนั้น ประโยชน์สาธารณะเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงของรัฐ การรักษา
ผลประโยชน์ส่วนรวม หรือการจัดให้มีการสาธารณูปโภค จึงมิได้มีความเกี่ยวข้องกันกับการเลือกรัฐวิสาหกิจ
มาเปลี่ยนสถานะเป็นบริษัท ร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ ฯ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๘
จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๒

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ
พ.ศ.

๑. มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง ไม่ขัดหรือแย้งต่อกระบวนการตราพระราชบัญญัติตาม
บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและไม่มีความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

๒. ข้อความในมาตรา ๒๔ วรรคสอง ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐

๓. ข้อความในมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๘ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๘๒

(นายชวน หล้าเชื้อ)

สำเนาถูกต้อง

Legislative Institutional Repository of Thailand

- ๑๓ -

คำวินิจฉัยที่ ๕๐/๒๕๕๒

/m m m m m

(นายโกเมน ภัทรภิรมย์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]
(นายอุดมพล ณ สงขลา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

พ.ร.บ. *[Signature]*
(พลโท ชุต อธิเรก)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]
(นายชัยอนันต์ สมุทวณิช)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]
(นายประเสริฐ นาสกุล)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Signature]
(นายปรีชา เถลิงพาณิชย์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

สำเนาถูกต้อง

(นางชนิษฐา โตโพธิ์ไทย)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและคดี ๒

Legislative Institutional Repository of Thailand

- ๑๔ -

ทำเนียบอยู่ที่ ๕๐/๒๕๔๒

(นายมงคล สรรคุน)

(นายสุจินดา บงสุนพร)

(นายสุวัทย์ ชีรพงษ์)

(นายอนันต์ เกตุวงศ์)

(นายอิสระ นิตินันท์ประภาส)

(นายอุไรระ หวังอ้อมกลาง)

ผู้แทนผู้รับ

m

นายสุวิทย์ ใจพิสุทธิ์
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : จิงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ๑.๖ เนื่องจากได้รับหนังสือ
จากคุณเอคิษฐ์ โพธารามิก สมาชิกวุฒิสภา ขอลาออกจากตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาตั้งแต่วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๒ เป็นต้นไป เพื่อไปปฏิบัติหน้าที่อย่างอื่น ท่านเรียนมา
อย่างนั้น

วันที่ 23 พฤศจิกายน 2542

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ 05346
วันที่ 24 พ.ย. 42
เวลา 9.00 น.

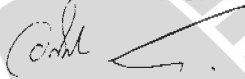
เรื่อง ขอลาออกจากตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา
กราบเรียน ท่านประธานวุฒิสภา

ตามที่กระผมได้รับพระราชทานโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาตั้งแต่วันที่ 2539 จนถึงปัจจุบัน รวมเป็นระยะเวลากว่า 3 ปี ตลอดระยะเวลาของการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาที่ผ่านมา กระผมได้มีส่วนร่วมในการพิจารณาพระราชบัญญัติที่สำคัญๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากวุฒิสภา ตลอดจนได้รับคำแนะนำในเรื่องต่างๆ จากท่านประธานวุฒิสภาอยู่เสมอ และทั้งได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากเพื่อนสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งเป็นความสำเร็จของวุฒิสภาที่กระผมมีส่วนร่วมอยู่ด้วย

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาประเทศไทยมีปัญหาวิกฤตการณ์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งทางวุฒิสภาก็ได้พยายามทำหน้าที่ทางด้านนิติบัญญัติอย่างมีประสิทธิภาพ และผ่านร่างพระราชบัญญัติหลายฉบับที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาวิกฤตการณ์ต่างๆ ของประเทศ และเป็นที่ยอมรับแล้วว่า ผลงานของสมาชิกวุฒิสภาเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือตลอดจนเป็นที่พึงของประชาชนโดยทั่วไป กระผมมีความภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของสมาชิกวุฒิสภาชุดนี้ ซึ่งมีท่านประธานฯ เป็นผู้นำ

แต่เนื่องจากกระผมได้พิจารณาตัดสินใจที่จะทำงานให้กับประเทศไทยในรูปแบบอื่นๆ ซึ่งมีทั้งทางนิติบัญญัติที่กำลังปฏิบัติอยู่ในขณะนี้ จึงขอลาออกจากตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายอติชัย ไพธารามิก)

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : จิงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
(ที่ประชุมรับทราบ)

- ๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรอง
รายงานการประชุม

รับรองรายงานการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

ครั้งที่ ๑๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๒ และ

ครั้งที่ ๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๔๒

รายงานดังกล่าวตั้งไว้งานนอกแล้ว มีท่านผู้ใดจะแก้ไขเพิ่มเติมไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมให้
การรับรองนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ กระหูลถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

รายงาน
ของ
คณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
รัฐสภา

ด่วนที่สุด

ที่ ๖๘๑๙/๒๕๕๒

(สำเนา)

รัฐสภา

ถนนอยู่ทองใน กท ๑๐๓๐๐

๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการการร่วมกัน
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ได้ลงมติตั้งบุคคลสมาคมละ ๑๐ คน
ประกอบเป็นคณะกรรมการการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาด
หลักทรัพย์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
มาตรา ๑๗๕ (๓) มีรายนามแต่ละสภา ดังนี้

สภาผู้แทนราษฎร

๑. นายชจิตร์ ชัยนิคม
๒. นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ
๓. นายพยุ่ง ช่างทอง
๔. นายพิสิฐ ลี้อาธรรม
๕. นายพีระพันธ์ุ สาสีรัฐวิภาค
๖. นายมหารณพ เดชวิทักษ์
๗. นายวิชัย ชัยจิตวินิชกุล
๘. ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม
๙. นายสุรพงษ์ ไตรวิจิษณ์ชัยกุล
๑๐. นายอัศวิน วิภูศิริ

วุฒิสภา

๑. นายโมสิต บันเปี่ยมรัชฎ์
๒. นายณรงค์ชัย อัครเศรณี
๓. นายบดี จุณเฑาะนนท์
๔. นายปกิต พัฒนกุล
๕. นายวิจิตร สุพินิจ
๖. นายวีรพงษ์ รามางกูร
๗. นายสม จาตุศรีพิทักษ์
๘. นางสาวสุคนธ์ กาญจนาลัย
๙. นายสุนทร เสถียรไทย
๑๐. นายอรัญ ธรรมโม

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บัดนี้ คณะกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

บดี จุณณานนท์

(นายบดี จุณณานนท์)

ประธานคณะกรรมาธิการร่วมกัน

กองกรรมาธิการ ๑

โทร. ๒๕๔๖๔๒

โทรสาร ๒๕๔๖๔๑

สำเนาถูกต้อง

(นางวิไลลักษณ์ มณีโรจน์)

หัวหน้าฝ่ายประชุม ๒

สุพจน์ พิมพ์

ผู้ประสานงาน

รายงานของคณะกรรมการร่วมกัน

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ได้ลงมติตั้งบุคคลสกละ ๑๐ คน ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. นั้น บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกันได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายบตี จุณณานนท์	เป็นประธานคณะกรรมการ
๑.๒ นายพิสิฐ ลี้อาธรรม	เป็นรองประธานคณะกรรมการ
๑.๓ นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๒.๑ กระทรวงการคลัง

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

๒.๑.๑ ร้อยโท นพดล พันธุ์กระวี	ผู้เชี่ยวชาญพิเศษด้านตลาดทุน
๒.๑.๒ นางสาวจุฑาพร สุระเชษฐคมสัน	เศรษฐกร ๖
๒.๑.๓ นางสาววิชเนิพรรณ ยุกตะเสวี	เศรษฐกร ๖

๒.๒ สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

๒.๒.๑ นายชาลี จันทนียิง	ผู้อำนวยการฝ่ายกำกับธุรกิจ จัดการลงทุน
๒.๒.๒ นายรพี สุจริตกุล	ผู้อำนวยการฝ่ายกำกับธุรกิจหลักทรัพย์
๒.๒.๓ นายกิตติจร วัฒนศิริธรรม	หัวหน้าส่วนอาวุโสฝ่ายกฎหมาย
๒.๒.๔ นางสาววิไลลักษณ์ เจอนันต์พร	หัวหน้าส่วนฝ่ายกำกับธุรกิจหลักทรัพย์
๒.๒.๕ นางสาวโสมสุดา ประทีปสินธุ์	หัวหน้าส่วนฝ่ายกำกับธุรกิจจัดการลงทุน

๓. ผลการพิจารณาของคณะกรรมการร่วมกัน

๓.๑ มาตรา ๕ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร เป็นดังนี้

“ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ให้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๖ คณะกรรมการ ก.ล.ต. อาจกำหนดให้บริษัทหลักทรัพย์ต้องมีทุนจดทะเบียนซึ่งชำระแล้ว ตามจำนวนที่กำหนดสำหรับการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทใดประเภทหนึ่งหรือไม่ก็ได้ เว้นแต่บริษัทหลักทรัพย์ที่ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการค้าหลักทรัพย์ หรือการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ หรือที่มีการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ คณะกรรมการ ก.ล.ต. ต้องกำหนดทุนจดทะเบียนซึ่งชำระแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท

(๒)

นั้นเอง

(๑) มีการเก็บรักษาทรัพย์สินของลูก้าไว้ในความครอบครอง

(๒) มีการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งหลักทรัพย์เพื่อการลงทุนของบริษัทหลักทรัพย์

(๓) มีการระดมรับผิดชอบต่อระบบชำระราคาและการส่งมอบหลักทรัพย์”

คณะกรรมการสิทธิการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๔. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามมติของคณะกรรมการสิทธิการร่วมกันมาพร้อมกับรายงาน
นี้ด้วยแล้ว

(นายพีระพันธ์ุ สาสีรัฐวิภาค)

เลขานุการคณะกรรมการร่วมกัน

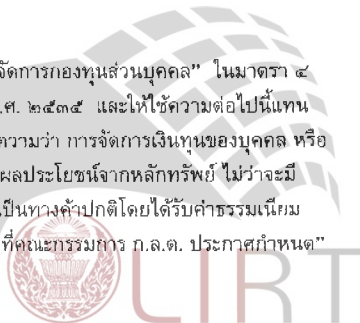

Legislative Institutional Repository of Thailand

[illegible][illegible]

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “การจัดการกองทุนส่วนบุคคล” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การจัดการกองทุนส่วนบุคคล” หมายความว่า การจัดการเงินทุนของบุคคล หรือคณะบุคคลที่ได้มอบหมายให้จัดการลงทุนเพื่อแสวงหาผลประโยชน์จากหลักทรัพย์ ไม่ว่าจะมีการลงทุนในทรัพย์สินอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม ซึ่งกระทำเป็นทางคำปกติโดยได้รับค่าธรรมเนียมหรือค่าตอบแทนอื่น แต่ไม่รวมถึงการจัดการลงทุนตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ด. ประกาศกำหนด”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ให้สำนักงานมีอำนาจและหน้าที่ปฏิบัติการใด ๆ เพื่อให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ ก.ล.ต. และปฏิบัติงานอื่นตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๖ คณะกรรมการ ก.ล.ต. อาจกำหนดให้บริษัทหลักทรัพย์ต้องมีทุนจดทะเบียนซึ่งชำระแล้ว ตามจำนวนที่กำหนดสำหรับการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทใดประเภทหนึ่งหรือไม่ก็ได้ เว้นแต่บริษัทหลักทรัพย์ที่ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการค้าหลักทรัพย์ หรือการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ หรือที่มีการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ คณะกรรมการ ก.ล.ต. ต้องกำหนดทุนจดทะเบียนซึ่งชำระแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท

- (๑) มีการเก็บรักษาทรัพย์สินของลูกค้าไว้ในความครอบครอง
- (๒) มีการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งหลักทรัพย์เพื่อการลงทุนของบริษัทหลักทรัพย์นั้นเอง
- (๓) มีความรับผิดชอบต่อระบบชำระราคาและการส่งมอบหลักทรัพย์”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในส่วนที่ ๔ การจัดการกองทุนส่วนบุคคล มาตรา ๑๓๓ มาตรา ๑๓๔ มาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๘ มาตรา ๑๓๙ และมาตรา ๑๔๐ ของหมวด ๔ ธุรกิจหลักทรัพย์ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ส่วนที่ ๔

การจัดการกองทุนส่วนบุคคล

มาตรา ๑๓๓ ในการจัดการกองทุนส่วนบุคคล ให้บริษัทหลักทรัพย์จัดการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและระมัดระวังรักษาผลประโยชน์ของผู้มอบหมายให้จัดการกองทุนส่วนบุคคล โดยใช้ความรู้ความสามารถเยี่ยงผู้ประกอบวิชาชีพ

LIRT

ให้บริษัทหลักทรัพย์ทำสัญญาเป็นหนังสือกับบุคคลหรือคณะบุคคลที่มอบหมายให้จัดการกองทุนส่วนบุคคล และต้องดำเนินการจัดการกองทุนส่วนบุคคล ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการ ก.ล.ด. ประกาศกำหนด ในการนี้ให้คณะกรรมการ ก.ล.ด. มีอำนาจกำหนดรายการอื่นเป็นสาระสำคัญแห่งสัญญาดังกล่าวได้

มาตรา ๑๓๔ ในการจัดการกองทุนส่วนบุคคล บริษัทหลักทรัพย์ต้องจัดให้มีผู้จัดการกองทุนส่วนบุคคลโดยความเห็นชอบของสำนักงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการ ก.ล.ด. ประกาศกำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้จัดการกองทุนส่วนบุคคล ให้นำความในมาตรา ๑๓๓ บรรดาบทบัญญัติ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ผู้จัดการกองทุนส่วนบุคคลดำเนินการจัดการกองทุนส่วนบุคคล ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการ ก.ล.ด. ประกาศกำหนด

ผู้จัดการกองทุนส่วนบุคคลผู้ใดไม่ปฏิบัติตามความในวรรคสองหรือวรรคสามให้สำนักงานมีอำนาจเพิกถอนการให้ความเห็นชอบผู้จัดการกองทุนส่วนบุคคลนั้นได้

มาตรา ๑๓๕ ในการจัดการกองทุนส่วนบุคคล บริษัทหลักทรัพย์ต้องจัดให้มีผู้รับฝากทรัพย์สินโดยความเห็นชอบของสำนักงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการ ก.ล.ด. ประกาศกำหนด

บริษัทหลักทรัพย์อาจเป็นผู้รับฝากทรัพย์สินของผู้มอบหมายให้จัดการกองทุนส่วนบุคคลที่ตนเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการได้เมื่อได้รับความยินยอมจากผู้มอบหมายให้จัดการกองทุนส่วนบุคคลและได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการ ก.ล.ด. ประกาศกำหนด

มาตรา ๑๓๖ ให้บริษัทหลักทรัพย์แยกทรัพย์สินของผู้มอบหมายให้จัดการกองทุนส่วนบุคคลออกจากทรัพย์สินของตน และในกรณีที่บริษัทหลักทรัพย์มิได้เป็นผู้รับฝากทรัพย์สินของผู้มอบหมายให้จัดการกองทุนส่วนบุคคลที่ตนเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ ให้บริษัทหลักทรัพย์นำทรัพย์สินนั้นไปฝากไว้กับผู้รับฝากทรัพย์สินที่ได้รับความเห็นชอบตามมาตรา ๑๓๕ บรรดาบทบัญญัติในวันทำการถัดจากวันที่บริษัทหลักทรัพย์ได้รับทรัพย์สินนั้นมา หรือภายในระยะเวลาตามที่สำนักงานประกาศกำหนด

มาตรา ๑๓๗ ในการรับฝากทรัพย์สิน ให้ผู้รับฝากทรัพย์สินแยกทรัพย์สินที่ตนรับฝากไว้ออกจากทรัพย์สินอื่นของตน และดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินที่รับฝากนั้น ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไขและวิธีการที่สำนักงานประกาศกำหนด

ผู้รับฝากทรัพย์สินผู้ใดไม่ปฏิบัติตามความในวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานมีอำนาจเพิกถอนการให้ความเห็นชอบผู้รับฝากทรัพย์สินนั้นได้

มาตรา ๑๓๘ บรรดาทรัพย์สินของผู้มอบหมายให้จัดการกองทุนส่วนบุคคลต้องลงชื่อของผู้มอบหมายให้จัดการกองทุนส่วนบุคคลและชื่อของบริษัทหลักทรัพย์ในฐานะผู้ทำการแทนไว้ด้วย เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากสำนักงาน ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่สำนักงานประกาศกำหนด

มาตรา ๑๓๙ ในการจัดการกองทุนส่วนบุคคล ห้ามมิให้บริษัทหลักทรัพย์กระทำการดังต่อไปนี้

(๑) ลงทุนในทรัพย์สินประเภทอื่นใดเพื่อเป็นทรัพย์สินของผู้มอบหมายให้จัดการกองทุนส่วนบุคคล นอกจากที่ได้ตกลงกันไว้ตามสัญญามอบหมายให้จัดการกองทุนส่วนบุคคล

(๒) รับค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการอื่นใดจากผู้มอบหมายให้จัดการกองทุนส่วนบุคคล เว้นแต่เป็นค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการ ตามอัตราและวิธีการที่กำหนดไว้ในสัญญามอบหมายให้จัดการกองทุนส่วนบุคคล

(๓) ซื้อหรือขายทรัพย์สินในนามของตนเองให้แก่ผู้มอบหมายให้จัดการกองทุนส่วนบุคคลโดยมิได้แจ้งให้ทราบล่วงหน้าถึงการกระทำดังกล่าว

(๔) ให้คำรับรองแก่ผู้มอบหมายให้จัดการกองทุนส่วนบุคคลว่าจะมีกำไรหรือผลตอบแทนในอัตราที่แน่นอนหรือสัญญาว่าจะไม่มีผลขาดทุนในอัตราที่กำหนดไว้โดยแน่นอน เว้นแต่เป็นการให้คำรับรองตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่สำนักงานประกาศกำหนด

(๕) กระทำการอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งทางผลประโยชน์ตามที่สำนักงานประกาศกำหนด

มาตรา ๑๔๐ ให้บริษัทหลักทรัพย์จัดทำบัญชีแสดงฐานะทางการเงินของกองทุนส่วนบุคคลแต่ละรายตามแบบที่สำนักงานประกาศกำหนด และต้องเก็บรักษาเอกสารประกอบบัญชีแสดงให้เห็นความถูกต้องแห่งบัญชีนั้นไว้ด้วย

ในการจัดการกองทุนส่วนบุคคลที่มีลักษณะตามที่สำนักงานประกาศกำหนด ให้บริษัทหลักทรัพย์จัดการทางการเงินของกองทุนส่วนบุคคลที่เป็นอยู่ตามความเป็นจริง และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการ ก.ล.ด. ประกาศกำหนด การกำหนดดังกล่าวให้คำนึงถึงมาตรฐานที่คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพสอบบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชีได้ให้ความเห็นชอบแล้วด้วย

งบการเงินตามวรรคสองต้องมีการตรวจสอบและแสดงความเห็นโดยผู้สอบบัญชีที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน และผู้สอบบัญชีดังกล่าวต้องมีใบกรรมมาวา พนักงาน หรือลูกจ้างของบริษัทหลักทรัพย์นั้น

ผู้สอบบัญชีของกองทุนส่วนบุคคลต้องรักษามารยาทและปฏิบัติงานสอบบัญชีเพื่อแสดงความเห็นต่อการเงินให้เป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมายว่าด้วยผู้สอบบัญชี และข้อกำหนดเพิ่มเติมตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด

ในกรณีที่บริษัทหลักทรัพย์ทำเอกสารประกอบการลงบัญชีหรือเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินไม่ตรงกับความเป็นจริงหรือไม่ครบถ้วน ให้ผู้สอบบัญชีเปิดเผยข้อเท็จจริงและผลกระทบที่เป็นสาระสำคัญต่อการเงินไว้ในรายงานการสอบบัญชีที่ตนต้องลงลายมือชื่อเพื่อแสดงความเห็น

ผู้สอบบัญชีผู้ใดไม่ปฏิบัติตามวรรคสี่หรือวรรคห้า ให้สำนักงานมีอำนาจเพิกถอนการให้ความเห็นชอบผู้สอบบัญชีนั้นได้”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔๒ และมาตรา ๒๔๓ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔๒ บริษัทหลักทรัพย์ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๐๓ มาตรา ๑๐๔ มาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๖ มาตรา ๑๐๘ มาตรา ๑๐๙ มาตรา ๑๑๐ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๒๒ มาตรา ๑๒๓ มาตรา ๑๒๔ มาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๖ มาตรา ๑๒๗ มาตรา ๑๓๐ มาตรา ๑๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๓๖ มาตรา ๑๓๗ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) มาตรา ๑๔๐ วรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม มาตรา ๑๔๑ หรือมาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข หรือวิธีการ หรือคำสั่งที่กำหนดตามมาตรา ๙๐ วรรคสี่ มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒ มาตรา ๙๔ (๗) หรือ (๑๐) มาตรา ๑๐๐ วรรคสอง มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๓๗ (๔) มาตรา ๑๔๐ วรรคสอง มาตรา ๑๔๑ มาตรา ๑๔๒ มาตรา ๑๔๓ มาตรา ๑๔๔ หรือมาตรา ๑๔๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๒๔๓ ในกรณีที่บริษัทหลักทรัพย์ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๖ มาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๖ มาตรา ๑๐๘ มาตรา ๑๐๙ มาตรา ๑๑๐ มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๒๓ มาตรา ๑๒๔ มาตรา ๑๓๐ มาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๔๐ วรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม มาตรา ๑๔๑ หรือมาตรา ๑๔๕ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข หรือวิธีการ หรือคำสั่งที่กำหนดตามมาตรา ๙๒ มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๓๕ หรือมาตรา ๑๔๐ ถ้าพิสูจน์ได้ว่าการกระทำความผิด

ของบริษัทหลักทรัพย์เกิดจากการสั่งการ การกระทำการหรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทหลักทรัพย์นั้นผู้ใด ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่บริษัทหลักทรัพย์ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๒๔ มาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๖ มาตรา ๑๓๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๓๖ หรือมาตรา ๑๓๕ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข หรือวิธีการ หรือคำสั่งที่กำหนดตามมาตรา ๕๐ วรรคสี่ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๔ (๗) หรือ (๑๐) มาตรา ๑๓๕ (๕) มาตรา ๑๔๑ มาตรา ๑๔๒ มาตรา ๑๔๓ หรือมาตรา ๑๔๔ ถ้าพิสูจน์ได้ว่ากระทำความผิดของบริษัทหลักทรัพย์เกิดจากการสั่งการ การกระทำการหรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใด ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทหลักทรัพย์นั้นผู้ใด ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๔๔ ทวิ และมาตรา ๒๔๕ ตริ
แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๒๔๔ ทวิ บริษัทหลักทรัพย์ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๓๓ วรรคหนึ่งด้วย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่หรือยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

ในกรณีที่บริษัทหลักทรัพย์ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๓๓ วรรคสอง ถ้าพิสูจน์ได้ว่ากระทำความผิดของบริษัทหลักทรัพย์เกิดจากการสั่งการ การกระทำการหรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทหลักทรัพย์นั้นผู้ใด ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคสามเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๓๓ วรรคหนึ่งด้วย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔๕ ตริ ผู้จัดการกองทุนส่วนบุคคลใดไม่ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่ประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๓๔ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์
และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕

ในการนี้ที่บริษัทหลักทรัพย์ไครเร่ทำความผิดตามมาตรา ๑๓๓ หรือมาตรา ๑๓๔ (๕) คำพิพากษาได้ว่าการกระทำความผิดของบริษัทหลักทรัพย์เกิดจากการสั่งการ การกระทำการหรือ ไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลในชั้น รับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทหลักทรัพย์นั้นผู้ใด ผู้หนึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ”

“มาตรา ๒๘๗ ผิดชอบบัญญัติผู้ใดของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ตามมาตรา ๓๒

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๑๗ แห่งพระราชบัญญัติ
หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๒๘๕ ทวิ มาตรา ๒๘๕ ตี๋ มาตรา ๒๘๖ มาตรา ๒๘๖ ทวิ มาตรา ๒๘๗ มาตรา ๒๙๐
มาตรา ๒๙๑ มาตรา ๒๙๒ มาตรา ๒๙๓ มาตรา ๒๙๔ มาตรา ๒๙๕ มาตรา ๒๙๖ มาตรา
๒๙๗ มาตรา ๒๙๘ มาตรา ๒๙๙ และมาตรา ๓๐๐ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่
รัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้”

.....

.....

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านประธานกรรมาธิการจะมีอะไรแถลงไหมครับ แถลงตรงนั้นก็ได้ เพราะเป็นการพิจารณาร่วมกัน เชิญท่านประธานกรรมาธิการ มีอะไรแถลงไหมครับ เชิญคุณบดครับ

นายบด จุณยานนท์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม บด จุณยานนท์ ประธานคณะกรรมการร่วมเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ขอประทานกราบเรียนว่า ตามที่วุฒิสภาได้แต่งตั้งคณะกรรมการไปพิจารณาร่วมกับกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์นั้น คณะกรรมการได้ดำเนินการพิจารณารายละเอียดเหตุผลที่ทางวุฒิสภาได้ปรับปรุงแก้ไขร่างที่ผ่านมาจากสภาผู้แทนราษฎร~~ที่~~ละเอียดรอบคอบแล้ว เห็นว่าร่างที่วุฒิสภาผ่านไบนั้นชอบแล้ว จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ ไม่มีมติเปลี่ยนแปลงแก้ไขแต่ประการใดครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : อย่างนั้นผมจะขอมติที่ประชุมเสียว่า จะให้ความเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านลงมติได้เลย มีติดขัดตรงไหนไหมครับ เจ้าหน้าที่ไปช่วยหน่อย มีสมาชิก ที่ยังติดขัดอยู่ เรียบร้อยทั้งหมดคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ให้ความเห็นชอบเป็นเอกฉันท์
นะครับ

ต่อไป ๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว

รายงาน

ของ

คณะกรรมการธิการร่วมกัน

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ฝ่ายประชุม ๓
กองกฎหมายการ ๑
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด
ที่ ๖๘๖๒/๖๕๔๖

(สำเนา)

รัฐสภา

ถนนอุทัยภายใน กท ๑๐๓๐๐

๑๙/ ตุลาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการพิจารณา
ร่วมกัน จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาได้ลงมติตั้งบุคคลสมมติ ๑๐ คน
ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๗๕
(๓) มีรายนามแต่ละสภา ดังนี้

สภาผู้แทนราษฎร

๑. นายเกษม งามใส
๒. นายปานเทพ พัวพงษ์พันธ์
๓. นายพงษ์เทพ ดิษยะศริน
๔. นายพนัส ไทยล้วน
๕. นายพานิชย์ เจริญเผ่า
๖. นายพิสิฐ ลี้อาธรรม
๗. นายสำเริง อัจฉริยะประสิทธิ์
๘. นายสุรสิทธิ์ นิธิวุฒิวรรักษ์
๙. นายอัศวิน วิภูศิริ
๑๐. นายเอกพร รักความสุข

วุฒิสภา

๑. นายโสมิต บันเปี่ยมวัชรวิทย์
๒. นายณรงค์ชัย อัครเศรณี
๓. นายบตี จุณณานนท์
๔. นายปกิต พัฒนกุล
๕. นายวิจิตร สุพินิจ
๖. นายวีรพงษ์ รามางกูร
๗. นายสม จาตุศรีพิทักษ์
๘. นางสาวสุคนธ์ กาญจนาลัย
๙. นายสุนทร เสถียรไทย
๑๐. นายอรรณพ ธรรมโน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

File letters/

ผู้บันทึก สมหญิง

บัดนี้ คณะกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดพิจารณานำเสนอที่ประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) นายบดี จุณณานนท์
(นายบดี จุณณานนท์)
ประธานคณะกรรมาธิการร่วมกัน

กองกรรมาธิการ ๑
โทร. ๒๕๕๑๖๕๓-๕
โทรสาร ๒๕๕๑๖๕๑

สำเนาถูกต้อง

(นางอารีย์ อารีย์)

ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองกรรมาธิการ ๑

พัชรียาน
สมหญิง/พิมพ์

ด่วนที่สุด
ที่ ๖๘๖๒/๖๕๕๖

(สำเนา)

รัฐสภา

ณ ณอยู่ท้องใน กท ๑๐๓๐๐

๑๙/ ตุลาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
ร่วมกัน จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาได้ลงมติตั้งบุคคลสมณะ ๑๐ คน
ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๗๕
(๓) มีรายนามแต่ละสภา ดังนี้

สภาผู้แทนราษฎร

๑. นายเกษม งามวาท
๒. นายปานเทพ พัวพงษ์พันธ์
๓. นายพงษ์เทพ ดิษยะศริน
๔. นายพนัส ไทยล้วน
๕. นายพานิชย์ เจริญเผ่า
๖. นายพิสิฐ ลี้อาธรรม
๗. นายสำเริง อัจฉริยะประสิทธิ์
๘. นายสุรสิทธิ์ นิตวุฒิวรวัชร
๙. นายอัศวิน วิภูศิริ
๑๐. นายเอกพร รักความสุข

วุฒิสภา

๑. นายไมล์ดี บันเปี่ยมรัชฎ์
๒. นายณรงค์ชัย อัครเศรณี
๓. นายบดี จุเนนนานนท์
๔. นายปภิต พัฒนกุล
๕. นายวิจิตร สุพันธ์
๖. นายวีรพงษ์ รามางกูร
๗. นายสม จาตุศรีพิทักษ์
๘. นางสาวสุดานันท์ กาญจนาลัย
๙. นายสุเทพ เสถียรไทย
๑๐. นายอรรณพ ธรรมโน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานของคณะกรรมการการร่วมกัน

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาได้ลงมติตั้งบุคคลสภาละ ๑๐ คน ประกอบเป็นคณะกรรมการการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นั้น บัดนี้ คณะกรรมการการร่วมกันได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการการร่วมกันได้มีมติเลือกตั้ง

- ๑.๑ นายบตี จุณณานนท์ เป็นประธานคณะกรรมการการ
- ๑.๒ นายพิสิฐ ลี้อาธรรม เป็นรองประธานคณะกรรมการการ
- ๑.๓ นายสุรสิทธิ์ นิดิวรรักษ์ เป็นเลขานุการคณะกรรมการการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

กระทรวงการคลัง

- ๒.๑ ร้อยโท นพดล พันธุ์ระวี ผู้เชี่ยวชาญพิเศษด้านตลาดทุน
- ๒.๒ นางสาวจุฑาพร สุระเชษฐคมสัน เศรษฐกร ๖
- ๒.๓ นางสาวรัชไพรพรณ ยุคตะเสวี เศรษฐกร ๖

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

- ๒.๔ นายชาติ จันทนียงยง ผู้อำนวยการฝ่ายกำกับธุรกิจจัดการลงทุน
- ๒.๕ นายกิตติจร วัฒนศิริธรรม หัวหน้างานอาวุโส
- ๒.๖ นางสาวโสมสุดา ประทีปสินธ์ หัวหน้าส่วน

๓. ผลการพิจารณาของคณะกรรมการการร่วมกัน

- ๓.๑ มาตรา ๔ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร ในมาตรา ๑๐

เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๐ ทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้าง ให้ลูกจ้างจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุน โดยให้นายจ้างหักจากค่าจ้างและให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนดใน ข้อบังคับของกองทุน แต่ข้อบังคับนั้นจะต้องกำหนดให้หักค่าจ้างเป็นเงินสะสมเข้ากองทุน ในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละสองแต่ไม่เกินร้อยละสิบห้าของค่าจ้างและให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนตามจำนวนลูกจ้างในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละสองแต่ไม่เกินร้อยละสิบห้าของค่าจ้าง เงินสะสมของลูกจ้างที่รัฐหรือรัฐวิสาหกิจจัดสรร”

คณะกรรมการการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

- ๓.๒ มาตรา ๕ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร ในมาตรา

๑๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับและควบคุมโดยทั่วไป เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีอาจมอบหมายให้หน่วยงานใดในสังกัดปฏิบัติหน้าที่แทน และจะมอบหมายให้แต่งตั้งพนักงานของหน่วยงานนั้นเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๓.๓ มาตรา ๑๑ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร ในมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๖ เมื่อกองทุนเล็กตามมาตรา ๒๕ (๑) (๒) หรือ (๓) ให้คณะกรรมการกองทุนแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่กองทุนเล็ก และให้คณะกรรมการกองทุนจัดให้มีการชำระบัญชีภายในสามสิบวัน และให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันที่กองทุนเล็ก เว้นแต่กรณีจำเป็นนายทะเบียนจะอนุมัติให้ขยายเวลาออกไปได้ตามที่เห็นสมควร”

“มาตรา ๒๗ นายทะเบียนโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้เลิกกองทุนได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีพฤติการณ์ที่ทำให้เห็นว่าการดำเนินงานของกองทุนขัดต่อวัตถุประสงค์หรือขัดต่อกฎหมาย

(๒) มีพฤติการณ์ที่ทำให้เห็นว่ากิจการของกองทุนไม่อาจดำเนินต่อไปได้ ไม่ว่าเพราะเหตุใด

เมื่อนายทะเบียนสั่งให้เลิกกองทุนตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้มีการชำระบัญชี และให้นายทะเบียนแต่งตั้งผู้ชำระบัญชี”

คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๔. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามมติของคณะกรรมการร่วมกันมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายสุรสิทธิ์ นิธิวุฒิวรรักษ์)

เลขานุการคณะกรรมการร่วมกัน

LIRT

ร่าง
พระราชบัญญัติ
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่มาตรา ๔ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “นายทะเบียน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติ
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“นายทะเบียน” หมายความว่า บุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นนายทะเบียนกองทุนสำรอง
เลี้ยงชีพ”

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ ทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้าง ให้ลูกจ้างจ่ายเงินสะสมเข้ากองทุน โดยให้นายจ้างหักจากค่าจ้างและให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนดในหลักบังคับของกองทุน แต่ข้อบังคับนั้นจะต้องกำหนดให้หักค่าจ้างเป็นเงินสะสมเข้ากองทุนในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละสองแต่ไม่เกินร้อยละสิบห้าของค่าจ้าง และให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนตามจำนวนลูกจ้างในอัตราไม่ต่ำกว่าเงินสะสมของลูกจ้าง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจและหน้าที่กำกับและควบคุมโดยทั่วไป เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีอาจมอบหมายให้หน่วยงานใดในสังกัดปฏิบัติหน้าที่แทน และจะมอบหมายให้แต่งตั้งพนักงานของหน่วยงานนั้นเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒ ทวิ และมาตรา ๑๒ ตริ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐

“มาตรา ๑๒ ทวิ ให้นายทะเบียนมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการจัดการกองทุนและมีอำนาจสั่งให้ผู้จัดการกองทุนชี้แจงข้อเท็จจริงและทำรายงานเกี่ยวกับการจัดการกองทุนได้

ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าผู้จัดการกองทุนได้จัดการกองทุนในลักษณะที่อาจเป็นเหตุให้เสียหายแก่กองทุน นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ผู้จัดการกองทุนแก้ไขหรือระงับการกระทำนั้นหรือสั่งหยุดถอนผู้จัดการกองทุนได้

มาตรา ๑๒ ตริ ให้นายทะเบียนจัดทำรายงานเกี่ยวกับการกำกับดูแลการจัดการกองทุนเสนอต่อรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละสองครั้ง

เพื่อประโยชน์ในการกำกับและควบคุมให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ รัฐมนตรีอาจสั่งให้นายทะเบียนรายงานผลการดำเนินงานหรือชี้แจงข้อเท็จจริงในเรื่องหนึ่งเรื่องใดเพิ่มเติมก็ได้”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ การจัดการกองทุนจะต้องดำเนินการโดยบุคคลซึ่งมิใช่ นายจ้างและได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

มาตรา ๑๔ ในการจัดการกองทุน ให้ผู้จัดการกองทุนมีหน้าที่และอยู่ในบังคับบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดการกองทุนส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ด้วย”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ผู้จัดการกองทุนพ้นจากการเป็นผู้จัดการกองทุนก่อนครบกำหนดสัญญา เมื่อ

(๑) นายทะเบียนสั่งถอดถอนตามมาตรา ๑๒ ทวิ วรรคสอง

(๒) ขาดคุณสมบัติในการเป็นผู้จัดการกองทุน

(๓) กองทุนหรือผู้จัดการกองทุนบอกเลิกสัญญาหรือ

(๔) กองทุนเลิกตามมาตรา ๒๕

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ผู้จัดการกองทุนพ้นจากการเป็นผู้จัดการกองทุน ตามมาตรา ๒๐

(๑) (๒) หรือ (๓) ให้คณะกรรมการกองทุนแต่งตั้งผู้จัดการกองทุนใหม่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้จัดการกองทุนเดิมพ้นตำแหน่ง และให้แจ้งการแต่งตั้งผู้จัดการกองทุนใหม่แก่นายทะเบียนภายในสิบวันนับแต่วันที่แต่งตั้ง”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) นายทะเบียนสั่งให้เลิกกองทุนตามมาตรา ๒๗”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๖ เมื่อกองทุนเลิกตามมาตรา ๒๕ (๑) (๒) หรือ (๓) ให้คณะกรรมการกองทุนแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่กองทุนเลิก และให้คณะกรรมการกองทุนจัดให้มีการชำระบัญชีภายในสามสิบวัน และให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันที่กองทุนเลิก เว้นแต่กรณีจำเป็น นายทะเบียนจะอนุมัติให้ขยายเวลาออกไปได้ตามที่เห็นสมควร

LIRT

มาตรา ๒๗ นายทะเบียน โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้เลิก
กองทุนได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีพฤติการณ์ที่ทำให้เห็นว่า การดำเนินงานของกองทุนขัดต่อวัตถุประสงค์หรือขัดต่อ
กฎหมาย

(๒) มีพฤติการณ์ที่ทำให้เห็นว่ากิจการของกองทุนไม่อาจดำเนินต่อไปได้ไม่ว่าเพราะเหตุใด
เมื่อนายทะเบียนสั่งให้เลิกกองทุนตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้มีการชำระบัญชี
และให้นายทะเบียนแต่งตั้งผู้ชำระบัญชี”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคล
ซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่นายทะเบียนประกาศกำหนด”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติ
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔ คณะกรรมการกองทุนใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง มาตรา ๒๑
มาตรา ๒๔ วรรคสาม หรือมาตรา ๒๖ หรือแต่งตั้งบุคคลซึ่งไม่มีคุณสมบัติ ตามมาตรา ๑๓ เป็นผู้จัดการ
กองทุน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๓๕ ผู้จัดการกองทุนใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๒ ทวิ
หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท”

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติ
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐

มาตรา ๑๕ ให้ผู้จัดการกองทุนที่ได้รับแต่งตั้งให้จัดการกองทุนที่ลูกจ้างและนายจ้างตกลงกัน
จัดตั้งขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจัดการกองทุนดังกล่าวต่อไปอีกไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้นำบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้จัดการกองทุนและการจัดการ
กองทุน รวมทั้งบทกำหนดโทษในเรื่องดังกล่าวที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับ
กับผู้จัดการกองทุนในระหว่างเวลาดังกล่าว

เพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแลการจัดการกองทุนของผู้จัดการกองทุน ตามวรรคหนึ่ง
นายทะเบียนอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้ผู้จัดการกองทุนต้องปฏิบัติเพิ่มเติมได้

ในกรณีที่มีผู้จัดการกองทุนตามวรรคหนึ่งเป็นบริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์อยู่แล้ว และกองทุนประสงค์ที่จะให้ผู้จัดการกองทุนนั้นจัดการกองทุนตามบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดการกองทุนส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ให้ผู้จัดการกองทุนยื่นคำขออนุญาตนายทะเบียน และเมื่อได้รับความเห็นชอบแล้วจึงจะดำเนินการตามที่ยื่นขอได้

มาตรา ๑๖ ผู้จัดการกองทุนใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท

มาตรา ๑๗ ความผิดตามมาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พ.ศ. ๒๕๓๐ มีอำนาจเปรียบเทียบได้

มาตรา ๑๘ บรรดากฎกระทรวงที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดการกองทุน ประกาศกระทรวงการคลัง ประกาศสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง คำสั่ง และหนังสือเวียนเกี่ยวกับการจัดการกองทุน ให้ยังคงใช้บังคับกับผู้จัดการกองทุนตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ต่อไปอีกไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญท่านประธาน
คณะกรรมการขึ้นชี้แจง

นายตี จุณณานนท์ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม บตี จุณณานนท์ ประธานคณะกรรมการร่วมพิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ... ~~โดย~~คณะกรรมการได้
พิจารณารายละเอียดเหตุผลที่ทางวุฒิสภาได้ปรับปรุงแก้ไขร่างที่สภาผู้แทนราษฎรผ่านมา
แล้ว คณะกรรมการได้มีมติเห็นชอบตามที่วุฒิสภาได้ปรับปรุงแก้ไขร่างไปทุกประการ
ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงไปจากร่างที่ผ่านวุฒิสภาไปดุษัฒ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบหรือ
ไม่เห็นชอบกับร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ กรุณาลงมติได้ เรียบร้อยแล้วก็รวมคะแนนได้
(มีสมาชิกรู้ เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

๑๕

ว. ๒ (ส. ทัวไป)

สรยุทธ ๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์จะรับ
ต่อไป ๔.๓ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การขึ้นสูตรพลิกศพ) คณะกรรมการร่วมกันพิจารณา
เสร็จแล้ว

รายงาน

ของ

คณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(การขึ้นสูตรพิฤศพ)

ด่วนที่สุด

(สำเนา)

ที่ ๓๑๕๕/๒๕๕๒

รัฐสภา

ณ ณอยุธยาใน กท ๑๐๓๐๐

๑๕

พฤศจิกายน ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(การขึ้นสูตรพลิกศพ)

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการร่วมกัน
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ได้ลงมติตั้งบุคคลสกละ ๑๐ คน ประกอบ
เป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (การขึ้นสูตรพลิกศพ) ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๗๕ (๓) นั้น มีรายนามแต่ละสภา ดังนี้

สภาผู้แทนราษฎร

๑. นายกรีช กงเพชร
๒. นายณรงค์เลิศ สุรพล
๓. นายบัณฑิต ราชตะนันท์
๔. นางพรทิพย์ วิจารณ์นันท์
๕. นายวรรณรัตน์ ชานุกูล
๖. พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์
๗. พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์
๘. พันตำรวจโท ไหวพจน์ อภรณ์รัตน์
๙. นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์
๑๐. นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์

วุฒิสภา

๑. นายกัรินทร์ ชัชวาลวงศ์
๒. นายเกษม สรศักดิ์เกษม
๓. นายชูวงศ์ ฉายะบุตร
๔. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์
๕. นายไพศาล กุศลย์วิชัย
๖. พลตำรวจเอก วลีษฐ์ เดชบุญชู
๗. นายวีระชัย สุตรสุวรรณ
๘. นางสาวศรีสว่าง พัววงศ์แพทย์
๙. นายสรเสรีญ ไกรจิตต์
๑๐. นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บัดนี้ คณะกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมา
เพื่อให้โปรดนำเสนอกับประชุมสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

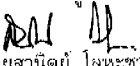
(ลงชื่อ) สรรเสริญ ไกรจิตติ
(นายสรรเสริญ ไกรจิตติ)
ประธานคณะกรรมการร่วมกัน

กองกรรมาธิการ ๒

โทร. ๒๕๔๑๔๔๔

โทรสาร ๒๕๔๑๒๒๕ - ๒, ๒๕๔๑๔๐๘

สำเนาถูกต้อง

(นายसानิตย์ โลหะชาละ)
หัวหน้าฝ่ายประชุม ๔

กาญจนา/พิมพ์
ราชพฤกษ์/ทาน

รายงานของคณะกรรมการร่วมกัน

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ได้ลงมติตั้งบุคคลมาละ ๑๐ คน ประกอบเป็นคณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (ราชบัณฑิตยสถาน) ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๑ มาตรา ๑๗๕ (๓) นั้น บัดนี้ คณะกรรมการร่วมกันได้ดำเนินการแล้ว ประมวลผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการร่วมกันได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายสรเสรีชัย ไกรจิตต์	เป็นประธานคณะกรรมการ
(๒) พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คณะที่หนึ่ง
(๓) พลตำรวจเอก วิเชษฐ์ เตชะอุณ	เป็นรองประธานคณะกรรมการ คณะที่สอง
(๔) นายเกษม สรศักดิ์เกษม	เป็นเลขานุการคณะกรรมการ
(๕) นายสำเริง อังฉวีระประสิทธิ์	เป็นโฆษกคณะกรรมการ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๒.๑ กระทรวงยุติธรรม

(๑) นายบวรศักดิ์ ทวีพัฒน์	ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลประจำกระทรวง ช่วยทำงานในตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา ศาลอุทธรณ์
(๒) นางวร มณีนี สุระพัฒน์พิชัย	ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ภาค ๑ แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว ทำงานธุรการในตำแหน่งรองเลขาธิการ ส่งเสริมงานตุลาการ
(๓) นายสุวัชร ไกรจินดา	ผู้พิพากษาประจำกระทรวง ทำงานธุรการในตำแหน่งรองเลขาธิการ ส่งเสริมงานตุลาการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๒.๓ กระทรวงมหาดไทย

(๑) นายบุญส่ง วง บุญมี	ผู้อำนวยการกองการสอบสวนและ นิติการ กรมการปกครอง
(๒) นายตระหง่าน เกียรติศิริโรจน์	หัวหน้างานสืบสวน กรมการปกครอง

๒.๓๖ การวัดผลสัมฤทธิ์

(๑) นายชำนาญ ภู่อี่ยม	ที่ปรึกษากิจการทรงงานด้านสาธารณสุข
(๒) นายฉัตรศักดิ์ บุญไทย	รองผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผน สาธารณสุข
(๓) นายพิพัฒน์ ทองผดุงโรจน์	นิติกร ๘. กองนิติการ

๒.๔ สำนักงานผู้พิพากษาสูงสุด

- นายอัมรินทร์ เชื้อขจรดา**
- ภัยการผู้ช่วยเหลือชาย
สำนักงานคดีอุกฉกรรจ์สงครด**

๒๔.๕ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

- พันตำรวจโท เสรี เรียวรัมย์ สารวัตรงานกฎหมาย กองวิชาการ

๓. ผลการพิจารณาของคณะกรรมการมาธิการร่วมกัน

๓.๑ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาคณะแทนราษฎรในมาตรา ๑ เป็นดังนี้

“ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
(ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕๐ ในกรณีที่จะต้องมีการขึ้นสูดพลกัศพ ให้พนักงานสอบสวน
แห่งท้องที่ที่ศพนั้นอยู่กับแพทย์ทางนิติเวชศาสตร์ซึ่งได้รับวุฒิบัตรหรือได้รับหนังสืออนุมัติจาก
แพทยสภา เป็นผู้ขึ้นสูดพลกัศพโดยเร็ว ถ้าแพทย์ทางนิติเวชศาสตร์ดังกล่าวไม่มีหรือไม่อาจ
ปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ใช้แพทย์ประจำโรงพยาบาลของรัฐ ถ้าแพทย์ประจำโรงพยาบาลของรัฐ
ไม่มีหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ใช้แพทย์ประจำสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ถ้าแพทย์ที่
ประจำสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดไม่มีหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ใช้แพทย์ประจำ
โรงพยาบาลศูนย์หรือโรงพยาบาลจังหวัดที่มีแพทย์ผู้ชำนาญการในสาขาการชันสูตรพลิกศพ
ทั้งนี้ ให้พนักงานสอบสวนและแพทย์ดังกล่าวทำบันทึกการชันสูตรและเขียนแจ้งการชันสูตรพลกัศพ
โดยทันที และให้แพทย์ดังกล่าวทำรายงานแนบทำบันทึกการชันสูตรและเขียนแจ้งการชันสูตรพลกัศพ
ด้วยภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ขึ้นแจ้งเรื่อง ถ้ามีความจำเป็น ให้ขยายระยะเวลาออกไป
ได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้นละไม่เกินสามสิบวัน แต่ต้องมีการให้เหตุผลและความจำเป็นในการ

ขยายระยะเวลาทุกครั้งไว้ในส่วนชั้นสูตรพลิกศพ รายงานดังกล่าวให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของส่วนชั้นสูตรพลิกศพ และในกรณีที่มีความตายมิได้เป็นผลแห่งการกระทำผิดอาญา ให้พนักงานสอบสวนส่งส่วนชั้นสูตรพลิกศพไปยังพนักงานอัยการเมื่อเสร็จสิ้นการชันสูตรพลิกศพโดยเร็วและให้พนักงานอัยการดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๑๕๖

ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนแจ้งแก่ผู้มีหน้าที่ไปทำการชันสูตรพลิกศพทราบ และก่อนการชันสูตรพลิกศพ ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล หรือญาติของผู้ตายอย่างน้อยหนึ่งคนทราบเท่าที่จะทำได้

ในกรณีที่มีความตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ ให้พนักงานอัยการและพนักงานฝ่ายปกครองตำแหน่งตั้งและระดับปลัดอำเภอหรือเทียบเท่าขึ้นไปแห่งท้องที่ที่ศพนั้นอยู่เป็นผู้ชันสูตรพลิกศพร่วมกับพนักงานสอบสวนและแพทย์ตามวรรคหนึ่ง และให้นำบทบัญญัติในวรรคสองมาใช้บังคับ

เมื่อได้มีการชันสูตรพลิกศพตามวรรคสามแล้ว ให้พนักงานสอบสวนทำส่วนชั้นสูตรพลิกศพแล้วส่งไปยังพนักงานอัยการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบเรื่อง ถ้ามีความจำเป็นให้ขยายระยะเวลาออกไปได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่ต้องบันทึกเหตุผลและความจำเป็นในการขยายระยะเวลาทุกครั้งไว้ในส่วนชั้นสูตรพลิกศพ

เมื่อได้รับส่วนชั้นสูตรพลิกศพแล้ว ให้พนักงานอัยการทำคำร้องขอต่อศาลชั้นต้นแห่งท้องที่ที่ศพนั้นอยู่ เพื่อให้ศาลทำการไต่สวนและทำคำสั่งแสดงว่าผู้ตายคือใครตายที่ไหน เมื่อใด และถึงเหตุและพฤติการณ์ที่ตาย ถ้าตายโดยคนทำร้ายให้กล่าวหาว่าใครเป็นผู้กระทำร้ายเท่าที่จะทราบได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับส่วนชั้นสูตรพลิกศพ ถ้ามีความจำเป็น ให้ขยายระยะเวลาออกไปได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่ต้องบันทึกเหตุผลและความจำเป็นในการขยายระยะเวลาทุกครั้งไว้ในส่วนชั้นสูตรพลิกศพ

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๗๖ วรรคหนึ่ง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า ให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานอัยการ

ในการไต่สวนตามวรรคห้า ให้ศาลปิดประมาทแจ้งกำหนดวันที่จะทำการไต่สวนไว้ที่ศาล และให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ศาลส่งสำเนาคำร้องและแจ้งกำหนดวันนัดไต่สวนให้สามีภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล หรือญาติของผู้ตายตามลำดับอย่างน้อยหนึ่งคนเท่าที่จะทำได้ทราบก่อนวันนัดไต่สวนไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้พนักงานอัยการนำพยานหลักฐานทั้งปวงที่แสดงถึงการตายมาสืบ

เมื่อศาลได้มีประกาศแจ้งกำหนดวันที่จะทำการไต่สวนแล้ว และก่อนการไต่สวนเสร็จสิ้น สามวันหรือ สามวัน ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้คนุบาล หรือญาติของผู้ตายมีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลขอเข้ามาชั่งถ่วงพยานที่พนักงานอัยการนำสืบและนำสืบพยานหลักฐานอื่นได้ด้วย เพื่อการนี้ สามวันหรือ สามวัน ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้คนุบาล หรือญาติของผู้ตายมีสิทธิแต่งตั้งทนายความดำเนินการแทนได้ หากไม่มีทนายความที่ได้รับการแต่งตั้งจากบุคคลดังกล่าวเข้ามาในคดี ให้ศาลตั้งทนายความขึ้นเพื่อทำหน้าที่ทนายความฝ่ายญาติผู้ตาย

เมื่อศาลเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลจะเรียกพยานที่นำสืบมาแล้วมาสืบเพิ่มเติมหรือเรียกพยานหลักฐานอื่นมาสืบก็ได้ และศาลอาจขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความเห็นเพื่อประกอบการไต่สวนและทำคำสั่ง แต่ทั้งนี้ ไม่ขัดสิทธิของผู้นำสืบพยานหลักฐานตามวรรคแต่ที่จะขอให้เรียกผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญอื่นมาให้ความเห็นได้แก่หรือเพิ่มเติมความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว

คำสั่งของศาลตามมาตรานี้ให้ถึงที่สุด แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิฟ้องร้องและการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล หากพนักงานอัยการหรือบุคคลอื่นได้ฟ้องหรือจะฟ้องคดีเกี่ยวกับการตายนั้น

เมื่อศาลได้มีคำสั่งแล้ว ให้ส่งสำนวนการไต่สวนของศาลไปยังพนักงานอัยการเพื่อส่งแก่พนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไป *ตามแต่ควร*

แพทย์ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานผู้ได้ทำการชันสูตรพลิกศพ และผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลขอให้มาให้ความเห็นตามมาตรานี้มีสิทธิได้รับค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พัก ตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง ส่วนทนายความที่ศาลตั้งตามมาตรานี้มีสิทธิได้รับเงินเดือนและค่าใช้สอยเช่นเดียวกับทนายความที่ศาลตั้งตามมาตรา ๑๗๓"

คณะกรรมการพิจารณาร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๔ เป็นดังนี้

"ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ตั้งแต่วันที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๕๐ ในกรณีที่จะต้องมีการชันสูตรพลิกศพ ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ศพนั้นอยู่ กับแพทย์ทางนิติเวชศาสตร์ซึ่งได้รับวุฒิบัตรหรือได้รับหนังสืออนุมัติจากแพทยสภาทำการชันสูตรพลิกศพโดยเร็ว ถ้าแพทย์ทางนิติเวชศาสตร์ดังกล่าวไม่มีหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้แพทย์ประจำโรงพยาบาลของรัฐปฏิบัติหน้าที่ ถ้าแพทย์ประจำโรงพยาบาลของรัฐไม่มีหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้แพทย์ประจำสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปฏิบัติหน้าที่ ถ้าแพทย์ประจำสำนักงาน

สาธารณสุขจังหวัดไม่มีหรือไม่มีทางปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้แพทย์ประจำโรงพยาบาลของเอกชนหรือแพทย์ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ขึ้นทะเบียนเป็นแพทย์อาสาสมัครตามระเบียบของกระทรวงสาธารณสุขปฏิบัติหน้าที่ และในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ให้แพทย์ประจำโรงพยาบาลของเอกชนหรือแพทย์ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้นั้น เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ทั้งนี้ ให้พนักงานสอบสวนและแพทย์ดังกล่าวทำบันทึกรายละเอียดแห่งการชันสูตรพลิกศพทันที และให้แพทย์ดังกล่าวทำรายงานแนบท้ายบันทึกรายละเอียดแห่งการชันสูตรพลิกศพด้วยภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับความแจ้งเรื่อง ถ้ามีความจำเป็น ให้ขยายระยะเวลาออกไปได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่ต้องบันทึกเหตุผลและความจำเป็นในการขยายระยะเวลาทุกครั้งไว้ในสำนวนชันสูตรพลิกศพ รายงานดังกล่าวให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนชันสูตรพลิกศพ และในกรณีที่มีความตามมิได้เป็นผลแห่งการกระทำผิดอาญา ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนชันสูตรพลิกศพไปยังพนักงานอัยการ เมื่อเสร็จสิ้นการชันสูตรพลิกศพโดยเร็วและให้พนักงานอัยการดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๑๕๖

ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนแจ้งแก่ผู้มีหน้าที่ไปทำการชันสูตรพลิกศพ ทราบ และก่อนการชันสูตรพลิกศพ ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล หรือญาติของผู้ตายอย่างน้อยหนึ่งคนทราบเท่าที่จะทำได้

ในการนี้ที่มีความตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ ให้พนักงานอัยการและพนักงานฝ่ายปกครองตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ปลัดอำเภอหรือเทียบเท่าขึ้นไปแห่งท้องที่ที่ศพนั้นอยู่เป็นผู้ชันสูตรพลิกศพร่วมกับพนักงานสอบสวนและแพทย์ตามวรรคหนึ่ง และให้นำบทบัญญัติในวรรคสองมาใช้บังคับ

เมื่อได้มีการชันสูตรพลิกศพตามวรรคสามแล้ว ให้พนักงานสอบสวนทำสำนวนชันสูตรพลิกศพแล้วส่งไปยังพนักงานอัยการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบเรื่อง ถ้ามีความจำเป็นให้ขยายระยะเวลาออกไปได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่ต้องบันทึกเหตุผลและความจำเป็นในการขยายระยะเวลาทุกครั้งไว้ในสำนวนชันสูตรพลิกศพ

เมื่อได้รับสำนวนชันสูตรพลิกศพแล้ว ให้พนักงานอัยการทำการตั้งข้อสงสัยของศาลชั้นต้นแห่งท้องที่ที่ศพนั้นอยู่ เพื่อให้ศาลทำการไต่สวนและทำคำสั่งแสดงว่าผู้ตายคือใคร ตายที่ไหน เมื่อใด และถึงเหตุและพฤติการณ์ที่ตาย ถ้าตายโดยคนทำร้ายให้กล่าวหาใครเป็นผู้กระทำร้ายเท่าที่จะทราบได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวน ถ้ามีความจำเป็น ให้ขยายระยะเวลาออกไปได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่ต้องบันทึกเหตุผลและความจำเป็นในการขยายระยะเวลาทุกครั้งไว้ในสำนวนชันสูตรพลิกศพ

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า ให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานอัยการ

ในการไต่สวนตามวรรคห้า ให้ศาลฎีกาประกาศแจ้งกำหนดวันที่จะทำการไต่สวนไว้ที่ศาล และให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ศาลส่งสำเนาคำร้องและแจ้งกำหนดวันนัดไต่สวนให้สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล หรือญาติของผู้ตายตามลำดับก่อนหลังหนึ่งคนเท่าที่จะทำได้ทราบก่อนวันนัดไต่สวนไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้พนักงานอัยการนำพยานหลักฐานทั้งปวงที่แสดงถึงการตายมาสืบ

เมื่อศาลได้ปิดประกาศแจ้งกำหนดวันที่จะทำการไต่สวนแล้ว และก่อนการไต่สวนเสร็จสิ้น สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล หรือญาติของผู้ตายมีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลขอเข้ามามีพยานที่พนักงานอัยการนำสืบและนำสืบพยานหลักฐานอื่นได้ด้วย เพื่อกำหนดว่า สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้อนุบาล หรือญาติของผู้ตายมีสิทธิแต่งตั้งทนายความดำเนินการแทนได้ หากไม่มีทนายความที่ได้รับการแต่งตั้งจากบุคคลดังกล่าวเข้ามาในคดี ให้ศาลตั้งทนายความขึ้นเพื่อทำหน้าที่ทนายความฝ่ายญาติผู้ตาย

เมื่อศาลเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลจะเรียกพยานที่นำสืบมาแล้วมาสืบเพิ่มเติมหรือเรียกพยานหลักฐานอื่นมาสืบก็ได้ และศาลอาจขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความเห็นเพื่อประกอบการไต่สวนและทำคำสั่ง แต่ทั้งนี้ ไม่ลดสิทธิของผู้นำสืบพยานหลักฐานตามวรรคแปดที่จะขอให้เรียกผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญอื่นมาให้ความเห็นได้แน้อย หรือเพิ่มเติมความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว

คำสั่งของศาลตามมาตรานี้ให้ถึงที่สุด แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิฟ้องร้องและการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล หากพนักงานอัยการหรือบุคคลอื่นได้ฟ้องหรือจะฟ้องคดีเกี่ยวกับการตายนั้น

เมื่อศาลได้มีคำสั่งแล้ว ให้ส่งสำเนาวินิจฉัยการไต่สวนของศาลไปยังพนักงานอัยการเพื่อส่งแก่พนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไป

แพทยสมาคมหรือหนึ่ง เจ้าพนักงานผู้ได้ทำการชันสูตรพลิกศพ และผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลขอให้มาให้ความเห็นตามมาตรานี้มีสิทธิได้รับค่าตอบแทน หรือค่าวิทยาทานค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พัก ตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง ส่วนทนายความที่ศาลตั้งตามมาตรา นี้ มีสิทธิได้รับเงินรางวัลและค่าไต่จ่ายเช่นเดียวกับทนายความที่ศาลตั้งตามมาตรา ๑๗๓”

๓.๒ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขปรับปรุงแก้ไขการชันสูตรพลิกศพและการไต่สวนสำหรับการตายที่ได้มีการแจ้งต่อเจ้าพนักงานไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ใช้กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานไปบังคับแก่การชันสูตรพลิกศพ และการไต่สวนจนกว่าศาลจะมีคำสั่งถึงที่สุด”

คณะกรรมการการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา

๓.๓ วุฒิสภาได้แก้ไขร่างของสภาผู้แทนราษฎร โดยเพิ่มความเป็นมาตรา ๖ ทวิ ดังนี้
“มาตรา ๖ ทวิ ภายใต้นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในกรณีที่เกิดเหตุ
ตามมาตรา ๑๕๐ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัตินี้ ไม่สามารถไปตรวจชั้นสูตรพลิกศพในที่เกิดเหตุได้ แพทย์ดังกล่าวอาจ
มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลหรือเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
ที่ผ่านการอบรมทางนิติเวชศาสตร์ไปร่วมตรวจชั้นสูตรพลิกศพในที่เกิดเหตุในเบื้องต้น แล้วรีบ
รายงานให้แพทย์ทราบโดยเร็วเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๑๕๐ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ต่อไป
 ให้เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่งได้รับคำตอบแทน หรือคำปรึกษา
 คำพาหนะเดินทาง และคำเข้าที่พิกัด ตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนดโดยความเห็นชอบ
 ของกระทรวงการคลัง”

คณะกรรมการพิจารณาการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมความในมาตรา ๖ ทวิ
และบัญญัติเป็นมาตรา ๗ ดังนี้

“มาตรา ๗ ภายใต้นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในกรณีที่ต้องชันสูตร
พลิกศพตามมาตรา ๑๕๘ (๓) และ (๔) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ถ้าแพทย์
ตามมาตรา ๑๕๐ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย
พระราชบัญญัตินี้ มีเหตุจำเป็นไม่สามารถไปตรวจชั้นสูตรพลิกศพในที่เกิดเหตุได้ แพทย์ดังกล่าว
อาจมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล หรือเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด
ที่ผ่านการอบรมทางนิติเวชศาสตร์ไปร่วมตรวจชั้นสูตรพลิกศพในที่เกิดเหตุในเบื้องต้น แล้วรีบรายงาน
ให้แพทย์ทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๑๕๐ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ต่อไป

ความในวรรคหนึ่ง มีให้ใช้บังคับแก่การปฏิบัติหน้าที่ของแพทย์ประจำโรงพยาบาลของ
 เอกชนหรือแพทย์ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ขึ้นทะเบียนเป็นแพทย์อาสาสมัคร

ให้เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่งได้รับคำตอบแทน หรือคำปรึกษา
 คำพาหนะเดินทาง และคำเข้าที่พิกัด ตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนดโดยความเห็นชอบ
 ของกระทรวงการคลัง”

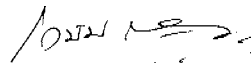
(๘)

๓.๘ วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างของสภาผู้แทนราษฎร ในมาตรา ๗ เป็นดังนี้

“ ให้แยกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

คณะกรรมการการร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติเห็นชอบตามร่างของวุฒิสภา และบัญญัติเป็นมาตรา ๘

๔. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามมติของคณะกรรมการการร่วมกัน มาพร้อมกับรายงานให้ด้วยแล้ว

(นายเกษม สรศักดิ์เกษม)

เลขาธิการคณะกรรมการการร่วมกัน

ร่าง
พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๘
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๔๙ แห่งประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ใดละเลยไม่กระทำหน้าที่ดังบัญญัติไว้ในมาตรานี้ ต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินหนึ่งพันบาท”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘๖ ในกรณีที่จะต้องมีการชันสูตรพลิกศพ ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ศพอยู่ กับแพทย์ทางนิติเวชศาสตร์ซึ่งได้ใบวุฒิบัตรหรือได้รับหนังสืออนุมัติจากแพทยสภา ทำการชันสูตรพลิกศพโดยเร็ว ถ้าแพทย์ทางนิติเวชศาสตร์ดังกล่าวไม่มีหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้แพทย์ประจำโรงพยาบาลของท้องที่ปฏิบัติหน้าที่ ถ้าแพทย์ประจำโรงพยาบาลดังกล่าวไม่มีหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้แพทย์ประจำสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหรือจังหวัดที่ไม่มีหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้แพทย์ประจำโรงพยาบาลของเอกชนหรือแพทย์ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ขึ้นทะเบียนเป็นแพทย์อาสาสมัครตามระเบียบของกระทรวงสาธารณสุข ปฏิบัติหน้าที่ และในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ให้แพทย์ประจำโรงพยาบาลของเอกชนหรือแพทย์ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมผู้ใด เป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมายประมวลกฎหมายอาญา ทั้งนี้ ให้พนักงานสอบสวนและแพทย์ดังกล่าว ทำบันทึกรายละเอียดแห่งการชันสูตรพลิกศพทันที และให้แพทย์ดังกล่าว ทำรายงานการชันสูตรพลิกศพตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดส่งกองชันสูตรพลิกศพด้วยภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งเรื่อง ถ้ามีความจำเป็น ให้ขยายระยะเวลาออกไปได้ไม่เกินสองครั้ง ครึ่งละไม่เกินสามสัปดาห์ แต่ต้องบันทึกเหตุผลและความจำเป็นในการขยายระยะเวลาทุกครั้งไว้ในสำนวนชันสูตรพลิกศพ รายงานดังกล่าวให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนชันสูตรพลิกศพ และในกรณีที่ความตายมิได้เป็นผลแห่งการกระทำผิดตามกฎหมาย ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนชันสูตรพลิกศพไปยังพนักงานอัยการ เมื่อเสร็จสิ้นการชันสูตรพลิกศพโดยเร็ว และให้พนักงานอัยการดำเนินการดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๑๘๖

ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนแจ้งแก่ผู้มีหน้าที่ไปทำการชันสูตรพลิกศพ ทนาย และก่อนการชันสูตรพลิกศพ ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้เจ้าพนักงานผู้พบศพ ผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย หรือญาติของผู้ตายอย่างใกล้ชิดในกองทหารเกณฑ์ที่จะทำได้

ในกรณีที่มีความจำเป็นเนื่องจากการกระทำของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ หรือตกอยู่ในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่ ให้พนักงานอัยการและพนักงานฝ่ายปกครองดูแลแห่งท้องที่ระดับผลิตภัณฑ์หรือที่เกี่ยวพันขึ้นไปแห่งท้องที่ซึ่งเหตุอันอยู่ในพื้นที่ชันสูตรพลิกศพร่วมกับพนักงานสอบสวนและแพทย์ที่ควบคุมศพหนึ่ง และให้ฝ่ายปฏิบัติในพรรคการเมืองที่เกี่ยวข้อง

เมื่อได้มีการชันสูตรพลิกศพตามวรรคสามแล้ว ให้พนักงานสอบสวนนำสำนวนชันสูตรพลิกศพแล้วส่งไปยังพนักงานอัยการภายในสามสัปดาห์นับแต่วันที่ให้ทราบเรื่อง ถ้ามีความจำเป็นให้ขยายระยะเวลาออกไปได้ไม่เกินสองครั้ง ครึ่งละไม่เกินสามสัปดาห์ แต่ต้องบันทึกเหตุผลและความจำเป็นในการขยายระยะเวลาทุกครั้งไว้ในสำนวนชันสูตรพลิกศพ

เมื่อได้รับสำนวนชั้นสูตรพลิกศพแล้ว ให้พนักงานอัยการทำการทำคำร้องขอต่อศาลชั้นต้นแห่งท้องที่ที่ศพนั้นอยู่ เพื่อให้ศาลทำการไต่สวนและทำคำสั่งแสดงว่าผู้ตายคือใคร ดายที่ไหน เมื่อใด และถึงเหตุและพฤติการณ์ที่ตาย ถ้าตายโดยคนทำร้ายให้กล่าวหาใครเป็นผู้กระทำร้ายเท่าที่จะทราบได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวน ถ้ามีความจำเป็น ให้ขยายระยะเวลาออกไปได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่ต้องบันทึกเหตุผลและความจำเป็นในการขยายระยะเวลาทุกครั้งไว้ในสำนวนชั้นสูตรพลิกศพ

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า ให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานอัยการ

ในการไต่สวนตามวรรคห้า ให้ศาลปิดประกาศแจ้งกำหนดวันที่จะทำการไต่สวนไว้ที่ศาล และให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ศาลส่งสำเนาคำร้องและแจ้งกำหนดวันนัดไต่สวนให้สามิ ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้นุบาล หรือญาติของผู้ตายตามลำดับอย่างน้อยหนึ่งคนเท่าที่จะทำได้ทราบก่อนวันนัดไต่สวนไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน และให้พนักงานอัยการนำพยานหลักฐานทั้งปวงที่แสดงถึงการตายมาสืบ

เมื่อศาลได้ปิดประกาศแจ้งกำหนดวันที่จะทำการไต่สวนแล้ว และก่อนการไต่สวนเสร็จสิ้น สามิ ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้นุบาล หรือญาติของผู้ตาย มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลขอเข้ามาซักถามพยานที่พนักงานอัยการนำสืบและนำสืบพยานหลักฐานอื่นได้ด้วย เพื่อการนี้ สามิ ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้แทนโดยชอบธรรม ผู้นุบาล หรือญาติของผู้ตายมีสิทธิแต่งตั้งทนายความดำเนินการแทนได้ หากไม่มีทนายความที่ได้รับการแต่งตั้งจากบุคคลดังกล่าวเข้ามาในคดี ให้ศาลตั้งทนายความขึ้นเพื่อทำหน้าที่ทนายความฝ่ายญาติผู้ตาย

เมื่อศาลเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลจะเรียกพยานที่นำสืบมาแล้วมาสืบเพิ่มเติมหรือเรียกพยานหลักฐานอื่นมาสืบก็ได้ และศาลอาจขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความเห็นเพื่อประกอบการไต่สวนและทำคำสั่ง แต่ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิของผู้นำสืบพยานหลักฐานตามวรรคแปดที่จะขอให้เรียกผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญอื่นมาให้ความเห็นได้แม้หรือเพิ่มเติมความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว

คำสั่งของศาลตามมาตรานี้ให้ถึงที่สุด แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงสิทธิฟ้องร้องและการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล หากพนักงานอัยการหรือบุคคลอื่นได้ฟ้องหรือจะฟ้องคดีเกี่ยวกับการตายนั้น

LIRT

เมื่อศาลได้มีคำสั่งแล้ว ให้ส่งสำนวนการไต่สวนของศาลไปยังพนักงานอัยการ เพื่อส่งแก่พนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไป

แม้พยานวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานผู้ได้ทำการชันสูตรพลิกศพ และผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลขอให้มาให้ความเห็นตามมาตรานี้ มีสิทธิได้รับค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พัก ตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนดโดยความเห็นชอบ ของกระทรวงการคลัง ส่วนหนายกความที่ศาลตั้งตามมาตรานี้ มีสิทธิได้รับเงินรางวัลและค่าใช้จ่าย เช่าเดียวกับหนายกความที่ศาลตั้งตามมาตรา ๑๗๓”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๐ ทวิ แห่งประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา

“มาตรา ๑๕๐ ทวิ ผู้ใดกระทำการใด ๆ แก่ศพหรือสภาพแวดล้อมในบริเวณ ที่พบศพก่อนการชันสูตรพลิกศพเสร็จสิ้น ในประการที่น่าจะทำการชันสูตรพลิกศพหรือผล ทางคดีเปลี่ยนแปลงไป เว้นแต่จำเป็นต้องกระทำเพื่อป้องกันอันตรายแก่อนามัยของประชาชน หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสองปี หรือปรับ ตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นก ระกระทำโดยทุจริตหรือเพื่ออำพรางคดี ผู้กระทำต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น”

มาตรา ๖ บรรดาบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่การชันสูตรพลิกศพและการไต่สวน สำหรับการตายที่ไม่มีการแจ้งต่อเจ้าพนักงานไว้แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ใช้กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานไปบังคับแก่การชันสูตรพลิกศพ และการไต่สวนจนกว่าศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๗ ภายในห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในกรณีที่ต้องชันสูตรพลิกศพตามมาตรา ๑๔๘ (๓) และ (๔) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ถ้าแพทย์ตามมาตรา ๑๕๐ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มีเหตุจำเป็นไม่สามารถไปตรวจชันสูตรพลิกศพในที่เกิดเหตุได้ แพทย์ดังกล่าวอาจมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล หรือเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ที่ผ่านการอบรมทางนิติเวชศาสตร์ไปร่วมตรวจชันสูตรพลิกศพในที่เกิดเหตุในเบื้องต้น แล้วรีบรายงานให้แพทย์ทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๑๕๐ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ต่อไป

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่การปฏิบัติหน้าที่ของแพทย์ประจำโรงพยาบาลของเอกชนหรือแพทย์ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ขึ้นทะเบียนเป็นแพทย์อาสาสมัคร

ให้เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามวรรคหนึ่ง ได้รับค่าตอบแทน หรือค่าไปราชการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พัก ตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๘ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญท่านประธาน
คณะกรรมการการรับ

นายสรเสรีญ ไกรจิตติ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ
ที่ประชุมและท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติทุกท่าน ผม สรเสรีญ ไกรจิตติ ในฐานะประธาน
คณะกรรมการร่วมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญาเกี่ยวกับการชั้นสูตรพลิกศพ คือ ตามที่วุฒิสภาได้แก้ไขข้อความบาง
ข้อความในมาตรา ๔ ซึ่งแก้ไขมาตรา ๑๕๐ ใจความสำคัญคือ วุฒิสภาได้คัด แพทย์ประจำ
โรงพยาบาลเอกชนออกเสีย เพราะเห็นว่าไม่ใช่เจ้าหน้าที่ ไม่มีอำนาจหน้าที่
ที่จะกระทำการชั้นสูตรพลิกศพ และในมาตรา ๑๕๐ นี้เป็นกฎหมายที่แก้ไขเพิ่มเติมโดย
มีข้อความเดิมเป็นจำนวนมาก และทั้งหมดคือ ๑๒ วรรค เราแก้ไขเพิ่มเติมนิดเดียว แล้วก็
ทางที่ประชุมกรรมาธิการร่วมได้พิจารณาส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติมแล้วก็เห็นชอบพร้อมกันว่า
ควรจะมีมติให้แก้ไขในมาตรา ๔ โดยจำกัดวงของแพทย์เอกชนหรือโรงพยาบาลเอกชนให้
เหลือเฉพาะเป็นแพทย์เอกชนที่เป็นแพทย์อาสาตามกฎหมายกระทรวงและตามระเบียบข้อบังคับ
ของกระทรวงสาธารณสุข เมื่อเขาอาสาเข้ามาที่จะทำหน้าที่นี้ด้วยก็ให้เป็นพนักงาน
เจ้าหน้าที่และทำหน้าที่ในการชั้นสูตรพลิกศพได้ ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการร่วม
ก็เห็นชอบพร้อมกันตามนั้น

ส่วนอีกแห่งหนึ่งคือ เนื่องจากทางกระทรวงสาธารณสุขเห็นว่าในขณะนี้
แพทย์นิติเวชศาสตร์นั้นยังมีจำนวนไม่มากพอ จึงจะต้องมีผู้แทนหรือเจ้าหน้าที่เป็นผู้ช่วย
ไปทำการชั้นสูตรพลิกศพ เราจึงได้แก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๖ ทีวี ว่า ให้ภายในระยะเวลา
เวลา ๕ ปี คือให้กำหนดเอาไว้ในบทเฉพาะกาล ในเวลา ๕ ปีนั้นถ้าหากว่า กรณีที่แพทย์
ตามมาตรา ๑๕๐ วรรคหนึ่ง ซึ่งเราเรียงลำดับเอาไว้จากแพทย์นิติเวชศาสตร์ตามที่มีทาง
แพทย์สภารับรอง แล้วก็แพทย์ราชการตามโรงพยาบาลราชการ และแพทย์สาธารณสุข
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ถ้าเผื่อตัวจริงมีไม่พอก็ภายใน ๕ ปีนั้นก็ให้มีหลักสูตรอบรม แล้วก็
ให้แพทย์ตั้ง ถ้าหากว่ามีความจำเป็นหากไปปฏิบัติงานไม่ได้ในขณะนั้นก็ตั้งผู้แทนไปได้
ในมาตรา ๖ ทีวี นั้นก็กำหนดเอาไว้ว่า ภายใน ๕ ปีให้ทางกระทรวงสาธารณสุขจัดการ

ว. ๒ (ส. ทัวไป)

สฤษฎท ๖/๓

อบรม ¹⁰⁰ ~~ให้~~ คณะกรรมาธิการร่วมพิจารณาแล้วมีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ ทวิ และบัญญัติเป็นมาตรา ๗ ซึ่งรวมหมด ในมาตรา ๖ นี้ก็ใช้้อยคำเดียวกันเหมือนกัน แต่เพิ่มเติมให้ชัดว่า เฉพาะในการชันสูตรพลิกศพ มาตรา ๑๔๘ (๓) และ (๔) คือในกรณีที่ถูกสัตว์กัดตายหรือว่ามีอุบัติเหตุเท่านั้นที่จะส่งผู้แทนไปได้ ถ้าในกรณีอื่นก็ส่งผู้แทนไม่ได้ แพทย์ต้องไปเอง แล้วก็ความในวรรคหนึ่งไม่ให้ใช้บังคับแก่การปฏิบัติหน้าที่ของแพทย์ประจำโรงพยาบาลของเอกชน คือถ้าเคือเป็นเรื่องของวรรคอื่น ๆ ของมาตรา ๑๔๘ นั้นก็จะต้องใช้แพทย์ตัวจริงที่มีหน้าที่ตามกฎหมายไปทำการแทน แล้วก็อีกอันหนึ่งที่เพิ่มเติมในมาตราสุดท้าย ผู้รักษาการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ได้มีมากที่สุดเท่าที่ผมเคยเห็นมา คือมีรัฐมนตรีถึง ๖ คนด้วยกัน แต่ละคนก็มีหน้าที่ตามที่บัญญัติเอาไว้ในกฎหมายนี้ทั้งนั้น เริ่มต้นด้วยให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย อันนี้เป็นข้อที่เราเพิ่มขึ้นมายุ่งกันเนื่องจากว่า โรงเรียนแพทย์หรือมหาวิทยาลัยแพทย์นั้นขึ้นอยู่กับทบวงฯ และจะต้องมีการทำหลักสูตรในการอบรมตามที่ผมกล่าวแล้วเมื่อสักครู่นี้ เพราะฉะนั้นจึงเพิ่มรัฐมนตรีว่าการทบวงฯ เข้ามาด้วย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมก็เพิ่มขึ้นเพราะเหตุที่ว่าโรงพยาบาลของรัฐนั้น โรงพยาบาลของทหารมีอยู่อีกมากมายซึ่งอาจจะไปช่วยในการทำการชันสูตรพลิกศพได้ แล้วก็ให้ประธานงานกันเลข ๆ ก็ดูจะไม่ค่อยจะถูกต้องนัก เพราะฉะนั้นจึงให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย ข้อใหญ่ใจความก็มีอยู่แค่นี้ครับ

- ๘๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณวิชัย เชิญครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ผม วิชัย โสสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา ที่คณะกรรมการการร่วมได้มีมติแก้ไขเพิ่มเติม
ข้อความในมาตรา ๔ ซึ่งเป็นการแก้ไขมาตรา ๑๕๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา ประเด็นที่สำคัญเป็นประเด็นที่ผมได้เคยกราบเรียนเสนอในชั้นพิจารณาของวุฒิสภา
นั้นครับว่า ถ้าแพทย์ของทางราชการไม่พอก็น่าจะให้แพทย์ของเอกชนเข้ามาร่วมด้วยครับ
ซึ่งทางวุฒิสภาไม่เห็นด้วยกับผมในตอนนั้นครับ แต่พอไปถึงทางคณะกรรมการการร่วม
คณะกรรมการการร่วมกลับไม่เห็นด้วยว่า น่าจะให้มีแพทย์ของโรงพยาบาลเอกชนเข้ามาทำ
หน้าที่แทนแพทย์ของทางราชการได้ ถ้าหากว่าแพทย์ของทางราชการไม่มีหรือไม่สามารถ
ปฏิบัติหน้าที่ได้ เพียงแต่จะไปจำกัดว่าจะต้องเป็นแพทย์โรงพยาบาลเอกชนซึ่งได้ขึ้นทะเบียน
เป็นอาสาสมัครตามระเบียบของกระทรวงสาธารณสุข แต่ความจริงถ้าถามอย่างนี้ผมเองก็
ไม่ชัดเจนครับ แต่ผมอยากจะทราบข้อมูลสถิณีนะครับว่า ระเบียบของกระทรวง
สาธารณสุขเรื่องแพทย์อาสาสมัครมีมานานแล้วหรือยัง หรือเพิ่งจะมีจากกฎหมายฉบับนี้
ผู้ใดตอนนี้มีจำนวนแพทย์เอกชนได้ขึ้นทะเบียนเอาไว้สักเท่าไรไม่ทราบ ประธาน
คณะกรรมการการร่วมได้มีข้อมูลเหล่านี้ไว้แล้วหรือไม่ครับ ขอบคุณครับท่านประธานฯ

นายสรธรรมสรวิญ ไกรจิตติ (ประธานคณะกรรมการการร่วม) : ผมขอให้คุณ
เกษม สรศักดิ์เกษม ในฐานะเลขานุการของคณะกรรมการการร่วมได้โปรดชี้แจงใน
รายละเอียดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณเกษม

นายเกษม สรศักดิ์เกษม : ท่านผู้เป็นประธานฯ ที่เคารพ กระผม เกษม
สรศักดิ์เกษม ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการการร่วมกัน ขออนุญาตกราบเรียนต่อ
ท่านประธานฯ และท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติด้วยความเคารพว่า ในกรณีนี้เป็นความเห็น
ทางภาคปฏิบัติ คือทางกระทรวงสาธารณสุขนั้นว่าตอนนี้ยังไม่มีแพทย์อาสาสมัครขึ้น
ทะเบียน เนื่องจากที่ผ่านมาแพทย์เอกชนไม่สามารถไปร่วมทำการชันสูตรพลิกศพได้
แต่เมื่อเป็นความเห็นโดยรวมกันแล้วเห็นว่า แพทย์ของโรงพยาบาลเอกชนหรือแพทย์คลินิก
นั้นเป็นแพทย์ปริญญา ถ้าจะเข้ามาช่วยภารกิจของรัฐซึ่งมีแพทย์น้อยไม่เพียงพอที่น่าจะเป็น

สิ่งที่ดี เมื่อเข้ามาแล้วเราก็ปล่อยให้หน้าที่ยของฝ่ายบริหารคือกระทรวงสาธารณสุข
ถ้ากฎหมายนี้มีผลใช้บังคับแล้ว กระทรวงสาธารณสุขจะต้องไปออกระเบียบปฏิบัติกำหนด
หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขของแพทย์ที่จะมาขึ้นทะเบียนเป็นแพทย์อาสาสมัครในส่วนนี้
เพราะฉะนั้นขอเรียนว่า ณ ปัจจุบันยังไม่มี ถ้าหากกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้วเป็นการกิจ
สำคัญของกระทรวงสาธารณสุขจะต้องไปจัดทำระเบียบนี้ขึ้นมารับทราบประธานฯ ครับ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ ผมจะได้ขอมติที่ประชุมเลย
นะครับว่า จะเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ครับ ท่านลงคะแนน
ได้ครับ เรียบร้อยแล้วก็รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นเอกฉันท์)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ เห็นชอบด้วยเป็นเอกฉันท์
นะครับ

ท่านสมาชิกฯ ครับมีนิดเดียว คือวันนี้ห้องประชุมเราใหญ่มากนะครับ
เราเปลี่ยนใหม่ ห้องประชุมใหญ่มาก ท่านสมาชิกฯ ยิ่งถอยไปนั่งหลัง ๆ ผมก็มองไม่ค่อย
เห็นนะครับ ห้องยังใหญ่ท่านยิ่งถอยไปหลังจนจะคิดฆ่าข้างโน้นแล้ว บางทีมองไม่ชัด
นะครับ วันนี้ไม่เป็นไร วันต่อไปผมว่ามารวม ๆ กันกลาง ๆ หน้า ๆ หน่อยก็จะได้เห็นชัด
นะครับ โกล ๆ นั้นเห็นไม่ชัดจริง ๆ ครับ บางทีเรียกท่านไม่ถูก เชิญคุณวิชัยว่าอะไร

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : ท่านประธานฯ ครับ ผมเห็นด้วยกับท่าน
ประธานฯ นะครับที่ว่า สมาชิกฯ น่าจะมานั่งกันข้างหน้า ผมคิดว่า ในการประชุมคราวหน้า
เราเกินจาก กันไว้เลยดีไหมครับให้สมาชิกฯ มาประชุมเฉพาะแถวข้างหน้า ห้ามมานั่ง
ข้างหลัง อยู่ข้างหลังถือว่าอยู่หลังฉาก ถือว่าไม่ได้เข้าประชุม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คงไม่เป็นไรนะครับ ก็เพียงแต่เรียน
ท่านนั่นเองว่ามองไม่ค่อยถนัดเลยครับ มันกว้างมากตอนนี้ ก็ดีแล้วครับ

เดาเดาครับ ต่อไป ๔.๔ นะครับ ร่างพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้วครับ

รายงานการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติการชุดดินและถมดิน
พ.ศ.

ของ
คณะกรรมการการปกครอง
วุฒิสภา

กองกรรมาธิการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ต่อมาวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาออกไป

เป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน

Legislative Institutional Repository of Thailand

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๙/(ร ๑๕๑)

วุฒิสภา

ถนนอุทัยพงษ์ใน กท ๑๐๓๐๐

๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการธิการ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสมาชิกผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายอารีย์ วงศ์อารยะ	ประธานคณะกรรมการธิการ
๒. นายนิพนธ์ วิสิทธิ์อุทิศศาสตร์	รองประธานคณะกรรมการฯ คนที่หนึ่ง
๓. นายเอี่ยม ฉายงาม	รองประธานคณะกรรมการฯ คนที่สอง
๔. นายรังสรรค์ แสงสุข	โฆษกคณะกรรมการ
๕. นายชนะศักดิ์ ยวบูรณ์	๖. นายชูวงศ์ ฉายะบุตร
๗. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์	๘. พลตำรวจเอก พจน์ บุญยะจินดา
๙. นายวรรณไว พันธ์นัย	๑๐. นายสมพงษ์ ศรียะพันธ์
๑๑. พลเอก สิทธิ จีรโรจน์	๑๒. นายสุวรงค์ ปัญญาภาส
๑๓. นายอมร จันทรมบูรณ์	๑๔. นายอักษราทร จุฬารัตน
๑๕. นายโอสภ โกธิน	
๑๖. นายไพฑูรย์ ช่างเรียน	
๑๗. นายธีรพจน์ จุญศรี	

เลขาธิการคณะกรรมการ
ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๒ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอกับประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) อารีย์ วงศ์อารยะ
(นายอารีย์ วงศ์อารยะ)

ประธานคณะกรรมการการปกครอง

สำเนาถูกต้อง

(นางสาววราภรณ์ มีเปรมปรีดิ์)

หัวหน้าฝ่ายประชุม ๒

หัวหน้าฝ่ายประชุม ๒

กองกรรมาธิการ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

กองกรรมาธิการ

โทร. ๒๔๔๑๕๗๒, ๒๔๔๖๖๗๐

โทรสาร ๒๔๔๑๕๗๒

มันทนา พิมพ์
สุนทร/ชานินทร์ ทาน

Legislative Institutional Repository of Thailand

**รายงานของคณะกรรมการการปกครอง
พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ.**

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๒ ได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน (ตามข้อบังคับฯ) ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภายังพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ว่าร่างพระราชบัญญัติมาถึงวุฒิสภา (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๒ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัดนี้ คณะกรรมการได้ดำเนินการเสร็จแล้วปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการได้แต่งตั้ง นางพนมพร จันทร์กระจ่าง ผู้อำนวยการกองการข้าราชการ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับฯ

๒. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ
กระทรวงมหาดไทย

๑) นายสุรพล พงษ์ไทยพัฒน์

นายช่างใหญ่ กรมโยธาธิการ

๒) นายสุจินต์ พญักษ์อุดม

ผู้อำนวยการกองนิติการ กรมโยธาธิการ

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกเสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๓ คน คือ

๓.๑ นายเกษม สวศักดิ์เกษม

๓.๒ นายปภัต พัฒนกุล

๓.๓ นายสุชน ชาลีเขียว

Legislative Institutional Repository of Thailand

๔. ผลการพิจารณา

ที่อรรถพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

นายปภิต พัฒนกุล

และ นายสุชน ชาลีเครือ

ขอแปรญัตติตัดคำว่า “ถมดิน”

“หรือถมดิน” และ “ผู้ถมดิน” ที่ปรากฏอยู่ใน

ร่างพระราชบัญญัตินี้ออกทั้งหมด

คณะกรรมการพิจารณาไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

นายปภิต พัฒนกุล

และ นายสุชน ชาลีเครือ

ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคสอง

ของมาตรา ๓ เป็นดังนี้

“เพื่อประโยชน์ในการป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากการขุดดินหรือถมดิน

ถ้าการขุดดินหรือถมดินอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลหรือสิ่งปลูกสร้าง หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชน รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ในท้องถิ่นนอกจากท้องถิ่นที่ตามมาตราหนึ่งตามที่เห็นว่าจำเป็นก็ได้”

คณะกรรมการพิจารณาไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

มาตรา ๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

ไม่มีการแก้ไข

นายปิติ พัฒน์กุล

และ นายสุชน ชาติเครือ

ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการทำลายของดินหรือสิ่งปลูกสร้าง
~~ที่ทรัพย์สินและที่ดินของที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง~~ ตลอดจนการอื่นที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติตาม
พระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวง
กำหนด

(๑) บริเวณห้ามขุดดิน~~ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง~~

(๒) ความสัมพันธ์ของความลาดเอียงของบ่อดินหรือเนินดินตามชนิดของดิน
ความลึกและขนาดของบ่อดินที่จะขุดดิน ความสูงและพื้นที่ของเนินดิน~~ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง~~ และระยะ
ห่างจากขอบบ่อดินหรือเนินดินถึงเขตที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างของบุคคลอื่น

(๓) วิธีการป้องกันการพังทลายของดินหรือสิ่งปลูกสร้าง

(๔) วิธีการให้ความคุ้มครองและความปลอดภัยแก่คนงานและบุคคลภายนอก

(๕) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขอื่นในการขุดดิน~~ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้าง~~”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙

มีการแก้ไข

นายเกษม สรศักดิ์เกษม

ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคหนึ่ง
ของมาตรา ๙ ไว้

คณะกรรมการการเห็นด้วย

และได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๑ คณะกรรมการ

การขุดดินและถมดิน

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๑
นายเกษม สรศักดิ์เกษม
คณะกรรมการบริหารเห็นด้วยในหลักการ
บางส่วนและได้แก้ไขแล้ว

ไม่มีการแก้ไข
ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๑๑ ไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๒ การขุดดิน

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗

นายปจิต พัฒนากุล
และ นายสุชน ชาลีเครือ

ไม่มีการแก้ไข
ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคหนึ่ง
ของมาตรา ๑๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๗ ผู้ใดประสงค์จะทำการขุดดินโดยมีความลึกจากระดับพื้นดินเกิน
สองห้าเมตรหรือมีพื้นที่ปากการขุดดินเกินหนึ่งร้อยตารางเมตร หรือขุดดินในที่ดินที่
ตั้งอยู่ริมทางรถไฟหรือริมถนนสาธารณะหรือริมทางน้ำสาธารณะ ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนขุดดิน
หรือขุดดินในที่ดินสาธารณะโดยยื่นเอกสารแจ้งข้อมูลดังต่อไปนี้”

คณะกรรมการบริหารไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๙

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

มาตรา ๒๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓

ไม่มีการแก้ไข

นายปภิต พัฒนกุล

และ นายสุชน ขาสีเครือ

ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๒๓ เป็นดังนี้
“มาตรา ๒๓ การขุดบ่อน้ำใช้ที่มีพื้นที่ปากบ่อไม่เกินสี่ร้อยตารางเมตร ผู้ขุดดิน
ไม่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายปภิต พัฒนกุล

และ นายสุชน ขาสีเครือ

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็นมาตรา ๒๓ ทวิ
ดังนี้

“มาตรา ๒๓ ทวิ การขุดดินทำเป็นแหล่งกักเก็บน้ำเพื่อการเกษตรในที่ดินของ
ตนเองหรือมีสิทธิครอบครอง มีระยะห่างจากขอบแหล่งน้ำนั้นถึงเขตที่ดินของบุคคลอื่น
ไม่น้อยกว่าสิบเมตร หรือไม่น้อยกว่ากึ่งของความลึกสุดแล้วแต่ระยะทางใดจะมากน้อย
กว่ากัน ผู้ขุดดินไม่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๓ การถมดิน

ไม่มีการแก้ไข

นายปภิต พัฒนกุล

และ นายสุชน ขาสีเครือ

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ขอแปรญัตติตัดหมวด ๓ ออกทั้งหมด
ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒๖

มีการแก้ไข

มาตรา ๒๗

คณะกรรมการการเลือกตั้งยก

มาตรา ๒๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๙

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๔ พนักงานเจ้าหน้าที่

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๒

ไม่มีการแก้ไข

นายเกิด พัฒนกุล

และ นายสุชน ชำนาญศรี

ขอแปรญัตติแก้ความในวรรคหนึ่ง
ของมาตรา ๓๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๒ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าการขุดดินหรือตัดพรวนดินได้ก่อหรือยาก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลอื่นหรือตัดพรวนดินให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้มีคำสั่งให้ผู้ขุดดิน ผู้พรวนดิน หรือเจ้าของที่ดินหยุดการขุดดินหรือตัดพรวนดิน หรือจัดการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น หรือจัดการแก้ไขการขุดดินหรือตัดพรวนดิน และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือตามที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อป้องกันหรือระงับความเสียหายนั้นได้”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๔

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๕ การยุบยกรณ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๕**มีการแก้ไข**

นายเกษม สรศักดิ์เกษม

ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๓๕ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๕ ผู้ซูดิน ผู้ถมดิน หรือเจ้าของที่ดินผู้ใดไม่พอใจคำสั่งของ
เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง
ให้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ว่าราชการจังหวัดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบ
คำสั่ง

การพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดตั้งคณะกรรมการ
ขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วย อัยการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ โยธาธิการจังหวัด ที่ดิน
จังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด เป็นกรรมการ และให้หัวหน้าสำนักงานจังหวัดเป็นกรรมการ
และเลขานุการ เป็นผู้พิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อวินิจฉัยต่อไป
โดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นผู้ออกคำสั่งตามวรรคหนึ่งในฐานะ
เจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการ

การวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ประกอบวรรคสองและวรรคสาม ให้
ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี ดำเนินการวินิจฉัยให้เสร็จสิ้น
ภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ยังไม่พอใจคำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือ
คณะกรรมการ หรือในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือคณะกรรมการมิได้วินิจฉัยให้เสร็จสิ้น
ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสี่ ให้มีสิทธิฟ้องศาลปกครองที่มีเขตอำนาจได้ภายใน
หกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยหรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว
แล้วแต่กรณี

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งและวรรคสองสาม ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตาม
คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งของ
เจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ยื่นคำขอทุเลาพร้อมอุทธรณ์ ในกรณีเช่นนี้ผู้ว่าราชการจังหวัด
หรือคณะกรรมการจะอนุญาตให้ทุเลาโดยมีเงื่อนไขหรือไม่ก็ได้ หรือจะสั่งให้วางเงินหรือ
หลักทรัพย์ประกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นก็ได้

“คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งเป็นที่สุด”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

LIRT

หมวด ๖ บทกำหนดโทษ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๖

ไม่มีการแก้ไข

นายปิติ พันธ์กุล

และ นายสุชน ขาสีเครือ

ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๓๖ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๖ ผู้ใดทำการขุดดินตามมาตรา ๑๗ หรือทำผิดตามตีพิมพ์มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ โดยไม่ได้รับใบแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๕ วรรคสี่ หรือมาตรา ๒๖ วรรคสี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือเดือนหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หากการกระทำตามวรรคหนึ่งเกิดขึ้นในบริเวณห้ามขุดดินหรือตีพิมพ์ตามมาตรา ๖ (๑) ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๗

ไม่มีการแก้ไข

นายปิติ พันธ์กุล

และ นายสุชน ขาสีเครือ

ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๓๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหนึ่งหมื่นบาทและปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท ตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติตาม”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๘

ไม่มีการแก้ไข

นายปิติ พันธ์กุล

และ นายสุชน ขาสีเครือ

ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๓๘ เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันห้าหมื่นบาท”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๙

ไม่มีการแก้ไข

LIRT

มาตรา ๔๐

ไม่มีการแก้ไข

นายปภิต พัฒนกุล

และ นายสุชน ขาสีเครือ

ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๔๐ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๐ ผู้ชุดใดผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
หนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

มาตรา ๔๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๒

ไม่มีการแก้ไข

นายปภิต พัฒนกุล

และ นายสุชน ขาสีเครือ

ขอแปรญัตติแก้ความในมาตรา ๔๒ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๒ ผู้ใดได้รับคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้จัดการป้องกันความ
เสียหายที่ยาจเกิดขึ้นหรือจัดการแก้ไขการขูดฉูดหรือฉ้อโกง ตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง หรือ
มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสอง
หมื่นบาท แต่ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นจะไม่เกินห้าพันบาท”

คณะกรรมการการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

มาตรา ๔๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๕

ไม่มีการแก้ไข

บทเฉพาะกาล

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๖

ไม่มีการแก้ไข

(๑๐)

อัตราค่าธรรมเนียม

และค่าใช้จ่าย

นายเกษม สวัสดิ์เกษม

คณะกรรมการบริหารเห็นด้วย

และได้แก้ไขแล้ว

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติด้วยความใน (๑) ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

๕. คณะกรรมาธิการได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับ
รายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายโพลย์ ช่างเรียน)

เลขาธิการคณะกรรมการบริหาร

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การชุดดินและถมดิน
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่ เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการชุดดินและถมดิน
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “พระราชบัญญัติการชุดดินและถมดิน
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในท้องที่ดังต่อไปนี้

(๑) เทศบาล

(๒) กรุงเทพมหานคร

(๓) เมืองพัทยา

(๔) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่กฎหมายโดยเฉพาะจัดตั้งขึ้น

ซึ่งรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๕) บริเวณที่มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

(๖) เขตผัง เมืองรวมตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

เพื่อประโยชน์ในการป้องกันอันตรายที่จะ เกิดจากการขุดดินหรือถมดิน ถ้าการขุดดินหรือถมดินอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลหรือต่อสภาพแวดล้อม หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชน รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ในท้องที่อื่นนอกจากท้องที่ตามวรรคหนึ่งตามที่ เห็นว่าจำเป็นก็ได้

ประกาศความรกรงสอง ให้เจ้าพนักงานท้องถื่นประกาศไว้โดยเปิดเผยก่อนวันใช้บังคับไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ประกาศดังกล่าวให้ปัดไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอหรือกิ่งอำเภอ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ทำการกำนัน และที่ทำการผู้ใหญ่บ้านแห่งท้องที่ที่กำหนดไว้ในประกาศ

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ดิน” หมายรวมความถึง หิน กรวด หรือทราย และอินทรีย์วัตถุต่าง ๆ ที่เจือปนกับดิน

“พื้นดิน” หมายความว่า พื้นผิวของที่ดินที่เป็นอยู่ตามสภาพธรรมชาติ

“ขุดดิน” หมายความว่า กระทำแก่พื้นดิน เพื่อนำดินขึ้นจากพื้นดิน หรือทำให้พื้นดินเป็นก่อดิน

“บ่อดิน” หมายความว่า แอ่ง บ่อ สระ หรือช่องว่างใต้พื้นดิน ที่เกิดจากการขุดดิน

“ถมดิน” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ต่อดินหรือพื้นดินเพื่อให้ระดับดินสูงขึ้นกว่า เดิมแต่ไม่รวมถึงการถมดินในทะเลและการก่อสร้างถนนของทางราชการ

“เนินดิน” หมายความว่า ดินที่สูงขึ้นกว่าระดับพื้นดินโดยการถมดิน

LIRT

“แผนผังบริเวณ” หมายความว่า แผนที่แสดงสภาพของที่ดิน ที่ตั้ง และขอบเขตของที่ดินที่จะขุดดินหรือถมดิน รวมทั้งที่ดินและสิ่งปลูกสร้างที่อยู่ข้างเคียง

“รายการ” หมายความว่า ข้อความชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับชนิดของดิน ความลึกของบ่อดินที่จะขุดดิน หรือความสูงของ เนินดินที่จะถมดิน ความลาดเอียงของบ่อดิน หรือ เนินดิน ระยะห่างจากขอบบ่อดินหรือ เนินดินถึงที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างของบุคคลอื่น วิธีการป้องกันการพังทลายของดินหรือสิ่งปลูกสร้าง และวิธีการในการขุดดินหรือถมดิน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า

(๑) นายกเทศมนตรี สำหรับในเขตเทศบาล

(๒) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับใน เขตกรุงเทพมหานคร

(๓) นายก เมืองพัทยา สำหรับใน เขต เมืองพัทยา

(๔) ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล สำหรับใน เขตขององค์การบริหารส่วนตำบล

(๕) หัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมาย โดยเฉพาะจัดตั้งขึ้นกำหนดให้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น สำหรับใน เขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

(๖) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด สำหรับใน เขตท้องที่อื่น นอกจาก (๑) ถึง (๕)

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการขุดดินและถมดิน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่การขุดดินและถมดินซึ่งกระทำ ได้โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายอื่นที่ได้กำหนดมาตรการในการป้องกันอันตรายไว้ตามกฎหมายนั้นแล้ว

มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการพังทลายของดินหรือสิ่งปลูกสร้าง การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการอื่นที่จำเป็น เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

- (๑) บริเวณห้ามขุดดินหรือถมดิน
- (๒) ความสัมพันธ์ของความลาดเอียงของบ่อดินหรือเนินดินตามชนิดของดิน ความลึกและขนาดของบ่อดินที่จะขุดดิน ความสูงและพื้นที่ของเนินดินที่จะถมดิน และระยะห่างจากขอบบ่อดินหรือเนินดินถึงเขตที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างของบุคคลอื่น
- (๓) วิธีการป้องกันการพังทลายของดินหรือสิ่งปลูกสร้าง
- (๔) วิธีการให้ความคุ้มครองและความปลอดภัยแก่คนงานและบุคคลภายนอก
- (๕) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขอื่นในการขุดดินหรือถมดิน

มาตรา ๗ ในกรณีที่ได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดเรื่องใดตามมาตรา ๖ แล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติตามกฎหมายกระทรวงนั้น เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๘

ในกรณีที่ยังมีได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดเรื่องใดตามมาตรา ๖ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดเรื่องนั้นได้

ในกรณีที่ได้มีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดเรื่องใดตามวรรคสองแล้ว ถ้าต่อมา มีการออกกฎกระทรวงกำหนดเรื่องนั้น ให้ข้อกำหนดของข้อบัญญัติท้องถิ่นในส่วนที่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงเป็นอันยกเลิก และให้ข้อกำหนดของข้อบัญญัติท้องถิ่นในส่วนที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงยังคงใช้บังคับต่อไป ได้จนกว่าจะมีการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นใหม่ตามมาตรา ๘ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

การยกเลิกข้อบัญญัติท้องถิ่นตามวรรคสาม ย่อมไม่กระทบกระเทือนต่อการดำเนินการที่ได้กระทำไปแล้วโดยถูกต้องตามข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น

มาตรา ๘ ในกรณีที่ได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดเรื่องใดตามมาตรา ๖ แล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติท้องถิ่นในเรื่องนั้นได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดรายละเอียดในเรื่องนั้นเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง โดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงดังกล่าว
- (๒) เป็นการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดเรื่องนั้นขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงดังกล่าว เนื่องจากมีความจำเป็นหรือมีเหตุผลพิเศษเฉพาะท้องถิ่น

การออกข้อบัญญัติท้องถิ่นตาม (๒) ให้มีผลใช้บังคับได้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการและได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

LIRT

คณะกรรมการจะต้องพิจารณาให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบ
ในข้อบัญญัติท้องถิ่นตาม (๒) ให้เสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น
ถ้าไม่ให้ความเห็นชอบให้แจ้งเหตุผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นทราบด้วย

ถ้าคณะกรรมการพิจารณาข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้นไม่เสร็จภายในกำหนดเวลา
ตามวรรคสาม ให้ถือว่าคณะกรรมการได้ให้ความเห็นชอบในข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้นแล้ว
และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอรัฐมนตรีเพื่อส่งการต่อไป ถ้ารัฐมนตรีไม่ส่งการ
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น ให้ถือว่ารัฐมนตรีได้อนุมัติตามวรรคสอง

มาตรา ๙ การแจ้งหรือการส่งคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามพระราชบัญญัตินี้
ให้ทำเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ผู้แจ้ง ผู้ชุดดิน ผู้ถมดิน เจ้าของที่ดิน
หรือตัวแทน แล้วแต่กรณี ณ ภูมิลำเนาของผู้นั้น หรือจะทำเป็นหนังสือและให้บุคคลดังกล่าว
ลงลายมือชื่อรับแทนการส่งทางไปรษณีย์ก็ได้

ในกรณีที่ไมอาจดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ ให้ปิดประกาศสำเนาหนังสือแจ้ง
หรือคำสั่ง แล้วแต่กรณี ไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ บริเวณที่มีการชุดดินหรือถมดิน
และให้ถือว่าผู้แจ้ง ผู้ชุดดิน ผู้ถมดิน เจ้าของที่ดิน หรือตัวแทน ได้ทราบคำสั่งนั้น เมื่อพ้นกำหนด
เจ็ดวันนับแต่วันที่ได้มีการปิดประกาศดังกล่าว

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
และมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้
และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๓ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๕ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุม เลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๖ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย ตลอดจนเชิญบุคคลใด ๆ มาให้ซัก ทักหรือชี้แจง คำอธิบาย คำแนะนำหรือความเห็นได้

ให้นำมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

หมวด ๒

การขุดดิน

มาตรา ๑๗ ผู้ใดประสงค์จะทำการขุดดินโดยมีผลจากกระต๊อบพื้นดินเกินสาม เมตรหรือมีพื้นที่ปากบ่อดินเกินหนึ่งหมื่นตาราง เมตร หรือมีความลึกหรือพื้นที่ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด ให้แจ้งต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยยื่น เอกสารแจ้งข้อมูลดังต่อไปนี้

- (๑) แผนผังบริเวณที่ประสงค์จะทำการขุดดิน
- (๒) แผนผังแสดง เขตที่ดินและที่ดินบริเวณข้างเคียง
- (๓) รายการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒
- (๔) วิธีการขุดดินและการขนดิน
- (๕) ระยะเวลาทำการขุดดิน
- (๖) ชื่อผู้ควบคุมงานซึ่งจะต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (๗) ที่ตั้งสำนักงานของผู้แจ้ง
- (๘) ภาระผูกพันต่าง ๆ ที่บุคคลอื่นมีส่วนได้เสีย เกี่ยวกับที่ดินที่จะทำการขุดดิน
- (๙) เอกสารและรายละเอียดอื่น ๆ ที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศ

ในราชกิจจานุเบกษา

ถ้าผู้แจ้งได้ดำเนินการตามที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่งโดยถูกต้องแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบรับแจ้งตามแบบที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด เพื่อเป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้แจ้งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และให้ผู้แจ้ง เริ่มต้นทำการขุดดินตามที่ได้แจ้งไว้ได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบรับแจ้ง

ถ้าการแจ้งเป็นไปโดยไม่ถูกต้อง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้แก่ผู้แจ้งให้ถูกต้องภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีการแจ้งตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้แจ้งไม่แก้ไขให้ถูกต้องภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้แจ้งได้รับแจ้ง ให้แก้ไขจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งให้การแจ้งตามวรรคหนึ่ง เป็นอันสิ้นสุด

ถ้าผู้แจ้งได้แก้ไขให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคสาม ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบรับแจ้งให้แก่ผู้แจ้งภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งที่ถูกต้อง

ผู้ได้รับใบรับแจ้งต้อง เสียค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายที่เก็บได้ตามมาตรา ๑๗ วรรคห้า ให้เป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งท้องที่ที่มีการขุดดินนั้น

มาตรา ๑๙ ในระหว่างทำการขุดดิน ผู้ขุดดินตามมาตรา ๑๗ ต้องเก็บใบรับแจ้ง แผนผัง บริเวณ และรายการไว้ที่สถานที่ขุดดินหนึ่งชุด และพร้อมที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจดูได้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ถ้าใบรับแจ้งชำระค ฎหมาย หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้ขุดดินตามมาตรา ๑๗ ขอรับใบแทนใบรับแจ้งต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบถึงการชำระค ฎหมาย หรือถูกทำลายดังกล่าว

มาตรา ๒๐ ผู้ขุดดินตามมาตรา ๑๗ ต้องทำการขุดดินให้ถูกต้องตามกฎหมายกระทรวง ที่ออกตามมาตรา ๖

มาตรา ๒๑ ผู้ขุดดินตามมาตรา ๑๗ ต้องควบคุมลูกจ้างหรือตัวแทนให้ปฏิบัติตาม มาตรา ๒๐ และต้องรับผิดชอบการกระทำของลูกจ้างหรือตัวแทนซึ่งได้กระทำในทางที่จ้างหรือ ตามที่ได้รับมอบหมาย

มาตรา ๒๒ การได้รับใบรับแจ้งจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๑๗ ไม่ เป็นเหตุคุ้มครองการขุดดินที่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลหรือต่อ สภาพแวดล้อม ผู้ขุดดินไม่ว่าจะเป็น เจ้าของที่ดิน ผู้ครอบครองที่ดิน ลูกจ้างหรือตัวแทน ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น เว้นแต่จะมีเหตุที่ไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย

มาตรา ๒๓ การขุดบ่อน้ำใช้ที่มีพื้นที่ปากบ่อไม่เกินสี่ตาราง เมตร ผู้ขุดดิน ไม่ต้องแจ้งต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น

มาตรา ๒๔ การขุดดินโดยมีความลึกจากระดับพื้นดินไม่เกินสาม เมตร เมื่อจะขุดดินใกล้แนว เขตที่ดินของผู้อื่นในระยะที่น้อยกว่าสอง เท่าของความลึกของบ่อดิน ที่จะขุดดิน ต้องจัดการป้องกันการพังทลายของดินตามวิธีที่ควรกระทำ

มาตรา ๒๕ ในการขุดดิน ถ้าพบโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ซากดึกดำบรรพ์ หรือแร่ที่มีคุณค่าทาง เศรษฐกิจหรือทางการศึกษาในด้านธรณีวิทยา ให้ผู้ขุดดินตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๔ หยุดการขุดดินในบริเวณนั้นไว้ก่อนแล้วรายงานให้ เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นทราบภายใน เจ็ดวันนับแต่วันที่พบ และให้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้กรมศิลปากรหรือ กรมทรัพยากรธรณี แล้วแต่กรณี ทราบโดยด่วน ในกรณี เช่นนี้ ให้ผู้ขุดดินปฏิบัติตามให้เป็นไป ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

หมวด ๓

การถมดิน

มาตรา ๒๖ ผู้ใดประสงค์จะทำการถมดินโดยมีความสูงของ เนินดิน เกินกว่าระดับที่ดินต่ำ เจ้าของที่อยู่ข้างเคียง และมีพื้นที่ของ เนินดินไม่ เกินสองพันตาราง เมตร หรือมีพื้นที่ตามที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด ต้องจัดให้มีการระบายน้ำ เพียงพอที่จะไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ เจ้าของที่ดินที่อยู่ข้างเคียงหรือบุคคลอื่น

พื้นที่ที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่ เกินสองพันตาราง เมตร

การถมดินที่มีพื้นที่ เกินสองพันตาราง เมตร หรือมีพื้นที่ เกินกว่าที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่ง นอกจากจะต้องจัดให้มีการระบายน้ำตามวรรคหนึ่ง ต้องแจ้งการถมดินนั้นต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ถ้าผู้แจ้งได้ดำเนินการตามที่ระบุไว้ในวรรคสามโดยถูกต้องแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบรับแจ้งความแบบที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด เพื่อ เป็นหลักฐานการแจ้งให้แก่ผู้นั้น ภายใน เจ็ดวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้ง และให้ผู้แจ้ง เริ่มต้นทำการถมดินตามที่ได้แจ้งไว้ได้ตั้งแต่วันที่ ได้รับใบรับแจ้ง ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๗ วรรคสาม วรรคสี่และวรรคห้า มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในวรรคสามโดยถูกต้องแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบรับแจ้งความแบบที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

มาตรา ๒๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในวรรคสามโดยถูกต้องแล้ว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบรับแจ้งความแบบที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

มาตรา ๒๘ ผู้ถมดินตามมาตรา ๒๖ ต้องทำการถมดินให้ถูกต้องตามกฎหมายที่ออกตามมาตรา ๖

มาตรา ๒๙ ผู้ถมดินตามมาตรา ๒๖ ต้องควบคุมลูกจ้างหรือตัวแทนให้ปฏิบัติตามมาตรา ๒๘ และต้องรับผิดชอบในการกระทำของลูกจ้างหรือตัวแทนซึ่งได้กระทำในทางการที่จ้างหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

หมวด ๔
พนักงาน เจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๐ ผู้ใดได้รับความเสียหายหรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าอาจได้รับความเสียหายจากการขุดดินหรือถมดินอันไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ มีสิทธิร้องขอให้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งให้หยุดการขุดดินหรือถมดินนั้นได้

เมื่อได้รับคำร้องขอตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบสถานที่ขุดดินหรือถมดินและรายงานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่าความเสียหายได้เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นจากการขุดดินหรือถมดินนั้น ให้มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือสั่งให้ผู้ขุดดิน ผู้ถมดิน หรือเจ้าของที่ดินหยุดการขุดดินหรือถมดิน หรือจัดการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นหรือจัดการแก้ไขการขุดดินหรือถมดินนั้นได้ตามที่เห็นสมควร

เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา นี้ ให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายด้วย

มาตรา ๓๑ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบสถานที่ที่มีการขุดดินตามมาตรา ๓๐ หรือการถมดินตามมาตรา ๒๒ ว่าได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ ทั้งนี้ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาทำการ และให้ผู้ขุดดิน ผู้ถมดิน หรือตัวแทนหรือเจ้าของที่ดินอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าการขุดดินหรือการถมดินได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลอื่นหรือต่อสภาพแวดล้อม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้มีคำสั่งให้ผู้ขุดดิน ผู้ถมดิน หรือเจ้าของที่ดินหยุดการขุดดินหรือการถมดิน หรือจัดการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น หรือจัดการแก้ไขการขุดดินหรือการถมดินนั้น แล้วแต่กรณี และให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือตามที่เห็นว่าจำเป็น เพื่อป้องกันหรือระงับความเสียหายนั้นได้

ในกรณี เหตุฉุกเฉิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่ง เป็นหนังสือให้ผู้ขุดดิน ผู้ถมดิน หรือ เจ้าของที่ดินหยุดการขุดดินหรือการถมดิน หรือจัดการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น หรือจัดการแก้ไขการขุดดินหรือถมดินนั้นตามที่ เห็นว่าจำเป็นได้ แล้วรายงานให้ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ทราบทันที ถ้า เจ้าพนักงานท้องถิ่น เห็นชอบด้วยกับคำสั่งของพนักงาน เจ้าหน้าที่ ให้ เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นมีหนังสือภายใน เจ็ดวันนับแต่วันที่พนักงาน เจ้าหน้าที่ ได้มีคำสั่งสั่งให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติ ตามคำสั่งของพนักงาน เจ้าหน้าที่ และให้ถือว่าคำสั่งของพนักงาน เจ้าหน้าที่ เป็นคำสั่งของ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมาตั้งแต่นั้น

ถ้า เจ้าพนักงานท้องถิ่น ไม่มีหนังสือสั่งภายในกำหนด เวลาตามวรรคสอง ให้คำสั่ง ของพนักงาน เจ้าหน้าที่ เป็นอันสิ้นผล

มาตรา ๑๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้อง แสดงบัตรประจำตัวพนักงาน เจ้าหน้าที่ต่อบุคคลที่ เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงาน เจ้าหน้าที่ ให้ เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นและ พนักงานเจ้าหน้าที่ เป็น เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๕

การอุทธรณ์

มาตรา ๑๕ ผู้ขุดดิน ผู้ถมดิน หรือ เจ้าของที่ดินผู้ใดไม่พอใจคำสั่งของ เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๒ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ว่าราชการจังหวัดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการการกรุงเทพมหานคร เป็นผู้ออกคำสั่งตามวรรคหนึ่งในฐานะ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ยื่นคำขอทุเลาพร้อมอุทธรณ์ ในกรณีเช่นนี้ ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือคณะกรรมการจะอนุญาตให้ทุเลาโดยมีเงื่อนไขหรือไม่ก็ได้ หรือจะสั่งให้วางเงินหรือหลักทรัพย์ประกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นก็ได้

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี พิจารณาคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

หมวด ๒

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๖ ผู้ใดทำการขุดดินตามมาตรา ๑๗ หรือทำการถมดินตามมาตรา ๑๖ วรรคสาม โดยไม่ได้รับใบรับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๖ วรรคสี่ แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หากการกระทำตามวรรคหนึ่ง เกิดขึ้นในบริเวณห้ามขุดดินหรือถมดินตามมาตรา ๖ (๑) ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาทและปรับ เป็นรายวันอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาท ตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติตาม

มาตรา ๑๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๙ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการ ตามมาตรา ๑๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๔๐ ผู้ชุดต้นผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดได้รับคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดการขุดดินหรือการถมดิน ตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ ผู้ใดได้รับคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้จัดการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นหรือจัดการแก้ไขการขุดดินหรือถมดิน ตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินห้าร้อยบาท ตลอดเวลาที่ไม่ปฏิบัติตาม

มาตรา ๔๓ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้นอกจากมาตรา ๓๑ วรรคสอง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายมีอำนาจ เปรียบ เทียบปรับผู้ต้องหาได้เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่ เปรียบ เทียบภายในสามสิบวันแล้วให้ถือว่าคดี เลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่ทางพ้นส่วน บริษัทหรือนิติบุคคลอื่นกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ กรรมการ ผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการกระทำอันเป็นความผิดนั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยคนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่า เจ้าของของสิ่งหาวิมทรพย์ที่อยู๋ใกล้ชิดหรือติดต่อกับที่ดินที่มีการกระทำความผิด เกิดขึ้นและได้รับความเสียหายเนื่องจากการกระทำความผิดนั้น เป็นผู้เสียหายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๖ ผู้ใดขุดดินหรือถมดินอันมีลักษณะที่ต้องแจ้งต่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น
ตามพระราชบัญญัตินี้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับในท้องที่ใด ให้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗
หรือมาตรา ๒๒ แล้วแต่กรณี ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับในท้องที่นั้น
และ เมื่อได้ดำเนินการแล้วให้ถือว่าผู้นั้นได้รับใบรับแจ้งตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

อัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย

ค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าธรรมเนียมใบรับแจ้งการขุดดินหรือถมดิน	ฉบับละ	๕๐๐ ๒๕๐๐๐ บาท
(๒) ค่าคัดสำเนาหรือถ่ายเอกสาร	หน้าละ	๕ บาท

ค่าใช้จ่าย

(๑) ค่าพาหนะ เดินทางไปตรวจสอบสถานที่ ขุดดินหรือถมดิน	ให้จ่าย เท่าที่จำเป็นและใช้จ่ายไปจริง
(๒) ค่า เบี้ย เลี้ยง ในการ เดินทางไปตรวจสอบ สถานที่ขุดดินหรือถมดิน	ให้จ่าย เท่าที่จำเป็นตามระเบียบของ ทางราชการแก่ผู้ไปทำงานเพื่ออัตรา ของทางราชการ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอเชิญคณะกรรมการ
ประจำที่นครินทร์ เจริญศรี

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ทางกรรมการมีอะไรจะแถลง
ใหม่ครับ เจริญศรี

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา (รองประธานคณะกรรมการ) :
กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา สมาชิกวุฒิสภา
ในฐานะรองประธานคณะกรรมการการปกครอง ทำหน้าที่แทนประธานฯ

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๓ วันศุกร์ที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๒
ได้มีมติเห็นชอบกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติการขูดดินและถมดิน พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา
กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑ วันนั้น ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติ
เกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๑๐ วัน นับแต่วันที่ส่ง
ร่างพระราชบัญญัติมาถึงวุฒิสภา โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๒
ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติขยายระยะเวลาการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว
ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๑๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย

บัดนี้ คณะกรรมการได้ดำเนินการเสร็จแล้ว จึงขอเสนอต่อที่ประชุม
ได้โปรดพิจารณาด้วย และในร่างดังกล่าวนี้ เนื่องจากได้มีการขอแก้ไขคำผิดจาก
ตัวร่างหน้าที่ ๒ มาตรา ๔ ถ้านิยามว่า “ถมดิน” โดยใช้ความในคํานี้คือ “ถมดิน”
หมายความว่า การกระทำใด ๆ ค่อยดินหรือพื้นที่ดินเพื่อให้ระดับดินสูงขึ้นกว่าเดิมแต่ไม่
รวมถึงการถมดินในทะเลและกระอ่ก่อสร้างถนนของหน่วยงานของรัฐ แต่เป็น “ของหน่วย
งานของรัฐ” ขอได้โปรดพิจารณาครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาฯ

นายพินิต อริยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : ร่างพระราชบัญญัติการขูดดิน
และถมดิน พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณปภิต

นายปภิต พัฒนกุล : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ปภิต พัฒนกุล สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ กระผมได้แปรญัตติร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไว้ในหลายมาตรา แต่กระผมจะไม่ใช้เวลาของสภาให้มากนัก ในประการแรก ที่ถึงวาระที่กระผมจะต้องกราบเรียนก็คือว่า กระผมได้ขอคัดคำว่า “ถมดิน” และ “ผู้ถมดิน” ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกทั้งหมด

ทั้งนี้สืบเนื่องจากกระผมได้แปรญัตติขอให้ตัดความในหมวด ๓ ที่ว่าด้วยเรื่องการถมดินออก ตั้งแต่มาตรา ๒๖ ถึงมาตรา ๒๘ ออก กระผมคิดว่า ถ้าจะอนุญาตให้กระผมได้พูดถึงการตัดหมวด ๓ มาตรา ๒๖ ถึงมาตรา ๒๘ เสียก่อนแล้วสภาเห็นอย่างไร ก็แสดงว่า คำว่า “ขุดดิน” หรือ “ถมดิน” ที่กระผมขอตัดออกจากทุกมาตราที่ตกไป ถ้าสมมุติว่าท่านสมาชิกฯ ไม่เห็นด้วย แต่ถ้าท่านสมาชิกฯ เห็นด้วย กระผมก็ไม่ต้องพูดทุกมาตราเกี่ยวกับเรื่อง “ขุดดิน” และ “ถมดิน” กระผมใคร่ขอร้องท่านประธานฯ ว่าจะอนุญาตอย่างนั้นไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีความเห็นอย่างไรครับ

- ๕/๑

นายนิพนธ์ วิชัยสมุทรศาสตร์ (รองประธานคณะกรรมการสิทธิ) :

กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพด้วย ประเด็นที่ท่านปกติได้ข้อแปรญัตติไว้วันนี้
คำว่า “ถมดิน” เกี่ยวพันทั้งหมด ถ้าที่ประชุมแห่งนี้ให้คงไว้ตามร่างของกรรมาธิการก็คง
ไม่มีประเด็นที่ท่านปกติจะต้องมาอภิปรายเลย ก็คงจะเป็นไปตามที่ท่านปกติได้เสนอไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : อันนั้นคือหมวด ๓ จะอภิปราย
ความรวมหมวด ๓ ไซ้ไหม

นายปกติ พัฒนกุล : ครับ ผมจะหยิบเรื่องหมวด ๓ มาอภิปราย
ท่านรองประธานคณะกรรมการท่านก็เห็นด้วยแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายปกติ พัฒนกุล : ท่านประธานฯ ครับ กระผมใคร่ประทาน
กราบเรียนว่า เหตุใดกระผมถึงได้ขอตัดหมวด ๓ ออกทั้งหมด สาเหตุเนื่องจากกระผม
ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว มีบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการถล่มถลายสิทธิเสรีภาพ
ของบุคคลเป็นอันมาก ทั้งในเรื่องการขุดดินและในเรื่องการถมดิน การจำกัดสิทธิเสรีภาพ
ของบุคคล ฝังอยู่ย่อมกระทำได้ แต่ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ นั้นบอกไว้ว่า จะให้
ใช้ได้เฉพาะเท่าที่จำเป็นเท่านั้น แล้วสภานี้ต้องตีความกัน ออกกฎหมายที่จำกัดสิทธิเสรีภาพ
ของบุคคลเช่นนั้นอย่างเคร่งครัดด้วย ท่านประธานฯ ครับ กระผมดูในเหตุผลที่ได้เสนอ
มาต่อสภาในการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็คือ ไซ้คำว่า “โดยที่ปัจจุบันมีการขุดดิน
เพื่อนำดินไปถมพื้นที่ดินที่ทำการก่อสร้างที่อยู่อาศัยหรือเพื่อกิจการอื่นอย่างกว้างขวาง
แต่การขุดดินหรือถมดินดังกล่าวยังไม่เป็นไปโดยถูกต้องตามหลักวิชาการ จึงอาจก่อให้เกิด
อันตรายแก่ทรัพย์สินและความปลอดภัยของประชาชนได้ สมควรให้มีกฎหมายว่าด้วย
การขุดและถมดินเพื่อให้การขุดหรือถมดินในเขตเทศบาล” กระผมไม่อ่านตอนแรกครับ
ที่กราบเรียนอ่านอย่างนี้ก็เพราะเหตุว่า เพียงแต่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ทรัพย์สินและ
ความปลอดภัยของประชาชนได้ เพียงแต่ อาจ นะครับท่านประธานฯ ก็ออกกฎหมายจำกัด
สิทธิเสรีภาพของบุคคลอย่างมาก เรามีหลักกฎหมายแห่งและพาณิชย์ในบรรพ ๔ ว่าด้วย
ทรัพย์สิน ว่าด้วยกรรมสิทธิ์ที่ดิน ว่าด้วยการใช้แดนกรรมสิทธิ์และเป็นบทบัญญัติ เป็นหลัก
เป็นฐานของบ้านเมืองที่เราถือปฏิบัติกันตลอดมา วันหนึ่งเรจำกัดสิทธิเสรีภาพลงเช่นนี้

๒๓

ว. ๒ (ส. ทัวไป)

ศุภลักษณ์ ๘/๒

กระผมคิดว่า จะก่อความเดือดร้อนยุ่งยากให้แก่พี่น้องประชาชน เจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดิน สมมุติว่า มีที่ดิน ๑๐๐ ไร่ ทำการเกษตร วันหนึ่งเจ้าของที่ดินได้ขุดแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ก็ที่ดินเป็นบ่อน้ำกินน้ำใช้ก็ดี แล้วน้ำดินนั้นไปถมเพื่อปลูกบ้านในที่ดินของตน ซึ่งไม่เกี่ยวข้องและห่างไกลจากที่ดินของบุคคลอื่นน่าจะทำได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แล้วก็ได้ทำมาตลอด ตลอดเวลาที่ผ่านมาก็จำความกันได้ว่า บ้านเมืองเรานั้นมีประชากร ๑๘ ล้านคน บัดนี้ ๖๐ กว่าล้านคนก็ยังไม่เรื่องเช่นว่านี่ สังคมเราอยู่ด้วยการถ้อยทีถ้อยอาศัย การที่จะไปขุดดินจนเป็นเหตุให้ทำความเสียหายแก่ผู้อื่น หรือการถมดิน ที่ทำความเสียหายให้แก่ผู้อื่นนั้นมันน้อยนัก หน้าประชาชนฯ ครับ หาข้อมูลตัวเลขไม่ได้ถามเจ้าหน้าที่ที่มาแจ้งในฐานะตัวแทนรัฐบาลก็ตอบไม่ได้ว่า มีโรงเรียนเรื่องนี้เท่าไร แล้วที่จะขึ้นโรงขึ้นศาลเป็นถ้อยรื้อยความฟ้องร้องกันให้เกิดความยุ่งยากในบ้านเมืองเท่าไรก็ไม่มีข้อมูลตัวเลข แล้วที่ตอบคำถามไม่ได้

ท่านประชาชนฯ ครับ กระผมเห็นว่า กฎหมายที่เขียนมานอกจากจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลอย่างแล้ว กฎหมายนี้ยังเอาโทษแก่ผู้ที่ฝ่าฝืนไม่แจ้งต่อเจ้าพนักงาน แล้วโทษที่วางไว้เป็นโทษที่หนักสยครับ แล้วกฎหมายที่เขียนมาก่อให้เกิดการตีความ และก่อให้เกิดยุ่งยากทะเลาะแวงในหมู่พี่น้องประชาชนเป็นอย่างมาก ซึ่งกระผมจะได้ประธานกรรมาธิการให้ท่านประชาชนฯ ได้แลเห็นในทางบทบาตรนะครับ

กระผมดูในมาตรา ๒๖ ที่ว่าด้วยเรื่องการถมดิน บทบัญญัติในมาตรา ๒๖ ก่อให้เกิดการตีความที่มีปัญหา และไม่สามารถปฏิบัติได้ กระผมขออนุญาตอ่านมาตรา ๒๖ เพื่อท่านสมาชิก จะได้รับฟังและเข้าใจตรงกัน มาตรา ๒๖ บอกว่า “ผู้ใดประสงค์จะทำการถมดิน โดยมีความสูงของเนินดินเกินกว่าระดับที่ดินต่ำเจ้าของที่อยู่ข้างเคียง และมีพื้นที่ของเนินดินไม่เกินสองพันตารางเมตร หรือมีพื้นที่ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด ต้องจัดให้มีการระบายน้ำเพียงพอที่จะไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่เจ้าของที่ดินที่อยู่ข้างเคียงหรือบุคคลอื่น” ท่านประธานฯ ครับ กระผมอ่านมาตรานี้กระผมก็เห็นว่า เวลาที่เราไปใช้บังคับนั้น สมมุติว่า ท่านประธานฯ ท่านมีที่ดินอยู่หน้าครับ ในกฎหมายนี้บอกว่าไม่เกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร คือไม่เกิน ๕๐๐ ตารางวา ถ้าสมมุติว่า ท่านมีที่ดินอยู่ ๕๐๐ ตารางวา คิดถนนสาธารณะ แล้วถ้าถนนสูงสัก ๑ เมตร แล้วท่านประธานฯ ต้องการไปปลูกบ้านตรงนั้นแล้วท่านประธานฯ จะปฏิบัติอย่างไร ในเมื่อที่ดินข้างเคียง ด้านซ้าย ด้านขวา และด้านหลังเขาไม่ถม เจ้าของยังไม่ได้ใช้ เป็นที่ทุ่งนาธรรมชาติ ท่านประธานฯ ต้องถมให้ไ้ระดับถนน และครั้งนี้จะทำท่อระบายน้ำ รางระบายน้ำ หรือจัดให้มีการระบายน้ำไปทางไหน และถ้าถนนสาธารณะเช่นว่าไม่มีท่อระบายน้ำด้วย จะจัดอย่างไรครับ เรื่องนี้กระผมถามเจ้าหน้าที่ กราบเรียนถามท่านประธานคณะกรรมการธิการ เจ้าหน้าที่ที่มาชี้แจงก็อธิบายความไม่ได้ ท่านกรรมการท่านก็ไม่วู้จะตัดสินใจปัญหาได้อย่างไร เมื่อท่านไม่รับกระผมก็สงวนไว้ แต่ออกกฎหมายแล้วตีความไม่ได้ และถ้าตีความตามเนื้อผ้าตรงนี้แล้วพี่น้องประชาชนไม่ถูกรบกวนสิทธิอย่างร้ายแรง ท่านประธานฯ ท่านไปปลูกบ้านตรงนั้นไม่ได้หรือครับ เพราะไม่วู้จะจัดอย่างไร ทั้ง ๆ ที่เรื่องนี้เป็นมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้บัญญัติไว้แล้วเกี่ยวกับการรับน้ำจากที่ดินที่อยู่ในที่สูงและลงมาที่ต่ำ ตามความในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๓๕ วรรคสอง ซึ่งถ้าหากว่าผู้กระทำการระบายน้ำทำให้ที่ดินแปลงต่ำลงมานั้นได้รับความเสียหายอย่างนี้ก็ใช้สิทธิฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายกันได้อยู่แล้ว นั่นประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ใช้บังคับมานานแล้ว และไม่มีโทษครับ แต่พอมากฎหมายฉบับนี้ถ้าไม่ทำตามนี้ มีโทษ ต้องโทษจำคุกอย่างหนัก แรงแมก ท่านประธานฯ ครับ ถ้าฝ่าฝืนไม่แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๒๕

ว. ๒ (ส. ทัวไป)

สรุญญา ๑๐/๓

ต้องโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และถ้าไป
ถมดินในที่ที่ทางกระทรวงมหาดไทยออกข้อกำหนดห้ามถม ต้องโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี
ปรับไม่เกิน ๑ แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ท่านประธานฯ ครับ เป็นโทษที่สูงหนัก
ในเรื่องโทษกระหมกั้แปรญัตติขอลดหย่อน กรรมการก็ไม่ได้นำพา ไม่แก้ไขให้
แม้แต่่น้อย กระหมเห็นว่า เมื่อยังอธิบายความในกฎหมายกันยังไม่ได้ แล้วสภาเราจะ
ออกกฎหมายไปแล้วจำกัดสิทธิเสรีภาพ ตรงนี้~~กระหม~~กระหมเห็นว่า เกินกว่า
ความจำเป็นตามความในมาตรา ๒๕ ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ นอกนั้นกระหมยังมี
เหตุผลอื่นอีกว่า กฎหมายฉบับนี้ออกไปจะต้องก่อให้เกิดความยุ่งยากกลับสนในหมู่พี่น้อง
ประชาชนผู้ใช้กรรมสิทธิ์ที่ดินตามประมวลกฎหมายแพ่งฯ แน่นอนก็คือว่า ได้มีการ
เดิมข้อความ~~กระหม~~ เวลาที่แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการที่จะขอขุดดินหรือถมดิน
ก็ตามแต่ ตามระเบียบที่ทางราชการกำหนดแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถออกไป
ตรวจสอบการถมดินเช่นนั้นได้ -----

- ๑๑/๑

แล้วถ้าพบว่า การถมดินเข่นว่านั้นจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม เจ้าพนักงานก็สามารถสั่งให้หยุดได้ เพราะหมวดนี้ให้ความหมายในมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับด้วย มาตรา ๒๒ นี้ว่าด้วยการขุดถมดิน เมื่อเอามาใช้ก็แสดงว่า เมื่อแจ้งแล้วเจ้าพนักงานก็ไปตรวจ พอไปตรวจแล้วก็พบว่า การถมดินเข่นว่านั้นขัดต่อสภาพแวดล้อม ก็สามารถสั่งให้ระงับ สั่งให้หยุด สั่งให้บรรเทาต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด ถ้าฝ่าฝืนยังต้องโทษจำคุกอีก มีปัญหาว่า คำว่า ขัดต่อสภาพแวดล้อมนั้นหมายความว่าอย่างไร ท่านประธานฯ ครับ กระผมคิดว่า การบัญญัติกฎหมายต้องชัดเจนและประชาชนถูกปิดปากโดยทั่วกันว่า ห้ามมิให้อ่าง ว่า ไม่รู้กฎหมาย เพราะฉะนั้นการบัญญัติกฎหมายจะต้องตีความได้ และภาษาที่เขียนลงไป ในกฎหมายต้องมีความหมายและไม่ก่อให้เกิดการโต้เถียง คำว่า ขัดต่อสภาพแวดล้อมนั้น ในกฎหมายฉบับนี้ทั้งเรื่องการขุดดินและถมดินให้อำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยอยู่ที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ ทั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และเจ้าพนักงานท้องถิ่นวินิจฉัยว่า การใด ๆ บ้าง ที่ขัดต่อสภาพแวดล้อม สมมุติว่า ท่านประธานฯ กำลังถมดินอยู่หรือขุดดินอยู่ในที่กรรมสิทธิ์ของท่านประธานฯ แล้วเจ้าพนักงานไปตรวจสอบ เจ้าพนักงานไปแจ้งบอกว่า ท่านประธานฯ ขุดหรือถมดินขัดต่อสภาพแวดล้อม แล้วมีสิทธิสั่งให้ท่านประธานฯ ระงับยับยั้งหรือ ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ ถ้าท่านประธานฯ ฝ่าฝืนต้องมีความผิดทางอาญา ซึ่งโทษต้องโทษจำคุกอย่างแรง ~~ท่านประธานฯ~~ ครับ คราวนี้คำว่า สภาพแวดล้อมกระผมขอ คำอธิบายจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายรัฐบาลที่มาชี้แจง ขอคำอธิบายจากท่านกรมการ ท่านก็ไม่สามารถทำความเข้าใจกระผมได้ ~~แล้ว~~ปล่อยให้อำนาจการวินิจฉัยไปอยู่ที่เจ้าพนักงาน อย่างนั้นครับ กระผมคิดว่า ไม่ใช่ความสุขไปสู่ราษฎรตามความมุ่งหมายของกระทรวงมหาดไทยในการเสนอกฎหมายเสียแล้ว กระทรวงมหาดไทยนี้ภารกิจก็คือบำบัดทุกข์ บำรุงสุขให้แก่ราษฎร กระผมก็อยากถามว่า แล้วการเสนอกฎหมายนี้ ซึ่งรุนแรงเกินกว่า ความจำเป็นนั้นเป็นการบำบัดทุกข์บำรุงสุขหรือนำความทุกข์ไปสู่ราษฎรกันแน่ และ กระผมเชื่อเหลือเกินว่า ปัญหาจะเกิดขึ้นทุกท้องที่ในประเทศ แล้วก็จะมีการโต้เถียงกัน แล้วก็ มีความขัดแย้งเกิดขึ้นแน่นอนทั้ง ๆ ที่ในกรุงเทพมหานครนั้นมีข้อบัญญัติของ กรุงเทพมหานครว่าด้วยการขุดและถมดินอยู่แล้ว แล้วใช้บังคับมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ ก็ยังไม่มี

เรื่องมีราวอะไร และในเทศบาลอื่นกระผมเชื่อว่า มีข้อบัญญัติของเทศบาลอยู่แล้ว แต่วันหนึ่งเรามาออกกฎหมายครอบคลุมอย่างนี้ ลิดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างนี้แล้วก็ไม่สามารุทำความกระจ่างแจ้งให้ปรากฏได้ วุฒิสภามีหน้าที่ทรงกฎหมาย แก่คำ พิจารณากฎหมายเป็นวาระสุดท้าย กระผมคิดว่าถ้าเราออกกฎหมายไปในลักษณะที่ไม่เป็นคุณอย่างนี้ก็จะปัญหาเกิดขึ้น

อีกประการหนึ่ง ก็คือว่าในชั้นที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรนั้นก็ไม่ปรากฏว่า มีบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องการลดเงินเดือนขึ้นในชั้นกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎร แล้วที่ขณะโหวตกันในสภาผู้แทนราษฎรแล้วเสนอถึงสภาสูง ท่านประธานฯ ครับ กระผมเห็นว่า ควรจะได้พิจารณากันอย่างรอบคอบว่า ควรที่จะใช้บังคับกฎหมายนี้หรือไม่ ถ้าหากเห็นว่า กฎหมายยังไม่มีวาระกระจ่าง แล้วถ้ายกเลิกความในหมวด ๓ ไปเสียวันนี้ก็ไม่น่าจะเกิดความเสียหายแต่ประการใดแก่ประชาชน เพราะรัฐบาลผู้บริหารเองในชั้นแรกก็ยังไม่ได้เสนอบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องการลดเงินเดือนด้วยซ้ำ แสดงว่ารัฐบาลได้พิจารณาแล้วว่า ยังไม่มีเหตุจำเป็น มาเพิ่มขึ้นแล้วก่อให้เกิดปัญหา ถ้าหากวุฒิสภาได้ละเอียดถี่ถ้วนไปเสียกระผมคิดว่า เป็นเรื่องน่าเสียดาย และถ้าไม่รับไปวันนี้ก็อยู่ในวิสัยที่รัฐบาลจะไปดัดแปลงมาได้ อีกสถานหนึ่ง ที่กระผมกราบเรียนว่า ขอตัดทั้งหมวดนี้ กระผมหวังใจในขณะนั้นว่า ท่านกรรมาธิการคงได้พ่อนปรนไปพิจารณา ทบทวนให้รอบคอบเพื่อที่จะให้การใช้บังคับกฎหมายมีความศักดิ์สิทธิ์และ ไม่เป็นที่กินแห่งแคลงใจของสมาชิกรัฐสภาหรือพี่น้องประชาชนในการที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย แต่ว่าท่านกรรมาธิการท่านก็มีความเห็นว่า ชอบแล้วดีแล้ว แล้วท่านก็ไม่ทบทวนแก้ไขทั้ง ๆ ที่ท่านก็รับความเรื่องนี้ให้กระจ่างชัดไม่ได้ ถ้าวันนั้นท่านสามารถอธิบายความให้แก่ท่านสมาชิก ได้กระจ่างชัดก็เป็นคุณพินิจของท่านสมาชิก ทั้งหลายที่จะพิจารณา แต่ถ้าท่านสมาชิก เห็นว่ากฎหมายนี้ยังคลุมเครืออยู่แล้วก่อให้เกิดความยุ่งยากในทางปฏิบัติ และนำความทุกข์ไปสู่ราษฎร ก็ไม่เป็นการยากที่จะใช้ดุลพินิจให้ตัดความในหมวด ๓ ออกทั้งหมด แล้ววันหน้าฝ่ายบริหารก็เสนอกฎหมายมาใหม่ในลักษณะที่เป็นคุณและบังคับได้ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมการธิการ

นายนิพนธ์ วิชัยสมุทรศาสตร์ (รองประธานคณะกรรมาธิการ) :

กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นิพนธ์ วิชัยสมุทรศาสตร์ กรรมการธิการ
 กระผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น จริงอยู่ครับ แต่เดิมที่
 รัฐบาลเสนอมานั้นเป็นร่างพระราชบัญญัติการขุดดิน แล้วมีการมาเพิ่มเติมในชั้นกรรมาธิการ
 ของสภาผู้แทนราษฎร ในชั้นของวุฒิสภาเราได้รับหลักการให้เป็นร่างพระราชบัญญัติขุดดิน
 และถมดิน ส่วนในชั้นกรรมาธิการนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนว่า เราได้พิจารณาอย่าง
 ละเอียดรอบคอบ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกรรมาธิการการปกครองนั้น เราจะทำงานเกี่ยวข้อง
 กับพี่น้องประชาชนในด้านข้อบัญญัติต่าง ๆ หรือว่ากฎระเบียบต่าง ๆ ที่มีปัญหาบังคับใช้กับ
 พี่น้องประชาชน ในเรื่องนี้เรากำลังปัญหาของความเดือดร้อน กำลังถึงการรอนสิทธิของ
 พี่น้องประชาชน แต่จากความเป็นจริงนั้น ในการขุดดินนั้นมีปัญหาอย่างมาก อย่างกรณีขุดดิน
 ถ้ำคนที่ไม่อยู่ในพื้นที่บ้านนอกอาจจะไม่รู้ หรือบางทีในพื้นที่บ้านนอกการขุดดินแต่ละแห่ง
 ก็ไม่เหมือนกันและก็มีมากน้อยต่างกัน กระผมอยากจะกราบเรียนครับ ในจังหวัดนครปฐม
 จังหวัดอ่างทอง เรามีการขุดบ่อดิน ขุดเอาทราย เขาเรียกทรายบก ขุดกันแทบทั้งจังหวัดเลย
 แล้วก็มีการขุดดินเพื่อไปทำบ่อทราย ขุดกันก็มีอยู่แห่งหนึ่งบ่อทรายที่อำเภอโพธิ์ทองเขาขุดลึก
 มาก ปรากฏว่า ห่างจากบ่อทราย ๓๐ กว่าเมตร ๔๐ เมตร ระยะประมาณ ๑๐๐ เมตร ปรากฏ
 ว่า ดินทรุดบ้านเขาพัง ก็มีปัญหาค้นแล้วในกรณีขุดดิน เพราะฉะนั้นในกรณีขุดดินเขาจึง
 กำหนดไว้ว่า ความลึกเท่าไร เนื้อที่ที่ขุดมากน้อยแค่ไหน เป็นปัญหาที่กระทบ เพราะว่า ได้
 พื้นดินเราไม่สามารถที่จะรู้ได้ แต่กรณีที่มีการขุดดินขึ้นมา ดินจะเอาไปที่ไหน ส่วนใหญ่ที่มี
 การขุดดินนอกจากทำบ่อทรายแล้ว ก็มีการขุดดินทำธุรกิจสำหรับขายหน้าดินเอาไปถม
 เพราะฉะนั้นดินหายไปไหนไม่ได้ก็ต้องเอามาดมทั้งนั้น อันนี้ปัญหาที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมใน
 กรณีนี้ขึ้นมาก็คือการถมดินที่มีปัญหาต่อความเดือดร้อนให้กับพี่น้องประชาชน
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงเทพมหานครการถมดินสร้างบ้านเป็นปัญหามากครับ บ้านติดกัน
 หรือในพื้นที่ที่ใกล้เคียงกันมีการถมต่างกัน น้ำไหลขึ้นมาดินละลายลงไป เพราะฉะนั้นต้องมี
 มาตรการ เรื่องนี้ไม่ใช่เป็นเรื่องนั้น เป็นเรื่องที่แจ้ง การที่ออกกฎหมายฉบับนี้เพื่อเป็นการ

ป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายขึ้นมา มีวิธีอะไรที่จะป้องกันได้ก่อนบ้าง ไปถมดินดินละลายหรือดินพังลงไป หรือว่าสูงกว่าอีกแห่งหนึ่ง น้ำหรืออะไรไหลลงไปสิ่งโสโครก ก่อความเดือดร้อนเป็นปัญหามาก และโดยเฉพาะเดี๋ยวนี้ในท้องถิ่นต่าง ๆ ก็ปกครองตนเอง มี อบต. แล้วการก่อสร้างอะไรก็มากขึ้น ปัญหาที่จะเกิดขึ้นตามมา และในเรื่องสิ่งแวดล้อมเหมือนกัน อบต. อบจ. เทศบาลจะต้องมีหน้าที่ดูแลในเรื่องสิ่งแวดล้อม อย่างในกรณีถ้ากองดินไว้สูง ๆ อย่างนี้แล้วไม่ทำอะไร ละลายลงไป ไปกระทบที่โน่นกระทบที่นี้ ถนนบ้าง ก่อความเดือดร้อน มีกองดินครึบ บางทีกองไว้เข้าของที่ใกล้ ๆ ถนนฝนตกจะละลายมา ถนนลื่นอะไรต่ออะไร เกิดอันตรายเยอะแยะ นี่คือสภาพแวดล้อมที่เสียไปมี เพราะฉะนั้นปัญหานี้กระผมอยากจะกราบเรียนว่า เป็นคำตอบที่เราสามารถตอบได้อยู่ว่าอะไรก็ความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชน เพราะฉะนั้นการถมดินเป็นปัญหา ดินมันขุดมาไปไหนไม่ได้ มันสูญละลายไปไม่ได้ แล้วส่วนใหญ่ก็เอาไปถมทั้งนั้น อันนี้เป็นการป้องกัน แต่ว่าขนาดของการถมว่า ถ้าถมเนื้อที่เท่านั้นสูงอย่างนั้นจะต้องมีมาตรการ ที่นี้ในเรื่องของโทษกระผมอยากจะกราบเรียนว่า เรามีโทษขั้นสูงไว้ แต่ไม่มีโทษขั้นต่ำ ก็อยู่ที่ดุลยพินิจของแต่ละรายว่า เกิดกระทบความเสียหายแค่ไหน แล้วความเดือดร้อนแค่ไหน และนี่ก็จะเป็นเรื่องที่ใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาโทษ อาจจะไม่เกิน ๒ ปีนะครับ อาจจะไม่ถึงโทษจำคุกได้ ปรับก็ได้ ปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท อาจจะปรับ ๕,๐๐๐ บาท หรือ ๑๐,๐๐๐ บาท หรือ ๒,๐๐๐ บาท ก็ได้แล้วแต่ ถ้าเขาทำเป็นธุรกิจอาจจะต้องปรับมากกว่าความเดือดร้อนให้คนที่ดินข้างเคียงหรือบุคคลอื่น -----

อันนี้คงเป็นกรณีไป กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ที่เราขึ้นคำว่า “ถมดิน” การถมดินก็มีปัญหาเหมือนกัน เพราะฉะนั้นการกระทำนี้ก็จะต้องขึ้นตามที่ได้พิจารณาและคิดว่า การกระทำที่ได้ใช้พิจารณาแล้ว โดยเฉพาะการกระทำที่การปกครองส่วนใหญ่มักเกี่ยวข้องกับปัญหาของพี่น้องประชาชนมาทั้งสิ้น ท่านเป็นผู้ว่าฯ มา เป็นอธิบดีกรมการปกครองมา ปลัดกระทรวงมหาดไทยมา ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัญหาความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนตลอด สิ่งนี้ได้พบได้เห็นอยู่ เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนยืนยันครับว่า เราได้พิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบและเป็นปัญหาที่กระทบต่อพี่น้องประชาชนอย่างแน่นอนครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายปภิต พัฒนกุล : ท่านประธานฯ ครับ กระผมไม่ได้มีเจตนาว่า

ใครจะทำอะไรได้ตั้งใจและก่อให้เกิดความเสียหายอย่างที่ท่านประธานกรรมการได้ชี้แจงในสภา แต่กระผมบอกว่า กฎหมายฉบับนี้ก่อให้เกิดการตีความ และต้องทะเลาะเบาะแว้ง และก่อความเสียหายกันเกิดขึ้นแน่นอน กระผมกราบเรียนว่า อย่างมาตรา ๑๑ การขุดดินหรือถมดินก็แล้วแต่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เขาไปตรวจสอบ ถ้าตรวจสอบแล้วก็พบว่า การถมดินขัดต่อสภาพแวดล้อมอย่างที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒ คำว่า “ขัดต่อสภาพแวดล้อม” ใครเป็นผู้วินิจฉัย เจ้าหน้าที่วินิจฉัยทั้งสิ้น ถ้าไปถึงเห็นใครกำลังถมดินอยู่ ขุดดินอยู่ แล้วเจ้าพนักงานบอกนี้ขัดต่อสภาพแวดล้อม แค่นั้น เพียงใดที่เรียกว่า “สภาพแวดล้อม” ก็อธิบายความกันไม่ได้ และอยู่ในดุลพินิจของเจ้าพนักงาน ก่อให้เกิดการโต้เถียง ก่อให้เกิดการเป็นถ้อยรื้อความ และถ้าพลดลั้งก็ถูกดำเนินคดีอาญา เพราะไปละเมิดคำสั่งให้หยุด ให้ระงับของผู้ใช้อำนาจ ก็คือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ไปตรวจสอบ ท่านประธานฯ ครับ ตรงนี้ต่างหากที่กระผมก็ไปแปรญัตติขอให้ตัด และกระผมก็ชี้ให้เห็นถึงผลร้ายของการที่ออกกฎหมายในลักษณะเช่นว่านี้ และถ้าจะทำการกฎหมายใหม่ก็ยอมได้ ฝ่ายบริหารเสนอมาใหม่ได้ ไม่ใช่เราจะต้องให้บ้านเมืองไม่มีระเบียบไปเสียทั้งหมด ไม่ใช่แต่ก่อนเราอยู่กันมาได้ตลอด จาก ๑๘ ล้านคน ที่จำความกันได้ คนรุ่นกระผม แล้วยุคท้ายมาถึง ๖๐ กว่าล้านคน แล้วก็ไม่มีปัญหา ในกรุงเทพมหานครก็มีข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครใช้บังคับมา และเราสร้างเมืองขึ้นใหญ่โตมโหฬารยังไม่มีปัญหาฟ้องร้องเรื่องการถมดิน

เพราะเขาถ้อยทีถ้อยอาศัย กรุงเทพมหานครก็ไปตรวจสอบหัวเมืองใหญ่ตรงอื่นก็เช่นเดียวกัน
ยังไม่มีเรื่อง ข้อมูลตัวเลขที่โรงเรียนก็ไม่ปรากฏ ข้อมูลตัวเลขที่เป็นความฟ้องร้องกันในศาล
เรียกค่าเสียหายกันก็ไม่ปรากฏ ทุนประธานฯ ครับ กระผมถึงท้วงติงไว้ตรงนี้ แล้วรัฐบาล
เป็นฝ่ายบริหารย่อมจะรู้ข้อนี้ดี แต่ก่อนรัฐบาลเสนอกฎหมายมาไม่ได้ระบุเรื่องฉ้อโกงกัน
โดยเหตุนี้กระผมจึงทักท้วง แต่ทักท้วงเมื่อแรกต้องการให้แก้ไขในจุดบอดบางจุดที่ก่อให้เกิด
เกิดความเดือดร้อน เสียหายแก่ประชาชน แต่คณะกรรมการบริหารท่านก็ไม่แก้ไขตรงนี้
ก็อย่ากระนั้นเลยกระผมก็สงวนคำแปรญัตติไว้เพื่อให้ตัดตรงนี้ครับ ตัดแล้วทำอะไรใหม่ได้
ฝ่ายบริหารเขารู้ดีครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมการ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา (รองประธานคณะกรรมการ) :

ท่านประธานฯ ครับ กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายป้องกัน และผมอยากจะได้เรียนว่า ไม่มี
กฎหมายฉบับใดที่บอกว่า จัดเจนแล้วไม่ต้องมีการตีความ แม้แต่ทนายเองที่ฟ้องมาว่า
กฎหมายนี้ผิดตามสัญญา ร้อยเปอร์เซ็นต์เลยผิดสัญญา ก็ยังสามารถที่จะสู้คดีได้ มีทางออก
เพราะฉะนั้นไม่มีกฎหมายฉบับใดเลยที่สามารถที่บอกว่า ไม่ต้องตีความ แต่อันนี้ผมอยากจะ
เรียนว่า เจตนารมณ์ไม่ใช่จะมาสร้างความเดือดร้อน ถ้าดูเนื้อหาของกฎหมายทั้งหมดแล้ว
เป็นการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น ไม่ต้องอื่นไกลครับ ในกรุงเทพฯ ข้าง ๆ บ้านผมเอง
มีปัญหาเรื่องถมดิน และอีกบ้านหนึ่งที่ต่ำกว่า เพราะว่า สภาพน้ำท่วม ก็ถมมาสูงกว่าถนน
ตอนหลังถนนก็สูงมาเท่า แล้วอีกบ้านหนึ่งต่ำ ก็เกิดมีการร้องกัน ฟ้องกัน ไปแจ้งความกัน
แต่อันนี้ถ้าเป็นอย่างนี้ ลักษณะต่อไปเมื่อจะทำงานนี้ ถ้าเกินที่กำหนดไว้
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะต้องดำเนินการอย่างนี้เพื่อเป็นการป้องกัน ไม่ให้เกิดปัญหาโดย
ให้แจ้ง เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า กฎหมายต้องมีสภาพบังคับ ไทยต้องมี
ถ้าฝ่าฝืน

ที่นี้อย่างเรื่องกรณีสิ่งแวดล้อม ผมคิดว่า เราต้องดูแลทั้งท้องถิ่น แต่ละสภาพ
คงจะมองว่า สภาพแวดล้อมตายตัวลงไปตรงนี้คงไม่ได้ แต่ละพื้นที่ แต่ละจังหวัด แต่ละ
อำเภอต่างกันเลย ในจังหวัดเดียวกันสภาพแวดล้อมของแต่ละอำเภอก็ต่างกัน คนก็ต่างกัน
เพราะฉะนั้นผมคิดว่า ประเด็นนี้ถ้าดูถึงเนื้อหาจริง ๆ แล้วเป็นเรื่องที่จะเป็นการป้องกัน

และต้องมาแจ้งถ้าทำเกินที่กฎหมายกำหนด ถ้าภายในกฎหมายที่ไม่ได้เขียนไว้ ขอบเขต
 อย่างกรณีขุดลึกไม่เกิน ๓ เมตร ปากบ่อไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือว่าถ้ำความกว้าง
 ที่สุด ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร ก็ไม่ต้องดำเนินการอะไร ก็อย่างที่ผมทราบเรียนว่า เคี้ยวนี้ธุรกิจ
 มากขึ้น ทำบ่อทราย ขุดดินเพื่อขายหน้าดิน เอาดินไปถม ไปอะไรต่าง ๆ กรณีอย่าง
 สนามบินหนองหงส์ต้องขุดดินใช้ทรายเท่าไร อย่างนี้เกิดปัญหาแน่ครับ อย่างที่ผมเรียน
 แต่ต้นแล้วว่า ขุดตรงนี้ แต่อีก ๒๐ - ๓๐ เมตร ห่างไปบ้านเขาทรุด บ้านเขาพัง เพราะจาก
 การขุดตรงนี้ ถ้ามีมาตรการอย่างนี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ดูแลกฎหมายอันนี้
 ก็เกี่ยวข้องกับเรื่องของที่มีความรู้เกี่ยวกับการขุดดิน การอะไรต่าง ๆ ในตัวดินจะทรุด
 อะไรต่าง ๆ สภาพท้องที่ ดินก็ไม่เหมือนกันแต่ละแห่ง บางแห่งขุดลึกเท่าไร โกล่เคียง
 ไม่ทรุดก็มี แต่ก็คงจะต้องมีมาตรการกลางไว้ว่า ประมาณอย่างนี้ เท่านั้นตามที่กฎหมายบัญญัติ
 ควรจะต้องแจ้ง และมีมาตรการที่จะดำเนินการเพื่อแก้ไข ป้องกันไว้ก่อน -----

- ๑๔/๑

เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ก็เป็นกฎหมายป้องกันกันครับท่าน เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนเพื่อทำความเข้าใจต่อท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติว่า ที่เราพิจารณาอันนี้เราได้ใช้วิจญาณญาณทุกด้านแล้วนะครับว่า เหมาะที่จะใช้ในภาวะอย่างนี้ และคิดว่า ไม่น่าจะก่อความเดือดร้อนให้กับพี่น้องประชาชนครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณไพศาลคุณรองเลขาธิการให้ผมชี้แจงตรงนี้นิดหนึ่ง ท่านสมาชิกฯ ครับ จับประเด็นเรื่องนี้ดี ๆ นะ คือกฎหมายนี้มีทั้งเรื่องที่ดินและถมดิน แต่คุณปกติและคุณสุชน ซาลิเกรือ ไม่ทราบอยู่ในนี้หรือเปล่า ได้แปรญัตติว่า เป็นเรื่องถมดินขอไม่ให้ ให้ตัดเรื่องถมดินนี้ออกไปเสีย หมวด ๓ ก้าวด้วยการถมดิน คุณปกติก็สงวนคำแปรญัตติไว้ในที่นี้เพื่อขอให้ตัดเรื่องถมดินออกจากกฎหมายฉบับนี้ แต่ทางคณะกรรมการเห็นว่ามีความจำเป็น ก็อย่างได้ชี้แจงมา ก็ให้ทั้งเรื่องถมดินและขุดดิน เพราะฉะนั้นเอาสำหรับผู้แปรญัตติ สงวนแปรญัตติ มีอีกหรือไม่ครับ คุณสุชนอยู่หรือไม่ครับ ถ้าไม่มีผมถึงจะให้คนข้างเคียงที่อยู่ข้างเคียงจะอภิปรายต่อชี้แจงอีกทีเชิญคุณไพศาลครับ

นายไพศาล พืชมงคล : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายไพศาล พืชมงคล สมาชิกวุฒิสภา กระผมขออนุญาตที่จะอภิปรายสนับสนุนท่านผู้แปรญัตติตก ๒ - ๓ ประเด็น กระผมเห็นว่า สมควรที่จะตัดในหมวดนี้ออกทั้งหมดด้วยเหตุผล ๒ ประการ หรือ ๓ ประการนะครับ

ประการแรกก็คือ กฎหมายในหมวดนี้เป็นบทบัญญัติที่มีขึ้นเพื่อจำกัดคดีสิทธิครอบครองที่ดินของพี่น้องประชาชน ซึ่งในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๓๖ ได้บัญญัติไว้ชัดแจ้งว่า เจ้าของกรรมสิทธิ์ย่อมมีอำนาจที่จะใช้สอยทรัพย์สินของตนเองได้ เพราะฉะนั้นถ้าไม่มีความจำเป็นอย่างถึงที่สุดแล้วรัฐไม่ควรจะไปจำกัดคดีสิทธิในการใช้สิทธิของประชาชนในกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อันนั้น

ประการที่ ๒ ก็คือ กฎหมายนี้เป็นกฎหมายที่ก่อความรำคาญและเพิ่มภาระให้แก่พี่น้องประชาชนอย่างรุนแรงที่สุด กระผมขอเชิญชวนท่านประธานฯ ได้ดูมาตรา ๒๖ ซึ่งเป็นเรื่องในหมวดที่ ๓ ก็จะมีบัญญัติว่าอย่างนั้นนะครับ “ผู้ใดประสงค์จะทำการถมดินโดยมีความสูงของเนินดินเกินกว่าระดับที่ดินข้างเคียงที่อยู่ข้างเคียง และมีพื้นที่ของเนินดิน

ไม่เกินสองพันตารางเมตร” ก็ต้องแจ้งนะครับ นั่นก็หมายความว่า ใครจะถมที่ดินในที่ดิน
 ของตนเอง ไม่ว่าครั้งตารางเมตรหรือ ๑ ตารางเมตร ไม่ว่าจะถมทางเดินหรือจะถมทางเพื่อ
 จะปลูกต้นไม้ หรือจะถมที่ที่ทรุดอะไรสักอย่างนะครับ เพียงสูงกว่าที่ดินของข้างเคียงไม่เกิน
 กว่า ๒,๐๐๐ ตารางเมตร ก็ต้องอยู่ในบังคับอันนี้แล้ว ใครไม่ไปแจ้ง ใครไม่ทำนะครับ ก็มี
 โทษจำคุกถึง ๑ ปี อันนี้จึงเป็นกฎหมายที่บัญญัติให้ประชาชนต้องไปแจ้ง เป็นเรื่องที่เกิด
 ความจำเป็นอย่างยิ่ง-----

- ๑๕/๑

ยกตัวอย่างกรุงเทพฯ ก็ได้รับ เป็นท้องที่มีพื้นที่ลุ่มต่ำ กระผมเชื่อว่าพี่น้องประชาชน
แทบทั่วทั้งพื้นที่จะมีเรื่องต้องถมดินอยู่สม่ำเสมอไม่ว่าอย่างใดก็อย่างหนึ่ง และบ้านเล็ก
บ้านน้อยเมื่อจะถมดินก็ต้องไปจ้าง ถ้าไม่จ้างมีความผิดติดคุก ๑ ปี ปัญหว่า

ให้ประเด็นข้อที่ ๓ ถ้าสมมุติว่า ไม่มีกฎหมายเรื่องถมดินอันนี้จะเดือดร้อน
เสียหายจะเป็นจะตายกันอย่างไรหรือไม่ เมื่อสักครูท่านประธานกรรมาธิการได้ชี้แจงว่า
ได้ก่อความเดือดร้อนรำคาญก่อความเสียหายต่อเจ้าของที่ดินข้างเคียง หรือแม้กระทั่งที่
สาธารณะ ซึ่งเรื่องนี้แม้ไม่มีกฎหมายนี้ก็ยังมีกฎหมายอื่นบังคับอยู่แล้ว นั่นก็คือประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งมีอยู่ถึง ๒ ส่วน ส่วนบทบัญญัติด้วยการละเมิด ซึ่งใคร
ถมที่ดินของตัวเองไปทำให้คนอื่นเสียหาย ก็สามารถที่จะใช้สิทธิฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายตาม
บทบัญญัติว่าด้วยละเมิดได้ และในบทบัญญัติว่าด้วยทรัพย์สิน เจ้าของที่มีที่ดินที่ลุ่มต่ำที่
สูงกว่าก็มีบทบัญญัติอยู่แล้วว่าใครมีหน้าที่ต้องทำอะไร ใครทำให้คนอื่นเสียหาย ผู้ได้รับ
ความเสียหายนั้นก็มิตินที่จะร้องศาล ฟ้องต่อศาลขอให้ระงับยับยั้ง หรือถ้าความเสียหายนั้น
เป็นเรื่องเร่งด่วนรุนแรงก็อาจขอความคุ้มครองชั่วคราวต่อศาล ขอให้ศาลมีคำสั่งชั่วคราวให้
ขจัดความเดือดร้อนนั้นได้ กฎหมายมีอยู่แล้วเป็นเรื่องระหว่างเอกชนต่อเอกชน ถ้าหากว่า
เป็นเรื่องของที่ดินข้างเคียงของเอกชนต่อเอกชน เป็นเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเอกชนต่อ
เอกชน ซึ่งมีบทบัญญัติในกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ถึง ๒ ส่วนรองรับคุ้มครองป้องกันแก้ไข
ความเดือดร้อนเสียหายนั้นอยู่แล้ว ไม่จำเป็นที่รัฐจะต้องเข้าไปแทรกแซงก่อความรำคาญ
ถึงขนาดจะเอาผิดติดคุกติดตะราง หรือถ้าหากว่า ที่ดินข้างเคียงเป็นที่ดินของรัฐและเกิด
ความเสียหายขึ้นต่อสภาพแวดล้อมกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ เขาก็มีหน้าที่ กรมส่งเสริม
คุณภาพสิ่งแวดล้อมก็มีหน้าที่ดูแล หรือแม้ส่วนท้องถิ่นก็จะขอให้ระงับยับยั้งความเสียหาย
นั้นเสียได้ กระผมจึงเห็นว่า กฎหมายที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้เพียงพอที่จะแก้ไขปัญหาการ
ถมดินอยู่แล้วนะครับ ซึ่งควรเป็นเรื่องระหว่างเอกชนต่อเอกชน หากกรณีที่จะมีบทบัญญัติ
ขึ้นมาเพิ่มเติม ซึ่งแม้เป็นการถมดินแม้แต่เล็กน้อยจะทำให้ประชาชนทั่วไปเดือดร้อนมาก
โดยเฉพาะในต่างจังหวัด ซึ่งชาวบ้านก็มีเรื่องถมดินอยู่ตลอดเวลา ใครถมดินไม่เกิน
๒,๐๐๐ ตารางเมตร ต้องแจ้ง ไม่แจ้งติดคุก แต่ถึงกันได้ตลอดครับ เพราะฉะนั้นเรา

ไม่ควรที่จะไปตรากฎหมายที่เพิ่มภาระแก่ประชาชนที่ทำให้ประชาชนเกิดความรำคาญ และขัดต่อการปฏิบัติ ที่สำคัญก็คือว่า เป็นการเพิ่มภาระโดยไม่จำเป็นครับ ขอบขอบคุณครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : กรรมการธิการครับ

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน

วุฒิสภาที่เคารพครับ ผม นายชูวงศ์ ฉายะบุตร สมาชิกวุฒิสภา ผมได้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติที่ดินและถมดิน แล้วก็ได้อภิปรายในวาระที่กฎหมายนี้เข้ามา ในสภา หรือที่ทางรัฐบาลเสนอมาจากสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ผมค่อนข้างจะเห็นด้วยกับ ท่านผู้แปรญัตติที่ได้ให้เหตุผลไปแล้วในความเห็น เพราะว่า ในวาระที่รับหลักการ ผมพูดลักษณะอย่างนั้น-----

- ๑๖/๑

แต่ประเด็นเดียวที่ผมไม่ได้พูดอะไรเลย ผมอยากกราบเรียนอย่างนี้ว่า วุฒิสภาแห่งนี้
รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่ได้รับร่างพระราชบัญญัติว่า เป็นร่างพระราชบัญญัติชุดดิน
แต่รับร่างพระราชบัญญัติว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติชุดดินและถมดิน ถ้าเป็นทั้งชุดดินและ
ถมดิน ก็ต้องมีทั้งถมดินด้วย ผมก็คิดใจอยู่แค่นั้นเอง ผมถึงไม่ได้พูดอะไรเลย ผมเห็นด้วยกับ
ท่านผู้อภิปรายร้อยเปอร์เซ็นต์ ผมไม่ทราบเทคนิคในทางการรับหลักการอะไรต่าง ๆ
จากสภาฯ ที่ผ่านมาได้พูดในประเด็นนี้มาตลอด ในเมื่อรับไปแล้วก็ต้องมีถมดิน ผมอยาก
กราบเรียนมีแค่นั้นนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมาธิการต่อหน้าครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน

วุฒิสภาที่เคารพคะ นันทกา สุประภาตะนันท์ กรรมาธิการ ดิฉันรู้สึกที่ท่านสมาชิกฯ
ผู้แปรญัตติได้กล่าวถึงมาตรา ๒๖ ซึ่งเป็นมาตราแรกของหมวด ๓ ว่าด้วยการถมดินเอาไว้
มาก ซึ่งความจริงดิฉันเองคิดว่าจะเอาไว้กราบเรียนชี้แจงตอนที่ถึงมาตรานี้ แต่เมื่อท่าน
สมาชิกฯ ได้ทำความเข้าใจมาถึงมาตรานี้ก็ต้องขอประทานอนุญาตที่จะชี้แจงในมาตรานี้ คือถ้า
ท่านกรรมาธิการในวาระแรกแล้วจะเห็นว่า เป็นการถมดินที่ไม่เกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร ที่นี้คำว่า
“สองพันตารางเมตร” นี้ ทางเราก็ได้สอบถามทุกผู้แทนกรมโยธาธิการที่มาร่วมชี้แจงแล้ว
เจตนาอันเป็นเรื่องที่จะป้องกันไม่ให้พวกน้ำฝนหรือน้ำอะไรที่ไม่มากมาขลักไหลลงมา
แล้วก็ไหลลงไปในพื้นที่ข้างเคียงเขา คือในเรื่องกรรมสิทธิ์ของที่ดินที่เราจะต้องเคารพนั้นก็
เป็นการถูกต้องอย่างที่ท่านว่า แต่ในระยะเวลาเดียวกันนั้น ผู้ที่เป็นเจ้าของที่ดินที่ทำการ
ถมดินนั้นก็จะต้องเคารพในสิทธิของคนอื่นเขาที่จะไม่ถูกรบกวนหรือได้รับความรำคาญด้วย
เหมือนกัน เพราะฉะนั้นในวาระแรกนี้ ไม่ได้ต้องไปยื่นขออะไรเลย เพียงแต่เราจำกัดไว้
ว่า ถ้าเพื่อจะถมดินไม่เกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร หรือว่าก็ประมาณ ๑ ไร่ ๑ งานอะไรนี้ก็จะ
ต้องจัดให้มีทางระบายน้ำ ซึ่งจะเป็นทางดิน ทางถาวรหรืออะไรก็ได้ทั้งนั้น ที่นี้ที่จะต้องขอ
อนุญาตก็คือในมาตรา ๒๖ วรรคสาม ที่กำหนดบอกว่า ถ้าถมดินเกิน ๒,๐๐๐
ตารางเมตร ถึงจะต้องไปแจ้งกับเจ้าพนักงานท้องถิ่น เนื่องจากว่าการถมดินเพื่อสร้างอาคาร
ของชาวบ้านโดยทั่วไป ความจริงส่วนใหญ่ก็มีพื้นที่ที่ไม่ค่อยจะเกิน ๑ ไร่เท่าไรนัก
เพราะฉะนั้นก็น่าจะเดือดร้อนที่จะต้องปฏิบัติตามนี้ แต่ถ้าถมเกินกว่านี้ตามที่กำหนดนี้

ก็ต้องไปแจ้งให้จัดให้มีการระบายนํ้า เพราะการถมดินในกรณีเช่นนี้ก็เป็นเรื่องที่ใหญ่
หน้อย ก็จะต้องไปแจ้งตามแบบที่เจ้าพนักงานเขากำหนดให้ว่าจะต้องมีการระบายนํ้าอะไร
อย่างไร

อีกประการหนึ่งถ้าท่านไปดูในมาตรา ๒๘ ก็จะเห็นว่า จะมีกฎกระทรวงที่
ออกมาวางกฎเกณฑ์ เช่นอาจจะระบุว่า เจ้าของจะต้องมีบ่อเก็บนํ้าให้อยู่ในที่ของตัวหรือ
อะไรอย่างนี้ก็ตาม ก็เป็นเรื่องที่อยากจะทราบเรียนว่า ถ้าดูไปแล้ว ถ้าเป็นเรื่องเล็กน้อยก็ไม่ได้
อยู่ในเกณฑ์ที่จะต้องมาดำเนินการอะไรตามกฎหมายนี้ ^{ผู้ใด}ในประเด็นอีกอันหนึ่งที่ท่าน
พูดถึงเรื่องสภาพแวดล้อม เรื่องสภาพแวดล้อม คำนี้ก็ได้มีนิยามอยู่ที่ไหน แต่เป็นที่เข้าใจ
กันดีว่าหมายความว่า การถมดินนี้จะทำให้เกิดการเสียหายต่อสภาพแวดล้อมอย่างไร นอกจากนั้น
ได้ชี้แจงแล้วว่า การถมดินนี้จะทำให้เกิดการเสียหายต่อสภาพแวดล้อมอย่างไร นอกจากนั้น
ในฐานะที่ว่ากฎหมายอันนี้ผู้ที่ปฏิบัติงานก็คือเจ้าพนักงานท้องถิ่น คือองค์กรปกครอง
ท้องถิ่นนั่นเอง-----

ซึ่งเราก็ไปดูว่าในเรื่องสภาพแวดล้อมตามรัฐธรรมนูญก็ยังบัญญัติเอาไว้ เช่น อย่างใน มาตรา ๒๕๐ ที่มีคำว่า ให้องค์กรปกครองท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการที่จะส่งเสริมรักษา คุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ของเขา ที่นี้การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไม่ว่าจะเป็น ในด้านการจัดการ การบำรุงรักษา หรือวิธีการใช้ประโยชน์ก็อยู่ในความหมายอันนี้ จึงเห็นว่ามันเป็นเรื่องที่บัญญัติมาโดยสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญเหมือนกัน แต่ส่วนที่ เราจะไปคำนึงถึงว่า ความไม่สุจริตของเจ้าพนักงานท้องถิ่นนั้นก็เป็นเรื่องที่เราจะมีได้ ในทุก ๆ กรณีที่มีกฎหมายออกมาแล้วก็มีการบ้ายเบี่ยงหรือว่าเลไปในการที่จะไม่ปฏิบัติ ให้ตรงต้องตามกฎหมายด้วยความไม่สุจริตของเจ้าพนักงาน ก็มีอยู่ในทุกแห่ง แต่อันนี้เราก็ เชื่อว่า ยังมีการอนุญาตให้ผู้ที่เขาถูกกล่าวหาว่า ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายนี้อาจจะอุทธรณ์ต่อ ผู้ว่าราชการจังหวัดได้ด้วย ก็เป็นสิ่งที่ทำให้เราเห็นว่า มันเป็นความรอบคอบอย่างหนึ่ง ที่ว่าไม่ใช่ว่า เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะใช้อำนาจโดยพลการ กราบขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณปัด ครับ

นายปัด พัฒนกุล : ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ท่านประธานฯ

ครับ กระผมใคร่ขอประทานกราบเรียนในปัญหาที่ว่า ท่านกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ได้พูดถึงว่า ท่านเห็นด้วยกับเหตุผล แต่ข้อใจอยู่นิดเดียวคือ เรื่องของหลักการ หลักการ ที่ว่านี่นะครับ เดิมทีรัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่ผู้แทนราษฎร หลักการ ได้ระบุว่า ให้มีกฎหมายว่าด้วยการขูดดินนะครับ ต่อมากรรมาธิการไปเพิ่มหลักการขึ้นมาว่า และถมดินด้วยนะครับ และมาในขั้นนี้ กระผมมีเอกสารอยู่ในมือ หลักการของกฎหมาย ฉบับนี้ก็คือว่า ให้มีกฎหมายว่าด้วยการขูดดิน หลักการก็ไม่ได้บอกเลยว่า ให้มีกฎหมาย ว่าด้วยการถมดินนะครับ นี่เป็นเรื่องด้อยคำตัวอักษรและพฤติกรรมที่ตามมา แต่กระผม ได้ดูข้อบังคับในการประชุมแล้วนะครับ เท่าที่พอรู้นะครับ ท่านประธานฯ รู้เรื่องนี้นะครับ และกระผมได้ปรึกษาผู้รู้แล้ว ก็ไม่อยากจะเอ่ยชื่ออ้างอิงอะไรหรอกครับ ท่านก็ไม่แน่ใจอยู่ ในที่ประชุม กระผมเรียนตามท่านก่อน แล้วท่านก็บอกว่า ดูแล้วไม่ได้จัดหลักการ เพราะฉะนั้นประกอบกับความเห็นกระผม แล้วก็ผู้รู้ที่กระผมได้กราบเรียนถามนะครับ แล้วกระผมเชื่อว่า ท่านสมาชิกฯ ถ้วนิจได้ ท่านประธานฯ ขณขวบมาตรงนี้ท่านก็รู้ดีว่า มันไม่ได้จัดหลักการหรอกครับ ขอประทานกราบเรียนอย่างนี้

ถัดไปในประเด็นอื่นก็คือว่า เรื่องนี้กระทบกระเทือนต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคล โดยเฉพาะที่ดินในเมืองนครศรีธรรมราช ท่านประธานฯ ครั้น ในชนบท ในพื้นที่เกษตรกรรม ก็ทำมาอยู่ ๔๐ ไร่ ๕๐ ไร่ ๑๐๐ ไร่ แต่สมมุติว่า จุดที่ดิน จุดบ่อตรงใจกลางที่ดินของตัวทำแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร แล้วดินนั้นไปถมในที่ดินของตัวละครรับ จะต้องมาแจ้ง จริงอยู่ว่าเพียงแค่แจ้ง เมื่อแจ้งแล้วเขาไปตรวจครับ ตรวจแล้วถ้าขัดต่อสภาพแวดล้อมเขาอ้างได้นครศรีธรรมราช เที่ยงกันได้ว่าจุดดินสภาพแวดล้อมนี้นครศรีธรรมราช กฎหมายรัฐธรรมนูญบอกว่า บุคคลมีหน้าที่รักษาสภาพแวดล้อม กระผมเคยแปรญัตติ บอกว่า ตรงนี้ก็เถียงกันแน่ แปรญัตติขอเติมลงไปเป็นว่า ตามที่กฎหมายบัญญัติ แล้วกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับหลังต่อมาก็ยังใช้ความข้อนี้อยู่ ก็เพื่อว่าบ้านเมืองเรานั้นกฎหมายต้องชัดเจนครับ อย่าปล่อยให้อึมครึม อย่าปล่อยให้ตีความ สภาฯรู้อยู่แล้วทำไมต้องให้ตีความ ทำไมให้ผู้คน กระบวนถ้อยร้อยความ ทำไมต้องไปอุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัด หรือคณะกรรมการตามกฎหมายฉบับนี้ ทำไมถึงก่อความยุ่งยากได้ขนาดนั้นนครศรีธรรมราช -----

เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า เมื่อสภากรอกกฎหมายอยู่แล้วกฎหมายมีปัญหา ปัญหาที่ต้องพยายามที่จะให้มีปัญหาน้อยที่สุด คราบใดที่ยังมีปัญหายู่ทำไมเราจะต้องเอาความทุกขไปสู่พี่น้องประชาชนล่ะ ทุนประชาชนฯ ครบกระผมใครขอได้โปรดพิจารณาในประเด็นนี้อย่างมาก เพราะว่า ถ้าสภาไม่รับวันนี้ ไม่ยากเกินแก่การที่ฝ่ายบริหารจะได้แก้ไขเพิ่มเติมเข้ามา ไม่ยากให้สภาพิจารณาใหม่ในประเด็นที่ค่อนข้างปรนและไม่ต้องให้เกิดเป็นถ้อยรื้อความไม่ก่อให้เกิดลิดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชนตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ฉะนั้นกระผมขอท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้วินิจฉัยในประเด็นนี้ว่า วันหนึ่งเกษตรกรจะหลุดน้ำเพื่อการเกษตร พี่สวนกำลังจะตาย ทุเรียนกำลังจะตายเพราะผลไม้ทางภาคตะวันออก ทางภาคใต้ ลินจี ลำไย ทางภาคเหนือกำลังจะตาย ราษฎรจะไปขุดดินหรือขุดแล้วดินนั้นไปถม ถ้าไม่แจ้งราษฎรอาจจะต้องติดคุกเพราะไปทำลายสภาพแวดล้อม ตามที่เจ้าพนักงานวินิจฉัยไม่ไร้ตามที่เจ้าของที่ดินวินิจฉัย สภาควรจะออกกฎหมายอย่างนี้หรือครับ ขอท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้ใช้ดุลพินิจด้วยความเคารพขังครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการครับ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา (รองประธานคณะกรรมาธิการ) :

กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม นิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา กรรมาธิการ เรื่องร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้นกระผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ได้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอกฎหมายขึ้นมาฉบับหนึ่ง แล้วสภาผู้แทนราษฎรมิได้รับร่างพระราชบัญญัติการขุดดินถมดินของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้มารวมกับร่าง พ.ร.บ. ขุดดินของรัฐบาล คือรับร่างและมารวมกันเป็นร่าง พ.ร.บ. ขุดดินและถมดิน โดยให้ร่างของรัฐบาลเป็นหลัก เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนว่า ในหลักการและเหตุผลนั้นก่อนที่สภาผู้แทนราษฎรจะพิจารณารายละเอียดของร่างนั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กลายเป็นร่างพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดินด้วยการที่สภาผู้แทนราษฎรรับหลักการและในวุฒิสภาเราก็รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติขุดดินและถมดิน ฉะนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนครับว่า การที่เราจะเขียนกฎหมายอะไรก็ตามที่บอกว่า ไม่ต้องตีความ ไม่มีปัญหา กระผมไม่เชื่อในฐานะที่เป็นนักกฎหมายตัวน้อย ๆ คนหนึ่งที่ไม่มีชื่อเสียงอะไรหรอกครับ

แต่ก็หากินกับกฎหมายมา ๒๐ กว่าปี มีปัญหาทุกเรื่องทุกฉบับ และต้องมีการอุทธรณ์ฎีกา ศาลก็มี ๓ ศาล และทุกเรื่องจะต้องมีกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ทุกกฎหมาย ไม่ทำให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ตัดสินใจโดยที่ไม่ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีความเดือดร้อนหรือมีปัญหายุทธธรณ์ เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนว่า อย่างในกรณีที่เกิดขึ้นเรานี้เราได้คำนึงครบว่า การชดเชยที่จะใช้แหล่งน้ำในการที่จะมาทำเกษตร หรือชดเชยเลี้ยงปลา เลี้ยงกุ้งนั้นสภาพความเป็นจริงแต่ละบ่อไม่เกิน ๒ ไร่หรือครึ่งไร่ แต่ว่าที่เรากำหนดไว้ที่ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร ๖ ไร่เศษนะครึ่ง ๖ ไร่เศษเป็นน้ำท่วมหิม่า ใหญ่โตมโหฬารเลย เพราะฉะนั้นแบบจะไม่มีใครชดเชยกันแบบนี้ แม้แต่บ่อทรายอย่างมากที่สุดก็ ๔ ไร่ นอกจากบ่อที่ใหญ่ ๆ .. จริง ๆ เป็นอุตสาหกรรมที่จะต้องส่งมากเนื้อที่อาจจะกว่า ก็มีกรณีอย่างนี้ที่เราเอาสภาพความเป็นจริงมาดูในกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนว่า กฎหมายฉบับนี้มีผลกระทบ เราไม่ปฏิเสธว่าไม่กระทบต่อน้องประชาชน แต่เป็นการป้องกันที่จะก่อให้เกิดความเดือดร้อน ถ้าไม่จำเป็นจะต้องไปศาลกระผมเรียนตรง ๆ ว่า มีใครอยากไปศาลครึ่งกระผมเป็นทนายกระผมก็ไม่อยากขึ้นศาลเหมือนกัน คดีแต่ละคดีและการร้องขอคุ้มครองชั่วคราวก็ไม่ใช่ง่าย อันนี้ไม่จำเป็นต้องให้พี่น้องประชาชนจะต้องไปมีคดีความถึงศาล ต้องเสียค่าใช้จ่ายอะไรมากมาย นี่เพียงแต่มาแจ้งว่า ถ้าเขามองแล้วว่า มีกฎกระทรวงและท้องถิ่นไปพูดว่า อันนี้ไม่เกิดความเสียหายขึ้นมา ไม่ต้องไปทำวิธีการป้องกันที่ดินจะพังทลายลงมา หรือก่อความเสียหายให้คนอื่นก็ไม่จำเป็น เพราะแต่ละท้องถิ่นจะต้องมีหน้าที่ดูแลกฎหมายอันนี้จะไปใช้แก่ท้องถิ่นเป็นส่วนใหญ่ที่จะต้องดูแลความเดือดร้อน และปัญหานี้และในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กระผมอยากจะกราบเรียนครบว่า เราได้เขียนไว้ในร่างว่า ถ้ามีเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพอะไรก็ให้เป็นไปตามกฎหมาย เราคำนึงอยู่เหมือนกันว่า อะไรที่จะก่อปัญหาให้พี่น้องประชาชน แต่พยายามให้น้อยที่สุดเท่าที่จะน้อยได้ อันนี้กระผมอยากจะกราบเรียนด้วยความสุจริตใจว่า เราพิจารณากฎหมายอันนี้โดยคำนึงถึงสภาพของความเป็นจริงในสังคมที่มีอยู่และขจัดปัญหาที่จะเกิดขึ้นให้น้อยลงด้วยวิธีการ ไปแจ้งและมีวิธีการป้องกัน นี่เป็นเรื่องของการป้องกันมากกว่านะครับ กระผมอยากจะกราบเรียนด้วยความเคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ อภิปรายกันมานานแล้วเรื่องนี้ก็ดูจะไม่เดินไปไหน คือผู้ตรงนี้ เพราะฉะนั้นเห็นจะต้องขอมติจากที่ประชุมคณะครับ คือผู้สงวนก็อยากจะแปรญัตติในหมวด ๓ ขอให้ตัดออกทั้งหมด แต่กรรมาธิการก็โต้แย้ง เราก็ได้ยื่นพอสมควรแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นผมว่าเพื่อให้เรื่องนี้ดำเนินการต่อไปได้ ก็จะต้องขอมติที่ประชุมวินิจฉัยตัดสินเอาว่า จะเห็นด้วยกับผู้สงวนหรือจะเห็นด้วยกับกรรมาธิการครับ เดี่ยวท่านลงคะแนน ถ้าท่านเห็นด้วยกับผู้สงวน คือตัดออกทั้งหมดก็ลงว่า เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการก็บอก ไม่เห็นด้วยนะครับ เชิญลงคะแนนครับ เห็นด้วยกับผู้สงวนก็เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยก็ไม่เห็นด้วยเชิญท่านลงคะแนน เสร็จแล้วก็รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผลออกอย่างไรครับ เลขนี้ไม่มี ไม่ได้กำหนดตรงนี้ ๕๑ กับ ๕๑ ต่อไปก็เป็นหน้าที่ประธานฯ หรือครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : เรียนท่านประธานฯ ครับ คณะเนน . เท่ากันท่านประธานฯ ต้องเป็นผู้ตัดสินชี้ขาดในประเด็นนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผลคะแนนอย่างนี้ก็แสดงว่ากำลังเค็มที่นะครับ เพื่อให้งานนี้ดำเนินไปได้ก็เห็นด้วยกับทางกรรมาธิการก็แล้วกันจะได้ดำเนินการต่อไปครับ เชิญอุปนายก

นายปกติ พัฒนกุล : ท่านประธานฯ ครับ ผมไม่กล่าวล่วงโดยความเคารพท่านประธานฯ นะครับ แต่ว่าเมื่อไหร่ผมจะทักท้วงอะไรที่ใช้ที่นะครับ เพราะว่า วุฒิสภาไม่ว่าจะมีปัญหาอะไรแต่ผมคิดว่าคะแนนที่ถ่วงถ่วงก็หลายท่านนั่งอยู่นอกห้องประชุมคณะครับ ที่นี้ก็ไม่ทราบว่าจะแก้ไขอย่างไร ผมเพียงแค่หาหรือท่านประธานฯ ครับ มันน่าเสียดายนะครับเพราะเหตุว่าคะแนนเท่ากัน แล้วกฎหมายก็ลิดรอนสิทธิเสรีภาพของบุคคล แล้วแต่ท่านประธานฯ จะใช้ดุลพินิจอะไรครับว่าควรจะทำอย่างไรเรื่องนี้นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมก็เสียดาย ก็อย่างนี้ ก็เห็นอยู่อย่างนี้ ผมก็เสียดาย แล้วก็ไม่รู้จะทำอย่างไรก็โหวต ก็เนื่องจากเราโหวต ถ้ายกมือ

เรายังไม่แน่ใจ เราก็อาจจะว่าได้ใหม่ ~~ที่นี่~~ ใหม่ออกมาซัด ๆ อย่างนี้ก็ต้องตัดสินใจครับ

นายปกติ พัฒนกุล : ครับท่านประธานฯ ครับ ผมไม่อยากจะ
กล่าวถึงท่านประธานฯ ครับ โดยความเคารพซึ่ง แล้วอาจจะผ่านขั้นตอนหรืออย่างไร
ก็แล้วแต่นี้ครับ แต่ผมคิดว่า ถ้าหากว่าเพื่อความกระจ่างนี้ได้บ้างใหม่ แล้วท่านเรียก
คนข้างนอกเข้ามาจะครับ ผู้ทรงคุณวุฒิข้างนอกเขามานี้จะครับ แล้วผมจะยอมรับ
โดยคุณผู้ เพราะเรื่องนี้ผมใช้ความรู้สึกนึกคิดเหมือนที่ท่านสมาชิกฯทั้งหลายเขาคิด
จะครับ ท่านอื่น ๆ ก็คิดอย่างผม ท่านก็บ่นว่าเสียค่าย ๆ อยู่ทุกท่าน ท่านประธานฯ ก็บ่น
เสียค่าย ท่านลองใช้ดุลพินิจดูซิครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คงทำอย่างนั้นไม่ได้ เพราะว่า
ออกมาเป็นอย่างนี้ เวลาเราโหวตก็โหวตอย่างนี้ ออกมาอย่างนี้ ก็ทำอย่างนี้จะทำอย่างไร
เพราะว่าต้องให้ผ่านไป ก็เห็นใจที่สุดทั้งสองข้างจะครับ ก็ต้องดำเนินการ เชิญเลขาฯ ต่อ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวน
คำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณาภิจะ ~~มีใจ~~ ใจฟุดอีกใหม่
ก็เห็นใจ แต่ ~~ตัว~~ ก็ถึงกรวครับ

นายปดิด พัฒนกุล : เมื่อสักครู่นี้เป็นเรื่องของการถมดิน แต่ว่าเรื่องขุดดินยังอยู่ กระผมก็ประณัติไว้จริง ๆ กระผมไม่อยากจะทราบเวลาของสภาหรือครับ แต่ว่าเรื่องนี้มีปัญหาจริง ๆ ครับ และกระผมไม่ต้องการให้สภาแห่งนี้ ออกกฎหมายไปแทนว่าไปตายเอาดาบหน้า ไปตีความกันในโรงในศาล แล้วผู้กรณิไปเป็นถ้อยร้อยความกันอีก ในมาตรา ๓ กระผมยังสงวนคำแปรญัตติไว้ เมื่อกระผมแพ้ในเรื่องถมดิน คำว่า “หรือถมดิน” ก็ยังคงอยู่ แต่ผมขอตัด “ต่อสภาพแวดล้อม” คำว่า “ต่อสภาพแวดล้อม” ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงว่า “สภาพแวดล้อม” แปลว่า เข้าใจกันเองได้ แต่นั่นประธานฯ ครับ ใครเป็นคนวินิจฉัย เจ้าหน้าที่เป็นคนไปตรวจหลังจากคนขุดดินเขามาแจ้งแล้ว เขามีสิทธิไปตรวจจนะครับ แล้วก็มีหน้าที่ต้องไปตรวจด้วย พอไปตรวจพบเขาก็ออกความเห็นเลยว่า คุณต้องหยุดนะ ถ้าคุณไม่หยุด คุณผิดกฎหมายแน่ เพราะว่า การขุดของคุณขัดต่อสภาพแวดล้อม ดังนั้นกระผมว่าจะเถียงกันอย่างหนักเลย เเถียงกันแน่นอนว่า แค่นี้พอ เพียงใด แล้วก่อให้เกิดความแตกแยกในหมู่พี่น้องประชาชน ชิงในองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นชุมชนเล็ก ๆ จะต้องมีปัญหาขัดแย้งในหมู่พี่น้องประชาชนแน่ คนที่เป็นเจ้าหน้าที่อาจจะบอกว่า ขัดต่อสภาพแวดล้อม หรือคนที่เป็นเจ้าหน้าที่ก็ขยวนไม่รู้ชัดหรือไม่ชัด แล้วถ้าเขาบอกว่าชัด แล้วเถียงกัน บทสุดท้ายเมื่อเขาตั้งใช้อำนาจตามกฎหมายสั่งให้ระงับ ให้หยุด หรือให้กระทำการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ แล้วไม่ทำ ดังนั้นละครับต้องโทษจำคุกหนักเลย แม้ว่าจะมีการอุทธรณ์ก็ก่อภาระให้แก่ทนายในการที่ต้องไปอุทธรณ์ในประเด็นตรงนี้ และถ้าผู้พิจารณาอุทธรณ์ ไม่ว่าคณะกรรมการหรือผู้ว่าราชการจังหวัดชี้ขาดลงไปอย่างใดอย่างหนึ่ง มีผลให้คนอื่นต้องโทษทางอาญานะครับ มีผลแน่นอนเลย แล้วการอธิบายความในคำว่า “ต่อสภาพแวดล้อม” ไม่ได้ กระผมไม่ขอให้สภาทำอย่างนั้นนะครับ “สภาพแวดล้อม” กระผมก็ดูตามพจนานุกรมเหมือนกันนะครับ เพราะเขียนกฎหมาย กระผมคิดว่า คงไม่เขียนลงไปตามที่นักเขียนอะไรก็เขียน เพราะว่ากฎหมายปิดปากไม่ให้ประชาชนโต้แย้งว่าไม่รู้กฎหมาย แปลว่าคุณต้องรู้ ประชาชนต้องรู้ว่า สภาพแวดล้อมแปลว่าอย่างไร เมื่อกรรมาธิการยังไม่รู้ แล้วประชาชนจะรู้ได้อย่างไร ท่านประธานฯ ครับ กระผมดูจากพจนานุกรม “สภาพ” แปลว่า

“ความเป็นเองตามธรรมชาติของมัน, ลักษณะในตัวเอง, ภาวะ, ธรรมชาติ.” “แวดล้อม” แปลว่า “เฝ้าระวังรักษาอยู่โดยรอบ” เพราะฉะนั้นรวมความแล้วกระผมก็พอประมาณว่า สภาพแวดล้อมน่าจะหมายความว่า เป็นธรรมชาติของมันหรือตามธรรมชาติโดยรอบ ถ้าตามนี้ก็แปลว่า ทำอะไรไม่ได้เลย บุคคลก็ไม่ได้ ธมดินก็ยังไม่ได้เสีย อย่างนี้ก่อให้เกิด การตีความนะครับ รู้อยู่แล้วว่าสภาสูงกลั่นกรองกฎหมาย พอถึงบทกรองไม่ทำแล้ว ก็แปลให้ไปเป็นความกัน กระผมคิดว่า คงเป็นไปไม่ได้ แล้วกระผมไม่เชื่อว่า ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติเมื่อสักครู່ท่านกรุณาลงคะแนนเท่า ๆ กัน แล้วถ้าท่าน อยู่พร้อม กระผมเชื่อว่า ท่านต้องคัดออกแน่ เพราะฉะนั้นความข้อนี้อะไรผมไม่บังอาจ ถ้าวางที่จะพูดมากกว่านี้ แล้วแต่ท่านผู้ทรงคุณวุฒิที่กระผมเคารพทั้งหลาย ดูซ้ายดูขวา กระผมเคารพท่านทั้งสิ้นให้อยู่ในดุลพินิจของท่านทั้งหลายเถอะครับ ขอขอบพระคุณ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ตรงนี้ทางคุณปกติก็แปดผู้ตติ ไว้ ที่ว่า “ธมดิน” นั้นท่านก็ไม่ขัดข้องแล้ว ก็ใส่ไว้ตามเดิม ขอคัดอย่างเดียวกันว่า “สภาพแวดล้อม” หรือ “ต่อสภาพแวดล้อม” ขอให้คัดออก เชิญกรรมการครับ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒยาศาสตร์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียน ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ คำว่า “สภาพแวดล้อม” ที่ได้เขียนไว้ อย่างที่ได้ กราบเรียนตั้งแต่ต้นแล้วว่ แต่ละท้องถิ่น แต่ละสภาพไม่เหมือนกัน เพราะคงจะต้องใช้ ดุลพินิจ เรื่อยมาองว่า เจ้าพนักงานจะคิดร้ายต่อพี่น้องประชาชนตลอด ถ้าไม่ทำลาย สภาพแวดล้อม หรือไม่ทำให้สิ่งแวดล้อมหรือตรงนั้นที่ต้องเสียหรือเกิดมีปัญหามา จะไปวินิจฉัยคงไม่ได้ แต่อย่างน้อยที่สุดจะต้องมีกฎกระทรวงกำหนดกฎเกณฑ์อะไร ทั้งหมดยัง ~~แล้ว~~ ห้องต้นจะไปออกข้อกำหนดอะไร หรือว่าจะไรต่าง ๆ ก็ต้องเป็นไปตาม กฎกระทรวง ถ้าเขาทำตามกฎกระทรวงแล้วจะไปบอกว่ เขาขัดต่อสิ่งแวดล้อมอะไร ต่าง ๆ ก็ไม่ได้ -----

ที่นี้คำว่า “สภาพแวดล้อม” นี้ ในความเข้าใจสามัญสำนึกคงจะต้องคำนึงครบว่า เราสามารถ
 ติความได้ สามารถอธิบายได้ แต่ผู้ก็ต้องดูว่าอะไรเกิดตรงไหน ตรงนี้กระทบหรือไม่ต่อ
 สภาพแวดล้อม มีปัญหาหรือไม่ต่อสิ่งแวดล้อมตรงนี้ ผมคิดว่า นี่เป็นคำสามัญที่ใช้กันอยู่
 คงจะไม่ก่อปัญหาความเดือดร้อนหรือว่าไม่สามารถทำอะไรได้เลย คงไม่เป็นไปตามที่ท่าน
 สมาชิกฯ ได้อภิปราย ผมมองแง่ว่ากฎหมายนี้เร็วก็ยิ่งกัน และผมคิดว่าสภาแห่งนี้ผมเชื่อใน
 คุณยพินิจว่า ความเป็นผู้ทรงคุณวุฒิว่าอะไรที่จะทำแล้วทำได้หรือไม่ได้ ไม่ใช่ว่าเราพิจารณา
 กฎหมายไป ๓ ปีเศษ ๆ เกือบ ๔ ปี เกือบจะครบอายุของวุฒิสภาแห่งนี้กฎหมายที่เรา
 พิจารณาผ่านไป ก็ต้องตั้งกรรมาธิการร่วมขึ้นมา กฎหมายไม่กี่วันนี่สิ่งที่ปัญหาเราก็ก
 ผ่านไป ก็ยังเป็นปัญหากันอยู่ว่าชัดหรือไม่ชัดรัฐธรรมนูญก็ยังมิอยู่ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้
 ผมคิดว่าเป็นเรื่องการป้องกัน เจตนารมณ์เป็นการป้องกันมากกว่า เพราะฉะนั้นอะไร
 ที่ตามนะครับ อย่างที่ผมเรียนบางทีชุดดินไป ถนนของหลวงทุดอยู่ ทุดก็มี อย่างนี้
 สภาพแวดล้อมเป็นอย่างไรรึครับ ก็เสีย เพราะฉะนั้นแต่ละแห่งเราต้องมองครบมีจริง ๆ
 นะครับ ในต่างจังหวัดเจ้าของที่ดินไปชุดดินเข้า ไปกระทรวงถึงถนนหลวงที่เขาให้อันอยู่
 สัญจรไปมา ข้างทางทุดหลายลงไปก็มีเกิดจากการชุดดิน เพราะฉะนั้นสภาพแต่ละแห่ง
 ผมคิดว่าเราจะต้องใช้ดุลยพินิจ แล้วอย่างองเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานที่ปฏิบัติ
 ตามหน้าที่อย่างนี้ในแง่ร้ายทุกกรณี ผมเรียนว่าทุกวันนี้สื่อต่าง ๆ ก็ตาม ความตื่นตัวพี่น้อง
 ประชาชนในการรับรู้สิทธิต่าง ๆ คงไม่ใช่ที่จะไปใช้ดุลยพินิจโดยที่ไม่คำนึงถึงความถูกต้อง
 ความเป็นธรรม และกฎหมายเอื้ออย่างนี้ด้วยเปิดช่องให้เขาที่จะเรียกร้องความเป็นธรรมใน
 กรณีที่เขาถูกกระทบ ผมมองแง่อย่างนี้ นะครับ เพราะฉะนั้นกฎหมายอันนี้พิจารณาถึงความ
 ละเอียดพอสมควรไม่ใช่ว่าเราจะทำให้ประชาชนต้องเดือดร้อน ผมคนหนึ่งละครับอะไรก็
 ตามที่จะทำให้ประชาชนเดือดร้อนผมทำไม่ได้ ผมทำไม่ได้อย่างเด็ดขาดครับ เพราะผมมา
 จากประชาชนตลอด และก็จะต้องไปลงให้ประชาชนพิจารณาอีก ผมมองแง่อย่างนี้ครับ
 ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณปภิต เชิญสุริห์

นายปภิต พัฒนกุล : ท่านประธานวุฒิสภาครับ เนื่องจากว่าผมแปรญัตติ
 คำนี้ในมาตราอื่นด้วยเพื่อไม่ให้เสียเวลาของสภา ผมขอพูดไปถึงมาตรา ๖ เพราะมีถ้อยคำว่า

ผมขอให้ตัดการส่งเสริมและรักษาสภาพสิ่งแวดล้อมเหมือนกัน และในมาตรา ๓๒ ผมขอให้ตัดหรือต่อสภาพแวดล้อมออกเช่นเดียวกัน เพื่อที่จะให้รวบรัด แต่ว่าลงมกลีความ เห็นกันใน ๓ มาตรานี้เลยไม่ต้องเสียเวลาของสภานะครับ ถ้าหากว่า ตรงนี้ท่านสมาชิกฯ ไม่เห็นด้วยก็แปลว่าผมที่แพ้ทุกมาตรานี้ ท่านประธานฯ ครับ ผมไม่ได้มีเจตนาที่จะมอง ผู้ใดไปในแง่ร้ายนะครับ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนี้นะครับ ไม่ได้มุ่งมองอย่างนั้น ใครเขาจะไปมองอย่างนั้นละครับ กฎหมายสันนิษฐานว่าทุกคนโดยสุจริต ที่ผมมองก็คือ มองว่าให้สภาเมื่อมีโอกาสใครตรง เมื่อมีโอกาสป้องกันได้อย่างที่ท่านกรรมการบริหาร นะครับ ท่านไม่ว่าจะต้องปล่อยกฎหมายที่มีปัญหาออกไป แล้วโดยเฉพาอย่างอื่นจะครับ นั่นประธานฯ ครับ ในเหตุผลในการที่รัฐบาลเสนอกฎหมายมานึงเพียงแต่จะใช้คำว่า อย่างนี้ครับ แต่การขุดดินหรือถมดินดังกล่าวยังไม่เป็นไปโดยถูกต้องตามหลักการ จึงอาจ ก่อให้เกิดอันตรายแก่ทรัพย์สินและความปลอดภัยของประชาชนได้ เหตุผลมุ่งอันตราย ต่อทรัพย์สินและความปลอดภัยของประชาชน ในกฎหมายนี้นะครับ ไม่ได้มุ่งเรื่อง สภาพแวดล้อมถ้าสภาพแวดล้อมอย่างที่ผมกราบเรียนท่านประธานฯ ตามพจนานุกรมละก็ นั่นก็ได้ความอย่างนั้นละครับ ผมเพียงแต่ขอให้ตัดตรงนี้ออกไป ท่านกรรมการบริหารท่านก็ ไม่ ยอมที่จะตัดออกไป ยังปล่อยทิ้งให้เป็นปัญหา และปัญหานี้จะเถียงได้ไหมละครับว่า ไม่ ปล่อยให้เจ้าพนักงานวินิจฉัย เเถียงได้ไหมครับ และท่านก็บอกว่าอย่าไปมองคนในแง่ร้าย ใครจะไปมองคนในแง่ร้าย ประเด็นที่สภานี้จะพิจารณาก็คือว่า สภาปล่อยให้อำนาจการ วินิจฉัยว่าขัดต่อสภาพแวดล้อมไปอยู่ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ให้หรือไม่ ตรงนี้ต่างหาก และถ้า ตัดออกผิดต่อหลักการและเหตุผล ไม่ผิดเลย เหตุผลผมประธานกรรมาเรียนแล้ว มุ่งต่อ อันตรายต่อทรัพย์สินและความปลอดภัยของประชาชน ไม่มุ่งต่อสิ่งแวดล้อมหรือ สภาพแวดล้อม ผมขอให้ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติวินิจฉัยว่าขอได้กรุณาใช้ดุลพินิจตัด ข้อความที่ผมไปสวณคำแปรญัตติไว้ออกเสียครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ก็คงจะต้อง ขอมติอีก เหลืออันเดียวว่าจะใส่คำว่า “ต่อสิ่งสภาพแวดล้อม” หรือไม่ครับ ท่านสมาชิกฯ ที่อยู่ข้างนอกกรุณาถ้าเข้ามาได้ก็เข้ามาเถอะครับ ช่วยโหวตหน่อยอย่าให้เท่ากันอีกนะครับ ขอให้โหวตตัดสินไปเลยดีกว่า ผมจะขอมติที่ประชุมครับ ท่านช่วยพิจารณาว่า จะเห็น

ชอบด้วยกับผู้แปรญัตติหรือไม่~~ใช่~~ครับ ท่านเห็นชอบท่านก็บอกว่า เห็นด้วย ไม่เห็นชอบก็
ไม่เห็นด้วย เจริญลงคะแนน~~ครับ~~ เรียบร้อยแล้ว รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๖๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๐ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เห็นด้วย เพราะฉะนั้นก็ตัดคำว่า
“สิ่งแวดล้อม” ออก~~ครับ~~ เห็นด้วย ๖๐ ไม่เห็นด้วย ๔๐ ฉะนั้นก็ถือว่าให้ตัดออก คำว่า
“ต่อสภาพแวดล้อม” เจริญเลขาธิการต่อ

- ๒๒/๑

นายพินิต อรรถะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๔ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณวิรัช

นายวิรัช โสวรรถจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ

กระผม วิรัช โสวรรถจินดา สมาชิกวุฒิสภา ในมาตรา ๔ คณะกรรมาธิการได้เพิ่มเติม
นิยามคำว่า “ถมดิน” นะครุวัช โดยความหมายนั้นจะรับ “ถมดิน” หมายความว่า
การกระทำใด ๆ ค่อดินหรือพื้นดินเพื่อให้ระดับดินสูงขึ้นกว่าเดิม คณะกรรมาธิการได้
เพิ่มเติมว่า “แต่ไม่รวมถึงการถมดินในทะเลและการก่อสร้างถนนของทางราชการ”
กระผมด้วยความเห็นที่มองเห็นเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมนะครุวัช กระผมคิดว่า การที่
คณะกรรมาธิการได้เพิ่มเติมเข้ามานั้นอาจจะทำให้เกิดวัตถุประสงค์ของกฎหมายนะครุวัช
เพราะว่า การถมดินในทะเลนั้น จะมีผลกระทบอย่างยิ่งต่อสภาพแวดล้อม ต่อการ
อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของกระแสน้ำ ซึ่งจะเป็นปัญหา
มากน่าจะมีการตรวจตราและควบคุมนะครุวัช แม้กระทั่งการก่อสร้างถนนของทาง
ราชการ กระผมคิดว่า ก็น่าจะอยู่ในหลักเกณฑ์ของกฎหมายฉบับนี้ เพราะเท่าที่ผ่านมา
นั้น หน่วยราชการหลายหน่วยก็สร้างถนนโดยที่ไม่มีทางระบายน้ำนะครุวัช
ท่านประธานฯ ก็คงจะเห็นนะครุวัช สร้างถนนยกสูงขึ้นมาจากพื้นถนนเดิม แล้วก็ทำให้น้ำ
ไหลเข้าไปในบ้านเรือนซึ่งอยู่ข้างถนน ในที่สุดก็เกิดปัญหาน้ำท่วมในบ้านเหล่านั้น
เพราะฉะนั้นการสร้างถนนของทางราชการก็น่าจะอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับนี้
ก็ควรจะต้องการสร้างทางระบายน้ำ เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อดินซึ่งอยู่ข้างเคียง
ด้วยนะครุวัช แล้วถ้าเขียนอย่างนี้ก็จะมีความต่อไปอีกนะครุวัชว่า ก่อสร้างถนนอย่างนี้
จะรวมถึงไหล่ถนน รวมถึงสะพาน ซึ่งต้องข้ามคลอง เมื่อถนนเชื่อมไปถึงหรือไม่ หรือ
แม้กระทั่งจะรวมไปถึงเรื่องของการก่อสร้างเขื่อน ซึ่งมีการถมดินด้วยหรือไม่นะครุวัช
เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า การที่คณะกรรมาธิการเพิ่มเติมเข้าไป น่าจะเป็นการขัดต่อ
หลักการที่เราได้พิจารณาว่า ต้องการให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างแท้จริง กระผม
จึงไม่เห็นด้วยที่คณะกรรมาธิการได้เพิ่มเข้ามานะครุวัช ขออนุญาตให้ตัดออก ให้คงไว้ตาม
ร่างเดิมครับ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : กรรมการจะชี้แจงเรื่องนี้ใหม่หรือไม่หรือจะให้ขอมติ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ที่กรรมการได้เพิ่มเติมไปนั้น เพราะว่า ถ้าการลงมติในการสร้างถนน ถ้าจะต้องมีประเด็นมีปัญหาอย่างที่ยังคงใช้ตามกฎหมายฉบับนี้แล้ว คงจะต้องมีปัญหาไม่สามารถดำเนินการได้ ที่จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะทั่วไปนะครับ เพราะฉะนั้นในสิ่งที่เกิดขึ้นเรายังได้กำหนดเพิ่มเติมขึ้นในมาตรา ๔ ที่ว่า ไม่ให้รวมถึงการลงมติดังนี้ กับสร้างถนนของทางราชการ เฉพาะของราชการเท่านั้นเองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมจะขอมติที่ประชุมเลยนะครับ คือกรรมการได้แก้ไข มีผู้อภิปรายคัดค้านว่า ให้คงไว้ตามร่างเดิม ฉะนั้นก็ถือความเห็นของกรรมการเป็นแนววินิจฉัยนะครับ ถ้าเห็นด้วยกับกรรมการ ท่านก็คิดว่า เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยก็ว่า ไม่เห็นด้วย ขอเชิญลงคะแนนครับ ถ้าเรียบร้อยก็รวมคะแนนได้ครับ เตียว ๆ ครับ คุณไพศาลยังยกมืออยู่ มีอะไรเชิญครับ

- ๒๓/๑

นายไพศาล พิษมงคล : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายไพศาล พิษมงคล สมาชิกวุฒิสภา เนื่องจากประเด็นที่ท่านประธานฯ กรุณาตั้งสักครู่ สืบสวนกับที่เคยตั้งมาเมื่อก่อนนี้ จึงคิดว่าอาจจะทำให้เกิดความสับสน บางท่านก็กดไปแล้ว บางท่านก็ยังไม่กด ซึ่งความคิดที่ว่าเห็นด้วยนี้หมายถึงเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติที่มีอยู่ เลยทำให้เกิดความสับสน อยากจะขอความกรุณาท่านประธานฯ ได้ตั้งประเด็นใหม่ได้ไหมครับ แล้วกดใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ที่เราทำอะไรเหมือนกัน คือถ้ามีแปรญัตติก็ถือประเด็นที่ผู้แปรญัตติเป็นหลัก ถ้าไม่มีแปรญัตติแต่กรรมการแก้ไข มีคนค้าน ใครจะเห็นด้วยกับกรรมการใหม่ ถ้าไม่เห็นด้วยก็ต้องคงไว้อย่างเดิม เมื่อสักครู่ ผมก็พูดอย่างนี้ มีใครเข้าใจผิดไหมครับ ก็ถือว่าประเด็นของกรรมการเขาแก้ไข แค่มิ คนค้าน ฉะนั้นถ้าใครเห็นด้วยกับท่านกรรมการที่แก้ไข ก็ลงว่าเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ก็คือตามที่คนค้าน มีอะไรสงสัยไหมครับ คุณทองดีมีอะไรเชิญครับ

นายทองดี นิกงรัมย์ : คือการเข้าใจผิดที่ท่านวุฒิสภาฯ ท่านประธานฯ ผม นายทองดี นิกงรัมย์ อยากจะให้ท่านพูดให้ชัดเจน จะเห็นด้วยกับคณะกรรมการเพิ่มเติมหรือไม่ หรือจะเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติตัดออก พูดชัด ๆ อย่างนี้เลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เอาครับ เห็นด้วยกับกรรมการหรือไม่ ถ้าเห็นด้วยก็ลงว่าเห็นด้วย ไม่เห็นด้วยก็ไม่เห็นด้วย โหวดให้ชัด ๆ อย่างนี้ เรียบร้อยแล้ว รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๓๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เห็นด้วย ๓๑ ไม่เห็นด้วย ๕๘ ก็คงไว้ตามร่างเดิมครับเชิญต่อไปครับ

นายพินิต อารยะสิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญครับคุณปัด มาตรา ๖

นายปัด พัฒนกุล : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ มาตรา ๖ กระผม

ได้ประธานกราบเรียนไปแล้ว วิจัยชัยทีเดียว ๓ มาตราเลย เพราะว่า ถ้อยคำกระผมได้กรูณา
เรียนท่านประธานฯ แล้ว เพราะฉะนั้นมาตรา ๖ ก็แปลว่าตัดออก รวมทั้งมาตรา ๓๒ ด้วย
เมื่อสักครู่นี้กระผมถามไว้จะได้ไม่ต้องลงคะแนนกันหลายหน เพราะฉะนั้นมาตรา ๖ ก็แปลว่า
ตัดออกแล้วก็ผ่านไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : กรรมการจัดการข้อใหม่ครบ
ตามนั้น ๓ ครั้ง เรื่องสิ่งแวดล้อมทั้ง ๓ คำ เขาขอไม่ให้เอาใส่สิ่งแวดล้อมลงไป เอาจะครบ
ก็มีคำตรงนั้นเท่านั้น เชิญเขาฯ ต่อ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๑ และมาตรา ๘ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ คณะกรรมการ
การชูดินและถมดิน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๒ การชูดิน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติข้อสองวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณปภิตครับ

นายปภิต พัฒนกุล : ขอบคุณครบท่านประธานฯ ท่านประธานฯ ครับ
กระผมแปรญัตติไว้ในมาตรา ๑๗ โดยกระผมขอเรียนมาตรา ๑๗ บอกว่า “ผู้ใดประสงค์
จะทำการชูดินโดยมีความลึกจากระดับพื้นดินเกินสามเมตรหรือมีพื้นที่ปากบ่อดินเกิน
หนึ่งหมื่นตารางเมตร” กระผมขอแก้ไขเป็นว่าห้าเมตร กับสองหมื่นตารางเมตร ขอตัด
ข้อความที่ว่า “หรือมีความลึกหรือพื้นที่ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด”
และขอตัดต่อไปอีก แต่ว่ากระผมขอประธานกราบเรียนในตอนแรกก่อนว่าทำไมกระผม
ถึงขอแก้เป็น ๕ เมตร และก็มีปากบ่อดินเกิน ๒๐,๐๐๐ ตารางเมตร-----

กระผมใคร่ขอประทานกราบเรียนว่า กระผมคำนึงถึงเกษตรกรครับท่านประธานฯ เพราะว่าการเลี้ยงกุ้งอย่างที่ว่าเมื่อสักครู่นี้ที่ท่านกรรมาธิการท่านก็พูดถึงว่า เพียงพอแล้ว แต่กระผมคิดว่า การเลี้ยงกุ้งก็เป็นธุรกิจที่ทำรายได้ส่งออกกัน แล้วที่ราษฎรอาจจะต้องทางวิชาการก็ยังมีบ่อพักน้ำ บ่อพักน้ำถ้าจำกัดตามนี้ก็ยังมีปัญหาได้เหมือนกัน เพื่อที่ว่าเราส่งเสริมราษฎรในการทำมาหากิน ถ้าขายออกไปอีกหน่อยว่าเราจะได้ไม่ต้องมาแจ้ง แล้วจะได้ไม่ต้องมีปัญหายุ่งยากเดือดร้อนเกษตรกร ก็คือว่า ความลึกไหน ๆ ก็ให้กัน ๓ เมตรได้ กระผมก็ขอเสริมเติมอีก ๒ เมตร แล้วปากบ่อดินโดยร่างของกรรมาธิการก็ชี้ว่า ให้ ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร ผมขอเป็น ๒๐,๐๐๐ เพื่อให้มีเนื้อที่ซึ่งพอที่จะเป็นบ่อพักน้ำขนาดใหญ่ สำหรับธุรกิจขนาดใหญ่ได้ ไหน ๆ เราให้ก็ให้อยู่แล้ว ก็มีเหตุผลอย่างนี้ ส่วนที่ว่าหรือมีความลึก หรือพื้นที่ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด อันนี้เท่ากับว่า ถ้าจะงวักตามร่างเดิมก็คือว่าให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นผู้กำหนดอีก ความลึก ความกว้างความลึกกลายเป็นเรื่อง เอ๊ะ ทำไมไม่เหมือนกันทั้งประเทศ จะบอกว่าแต่ละท้องถิ่นไม่เหมือนกัน กระผมคิดว่าจะก่อให้เกิดความลักลั่นเสียมากกว่า ในเมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสามารถออกข้อกำหนดเป็นกฎกระทรวงได้อยู่แล้วตามความในมาตรา ๖ (๕) ทำไมไม่ออกเสียทีเดียว ทำไมไปปล่อยทิ้งไว้ให้ท้องถิ่นดำเนินการตรงนี้ แล้วสักวัน ท้องถิ่นตรงนี้อยู่ใกล้เคียงกันออกอย่าง อีกท้องถิ่นหนึ่งออกอย่างหนึ่ง แม้ว่าจะให้อำนาจท้องถิ่น แต่กระผมคิดว่าทำไมเราจะต้องทำกฎหมายลักลั่น ทำไมไม่ให้เสมอเหมือนกันเสียเลย ก็มีเหตุผลอย่างที่ได้กราบเรียนกับท่านประธานฯ มาแล้วนะครับ และอีกอย่างหนึ่ง กระผมคำนึงถึงว่า โครงการที่เรียกว่า “ไร่นาสวนผสม” น่าจะอยู่ในวิสัยที่ราษฎรผู้ประกอบอาชีพซึ่งทำกินในที่ดินของตนเอง บางคนถ้าจะมีไร่นา ๕๐ ไร่ ๑๐๐ ไร่ ก็ตามแต่ เพราะเราไม่จำกัดการครอบครองที่ดิน และธุรกิจการเกษตรเวลานี้ก็ทำเป็นธุรกิจการค้ามากขึ้น คือถือครองที่ดินมากขึ้น เพราะฉะนั้นถ้าเราไปจำกัดตรงนี้ก็กระผมคิดว่าจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ในการส่งเสริมด้านการเกษตร แล้วก็ว่าที่จะปล่อยให้อะลุ่มอล่วยให้แก่ราษฎร ไหน ๆ จะออกกฎหมายจำกัดกันแล้ว ทั้ง ๆ ที่กระผมกราบเรียนแล้วว่า ในกรุงเทพมหานครเขาก็มีกฎหมายพิเศษอยู่แล้ว ถ้าจะออกกฎหมาย

จำกัดกันอีกก็อาจจะได้ขยายความตรงนี้เพิ่มเติมอีกหน่อยก็ขอประทานกราบเรียน
อย่างนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : กรรมการการรับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ (กรรมการ) : ท่านประธาน

วุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน นันทกา สุประภาตะนันท์ กรรมการ มาตรานี้เป็นเรื่อง
เกี่ยวกับเรื่องความลึกและขนาดของพื้นที่ที่บ่อนดินที่จะขุดนี้ ที่นี้หลักเกณฑ์ที่กำหนด
ไว้ก็ได้สอบถามทางด้านเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบแล้ว แล้วก็ยังมีภาระหรือไปถึง
กรมประมงด้วย ก็ได้ความว่า โดยทั่ว ๆ ไปสำหรับการขุดบ่อเลี้ยงกุ้งหรือบ่อ
เลี้ยงปลา กรมประมงให้ข้อมูลบอกว่า ทั่ว ๆ ไปบ่อดังกล่าวจะลึกไม่เกิน ๓ เมตร
แล้วนอกจากนี้สระน้ำใช้ที่ชาวบ้านขุดโดยทั่วไปก็จะลึกไม่เกิน ๓ เมตร ที่นี้ตามหลัก
วิชาในระดับความลึกของ ๓ เมตร ดินตามธรรมชาติจะสามารถคงสภาพอยู่ได้ ที่นี้
ฉันถือว่าระดับน้ำได้ดิน หรือสำหรับพื้นที่ดินที่กำหนดเอาไว้เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร
หรือว่าประมาณ ๖ ไร่เศษนี้ ชาวบ้านทั่วไปก็จะไม่ขุดบ่อกว้างใหญ่นขนาดนี้ ถ้าหากว่า
ขุดดินเกินกว่าเกณฑ์นี้ก็มักจะเป็นการขุดในทางประกอบธุรกิจเป็นส่วนใหญ่-----

เพราะฉะนั้นกรมการจึงเห็นว่า การที่เราจะกำหนดความลึกไว้ ๓ เมตร แล้วก็พื้นที่
๑๐,๐๐๐ ตารางเมตรนี้เหมาะสมแล้วก็ไม่กระทบกระเทือนกับเกษตรกรหรือว่าชาวบ้าน
ทั่วไป ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คือเรื่องนี้กรมการไม่ได้แก้ไข
มีคุณปลัดแปรญัตติเท่านั้นเอง คุณปลัดจะพูดต่อ เชิญครับ

นายภักดี พัฒนกุล : ท่านประธานฯ ครับ กระผมขอคำอธิบาย
ประโยชน์หลัง เพราะว่า กระผมอาจจะเข้าใจได้และไม่ต้องลงมติก็ได้ ไม่ใช่ลังกันทุกเรื่อง
นะครับ กระผมขอคำอธิบายตรงที่ว่า “หรือมีความลึกหรือพื้นที่ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น
ประกาศกำหนด” ถ้าตรงนี้ท่านกรมการอธิบายให้มีความกระจ่างกระผมก็ไม่ขัดข้อง
แต่กระผมเชื่อว่า ถ้าปล่อยท้องถิ่นนะครับ ท้องถิ่นแถวสมุทรสาคร แถวสมุทรสงคราม
อะไรที่กระผมเคยไปที่เรียกว่า คลองโคก ตรงนั้นล่ะครับ ถ้าหากว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่น
องค์การบริหารส่วนตำบลตรงนั้นเขาเลี้ยงกุ้งกันมาก และจะกำหนดเกินตรงนี้ ก็แปลว่า
ได้ไซ้ไหมครับ เขากำหนดได้ไซ้ไหมครับความลึก เพราะว่าไซ้ให้อยู่ในอำนาจของท้องถิ่น
แล้วกระผมถือว่า ชาวเลี้ยงกุ้งก็ต้องเข้าใจเรื่องชาวเลี้ยงกุ้งด้วยกัน ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้ว
ไม่ขัดกับเหตุผลที่ท่านว่าตะกั่วหรือครับ ที่วางหลักเอาไว้ ๓ เมตรก็ดี ปากบ่อดินไม่เกิน
๑๐,๐๐๐ ตารางเมตรก็ดี เพราะอยู่ในดุลพินิจของเจ้าพนักงานท้องถิ่น กฎหมายลักษณะครับ
ถ้าอธิบายความข้อนี้ได้กระผมเข้าใจและกระผมก็ไม่คิดใจ ไม่จำเป็นต้องให้เสียเวลาสภา
ในการลงคะแนนอีกครั้ง

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา (รองประธานคณะกรรมาธิการ) :
กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กิจที่ท้องถิ่นจะกำหนดหมายความว่า จะ
กำหนดเกิน ๓ เมตร และกว้างเกิน ๑๐,๐๐๐ เมตรไม่ได้ คือเกิน ๖ ไร่เศษไม่ได้ แต่อาจจะ
กำหนดที่ต่ำกว่าจะเกินไม่ได้เลยหรืเพราะว่า ที่เขียนไว้อย่างนี้หมายความว่าเราให้ดูถึง
สภาพดินแต่ละแห่ง คือบางแห่งจุดไป ๒ เมตร สภาพของดินนั้นเขารู้ว่าจะเกิดปัญหา
ก็อาจจะให้ท้องถิ่นกำหนดว่าไม่ควรเกิน อันนี้ผลกระทบอะไรทั้งหลายผมว่าท้องถิ่นเขาจะ
รู้ดีกว่า แต่อย่างไรก็ตามนะครับ จะลึกเกิน ๓ เมตรไม่ได้แล้วพื้นที่จะเกินไม่ได้ ข้อมูลอันนี้
เกี่ยวกับ ๓ เมตร ผมอยากจะกราบเรียนอย่างที่คุณหญิงนันทภาได้กราบเรียนตั้งแต่ต้นว่า

เราได้ขอข้อมูลข้อเท็จจริงจากหลาย ๆ ฝ่ายในกรณีที่ดินลึกลับ ๓ เมตร มีปัญหาหรือไม่ แล้วสภาพทั่วไป บ่อถ้ำ บ่อปลา หรือเกษตรกรที่ทำจะใช้ให้เป็นแหล่งน้ำในการเพาะปลูก ไม่เกินหรือกรับ ไม่เกิน ๓ เมตรอย่างเด็ดขาด ไม่เกินที่ไหนเกิน เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นข้อมูลมาตรฐานที่เรากำหนดไว้ ซึ่งต่ำกว่านั้นก็ไม่ได้ แต่ว่าท้องถิ่นนี้ผมเรียนได้เลยว่า... จะกำหนดให้เกินกว่านี้ไม่ได้ครับ

นายปิต วัฒนกุล : ท่านประธานฯ ครับ ก็ยังมีปัญหากฎหมายนะครับ ท่านประธานฯ ครับ ถ้ากรรมการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ และตีความกฎหมายอย่างนี้ ผมว่าคงยังกันใหญ่ครับ กฎหมายเขียนเอาไว้ชัดเจนครับ ร่างเดิมของกรรมการบอกว่า “ผู้ใดประสงค์จะทำการขุดดินโดยมีความลึกจากระดับพื้นดินเกินสามเมตร หรือมีพื้นที่ปากบ่อดินหนึ่งหมื่นตารางเมตร หรือมีความลึกหรือพื้นที่ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด ให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยยื่นเอกสารแจ้งข้อมูลดังต่อไปนี้” ผมให้ข้อสังเกตตรงที่บอกว่า “หรือมีความลึกหรือพื้นที่ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด” และกรรมการไปตีความว่า เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะกำหนดเกินกว่า ๓ เมตรไม่ได้ ปากบ่อดินไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตรไม่ได้ เอ๊ะ ถ้าตีความอย่างนี้ก็แปลว่ากรรมการสับสนในปัญหาข้อกฎหมาย แล้วสภาพจะสับสนตามกรรมการหรือไม่ได้ ไม่ได้เลยครับท่านประธานฯ นี่แสดงให้เห็นอำนาจท้องถิ่น ท่านกรรมการบอกว่า ให้อำนาจท้องถิ่นจริง แต่ท้องถิ่นกำหนดเกินกว่านี้ไม่ได้ ท่านประธานฯ ดูข้อกฎหมายครับ กระผมอยากจะให้ท่านกรรมการทั้งหลายได้ช่วยกันใช้ดุลพินิจนะครับ ทำให้เสียเวลากันเปล่า ๆ นะครับ ตรงนี้ผมเชื่อว่าทำให้สภาต้องถึงระดับระงับการพิจารณาของกรรมการเป็นอย่างยิ่งครับ

นายนิพนธ์ วิทัยธร (รองประธานคณะกรรมการ) :

ท่านประธานฯ ครับ ผมกราบเรียนทำความเข้าใจนิดหนึ่ง คือในกรณีถ้าเกิน ๓ เมตร และปากบ่อดินกว้างเกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร เขาให้แจ้ง และมีมาตรการกำหนด แต่ถ้าลึกไม่เกิน ๓ เมตร และที่ปากบ่อดินกว้างไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร ไม่ต้องแจ้ง แต่ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจจะเห็นสภาพดินตรงนั้น ถ้ามันขุดเกิน ๒ เมตรไป แต่ถ้าเกิน ๓ เมตรต้องแจ้งทุกกรณีตามกฎหมาย ในเรื่องนี้กรรมการไม่ได้แก้ไขเปลี่ยนแปลงอะไรเลย แต่หมายความว่า เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะไปกำหนดอะไรที่ผิดไปจากกฎหมายนี้ไม่ได้ เพราะเขาใช้คำว่า เกิน ๓ เมตร คือเกิน ๓ เมตร แต่ต้องน้อยกว่านะครับ ถ้าเกิน ๓ เมตร ขึ้นไปนี้ทำไม่ได้ ต้องแจ้ง เพราะฉะนั้นเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะไปกำหนดอะไรที่เกิน ๓ เมตรโดยไม่แจ้งนี้ไม่ได้ แต่ถ้าเห็นว่าสภาพตรงนั้นพื้นดินหรืออะไร ท้องถิ่นเขาอาจจะแก้ไขปัญหานี้ว่ามันควรจะเท่านี้เท่านี้ แต่ถ้ามันอย่างนี้แล้วมันจะต้องดำเนินการ นี่เพียงแค่ให้แจ้งแล้วมีมาตรการ มาตรการจะต้องทำอะไร ๆ เท่านั้น ในเรื่องนี้ผมเรียนว่า กรรมการไม่ได้เปลี่ยนแปลงแก้ไขอะไรเลย แล้วก็ผมคิดว่าท้องถิ่นจะกำหนดอะไรที่ไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริงผมคิดว่าท้องถิ่นคงไม่ทำละครับ เพราะว่า เดียวนี้ท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นก็มาจากการเลือกตั้งทั้งสิ้น ถ้าทำอะไรที่ก่อความเดือดร้อนให้กับประชาชนเขาก็ต้องคำนึงเหมือนกัน ผมมองในแง่อย่างนี้ แล้วเราก็มองกฎหมายว่า มันก็น่าจะชัดเจนในตัวเนื้อหาของกฎหมายอยู่แล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ข้อนี้ไม่ได้มีการแก้ไขอะไร

นายปภิต พัฒนกุล : ท่านประธานฯ ครับ ผมแปรญัตติไว้ ขอดิฉันจะครับ คือผมขอตัด การให้อำนาจเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการกำหนดความลึกความกว้าง เพราะเพื่อที่จะให้กฎหมายนี้ใช้บังคับทั่วประเทศเหมือนกัน ไม่ให้ลักลั่น แต่กรรมการอ่านกฎหมายแล้วไม่ได้ความไปไหนเลย ตีความบอกว่า เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะกำหนดลึกเกินกว่า ๓ เมตรไม่ได้ ความลึกนะครับ และที่ความกว้างเกินกว่า ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตรไม่ได้ ซึ่งจริง ๆ แล้วเขาจะกำหนดเท่าไรก็ได้ครับ จะกำหนดกี่เมตรก็ได้ครับ เพราะว่า ให้อำนาจเขาไว้ แล้วเขาคงไหนมาตีความว่าเขาจะกำหนดเกินวรรคต้นไม่ได้ นี่แปลว่าให้อำนาจกรรมการเขาไว้ผมถึงขอตัด เพื่อให้กฎหมายบังคับใช้ทั่วประเทศ อย่างนี้ผมก็จำเป็นต้องขอให้ที่ประชุม

วินิจฉัยว่าควรตัดไหม เพื่อให้กฎหมายใช้บังคับเหมือนกันทั้งประเทศ ไม่ลัดกัน แล้วไม่ให้
อำนาจเจ้าพนักงานท้องถิ่น ขอประทานการเรียนอย่างนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญกรมการครับ

นายนิพนธ์ วิสินธุยุทธศาสตร์ (รองประธานคณะกรรมการ) :

ท่านประธานวุฒิสภาครับ ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ครับ คือจะไปออกเกินไม่ได้
หรือครับ เกิน ๓ เมตรออกข้อกำหนดไม่ได้ ถ้าเกินก็ต้องแจ้งตามกฎหมายอยู่แล้ว
ข้อกำหนดจะไปออกขัดกฎหมายไม่ได้ ประการหนึ่งที่ยากจะกราบเรียน สิ่งที่ทำให้ท้องถิ่น
เขากำหนด เพราะว่า สภาพอย่างที่ผมเรียนแต่ต้นแล้วว่า ในท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นมันไม่
เหมือนกัน แต่ว่ากฎหมายก็เขียนเป็นมาตรฐานไว้ ถ้าเกินก็ต้องแจ้ง ท้องถิ่นจะไปออกเกิน
ไม่ได้อยู่แล้วในตัว เพราะว่า มันไปขัดหลักของกฎหมาย ข้อกำหนดอะไรก็ตามมันขัด
กฎหมายไม่ได้ ต้องอาศัยกฎหมายแล้วกำหนด

นายปกิจ พัฒนกุล : นิดเดียวครับท่านประธานฯ เพื่อขจัดข้อสงสัยใน
เรื่องนี้ กระผมกราบเรียนขอประทานท่านประธานฯ ได้กรุณามาตรานี้ และท่านสมาชิกฯ
ด้วยนะครับ ก็คือว่า กระผมถามกรมการที่ว่า ที่เขียนอย่างนี้ ตอนต้นบอกว่า การขุดดิน
โดยมีความลึกระดับพื้นดินเกิน ๓ เมตร ปากบ่อดินเกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร หรือมีความ
ลึก หรือพื้นที่ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด อันนี้เป็นการให้อำนาจเจ้าพนักงาน
ใช้ไหม และเจ้าพนักงานจะกำหนดเท่าไรแล้วแต่เจ้าพนักงานเห็นสมควร ใช้หรือไม่ ถ้าเห็น
ว่าใช้ -----

- ๒๖/๑

กระผมก็คิดว่ากฎหมายฉบับนี้ทำให้เกิดความสับสน ก็เสียตัดตรงนี้เสีย ก็ถือว่าต้องไปตามวรรคแรก ข้อความตอนต้น เพราะว่า รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดตามคำแนะนำของคณะกรรมการได้อยู่แล้ว ตามความในมาตรา ๖ (๕) กระผมอธิบายนตั้งแต่ตอนต้นแล้ว แต่กรรมาธิการกลับไม่บอกว่า เจ้าหน้าที่งานท้องถิ่นที่เขียนตามนี้ไม่สามารถที่จะกำหนดความลึกเกินกว่า ๓ เมตร และความกว้างไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตรได้ ตรงนี้กระผมดูเนื้อความแล้วไม่ใช่อย่างนั้น กระผมหวังดีถึงคัดออกจนครบ เพราะฉะนั้นก็อาจจะต้องให้สภาวินิจฉัยแล้วกระมังครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เอาอย่างนี้คือ กรณีนี้เราจะไปตีความกฎหมายก็ตีขัดแย้งกันได้ มี ๒ กรณีคือ ๑. กฎหมายกำหนดไว้แน่นอนว่า ถ้าลึกเกิน ๓ เมตร ปากทางกว้างเกินกว่า ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร ต้องแจ้งเขา ประการที่ ๒ กรณีพื้นที่อาจจะแตกต่างกัน เขากำหนดให้อำนาจท้องถิ่นไปพิจารณาด้วย ก็แก่นี่เขาจะพิจารณาอย่างไร เพราะฉะนั้นอันนี้ไม่ได้แก้ไข แต่คุณปกติก็อยากจะแปรญัตติให้ตัดอำนาจเจ้าพนักงานออก แต่ทั้งนี้เป็นกฎหมาย ทางกรรมาธิการเขาไม่ได้แก้ไขมาเป็นร่างเดิม ร่างที่ส่งมาจากสภาผู้แทนราษฎร เข้ามี ๒ กรณี คือ ๑. กฎหมายกำหนดไว้ ๒. อำนาจเจ้าพนักงานท้องถิ่น คุณปกติก็ไม่อยากให้อำนาจเจ้าพนักงานท้องถิ่นไว้ จะเอาแค่กฎหมายกำหนดไปตายตัวเลย ก็แค่นั้น ฉะนั้นผมจะถามมติเลย

นายโกวิท สุรัสวดี : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม โกวิท สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา ความจริงผมก็นั่งฟังในกฎหมายฉบับนี้มาเป็นเวลาพอสมควร สำคัญที่สุดก็คือว่า ในมาตรานี้ถ้าเราดูแล้ว เราจะเห็นได้ชัดว่า เป็นเรื่องระหว่างเฉพาะตัวบุคคลหรือผลประโยชน์ของบุคคลกับเจ้าหน้าที่ที่จะมาจนถึงในเรื่องของส่วนรวม ประเด็นอยู่ตรงที่ว่า ในการทำกิจกรรมในลักษณะนี้ถ้าเราเปิดกว้างจนเกินไป โดยที่ไม่ให้เจ้าหน้าที่เขตดูแล ผลกระทบที่ตามมาอาจจะมหาศาล กระผมเคยมีโอกาสได้คุยกับผู้ที่มีความเชี่ยวชาญที่เป็นวิศวกรโยธา呢 เขาศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องน้ำใต้ดิน ถ้าหากว่ามีผลกระทบต่อน้ำใต้ดินแล้วนี้ ความเสียหายต่อชาวบ้านเมืองก็จะต้องเอาเงินงบประมาณแผ่นดินมาแก้ปัญหา จะเป็นเรื่องใหญ่หลวงมาก จะต้องเอาน้ำใต้ดินลงไปใต้ดิน เพื่อที่จะทำให้น้ำนี้อยู่ในสภาพที่ชัดเจน ซึ่งเป็นเรื่องที่ผมคิดว่า

ถ้าส่วนตัวกระผมแล้วนี้คิดว่า คงจะให้เจ้าหน้าที่บ้านเมืองนี้ช่วยดูแลปัญหาส่วนรวม
การเปิดกว้างจนเกินไปนั้น มันค่อนข้างเสี่ยงต่อที่จะมีผลกระทบต่อบุคคลโดยส่วนรวมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมการครับ

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ กระผม นายชูวงศ์ ฉายะบุตร กรรมการ กระผมอยากกราบเรียนว่า ประเด็น
ไม่มีอะไรมาก เพราะว่า ความจริงกรรมการบางท่านเวลาอ่านกฎหมายอาจจะคลาดเคลื่อน
ไปบ้างครับ ท่านอย่าหาเหตุผล กระผมว่านะ เพราะเข้าใจตรงกันถ้ามันเกินที่กฎหมาย
กำหนดนี้ ก็จะต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ประเด็นของคุณก็คิดเพียงแต่ว่าไม่ให้แจ้ง
ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ ที่แปรตุตติคัดออกนี้ กระผมอยากเรียนอย่างนี้ว่า แบบนี้
ความจริงเขาเขียนไว้ในกฎหมายมาตรา ๑๗ อยู่แล้ว ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙
เพราะฉะนั้นแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะออก ก็จะต้องเป็น ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘, ๙
รองรับอย่างนี้ ไม่มีทางไปกำหนดแบบอย่างอื่นแน่นอน -----

แล้วก็อีกอันหนึ่งก็ระดมว่า นอกจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วยังมีพระราชบัญญัติอื่นที่สภาได้ผ่านไปแล้ว เช่นเป็นต้นว่า พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ซึ่งมีคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานอะไรต่าง ๆ อยู่ใน ๒ ฉบับนั้นอยู่แล้วในการออกแบบออกอะไรต่าง ๆ ที่ท้องถิ่นจะออกแบบนั้น กระผมคิดว่า อย่าคิดใจเลยครับ นิติเดี๋ยว มันมีอยู่แล้ว ในความรู้สึกผมไม่ใช่เลย มันเกินถูกต้องแล้วครับ

นายปภิต พัฒนกุล : ฟังคำอธิบายของท่านหลวงศแล้วก็เข้าใจแล้ว ผมไม่คิดใจในตรงนี้อีกแล้ว ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบขอบคุณ เชิญเลขาฯ ต่อ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๑๘ ถึงมาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวน

นายปภิต พัฒนกุล : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมแปรญัตติไว้ในมาตรา ๒๓ นี้ ซึ่งความเดิม มาตรา ๒๓ เขาบอกว่า “การขุดบ่อน้ำใช้ที่มีพื้นที่ปากบ่อไม่เกินสี่ตารางเมตร ผู้ขุดดินไม่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น” กระผมดูแล้วอนุญาตให้น้อยเกินไป ท่านประธานฯ ให้ขุดบ่อน้ำใช้ตามที่กรรมการขึ้นมาก็คือว่าไม่เกิน ๔ ตารางเมตร ๔ ตารางเมตรก็คือ ๑ ตารางวา แปลว่า ขุดบ่อดินเพื่อใช้น้ำได้เพียงกว้างยาว ยาวเท่ากันเอง มันน้อยเกินไป ข่มประชาชนครับ จนบทบ้านนอกอย่างนี้กว่าเขาจะมีประปาใช้ทุกหนทุกแห่งนะครับ ที่ดินทั่วประเทศนี้เป็นพี่น้องประชาชนที่ยากไร้อยู่ในภาคเกษตรกรรมก็เยอะแยะไปหมด ถ้าเขาจะขุดสระ ร้อยวันพันปีเขาก็ขุดมาได้ อยู่กันมาได้ จนบ้านเมืองเจริญขึ้นมาตามลำดับ และเรื่องภัยแล้ง เรื่องขาดน้ำเป็นเรื่องปัญหาใหญ่ เผอิญปีนี้ฝนตกต้องตามฤดูกาลเขาก็เลยไม่มีเรื่อง แต่ว่าปีผ่านมานี้มีปัญหายับแล้งตลอด ราษฎรขาดน้ำกิน น้ำใช้ น้ำบริโภค ทางภาคอีสานนั้นกินน้ำสระ น้ำบ่อ และก็จะอนุญาตกันเพียงว่าขุดกว้างยาว ยาวนานะ เขาไม่ต้องแจ้ง ถ้าขุดมากกว่านี้ต้องแจ้ง ถ้าไม่แจ้งติดคุก เอาอย่างนั้นหรือครับ ผมก็เลยขอแก้ไข ซึ่งคิดว่าไม่น่าจะเสียหายในการที่จะสร้างไว้ซึ่งสิทธิเสรีภาพของราษฎรที่มีอยู่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยแดนกรรมสิทธิ์ เขาจะสามารถขุดสระน้ำเพื่อเป็นน้ำกินน้ำใช้ของเขาได้โดย

เขาไม่ต้องไปเสียสตางค์ เวลานี้ถ้าเขาซูดเกินกว่า ๑ วาก็ต้องไปแจ้ง และต้องคิดเงินจากเขาอีก กระผมดูแลมันหนักข้อไปหน่อย ท่านประธานฯ ขอบพระทานโทษที่ใช้คำว่าหนักข้อ เพราะดูแลกฎหมายมันมันเลยเกิดการใช้อำนาจกระผมคิดว่าแต่พอควร ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญที่กระผมได้กราบเรียนในตอนต้นมาตรา ๒๕ นั้นแหละครับ เฉพาะเท่าที่จำเป็นนี่เกินกว่าความจำเป็น เฉพาะตรงนี้กระผมขอให้อยู่ในดุลพินิจของท่านสมาชิกฯ ในการลงคะแนนเถอะครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการจะชี้แจง เชิญครับ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์ : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ปัญหาในมาตรา ๒๓ นี้ ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ว่า ลักษณะของบ่อน้ำนั้นที่กำหนดมาให้เกิน ๔ ตารางเมตรนี้ ๒ เมตร คูณ ๒ เมตรนี้ ซึ่งโดยปกติแล้วบ่อน้ำลึกนี้เส้นผ่านศูนย์กลางอย่างมากก็ ๑ - ๒ เมตร นี่ไม่จำกัดความลึก เดี่ยวนี้ลักษณะบ่อน้ำดื่มน้ำใช้ของชาวบ้านนี้ต้องซูดลึกถึง ๓๐ เมตรก็มี บางแห่งตั้ง ๕๐ เมตร ต้องใช้เครื่องเจาะสูบขึ้นมา เพราะฉะนั้นลักษณะบ่อน้ำที่กำหนดอย่างนี้เพราะว่า ถ้าซูดลึกมาก ถ้าให้ความกว้างมาก ผลกระทบอย่างที่ว่าในเรื่องเกี่ยวกับน้ำใต้ดินบ้าง ตัวดินที่จะทรุดอะไรต่าง ๆ และลักษณะสระน้ำเดี่ยวนี้นี้ไม่มีแล้วในบ้านนอกนี้ คือซูดลักษณะสระน้ำเพื่อเป็นน้ำกินน้ำใช้ไม่มีใครทำ เพราะความลึกไม่ได้ ถ้าซูดเกิน ๓ เมตรก็ไปเข้ามาตรา ๑๗ ถ้าสมมุติว่าเกิน ๓ เมตร แต่ถ้าไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตรก็ไม่มีปัญหา ก็ไม่ต้อง แต่นี่ลักษณะบ่อน้ำไม่จำกัดความลึก-----

แล้วเดี๋ยวนี้บางแห่งต้องเจาะลึกถึง ๔๐ - ๕๐ เมตร และก็ไม่มีลักษณะอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเราก็เป็นการกันในเรื่องความลึกและไม่จำกัด เพียงแต่ว่าถ้าเป็นลักษณะบ่อน้ำที่ใช้ดื่มไม่เกิน ๔ ตารางเมตรนี้ซึ่งโดยปกติทั่วไปไม่เกินอยู่แล้วเส้นค่าศูนย์กลางที่ใช้อยู่ เพราะฉะนั้นข้ออันนี้ก็ไม่น่าจะกระทบกระเทือนถึงคนที่ใช้น้ำขุดบ่อน้ำสำหรับที่จะใช้กับดื่มกินใช้ทั่วไป เป็นปกติของชาวบ้าน ก็อยากจะทราบเรียนอย่างนี้ และลักษณะอย่างนี้เราก็เพียงเขียนกันไว้ เพราะในความเป็นจริงเดี๋ยวนี้ต้องใช้เครื่องเจาะลงไป บางที ๓๐ เมตรยังไม่เจอน้ำก็มี แต่ละท้องที่ ก็อยากจะทราบเรียนว่า อันนี้น่าจะไม่เป็นปัญหาที่กระทบกับพี่น้องประชาชน แต่เราก็กังว่า ถ้าเราไม่กำหนดอย่างนี้เขาก็ใช้ความลึก ความลึกเราไม่จำกัด

นายปิต วัฒนกุล : ท่านประธานฯ ครับ กระผมคำนึงถึงราษฎรที่ยากจน เพราะเหตุว่า การเจาะลงไปลึก ใช้เครื่องเจาะบาดาลเป็นแสน และคนยากคนจนที่เขาเคยขุดสระน้ำไว้ในที่ดินของเขาใช้กินใช้อาบและใช้เลี้ยงสัตว์เล็กสัตว์น้อยในครัวเรือน และรดน้ำต้นไม้ข้างเล็ก ๆ น้อย ๆ ในหมู่บ้านเขา เขามีสระน้ำของเขา อย่าไปตีความว่าเขา การใช้น้ำจะต้องใช้เครื่องเจาะบาดาลกันหมดแล้ว และขุดกันลึกเลย ราษฎรในชนบทมีปัญหาอยู่มาก นี่เป็นปัญหาข้อเท็จจริง และทำไมจะต้องไปตีครองสิทธิเขาถึงขนาดนั้น เขาจะขุดเกินกว่า ๑ วา กว้าง ๑ วา เขาจะขุดกว้างเพียง ๑ ตารางวา ก็กระผมคิดว่าน้อยเกินไป เพราะฉะนั้นอย่าไปตีครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนตรงนี้เลย กระผมถึงขอแก้จาก ๔ ตารางเมตร เป็น ๔๐๐ ตารางเมตร คือ ๑๐๐ ตารางวาแน่นอน ขุดสระน้ำใช้ ในหมู่บ้านในตำบลของราษฎรที่เป็นเกษตรกรเองนี้อยู่ในวิสัยที่เป็นไปได้ ถ้าขุดเกินกว่า ๑๐๐ ตารางวาขอรับ นั่นแหละกระผมยอมว่า โอ.เค. ไปแจ้ง แต่ถ้าไม่เกิน ๑๐๐ ตารางวาอย่าให้เขาถึงขนาดไปแจ้งเลย และอยู่ในข้อกำหนดและไปได้ถึงกันอย่างไรบ้างและไปติดสตางค์เขาอีก เขาพลาดพลั้งพี่น้องราษฎรก็โดนคดีอาญาเข้าไปอีก อย่าให้ถึงขนาดนั้นเลยขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา (รองประธานคณะกรรมการสิทธิ) :

ท่านประธานฯ ครับ พระราชบัญญัติว่าด้วยการขุดเจาะน้ำบาดาลอย่างปลอดภัยนี้ เราต้องคำนึงว่า ถ้าไม่เกินกว่า ๑๐๐ ตารางวา ก็เกินกำหนดนี้ไม่มีความผิด เพราะฉะนั้น

จะเป็นการเลียงมาตรา ๑๗ ด้วย ผมเรียนว่าจะเป็นการเลียงไปด้วย เพราะนี่ไม่จำกัด
 ความลึก สามารถขุดลึกแค่ไหนก็ได้ในเรื่องของลักษณะ กำหนดเฉพาะเจาะจงบ่อน้ำใช้
 เพราะฉะนั้นในสภาพของท้องถิ่นชนบททั่วไปนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่า บ่อน้ำใช้ในที่
 ใต้ลงไป หรือว่าลึกหะบ่อที่ไม่มีดังลงไปนี้ ความลึกเดี๋ยวนี้ขุดไป ๑๐ - ๒๐ เมตรนี้ยัง
 ไม่เจอน้ำเลย เพราะฉะนั้นผมถึงมองสภาพความเป็นจริงว่า ต้องขุดลึกมาก ถ้าให้
 ความกว้างมากแล้วขุดลึกมากนี้ปัญหาเกิดแน่ เพราะฉะนั้นเราคงจะไม่ต้องมาเขียน
 มาตรา ๑๗ ที่ว่า ถ้าเกิน ๓ เมตรนี้ และไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตรอะไรอย่างนี้เรา
 ก็ให้ทำ เราถือความลึกเป็นเกณฑ์ในกรณีอย่างนี้ เพราะฉะนั้นถ้าอย่างที่ท่านปกติ
 แปรญัติตีความลึกเท่าไรก็ได้ ผมก็มองแง่ว่า เป็นการทำให้มาตรา ๑๗ นี้ไม่สามารถ
 บังคับใช้ได้เหมือนกัน

นายปัด วัฒนกุล : ท่านประธานฯ ครับ ผมไม่ได้ต่อล้อต่อเถียงกับ
 ทางกรมการกร ตรงนี้ผมถามกรมการกรว่า ท่านจะลดราวาคอกอะไรไหม
 ผมกราบเรียนตั้งแต่ต้นเลย คณะกรรมาธิการไม่ลดราวาคอกแม้แต่ชนิดเดียวในการ
 แปรญัตติกฎหมายฉบับนี้ และผมก็มีเหตุผลที่จะกราบเรียน ท่านจะลดราวาคอก
 ตรงนี้ไหมครับ ถ้าลดราวาคอกก็ต้องลงมติ แต่ถ้าท่านคิดว่า เอาละ ให้โอกาสราษฎร
 เพียง ๑ ตารางวา กว้างวา ยาววา ลึกไม่จำกัด นั่นท่านให้ได้ แต่ถ้าจะขยายออกไป
 ๒๐๐ วา ไม่ได้ ๕๐ ตารางวา หรือ ๑๐๐ วา นี่ทำไม่ถึงจะไม่ได้ เพราะว่า ท่านหยิบแต่เรื่อง
 ความลึกมาพูด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณทรง เชิญครับ

นายทรง องค์ชัยวัฒน์ : ตามที่ทั้ง ๒ ได้พูดกันนี้ ผมว่าพูดกันคนละเรื่อง ทั้งกรรมาธิการและทั้งคุณปดิด เขาเข้าใจกันคนละอย่าง บ่อน้ำใต้นี้ก็คือบ่อน้ำดิน มันไม่เกินวาละครึ่ง แล้วก็ขุดลงไป ผมเป็นกำนันอยู่บ้านนอกผมรู้จักครับ แล้วก็ที่สระน้ำมันอีกเรื่องหนึ่ง อ้ายนั่นมันคงจะเข้าไปกับที่ว่า ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร โน่น แล้วก็ลึกไม่เกิน ๓ เมตร โน่น ผมว่าที่คุณปดิดพูดนี้มันจะไปเข้าอันโน้น และที่คุณนิพนธ์ว่ามันอีกเรื่องหนึ่ง มันเป็นบ่อน้ำดิน ที่ชาวบ้านเขาเรียกบ่อน้ำดิน แต่ตอนนี้เขียนเป็นบ่อน้ำใช้เสียเลย เลยต่างคนต่างก็เลยเถิดกันไปคนละเรื่องเลย อีกคนที่พูดกันเรื่องสระน้ำ อีกคนที่พูดกันเรื่องบ่อน้ำดิน ไม่รู้ผมเข้าใจถูกหรือเปล่า แต่ที่ผมใช้อยู่นี้ ที่ว่าไม่ให้เกิน ๑ ตารางวานี่คือขุดลึกลงไปเท่าไร มันก็ลึกไม่เกิน ๒๐ เมตรหรอก พอลึกมากนกคนก็ลงไปขุดไม่ไหวแล้ว อากาศไม่พอหายใจนะครับ แล้วเครื่องเจาะอะไรนี้ครับมันเจาะบาดาลครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เข้าใจคนที่คุณทรงว่าไหมครับ ตามที่คุณทรงว่าก็ไม่ต้องพิจารณานะครับ ผ่านไปได้เลย คนละประเด็นแล้วนะครับ เาณะคุณปดิด คนละอย่างแล้วนี่

นายปดิด พัฒนกุล : ครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมฟังท่านกำนันทรง แล้วนี่นะครับ ท่านอยู่ชนบท ท่านพูดถึงบ่อน้ำดินทำให้ผมนึกภาพ ผมก็ไม่ติดใจ แล้วแต่เรื่องละ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณมากครับ เลขาฯ เชิญครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๒๔ มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ การลงมติ ไม่มีการแก้ไข

นายปดิด พัฒนกุล : ผมมีมาตรา ๒๓ ทวิ จะพิจารณาตอนนี้เลยไหมครับ ผมขอเดิมเป็นมาตรา ๒๓ ทวินะครับ โดยขอเดิมเป็นว่า “การขุดดินทำเป็นแหล่งกักเก็บน้ำเพื่อการเกษตรในที่ดินของตนเองหรือมีสิทธิครอบครอง มีระยะห่างจากขอบแหล่งน้ำนั้นถึงเขตที่ดินของบุคคลอื่นไม่น้อยกว่าสิบเมตร หรือไม่น้อยกว่าสองเท่าของความลึกสุดแล้วแต่ระยะใดจะมากน้อยกว่ากัน ผู้ขุดดินไม่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น” โดยเหตุที่เวลาที่ผมไปชี้แจงกรรมาธิการ ท่านกรรมาธิการไม่ได้พิจารณาประเด็นนี้ ผมก็เลยไม่ได้แก้ไขด้วยคำ

ตอนหลังนี้~~นะครับ~~ เพื่อความกระชับ ผมแก้ไขข้อความตอนหลังว่า “หรือไม่น้อยกว่าสองเท่าของความลึก แล้วแต่ละระยะจะมากน้อยกว่ากัน ผู้จุดดินไม่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น” ~~นายประพนธ์~~ ครับ ที่กระผมขอแปรญัตติไว้ตรงนี้ก็เพราะเหตุว่า ผมกำลังถึงเกณฑ์ครบ~~๖๐~~ ปีที่ได้พูดมาแต่ต้น สมมุติว่าเกษตรกรมีเป็นชาวไร่ ชาวนา ชาวสวนนี้~~นะครับ~~ เขาทำสวนอยู่ในที่ดินของเขาเองเนื้อที่ ๕๐ ไร่ ๑๐๐ ไร่ก็แล้วแต่ แล้วเขาเคยขุดสระน้ำเพื่อรดน้ำต้นไม้เขาอยู่~~นะครับ~~ หรือเขาจะตัดแปลงที่ดินเขาก็ทำเป็นสวนผลไม้ ก็น่าที่จะให้โอกาสเขาสามารถที่จะขุดบ่อหรือสระน้ำที่ตนเองกำหนดไว้สักครูนั่นแหละครับลงในที่ดินของเขาเองได้โดยไม่ต้องมาแจ้ง~~นะครับ~~ ควรให้สิทธิของเขา ยังมีโครงการตามพระราชดำริ ผมก็ไม่อยากที่จะกราบเรียนตรงไปวันนี้นะครับ ซึ่งน่าจะให้โอกาสราษฎรเขาได้ขุดแหล่งน้ำในที่ดินของเขาได้ แล้วก็ระยะที่กันไว้ก็คือ ห่างจากที่ดินของคนอื่นไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตรอยู่แล้ว การพังทลายของดินผมคิดว่าคงไม่เกิดขึ้นครับ แล้วที่ที่ผมเดิมใช้คำว่า “หรือไม่น้อยกว่าสองเท่าของความลึกสุดแล้วแต่ละระยะจะมากน้อยกว่ากัน” นั้นแปลว่า ได้เว้นขอบดินไว้ในส่วนที่ใกล้ชิดติดกับที่ดินของผู้อื่นเพียงพอแล้ว แต่ก่อนเขาก็ได้ทำกันมาอย่างนี้ ประกอบกับไม่มีคดีพิพาท ไม่มีการร้องเรียนขึ้นสู่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง บ้านเมืองต่าง ๆ แล้วไม่มีการฟ้องร้องอะไรกันในศาลเลย ทำให้เราถึงจะไปปิดรอนเกษตรกรได้ถึงขนาดนี้ตามกฎหมายฉบับนี้~~ครับ~~ ผมก็เลยขอเดิม~~นะครับ~~ ถ้าหากว่า ได้กรุณาพิจารณาเต็มตรงนี้ได้ ผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อราษฎรมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องเกษตรกรที่มีปัญหาทุกข์ยากอยู่ในขณะนี้~~ครับ~~ เราก็ไม่ควรจะเอาความทุกข์ไปใส่พี่น้องเกษตรกรของประเทศไทยมากกว่าที่เป็นอยู่ เพราะทุกวันนี้ก็มีการร้องทุกข์กันอยู่ทุกชนิดพืช ทุกชนิดผลไม้อยู่แล้ว~~ครับ~~ ขอขอบพระคุณครับ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์ (รองประธานคณะกรรมการ) :

กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์ ตามที่ท่านผู้แปรญัตติได้ขอเพิ่มมาตรา ๒๓ ทวิ นั้น กระผมอยากจะเรียนอย่างนี้ด้วยว่า ในมาตรา ๒๔ เราได้พูดถึงในเรื่องนี้ไว้แต่ยังไม่เข้าเกณฑ์ตามมาตรา ๑๗ ที่มีบัญญัติไว้ แต่ถ้าในกรณีที่ท่านผู้แปรญัตติตามมาตรา ๒๓ ทวิ ให้ขอบบ่อดินมีระยะห่างจากแนวเขตที่ดินอื่นไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตร หรือไม่อย่างนั้นก็หนึ่งของความลึกแล้วแต่กรณี ผู้ขุดดินไม่ต้องแจ้งต่อพนักงานท้องถิ่น สมมุติว่ากรณีนี้ขุดบ่อห่าง ๑๑ เมตร ความลึก ๒๒ เมตร ก็ไม่ต้องแจ้งและไม่ต้องทำตามกฎกระทรวงเลย การขุดดินเช่นนี้จะเกิดการพังทลายอย่างไรก็ตามจากปากบ่อดินถึงแนวเขต แต่เราก็มียมาตรา ๑๗ กันไว้มันคลุมกันอยู่แล้วครับ เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นต้องแปรเพิ่มหรือครับ เพราะว่า การขุดดินจะเกิดการพังทลายจากปากบ่อดินถึงแนวเขตที่ดินของผู้อื่นคาดว่าจะเกิดอย่างนี้ ก็มีมาตรา ๑๗ ที่กันอยู่ กระผมก็อยากจะกราบเรียนว่า เหตุที่เราไม่ได้เพิ่มตามที่ท่านแปรไว้ก็เพราะว่า เรามีมาตรา ๒๔ คลุมไว้แต่มาตรา ๒๔ ก็ยังไม่ถึงเกณฑ์ป้องกันที่จะต้องแจ้งตามมาตรา ๑๗ เพราะฉะนั้นกรรมการก็ขอขึ้นตามร่างเดิม และไม่ขอเพิ่มเติมเป็นมาตรา ๒๓ ทวิ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ คุณปลัดคิดใจใหม่ครับ

นายปลัด พัฒนกุล : ท่านประธานฯ ครับ เพื่อจะได้บันทึกไว้ ผมได้กราบเรียนขอแก้ไขความตอนหลังแล้วว่า “หรือไม่น้อยกว่าสองเท่าของความลึกสุดแล้วแต่ระยะทางใดจะมากน้อยกว่ากัน” แล้วครับ เพราะฉะนั้นเรื่องพังทลายของดินก็ยังไม่ใช่ว่าท่านกรรมการว่า ผมก็ยังคิดใจที่จะสงวนไว้เพื่อที่น้องเกษตรกรอยู่ครับ ส่วนสภาจะเห็นอย่างไรก็ไม่เป็นไร แต่ว่าผมคำนึงถึงเกษตรกรนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : จะขอมติครับว่าจะเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติที่ขอเพิ่มเติมนี้หรือไม่ ถ้าเห็นด้วยกับคุณปลัด คือผู้แปรญัตติขอสงวนก็ลงว่าเห็นด้วยก็แล้วกัน โกรไม่เห็นด้วยก็ลงว่า ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนน ครับเรียบร้อยแล้วรวมคะแนนได้

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๑๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๓ คะแนน)

๓๓

ว. ๒ (๙. ทัวไป)

นนทพร ๓๑/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ~~ศรี~~ ก็เห็นด้วยข้างน้อยนะศรี
ไม่เห็นด้วย ๔๓ ก่อนช่วงใหญ่จะนั่นก็ผ่านไปแล้วศรี

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๒๔ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓ การถนัดดิน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คุณวิชัยครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ผม วิชัย โสสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา ขออนุญาตถามคณะกรรมการ
ที่คณะกรรมการการไปตัดข้อความในวรรคท้ายของมาตรา ๒๖ เรื่องที่ผู้ไปแจ้งเรื่อง
การถนัดดินที่เกิน ๒,๐๐๐ ตารางเมตร จะต้องเสียค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวง ซึ่งคณะกรรมการได้ตัดออก อยากทราบเหตุผล เพราะในเรื่องของ
การขุดดินก็ยังกำหนดเรื่องการเสียค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายอยู่ แต่ว่าพอเรื่องถนัด
ไปตัดออกอันนี้มีเหตุผลอะไรครับ

- ๓๒/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน วุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน นันทกา สุประภาตะนันท์ กรรมาธิการ ความจริงไม่ได้คัดออกเลย แต่เราเห็นว่า เป็นการซ้ำ ค้อมมีปรากฏอยู่ในมาตรา ๒๖ นี่เอง วรรคที่อยู่แล้ว พูดถึงเรื่องว่า ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๑๗ วรรคสามมาใช้ วรรคสี่ วรรคห้า เป็นเรื่องของการที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย เพราะฉะนั้นก็เลยไม่ได้เอาอันนี้ไว้คัดออก เพราะว่าไปใช้บังคับอยู่แล้วในวรรคที่สี่ ขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : คงไม่ติดใจนะครับ ผ่านไปครับ เข้าใจแล้วใช่ไหม คุณหญิงชี้แจงว่า มีอยู่แล้วในวรรคสี่ เชิญครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : ท่านประธานฯ ครับ คงไม่ตรงกันนะครับ เพราะว่าที่คุณหญิงได้พูดถึงในมาตรา ๑๗ อันนี้เป็นเรื่องของศาลฎีกา อยู่ในหมวด ๒ ว่าด้วยการฎีกา ซึ่งมีกรกำหนดในวรรคท้ายว่า เสียค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่าย ส่วนในหมวด ๓ เรื่องการถมนดิน ถ้าไปคัดออก แสดงว่าค่าธรรมเนียมเรื่องการถมนดินไม่มี เพราะฉะนั้นถ้าคุณหญิงอธิบายบอกว่า ไม่ได้คัดออก ต้องใส่ข้อความเข้าไปอย่างเดิม หรือมีละนั้นก็ต้องเขียนบอกว่า เขามาตรา ๑๗ วรรคท้ายมาใช้บังคับโดยอนุโลม เพราะว่าเป็นอีกหมวดหนึ่ง เป็นเรื่องการถมนดินแล้วครับ ไม่ใช่เรื่องการฎีกาตามมาตรา ๑๗ นะครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมาธิการ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ในวรรคสี่ เขานำบทบัญญัติมาตรา ๑๗ วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า และ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม คือให้นำมาใช้ เพราะฉะนั้นในเรื่องของการฎีกาก็นำมาใช้ในเรื่องของการถมนดินด้วยก็น่าจะเพียงพอ เราถึงตัดข้อความอันนั้นออกไปครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ต่อไปครับ

นายพนิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๒๗ คณะกรรมาธิการ ดัดออก มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ พนักงานเจ้าหน้าที่ ไม่มี

การแก้ไข มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ ไม่มีการแก้ไข
แก้ไขตามผู้แปรญัตติ

นายปิติ พัฒนกุล : มาตรา ๓๒ ได้ลงมติไปแล้ว ผมขอให้ตัด
“หรือต่อสภาพแวดล้อม” ที่ประชุมลงมติตัดไปแล้วครับ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔
ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ การอุทธรณ์ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข มีผู้
แปรญัตติขอสงวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณเกษมครับ

นายเกษม สรศักดิ์เกษม : ท่านผู้เป็นประธานฯ ที่เคารพ กระผม เกมม
สรศักดิ์เกษม ขอบกราบเรียนท่านประธานฯ ด้วยความเคารพว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
กระผมได้แปรญัตติไว้หลายมาตราหลายประเด็น แต่กรรมการเห็นด้วยและได้แก้ไข
กระผมได้ไปหลายประเด็นแล้ว ครั้นมาถึงมาตรา ๓๕ ซึ่งเป็นเรื่องในทางปฏิบัติของการ
อุทธรณ์ ตามร่างเดิมที่พิจารณาผ่านการพิจารณาของวุฒิสภานั้นจะมีอยู่ ๔ วรค กระผม
ได้เพิ่มแปรญัตติและขอสงวนไว้เพิ่มเป็น ๓ วรคจะเป็นรายละเอียด ขออนุญาต
กราบเรียนท่านประธานฯ ได้ทราบ วรคหนึ่งเป็นเรื่องของเดิม เรื่องของอุทธรณ์
ตามมาตรา ๓๐ วรคสอง หรือมาตรา ๓๒ วรคหนึ่ง วรคสอง กระผมเดิมคำว่า การ
พิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง
ประกอบด้วยอัยการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ โฆษกจังหวัด ทินจังหวัด
อุตสาหกรรมจังหวัดเป็นกรรมการ และให้หัวหน้าสำนักงานจังหวัดเป็นกรรมการและ
เลขานุการ เป็นผู้พิจารณาเสนอความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อวินิจฉัยต่อไปโดยเร็ว
ขออนุญาตกราบเรียนเป็นวรรค ๆ ไป เพื่อความเข้าใจง่ายต่อที่ประชุมแห่งนี้ด้วย ในการ
อุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา ๓๐ วรคสอง หรือมาตรา ๓๒ วรคหนึ่ง และวรรคสองนั้น
ถ้าท่านประธานฯ จะกรุณาเปิดไปดูมาตรา ๓๐ ก็จะพบว่า โยงไปถึงมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๔
มาตรา ๒๘ ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องคำสั่งห้ามและมีโทษบังคับโทษปรับด้วย คำสั่งของ

LIRT

เจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ห้ามผู้ขุดดิน ถมดิน ระงับการถมดินนั้นเป็นเรื่องคำสั่งทางปกครอง
แต่มาตรา ๖๖ ระบุว่า ให้มีคำสั่งวรคทหนึ่งเฉพาะในท้องที่ต่างจังหวัด โดยเฉพาะ ~~นั้น~~
~~ประการ~~ ครั้นว่า ให้มีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดภายในสามสิบวัน
การอุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น ถ้าไม่ขยายความอย่างทีกระผมแปรญัตติก็แปลว่า
ผู้ว่าราชการจังหวัด ~~นั้น~~ มีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์แต่ผู้เดียว -----

ในทางปฏิบัติจริง ๆ แล้วกระผมไม่เชื่อการตัดสินใจของผู้ว่าราชการจังหวัด แต่วิธีการนี้ในการพิจารณาอุทธรณ์นั้นต้องเป็นระบบคณะกรรมการเสมอ กระผมขออนุญาตกราบเรียนยกตัวอย่างว่า การอุทธรณ์นั้นในกฎหมายฉบับอื่น ยกตัวอย่างเช่น กฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ กฎหมายประมวลรัษฎากร กฎหมายการเข้าที่ดินเพื่อเกษตรกรรม หรือการเช่ามา จะมีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เสมอ กระผมแปรญัตติเพิ่มเป็นวรรคสองตามร่างที่อยู่ในมือของท่านประธานฯ แล้วนั้น ยังให้คงอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดไว้ ให้กรรมการพิจารณาอุทธรณ์นั้นเสนอความเห็นแล้วให้ผู้ว่าราชการจังหวัดวินิจฉัยอุทธรณ์โดยเร็ว

วรรคต่อไป ท่านประธานฯ ครับ ในกรณีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นผู้สั่งในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นนั้น ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ คณะกรรมการในที่นี้หมายถึง คณะกรรมการตามมาตรา ๑๑ ซึ่งเป็นคณะกรรมการชุดค่อนข้างใหญ่ ท่านประธานฯ ครับมีจำนวน ๑๕ คน เพราะฉะนั้นการอุทธรณ์ในกรุงเทพมหานครนั้นจะอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ การพิจารณาอุทธรณ์จะใช้ ๑๕ คนนี้พิจารณา แต่ในต่างจังหวัดนั้นตามร่างเดิมจะให้ผู้ว่าราชการจังหวัดคนเดียวเท่านั้น กระผมจึงคิดว่าในเมื่อคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ในต่างจังหวัดก็ควรมีกรรมการเช่นเดียวกันอย่างที่กระผมกราบเรียน

กระผมแปรญัตติต่อไปเป็นวรรคสี่ ในเรื่องของท่านประธานฯ นั้นว่าการวินิจฉัยอุทธรณ์เดิมวรรคหนึ่งประกอบวรรคสอง วรรคสาม ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือคณะกรรมการแล้วแต่กรณี ดำเนินการวินิจฉัยให้เสร็จสิ้นภายในกำหนด ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ร่างเดิมที่ผ่านมาไม่มีกำหนดเวลาให้พิจารณาอุทธรณ์จะเสร็จเมื่อไรไม่มีกำหนด ก็จะสร้างความเดือดร้อนให้ผู้อุทธรณ์คำสั่งในเรื่องการถมดิน

วรรคต่อไปที่กระผมขออนุญาตแปรญัตติเพิ่มและสงวนไว้ นั้น ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ยังไม่พอใจคำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัด หรือคณะกรรมการ หรือในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือคณะกรรมการมิได้วินิจฉัยให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดเวลาที่กำหนดตามวรรคสี่ ให้มีสิทธิฟ้องต่อศาลปกครองที่มีเขตอำนาจได้ภายในกำหนด ๖๐ วัน

นับแต่วันที่รับแจ้งคำวินิจฉัย หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ตรงนี้มี ๒ นัย
 ขออนุญาตทราบเรียนท่านประธานฯ ครับว่า ที่อุทธรณ์ไปแล้วนี้กรรมการหรือผู้ว่าราชการฯ
 ที่ทำการอุทธรณ์ต้องวินิจฉัยให้เสร็จภายในกำหนดเวลา ที่กระผมยกดูก็ตามมาคือ ๖๐ วัน
 ถ้าสมมุติว่า ๖๐ วันยังวินิจฉัยไม่เสร็จจะทำอย่างไร ท่านประธานฯ ครับ กฎหมายฉบับนี้
 ตามร่างนี้ไม่มีกำหนดเวลา ไม่มีกำหนดวิธีการไว้ เพราะฉะนั้นถ้าวินิจฉัยไม่เสร็จก็ให้
 อุทธรณ์นั้นบิดานำไปฟ้องคดีต่อศาลได้ เรื่องนี้มีอยู่ในกฎหมายที่กระผมยกตัวอย่างไว้แล้ว
 ๓ ฉบับ จะมีอยู่อย่างนี้ทั้งสิ้น

ไปถึงวรรคสุดท้ายครับ ท่านประธานฯ คราวว่า คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือคณะกรรมการให้เป็นที่สุด กระผมแปรญัตติให้ตัดออกทั้งหมด กระผมขอกราบเรียนเหตุผลอย่างนี้ว่า การวินิจฉัยวรรคนี้มันได้เพิ่มขึ้นในชั้นกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎร ตามร่างของรัฐบาลนั้น ไม่มี มันแปลว่าคำสั่งทางปกครองตรงนี้ถึงที่สุด ในชั้นที่แจ้งต่อกรรมาธิการนั้นบอกกว่า ถึงเขียนไว้อย่างนี้ก็เป็นคำสั่งทางบริหาร สามารถไปฟ้องศาลได้ ถ้าฟ้องศาลได้แล้วก็ไม่จำเป็นต้องบัญญัติวรรคนี้ไว้ อันผู้ที่ไม่พอใจคำวินิจฉัยนั้นก็สามารถไปฟ้องศาลได้อยู่แล้ว แต่ถ้าเขียนขึ้นมาอย่างนี้ ท่านประธานฯ ครับ มีปัญหาในทางปฏิบัติ บางเรื่องบอกกว่า คำวินิจฉัยนั้นถึงที่สุดไปแล้วจะนำคดีมาฟ้องที่ศาลอีกไม่ได้ คำสั่งสิ้นสุดในชั้นบริหาร ก็เป็นคดีเป็นอันระงับไป ข้อโต้แย้งทั้งสิ้น ทั้งหลายทั้งปวงก็หมดไปแล้ว อย่างนี้ก็เป็นปัญหาในทางปฏิบัติ กระผมจึงนำเสนอข้อแปรญัตติอย่างนี้ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมขออนุญาตกราบเรียนเพิ่มเติมว่า คำแปรญัตติของกระผมที่กราบเรียนมานั้น ในชั้นซึ่งแจ้งต่อคณะกรรมการการปกครอง ผู้แทนหน่วยงานคือกระทรวงมหาดไทย กรมโยธาธิการฯ แจ้งประกอบนั้นเห็นด้วยกับคำแปรญัตติของกระผมว่า รูปแบบ วิธีการดำเนินการขึ้นอุทธรณ์จะต้องมีกรรมวิธีขั้นตอนอย่างนี้ แต่ท่านกรรมาธิการไม่เห็นด้วย ก็เป็นเรื่องที่แปลกอยู่เหมือนกัน เพราะในกฎหมายที่กระผมกราบเรียนนั้นวิธีการจะเป็นอย่างนี้เสมอ เพราะฉะนั้นท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ท่านสมาชิกฯ ผู้ชมเกียรติ ถ้าคำแปรญัตติของกระผมนี้เป็นประโยชน์ในทางปฏิบัติ ขั้นตอนซึ่งแจ้งให้ผู้ปฏิบัติเข้าใจกฎหมายชัดเจนและปฏิบัติได้ถูกต้องนั้นน่าจะวินิจฉัยตามที่

๓๕

ว. ๒ (ส. หั่วไป)

สรัฐญา ๓๓/๓

กระหม่นนำเสนอกำแปรญัตติมานี้ และสอดคล้องกับหลักกฎหมายอื่นหลาย ๆ ฉบับ
ขอพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณนิพนธ์

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา (รองประธานคณะกรรมการ) :

กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพด้วย กระผม นิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
กรรมการ ก็ด้วยความเคารพในความเห็นของผู้แปรญัตติ แต่เนื่องจากว่า ในกรณีนี้
ทางกรรมการได้เพิ่มเติมว่า จะต้องวินิจฉัยคำอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันด้วยซ้ำ
๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ไม่ใช่ ๖๐ วัน แต่กรณีที่ทำไมถึงต้องยื่นให้ผู้ว่าราชการ
จังหวัดนะครับ เพราะกรณีที่เกิดปัญหาขึ้นมาในเรื่องเกี่ยวกับทั้งหมดทั้งทางเจ้าหน้าที่งาน
ท้องถิ่นได้วินิจฉัยไปให้ชั้นอุทธรณ์ถ้าไม่เห็นด้วย เราก็ต้องถึงความสะดวก ความรวดเร็ว
ในการพิจารณา เพราะถ้าจะตั้งกรรมการอย่างที่ท่านผู้แปรญัตติได้เสนอนั้น กระผม
คิดว่า มีปัญหา เพราะว่า การประชุมนัดประชุมกรรมการแต่ละท่านในจังหวัดบางที่
ก็ไม่สะดวก เพราะว่า หน่วยงานไม่เกี่ยวข้องกัน แต่ในกรณีอย่างนี้เราดูถึงเนื้อหาสาระ
หรือเหตุที่เกิดขึ้นก็น่าจะเพียงพอในการที่ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นข้าราชการระดับ
สูงสุดของจังหวัดเป็นผู้วินิจฉัยในเรื่องนี้ได้ แต่ต้องทำให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน ซึ่งเราได้
กำหนดเพิ่มเติมไปแล้วนะครับ ด้วยเหตุผลถึงไม่มีการเพิ่มเติม หรือเปลี่ยนแปลงไปตามที่
ท่านผู้แปรญัตติได้แปรไว้วันละครับ อย่างกรรมการที่ท่านว่านี้ แม้แต่อย่างจังหวัดก็มีปัญหา
ในการที่จะเรียกประชุม หรือองค์ประชุมอะไรต่าง ๆ ซึ่งจะต้องมีกำหนดขึ้นมา -----

- ๓๔/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

เพราะปัญหาของในจังหวัดในท้องถิ่นกระผมคิดว่า การวินิจฉัยคงไม่มีปัญหาซับซ้อน
ยุ่งยากอะไรมาก ~~แล้ว~~เราก็เชื่อว่า ระดับผู้ว่าราชการจังหวัดน่าจะวินิจฉัยในเรื่องดังกล่าวได้
แล้วเพื่อความสะดวกรวดเร็วบางทีปัญหาอาจจะต้องใช้ความรวดเร็วในการพิจารณา
ซึ่งคนเดียวสามารถทำได้ และถ้าเกิดเหตุที่ว่าเป็นปัญหาที่จะต้องแก้ไขภายในไม่กี่วัน
เราสามารถให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถวินิจฉัยได้เลย จำเป็นและแก้ไขปัญหาที่เกิด
ความเดือดร้อนด่วน ถ้าคอยคณะกรรมการอาจจะไม่ทันท่วงทีในปัญหาที่เกิดขึ้นในชนบท
เราของแถมอย่างนั้นว่า ท้องถิ่นเราน่าจะให้การวินิจฉัยของผู้ปฏิบัติเพียงพอแล้ว จึงไม่ได้
มีการแก้ไขอย่างที่เรียนแต่ต้น ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิก ที่รับประทาน
อาหารเสร็จแล้ว กรุณากลับมาช่วยอีกหน่อยนะคะ ยังมีอีก ๒ - ๓ ฉบับที่ต้องออกให้ได้
ในวันนี้ เพราะฉะนั้นท่านรักประทานอาหารเสร็จก็กรุณากลับเข้ามาช่วยทางนี้ ~~ด้วย~~ -
เชิญคุณเกษมต่อ

นายเกษม สรศักดิ์เกษม : ท่านผู้เป็นประธานฯ ที่เคารพ กระผม เกษม
สรศักดิ์เกษม ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ด้วยความเคารพอีกครั้งว่า ในวรรคสอง
ตามเอกสารนั้นที่กระผมให้ผู้ว่าราชการจังหวัดตั้งกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่งนั้น ความจริง
แล้วตัวคณะกรรมการรูปแบบนั้น กระผมไม่ได้คิดขึ้นมาเอง ล้อมาจากกรรมการชุดใหญ่
ตามมาตรา ๑๑ ทั้งสิ้น ผู้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับการชุดดินหรือถมดินนั้นจะอยู่ตรงนี้
กระผมขอเรียนว่า ในการวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นจะปล่อยอำนาจหน้าที่ให้กับบุคคลคนเดียวนั้น
แสดงจะยังไม่เหมาะสม ถ้ามีกรรมการไปวินิจฉัยให้แล้วให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจอยู่
สั่งต่อวินิจฉัยโดยเร็ว นั้นเป็นเรื่องที่เหมาะสม ท่านประธานฯ ครับถ้าจะดูไปตรา มาตรา ๓๕
ที่ท่านกรรมการแก้ไขขึ้น บอกว่า “ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี
พิจารณาคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์” ประเด็นคำ
ถามตรงนี้จะเกิดขึ้น ๒ คำถามว่า พิจารณาคำวินิจฉัย คำวินิจฉัยไม่ต้องการพิจารณาแล้ว
ต้องวินิจฉัยเลย พิจารณาคำวินิจฉัยจะไม่เกิดขึ้นอีกแล้ว การวินิจฉัยอุทธรณ์ต้องวินิจฉัยทันที
ไม่ต้องพิจารณาคำวินิจฉัย คำถามต่อไปว่า ถ้าวินิจฉัยอุทธรณ์ไม่แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน
นับแต่วันรับอุทธรณ์นั้นทำอย่างไร ผู้อุทธรณ์จะทำอย่างไร ให้แล้วเสร็จ ๓๐ วันท่านก็เข้าใจ

ไม่สั่ง ไม่วินิจฉัย เรื่องก็ค้างกันอยู่อย่างนั้น ท่านประธานฯ ลองกลับตามองนึกถึงภาพต่างจังหวัดว่า ราษฎรเขาอุทธรณ์มาแล้วเขาต้องการว่า คำสั่งห้ามเขาไม่ให้ขุดดินถมดินตรงนั้นเขาต้องการจะทำ แต่ ๓๐ วันยังไม่เสร็จไม่มีมาตรการรองรับอย่างอื่นไปเลย แต่คำแปรญัตติของกระผมมีมาตรการ ถ้ากรรมการชุดนี้วินิจฉัยอุทธรณ์ไม่เสร็จนั้นเจ้าตัวก็มีสิทธินำคดีไปศาลได้ ก็จะถ่วงดุลคานอำนาจบังคับในตัวตรงนี้ เพราะฉะนั้นคำแปรญัตติของกระผมก็น่าจะมีความชัดเจนยิ่งกว่าคำแปรญัตติที่ท่านกรรมาธิการเพิ่มขึ้นมาในวาระนี้ ~~ท่านประธานฯ~~
ครับ

นายนิพนธ์ วิทัยจุฬารทศศาสตร์ (รองประธานคณะกรรมาธิการ) :

กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผมว่าน่าจะชัดเจน ต้องให้เสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ถ้าไม่พิจารณาให้เสร็จในหลายประเด็นกระผมว่าผู้ว่าราชการจังหวัดมีความผิดหรือกรรมการมีความผิด เพราะกฎหมายบัญญัติให้พิจารณาวินิจฉัยแล้วอุทธรณ์ให้เสร็จ แล้วกระผมว่าจะชัดเจน ใช้ได้ กระผมว่าคงจะแปลความหมายเป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ คือต้องทำให้เสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผมเรียนนิดหนึ่งในทางปฏิบัติ ถ้าเราบอกว่า ผู้ว่าฯ ต้องเป็นผู้รับผิดชอบ เวลาเขาจะวินิจฉัยอะไรเขาต้องทำภายในกำหนด เขาก็ต้องเชิญเจ้าหน้าที่ที่สำคัญขึ้นมาหารือ แล้วก็ตัดสินใจ ก็ต้องทำอย่างนั้น เขาทำคนเดียวไม่ได้ เขาต้องปรึกษา แต่ว่าอำนาจที่เขาจะต้องรับผิดชอบอยู่ที่เขา ถ้าเรากำหนดตัวบุคคลให้หมดก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง แต่ว่าจะเอาอย่างไรก็แล้วแต่ ตอนนี้ผมคิดว่า อภิปรายพอสมควรแล้ว ขอมติเสียดีกว่า เพราะว่า ชี้แจงก็คงจะชี้แจงได้ไม่เกินจากที่เราได้ฟังมาแล้ว ผมจะขอมติที่ประชุมว่า จะเห็นด้วยกับผู้สงวนหรือจะเห็นด้วยกับกรรมาธิการ ใครเห็นด้วยกับผู้สงวน คือคุณเกษมก็กรุณาบอกว่า เห็นด้วยก็แล้วกัน ถ้าไม่เห็นด้วยก็ยกไม่เห็นด้วย เชิญวุฒวาระคะแนนได้ครับ เรียบร้อยรวมคะแนนนะครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๕ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่เห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่นะครับ ก็คงไว้อย่างเดิมก็กันไป

นายพินิต อริยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : หมวด ๖ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติของสงวน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณปกติ

นายปกติ พัฒนกุล : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมได้แปรญัตติในบทกำหนดโทษไว้แทบทุกมาตรา และก็ไม่ประสงค์ที่จะรบกวนเวลาของสภาแห่งนี้เพราะมีภาระเยอะอย่างที่ท่านประธานฯ ได้แถลงเมื่อสักครู่ ท่านประธานฯ ได้รับเหตุผลที่กระผมขอลดโทษลงมาเพราะเหตุว่า เรื่องนี้กระผมได้กราบเรียนมาแต่ต้นแล้วว่า ลัทธิอนาธิปไตยเสรีภาพของประชาชนเกินกว่าความเป็นตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ แล้ว แถลงวางโทษอัตราสูงมากครับ อย่างมาตรา ๑๖ ผู้ใดไปขูดหรือถ่มดิน โดยไม่เจ้ังมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ไม่น้อยเลยครับท่านประธานฯ เพียงแต่เคยตรกรไม่เข้าใจกฎหมายหลังคิดหรือไม่ได้คิด หรือไม่เจ้ัง โดยความไม่เข้าใจนี้กว่าพูดได้ เพราะว่า เคยทำอยู่ปกติ แล้ว

LIRT

พลาดพลังต้องโทษจำคุกอย่างแรง นอกจากนี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นเจ้าพนักงานในคดีอาญา และมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ ครึ่งนี้ครึ่ง กระผมไม่ได้มุ่งมองในแง่ว่า เจตนาไม่ดีของผู้ใด แต่ว่าสิทธิเสรีภาพของประชาชนต้องได้หลักประกัน สมมุติว่า เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะปรับเต็มที่เลย ใช้ดุลพินิจปรับ ๓๐,๐๐๐ บาท แต่พออาจจริงแล้วเพียง ๑๐,๐๐๐ บาท แล้วต้องมีการสมนาคุณกันบ้าง เป็นไปได้ไหมถ้ากรณีท่านประธานฯ หรือปรับลดได้อีกในดุลพินิจของเจ้าพนักงานท้องถิ่น กระผมคิดว่า การกำหนดโทษสูงจะก่อให้เกิดปัญหา^๗ เกษตรกรผู้ยากไร้ในชนบทเข้าไปอีกด้วย โดยเหตุนี้กระผมถึงขอแปรญัตติลดลงมา แม้ในกรุงเทพมหานครซึ่งการขุดหรือถมดินต้องขออนุญาตจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตามข้อบัญญัติของกรุงเทพมหานคร ถ้าไม่ขอ ไม่ได้รับอนุญาตแล้วไปฝืนเข้าก็วางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาทเท่านั้นนะครับ แต่ว่ามีเหตุผลอะไรที่เราจะต้องไปเอาโทษกันรุนแรงถึงขนาดนี้กับพี่น้องประชาชนซึ่งถูกฉ้อโกงสิทธิและเสรีภาพทั้งกฎหมายรัฐธรรมนูญและทั้งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยแดนกรรมสิทธิ์ด้วยละครับ กระผมถึงขอลดลงมาเพียงกึ่งหนึ่งแทบทุกมาตรา และกระผมขอสดหมดด้วย ~~แต่~~เพื่อที่จะไม่อภิปรายไปยาวความ กระผมก็ใช้เหตุผลอย่างเดียวกันนี้ขอตัดโทษทั้งจำคุกและโทษปรับตามที่แปรญัตติไว้ในทุกมาตราลง และจะไม่ถูกขึ้นมากอภิปรายซ้ำ และขอความเห็นท่านสมาชิกฯ ไปแต่ละมาตรา ถ้าท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติเห็นว่า ไม่ควรจะลงโทษกันรุนแรงถึงขนาดนี้ก็ขอได้พิจารณา กรุณาเห็นด้วยกับคำแปรญัตติของกระผม ซึ่งกระผมคิดว่า ไม่เสียหายต่อการปกครองบ้านเมืองแต่ประการใด ~~และ~~กระผมเชื่อว่า จะเป็นการบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้แก่ราษฎรมากกว่าที่จะนำความทุกข์ไปสู่ราษฎรทั้งแผ่นดิน ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ทางกรรมาธิการจะชี้แจงใหม่ครับ

นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา (รองประธานคณะกรรมการ) :

กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ คงจะชี้แจงให้ทราบเพียงแค่นั้นเป็นบทกำหนดโทษไว้ และไม่มีโทษขั้นต่ำ ซึ่งการที่จะวินิจฉัยว่า ไทยจะต้องมีความผิดเท่าไร ผมคิดว่า ไม่มีมาตรฐาน อยู่ที่สภาพข้อเท็จจริง หรือเจ้าของเรื่องซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับกรณี ๆ ไป เพราะฉะนั้นอย่างกรณีโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑ แสนบาท โทษจำคุกอาจจะไม่นานเลยก็ได้ ความผิดนี้ อาจจะปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท ๒๐,๐๐๐ บาท ๕,๐๐๐ บาท ก็อยู่ที่สภาพแห่งความผิดและข้อเท็จจริง ที่ที่เขียนไว้อย่างนี้ครับว่า อย่างในมาตรา ๓๖ การทุจริตตามมาตรา ๑๗ ถ้าจะดำเนินการตามนั้นส่วนใหญ่จะเป็นพวกประกอบธุรกิจในการทุจริตขาย ในกรณีอย่างนี้ถ้าเรากำหนดโทษขั้นต่ำ ไม่มีโทษขั้นสูงไว้ ถ้าต่ำมากก็จะเกิดปัญหาเหมือนกันที่ก่อความเดือดร้อน อย่างที่เรียนแต่ต้นว่า เป็นกฎหมายป้องกัน เพราะฉะนั้นจริงอยู่ครับ โทษอันนี้ไม่มีโทษขั้นต่ำก็เป็นอันหนึ่งที่เราสามารถกำหนดไว้ได้ที่จะพอเพียงกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นว่า ความเสียหายเกิดขึ้นเท่าไร อย่างไรก็ตาม ผมเรียนนิดหนึ่งว่า เราไม่ได้แก้ไขอันนี้ และเรื่องโทษไม่มีมาตรฐานที่เราจะลงเท่าไร เพราะเราไม่มีขั้นต่ำ ถ้ามีขั้นต่ำครับผมก็เห็นด้วยว่า ไม่ควรกำหนดสูงไว้ เพราะฉะนั้นกรรมาธิการก็คงจะต้องยืนยันตามร่างเดิมในเรื่องบทลงโทษทั้งหมดแหละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ

นายปภิต พัฒนกุล : ขอคัดค้านสูงครับ เพราะกฎหมายให้อำนาจไว้มาก และเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเป็นผู้เปรียบเทียบ ท่านประธานฯ คงรู้ดูแลเห็นเองได้แล้ว เพราะฉะนั้นผมไม่เถียงในเรื่องขั้นต่ำ ตรงนี้ต่างหากที่ยึดหยุ่นปรับลดกันได้ตามสบายถูกไหมครับ แต่ว่าสูงไว้ เมื่อกำหนดขั้นสูงไว้แปลว่าเขาจะลงโทษขั้นสูงก็ย่อมได้ กฎหมายให้อำนาจไว้ ครบนี้ต่างหากผมจึงขอคัดค้านครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : การที่จะมาแก้กฎหมายที่ผู้แทนฯ เขาผ่านขึ้นมานี้ ในด้านความเห็นใจนั้นต้องเห็นใจ จิตเมตตาถือว่าจะต่างกัน บางคนว่าเขาวางสูงไป วงต่ำไป อะไรที่ไม่ต้องแก้ เพราะไม่เป็นหลักการที่จะไปพูดกับเขาได้ชัดเจนว่า เขาน่าจะต้องแก้ เพราะไม่เหมาะสมอย่างนั้น แต่ถ้าเป็นความเห็นเมตตาสูงกว่า เมตตา

น้อยกว่า อย่างนี้แล้วเขาก็ไม่ได้แก้ เราก็ไปเถียงเขาอีกมากมายขนาดนี้ ก็เห็นใจทั้ง ๒ ฝ่าย เพราะฉะนั้นจะให้โหวต ผมก็จะโหวตให้ ดูมใจเถอะ ผมว่าใจคนไม่เหมือนกัน บางคนก็สงสาร แต่ไม่ใช่หลักเกณฑ์ใหญ่อะไร คือแล้ว เชิญคุณโกวิท

นายโกวิท สุรัสวดี : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม โกวิท สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา กระผมว่า หมวดช่วงท้ายเกี่ยวกับกำหนดโทษ และกระผมเข้าใจว่า ท่านสมาชิกฯ ทุกท่านสามารถใช้ดุลพินิจได้ ได้สย คิดว่าไม่น่าจะต้องเสียเวลาที่จะทำความเข้าใจตรงจุดนี้ ก็นั่งจนกระทั่งไม่ได้หลับข้าวเที่ยงอยู่แล้ว กระผมว่า เอาไว้ประเด็นที่สำคัญกว่านี้ กระผมไม่ได้หมายความว่า ประเด็นนี้ไม่สำคัญ แต่กระผมถือว่า สมาชิกวุฒิสภาน่าจะใช้ดุลพินิจได้สยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าหากคุณปลัดจะให้โหวต ผมจะถามมติที่ประชุมไปเลยนะครับ มาตรา ๓๖ นี้ คุณปลัดแปรญัตติไว้ ขอสงวน และพิจารณาเรื่องนี้ไปเลยว่ จะเห็นด้วยกับท่านผู้สงวนไหม หรือจะคงไว้ตามเดิม คุณปลัดเชิญครับ

นายปภิต พัฒนกุล : เอาตามที่กระผมแปรญัตติไว้ทุกมาตราเลยครับ
มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ก็เอาทีเดียวเลยนะครับ
จะเห็นด้วยกับคุณปภิตหรือไม่ครับ ถ้าเห็นด้วยก็ลงว่า เห็นด้วย ถ้าคงไว้อย่างเดิม
ไม่แก้ไข ไม่ตามที่คุณปภิตเสนอก็ลงว่า ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนได้แล้วครับ

นายนิพนธ์ วิชัยสมุทรศาสตร์ (รองประธานคณะกรรมการการ) : ผมมี
ประเด็นอยู่คนเดียวหนึ่งนะครับ ผมอยากจะทราบเรียนอย่างนี้ครับ อย่างในกรณีมาตรา ๓๗ ที่มี
การปรับรายวันอีก ผมอยากยกตัวอย่าง ร้าง พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร กำลังจะเข้า อย่างกรณี
เกิดขึ้น ที่สั่งให้รื้ออาคารแถวบางลำภู ปรับวันละ ๑๐,๐๐๐ บาท เขาไม่รื้อนะ เขาปล่อยให้
ปรับ ยอมให้ปรับ แต่เขาเปิดอยู่ได้ทุกวัน เขามีรายได้เข้ามาเกิน กรณีอย่างนี้เป็นปัญหาที่
ไม่สามารถบังคับทางกฎหมายได้ เพราะฉะนั้นผมยกตัวอย่าง คงจะใช้ทีเดียวหมดไม่ได้
เพราะมีมาตราที่แยกออกไป ผมคิดว่า ถ้าสมมุติว่าถ้าลงมาตรา ๓๖ ที่ท่านปภิตขอแปรญัตติ
ว่า ตัดครึ่งหนึ่ง แต่มาตรา ๓๗ คงจะต้องมาอธิบายกันอีกเหมือนกันว่า ทำไมเหตุจะต้อง
ปรับรายวัน อย่างที่กระผมได้ยกตัวอย่างกรณีอาคารที่ศาลสั่งปรับวันละ ๑๐,๐๐๐ บาท เขา
บอกว่า ให้ปรับไปเลยเขายอมเสียทุกวัน แต่เขาจะเปิดอยู่ แล้วเขามีรายได้วันหนึ่งเป็นแสน
อย่างนี้ เพราะฉะนั้นเป็นประเด็นอีกครั้ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เหนื่อยนะครับวันนี้กฎหมาย
ฉบับเดียว เราก็พิจารณากันทีละมาตรา มาตราที่สำคัญนะ แต่เราก็ใช้เวลาของเรา ก็ต้อง
ช่วยกันให้จบนะครับ เพราะฉะนั้นอันนี้ถ้าจะให้ลงมติก็ลงมติมาตรา ๓๖ ถ้าเห็นชอบกับ
คุณปภิตก็ลงว่า เห็นชอบนะครับ ไม่เห็นชอบก็ไม่เห็นชอบ โปรดลงคะแนนครับ เสร็จแล้วก็
รวมคะแนนได้ครับ

(นิพนธ์ฯ เห็นด้วย ๑๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๐ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่เห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่นะครับ
ทีนี้ต่อไปมาตรา ๓๗ ก็เหมือนกันครับ ลงคะแนนอีกครั้ง เชิญนะครับถ้าเห็นด้วยผู้แปรญัตติ
ผู้สงวน กัดเห็นด้วยนะครับ ก็อย่างเดิมครับ ลงคะแนนครับ เสร็จแล้วก็รวมคะแนนได้
เรื่องทำงานไม่ทัน ดิด ๆ กันเกินไป เมื่อถึงลงคะแนนได้หรือยังครับ

นายโกวิท สุรัสวดี : ผมยังไม่ได้ลงคะแนน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ลงไม่ได้หรือ ไม่ได้ก็ยกมือดีกว่า

นายปิติ พัฒนกุล : ท่านประธานฯ ครับ ส่วนที่เหลือนี้ผมไม่ติดใจ
ก็แล้วกัน เพราะเพื่อไม่ให้เสียเวลาของสภา แล้วก็เครื่องก็ขัดข้องนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณมากคุณปิติครับ
ถ้าอย่างนั้นก็ผ่านไป เชิญ เสด็จ

นายจันทน์ สวมประจำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : มาตรา ๓๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๑
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ ไม่มี
การแก้ไข บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ ไม่มีการแก้ไข อัตราค่าธรรมเนียม
และค่าใช้จ่าย มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ก็ถือว่าจบการพิจารณาตั้งแต่ต้น
มานะครับ มีผู้ใดจะแก้ไขถ้อยคำอะไรหรือไม่ครับเป็นส่วนรวม

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ก็จบการพิจารณาวาระที่ ๒
นะครับ ต่อไปเป็นประชุมวาระที่ ๓ ขอมติที่ประชุมครับว่า จะเห็นชอบด้วยกับที่แก้ไข
เพิ่มเติมมาทั้งหมดนี้หรือไม่ครับ ท่านโปรดลงคะแนนได้ครับ รวมคะแนนครับ เครื่องใช้
ไม่ได้เสียแล้ว ยกมือครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับที่แก้ไขเพิ่มเติมมาทั้งหมดนี้ โปรด
ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีผู้ใดไม่เห็นชอบครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เป็นเอกฉันท์นะครับ เอาละครับ
อย่างนี้จะสะดวกกว่าเครื่อง เพราะว่า เครื่องไม่ทำงานช่วยเรานะครับ ขอบคุณ
คณะกรรมการการครับ

LIRT

ต่อไปนะครับ มีความจำเป็นจะต้องพิจารณากฎหมายใหม่ เพราะกฎหมายใหม่เป็นกฎหมายการเงิน เสร็จแล้วคณะกรรมการจะได้ไปทำงานได้นะครับ แล้วก็กฎหมายที่อื่นมาทั้งหมด เพราะฉะนั้นขอความกรุณาขอข้ามวาระอื่น ๆ ไป เอากฎหมายเรื่องที่ดินใหม่นี้ครับ ตั้งแต่เรื่องที่ ๖.๒ เลขนะครับ เชิญครับ

- ๓๘/๑

นายสรเสรีญ ไกรจิตติ : ท่านประธานฯ ครับ ผมขอเรื่อง
ศาลปกครอง ผมรอการพิจารณามาตั้งแต่เช้าแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอความกรุณาเลื่อนไปนะครับ
เพราะหมดอายุวันที่ ๓๑ เพราะว่า อย่างไรก็ไม่น่าแล้วอาจารย์ ผมอยากให้เสร็จ แต่ว่า
ไม่ทันแล้ว รอไว้คราวหน้า เพราะว่ ไม่ทันจริง ๆ กฎหมายใหม่ ๓ ฉบับจะไม่ได้พิจารณา
อาจารย์รอไว้อีกหนึ่งวันนะครับ ออกวันนี้ครับ

นายอาซิส เบ็ญหาวัน : ท่านประธานฯ ครับ ผมขออนุญาตนิคมะครัน
๖.๑ แค่นิดเดียวขอครับ ไม่มีคำอภิปรายมาก เพียงแค่ว่าเป็นการลงมติเท่านั้นเองครับ
ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เดี่ยวคุณอาซิส คือไม่มีอายุจำกัด
เท่าไร ผมว่าทุกคนอยากอภิปราย พอพูดก็ต้องอภิปราย ไม่ใช่ลงมติได้เลยนะครับ

นายอาซิส เบ็ญหาวัน : คงจะอภิปรายกันไม่มาก เพราะว่า จริง ๆ
แล้วประเด็นที่ผมต้องการคือให้ศาลรัฐธรรมนูญตีความเท่านั้นเอง ถ้าที่ประชุมนี้เห็นว่า
ไม่ควรจะส่งก็เกมครับ ผมว่าคงนิดเดียวครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เดี่ยวไม่ใช่ว่า คุณอาซิสเสนอว่า
ตีความใหม่ โอ.เค. เลย ทุกคนจะต้องอภิปรายก่อนว่า เป็นอำนาจหน้าที่หรือเป็นเรื่อง
ส่วนบุคคลก็ต้องอารัฐธรรมนูญมาตรา ๒๖๖ มาพิจารณา ก็จะมีปัญหาเหมือนกัน เขาก็
ต้องพิจารณามาตรา ๒๖๖ นี้ ยุติของเราเข้าตามนั้นไหม แล้วจะพิจารณาเห็นสมควร
ไปหรือไม่ขึ้นอยู่หรือไม่ใช่ ผมว่ารออีกนิดหนึ่งได้ไหม

นายอาซิส เบ็ญหาวัน : ท่านประธานฯ ครับ เวลาที่ค่อนข้างจำกัด
เป็นความจำเป็นครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : จะเลือกตั้งหรือ จะไป
ลงคะแนนหรือ

นายอาซิส เบ็ญหาวัน : เป็นความจำเป็นครับท่านประธานฯ
เพราะว่า เวลาที่มีน้อยเต็มทีแล้วครับ ท่านก็จะต้องเห็นไว้ว่า ไม่กี่วันเขาก็ได้

รับสมัครอยู่แล้ว ซึ่งเป็นความจำเป็นจริง ๆ ครั้นท่านประธานฯ ได้รับ ข้อสัักญัตติหนึ่ง
เอะกะริว! ผมเห็นใจสมาชิกฯ หลายท่านที่รอที่จะอภิปรายเรื่องนี้กันอยู่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ๓ ฉบับที่จะไม่เข้า จะไม่ทัน
จะไม่มีคนอยู่ จะชี้แจงอภิปรายลำบากมาก คุณโกวิทมีอะไรจะให้ความเห็น เชิญครับ

นายโกวิท สุรัสวดี : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม โกวิท สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ในวาระ
ที่ ๖.๑ เป็นความเร่งด่วนจริง ๆ นะครับ ที่ผมมองว่าเป็นความเร่งด่วนก็เพราะว่า วันที่ ๑๔
ถึงวันที่ ๑๘ เป็นวันรับสมัครเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา แล้วที่แนวทางที่พรรคอุทธรณ์
เบญจวัน ต้องขออนุญาตเอ่ยตาม ที่เสนอแล้วก็มีผู้รับรอง ซึ่งผมเป็นหนึ่งในที่รับรอง
ญัตตินั้นด้วย คิดว่าแนวทางที่เสนอนั้นคล้าย ๆ กับที่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญตีความใน
กรณีของสมาชิกสภาผู้แทนฯ เมื่อไม่กี่วันที่ผ่านมานี้ เพราะฉะนั้นอันนี้ถ้าเกิดความชัดเจน
ก็จะเป็นประโยชน์ตามที่ได้กำหนดไว้ในบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญครับ

- ๓๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ที่จริงถ้าเราได้ผมก็อยากให้รอ แต่
~~ถ้าได้ผมก็เห็นใจ~~ เพราะเขาจะใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ~~ที่นี้~~ ก็เสนอเรื่องให้
 ที่ประชุมนี้พิจารณา เพราะการจะเสนอเรื่องไปที่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญให้ดูความก็ทำได้
 เฉพาะองค์กร ที่นี้องค์กรก็ต้องพิจารณากันว่า เรื่องที่เสนอเข้า เข้าสู่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖
 หรือไม่ ~~ที่นี้~~ สมาชิกฯ จะไม่มีใครอภิปรายพิจารณากัน จะเข้าก็ในนามองค์กรไปอย่างนี้
 ก็ต้องช่วยกันดูมาตรา ๒๖๖ ให้ดีก่อน เข้าไปเขาก็จะไม่ทัน ถ้าทำเดี๋ยวนี้ก็ไม่มีคนอยู่ ~~ที่นี้~~ ไม่
 เหมือนการพิจารณากฎหมาย พิจารณารับหลักการขั้นแรก มันก็ต่างกัน เพราะฉะนั้นผมก็ดู
 ว่า เราจะต้องทำในนามองค์กร ที่นี้มาตรา ๒๖๖ ~~มันมี~~ ข้อความให้พิจารณาได้ว่า เรื่องใดเป็น
 เรื่องส่วนบุคคล เรื่องใดเป็นเรื่องอำนาจหน้าที่ขององค์กรนั้น ต้องมีคนช่วยพิจารณาหน่อย
 แต่ว่าเพื่ออยากจะให้เร็ว เราอยู่ตอนนี้จะพิจารณา เขาก็จะประกาศรับสมัครเร็ว ๆ นี้ เลือกตั้ง
 ได้ ไม่ได้ มีสิทธิ คุณสมบัติ เห็นใจคุณอาซิสก็เสนอมาว่า คุณสมบัติยกเว้นหรือไม่ หรือว่า
 เรื่องที่เสนอมาก็พิจารณาว่า องค์กรนี้จะเอาเรื่องนี้เสนอไปที่ศาลรัฐธรรมนูญได้หรือไม่
 เพราะฉะนั้นเพื่อสนองความเห็นใจต่อคุณอาซิส แล้วเขาก็เสนอมาโดยมีผู้รับรอง ๒๐ คนว่า
 ให้ที่ประชุมช่วยพิจารณา ~~ที่~~ว่าจะมีมติอย่างไร ~~อะไร~~ว่าจะให้ส่งไปหรือไม่ให้ส่งไป ขอเชิญ
 ใครจะเป็นคนเสนอ คุณอาซิสเชิญเสนอ เรื่อง ๖.๑ ~~นะครับ~~

"มาตรา ๑๐ เมื่อน้ำของใด ๆ เข้ามาหรือส่งของใด ๆ ออกไปและของนั้นต้องเสียบอากรหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกแสดงรายการต่อไปนี้ในใบขนสินค้า คือ ชนิดของ คุณภาพ ปริมาณ น้ำหนัก ราคาศุลกากร และรายการอย่างอื่น ๆ ตามแต่อธิบดีจะต้องการ และให้ลงนามรับรองในใบขนสินค้าหรือใช้วิธีการอื่นใดตามที่อธิบดีกำหนดเพื่อรับรองใบขนสินค้าว่าข้อความที่ได้แสดงไว้นั้นเป็นความจริง

ถ้าไม่พึงสอบทราบบราคาราคาศุลกากรได้ ให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกแสดงค่าแห่งของประเภทและชนิดเดียวกัน ซึ่งจะพึงส่งมอบได้ ณ ที่ที่นำของเข้าหรือส่งของออกแล้วแต่กรณี แต่ในส่วนของขาเข้าไม่รวมค่าอากร"

.....
.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

Ly R.

(นางบุษกร กสิกร)

หัวหน้าฝ่ายนิติ กองการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

นายจันทน์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) :

“สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติศาลากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติศาลากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๖
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๒ และตั้งกรรมาธิการ
วิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอ
ต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๔
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง
แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภา
เพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัตินี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่
๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๒

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๒

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศาลการ ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดราคาศาลการของ
ของนำเข้าเพื่อความมุ่งหมายในการจัดเก็บอากร และแก้ไขบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้
สอดคล้องกับมาตรา ๑ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ๑๙๙๔
(แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒ และมาตรา ๑๒)

(๒) กำหนดให้ราคาศาลการที่ใช้ในการคำนวณอากรขาเข้าจะต้องรวม
ค่าประกันภัย ค่าขนส่ง ค่าขนของและค่าจัดการต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการขนส่งด้วย
และให้อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจกำหนดราคาศาลการของของที่นำเข้าได้ในบางกรณี
เพื่อให้การจัดเก็บภาษีเป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม (เพิ่มเติมมาตรา ๑๑
และมาตรา ๑๑ ทวิ)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องการอุทธรณ์การประเมินอากรของพนักงานเจ้าหน้าที่
โดยกำหนดให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แทนอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดี
มอบหมาย และเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับกระบวนการในการพิจารณาอุทธรณ์ เพื่อให้การ
พิจารณาอุทธรณ์เป็นไปอย่างถูกต้องและโปร่งใสมากขึ้น (ยกเลิกมาตรา ๑๑๒ ทวิ วรรคสาม
และเพิ่มมาตรา ๑๑๒ ฉ มาตรา ๑๑๒ สัตต มาตรา ๑๑๒ อัญญ มาตรา ๑๑๒ นว
มาตรา ๑๑๒ ทศ มาตรา ๑๑๒ เอกาทศ มาตรา ๑๑๒ หกาทศ มาตรา ๑๑๒ เทรศ
มาตรา ๑๑๒ จตุรศ มาตรา ๑๑๒ โยธศ มาตรา ๑๑๒ โสฬศ มาตรา ๑๑๒ สัตตรศ
มาตรา ๑๑๒ อัญหารศ และมาตรา ๑๑๒ เอณวิศติ)

(๔) กำหนดให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำของเข้าหรือส่งออกมีหน้าที่เก็บและรักษาเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำของเข้าหรือการส่งออกเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันที่นำของเข้าหรือส่งออก หรือเป็นเวลาสองปีนับแต่วันที่บุคคลดังกล่าวเลิกประกอบกิจการ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ (เพิ่มมาตรา ๑๑๓ ทวิ)

(๕) กำหนดให้อำนาจในการดำเนินการต่าง ๆ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าได้มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากรและในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยหรือตรวจพบว่ามีกระทำความผิดเพื่อประโยชน์ในการได้ส่วนเกี่ยวกับการกระทำความผิด รวมทั้งกำหนดให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควรในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว (เพิ่มมาตรา ๑๑๕ ทวิ มาตรา ๑๑๕ ตรี มาตรา ๑๑๕ เบญจ และมาตรา ๑๑๕ ก)

(๖) กำหนดความรับผิดชอบของกรรมการผู้จัดการ หัวหน้าผู้จัดการ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร (เพิ่มมาตรา ๑๑๕ จัตวา)

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติอื่นให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดราคาศุลกากรของของนำเข้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๒)

เหตุผล

เนื่องจากประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก จึงมีพันธกรณีที่จะต้องนำความในมาตรา ๗ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ๑๙๙๔ มาถือปฏิบัติ และโดยที่ความตกลงดังกล่าวได้กำหนดให้ใช้ราคาศุลกากรเป็นเกณฑ์ในการประเมินอากรสำหรับของนำเข้า ซึ่งแตกต่างจากกฎหมายว่าด้วยศุลกากรที่ใช้ราคาอันแท้จริงในท้องตลาดเป็นเกณฑ์ประเมินเงินอากรสำหรับของนำเข้า ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๗ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ๑๙๙๔ จึงต้องยกเลิกการใช้ราคาอันแท้จริงในท้องตลาดเป็นเกณฑ์ประเมินเงินอากรสำหรับของนำเข้า โดยให้ใช้ราคาศุลกากรแทน นอกจากนั้น สมควรกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และกระบวนการในการพิจารณาอุทธรณ์เพื่อให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกที่ไม่พอใจการประเมินอากรของพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แทนการอุทธรณ์ต่ออธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ทั้งนี้ เพื่อให้การพิจารณาอุทธรณ์เป็นไปอย่างถูกต้องและโปร่งใสมากขึ้น และสมควรกำหนดให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำของเข้าหรือส่งของออกมีหน้าที่เก็บรักษาบัญชี เอกสาร หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการนำของเข้าหรือส่งของออกเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ และกำหนดให้อธิบดีผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือมีการตรวจสอบพบว่ามีกระทำความผิดเกิดขึ้นเพื่อประโยชน์ในการไต่สวนการกระทำความผิดนั้น รวมทั้งกำหนดความรับผิดชอบของกรรมการผู้จัดการ หุนส่วนผู้จัดการ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลในกรณีที่นิติบุคคลได้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถลงโทษผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลได้อย่างแท้จริง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญดูรับ คุณวิชัยครับ

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 ครับ กระผมมีอยู่ ๒ - ๓ ประเด็นที่อยากจะพูดในช่วงระยะเวลาอันสั้นนี้ ~~ครับ~~
 ร่างพระราชบัญญัติศาลการล้มบัญชี กระผมคิดว่า จะเป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหา
 หรือประเด็นที่เราเข้าไปเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก ~~ครับ~~ ก็ยังไม่ได้ปฏิบัติ
 ให้ถูกต้องตามมาตรา ๗ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า
 พ.ศ. ๒๕๕๔ แต่มีบางประเด็น ซึ่งกระผมคิดว่า ในกฎหมายฉบับนี้อาจจะยังไม่ชัดเจน
 ครับ

ประเด็นแรกคือ ~~ในเรื่อง~~ เรื่องเกี่ยวกับการกำหนดราคาศุลกากร ซึ่งความจริง
 ก็มีมาตราอยู่หลายมาตราที่เขียนเอาไว้ ตั้งแต่มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๑ ทวิ ~~ครับ~~
 แต่ปัญหาที่อาจจะเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ คือมาตราต่าง ๆ เหล่านั้น กำหนดแต่เพียง
 หลักเกณฑ์ในการคำนวณราคาศุลกากร ในเรื่อง ~~ของ~~ กรณีส่งออก ให้ถือว่าราคา
 ขายส่งเงินสด ซึ่งพึงจะขายได้ ณ ที่ส่ง ~~ของ~~ นอก ~~ครับ~~ กรณีนำเข้าก็มีอยู่หลายราคา
 ซึ่งอาจจะเลือกใช้ได้ ตรงนี้จะเป็นไปได้หรือไม่ว่า อาจจะเกิดความสับสน หรือเกิดความ
 ไม่เสมอภาค ไม่เป็นธรรมระหว่างผู้ส่งออกและผู้นำเข้าด้วยกัน ~~ครับ~~ อันนี้เป็น
 ประเด็นแรก ~~ครับ~~

ประเด็นที่ ๒ คือ กฎหมายฉบับนี้ต้องการที่จะให้การอุทธรณ์ ~~นั้น~~
 เปลี่ยนอำนาจจากอธิบดีกรมศุลกากรไปเป็นคณะกรรมการ ~~ครับ~~ แต่ดูรายชื่อ
 คณะกรรมการตามมาตรา ๑๑๒ สัดต ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด ๑๑ คน ~~นั้น~~ ~~ครับ~~ ประกอบด้วย
 อธิบดี ๑ คน ผู้แทนกระทรวงการคลัง ๑ คน ผู้แทนสำนักงานกฤษฎีกา ๑ คน และ
 ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งอธิบดีแต่งตั้ง คืออธิบดีก็มีอำนาจอีก แต่งตั้งไม่น้อยกว่า ๕ คน
 แต่ไม่เกิน ๗ คน ~~คือ~~ แต่งตั้งได้เป็นส่วนข้างมากอยู่แล้ว ~~ครับ~~ และก็มีเลขาธิการ
 อีก ๑ คน ซึ่งกระผม ~~ก็~~ ต้องเห็นว่า ถ้าเขียนอย่างนี้ก็คงไม่แตกต่างไปจากเดิม ~~ครับ~~
 อธิบดีคนเดียวอาจจะดูได้ดีกว่า ถ้าหากว่า ~~จะ~~ ให้อำนาจอธิบดีมาเป็นผู้แต่งตั้งกรรมการ
 แล้วว่ากรรมการนั้นก็ได้เป็นอิสระอย่างแท้จริง เพราะ ~~ไม่~~ ไม่ได้มีบทบัญญัติ
 ในเรื่องนี้ไว้ ก็อาจจะเกิดปัญหาค่ะ อันนี้ก็เป็นข้อซึ่งน่าจะ ได้พิจารณา ~~ครับ~~

ส่วนอีกประเด็นหนึ่งที่กฎหมายฉบับนี้ได้พูดถึง~~ใน~~ คือในเรื่องของการดำเนินการต่าง ๆ ที่เป็นการกำหนดให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า ต้องเก็บหลักฐาน เอกสาร เอาไว้ไม่น้อยกว่า ๕ ปี นับแต่วันส่งออก หรือวันนำเข้า หรือไม่น้อยกว่า ๒ ปี นับแต่วันเลิกกิจการ ตรงนี้จะมีปัญหาอีกคือไม่ได้กำหนดว่าเอกสารอะไรบ้างที่จะต้องเก็บไว้~~ใน~~ ถ้าจะเอาเอกสารทุกประเภทก็จะเป็นภาระสำหรับผู้จัดเก็บ เพราะเอกสารนั้นอะไรก็ตามที่เป็นตัวอักษร ไม่ว่าจะเป็นแผ่นกระดาษ เป็นแผ่นศิลา แผ่นไม้ ถ้ามีตัวอักษรขึ้นพอเป็นใจความได้ก็ถือเป็นเอกสารทั้งหมด ตรงนี้น่าจะมีหลักเกณฑ์ที่กำหนดเอาไว้ชัดเจนว่า อะไรบ้างซึ่งควรจะต้องเก็บ~~ใน~~ อะไรที่ไม่ควรหรือไม่จำเป็นต้องจัดเก็บ^{ให้} ยังให้อำนาจเจ้าหน้าที่ในการไปตรวจสอบคือผลกระทบไปให้ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า~~ให้~~ ตรงนี้ก็อาจจะเป็นส่วนซึ่งน่าจะได้มีการกำหนดไว้ให้ชัดเจนขึ้น~~ใน~~ ส่วนประเด็นอื่น ๆ กระผมคิดว่า ก็เป็นวิธีการซึ่งน่าจะแก้ไข และก็เป็นที่ประโยชน์^{กับ} การปฏิบัติของหน่วยงานราชการของประเทศไทย~~ด้วย~~ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีครับ

นายพิษณุ พันธุ์วิชาญกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :

กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ก็เป็นคำชี้แนะความคิดซึ่งกระผมจะขออนุญาต
ฝากคณะกรรมการการไปพิจารณาครับ รัฐบาลไม่ได้ขัดข้องครับ แต่ก็ขอกราบเรียนว่า
ทั้งหมดเกือบทั้งฉบับเป็นไปตามข้อตกลงแกตต์ (GATT) ที่เป็นพันธกรณีที่เราได้ทำไว้
และทั้งหมดนี้จะต้องมีผลบังคับในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๓ ที่จะถึงนี้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ต่อไปนี้ผมจะขอมติครับ

ว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ตอนนี้งให้คณะครับ รับหลักการ
กฎหมายมือครับ

(มีสมาชิก ยกมือเป็นเอกฉันท์)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เป็นเอกฉันท์ครับ

คณะกรรมการการรับท่านรัฐมนตรี

นายพิษณุ พันธุ์วิชาญกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :

ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ จะขอความกรุณาให้คณะกรรมการการสามัญการคลัง
การธนาคารและสถาบันการเงินของสภานี้กรุณาไปพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีใครขัดข้องนะครับ

(ไม่มีสมาชิก ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : กำหนดการแปดตุลครับ

นายพิษณุ พันธุ์วิชาญกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :

ขอความกรุณาแปดตุลภายใน ๑ วันตามข้อบังคับครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ต่อไปเป็นการพิจารณา

ระเบียบวาระที่ ๖.๔ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร
พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

LIRT

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

สภาต่อพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ด่วนที่สุด

ที่ สท ๐๐๐๘/สทสว

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขที่ ๗๗/๒๕๖๓
วันที่ ๒๒.๑๐.๖๓
เวลา ๑๖.๐๐ น.

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๒ ตุลาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๔
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๓ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภา
พิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๔

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๒๕๔๑๑๓๓

Legislative Institutional Repository of Thailand

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนด
พิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนด
พิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๖
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๒ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญ
ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อ
สภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๔ (สมัยสามัญ
นิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติ
ในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณา
ต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่

๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๒

(นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIART

พิกัดศุลกากร 2

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร
พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร เพื่อกำหนดให้ใช้ราคา
ศุลกากรเป็นเกณฑ์ในการประเมินเงินอากรสำหรับของนำเข้าแทนการใช้ราคาในท้องตลาด
เป็นรายเฉลี่ย

เหตุผล

เนื่องจากประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก ซึ่งต้อง
นำความในมาตรา ๗ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ๑๙๙๔
มาถือปฏิบัติ และโดยที่ความตกลงดังกล่าวได้กำหนดให้ใช้ราคาศุลกากรเป็นเกณฑ์
ในการประเมินเงินอากรสำหรับของนำเข้าซึ่งแตกต่างจากมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนด
พิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ที่กำหนดให้อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจประกาศราคา
ในท้องตลาดเป็นรายเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ประเมินเงินอากรสำหรับของนำเข้าได้ ดังนั้น
เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๗ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ๑๙๙๔
จึงต้องยกเลิกการกำหนดให้ใช้ราคาในท้องตลาดเป็นรายเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ประเมินเงินอากร
สำหรับของนำเข้าโดยให้ใช้ราคาศุลกากรแทน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

LIBT

พิกัดศุลกากร ๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๓
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดพิกัดอัตรา
ศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ว. ๒ (ส. ทัวไป)

สำรวจ ๔๖/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญเลขานุการ

นายจันทน์ สวมประจำ (รองเลขานุการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน

เลขานุการวุฒิสภา) :

“สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนด

พิทักษ์ตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิทักษ์ตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๒ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่

๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๒

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๒

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร

พ.ศ. ๒๕๓๐ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรเพื่อกำหนดให้ใช้ราคา
ศุลกากรเป็นเกณฑ์ในการประเมินเงินอากรสำหรับของนำเข้าแทนการใช้ราคาในท้องตลาด
เป็นรายเฉลี่ย

เหตุผล

เนื่องจากประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกขององค์การการค้าโลก ซึ่งต้อง
นำความในมาตรา ๗ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ๑๙๙๔ มาถือ
ปฏิบัติ และโดยที่ความตกลงดังกล่าวได้กำหนดให้ใช้ราคาศุลกากรเป็นเกณฑ์ในการ
ประเมินเงินอากรสำหรับของนำเข้าซึ่งแตกต่างจากมาตรา ๘ แห่งพระราชกำหนดพิกัด
อัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ที่กำหนดให้อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจประกาศราคา
ในท้องตลาดเป็นรายเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ประเมินเงินอากรสำหรับของนำเข้าได้ ดังนั้นเพื่อให้
เป็นไปตามมาตรา ๗ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ๑๙๙๔ จึงต้อง
ยกเลิกการกำหนดให้ใช้ราคาในท้องตลาดเป็นรายเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ประเมินเงินอากรสำหรับ
ของนำเข้าโดยให้ใช้ราคาศุลกากรแทน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีผู้ใดอภิปรายไหมครับ
ท่านรัฐมนตรีคงไม่ชี้แจงใช่ไหมครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาดิล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กราบเรียนแต่เพียงว่าเพื่อแก้ไขถ้อยคำในพระราชกำหนด
พิกัดให้สอดคล้องกับกฎหมายที่เราได้ผ่านไปแล้วเพียงเท่านี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ต่อไปนี้ผมจะขอมติครับว่า
เห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ถ้าเห็นชอบด้วยกรุณา
ยกมือครับ

(มีสมาชิก ยกมือเป็นเอกฉันท์)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เห็นชอบเป็นเอกฉันท์นะครับ
คณะกรรมการครับท่านรัฐมนตรี

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาดิล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ขอความกรุณาส่งให้คณะกรรมการการคลัง
การธนาคารและสถาบันการเงินของสภานี้กรณารับไปพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีผู้ใดขัดข้องนะครับ
(ไม่มีสมาชิก ขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : กำหนดแปรญัตติครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาดิล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ขอความกรุณาแปรญัตติภายใน ๗ วันตามข้อบังคับครับ

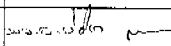
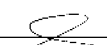
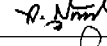
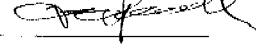
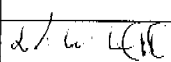
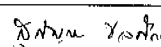
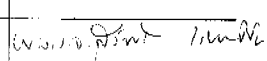
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : หมติระเบียบวาระการประชุมแล้ว
ขอปิดประชุมครับ ขอบคุณครับ

ผู้ร่วมงานการประชุม

รุจิรา	เนตรบุตร	สุภาภรณ์	มาลัยศักดิ์
ละไม	สุวรรณพิทักษ์	ทิพรัตน์	แก้วสุขใจ
สมบูรณ์	จำกระแสร์	สรยุทธ	ปลื้มถนอม
ทิพวรรณ	พูนทรัพย์	นันทพร	แก้วมะเริง
ศุภลักษณ์	โอภาสพินิจ	สรัญญา	ศตะกัศ
สิริวรรณ	โชติพันธุ์	วิมล	แจ้งอัถณะ
มยุรี	แก่นสาร	อรสา	เจียมเจริญ
ธีรวรรณ	นราพงศ์	ภาวณา	ภักดิ์ตรัน
สุวิมล	มหาจำปา	ปวีณ์พร	มีสมเพิ่ม
สุชาดา	ภมระภา	ศิริลักษณ์	ภาพพระหัตถ์
ศักดิ์วัลย์	รัตนบุรี	ดวงทิพย์	อินบุญนะ
ตำรวจ	ผลประสิทธิ์		

ฝ่ายเลขานุการ กองการพิมพ์

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและพิจารณาเปิดเบรยง เนก เปรอญลัน

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	พลเอก วิจิต บุญยะวัฒน์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายศิริ เกลินสฤทธิ รองประธาน คนที่สอง	
๔.	พลอากาศเอก จรยา สุคนทรทรัพย์	
๕.	นายจันทน์ ทองประเสริฐ	
๖.	นายชัยเขต สุนทรพิพิธ	
๗.	พลเรือเอก ทวีศักดิ์ ศรีประยูร	
๘.	พลเรือเอก บัณฑิตย์ จุฬะวัน	
๙.	พลเอก บุญฤทธิ์ พรหมรานนท์	
๑๐.	นายประยอม ชองทอง	
๑๑.	นายชงยุทธ เลอธก	
๑๒.	นายสมหมาย สุรกุล	
๑๓.	นายสิงห์โต ช่างตระกูล	
๑๔.	นางสุกัญญา ชลศึกษ์	
๑๕.	นางสาวสุคนธ์ กาญจนาลัย	
๑๖.	พลเรือเอก สุวัชรชัย เกษมสุขา	
๑๗.	นายพินิต อารยะศิริ เลขานุการคณะกรรมการ	

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๓ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

สภารับรองในคราวประชุม
ครั้งที่ ๑๓/ว.น.ส.ส.ท.ว.ว.
วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๓

ประธานวุฒิสภา

Legislative Institutional Repository of Thailand

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ ๕/๕๒
วันที่ ๔ ต.ธ. ๕๒
เวลา ๑๖.๐๐ น.

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๕ ตุลาคม ๒๕๔๒

เรื่อง ขอเสนอญัตติให้วุฒิสภาพิจารณามีมติเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยเกี่ยวกับ
คุณสมบัติผู้มีสิทธิรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๔๐

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีคำวินิจฉัยว่า สมาชิกวุฒิสภาซึ่งทำหน้าที่อยู่ในปัจจุบัน
สามารถสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภาในครั้งแรก ซึ่งจะเกิดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๓
ถึงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๓ ได้ แต่คุณสมบัติให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๒๕
กล่าวคือ ต้องมีสัญชาติไทย อายุไม่ต่ำกว่า ๔๐ ปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง มีคุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่า
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า โดยคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ให้เหตุผลว่าบทบัญญัติตามบทเฉพาะกาล
มาตรา ๓๑๕ วรรคสี่ เป็นการรับรององค์การสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๓๔ ให้ทำหน้าที่
ต่าง ๆ ของวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญใหม่ไปก่อนจนกว่าจะครบวาระ ๔ ปี ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๓๔
เพราะฉะนั้นจึงไม่ถือว่าสมาชิกวุฒิสภาปัจจุบันเป็นสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๐
ฉะนั้น ในบทเฉพาะกาล มาตรา ๓๑๕ วรรคสี่ จึงได้บัญญัติยกเว้นเรื่องคุณสมบัติต่าง ๆ ขึ้นไว้เพื่อ
เชื่อมต่อระหว่างบุคคลผู้ทำหน้าที่จากรัฐธรรมนูญเก่ามาสู่องค์การตามรัฐธรรมนูญใหม่เท่านั้น

ต่อมาหลังมีคำวินิจฉัย สมาชิกวุฒิสภาซึ่งได้รับผลกระทบจากคำวินิจฉัยดังกล่าว
ได้ทำหนังสือคัดค้านคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการเลือกตั้ง โดยได้โต้แย้งคำวินิจฉัยว่าบทเฉพาะกาล
มาตรา ๓๑๕ วรรคสาม ได้บัญญัติให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้
คงเป็นสมาชิกวุฒิสภาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ต่อไป และบทเฉพาะกาลมาตรา ๓๑๕ วรรคสี่
ได้บัญญัติมิให้ในบทบัญญัติ มาตรา ๑๒๕ (๒) และ (๓) มาใช้บังคับกับสมาชิกวุฒิสภาตามวรรคสาม
ซึ่งก็หมายความว่าไม่ให้นำเรื่องอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์และการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือ
เทียบเท่า มาใช้บังคับกับสมาชิกวุฒิสภา ซึ่งได้รับการรับรองสถานะภาพตามวรรคสาม กล่าวคือสามารถ
ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาได้และสามารถเข้าดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาได้หากได้รับการเลือกตั้ง
การวินิจฉัยของคณะกรรมการการเลือกตั้งดังกล่าวจึงน่าจะขัดต่อรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน

1. ~~.....~~ (..... 075)
2. ~~.....~~ (..... 189)
3. ~~.....~~ (..... 97)
4. ~~.....~~ (..... 076)
5. ~~.....~~ (.....)
6. ~~.....~~ (..... 244)
7. ~~.....~~ (..... 239)
8. ~~.....~~ (..... 253)
9. ~~.....~~ (..... 165)
10. ~~.....~~ (..... 255)
11. ~~.....~~ (.....)
12. ~~.....~~ (..... 182)
13. ~~.....~~ (..... 113)
14. ~~.....~~ (..... 82)
15. ~~.....~~ (.....)

16. ~~.....~~ (..... 162)
17. ~~.....~~ (..... 161)
18. ~~.....~~ (..... 187)
19. ~~.....~~ (.....)
20. ~~.....~~ (.....)
21. ~~.....~~ (..... 123)
22. ~~.....~~ (..... 213)
23. ~~.....~~ (..... 063)
24. ~~.....~~ (..... 101)
25. ~~.....~~ (..... 188)
26. ~~.....~~ (.....)
27. ~~.....~~ (..... 108)
28. ~~.....~~ (.....)
29. ~~.....~~ (.....)
30. ~~.....~~ (..... 18)

31. the on
(.....)
32. the on
(.....)
33. the on
(.....)
34. the on
(.....)
35. the on
(.....)
36. the on
(.....)
37. the on
(.....)
38. the on
(.....)
39. the on
(.....)
40. the on
(.....)
41. the on
(.....)
42. the on
(.....)
43. the on
(.....)
44. the on
(.....)
45. the on
(.....)
46. the on
(.....)
47. the on
(.....)
48. the on
(.....)
49. the on
(.....)
50. the on
(.....)
51. the on
(.....)
52. the on
(.....)
53. the on
(.....)
54. the on
(.....)
55. the on
(.....)
56. the on
(.....)
57. the on
(.....)
58. the on
(.....)
59. the on
(.....)
60. the on
(.....)

๕๒

ว. ๒ (ส. ทัวไป)

ภาวนา ๓๕/๒

นายอาซิส เบ็ญหวาน : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม อาซิส เบ็ญหวาน สมาชิกวุฒิสภา ด้วยความเคารพท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทั้งหลาย กระผมเสนอญัตติเรื่องนี้เข้ามาไม่ได้สนองความต้องการของตัวเองเพียงอย่างเดียว แต่มีสมาชิกวุฒิสภาหลายท่านที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับผม และกระผม~~ได้~~ก็ได้ศึกษาเรื่องรัฐธรรมนูญแม้ว่าจะไม่ได้ร่ำเรียนมาก่อนก็ตาม ก็ได้ศึกษาแนวทางต่าง ๆ ทราบดีว่าเรื่องขององค์กร เรื่องของบุคคลนั้น เป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณากันพอสมควร กระผมจึงได้ดำเนินการมาตามขั้นตอนในเรื่องของการโต้แย้งสิทธิกับกรรมการเลือกตั้งมาโดยตลอด จนกระทั่งที่สุดก็คือทำเรื่องเสนอโดยมีผู้ลงนามรับรองให้ผม ๖๐ ท่าน ส่งให้ท่านประธานวุฒิสภา เพื่อที่จะส่งให้กับศาลรัฐธรรมนูญเพื่อตีความต่อไป แต่ท่านประธานวุฒิสภายกบอกว่าทำไม่ได้ จำเป็นที่จะต้องมาในรูปขององค์กร นั่นก็คือองค์กรวุฒิสภาจะต้องรับรองและส่งไป เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่านี่คือขั้นตอนต่าง ๆ ที่กระผมได้ดำเนินการมาเพื่อให้มันถูกต้องตามหลักการที่ว่า ต้องเป็นองค์กร~~ที่~~จะเสนอไป เพราะฉะนั้นถ้าสมาชิกวุฒิสภาในห้องนี้มีมติให้ส่งไปก็ถือเป็นเรื่องขององค์กร กระผมเองจะไม่ขอความเห็นใจแล้วก็จะไม่พูดในเรื่องของกฎหมายหรืออะไรต่าง ๆ ในรายละเอียดมากนัก เพราะทราบว่าทุกท่านก็ได้ศึกษามาพอสมควร เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าที่สุดของที่สุด ถ้าเรายืนยันอยู่ในห้องนี้มันก็คงจะไม่จบ เพราะไม่ใช่ศาลสูงสุด มันก็เป็นเรื่องคาใจสมาชิกฯ ของพวกเราอีกหลาย ๆ ท่าน กระผมคิดว่าไม่น้อยกว่า ๓๐ ท่าน เพราะฉะนั้นทางออกที่ดีที่สุดขณะนี้ก็คือ เพื่อให้สมาชิกวุฒิสภาได้มีโอกาสลงมติรับรองญัตตินี้~~ให้~~ส่งไปยังศาลรัฐธรรมนูญตีความเป็นการดีที่สุด ขอขอบพระคุณครับ

๕๓

ว. ๒ (ส. ทัวไป)

สุวิมล ๔๐/๑

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายอาษา เมฆสวรรค์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พลอากาศเอก ประพันธ์ รูปเดมีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมาชิกฯ ครับ
มีผู้ใดอภิปรายไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ อภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ผมจะขอมติครับ
แล้วก็ด้วยวิธียกมือครับ ถ้าผู้ใดเห็นว่าควรส่งไปให้ศาลรัฐธรรมนูญ กรุณายกมือครับ
เจ้าหน้าที่นับนะครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีปัญหานิดหนึ่งครับ
ขอถามชีว่า มีผู้ใดไม่เห็นด้วยบ้างครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีเห็นด้วยมากกว่านะครับ
สรุปว่า ให้ส่งศาลรัฐธรรมนูญนะครับ ถูกคิดว่กันทีหลัง

ต่อไปนะครับ ๖.๒ ร่างพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน ถ้วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๐๘/สว๒๕

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ 75/42
วันที่ 14 ต.ค. 42
เวลา 15.10 น.

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อยื่นเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๔

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๒๔๔๑๑๓๓

Legislative Institutional Repository of Thailand

สารบัญ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๒ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา
เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๒ (สมัยสามัญ
นิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติ
ในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณา
ต่อไป ตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่
๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๒

(นายศิริชัย โสภพิพจน์)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รักษาการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

อาคาร/2

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้

(๑) ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันภัยอันตรายอันเกิดแต่การเล่นมหรสพ พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ และกำหนดหลักเกณฑ์การควบคุมการใช้อาคารเป็นโรงมหรสพ ไว้ในพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓ และเพิ่มมาตรา ๓๒ ทวิ และมาตรา ๓๒ ตรี และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗)

(๒) กำหนดให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ในเขตของผังเมืองรวมตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือในท้องที่ที่อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็นโรงมหรสพ ตั้งอยู่โดยไม่ต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา (เพิ่มวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๒)

(๓) เพิ่มบทนิยามคำว่า "อาคารสูง" "อาคารขนาดใหญ่พิเศษ" "โรงมหรสพ" "ผู้ครอบครองอาคาร" และ "ผู้ตรวจสอบ" และปรับปรุงบทนิยามคำว่า "นายช่าง" (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๔) กำหนดให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคาร มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดรายละเอียดอื่นเรื่องต่าง ๆ ได้เพิ่มขึ้น และกำหนดให้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดให้สิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการขนส่งบุคคลในลักษณะกระเช้าไฟฟ้า หรือสิ่งอื่นที่สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องเล่นในสวนสนุกเป็นอาคารได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ และเพิ่มมาตรา ๘ ทวิ)

(๕) ปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมอาคารและสำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคาร รวมทั้งการแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น นายช่างและนายตรวจ และเพิ่มการให้มีผู้ตรวจสอบเอกชน และปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ทั้งนี้ เพื่อให้เหมาะสมกับการควบคุมอาคารยิ่งขึ้น

(แก้ไขเพิ่มเติม (๓) และ (๔) ของมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๔ มาตรา ๔๙ และ (๒) ของมาตรา ๕๐ และเพิ่ม (๕) และ (๖) ของมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๑ ทวิ มาตรา ๒๔ ทวิ มาตรา ๕๕ ทวิ และมาตรา ๕๕ ตวิ)

(๖) กำหนดมาตรการเพื่อป้องกันการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ของอาคารซึ่งมีสภาพหรือมีการใช้ที่อาจเป็นอันตราย (เพิ่มมาตรา ๔๖ ทวิ)

(๗) ปรับปรุงหลักเกณฑ์วิธีการการแจ้งเวียนชื่อผู้รับผิดชอบในการออกแบบหรือการควบคุมงานที่กระทำผิดกฎหมายให้คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพของผู้ในทราบ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๙ ทวิ)

(๘) ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับบทบัญญัติที่เพิ่มใหม่ รวมทั้งปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีและเพิ่มความผิดที่เปรียบเทียบปรับได้ให้สอดคล้องกับบทกำหนดโทษที่เพิ่มใหม่ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗๔ และเพิ่มมาตรา ๖๕ ทวิ มาตรา ๖๕ ตวิ และมาตรา ๖๕ จัตวา)

(๙) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโรงแรมหรสพและการต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว (เพิ่ม (๖ ทวิ) และ (๘ ทวิ) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ)

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันการพัฒนาประเทศได้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะได้มีการขยายตัวของเมืองในด้านการก่อสร้างอาคารเพิ่มมากขึ้น กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่ใช้บังคับอยู่ไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารเสียใหม่ โดยกำหนดมาตรการในด้านการควบคุมเกี่ยวกับความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร นอกจากนี้ กฎหมายว่าด้วยการป้องกันภัยอันตรายอื่นเกิดแต่การเล่นหรสพได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ประกอบกับโรงมหรสพก็เป็นอาคาร

LIRT

อย่างหนึ่ง สมควรที่จะนำหลักการเกี่ยวกับการอนุญาตให้ใช้โรงมหรสพมาบัญญัติรวมเป็นฉบับเดียวกันกับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารเพื่อสะดวกต่อการใช้กฎหมาย และสมควรกำหนดให้สิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการขนส่งบุคคลในลักษณะกระเช้าไฟฟ้า หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องเล่นในสวนสนุก หรือสถานที่อื่นใดเพื่อประโยชน์ในลักษณะเดียวกันเป็นอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๕

.....

.....

.....

Trial	Control (%)	Experimental (%)
1	85	80
2	84	79
3	83	78
4	82	77
5	81	76
6	80	75
7	79	74
8	78	73
9	77	72
10	76	71

เรียกว่า "พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร" (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๕๖

LIBT
(โปรดพลิก)

09073/6

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันภัยอันตรายอันเกิดแต่การเล่นมหรสพ
พระพุทธศักราช ๒๔๖๔

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๒
แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

"สำหรับเขตท้องที่ที่ได้มีการประกาศให้ใช้บังคับผังเมืองรวมตามกฎหมาย
ว่าด้วยการผังเมืองหรือเขตท้องที่ที่ได้เคยมีการประกาศดังกล่าว ให้ใช้พระราชบัญญัติ
บังคับตามเขตของผังเมืองรวมนั้นโดยไม่ต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

สำหรับอาคารชุมนุมคน อาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ให้ใช้บทบัญญัติ
แห่งพระราชบัญญัตินี้บังคับไม่ว่าท้องที่ที่อาคารนั้นตั้งอยู่จะได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับ
พระราชบัญญัตินี้หรือไม่ก็ตาม"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า "อาคารสูง" คำว่า "อาคารขนาดใหญ่
พิเศษ" คำว่า "อาคารชุมนุมคน" และคำว่า "โรงมหรสพ" ระหว่างบทนิยามคำว่า
"อาคาร" กับบทนิยามคำว่า "ที่สาธารณะ" ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
พ.ศ. ๒๕๒๒

"อาคารสูง" หมายความว่า อาคารที่บุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้
ที่มีความสูงตั้งแต่ยี่สิบสามเมตรขึ้นไป การวัดความสูงของอาคารให้วัดจากระดับพื้นดิน
ที่ก่อสร้างถึงพื้นลาดฟ้า สำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยาให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้าง
ถึงยอดมโนของชั้นสูงสุด

"อาคารขนาดใหญ่พิเศษ" หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้พื้นที่
อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคาร เป็นที่อยู่อาศัยหรือประกอบกิจการประเภทเดียว
หรือหลายประเภท โดยมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นในหลังเดียวกันตั้งแต่หนึ่งหมื่นตารางเมตรขึ้นไป

"อาคารชุมนุมคน" หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคาร
ที่บุคคลเข้าไปภายในเพื่อประโยชน์ในการชุมนุมคน

"โรงมหรสพ" หมายความว่า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้
เป็นสถานที่สำหรับฉายภาพยนตร์ แสดงละคร แสดงดนตรี หรือแสดงมหรสพอื่นใด และมี
วัตถุประสงค์เพื่อเปิดให้สาธารณชนเข้าชมการแสดงนั้น โดยจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม"

มาตรา ๖ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า "ผู้ครอบครองอาคาร" คำว่า "ผู้ตรวจสอบด้านวิศวกรรม" และคำว่า "ผู้ตรวจสอบด้านสถาปัตยกรรม" ระหว่งบทนิยามคำว่า "ผู้ดำเนินการ" กับบทนิยามคำว่า "นายตรวจ" ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

"ผู้ครอบครองอาคาร" หมายความว่า ผู้จัดการของนิติบุคคลอาคารชุดสำหรับทรัพย์สินส่วนกลางตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดด้วย

"ผู้ตรวจสอบด้านวิศวกรรม" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนไว้ตามพระราชบัญญัตินี้

"ผู้ตรวจสอบด้านสถาปัตยกรรม" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสถาปัตยกรรม ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนไว้ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า "นายช่าง" ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"นายช่าง" หมายความว่า ชีวราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งเข้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นนายช่าง หรือวิศวกรหรือสถาปนิกซึ่งอธิบดีกรมโยธาธิการแต่งตั้งให้เป็นนายช่าง"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร ตลอดจนการอื่นที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด

(๑) ประเภท ลักษณะ แบบ รูปทรง ลวดลาย ขนาด เนื้อที่ และที่ตั้งของอาคาร

LIRT

(๒) การรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทน ตลอดจนลักษณะและคุณสมบัติของวัสดุที่ใช้

(๓) การรับน้ำหนัก ความต้านทาน ความคงทนของอาคาร และพื้นดินที่รองรับอาคาร

(๔) แบบและวิธีการเกี่ยวกับการติดตั้งระบบประปา ก๊าซ ไฟฟ้า เครื่องกลความปลอดภัยเกี่ยวกับอัคคีภัยหรือภัยพิบัติอย่างอื่น และการป้องกันอันตรายเมื่อมีเหตุฉุกเฉิน วนวาม

(๕) แบบ และจำนวนของห้องน้ำและห้องส้วม

(๖) ระบบการจัดการเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของอาคาร เช่น ระบบการจัดแสงสว่าง การระบายอากาศ การปรับอากาศ การพอกอากาศ การระบายน้ำ การบำบัดน้ำเสีย และการกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล

(๗) ลักษณะ ระดับ ความสูง เนื้อที่ของที่ว่างภายนอกอาคาร หรือแนวอาคาร

(๘) ระยะหรือระดับระหว่างอาคารกับอาคารหรือเขตที่ดินของผู้อื่น หรือระหว่างอาคารกับถนน ตรอก ซอย ทางเท้า ทาง หรือที่สาธารณะ

(๙) พื้นที่ตั้งหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่พักจอดรถ ที่กักเก็บรถ และทางเข้าออกของรถสำหรับอาคารบางชนิดหรือบางประเภท ตลอดจนลักษณะและขนาดของพื้นที่หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นดังกล่าว

(๑๐) บริเวณห้ามก่อสร้าง ดัดแปลง ซ่อมแซม เคลื่อนย้าย และใช้หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารชนิดใดหรือประเภทใด

(๑๑) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการก่อสร้าง ดัดแปลง ซ่อมแซม เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคาร

(๑๒) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต การอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การโอนใบอนุญาต การออกใบรับรอง และการออกใบแทนตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๓) หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ออกแบบ ผู้ควบคุมงาน ผู้ดำเนินการ ผู้ครอบครองอาคาร และเจ้าของอาคาร

(๑๔) คุณสมบัติของผู้ตรวจสอบ ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอขึ้นทะเบียนและการเพิกถอนการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบ

(๑๕) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการตรวจสอบอาคาร ดัดตั้งและตรวจสอบอุปกรณ์ประกอบของอาคาร

(๑๖) ชนิดหรือประเภทของอาคารที่เจ้าของอาคารหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือผู้ดำเนินการต้องทำการประกันภัยความรับผิดชอบต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สิน ของบุคคลภายนอก"

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

"มาตรา ๘ ทวิ เพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยของประชาชน ให้รัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดประเภท หรือลักษณะของสิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการขนส่งบุคคลในบริเวณหนึ่งบริเวณใดในลักษณะ กระแสไฟฟ้าหรือสิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน หรือออกกฎกระทรวง กำหนดประเภทหรือลักษณะของสิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องเล่นในสวนสนุกหรือในสถานที่อื่นใด เพื่อประโยชน์ในลักษณะเดียวกันเป็นอาคารตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งต้องกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการ ก่อสร้าง การอนุญาตให้ใช้ การตรวจสอบ มาตรฐานการรับน้ำหนัก ความปลอดภัย และคุณสมบัติของวัสดุหรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสิ่งนั้น ทั้งนี้ ตามความเหมาะสม ของสิ่งก่อสร้างขึ้นแต่ละประเภทหรือแต่ละลักษณะ โดยอาจกำหนดให้แตกต่างจากบทบัญญัติ ของพระราชบัญญัตินี้ได้"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๓) และ (๔) ของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

"(๓) ให้คำปรึกษาแนะนำแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือส่วนราชการในการ ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) กำกับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานท้องถิ่น และผู้ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้"

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๕) และ (๖) ของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

"(๕) รับขึ้นทะเบียนและ เพิกถอนการขึ้นทะเบียนเป็นผู้ตรวจสอบ

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้"

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๐ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการควบคุมอาคารขึ้นในกรมโยธาธิการ มีหน้าที่ดังนี้

(๑) ปฏิบัติงานธุรการและงานวิชาการให้แก่คณะกรรมการควบคุมอาคาร

(๒) ปฏิบัติงานธุรการ ตรวจสอบข้อเท็จจริง และเสนอความเห็นแก่

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

(๓) ประสานงานและให้ความช่วยเหลือแก่ราชการส่วนท้องถิ่น ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนให้คำแนะนำแก่ภาคเอกชน

(๔) ปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการควบคุมอาคารมอบหมาย"

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

"มาตรา ๒๑ ทวิ ในกรณีที่มีการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเคลื่อนย้ายอาคาร ที่เป็นอาคารที่ต้องได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๑ หรือที่ต้องแจ้งตามมาตรา ๓๘ ทวิ ดังต่อไปนี้

(๑) อาคารสูง อาคารขนาดใหญ่พิเศษ

(๒) อาคารชุมนุมคนที่มีพื้นที่ตั้งแต่หนึ่งพันตาราง เมตรขึ้นไป หรือชุมนุมคนได้ตั้งแต่ห้าร้อยคนขึ้นไป

(๓) อาคารตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้แจ้งต้องจัดให้มีการตรวจสอบงานออกแบบและคำนวณอาคารโดยผู้ตรวจสอบด้านวิศวกรรม หรืองานออกแบบอาคารโดยผู้ตรวจสอบด้านสถาปัตยกรรม แล้วแต่กรณี และยื่นใบรับรองผลการตรวจสอบดังกล่าวมาพร้อมกับคำขอรับใบอนุญาตหรือใบแจ้ง"

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๘ ในกรณีที่มีแบบแปลน รายการประกอบแบบแปลนและรายการคำนวณที่ได้ยื่นมาพร้อมกับคำขอรับใบอนุญาตกระทำโดยผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรม ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบพิจารณา แต่เฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับรายการคำนวณ"

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

"มาตรา ๒๘ ทวิ ในกรณีที่มีแบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน และรายละเอียดด้านสถาปัตยกรรมของอาคารซึ่งไม่เป็นอาคารประเภทควบคุมการใช้ที่ได้ยื่นมาพร้อมกับคำขอรับใบอนุญาตกระทำโดยผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสถาปัตยกรรม ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบพิจารณา แต่เฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับรายละเอียดด้านสถาปัตยกรรมส่วนภายในอาคาร เว้นแต่ทางหนีไฟและบันไดหนีไฟ"

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๑) อาคารสำหรับใช้เป็นคลังสินค้า โรงแรม อาคารชุด หรือสถานพยาบาล"

มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

"มาตรา ๓๒ ทวิ เจ้าของอาคารตามมาตรา ๒๑ ทวิ ต้องจัดให้มีผู้ตรวจสอบด้านวิศวกรรมหรือผู้ตรวจสอบด้านสถาปัตยกรรมแล้วแต่กรณี ทำการตรวจสอบสภาพอาคาร โครงสร้างของตัวอาคาร อุปกรณ์ประกอบต่าง ๆ เกี่ยวกับระบบไฟฟ้า และการจัดแสงสว่าง ระบบการเตือน การป้องกันและการระงับอัคคีภัย การป้องกันอันตรายเมื่อมีเหตุฉุกเฉินวุ่นวาย ระบบระบายอากาศ ระบบระบายน้ำ ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบเครื่องกล หรือระบบอื่น ๆ ของอาคารที่จำเป็นต้องการป้องกันภัยอันตรายต่าง ๆ ที่มีผลต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน แล้วรายงานผลการตรวจสอบต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาผลการตรวจสอบสภาพอาคารตามวรรคหนึ่ง โดยมิชักช้า เพื่อพิจารณาออกใบรับรองการตรวจสอบสภาพอาคารหรือดำเนินการตาม มาตรา ๔๖ หรือมาตรา ๔๖ ทวิ แล้วแต่กรณี ต่อไป"

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ หรือมาตรา ๓๓ คาย ทายาทหรือผู้จัดการมรดกของบุคคลดังกล่าวซึ่งประสงค์จะทำการ ก่อสร้าง ดัดแปลง ซ่อมแซม เคลื่อนย้าย ใช้หรือเปลี่ยนการใช้อาคารนั้นต่อไป ต้องมีหนังสือ แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาตตาย ในกรณี เช่นว่านี้ให้ถือว่าทายาทหรือผู้จัดการมรดกดังกล่าวเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นแทน"

มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๓ ทวิ การอนุญาตให้ใช้อาคาร เพื่อประกอบกิจการเกี่ยวกับโรงแรมหรสพ มาตรา ๓๘ จัดว่า มาตรา ๓๘ เบญจ และมาตรา ๓๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

"หมวด ๓ ทวิ

การอนุญาตให้ใช้อาคารเพื่อประกอบกิจการเกี่ยวกับโรงแรมหรสพ

มาตรา ๓๘ จัดว่า การก่อสร้าง ดัดแปลง เคลื่อนย้าย ซ่อมแซม หรือตรวจสอบอาคารที่ใช้เพื่อประกอบกิจการโรงแรมหรสพ ต้องดำเนินการให้เป็นไปตาม บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๓๘ เบญจ ห้ามมิให้เจ้าของอาคารหรือผู้ครอบครองอาคารใช้ หรือยินยอมให้ผู้ใดใช้อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารเป็นโรงแรมหรสพ เว้นแต่อาคาร หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารนั้นจะได้รับใบอนุญาตให้ใช้อาคารเพื่อประกอบกิจการ โรงแรมหรสพจากอธิบดีกรมโยธาธิการ

LIRT

ประเภทของโรงพยาบาล ระบบความปลอดภัยและการป้องกันอันตรายอันอาจเกิดขึ้นกับคนดู และจำนวนและระยะห่างของสิ่งหรือส่วนต่าง ๆ ภายในและภายนอกอาคารที่ใช้เป็นโรงมหรสพ เช่น ห้องฉาย ทางเข้าออก ประตู ที่นั่งคนดู ทางเดิน เป็นต้น ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๘ ฉ. ใบอนุญาตให้ใช้อาคารเพื่อประกอบกิจการโรงมหรสพให้มีอายุสองปี โดยให้ใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีที่สองนับแต่ปีที่ออกใบอนุญาต

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต การอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การโอนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาตสำหรับโรงมหรสพ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

เจ้าของอาคารหรือผู้ครอบครองอาคารผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้ใช้อาคารเพื่อประกอบกิจการโรงมหรสพ ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตเต็มสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าอธิบดีกรมโยธาธิการจะมีคำสั่งไม่อนุญาต"

มาตรา ๒๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

"มาตรา ๔๖ ทวิ ในกรณีที่อยู่กรรมประกอบต่าง ๆ เกี่ยวกับระบบไฟฟ้าและการจัดแสงสว่าง ระบบการเตือน การป้องกันและการระงับอัคคีภัย การป้องกันอันตรายเมื่อมีเหตุฉุกเฉิน ระบายอากาศ ระบบระบายน้ำ ระบบบำบัดน้ำเสีย ระบบเครื่องกล หรือระบบอื่น ๆ ของอาคารตามมาตรา ๒๑ ทวิ มีสภาพหรือมีการใช้ที่อาจเป็นภัยอันตรายต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน หรืออาจไม่ปลอดภัยจากอัคคีภัยหรือก่อให้เกิดเหตุรำคาญหรือกระทบกระเทือนต่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจดังนี้

(๑) มีคำสั่งห้ามมิให้เจ้าของอาคารหรือผู้ครอบครองอาคาร ใช้หรือยินยอมให้บุคคลใดใช้อุปกรณ์ประกอบต่าง ๆ และจัดให้มีเครื่องหมายแสดงการห้ามนั้นไว้ที่อุปกรณ์หรือบริเวณที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายที่อยู่ใกล้กับอุปกรณ์นั้น

(๒) มีคำสั่งให้เจ้าของอาคารดำเนินการแก้ไขอุปกรณ์ประกอบต่าง ๆ นั้นให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยหรือสามารถใช้งานได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่เกินยกว่าสามสิบวัน ในกรณีมีเหตุอันสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะขยายระยะเวลาดังกล่าวออกไปอีกก็ได้

ในกรณีที่ไม่มีการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง และหากอุปกรณ์ดังกล่าวมีผลทำให้อาคารนั้นไม่สมภาพหรือการใช้ที่อาจเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นสั่งห้ามใช้อาคารนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนไว้ก่อนก็ได้ และต้องจัดให้มีเครื่องหมายแสดงการห้ามนั้นไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ บริเวณอาคารหรือบริเวณดังกล่าว"

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๙ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีความรู้หรือคุณวุฒิตามที่กำหนดในกฎกระทรวงให้เป็นนายตรวจหรือนายช่างได้

ในกรณีที่มีความจำเป็นหรือได้รับการร้องขอจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น อธิบดีกรมโยธาธิการ มีอำนาจแต่งตั้งวิศวกรหรือสถาปนิกเป็นนายช่างได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๙ ทวิ ในกรณีที่มีการก่อสร้าง จัดแปลง รื้อถอน หรือเคลื่อนย้ายอาคารโดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ดำเนินการตามมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ หรือมาตรา ๔๒ แล้วแต่กรณี แต่มิได้มีการปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น และมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้รับผิดชอบงานออกแบบและคำนวณอาคาร หรือผู้รับผิดชอบงานออกแบบอาคาร หรือผู้ควบคุมงาน อาจเป็นผู้กระทำหรือมีส่วนร่วมในการกระทำดังกล่าว ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้บุคคลเช่นว่านั้นทราบ และให้มีหนังสือแสดงหลักฐานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง เพื่อพิสูจน์ว่าเป็นการกระทำของผู้อื่น หากไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าเป็นการกระทำของผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาและการกระทำของบุคคลเช่นว่านั้นให้คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมและคณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมทราบเพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรมและกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพสถาปัตยกรรม"

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๒) ในเขตเทศบาล เขตเมืองพิเศษ หรือเขตราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ อัยการจังหวัด และบุคคลอื่นอีก ไม่เกินหกคนซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้แต่งตั้งในจำนวนนี้ให้แต่งตั้งจากภาคเอกชน ไม่น้อยกว่าสองคนเป็นกรรมการ และให้โยธาธิการจังหวัดเป็นกรรมการและเลขาธิการ"

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความซึ่งเป็นชื่อของหมวด ๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"หมวด ๖

นายช่าง นายตรวจ และผู้ตรวจสอบ"

มาตรา ๒๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๕ ทวิ และมาตรา ๕๕ ตริ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

"มาตรา ๕๕ ทวิ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการตรวจสอบตามมาตรา ๒๑ ทวิ หรือตาม มาตรา ๓๒ ทวิ เว้นแต่ผู้นี้เป็นผู้ตรวจสอบตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๕ ตริ ในกรณีที่ผู้ตรวจสอบทำการตรวจสอบอาคารตามมาตรา ๒๑ ทวิ หรือมาตรา ๓๒ ทวิ โดยฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่น ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ให้นามมาตรา ๔๙ ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

มาตรา ๒๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๕ ทวิ มาตรา ๖๕ ตริ และมาตรา ๖๕ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

"มาตรา ๖๕ ทวิ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ ทวิ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ ทวิ ยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทจนกว่าจะ ได้ปฏิบัติตามที่ถูกต้อง

มาตรา ๖๕ ตีร ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ เบื้อง วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

นอกจากระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ เบื้อง วรรคหนึ่ง ยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๖๕ จัตวา ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๖ ทวิ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

นอกจากต้องระวางโทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๖ ทวิ ยังต้องระวางโทษปรับอีกวันละ ไม่เกินห้าพันบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง"

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗๔ ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบบุคคล

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๒) ในเขตจังหวัดอื่น ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการจังหวัด และหัวหน้าตำรวจจังหวัดหรือผู้แทน

ความผิดตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๕ ทวิ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๕ ตีร วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๕ จัตวา วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๖ ทวิ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ หรือมาตรา ๗๐ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีมีอำนาจเปรียบเทียบได้

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคสอง ถ้าผู้กระทำความผิดดังก้าวและผู้เสียหาย ถ้ามียินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีตามวรรคหนึ่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้ยื่นยินยอมให้เปรียบเทียบ

ถ้าคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกฟ้องร้องหรือได้รับโทษถึงจำคุก ให้กำหนดค่าปรับซึ่งผู้ต้องหาจะพึงชำระ ถ้าผู้ต้องหาและผู้เสียหาย ถ้ามียินยอมตามนั้น เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบหรือยินยอมแล้วไม่ชำระ เงินค่าปรับ ภายในเวลาตามวรรคสี่ ให้ดำเนินคดีต่อไป

ค่าปรับที่เปรียบเทียบตามพระราชบัญญัตินี้ให้ตกเป็นของราชการส่วนท้องถิ่น โดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน"

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๖) ใบรับรอง ฉบับละ ๑๐๐ บาท"

มาตรา ๒๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖ ทวิ) และ (๖ ตรี) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

"(๖ ทวิ) ใบอนุญาตให้ใช้อาคารเพื่อประกอบ

กิจการโรงแรมสรรพ ฉบับละ ๕๐๐ บาท

(๖ ตรี) ใบรับรองการตรวจสอบสภาพอาคาร ฉบับละ ๑๐๐ บาท"

มาตรา ๓๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๘ ทวิ) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

"(๘ ทวิ) การต่ออายุใบอนุญาตให้ใช้อาคารเพื่อประกอบกิจการโรงแรมสรรพ ให้เป็นไปตามอัตราใน (๖ ทวิ)"

มาตรา ๓๑ กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติ หรือคำสั่งใดที่อ้างถึง โรงแรมสรรพตามพระราชบัญญัติป้องกันภัยอันตรายอันเกิดแต่การเล่นมหรสพ พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ ให้ถือว่ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติ หรือคำสั่งนั้นอ้างถึงโรงแรมสรรพตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๓๒ บรรดาคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัติป้องกันภัยอันตรายอันเกิดแต่การเล่นมหรสพ พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของเจ้าพนักงานหนึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ให้ถือว่า เป็นคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ และให้กษัตริย์กรมโยธาธิการมีอำนาจพิจารณาคำขออนุญาตดังกล่าวต่อไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๓ ใบอนุญาตให้ก่อสร้างโรงมหรสพและใบอนุญาตให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมโรงมหรสพที่ออกให้ตามพระราชบัญญัติป้องกันอันตรายอันเกิดแต่การเล่นมหรสพ พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปโดยให้ถือเป็นใบอนุญาตก่อสร้างโรงมหรสพหรือใบอนุญาตดัดแปลงโรงมหรสพตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๔ ใบอนุญาตให้ใช้ เป็นสถานที่แสดงการมหรสพที่ออกให้ตามพระราชบัญญัติป้องกันภัยอันตรายอันเกิดแต่การเล่นมหรสพ พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตดังกล่าวประสงค์จะใช้สถานที่นั้นเป็นโรงมหรสพต่อไปหลังจากใบอนุญาตสิ้นอายุ และได้ยื่นคำขออนุญาตใช้สถานที่ดังกล่าวเพื่อประกอบกิจการโรงมหรสพต่อไปก่อนวันที่ใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุ ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตใช้โรงมหรสพนั้นต่อไปได้ตามใบอนุญาตเดิม เว้นแต่อธิบดีกรมโฆษณาการจะมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ใช้สถานที่นั้นเพื่อประกอบกิจการโรงมหรสพตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๕ บรรดาคำขออนุญาตใด ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ในกรณี คำขออนุญาตดังกล่าวมีข้อความแตกต่างไปจากคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็นเพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๖ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้แก่บุคคลใดตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ ใบอนุญาตนั้น

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๓๗ บรรดาบทกฎหมาย หรือข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือคำสั่งที่ได้ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ใช้อยู่บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎหมายตรา ข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ในเรื่องนั้น ๆ ไว้บังคับ

มาตรา ๓๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

4 12

(นางบุษกร กลสิกร)

หัวหน้าฝ่ายนิติ กองการประชุม
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๒ วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๒ ขณะนี้เหลือเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อีก ๔๕ วันเชิญท่านเลขาธิการมารับ

นายจันทน์ สวมประคำ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) :

“สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ....
ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๒ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญ
ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อ
สภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๒
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง
แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภา
เพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

LIRT

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๔
ตุลาคม ๒๕๔๒

วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๒

- ๔๑/๑

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ดังต่อไปนี้
(๑) ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันภัยอันตรายอันเกิดแต่การเล่นมหรสพ
พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ และกำหนดหลักเกณฑ์การควบคุมการใช้อาคารเป็นโรงมหรสพ
ไว้ในพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓ และเพิ่มมาตรา ๓๒ ทวิ และมาตรา ๓๒ ตริ และ
แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗)

(๒) กำหนดให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ในเขตของผังเมืองรวมตาม
กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือในท้องที่ที่อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่ใช้เป็น
โรงมหรสพตั้งอยู่โดยไม่ต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา (เพิ่มวรรคสองและวรรคสามของ
มาตรา ๒)

(๓) เพิ่มพินัยямคำว่า “อาคารสูง” “อาคารขนาดใหญ่พิเศษ”
“โรงมหรสพ” “ผู้ครอบครองอาคาร” และ “ผู้ตรวจสอบ” และปรับปรุงพินัยямคำว่า
“นายช่าง” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๔) กำหนดให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคาร
มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดรายละเอียดในเรื่องต่าง ๆ ได้เพิ่มขึ้น และกำหนดให้มี
การออกกฎกระทรวงกำหนดให้สิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการขนส่งบุคคลในลักษณะกระเช้า
ไฟฟ้าหรือสิ่งอื่นที่สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องเล่นในสวนสนุกเป็นอาคาร
ได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ และเพิ่มมาตรา ๘ ทวิ)

(๕) ปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการควบคุมอาคารและสำนักงาน

๕๓

ว. ๒ (ส.ทั่วไป)

ปริทัศน์ ๔๑/๒

คณะกรรมการควบคุมอาคาร รวมทั้งการแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น นายช่างและนายตรวจ และเพิ่มการให้ผู้ตรวจสอบเอกชน และปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ทั้งนี้ เพื่อให้เหมาะสมกับการควบคุมอาคารยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติม (๓) และ (๔) ของมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๘ มาตรา ๔๘ และ (๒) ของมาตรา ๕๐ และเพิ่ม (๕) และ (๖) ของมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๑ ทวิ มาตรา ๒๘ ทวิ มาตรา ๕๕ ทวิ และมาตรา ๕๕ ตริ)

(๖) กำหนดมาตรการเพื่อป้องกันการใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ของอาคารซึ่งมีสภาพหรือมีการใช้ที่อาจเป็นอันตราย (เพิ่มมาตรา ๔๖ ทวิ)

(๗) ปรับปรุงหลักเกณฑ์วิธีการการแจ้งเวียนซึ่งผู้รับผิดชอบในการออกแบบหรือการควบคุมงานที่กระทำผิดกฎหมายให้คณะกรรมการควบคุมการประกอบวิชาชีพของผู้นั้นทราบ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๘ ทวิ)

(๘) ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สอดคล้องกับบทบัญญัติที่เพิ่มใหม่ รวมทั้งปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีและเพิ่มความคิดที่เกี่วข้องเปรียบเทียบปรับได้ให้สอดคล้องกับบทกำหนดโทษที่เพิ่มใหม่ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔ และเพิ่มมาตรา ๖๕ ทวิ มาตรา ๖๕ ตริ และมาตรา ๖๕ จัตวา)

(๙) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประกอบกิจการโรงแรมสหและการต่ออายุใบอนุญาตดังกล่าว (เพิ่ม (๖ ทวิ) และ (๘ ทวิ) ของอัตราค่าธรรมเนียมพระราชบัญญัติ)

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันการพัฒนาประเทศได้มีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะได้มีการขยายตัวของเมืองในด้านการก่อสร้างอาคารเพิ่มมากขึ้น กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่ใช้บังคับอยู่ไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารเสียใหม่ โดยกำหนดมาตรการในด้านการควบคุมเกี่ยวกับความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข

การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร นอกจากนี้ กฎหมายว่าด้วยการป้องกันอันตรายอันเกิดแต่การเล่นมหรสพ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ประกอบกับโรงมหรสพก็เป็นอาคารอย่างหนึ่ง สมควรที่จะนำหลักการเกี่ยวกับการอนุญาตให้ใช้โรงมหรสพ มาบัญญัติรวมเป็นฉบับเดียวกันกับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารเพื่อสะดวกต่อการใช้กฎหมาย และสมควรกำหนดให้สิ่ง que สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการขนส่งบุคคลในลักษณะกระเช้าไฟฟ้า หรือสิ่ง que สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องเล่นในสวนสนุก หรือสถานที่อื่นใดเพื่อประโยชน์ในลักษณะเดียวกันเป็นอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญครบคุณวิชัย

นายวิชัย โสสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ

ผม วิชัย โสสุวรรณจินดา สมาชิกวุฒิสภา ผมมีความเห็นด้วยนัยว่า

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ในการควบคุมอาคารต่าง ๆ เพราะเท่าที่ผ่านมาเรามากจะมีปัญหาว่า อาคารที่สร้างมานั้นไม่ได้มาตรฐานจนกระทั่งเกิดอัคคีภัย หรือบางทีก็ถล่มลงไป อันนี้เป็นอันตรายต่อประชาชนอย่างยิ่ง อย่างนั้นถ้าผมมีประเด็นอยู่ ๒ - ๓ ประเด็นที่ขออนุญาตกราบเรียนผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องนะครับ

ประเด็นแรกก็คือ การที่กฎหมายฉบับนี้ได้ยกเลิกคำว่า “โรงมหรสพ” ซึ่งมีกฎหมายเฉพาะขึ้นมาดูแล ให้มาใช้บังคับตามกฎหมายฉบับนี้แทน โดยคำนึงถึงเรื่องความแข็งแรง ถิ่นถึงเรื่องสภาพการใช้งาน ความของผู้ชม แต่ว่าโรงมหรสพที่กำหนดไว้ในกฎหมายฉบับนี้ไปเน้นโรงมหรสพที่จัดตั้งขึ้นเป็นการถาวร ผมยังไม่เห็นหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้สำหรับโรงมหรสพที่กำหนดเป็นการชั่วคราว อย่างเช่นเวทีมวยชั่วคราว หรือเวทีสำหรับแสดงเป็นการชั่วคราว อย่างนั้นในกรณีวันเฉลิมพระชนมพรรษาก็ยังมีโรงมหรสพอย่างนี้เกิดขึ้นมาก ฉะนั้นหลักเกณฑ์ตรงนี้จะมีส่วนที่จะเขียนไว้ให้ชัดเจน และให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่จะต้องอาศัยความรวดเร็วในการพิจารณานั้นอย่างไร อันนี้อาจจะชี้แจงให้ชัดเจน

ประเด็นที่ ๒ ก็คือ หลักเกณฑ์ที่กำหนดเอาไว้ว่า อำนาจซึ่งเดิมที่เป็นอำนาจของอธิบดี อำนาจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้กำหนดให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการควบคุมอาคาร แต่ว่าคณะกรรมการควบคุมอาคารที่เขียนเอาไว้ในนี้ไม่ได้พูดถึงเรื่องระยะเวลาในการที่จะพิจารณาว่าจะพิจารณาให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดระยะเวลาเมื่อไร เมื่อมีผู้ร้องขอเข้ามา หรือมีผู้อุทธรณ์เข้ามา อันนี้ทำให้เกิดความเป็นห่วงว่า ท่านจะต้องผ่านคณะกรรมการและคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยตัวแทนจากองค์กรต่าง ๆ เข้ามา แล้วจะไม่มีเวลาในการพิจารณา อันนี้จะทำให้เกิดความล่าช้าและอาจจะทำให้เกิดความเสียหายขึ้นมาก็ได้

ส่วนอีกคำถามหนึ่งก็คือ ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมสิ่งซึ่งใช้ในการก่อสร้าง สิ่งที่เราสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการขนส่ง เช่น กระเช้าไฟฟ้า เครื่องเล่นในสวนสนุก หรือสถานที่อื่นที่ถือว่าเป็นอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารด้วย อันนี้ควรจะเรียนถามว่า ถ้าจะถือว่าเป็นอาคารตามกฎหมายควบคุมอาคารด้วย สิ่งซึ่งเขาได้ดำเนินการไปแล้ว ไม่ว่าจะเป็นเครื่องเล่นสวนสนุก หรือรถลอยฟ้า กระเช้าไฟฟ้าต่าง ๆ ก็ดีนี้ เราจะมีมาตรการเข้าไปตรวจสอบดูแล เพื่อไม่ให้เกิดปัญหา เกิดอันตรายต่อประชาชนได้อย่างไร ขออนุญาตเรียนถามครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญครับคุณโกวิท

นายโกวิท สุรัสวดี : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม โกวิท สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา กระผมขออนุญาตวางประเด็นไปเลยนะครับ เพราะว่าเวลากี่ล่วงเลยมามากแล้ว คือถ้าดูแล้วเราจะเห็นได้ชัดว่า จะมีอยู่ประมาณ ๒ - ๓ ส่วนหลัก ๆ ก็คือ ๑. ผู้บังคับใช้กฎหมาย ๒. ในส่วนที่เกี่ยวกับคนที่จะดำเนินการ อันที่ ๓ ก็คือการติดตามผล อันนี้เราจะเห็นได้ชัด ซึ่งคงจะต้องฝากไปยังกรมการปกครอง แล้วก็นางประเด็นอาจจะเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีก็คือว่า ในส่วนที่เกี่ยวกับในเรื่องของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรงที่เกี่ยวกับคำนิยาม อันนี้ก็คงจะต้องแก้ไขเพิ่มเติม เพราะว่าในส่วนที่เกี่ยวกับสุขาภิบาลนี้ เราได้ยกเลิกไปแล้ว ซึ่งอันนี้จะไปเกี่ยวพันกับในเอกสารในมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๗ ให้เพิ่มเติมข้อความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๒ ทวิ คือจะมีข้อความ แล้วรายงานผลการตรวจสอบต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพราะด้านนิยามไม่ชัดนี้ เวลาตอนปฏิบัติเราจะรายงานใคร อันนี้กระผมคิดว่าคงจะต้องให้มีความสอดคล้อง ที่นี้ถ้าดูแล้วเราจะเห็นได้ชัดว่า ในส่วนขั้นตอนของการก่อสร้างนี้ เราเขียนไว้จะให้มีการอนุญาตก่อนข้างจะชัดเจน แต่ว่าในเรื่องของการติดตามผลนี้ก็จะปรากฏอยู่ในมาตรา ๓๕ ๓ เราจะได้เห็นได้ชัดว่า ในส่วนนี้ถ้าหากว่าเกี่ยวกับในเรื่องของการประกอบกิจการโรงมหรสพ เราบอกว่าใบอนุญาตต้องมีอายุ ๒ ปี แล้วถึงจะไปต่อ กระผมก็ไม่ทราบว่าเขาอะไรมาเป็นเครื่องกำหนดว่า จะต้อง ๒ ปี ทำไมไม่ ๕ ปี ทำไมไม่ ๓ ปีอะไรครับ

ว. ๒ (ส. ทัวไป)

สุชาติ ๔๒/๓

แต่พอมาถึงในเรื่องสำคัญ ๆ นี่แล้วไม่กำหนดเวลา เช่น ในตัวมาตรา ๔๖ ทวิ
ที่ได้เพิ่มเติมมานี้ นะครับ การตรวจดูก็เขียนไว้กว้าง ๆ ถ้าหากว่าจะให้จะต้อง
กำหนดเวลาครับ-----

- ๔๓/๑

แล้วก็กำหนดให้ผู้ที่มีหน้าที่ที่จะไปตรวจสอบกำหนดเวลาว่า จะต้องรายงานผลให้ทราบ คือหมายความว่า จะต้องไปไปตรวจ แล้วรายงานผลให้ทราบ เพราะในขณะที่ถ้าหากว่า เรากำหนดไว้แบบนี้ ในทางปฏิบัติการบังคับใช้กฎหมายจะเป็นผลไม่ได้เลย แล้วถ้ามีการรับเงินได้โต๊ะกันจะรับ จะเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นฉันนี้ถ้าเรากำหนดเวลาให้ รายงานก็เหมือนกับว่าเจ้าหน้าที่ที่ดูแลจะต้องดูได้ว่า สภาพต่าง ๆ เหล่านั้นอยู่ใน สภาพที่สมบูรณ์ แล้วอนุญาตให้ดำเนินการต่อไปได้ สิ่งที่เราเป็นห่วงเพราะว่า เรื่องนี้ ถ้าเป็นอาคารที่อยู่ร่วมกับที่คงไม่เป็นอะไร แต่ในบางเรื่องที่จะต้องใช้งาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการกำหนดมาตรา ๘ ทวิ ในลักษณะของกระเช้าไฟฟ้าหรือ สิ่งอื่นใดที่สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน หรือออกกฎกระทรวงกำหนด ประเภทหรือลักษณะของสิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องเล่นในสวนสนุก เพราะฉะนั้น อันนี้การใช้งานต่าง ๆ เหล่านี้ความเสี่ยงสภาพอะไรต่าง ๆ กระผมคิดว่า อาจจะเกิดขึ้น ได้ตลอดเวลา แม้เราจะคิดว่าอายุการใช้งานจะเท่านั้นเท่านี้ อันนี้กระผมว่าถ้าหากมีการ กำหนดเวลาชัดเจนในเรื่องของการติดตามในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ ก็จะทำให้กฎหมายที่เรา ออกไปนั้นจะสอดคล้องความปลอดภัยที่จะให้เกิดขึ้นกับประชาชนได้ชัดเจนขึ้น เพราะฉะนั้นประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้คงจะกราบเรียนท่านประธานฯ เพื่อที่จะได้นำไปสู่ การพิจารณาต่อไป ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :

กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล รัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ขออนุญาตส่วนที่เป็นคำถามบางประการที่ฟังจะตอบ ในขณะนี้ ผมจะขออนุญาตตอบในบางคำถามที่เกี่ยวข้อซึ่งเกิดที่เป็นประโยชน์ที่จะได้ ผ่าคณะกรรมการไป

ในประเด็นที่เกี่ยวกับโรงมหรสพ เนื่องจากเดิมผู้ประกอบการต้อง ปฏิบัติตามกฎหมาย ๒ ฉบับ ฉบับที่ ๑ กฎหมายควบคุมอาคาร ฉบับที่ ๒ กฎหมาย มหรสพซึ่งอยู่ในการดูแลของกรมโยธาธิการ ก่อนความยุ่งยากแก่ผู้ประกอบการและ

ว. ๒ (ส.ทั่วไป)

ศิริลักษณ์ ๔๓/๒

ขั้นตอนในการปฏิบัติมาก กฎหมายฉบับนี้ก็เลยยกเลิกพระราชบัญญัติมหัศจรรย์รวมอยู่ในกฎหมายฉบับนี้ฉบับเดียว แต่ส่วนอำนาจหน้าที่ในความรับผิดชอบกับพระราชบัญญัติควบคุมอาคารที่อยู่ในการดูแลของเทศบาลหรือท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในการดูแลของท้องถิ่นตามเดิม ส่วนใดที่เกี่ยวกับมหัศจรรย์ที่จะต้องขออนุญาตจากอธิบดีกรมโยธาฯ คงจะอยู่ตามเดิม รายละเอียดปลีกย่อยมากกว่านี้จะมีการออกเป็นกฎกระทรวง

ท่านที่เคารพก็ได้กรุณาฝากข้อสังเกตบางประการว่า อย่างรถกระเช้าไฟฟ้า ซึ่งชำสวรค์ต่าง ๆ ที่ดำเนินการอยู่แล้วจะปฏิบัติกรอย่างไรต่อไป คิดว่ากฎกระทรวงคงจะต้องกำหนดสิ่งที่จะเกิดขึ้นใหม่และสิ่งที่มีอยู่แล้วที่จะต้องแก้ไขมีระเบียบในการที่จะควบคุมอย่างไร เพื่อความปลอดภัยยิ่งขึ้น ผมขอประทานกราบเรียนว่า โดยส่วนใหญ่รายละเอียดคนนอกเหนือจากนี้ก็จะจะเป็นเรื่องที่ทำให้เจ้าพนักงานผู้เกี่ยวข้องในการที่จะต้องไปออกเป็นกฎกระทรวง เช่น เรื่องว่าอาคารถาวร อาคารชั่วคราว อาคารสร้างชั่วคราวแต่ละเรื่องควรจะระเบียบในการควบคุมดูแลแค่ไหน ผมขอบพระคุณในคำเสนอแนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีใครจะอภิปรายอีกไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ อภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ผมจะขอมติครับว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ผู้ใดเห็นว่ามีควรรับยกมือขึ้นครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ ยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีครับ เห็นชอบเป็นเอกฉันท์ รับหลักการนะครับ คณะกรรมาธิการครับ ท่านรัฐมนตรีครับ

นายพิษณุ พันธ์วิหาคกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :

ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ขออนุญาตตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๒๐ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : รัฐมนตรี อยู่รัฐบาลเสนอ

ว. ๒ (ส. ทัวไป)

ศิริลักษณ์ ๔๓/๓

วิสามัญ ๒๐ พันนักรับ ก็คงเป็นรัฐบาล ๕ ทุน แล้ววุฒิสภา ๑๕ ทุน มีใครจัดจ้างไปหมกรับ

(ไม่มีสมาชิกฯ จัดจ้าง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี เชิญท่านรัฐมนตรีเสนอ

เลยครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์ชาทิกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ในสัดส่วนของรัฐบาล จำนวน ๕ ทุน ผมขอเสนอ

๑. นายสมศักดิ์ เลิศบรรลพงษ์

๒. นายสุรพล คงไทยพัฒน์

๓. นายสุจินต์ พฤกษ์อุดม

๔. นายจิม พันธุมโกมล

๕. นายพงษ์พันธุ์ นุตราวงศ์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ฝ่ายวุฒิสภา เชิญครับ

- ๔๔/๑

นายอรุณ ชัยเสรี : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
นายอรุณ ชัยเสรี สมาชิกวุฒิสภา ขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ในสัดส่วนของวุฒิสภาจำนวน ๑๕ คน
ดังนี้ครับ

๑. นายอารีย์ วงศ์อารยะ
๒. นายนิพนธ์ วิสินธุบุทศศาสตร์
๓. นายไพฑูรย์ ช่างเรียน
๔. นายธีรพงษ์ จรุงศรี
๕. นายชูวงศ์ ถายะบุตร
๖. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์
๗. นายสมพงศ์ ศรียะพันธุ์
๘. นายสุวรรณ ปัญญาภาส
๙. นายอมร จันทรมนบุรี
๑๐. นายประเสริฐ สมะลาภา
๑๑. นายพิชัย วาสนาส่ง
๑๒. นายอรุณ ชัยเสรี
๑๓. นายประสิทธิ์ ไชวโกลกุล
๑๔. นายพชร ยุติธรรมดำรง
๑๕. นายมดิ ตั้งพานิช

ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองครบแล้วครับ แปรญัตติ
ครับ ท่านรัฐมนตรี

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ขอความกรุณาแปรญัตติภายใน ๗ วันตามข้อบังคับครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๖.๓
 นะคร้า รำงพระราชบัญญัติสุลการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติ
 เห็นชอบแล้ว

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

สภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ฉันทสุม

ที่ ศพ ๐๐๐๘/สสสค

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ ๙๖/๑๕๕๒
วันที่ ๑๒ ส.ค. ๕๒
เวลา ๑๓.๓๐ น.

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุณการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติคุณการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๔

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๒๕๔๑๑๓๓

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

สารบัญ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสุลาการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติสุลาการ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๔๒ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา
เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๓๔ (สมัยสามัญ
นิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติ
ในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณา
ต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่

๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๒

(นางศิริลักษณ์ บันนำรุ่งกิจ)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

ตุลาการ ๒

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศาลการ ดังนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดราคาศาลการของของนำเข้าเพื่อความมุ่งหมายในการจัดเก็บอากร และแก้ไขบทบัญญัติอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๗ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ๑๙๙๔ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒ และมาตรา ๑๒)

(๒) กำหนดให้ราคาศาลการที่ใช้ในการคำนวณอากรขาเข้าจะต้องรวมค่าประกันภัย ค่าขนส่ง ค่าขนของและค่าจัดการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งด้วย และให้อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจกำหนดราคาศาลการของของนำเข้าได้ในบางกรณี เพื่อให้การจัดเก็บภาษีเป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม (เพิ่มมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๑ ทวิ)

(๓) แก้ไขเพิ่มเติมเรื่องการอุทธรณ์การประเมินอากรของพนักงานเจ้าหน้าที่โดยกำหนดให้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แทนอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย และเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับกระบวนการในการพิจารณาอุทธรณ์ เพื่อให้การพิจารณาอุทธรณ์เป็นไปอย่างถูกต้องและโปร่งใสมากขึ้น (ยกเลิกมาตรา ๑๑๒ ทวิ วรรคสาม และเพิ่มมาตรา ๑๑๒ ฉ มาตรา ๑๑๒ สัตต มาตรา ๑๑๒ อัญญ มาตรา ๑๑๒ นว มาตรา ๑๑๒ ทวิ มาตรา ๑๑๒ เอกาทศ มาตรา ๑๑๒ ทวาทศ มาตรา ๑๑๒ เตรศ มาตรา ๑๑๒ จตุรศ มาตรา ๑๑๒ ปิณรศ มาตรา ๑๑๒ โสฬศ มาตรา ๑๑๒ สัตตรศ มาตรา ๑๑๒ อัญจรรศ และมาตรา ๑๑๒ เอกุณวิศติ)

LIR

(โปรดพลิก)
Legislative Institutional Repository ศาลการ

โดยให้ใช้ราคาสุกลางแทน นอกจากนั้น สมควรกำหนดให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และกระบวนการในการพิจารณาอุทธรณ์เพื่อให้ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกที่ไม่พอใจ การประเมินอากรของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สามารถอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ แทนการอุทธรณ์ต่ออธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ทั้งนี้ เพื่อให้การพิจารณาอุทธรณ์เป็นไปอย่างถูกต้องและโปร่งใสมากขึ้น และสมควรกำหนดให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำของเข้าหรือส่งของออกมีหน้าที่เก็บรักษาบัญชี เอกสาร หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการนำของเข้าหรือส่งของออกเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ และกำหนดให้อธิบดี ผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกระทำการต่าง ๆ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยศุลกากร หรือมีการตรวจสอบพบว่าการกระทำผิดเกิดขึ้น เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนการกระทำผิดนั้น รวมทั้งกำหนดความรับผิดชอบของกรมการผู้จัดการ หักส่วนผู้จัดการ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลในกรณีที่นิติบุคคลได้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถลงโทษผู้ที่มิหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลได้อย่างแท้จริง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๕

ร่าง
พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศาลการ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๘
ของรัฐธรรมบัญญัติแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ...)
พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันขึ้นที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓
เป็นต้นไป

LIR

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า "ราคาอันแท้จริงในตลาด" หรือ "ราคา" ในมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"คำว่า "ราคาศุลกากร" หรือ "ราคา" แห่งของอย่างใดนั้น

(๑) ในกรณีสิ่งของออก หมายความว่า ราคาขายส่งเงินสดซึ่งจะพึงขายของประเภทและชนิดเดียวกันได้โดยไม่ขาดทุน ณ เวลา และที่ที่ส่งของออก โดยไม่มีหักทอนหรือลดหย่อนราคาอย่างใด หรือ

(๒) ในกรณีนำเข้า หมายความว่า ราคาของของเพื่อความมุ่งหมายในการจัดเก็บอากรตามราคาอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (ก) ราคาซื้อขายของที่นำเข้า
- (ข) ราคาซื้อขายของที่เหมือนกัน
- (ค) ราคาซื้อขายของที่คล้ายกัน
- (ง) ราคาหักทอน
- (จ) ราคาคำนวณ
- (ฉ) ราคาย้อนกลับ

ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้ราคาและการกำหนดราคาตาม (ก) (ข) (ค) (ง) (จ) และ (ฉ) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ ซึ่งถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๒

"มาตรา ๑๑ การกำหนดราคาศุลกากรในกรณีนำเข้าจะต้องรวมค่าประกันภัย ค่าขนส่งของที่นำเข้ามายังท่าหรือที่หน้าของเข้า ค่าขนของลง ค่าขนของขึ้น และค่าจัดการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งของที่นำเข้ามายังท่าหรือที่หน้าของเข้า

ในกรณีที่ไม่มีมูลค่าของรายการค่าประกันภัย หรือค่าขนส่งของที่นำเข้ามายังท่าหรือที่หน้าของเข้า หรือไม่มีค่าขนของลง ค่าขนของขึ้น หรือค่าจัดการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งของที่นำเข้ามายังท่าหรือที่หน้าของเข้า การกำหนดมูลค่าของรายการดังกล่าวให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด"

LIART

ศุลกากร 7

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร
พระพุทธศักราช ๒๔๖๙

"มาตรา ๑๑ ทวิ ในกรณีที่มีการพิจารณาเห็นว่า ราคาสำแดงของของที่นำเข้า
มีราคาต่ำอย่างปรากฏชัดหรือไม่น่าจะเป็นมูลค่าอันแท้จริง และหากได้มีการกำหนดราคา
ศุลกากรตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการใช้ราคาและการกำหนดราคาศุลกากร
ตามความใน (๒) (ก) (ข) (ค) (ง) และ (จ) ของบทนิยามคำว่า "ราคาศุลกากร"
หรือ "ราคา" ในมาตรา ๒ แล้วยังคงมีราคาต่ำอย่างปรากฏชัดหรือไม่น่าจะเป็นมูลค่า
อันแท้จริงของของนั้นอีก ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดราคาศุลกากรของของดังกล่าวได้"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติ
ศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ และให้ใช้ความต่อไปแทน

"มาตรา ๑๒ ถ้าไม่ตกลงในเรื่องราคาศุลกากรสำหรับของอย่างใด ๆ
ให้อธิบดีมีอำนาจที่จะรับของนั้นไว้เป็นค่าภาษี หรือจะซื้อของนั้นไว้ทั้งหมดหรือแต่ส่วนหนึ่ง
ส่วนใด หรือกองหนึ่งกองใดในของชนิดหนึ่ง หรือประเภทหนึ่ง เดิมทั้งส่วนหรือทั้งกองตาม
ราคาที่สำแดงไว้เพิ่มขึ้นอีกร้อยละสองกึ่ง หรือถ้าไม่รับของไว้เป็นค่าภาษีหรือรับซื้อไว้ดังว่านี้
อธิบดีและเจ้าของต่างมีอำนาจตั้งอนุญาโตตุลาการมีจำนวนเท่ากัน แต่ไม่เกินฝ่ายละสองคน
เพื่อช่วยให้ตกลงกันในข้อโต้แย้ง"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกวรรคสามของมาตรา ๑๑๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
ศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙
ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑๒ ฉ มาตรา ๑๑๒ สัตต
มาตรา ๑๑๒ อัฐ มาตรา ๑๑๒ นว มาตรา ๑๑๒ ทศ มาตรา ๑๑๒ เอกาทศ
มาตรา ๑๑๒ ทวาทศ มาตรา ๑๑๒ เตรศ มาตรา ๑๑๒ จตุทศ มาตรา ๑๑๒ ปีณศ
มาตรา ๑๑๒ โสฬส มาตรา ๑๑๒ สัตตศ มาตรา ๑๑๒ อัฐารศ และมาตรา ๑๑๒ เอกุณารศ
แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

(โปรดพิมพ์)
ศุลกากร 8

"มาตรา ๑๑๒ ฉ ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกมีสิทธิอุทธรณ์การประเมินอากรของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ตามแบบที่อธิบดีกำหนดได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการประเมิน โดยในกรณีที่เป็นการนำของเข้าหรือส่งของออกในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร อาจอุทธรณ์โดยยื่นผ่านด่านศุลกากรหรือสำนักงานศุลกากรภาคก็ได้ โดยต้องปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๑๒ ๓๓๓ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ประกอบด้วยอธิบดีเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งอธิบดีแต่งตั้งอีกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินเจ็ดคน เป็นกรรมการ

"ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แต่งตั้งข้าราชการสังกัดกรมศุลกากรเป็นเลขานุการและเป็นผู้ช่วยเลขานุการ โดยให้เลขานุการเป็นกรรมการด้วย

มาตรา ๑๑๒ ๓๓๔ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งอธิบดีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระในคราวหนึ่ง หากยังไม่ได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินการต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

การแต่งตั้งกรรมการใหม่ให้แต่งตั้งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระ

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๑๑๒ นว นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งอธิบดีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) อธิบดีมีคำสั่งให้ออกเนื่องจากมีเหตุบกพร่องอย่างร้ายแรงต่อหน้าที่หรือมีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในการนี้ที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้อธิบดีแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทน และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๑๑๒ ทศ การประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะ เป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑๒ เอกาทศ ถ้ากรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่วินิจฉัย จะเข้าร่วมประชุมหรือลงมติในเรื่องนั้นมิได้

มาตรา ๑๑๒ ทวาทศ เพื่อประโยชน์ในการวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกหนังสือเรียกผู้อุทธรณ์หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับมาให้อธิบาย หรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูล ไม่ว่าในสื่อรูปแบบใด ๆ หรือสิ่งของอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อุทธรณ์มาแสดงได้ โดยให้เวลาบุคคลดังกล่าวไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ส่งหนังสือเรียก

ผู้อุทธรณ์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกตามวรรคหนึ่งหรือไม่ยอมให้อธิบาย โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ยกอุทธรณ์นั้นเสีย

มาตรา ๑๑๒ เตรศ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ จะมอบหมายและรายงานต่อ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

ให้เพิ่มความในมาตรา ๑๑๒ ทศ และมาตรา ๑๑๒ เอกาทศ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แต่งตั้งโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑๒ จตุทศ ให้กรรมการในคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และอนุกรรมการในคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์แต่งตั้ง เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

LIRT

มาตรา ๑๑๒ บัณฑิต คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด และในการนี้ที่มีการเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัยในภายหลัง คำวินิจฉัยที่เปลี่ยนแปลงนั้นมิให้มีผลใช้บังคับย้อนหลัง เว้นแต่ในการนี้ที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงคำวินิจฉัย ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการตามคำพิพากษาในส่วนที่เป็นโทษย้อนหลังได้ เฉพาะบุคคลซึ่งเป็นคู่ความในคดีนั้น

มาตรา ๑๑๓ โสฬส ในการนี้จะต้องชำระอากรเพิ่มหรือเงินประกันไม่คุ้มค่าอากร การอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑๒ ฉ ไม่เป็นเหตุขู่เสาะการชำระเงินอากรตามจำนวนที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินไว้ เว้นแต่กรณีที่มีผู้อุทธรณ์ได้รับอนุมัติจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายให้รอคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาได้ ก็ให้พนักงานชำระภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือได้รับทราบคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

ในการนี้ที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสียอากรเพิ่มขึ้น ผู้อุทธรณ์จะต้องชำระภายในกำหนดเวลาเช่นเดียวกับบรรดหนึ่ง

มาตรา ๑๑๔ สัตตรส คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือและให้ส่งไปยังผู้อุทธรณ์

มาตรา ๑๑๕ ยัมฐารส ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยต้องเป็นคดีต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ เว้นแต่ในการนี้ที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ยกอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑๒ ทวาทศ

มาตรา ๑๑๖ เอภูนวีสติ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๑๒ ทวาทศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช ๒๔๖๙

"มาตรา ๑๑๓ ทวิ ให้ผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก ตัวแทนของเรือ ตัวแทนของบุคคลดังกล่าว หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องตามที่อธิบดีกำหนด มีหน้าที่เก็บและรักษาบัญชีเอกสาร หลักฐาน และข้อมูล ไม่ว่าในสื่อรูปแบบใด ๆ ที่บุคคลดังกล่าวใช้อยู่ซึ่งเกี่ยวข้องกับของใด ๆ ที่กำลังผ่านหรือได้ผ่านศาลการไว้ ณ สถานที่ประกอบการหรือสถานที่อื่นที่อธิบดีกำหนด เป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีนับแต่วันพ้นอายุของเข้าหรือส่งของออก

ในการที่มีบุคคลหรือนิติบุคคลตามวรรคหนึ่งเลิกประกอบกิจการ ให้บุคคลหรือนิติบุคคลหรือผู้ชำระบัญชีของนิติบุคคลนั้น เก็บและรักษายัญชี เอกสาร หลักฐานและข้อมูลดังกล่าว ณ สถานที่ที่อธิบดีกำหนด ต่อไปอีกสองปีนับแต่วันเลิกประกอบกิจการ

ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดชนิดของเอกสารที่บุคคลตามวรรคหนึ่งมีหน้าที่เก็บและรักษา รวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บและรักษายัญชี เอกสาร หลักฐานและข้อมูลดังกล่าวได้

ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามวรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑๕ ทวิ มาตรา ๑๑๕ ตรี มาตรา ๑๑๕ จัตวา มาตรา ๑๑๕ เบญจ และมาตรา ๑๑๕ ฉ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๔

"มาตรา ๑๑๕ ทวิ ในการที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าได้มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้หรือบทกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากร ให้อธิบดีผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีคำสั่งเป็นหนังสือให้เป็นผู้มีหน้าที่ตรวจสอบ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ประกอบการของผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก ตัวแทนของเรือ ตัวแทนของบุคคลดังกล่าว หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง หรือสถานที่อื่นที่เกี่ยวข้องของบุคคลดังกล่าว ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการ ในการนี้ให้มีอำนาจสั่งบุคคลดังกล่าวหรือบุคคลที่อยู่ในสถานที่นั้นให้ปฏิบัติเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ

(๒) สอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูล ไม่ว่าในสื่อรูปแบบใด ๆ หรือสิ่งของอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด จากผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก ตัวแทนของเรือ ตัวแทนของบุคคลดังกล่าว หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำเข้า หรือการส่งออก

(๓) บิดหรืออายัดบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูล ไม่ว่าในสื่อรูปแบบใด ๆ หรือสิ่งของอื่นที่อาจใช้พิสูจน์ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือบทกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากร

ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๕ คี ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยหรือตรวจพบว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือบทกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากร เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนเกี่ยวกับการกระทำความผิดนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้นำเข้าของผู้ส่งของออก ตัวแทนของเรือ ตัวแทนของบุคคลดังกล่าวหรือบุคคลอื่นซึ่งเกี่ยวข้องกับการนำเข้าหรือการส่งออก ให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูล ไม่ว่าในสื่อรูปแบบใด ๆ หรือสิ่งของอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมาตรวจสอบ โดยให้เวลาแก่บุคคลดังกล่าวไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๑๖ จัตวา ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ หัวหน้าผู้จัดการ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลในเรื่องนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมหรือตนได้จัดการตามสมควร เพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้นแล้ว

มาตรา ๑๑๖ เบญจ ในกรณีปฏิบัติหน้าที่ของอธิบดี ผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกความสมควร

ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๑๑๖ ฉ ในกรณีปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ อธิบดี ผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน